

வேறு.

கல்லுங்கயவோர்மனமேயவர்தங்
கண்ணேமரமுமவர்தண்மையறச்
சொல்லும்முரையேசுடுதியிடர்சேர்
ஞ்ஞவளிமற்றவர்தந்தொழிலே.

(௩)

செயிசைச்சுடவல்லவர்தம்மளவுஞ்
செயிர்செய்பவர்சேர்வுறுதீவனமீ
துயிசைச்சுடவல்லதுவெவ்வழலோ
வோராவிவர்தம்முரையன்றியுமே.

(௪)

வேறு.

வெருவவெரிசொரியும்விழியுமழல்பொழியுமால்
வெகுளியெரிவிரவிகமிகவுமெரியுமா
லருவவுயிருமிறவெரியுமனலதனில்வே
றனலுமிலதகிலவுலகதனினழலதே.

(௫)

தருவதருவதிலொனநினையுமனமொடே
தமதுதலைமைகெடவவரவர்களுக்கடையிலே
யொருவர்தருமுணவுகருதியுழல்பவையில்வே
றுழலுருமலிகளுமுளவுமலவுணரிலே.

(௬)

வேறு.

அணிகொளும்பர்தருவநேரருகர்பிண்டிமரமுநேர்
கணிகபங்கரரசுநேர்கடியகானமதனிலே.

(௭)

வேறு.

நீளத்திற்சோலையாய்நெடுந்தாபத்தா
னிழலெனவந்தடைந்தவர்க்குநெருப்பேயாகி
வாளொத்தமுட்சரித்துவறிதேகாய்க்கும்
வன்பாகுங்கருவேலைவளர்க்குங்கானம்.

(௮)

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ-முத்துராமலிங்கசுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

சுவா னுபவத்திருவாக்கியங்கள்.

சொருபாறுசந்தானநாமங்கள்.

இ வை

சமிவனக்ஷத்திரமென்னுங்கோயிலார்

ஹை சுவாமிகளின் ஆதீனத்திற்குரிய

ஸ்ரீ-சிதம்பரசுவாமிகள்

மாணாக்கர்களிலொருவராகிய

அ - இராமசுவாமிகளால்

பலபிரதிருபங்களைக்கொண்டு ஒருவாறாராய்ந்து

சென்னை

மிமோரியல் அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

வியவாஸி சித்திரைமீ

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவானுபவத்திருவாக்கியங்கள்.

சர்வம்பஞ்சபூதமயம். (க)

சர்வம்மித்தை. (உ)

சர்வஞ்சின்மயம். (ங)

நாமரூபநாடாமல்வெகிர் முகமன்னியிலிருக்கிறது.

பரிபூரணமாகியதனக்கு என்னவேண்டுவது. (ரு)

எல்லாந்தோற்றமாத்திரம். (சு)

அதிட்டானமாகிய தானாய்ப்பார்க்கும்போது நான
வெனங்கே. (ஏ)

உபசாந்தமுந்துரியம். அறியாதவிடையமுந்துரி
யம். (அ)

பாசபந்தம் வரும்போது பாசநிவிர்த்தியுந்தோன்ற
வேண்டும். (ஈ)

சுகதுக்கமுள்ளவரையில் தாரதன்மியநீங்காது (க0)

பிரபஞ்சமித்தையாவனையினாலுந் தன்மயபாவ
னையினாலுங் காண்பான் காட்சிநீங்கும். (கக)

எல்லாவற்றையுந் தானறியப்பட்டதாயுந் தன்னை
யொன்றினாலு மறியப்படாததாயு மிப்படிக்காண்
கிறதே பிரத்தியட்ச ஞானம். (கஉ)

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவானுபவத்திருவாக்கியங்கள்.

சர்வம்பஞ்சபூதமயம். (க)

சர்வம்மித்தை. (உ)

சர்வஞ்சின்மயம். (ங)

நாமரூபநாடாமல்வெகிர் முகமன்னியிலிருக்கிறது.

பரிபூரணமாகியதனக்கு என்னவேண்டுவது. (ரு)

எல்லாந்தோற்றமாத்திரம். (சு)

அதிட்டானமாகிய தானாய்ப்பார்க்கும்போது நான
வெனங்கே. (ஏ)

உபசாந்தமுந்துரியம். அறியாதவிடையமுந்துரி
யம். (அ)

பாசபந்தம் வரும்போது பாசநிவிர்த்தியுந்தோன்ற
வேண்டும். (ஈ)

சுகதுக்கமுள்ளவரையில் தாரதன்மியநீங்காது (க0)

பிரபஞ்சமித்தையாவனையினாலுந் தன்மயபாவ
னையினாலுங் காண்பான் காட்சிநீங்கும். (கக)

எல்லாவற்றையுந் தானறியப்பட்டதாயுந் தன்னை
யொன்றினாலு மறியப்படாததாயு மிப்படிக்காண்
கிறதே பிரத்தியட்ச ஞானம். (கஉ)

தன்னிடத்தி லகங்காரம்-பிராந்தி மூலப்பிரமை. ( )
 இங்கும் அங்கும் ராகத்திவேஷமன்னியி னிருந்தால்
 இரண்டுக்கு மைக்கியம். (கௌ)

பிரத்தியட்சமானவிடையமு மப்பிரத்தியட்சமான
 விடையமுந் திருக்குவாகிய ஞானத்துக்குத் திரி
 சியம். (கரு)

வஸ்துநிர்ணயத்தில் பிரபஞ்சந் தானல்லவென்றும்
 அத்துவிதத்தில் தன்னைத்தவிர வேறில்லாதபடி
 யினாலே தானென்றும். (கக)

சோகமடைகிறதினாலே துக்கம். மோகத்தினாலே க
 கம். (கௌ)

இத்தனையுமாயாமயமலவோ வுள்ளபடிமுடியும். ( )
 திரிசியந்திருக்குவையன்றியில் தோன்றாது. (கக)

அதிட்டானத்தைத்தவிர வாரோபத்துக்குவடிவாந்
 ல்லாதபடியினாலேயெல்லாமதிட்டானமாயந்தான்

இந்திரசாலக்காரனிடத்தில் கந்தருவபுரந்தோன் தி
 ரில்லாம லழிந்துபோவதுபோலத் தன்னிடத்தி
 லுண்டாகாநின்ற சங்கற்பமெவ்வளவோ அனே
 கமாய்வந்து மொன்று நிற்கவில்லை. (உக)

உபசாரந்தமாணுந் தன்மயமாணுஞ் சகலத்தியா
 கந்தான். (உஉ)

நிவிர்த்தியாயிருக்கவேண்டும் - அல்லது, நாமரூபநா
ட்டம்வந்தால் அத்துவிதமாயிருக்கவேண்டும். ( )

தன்னைச் சிவபாவனையாகக் காணுகிறதே தபிறவி - தன்
னைச் சிவரூபமாய்க் காணுகிறதே மேட்சம். (உச)

சகலகலைக்ஞானவல்லவானாகும் நிராசைவேண்டும்
வதுதான். (உரு)

எல்லாஞ்சிவன் செயல்தான். (உசு)

எல்லாஞ்சிவாகாரந்தான். (உஎ)

சிற்றறிவிலேதான் உயர்வு தாழ்வான தாரதன்மிய
ங்கள். (உஅ)

பேரறிவிலே சமசாட்சிதான். (உக)

உபசாந்தத்தில் சச்சிதானந்த முன்று மனூபவமாய்
க்காணவேண்டும். (ங0)

பிரபஞ்சத்தில் சொல்லப்பட்ட பேதங்க ளெல்லா
ஞ்சிற்றறிவிலேதான் எனன்றறியவேண்டும். (ங1)

எல்லா முன்னனுடைய செயலையானால் கொடுத்த
தார் வரநினைதார். (ங2)

சுதனைத்துஞ் சொரூபமே. யாஸிங்கெத்தையிச்சிப்
பே எனதையிகழ்வேனெனல்பற்றின்மை, இதில்
யாருக்கும் நம்பிக்கை வரவேண்டுமதுதான். ( )

தேகமாக புத்தியினாலே யருந்தலிதனாலே பொருந்
தலிதனாலே சகல ஆசையும் வந்தது. (ங3)

தன்னிடத்தி லகங்காரம்-பிராந்தி மூலப்பிரமை.()
 இங்கும் அங்கும் ராகத்திவேஷமன்னியிலிருந்தால்
 இரண்டுக்கு மைக்கியம். (க௮)

பிரத்தியட்சமானவிடையமு மப்பிரத்தியட்சமான
 விடையமுந் திருக்குவாகிய ஞானத்துக்குத் திரி
 சியம். (க௯)

வஸ்துநிர்ணயத்தில் பிரபஞ்சந் தானல்லவென்றும்
 அத்துவிதத்தில் தன்னைத்தவிர வேறில்லாதபடி.
 யினாலே தானென்றும். (க௯)

சோகமடைகிறதினாலே துக்கம்.மோகத்தினாலே க
 கம். (க௯)

இத்தனையுமாயாமயமலவோ வுள்ளபடிமுடியும். ()
 திரிசியந்திருக்குவையன்றியில் தோன்றாது. (க௯)

அதிட்டானத்தைத்தவிர வாரோபத்துக்குவடிவமி
 ல்லாதபடியினாலேயெல்லாமதிட்டானமயந்தான்

இந்திரசாலக்காரனிடத்தில் கந்தருவபுரந்தேதான் நி
 லில்லாம லழிந்துபோவதுபோலத் தன்னிடத்தி
 லுண்டாகாநின்ற சங்கற்பமெவ்வளவோ அனை
 கமாய்வந்து மொன்று நிற்கவில்லை. (௨௦)

உபசாந்தமாறலுந் தன்மயமாறலுஞ் சகலத்தியா
 கந்தான். (௨௨)

நிவிர்த்தியாயிருக்கவேண்டும் - அல்லது, நாமரூபநா
ட்டம்வந்தால் அத்துவிதமாயிருக்கவேண்டும்.()

தன்னைச்சிவபாவனையாகக் காணுகிறதேபிறவி-தன்
னைச்சிவரூபமாய்க்காணுகிறதேமோட்சம்.(உச)

சகலகலைக்ஞானவல்லவாளுக்கும் நிராசைவேண்டு
வதுதான். (உரு)

எல்லாஞ்சிவன்செயல்தான். (உசு)

எல்லாஞ்சிவாகாரந்தான். (உஎ)

சிற்றறிவிலேதான் உயர்வு தாழ்வான தாரதன்மிய
ங்கள். (உஅ)

பேரறிவிலே சமசாட்சிதான். (உக)

உபசாந்தத்தில் சச்சிதானந்த மூன்று மனுபவமாய்
க்காணவேண்டும். (ங0)

பிரபஞ்சத்தில் சொல்லப்பட்ட பேதங்க ளெல்லா
ஞ்சிற்றறிவிலேதானென்றறியவேண்டும். (ஙக)

எல்லா முன்னுடைய செயலையானால் கொடுத்த
தார் வாங்கினதார். (ஙஉ)

ஈதனைத்துஞ் சொரூபமே. யானிங்கெத்தையிச்சிப்
பே எனையையிகழ்வேனெனல்பற்றின்மை, இதில்
யாருக்கும் நம்பிக்கை வரவேண்டுவதுதான். ()

தேகோக புத்தியினாலே யருந்தலிதனாலே பொருந்
தலிதனாலே சகல ஆசையும் வந்தது. (ஙச)

நிருவிகற்பசமாதியில் என்ன தோற்றம் வந்தாலுந்
தன்னைத்திருக்காகவே காணவேண்டுமெனதுதான் ()
பிரபஞ்சத்தில் பஞ்சவிடையசுகத்தில் பொருந்தும்
போது பிரியமாயிருக்கும், பிற்பாடு தனக்குத்தா
னே வெறுப்புக்காணுமிது போலே தன் சொருப
சுகத்திலும் பொருந்தும்போதும் பிரியம் வரும்
எத்தனைநாளிருந்தாலும் பிரியம் வாங்காது. ()

சமுத்திரத்தில் முன்வந்த அலைபோய்ப் பின்னலைவ
ருகிறதற்குமுன்னாலே சமுத்திரமாத்திர மிருந்த
துபோலத்தன்னிடத்திலு முன்னாலே வந்த கட
படரினைவுபோய்ப் பின்னாலே வருகிற நினைவுக்கு
முன் தானிருந்தது, இதனாலே பிரபஞ்ச மசத்
துத், தான் சத்து, தன்னை யனுபவிக்கிறது மிந்த
நிலைதான். (ங.௭)

பூமியிலுண்டான வஸ்துக்களைக் கற்பிதமென்றுந் த
ன்மயமென்றுஞ்சொல்லலாமிதுபோல சிதாகாச
த்துக்குமேலில்லாதபடியினாலே அநிலுண்டான
வைகளைக் கற்பிதமென்றுந் தன்மய மென்றுஞ்
சொல்லலாம். (ங.௮)

வகையாகக்கண்டுமயங்காமல் தொகையாகக்கண்டு
சும்மாயிருக்கவேண்டும். (ங.௯)

சாதுசங்கமே சகலசன்மார்க்கத்துக்குமேது. (ச.௦)
உபசாந்தத்திற்குணபான காட்சியில்லை. (ச.௧)

மேல்நனவுபோல இரானின்ற துரியநிலையில் சர்வ
துக்கநிவிர்த்தி. (சுஉ)

உற்றவாறெதுவருமதுவருக. (சுங)

எல்லாங்கதைதான். (சுச)

எல்லாம்புலப்பந்தான். (சுரு)

பிறர்குற்றத்தைத் தானாகவெண்ணிக்கொண்டு தன்
குற்றத்தை விசாரிக்கவேண்டும். (சுஈ)

சிற்றறிவாகிய சீவவறிவே பெல்லாவற்றிற்கு மூ
லம். (சுஎ)

மனதுமுதலாகிய பிரபஞ்சவியல்புகளு, மேகாடம்
பாந்தான். (சுஅ)

ஞானநாட்டத்திலே சிரத்தையும் பிரபஞ்சநாட்ட
த்திலே யசிரத்தையும். (சுஊ)

தத்துவாதத்துவவிசாரம்பண்ணி அதத்துவத்தைத்
தள்ளித் தத்துவத்தைத் தானாகக்கண்டு சந்தேக
விபரீதமறவிருக்கவேண்டும். (சுஓ)

சென்னமாணமுநினைவுமாத்நிரம். (சுஐ)

நாமரூபமாய் நாடுகிறதைத்தள்ளி சொரூபமாக நா
டுகிறதே சமநிலை. (சுஐ)

சுருவாக்கியத்தில் சந்தேகவிபரீதமன்னியிலிருக்கி
றது மெய்ப்புருடவருத்தம். (சுஐ)

தன் சுபாவநிலையில் நினைவுக்கு நித்தியத்துவம் இல்
லாததனாலே பிரபஞ்ச மித்தைதான். (௫௪)

அதிட்டானக்ஞான நிலைமையுள்ளவர்களுக்கு எல்
லாமாகிய அத்துவிதஞானமும் வரும். (௫௫)

பற்றின்மையாகிய துரியநிலைமை யுள்ளவர்களுக்கு
போனகாரியத்திலும் வருகிறகாரியத்திலும் நினை
வுதோன்றாமலிருந்தால் சாட்சாத்காரந்தான். ( )

தான் சித்துருபனென்கின்ற புத்தி வாங்காமலிருந்
தால் நானீயென்கின்ற பேதமாகிய அஞ்ஞான
நீக்கம் வரும். (௫௭)

நிகழ்காலமாகிய எதிர்காலத்தில் செய்காரியங்களில்
பின்வருத்தமுஞ் செளக்கியமு மறிந்து செய்ய
வேண்டும். (௫௮)

அக்கினியில் எவ்வளவு பொறிகிளம்பினாலும் அக்
கினிக்கு லயமில்லாததுபோலப்பூரணமான தன்
னிடத்தில் தேகாதிமுதலாய வாழ்ந்தாயுந் தாழ்
ந்தாயு மென்னநினைவு வந்தாலுங் கற்பிதம்-தான்
நித்தியம். (௫௯)

எல்லாமானதாகத்தன்னையறிந்தால் ஈதலுமிரக்கமு
ம் வரும், ராகத்திவேஷம் வாராது. (௬௦)

தன்னிடத்தில் பெருமைசிறுமை பகையுறவு சுகது
க்கமாய்வருகிற சங்கற்பம்,கற்பிதம். ஆரோபம்.
அத்தியாசந்தான். (௬௧)

சரீரமுதலான பிரபஞ்சங்காலத்தில் உட்பட்ட ப
டியினாலே அதினிடமாய் வாராநின்ற உயர்வு தா
ழ்வு வருத்தங்களுக்குப்பிரமாணமில்லை. (௬௨)

பிரபஞ்சத்தில் விவேகத்தினாலே குணத்தைப் பொ
ருளாய்க்கொள்ளாமல் குற்றமேகாணவேண்டும்.

ஒன்றிலேதோன்றியனைத்துருவமானவுணர்வுக்குப்
பகையுறவென்றுரைப்பதெங்கே. (௬௪)

சித்துருபனென்கின்றபுத்திமறந்தால் உடனேவிட்
சேபமும் விபரீதமும் வரும். (௬௫)

சுவரிடத்திலுண்டான சித்திரம் வத்துவாகாது, இ
துபோலத் தன்னிடத்திலுண்டான சர்ப்ப முத
லானது வத்துவாகாது. (௬௬)

தன்னைப் பஞ்சகிர்த்திய னுடையவனாகக் கண்டால்
சென்னமரணந்தனக்கில்லை. (௬௭)

துரியநிலையிலும் எல்லாஞ் சின்மயமென்றநிலையிலு
ம் புத்தியழுத்தம் வேண்டும். (௬௮)

கூத்தாடியைப்போலக், கூத்துநிலையல்லப்போல,
வெல்லாங்கூத்தாகக்கண்டால், தான், நித்தியந்
தான். (௬௯)

பிரமாமுதற்றம்பப்பூச்சிபரியந்தம் நிலைமையிலா
தபடியினாலேதானொருவன்மாத்திரமிருக்கிறவன்
இதனாலும் அத்துவிதந்தான். (௭௦)

செகத்தெல்லாந் தன்னைத்தவிர இல்லாதபடியினு
 லேதானே யெல்லா மானதாலும் அத்துவிதந்
 தான். (எக)

சரீரமெடுத்து விசாரந் தோன்றினவனாக் குள்ளா
 கவெகுவிதங்களாய் உக்கிரட்டமென்று சொல்ல
 ப்பட்டபேர்க ளிருக்கவில்லை ஆனதால் தேகாதி
 முதலானவைகளி லென்னதிரங்கிலை. (எஉ)

பிரபஞ்சங் காலத்திரயத்தினு மில்லாதபடியினுலே
 யும் ஒருநினைவு வரும்போது ஒருநினைவு அழிந்
 துபோகிறபடியினுலேயுங் காணப்பட்டதெல்லா
 மழியப்பட்டு போகிறபடியினுலேயு மித்தையெ
 ன்று சொல்லுகிறதிலே சந்தேகமில்லை. (எங)

திருநதித் துறைகளெல்லாந் தீம்புனல் வறந்தவே
 யோ. (எச)

அக்கினியி லுண்டாகரநின்ற பொறிக்கு அனல்கா
 ரணமானதுபோலச் சகத்துக்கு ஆத்மாவேகா
 ரணமல்லாமல் இடையிலொன்றுஞ் சொல்லத்தக்
 கதில்லை. (எரு)

பழுதையி லுண்டான பாம்பு பழுதையென்றுசொ
 ல்லலா மிதுபோலப் பிரமத்திலுண்டான சகத்
 துப் பிரமந்தான். (எஈ)

கர்மகர்த்தாவாய்க் காணும்போது கர்த்ததந்திரமெ
ன்றும் நித்தியமாய்ப் பூரணமாய்க் காணும்போ
து வத்துதந்திரம். (எஎ)

காரணகாரியமா புள்ளதுக்கு பரிச்சின்னத்துவமு
ண்டு. நிஷ்காரணமாயிருக்கின்ற ஆத்மாவுக்கு அ
பரிச்சின்னத்துவமும் பூரணமுமுள்ளதுதான் ( )

சகலசாத்திர விசாரம்பண்ணின விசாரக்ஞானிக
ளுக்கு யான் எனது முதலான போகத்தி லாசா
பாசப் பிரவிர்த்திவருகிறது பிரபஞ்சம்பிரமாண
புத்தியினாலேதான். (எசு)

அனேக செல்வமுடையவர்களுக்கு உதாரபுத்தியு
மிரக்கமுமில்லாமல் இருக்கின்றது அவிவேகத்தி
னாலேதான். (அ0)

தெய்வனினிரித்தமாகச் சீவிகா சகத்துக்களில் கட
டுப்பாடாய்ப் பேசாநின்ற வசனங்களெல்லாம்
புத்திமான்சளுக்கு நச்சு வசனங்களாய்த் தோன்
றவேண்டும். (அ1)

சுவாஸூபவத் திருவாக்கியங்கள்

முற்றுப்பெற்றன.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சொருபா நுசந்தானநாமங்கள்.

நான் அகண்ட	ன்	நான் அபய	ன்
நான் அகர்த்த	ா	நான் அபரிச்சின்ன	ன்
நான் அகாம	ன்	நான் அபரோட்ச	ன்
நான் அகாரண	ன்	நான் அபேத	ன்
நான் அகேய	ன்	நான் அபோக்	தா
நான் அக்ரோத	ன்	நான் அப்பிரமேய	ன்
நான் அசங்க	ன்	நான் அப்பிரவிர்த்த	ன்
நான் அசம்சா	ரி	நான் அப்பிராண	ன்
நான் அசரீர	ன்	நான் அம்மன	சு
நான் அசல	ன்	நான் அமிர்த	ன்
நான் அச்சுத	ன்	நான் அலோப	ன்
நான் அட்சர	ன்	நான் அவ்வியாகிருத	ன்
நான் அ	னு	நான் ஆ	தி
நான் அத்தொய்த	ன்	நான் ஆத்	மா
நான் அநந்த	ன்	நான் ஆனந்தரூப	ன்
நான் அநா	தி	நான் உன்னத	ன்
நான் அநாதிமுத்த	ன்	நான் ஏகரூப	ன்
நான் அநாவிருத	ன்	நான் காரண	ன்
நான் அதுபாதேய	ன்	நான் கூடஸ்த	ன்
நான் அநாதன	ன்	நான் சத்திய	ன்
நான் அநேகரூப	ன்	நான் சத்துரூப	ன்

நான் சம்	பு	நான் நித்தியமுத்த	ன்
நான் சர்வகாரண	ன்	நான் நித்தியானந்த	ன்
நான் சர்வகேத	ன்	நான் நித்திய	ன்
நான் சர்வசம	ன்	நான் நிரஞ்சன	ன்
நான் சர்வஞ்ஞ	ன்	நான் நிரவயவ	ன்
நான் சர்வதோமுக	ன்	நான் நிராகார	ன்
நான் சர்வாகார	ன்	நான் நிராதார	ன்
நான் சர்வாதார	ன்	நான் நிரிந்திரிய	ன்
நான் சர்வாதிஷ்டான	ன்	நான் நிரீச்சுர	ன்
நான் சர்வாதம்	ன்	நான் நிரூபத்ரவ	ன்
நான் சர்வாபாவ	ன்	நான் நிரூப	ன்
நான் சரட்	சி	நான் நிர்க்குண	ன்
நான் சாந்த	ன்	நான் நிர்ச்சம்பந்த	ன்
நான் சின்மாத்ர	ன்	நான் நிர்ச்சீவ	ன்
நான் சிவ	ன்	நான் நிர்த்தோட	ன்
நான் சுத்த	ன்	நான் நிர்ப்பெத்த	ன்
நான் சுவப்ரகாச	ன்	நான் நிர்மல	ன்
நான் சுயம்பிரகாச	ன்	நான் நிர்லேப	ன்
நான் சுய	ன்	நான் நிர்விகற்ப	ன்
நான் சூன்ய	ன்	நான் நிர்விகா	ரி
நான் சேத்திரக்ஞ	ன்	நான் நிர்விசேஷ	ன்
நான் ஞானசொருப	ன்	நான் நிர்விஷைய	ன்
நான் ஸ்தா	னு	நான் நிர்விரத	ன்
நான் திருக்	கு	நான் பரமானந்த	ன்
நான் நானூருப	ன்	நான் பரமார்த்த	ன்
நான் நிஷ்கிரிய	ன்	நான் பரிபூரண	ன்
நான் நிஷ்பிரகிரு	தி	நான் பிரத்தியக்	கு
நான் நிஷ்பிரபஞ்ச	ன்	நான் பிரத்தியட்ச	ன்

நான் பிரம்	ம்	நான் பிரம்	
நான் புத்த	ன்	நான் புத்த	
நான் புராதன	ன்	நான் புராதன	
நான் மகத்	து	நான் மகத்	
நான் மகாநாய	ன்	நான் மகாநாய	
நான் மனோவாசாமகோ	நான்	நான் மனோவாசாமகோ	
சர	ன்	நான் மனோவாசாமகோ	
நான் முத்த	ன்	நான் முத்த	
நான் யதார்த்தவஸ்	து	நான் யதார்த்தவஸ்	
நான் வஸ்	து	நான் வஸ்	
நான் வி	பு	நான் வி	
		நான் பிரம்	
		நான் பிரம்	
நான் பூரண	ன்	நான் பூரண	
நான் ஏக	ன்	நான் ஏக	
நான் பரப்பிரம்	ம்	நான் பரப்பிரம்	
நான் நிதான	ன்	நான் நிதான	
நான் கெவல	ன்	நான் கெவல	
நான் துரிய	ன்	நான் துரிய	
நான் சம	ன்	நான் சம	
நான் போத	ன்	நான் போத	
நான் இலக்கிய	ன்	நான் இலக்கிய	
நான் சனாதன	ன்	நான் சனாதன	
நான் சீவ	ன்	நான் சீவ	
நான் தத்துவ	ம்	நான் தத்துவ	
நான் வி	ன்	நான் வி	
நான் சோ	தி	நான் சோ	
நான் ஆன்	மர	நான் ஆன்	
நான் சூக்கும	ன்	நான் சூக்கும	

உ

கணபதிதானை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ துறவுசுவாமிகள் திரட்டியருளிய

சீடாசாரம்.

எதுசொருபங்காரிய மவதுபலலட்சணம்
அட்டப்பிரமாணத்தின் திஷ்டாந்த
தாஷ்டாந்த உரை.

இவை

சுரிவனகேசுத்திரமென்னுங்கேகாயிலூர்

ஸ்ரீ - முத்துராமலிங்கசுவாமிகளின்

ஆதினத்திற்குரிய

ஸ்ரீ - சிதம்பரசுவாமிகள்

மாணாக்கர்களிலொருவராகிய

அ - இராமசுவாமிகளால்

பலபிரதிருபங்களைக்கொண்டு ஒருவாருராய்ந்து

சென்னை

மிமோரியல் அச்சுக்கடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

வியாஸ் சித்திரையார்

உ

கணபதிதானை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ துறவுசுவாமிகள் திரட்டியருளிய

சீடாசாரம்.

எதுசொருபங்காரிய மவதுபலலட்சணம்
அட்டப்பிரமாணத்தின் திஷ்டாந்த
தாஷ்டாந்த உரை.

இவை

சுரிவனகேசுத்திரமென்னுங்கேகாயிலூர்

ஸ்ரீ - முத்துராமலிங்கசுவாமிகளின்

ஆதினத்திற்குரிய

ஸ்ரீ - சிதம்பரசுவாமிகள்

மாணாக்கர்களிலொருவராகிய

அ - இராமசுவாமிகளால்

பலபிரதிருபங்களைக்கொண்டு ஒருவாருராய்ந்து

சென்னை

மிமோரியல் அச்சுக்கடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

வியாஸ் சித்திரையார்

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சீடாசாரம்.

காப்பு.

ஆனைமுகனாறுமுகனம்பிகைபொனம்பலவன்
நான்குருவாணியை யுண்ணாடு.

நூல்.

முத்திக்கேது.

தந்தைதாயுமெய்த்தகைவுடையுறவுஞ்சாலுங்
கல்வியுந்தகுமுயிர்த்துணையுஞ், சிந்தையாருநற்சீ
லமும்வலியுந் திருவுருமின்பமுஞ் சிதைவிலாவறி
வு, முந்தையாமுளத்துவகையுமுயிருமூலமுத்தியு
மொழிவருஞ்சமைவு, மெந்தையாகிவந்தே தழையே
ணையுமாளிறைவனார்கழலாகுமென்றனக்கே. (க)

வேறு.

தந்தைதாயாவாணுஞ் சார்கதியிங்காவாணு
மந்தமிலாவின்பநமக்காவாணு-மெந்தமுயிர்
தானாகுவாணுஞ் சாணாகுவாணுமருட்
கோணாகுவாணுங் குரு. (உ)

வேறு.

முத்திசித்திக்குமேது மொழிவர்கள்சிலர்வெ
வ்வேறே, சித்தமற்றாலாமென்றுந் தீவினைசிதைந்

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சீடாசாரம்.

காப்பு.

ஆனைமுகனாறுமுகனம்பிகைபொனம்பலவன்
நான்குருவாணியை யுண்ணாடு.

நூல்.

முத்திக்கேது.

தந்தைதாயுமெய்த்தகைவுடையுறவுஞ்சாலுங்
கல்வியுந்தகுமுயிர்த்துணையுஞ், சிந்தையாருநற்சீ
லமும்வலியுந் திருவுருமின்பமுஞ் சிதைவிலாவறி
வு, முந்தையாமுளத்துவகையுமுயிருமூலமுத்தியு
மொழிவருஞ்சமைவு, மெந்தையாகிவந்தே தழையே
ணையுமாளிறைவனார்கழலாகுமென்றனக்கே. (க)

வேறு.

தந்தைதாயாவாணுஞ் சார்கதியிங்காவாணு
மந்தமிலாவின்பநமக்காவாணு-மெந்தமுயிர்
தானாகுவாணுஞ் சாணாகுவாணுமருட்
கோணாகுவாணுங் குரு. (உ)

வேறு.

முத்திசித்திக்குமேது மொழிவர்கள்சிலர்வெ
வ்வேறே, சித்தமற்றாலாமென்றுந் தீவினைசிதைந்

தாலென்று, மொத்தநல்யோகாலென்று முடியுமா
 னத்தாலென்று, மித்திறமனைத்தாலாகா விதைதிரு
 வருளாலாமே. (க)

எஞ்ஞானமந்திரங்கள் யோகங்களுபாயமெல்ல
 லா, மெய்ஞ்ஞானவீட்டடைக்காணும்விவாத எஞ்செ
 ய்யமாட்டா, தெஞ்ஞானக்கடைக்கண்ணைவாதத்தித
 சிகன்சித்தமத்தி, லஞ்ஞானம்பறிந்தபோதே காமமு
 தவீடது வந்தோன்றும். (ச)

ஆர்த்ததுபிறவியென்று மஞ்ஞானபாசமத்தை
 க், கூர்த்தமெய்ஞ்ஞானவானைக் கொண்டுசேதிக்க
 வேண்டு, மேத்திமெய்ஞ்ஞானவானை யோவானந்
 ட்கண்ணாலே, பார்த்தபின்னில்லாப்பெத்தம்பெத்தி
 முன்னிருள்போலன்றே. (ஞ)

விடத்தினுன்மூர்ச்சித்தானை விடம்வல்லார்பா
 ர்க்கத்தீரு, மடர்த்தல்லாரொல்லாம்பார்த்து மதுதீரா
 வாறுபோல, விடத்தினையுடையஞான விதைவானந்
 பார்ச்சினல்லாற், சடத்துவமாயையார்செய் சடக்
 குடைப்பிறப்பறாதே. (க)

வேறு.

சுருதியுமிருதியுஞ் சொன்னவாறுநின், நிரு
 மையுமநித்தமென் மேதும்விட்டுநற், குருவினைவ
 ழிபடிற்கோதிலாவவ, னருளிடுமழிவழி நின்மவப்
 பொருள். (எ)

* அமலவீடென்று பாடமோதுவாரு முளர்.

வேறு.

எண்ணிலாக்கல்வியானு மிலங்கிய கேள்வியா
லுந், திண்ணிதாமதியி னு லுந்தெனியவாரா துதீர, ந
ண்ணியஞாணிதானே நயந்தருள்செய்யில்ஞானக்,
கண்ணி னுற்காணலாகுங் கரத்திலாமலகம்போல.()

பருவிடங்கடியுண்டானே பாவிப்பான் கருட
ன்மண்ணைப், பெருகியபித்தன்றானே பிழிந்துமாமரு
ந்துகொள்வா, னிருமையு மறியாமுடர்க் கியலு
மோ விதையிற்கூடக், குருபரன் கூட்டிற் கூடுங்கூ
டாதேற்கூடாதென்றான். (௯)

கட்டுண்டகள்வன்றானே கட்டினைவிட்டுக்கொ
ள்வான், விட்டவேதனை யைத்தீர்த்து விதிப்பவர்
வேறேவேண்டு, மட்டமாசித்தியோகா லநிவினால
றியலாமோ, தட்டறப்பாசந்தீர்க்கத் தற்பரங்குரு
வேவேண்டும். (௧௦)

வேறு.

உருவன்றியோநின் னுருவம்புணர்க்குங் கருவ
ன்றியோநின் னுதான்கருவாகு, மருவன்றியோநின் ம
மாயப்பிரானைக், குருவன்றியாவர்க்குங்கூ டவொண்
னாதே, (௧௧)

வேறு.

முத்திசாதனம்.

தேசிகன்பதநற்சைவயின் வலியுந் திகழ்பதத்
தளவிலாவன்பு, மாசினன் முத்தியதில்லிருப்பதுவு

மமலவாரணத்தினில்விருப்பு, நாசமாமிந்தவுடலி
னில்வெறுப்புநசையறவிடயத்திலுவர்ப்பு, மீசனெ
ப்பொருளு மென்னுநற்றுணிவு மிவையெழின்முத்
திசாதனமே. (கஉ)

திகழுநற்குரவன்றிருவுளம்பார்த்துச் செய்யு
மேவற்சிறப்பதுவு, மகிழுநற்குரவன் மருவுநற்பதி
யே மன்னிநீங்காதவாதனையும், புகழுநற் றமரும்
பொன்முதற்பொருளும் பொருந்துநாயெனமதித்
திடலுந், தகைவுடைச்சமைவுஞ்சாந்தியுமுத்திசா
தனமென்பர்தக்கோரே. (கங)

முடிகவித்துலகாள் திருவிகழ்ந்திறைவன்மொ
ய்கழல்குடுநற்றிருவும், படிதனக்கேவல்செய்பதமி
கழ்ந்து பரமனுக்கேவல்செய்பதமு, மடையுநற்சு
வைகளனைத்தையு மிகழ்ந்திங்கமலனற்சேடமாருத
லு, மிடையறத்திகழுமுத்திசாதனமென்றிசைத்தி
டுமெலையிலாரணமே. (கச)

துரிசினற்பாரம் பரியமாமுறையிற் றுகளறவ
ழிவிலாத்துணிவும், பரிவுறக்குரவன்பாதமேனோக்
கிப்பமுதறப்புகழுபண்பதுவு, மரியநற்குரவனருள
றம்பொருளோடின்பம் வீடென்னுமாண்மையது
ந், தெரிவுறத்திகழுமுத்திசாதனமாய்ச் செப்புவர்
தெய்வஞானிகளே. (கரு)

வேறு.

நேசநெஞ்சினுற்றனக்கதுரினைவலவாயினுநெ
யன்றே, தேசிகன்றிருவுள்ளமே செய்குவான்

செனித்திடுங்குலத்துக்கு, மாசதாகினுமாச்சிரமத்
திலேவமுவினுமுலகெல்லா, மேசிவீடினுமறம்புக
ழ்தனம் பிறவிழப்பினுமிடோனும். (கக)

என்றனக்கிதுவாய்த்தவாறறிகிலே எனம்பிரா
ன்கழற்கேவ, நன்றனக்குநானூரிதுதகுவதோ தமிழ்
யனெற்கென்றென்று, சென்றுறப்பெருமார்வமும
ச்சமுஞ்செறிதரவடிமைக்க, ணின்றியற்றியதேவ
லினியல்பென நிகழ்மறைசொலுமைந்தா. (கஎ)

நிறம்பெறநீராடாமுன் னீராடானின்றிடவி
ருத்தல்தான்கிடத்த, லுறங்குமுன் னுறங்கலுண்ணு
முன்னுண்ட லுரையென லுரையாமலுரைத்த, லற
ம்பழியெவற்குங்கூறுத லருளாததுசெய்தலருளிய
பணியை, மறந்தனென்றல்குருவலாற்றெய்வம
தித்தல்செய்பவன்மகனல்லன். (கஅ)

வேறு.

அருளறமங்கறைந்திடுத லறமலாதுரைத்தல
றைபொழுதிவிடையுரைத்த லகங்கரித்தங்குரைத்
தல், பொருளறிவுதானுரைத்தல்பொருளல்லாதுரை
த்தல் புன்கோட்டிகொண்டுரைத்தல்பாடிவனவ
ங்குரைத்த, லிருளுறுமச்செவிசொல்லலேவலிசைத்
திடுதலிடமறியாதுறையருளிச்செயவுரைத்தல்வின
வல், தெருளுறநற்குருகீர்த்தியல்லது பாடிடுதல்
தேசிகன்றன்சன்னதியிற் றீரவிடுமிவையே. (கக)

வேறு.

வெஞ்சொலுங்கடுஞ்சொலும் வினாந்தசொல்லதும், வஞ்சமும்பழுதுடன்மாறுகூறலும், பஞ்சுடுமூலகியல்பயனில்வாசகந், தஞ்சநாயகன்மன் முன்றவிரவேண்டுமால். (௨௦)

வேறு.

ஆதனஞ்சயனம் வாகனமிதியடி யத்திரங்குடையொடாபரண, மீதுவண்டயிலங்குளியொகிபூச்சந்தன முதன்மேவியங்கிடுத, லோதுபல்லுருஞ்சல்லொண்பதம் விளக்கலுரைத்தவெற்றிலை தினையிவைதா, னாதிநன்குரவனரியசன்னதியிலடியவாறவிடுந்தொழிலே. (௨௧)

இறைவன்முன் பசிங்கிதமாகவந் திடுதலிட்டவேடத்திடுடணைதல், கறையுறுஞ்சாயையிழைவன்மேற்படுதல் கடவுளினிமுறன்மேற்படுத, லுறைதருதலத்தின்மே லிருந்திடுதலுளமுகமு குளமாறிருத்த, லறைதருமமலனரியசன்னதியிலடியவாறவிடுந்தொழிலே. (௨௨)

வேறு.

போற்றுகைதவிர்தனாதன் பொருளினையுதித்தலீதல், தூற்றுதனோடந்தன்னைச் சொன்னவைமறுத்தல்பொய்கள், சாற்றுதல்குலமுங்கல்வி தனத்தபிமானம்பண்ணன், மாற்றுதல்கொடுத்தறன்னைமற்றிவைகுருவோடாகா. (௨௩)

வேறு.

நீரிடத்தினுநிசியிருளிடத்தினு நெறிகணிற்பய
முறுமிடத்துஞ், சீருட்குரவன்முன்பு சேவிப்பா
ன் நிகழ்ந்தமற்றுள நெறியவற்றிற், பேருட்குரவ
ன்பின்பு சேவிப்பான் பிறிதொருகிந்தையற்றிதைவ,
னார்கிருக்கழலிற்சாயை போன்முன்பின்னாய்விடா
ரன்பினுத்தமரோ. (உச)

வேறு.

தன்னுளத்தெழுதீங்குதனாயகன், முன்னுரை
த்தினிமேன்முனையாவதை, சொன்னவப்பரிசேசுட
வேண்டலா, லன்னவப்பதிவிட்டகல்வானலன். ( )

வேறு.

தனமாக்காயமுயிர்முன்னுந். தலைவற்கீந்தங்கி
வைகெடினு, மனவாக்காயகன்மத்தால்வணக்கங்கெ
டாதமனத்தாய், நினைவாக்காயமஷ்டாங்கபஞ்சா
ங்கநேர்சிட்டாங்க, மெனநால்வணக்கஞ்சிராங்கமு
டனிதையாற்பிறவியறுவேரர்க்கே. (உச)

சென்றபொதுதையன்றிருவடித்தலத்தேதசிறந்
தபஞ்சாங்கவட்டாங்க, மொன்றவேவணங்கியொ
ப்பிலானருனையுளமதுநிதையவேபருகிப், பின்னா
ப்பரிசேவிடைகொளும்பொழுதுமவணங்குகபெரி
யவன்முகப்பே, நின்னுநெக்குருகித்தன்றன்வாயா
த்துதிப்பதுநீதியன்பருக்கே. (உஎ)

சூரவனார்தீர்த்துமொழிவனவெல்லாங்குருதா
மாகவோதிடுகத், தெரியுமாறரியனாகோசத்தை
த்தெரிந்திடுனெடுத்தவிழ்த்திறைமு, னரியவாதன
த்தில்வைத்திறையருட்டாள் வணங்கியங்கதன்பய
ன்கேட்டாங், சூரியகோசத்தைக்கட்டிநாயகன்றா
ளொப்பறவணங்குதலொழுக்கே. (௨௮)

எப்படிக்கீழாமவர்களுையெனினுமிறையுளத்த
டைத்தவர்தம்மை, யப்பரம்பரமென்னுளத்து
ணர்கவயன்முதன்முவோயெனினு, மெய்ப்படவி
றைவன்றிருவுளமில்தன் மீண்டுபாராதுகைவிடு
க, செப்பிடவிறைவன்றிருவருணிறைந்தசீடராசார
நன்கிதுவே. (௨௯)

இப்பரிசிறைவன்றிருவுளம்பிழையாதினங்கிய
வேவலின்வலியா, லெப்பரிசுள்ளசித்திகள்வலிகளி
சைந்திடாநிற்குமங்கவர்பா, லப்பரிசெல்லாச்சித்தி
யும்வந்தாலகந்தையும்வியப்புமேவாமே, தப்பறவெ
னையாடம்பிரானேவற்றன்மையென்றருளினைப்பணி
வாம். (௩௦)

பெருந்தவமில்லான்றனைப்பேணியமடந்தை
யுள்ளத், திருந்தவைமுடிந்ததென்றாலிகபரந்தெரிந்
தனாப, பெருந்தவக்குருவைத்தெய்வமென்றுமெ
ய்பேணவல்லார்க், கரும்பொருளியாதுமில்லையிரு
மையுமகலிடத்தே. (௩௧)

சாற்றியபரிசிற்றவறுதலேவன்மறுத்தலாம்பி
ழையதுசாற்றி, னாற்றவங்கதனைத்தீர்த்திடற்குபா
யமாய்ந்திடத்தொன்றினூலில்லைச், சேற்றினைச்சேற்
றற்கமுவலாயிடுமோ தெளிந்தநீர் கொண்டலால
துபோ, லாற்றியவிதைவனருடருநீராலப்பிழைச்
சேறுநீக்கிடுவான். (௩௨)

வேற்றுளகுற்றமியாவையுந்தீர்க்கும் விமல
மாமிதையருளென்ற, லாற்றவங்குற்றபிழையைநீ
க்குவதுமவனருளன்றிலேவறுண்டோ, போற்றியங்
கவன்றன்பொன்னடிபொருந்திப் புனிதபாதோதக
மாடி, யாற்றவங்கமலனருளினேமுழுக்கிலக்கணந்தீ
ருமப்பிழையே. (௩௩)

அறைந்தவப்பரிசப்பிழையினேநீக்காதவனெரி
நிரயம்வீழ்ந்தழியும், பிறந்திடிற்பிரமவரக்கனும்பெ
ரும்பாம்பாமெனப்பெருமறைபேசுஞ், சிறந்தனபி
ழைதீர்வளவுமங்கவன்றன் நெரிசனம்பரிசனந்தகு
மோ, மறந்துமற்றணுகார்மாதவத்தடியாரணுகில்வ
ன்பாதகமன்றே. (௩௪)

தேசுகன்றிருவுள்ளமுண்டாகவச்சிவந்திகழ்ந்
திடுகின்ற, னீசனிங்கருள்செய்யவந்திருக்கிறவிட
மிவன்றிருமேனி, மாசுதொன்றிவனளவிலேசெ
யிலெரிவாய்நரகினிற்பூத, நாசமெவ்வளவ்வளவு
ஞ்செலநண்ணுநன்னெறிநண்ணான். (௩௫)

வேறு.

குரவனேகுறியேதுமிலாச்சிவ, னுரியசத்தியே
யொப்பிலாவம்பிகை, சுருதுமைந்தகோகந்தர்வினாய
கர், பெருகுகற்றமும்பேணுமப்பத்தோ. (நடகூ)

வேறு.

சற்குருப்பரசிவன்றாழி னும்வாசிசாற்றிற், ச
ற்குருசிவன்கோபித்தாற் சமிப்பிக்குஞ்சிவனாலென்
றுஞ், சற்குருகோபந்தன்னைச்சமிப்பிக்கவொண்ணா
தத்தாற், சற்குருநாதன்பாதந்தப்பிடான்முத்தன
ன்றே. (நடஎ)

வேறு.

அருவெனுமமலன்றா னருளிலெனனி னுஞ்சார்
குருபரானருளுண்டே யெனிலொருகுறையுண்டோ
திருவடிதாவந்தார் திருவுளமில்ஒன்று
லொருவருமிலர்கண்ட ருறுதுயர்களைகின்றார். ( )

வேறு.

குருபரனேபரமசிவன்போசன்றானே குருவா
மமாகினுமேயொருகாலத்தி, னிருமலமாரம்பரமசி
வன்முனிவுற்றா லு நிகரில்தயாநிதியானகுரவன்கா
ப்ப, னருள்வடிவேதிருவுருவாயெழுந்துநின்ற வா
சிரியனென்றேனு முனிவுற்றானேற், றிரிவிதமாமு
லகத்துமம்மாணைத் தியக்கமெலாந்தீர்த்தெவரு
ங்காப்பதில்லை. (நடகூ)

தந்தைமுதற்பெந்துவெலாமனந்ததேகந் தரு
வதலாலனாதிபவபந்தந்தீர்க்கார், சிந்தையினாலாய்ந்
திடிலப்பெந்துவெல்லாஞ் சிறுமைதருஞ்சத்துரு
வேயாகாநிற்ப, ரந்தமிலாவருள்வடிவாங்குருவே
வென்ற லகண்டபரனானத்தை யருளானல்கித்,
தொந்தமதாமனாதிபவபந்தமெல்லாந் துப்பறவேந
ன்றாகத்துடைத்துக்காப்பன். (ச௦)

வேறு.

இந்தவிடும்பையுடம்புறுமேது, தந்தையென
ப்புகழ்கின்றிலர்தக்கோ, ரந்தமிலாதவகண்டமுநம்
முட், டந்தவர்தந்தையெனச்சமைவுற்றார். (ச௧)

வேறு.

குருபாதம்பூசினாளுங் குருநாமஞ்செபி யெப்
போதுங், குருபாதந்தியானம்பண்ணு குருகீர்த்தி
தோத்திரஞ்செய், குருபாதநினைக்கத்தீருங் குருத்
தோடமல்லாததோடங், குருபாதந் தன்மேலுண்
டோ குருவின்பேர்சிவனாமன்றே. (ச௨)

வேறு.

வருபிறப்பறவேவென்டிநான்மறையீறென்னு
மம்புயத்தினைமலர்த்தம், கிரவியாய்நெஞ்சிற்கிசைந்
தநற்குருவை யாதொருவழியினாலிறஞ்சி, யருள்
சுரந்திடுதற்காவதேசெய்வா னருமறைமுடிவெலா
மறையும், பொருளைநோகவுமக்கெனக்கீசன்புகன்
றவப்படியிலேபுகன்றேன், (ச௩)

வேறு.

ஆசிரியன் முன்பாக வகண்டார்த்தத்தையடைவாக வறிவுற்றமாணனந்தத், தேசிகனைத்திரவியமே முதலிருந்துந் திடமானலோபத்தாற்பூசியானேன், மோசனமேயிலாதவனாய்க்கும்பிபாக முதலியதில் வீழ்ந்திடுவனாதலாலே, தேசிகனையாவிபொருளாக்கையாலே தினந்தினமும் பூசிக்கவேண்டுமாணன்.

(சுச)

வேறு.

தேசிகருமாணவர்கள் செய்தியுணர்ந்திடவேசிறியோரைப்பெரியோர்செய்தொழிலதனிற் செறித்து, மேசிலரம்பெரியோரை யீனமாந்தொழிற்கேயிசைத்துமடித்தும்வைது மிவ்வாறுசெயவுங், கூசியிடாதிட்டபணிசெய்துகுருபத்தி குறைவிலராய் நம்பினராய்த்துரோகமின்றி, மாசிலராய்மனவாக்குக்காயத்தாற்குருவின்வாக்கியபாலனஞ்செய்யு மதிமானுமாயே.

(சுரு)

வேறு.

குருபரனுக்கவனெஞ்சகம்போ லனுக்வலத்தாய்க், கரசாணாதியினே வல்செய்தேதினங் கட்குமைபோ, லுரியமனைமுதலியாவையுங்காத் துண்மையாயொருதற், பரமிவனையெனக்காண்பான்சற் சீடன்பகர்ந்திடினே.

(சுசு)

வேறு.

தேசிகன்பாற்பற்பலதீக் குணங்கள் செறியினு
நம், பாசப்பிராந்திக்கிவைதோற்றிய விதைபாலிலை
யென், ஞாசறுபத்தியினோர்ந்தெவ்விதத்து மவனரு
ளேத், தேசங்குலவவளர்ப்போன் சற்சீடன்றெறிந்தி
டினே. (சௌ)

வேறு.

விடையேறியீசன்வரின் மூடருமவன்வேண்
டியதைப், படிமீதளிப்பர்குருவேசிவமெனப்பாவ
னைமுற், றுடையார்கடத்த முடலாவியீந்திறையுண்
மைபெறத், தடையாதுளவிங்குளதேலபக்குவர்தா
மவரோ. (சௌ)

வேறு.

உடற்குயிர்போற்கட்கிமைபோ லூசினூலொ
த்து, விழற்புலிதீப்பாம்பினில் வீழ்வார்க்காஞ்சுடர்
ச்சுடினும், வாழைக்காகா வேதிமட்கலத்திற்காகா
வா, றேழைக்காகாதிது. (சகூ)

வேறு.

ஆசான்மொழியா னூற்பொருளாலன்றிப்பெற
வுமரிதாகுந், தேசார்குருநான்மாணாக்கன்சிறக்கவி
ம்மூவருங்கூடிற், பாசாதீதப்பரமெய்தும் பன்னாண்
ங்காவிக்கூட்ட, மேசாவுணர்வைத்தரும்பகற்போ
தெல்லாத்தொழி லுந்தருவதுபோல். (நூ)

பாடல் முற்றிற்று.

வசனம்.

ஸ்திரீயானவன் நாயகனோடே கூடிக்கொண்டிருந்தாற்பணிவிடைசெய்யவேண்டுமென்றுத்தனித்திருந்தால் சுகமாயிருக்கலாமென்றும் நினைத்துஅந்தநாயகனுக்கு மனவருத்தமுண்டாகும்படியாயவனைவிட்டு நீங்கி இருந்தா லிம்மையிற்குகமுமிழந்து மறுமையில் நாகமுமனுபவிப்பதுபோலச் சீடனானவன் ஞானசாரியரிடத்திற்குப்போ யவரிடத்திற் சில சாத்திரங்களை யப்பியாசித் தறிந்துகொண்டு நாமினி யிவரிடத்திலே யிருந்தா லிவருக்குப்பணிவிடை செய்து கொண்டிருக்கவேண்டுமென்றும் நம்முடையசிரவனாகியனு சந்தானத்துக்கு விரோதம்வருமென்று மிவரிடத்தில் நமக்குத் தகத்துக்கொத்துக்கொள்ளாதென்று மிது முதலான காரியங்களை நினைத்து அந்த ஞானசாரியருக்கு மனதுற்றிவேசம்வரும்படியாயவரைவிட்டு நீங்கி யிருக்கின்றவனுக்கு இம்மையிற்றுன்பமு மறுமையில் நாகமு முண்டாகுமாதலால் கற்புடைய ஸ்திரீயானவ னறியாமையைப் பொருந்தி யிருந்து மாத்ம சொரூபத்தை யறியாம லனாத்மசொரூபமே தானென் றிருக்கின்றதனது நாயகனைத் தெய்வமாகப் பாவித்து அவன் அடித்து வைதல் முதலாயின செய்தபோது மவனிடத்திற் றிவேசமன்றியிற் பிரியமாக தேகமுள்ள

பரியந்த மவனை விட்டு நீங்காமற் திரிவித கரணங்க
ளாலும் பணிவிடைசெய்து கொண்டிருக்கின்றவனா
க்கு இம்மையிற்சுகமு மறுமையிற்சொர்க்காதிலோ
கமுமுண்டாவதுபோல உத்தமமான விவேகமுள்
ள முழுட்சுவானவன் ஞானசாரியரை சத்தியக்
ஞான அனந்தானந்த பரமசிவமென்று வேதாதி
கள்சொன்ன பிரகாரம் நம்பி அவரடிமுதலானகா
ரியங்கள் செய்தபோதிலுஞ் செய்யத்தகாத கிர்த்தி
யங்களைச் செய்யச்சொன்ன போதிலும் வெறுப்ப
டைந்து அவரைவிட்டு நீங்காதபடிக்கு மிகுந்தபிரி
யத்தோடுந் தேகமுள்ளவரைக்குந் திரிவிதகரணங்
களாலும் பணிவிடைசெய்து நின்று அந்தக் குருசு
வாமி கிருபையால் தத்துவக் ஞானத்தைப்பெற்று
மோக்ஷமடையவேண்டுமென்று வேதாகமபுராண
திகள் கூறுதலால் இப்போ திருக்கின்ற முழுட்சுக்க
ளு மிதிற்சொன்ன பிரகாரம் ஞானசாரியரைப்பரம
சிவமாகப் பாவித்துத் தேகமுள்ள பரியந்தமு மவ
ரைவிட்டு நீங்காமற் திரிவிதகரணங்களாலும் பணி
விடை செய்து நின்று அவர் கிருபையாலுண்டாகா
நின்ற தத்துவக்ஞானத்தினுற் பரமோக்ஷசுகத்தை
யடையவேண்டியது.

சீடாசாரம்—முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கணபதி துணை.

துருச்சிற்றம்பலம்.

ஏது சொருபங்காரிய மவதிபல லக்ஷணம்.

காமத்துக்கு.

ஏது, அஞ்ஞானம், சொருபம், அக்கினியில்
நய்விட்டால் விர்த்தி யடைகிறதுபோல நமக்கிரு
கின்ற போகமெல்லா முத்தரோத்தரமாய் விர்த்
யடையவேண்டுமென்றும் நமக்கிருக்கின்ற ஐஸ்
ரியமெல்லாமாறாமலிருக்க வேண்டுமென்றும்ஸ்தி
முதலான விடயங்கள்மென்மேலும் வேண்டுமெ
ரளும் நானாவிதமாய்ச் சிந்திக்கப்படுகிறது, காரி
ம், அந்த விடயத்திலுண்டான பிரியத்தை நா
றவிதமாய்ச் சிந்தித்துத் தானிருந்த விடத்தை
விட்டு லோகாலோகங்களுக்குப்போய் நரகாசூரன்
தலானபேர்களைப்போல இஷ்டமான வஸ்துக்க
ளச் சம்பாதிக்கிறது, அவதி அத்தியந்த நிராசை
புதையம்.

(க)

குரோதத்துக்கு.

ஏது, ஆசை, சொருபம், ஆசையான விடயத்தில்
பிக்கினம் பண்ணின வனிடத்திற் கோப முண்டாய்
பியாக்கிரரூபமாய் நோக்கிக் கடினமான வசனஞ்

ஏது சொரூபங்காரிய மவதிபலலக்ஷணம். கக

சொல்லுகிறது, காரியம், தன்னாற்செயிக்கப்படுமா
னல் பகாசூரன் முதலானபேர்களைப்போல அடிமு
தலான காரியங்கள் பண்ணுகிறது தன்னாற்செயிக்
கக்கூடாதிருந்தா லுள்ளே யிருந்துகொண்டு பொ
ருமியமுகிறது, அவதி, அத்தியந்தஞ் சாந்தமாயிரு
க்கின்ற பொறுமைபுதையம். (2)

லோபத்துக்கு.

ஏது, மோகம், சொரூபம். தேனீயுங் கவரிமா
னும்போலத் தான் சம்பாதித்த செல்வ முத
லான வஸ்துக்களிற்றேகமுள்ளவ்வு மொருத்தருக்
கு மொன்றுங் கொடுக்கலாகாதென்று சிந்திக்கிற
து, காரியம், தான் சம்பாதித்த பதார்த்தங்கள் லா
ரின் நடுவையிருக்கின்ற நச்சுமாமரம்போலவுந் துரி
யோதனன் முதலானபேர்களைப்போலவு மொருத்
தருக்கு மொன்றுங் கொடாமல் வைத்துக்கொள்ளு
கிறது, அவதி, அத்தியந்தமுதாரத்துவம்.

இந்தமூன்றுக்கும் பலமேதென்ற லிகலோகப
ரலோக நிந்தையு மிப்போது தேகமுதலானவஸ்து
நாசத்தினாற்றன்பமும் பின்னாலே செனன மாண
சமுசாரமு மனுபவிக்கப்படுகிறது. (3)

நிராசைக்கு.

ஏது, நிட்காமமாய்ச்செய்கின்ற சற்கருமபுண்
ணிய பரிபாகம். சொரூபம், ஸ்திரீ முதலான விடய

20 ஏதுசொருபங்காரிய மவதிபலலக்ஷணம்.

த்திலுள்ள குணதோஷங்களை விசாரித்ததினுள்ள
வாசையை விட்டுவிடுகிறது, காரியம், ஆசைவிட்
டபதார்த்தங்களிற் றதிசிமகாரிஷி முதலானபேர்க
ளைப்போலச் சரீரமுதலான வஸ்துக்களைக் கேட்ட
பேர்களுக்குக்கொடுத்துவிடுகிறது, அவதி, அத்தி
பந்தங்காமத்துக்கு நாசம். (ச)

பொறுமைக்கு.

ஏது, நிராசை, சொருபம், தன் வேலைக்காரன்
முதலானபேர்க ளடிமுதலான காரியங்களைச் செய்
தபோதிலும் வினைப்பிரகாரம்வருமென்கின்றவிவே
கத்தினுற் பொறுத்துக்கொள்ளுகிறது, காரியம்,
தனக்கபகாரம்பண்ணின பேர்களுக்குப் பூமியைப்
போலவுந் தர்மபுத்திரர் முதலான பேர்களைப்போ
லவு முபகாரம்பண்ணுகிறது, அவதி, அத்தியந்தங்
குரோதத்துக்கு நாசம். (ரு)

உதாரத்துக்கு.

ஏது, குணகுணங்களைப்பகுத்துப் பார்க்கின்ற
விவேகம். சொருபம், ஊரின் நடுவே நிறைந்திருக்
கின்ற நல்ல சலமுள்ள தடாகமும் நன்றாய்ப் பழுத்
து நிழலுடைத்தாயிருக்கின்ற மாமரமும் போலச்
சகல சனங்களுக்கு முபகாரமாயிருக்கிறது, காரி
யம், வேர்முதற்கொழுந்துவரைக்கு முயிர்களுக்கு
மருந்திற் குபகாரமா யிருக்கின்ற மரம்போலவுஞ்
சிவிச்சக்கிரவர்த்தியைப் போலவுங் கேட்டபேர்க

ஏது சொருபங்காரிய மவதிபலலக்ஷணம். உக

ளுக்கெல்லாங் கேட்டவஸ் துக்கனைக்கொடுக்கிறது,
அவதி, அத்தியந்தம் லோபத்திற்கு நாசம்.

இந்த மூன்றுக்கும் பலமேதென்ற லிகலோக
பரலோக கீர்த்தியு மிப்போது துக்கமற்றுச் சுகமா
யிருந்துகொண்டு ஞானசாதனஞ்சம்பாதித்துமோ
க்ஷமடையப்படு மிந்த ஞானசாதனஞ்சம்பாதிக்கு
ங்காலத்திற் றேகமிறந்தாற் சொர்க்காதி லோகத்தி
லுள்ள சுகமனுபவிக்கப்படும். (சு)

நித்தியா நித்திய வஸ்து விவேகத்துக்கு.

ஏது, சித்தசுத்தி, சொருபம், பிரமமாத்திரஞ்
சத்தியம் அன்னியமாயிருக்கின்ற சீவோசர சுகத்
தெல்லா மசத்தியமென்று சாத்திரத்தினால் நிச்சயி
க்கிறது, காரியம். அதைத்தானே சதாகாலமுநானா
விதமாய்ச்சிந்திக்கிறது. அவதி, பிரமமாத்திரஞ் ச
த்தியமன்னியமா யிருக்கின்ற சீவோசர சுகத்தெல்
லா மநித்தியமென்றிருக்கின்ற நிச்சயம் ஒன்றினா
லும்போகாமல் நன்றாய்த்திடமாயிருக்கிறது. (எ)

இகமுத்தார்த்த பலபோகவிராகத்துக்கு.

ஏது, இகலோக பரலோகங்களிலுள்ள ஸ்திரீ
முதலான விடயங்களில் அசுத்த துக்க வநித்தியத்
துவமுதலான தன்மைகளை விசாரித்து வெறுப்பு
வருகிறது, சொருபம், அந்த விடயங்களை நாய்தின்
று கக்கின அசனம்போலவுங் காலாக்கினி நாகமு

௨௨ ஏதுசொருபங்காரிய மவதிபலலக்ஷணம்.

தலானதுபோலவுங் கண்டு விட்டுவிடுகிறது, காரியம், விட்டவிடயத்தி லொருபோதிலுந் திரும்ப ஆசை வராமலிருக்கிறது, அவதி, தேகத்தை தொட்டுப் பிரமலோக பரியந்தமா யிருக்கின்ற விகலோக பரலோகங்களிலிருக்கிற சகலபோகங்களிலேயு மாசையில்லாமற் றிரணம்போல உபேட்சையா யிருக்கிறது. (அ)

சமாதிசட்கசம்பத்திக்கு.

ஏது, இயமநியமாதி, சொருபம், விடயத்திலே பிறவிர்த்தி யற்றிருக்கிற சித்தநிரோதம், காரியம், ஒன்றிலேயும் பிறவிர்த்தி யற்றபடியினாலே விவகாஷயம், அவதி, பிறவிர்த்தி யற்றபடியினாலே சுமுத்தியைப்போலே தேக முதலான விடயங்களை மறந்திருக்கிறது. (கூ)

முமூட்சத்துவத்துக்கு.

ஏது, சாதுசங்கம், சொருபம், தலை ரோமத்திலே நெருப்பு பற்றிக்கொண்டவனைப்போலப் பின்னையொன்றிலேயு மாசையில்லாமல் மோக்ஷமாத்திரத்திலே தீவிரமாக ஆசை யுண்டாகிறது, காரியம், சற்குருவைத்தேடி யடைகிறது, அவதி, சகல கருமங்களையுந் தியாகம்பண்ணுகிறது.

இந்தச்சாதனங்கள் நாலுக்கும்பலமேதென்றால், இந்த நாலு மொருமித்துக்கூடாமல் வேறுவேறுய்ப்பிரிந்திருந்தாற் சொர்க்காதியாயிருக்கின்ற பு

ஏதுசொருபங்காரிய மவதிபலலக்ஷணம். ௨௩

ண்ணியலோகப்பிராப்தியே பலம், நாலு மொருமித்
துக்கடினா லிங்கேதானே ஆத்மவிசாரபலம். (௧௦)

பந்தத்துக்கு.

ஏது, கருமசாஸ்திர வனுட்டானம், சொருப
ம். திரிசியமாய்த்தோற்றுகின்ற சிந்தனை, காரியம்,
திரிசியத்தினிடத்தில் வாசனையோடுநானாவிதமாய்ச்
சத்தியமா யமுந்துகின்ற சிந்தனை, அவதி, சகல தி
ரிசியமு மில்லையென்கின்ற வத்தியந்தா பாவக்ஞா
னம், பலம், சமுசாரதுன்பம். (௧௧)

மோட்சத்துக்கு.

ஏது, ஞானசாஸ்திரவனுட்டானம், சொருப
ம். திரிசிய சிந்தனை யில்லாமலிருக்கிறது, காரியம்,
திரிசிய சிந்தனையானது வாசனையோடு வத்தியந்த
மொன்று மில்லாமலிருக்கிறது, அவதி, சின்மாத்தி
ரமாய் விளங்குகிறது, பலம், பிரமானந்தம். (௧௨)

ஞானத்துக்கு.

ஏது, சிவணமனநிதித்தியாசனம், சொரு
பம், சுவானுபவத்தினாலே தேகாதிப்பிரபஞ்ச மரித்
தியமென்றுந் தானாகின்ற வகண்டபரிபூரண சச்சி
தானந்தப்பிரமமே சத்தியமென்றும் வேறுபட்டிரு
க்கிறது, காரியம், மித்தையான தேகாதிசகத்தினி
டத்திலே சத்தியபுத்திவாராமலும் ஆத்மாவினிட
த்திலே தானென்றுறைத்த சத்தியபுத்தி வாங்காம

உச ஏதுசொருபங்காரிய மவதிபலலக்ஷணம்.

விருக்கிறது, அவதி, அஞ்ஞானகாலத்திற் சந்தேக
விபரீதமன்றியிலே தேகமேதா நென்றிருந்தாற்
போல ஞானகாலத்திலே தேகோகமென்கின்ற புத்
தியை வாதிக்காநின்ற சிவோகமென்கின்ற உறைப்
புத்திடம், பலம், அப்பிரதிபந்த அபரோக்ஷ சாக்ஷா
த்காரமான மோக்ஷம். (கங)

அஞ்ஞானத்துக்கு.

ஏது, நிரோது, சொருபம், ஒன்பது விதத்தினை
லும் நிரூபிக்கப்படாமலிருக்கின்றது, காரியம், சீவே
சுர சகத்தாய்த் தோற்றுகிறது, அவதி, ஞானேதய
ம், பலம், நிஷ்பலம். (கச)

அசம்பாவனைக்கு.

ஏது, சிரத்தையுடன் வேதாந்த சிரவணஞ்
செய்யாமை, சொருபம், ஆத்ம சொருப சிந்தனை
யை மறைத்தல். காரியம், சீவேசுர சகத்துச் சி
ந்தனையைத்தோற்றுவித்தல், அவதி, அவதி பரியந்
தமுண்டான சிரவணம், பலம் தாபத்திரயத் துன்
பப்படுகிறது. (கரு)

சமுசயபாவனைக்கு.

ஏது, விசாரமில்லாமலிருக்கிறது, சொருபம்,
தான் கர்த்தாவோ சாட்சியோ, சாட்சி யென்றாலு
ங் கர்த்தத்துவ போத்தத்துவாதி யுண்டோ வில்லே
யோ, கர்த்தத்துவாதி யில்லாவிட்டாலும் அவருக்
குப் பூரணத்துவ முண்டோ வில்லையோ பூரணத்

ஏதுசொருபங்காரிய மவதிபலலக்ஷணம். ௨௫

துவமுண்டானாலும் அவரை யறியக்கூடுமோ கூடாதோ, அவரை யறிந்தாலும் மோட்சம் வருமோ வாராதோ வென்று இது முதலாய்வருகின்ற சித்த விருத்திகள், காரியம், முன்சொன்ன சித்தவிருத்திகள் திரும்பத் திரும்பப் பலவிதமா யுண்டாகிறது, அவதி. தீர்க்க காலவிசாரம், பலம், இகலோக பரலோக போகங்க ளிரண்டு மற்றுத் துன்ப மடைகிறது. (க௬)

விபரீதபாவனைக்கு.

ஏது, ஆத்மத்தியானஞ் செய்யாதிருக்கின்றது, சொருபம். தேகமே தானென்றும் பிரபஞ்சஞ் சத்தியமென்றும் இது முதலாய் வருகின்ற விருத்திகள், காரியம், நான் பிராமணாதி வருணமென்றும், நான் பிரமச்சாரி முதலான ஆச்சிரம மென்றும், நான் காத்தியாயினர் முதலான குலமென்றும், நான் கிருஷ்ணமுதலான தொழில் பண்ணுகிறவ னென்றும், நான் யாகாதிகள் பண்ணினேன், நான் அனாதிகள் பொசித்தேன், நான் கடாதிகளை யறிந்தேனென்றும் இது முதலாக வருகின்ற விருத்திகள், அவதி, நாமருபப்பிரவிர்த்தி யில்லாம லிருக்கின்றதானாகிற ஆத்மத்தியானம், பலம். செனனமாணசமுசார துக்கத்தி லடிபடுகிறது. (க௭)

சிரவணத்துக்கு.

ஏது, மூன்று சாதனமும் வந்து அதிதீவிரமாயிருக்கிற முழுட்சத்துவம், சொருபம், வேதாந்தத்

உசு ஏதுசொருபங்காரிய மவதிபலலக்ஷணம்.

திங்கிதரமான சாஸ்திரங்களைச் சிரவணம்பண்ணுது
அத்தொய்த வாத்மாவாயிருக்கின்ற சொருபத்தை
ஆறுலிங்கத்தினாலுஞ் சதா சிரவணம்பண்ணி ஆத்
மா வுண்டென் றறிகிறது, காரியம். ஆத்மா இ
ல்லையென்கின்ற அசத்தாவரணம் நசிக்கிறது. அவ
தி, நஷ்டமாய்ப்போன அசத்தாவரணந்திரும்ப வா
ராமலிருக்கின்ற பரியந்தஞ் சிரவணம் பண்ணுகிற
து, பலம். திடமாயிருக்கின்ற பரோட்சக்ஞானம்.

மனனத்துக்கு.

ஏது, அவதிபரியந்தம் சிரவணம்பண்ணியுண்
டாயிருக்கின்ற நித்தியா நித்திய வஸ்துவிலேகம்,
சொருபம், சூட்சுமமான புத்தியினாலே யேகாக்கி
ரமா யிருந்துகொண்டு பஞ்சகோசத்தில் அத்வை
த ஆத்மதத்துவத்தை விசாரித்துத் தானென்ற
றிகிறது, காரியம், ஆத்மாவிருந்தாற் றேற்றாரோ
இல்லையென்கின்ற அபானாவரண நஷ்டமாகிறது.
அவதி. நஷ்டமான அபானாவரணந் திரும்பவாரா
மலிருக்கின்றபரியந்தம் விசாரம்பண்ணுகிறது, பல
ம், அபரோட்சக்ஞானம், (கக)

நிதித்தியாசனத்துக்கு.

ஏது, சாதனசதுட்டயத்துடனேகூடி அவதி
பரியந்தம் நன்றாயனுட்டிக்கப்பட்ட சிரவண மன
னங்கள், சொருபம், அகண்டபரிபூரண சச்சிதான
ந்தப்பிரமமேநான் நானே அகண்டபரிபூரணசச்சி

ஏது சொருபங்காரிய மவதிபலலக்ஷணம். ௨௭

தானந்தப் பிரமமென்று பிரியத்துடனே விச்சின்
னமன்றியிலே தைலதாராபோலச் சசாதீகவிருத்தி
யோடே சந்ததந் தியானம்பண் ணுகிறது, காரியம்,
உள்ளிலும் புறம்பிலுஞ் சத்தாதிவிடயங்கள் தோ
ற்றாமற் றியானமாத்திரமா யிருக்கிறது. அவதி, தி
யானமுந் தியானிக்கப்படுகின்றவனு மிழந்து சுத்
தசத்துவமன தாய்ப் பாலிற்கலந்தசலம்போல அக
ண்ட பரிபூரண சச்சிதானந்தப் பிரமத்தில் ஏகாச
மாய்க் கலந்திருப்பது, பலம், அப்பிரதிபந்த அபரோ
ட்ச சாட்சாத்காரமான ஞானம். (௨௦)

வாசனைக்கு.

ஏது, பகிர்முக நாட்டமாகிய விடயசன்னதி,
சொருபம், மதுபானம் பண்ணினவன் றனது சுபா
வந்தெரியாம லதனது சுபாவமா யிருக்கின்றது
போல வநாதிகாலந்தொட்டு இருதயத்தில் வசித்து
க்கொண்டிராநின்ற அசுத்தவாசனையாகிய காமாதி
விருத்திகளால் முன்பின் னென்றையும் விசாரித்
துப்பாராமல் அந்தந்த விஷயாகாரத்தை யடைந்
திருக்கிறது, காரியம், முன்சொன்ன வசுத்தவாச
னையாகிய காமாதிவிருத்திகள் பலவிதமாயுண்டாய்
அமிர்தமாயு மணுவக் கணுவாயும் அத்வைதமாயு
மகண்டானந்தமாயு மிருக்கின்ற தனதாத்மசுபாவ
ந்தோன்றாம லிருக்கிறது. அவதி, மனோலயம், பல
ம், சுகதுக்காதிபு மதனால் விட்சேபம் இல்லாததா

உஅ ஏது சொருபங்காரிய மவதிபல லக்ஷணம்.

யும் விமலமாயும் விஞ்ஞானமாயும் விழுத்தமாயும்
விபுவாயுமிருக்கின்ற பிரமசொருபமென்கின்ற தத்
துவஞ்ஞான நிவிர்த்தியுமதனாற் சன்னமரண சமு
சாரமு முண்டாகப்படும். (உக)

வாசனாக்ஷயத்துக்கு.

ஏது, அகமுக நாட்டமாகிய விடயசன்னிதித்
தியாகம், சொருபம், சமர்த்தனானவன் றனக்குப்ப
கையாளனிடத்தி லுண்டானகுற்றத்தை நன்றாய்
விசாரித் தறிகின்றதுபோலக் காமாதி யசுத்தவாச
னைகட்குள் தன்னிடத்தி லின்னவின்ன வசுத்தவா
சனைக ளிருக்கிறதென்று நன்றாய்ப் பகுத்தறிந்து
கொண்டு வியாதி யுடைத்தா னவன்றன்னிடத்தி
லின்னவின்ன வியாதி யிருக்கிறதென்றறிந் ததுவ
துகளுக்குத் தகுந்த வவுடதங்களைப் புசிக்கின்றது
போல மைத்திரியாதி சுத்தவாசனைகட்குள் ஆதுவ
துகளுக்குத் தகுந்த சுத்தவாசனையைச் சிரத்தை
யோடுந் தினந்தோறும் நன்றாய்ப்பியாசிக்கின்றது,
காரியம், முன்புசித்த அவுடதத்தால் ரோகம்நாளு
க்குநாள் சாந்தமா யாரோக்கிய முண்டாகின்ற
துபோல நாளுக்குநாள் காமாதியசுத்தவாசனைகள்
சாந்தமாய் மைத்திரியாதி சுத்தவாசனைகள் விர்த்தி
யடைகின்றது, அவதி, முன்சாந்தமான காமாதி
யசுத்தவாசனைகள் திரும்பவுண்டாகாமலிருக்கின்ற
து, பலம், சித்தோபசாந்தமு மதனால் அமலமாயு

ஏது சொரூபங்காரியமவதிபல ஸ்ணம். ௨௯

மக்கிரியமாயு மப்பிரமேயமாயு மசங்கமாயு மிருக்கி
ன்ற பிரமசொரூபமே நான் நானேயமலமாயு மக்
கிரியமாயு மப்பிரமேயமாயு மசங்கமாயு மிருக்கின்
ற பிரமசொரூபமென்கின்ற தத்துவக்ஞான ரட்
சையு மதனாற் சனனமரண சமுசாரதுன்ப நீக்கமு
மவரும். (௨௨)

மனத்துக்கு.

ஏது, பகிர்முக நாட்டத்தாலுண்டாகிறகாமா
திவாசனைகள், சொரூபம், மெழுகு சலமுதலான
வஸ்துக்கள்போல வனைகவிருத்திகள் பரிணமிக்கி
ன்றதற் கேதுவாயுந் திரிகுணாத்மகமாயு மியானெ
னதென் றபிமானமுடைத்தாயு மிருந்துகொண்டு
தீபச்சவாலேபோல அத்தைப் பண்ணவேண்டு மித்
தை விடவேண்டுமென்று மத்தைப்புசிக்கவேண்டு
மித்தைநீக்கவேண்டு மென்று மத்தைப்பார்க்கவே
ண்டுமித்தைப்பார்க்கவேண்டாமென்றுமிதுமுதலா
யுண்டாகாநின்ற விருத்திகள், காரியம், முன்சொன்
னவிருத்திகள் ஸ்ணேணக்ஷணே நானாவிதமா யுண்
டாகி நித்த சுத்த புத்த முத்த சத்திய பரமானந்த
சொரூபந் தானென்று தோன்றாமலிருக்கிறது, அ
வதி, வாசனாட்சயம், பலம், வாசனாவிர்த்திகளிநாற்
சத்தாயுஞ் சர்வசமமாயுஞ் சர்வசாட்சியாயுஞ் சர்
வாத்மகமாயு மிருக்கின்ற பிரமசொரூபமே நான்
நானேசத்தாயுஞ் சர்வசமமாயுஞ் சர்வசாட்சியாயு
ஞ் சர்வாத்மகமாயு மிருக்கின்ற பிரமசொரூபமே

௩௦ ஏதுசொருபங்காரியமவதிபலலக்ஷணம்.

ன்கின்ற தத்துவக்ஞான நிவிர்த்தியு மதனாற்சனன
மரண சமுசாரதுன்பமு மனுபவிக்கப்படும்.(௨௩)

மனோலயத்துக்கு.

ஏது; அகமுக நாட்டத்தா லுண்டாகின்ற கா
மாதி வாசனாட்சயம். சொருபம், மிகுந்த சிரத்தை
யுடனே சத்தியக்ஞான வனந்தானந்த பிரம சொரு
பமே நான் நானே யந்தச் சத்தியக்ஞான வனந்தா
னந்தப்பிரமசொருபமென்று பிரியத்துடனே விச்
சின்னமன்றியிலே தைலதாராபோலச் சசாதிக வி
ருத்தியுடனே கூடிக்கொண்டு சந்ததந்தியானம்பண்
ணுகிறது, காரியம். வாசனாட்சயத்தினாற்றாமதராசத
விருத்திகள் கெட்டுப்பாலிற்கலந்தசலம்போல நிர்க்
குணமாயும் நிர்மலமாயும் நிர்விகாரமாயும் நிர்விக
ற்பமாயும் நித்தியானந்தமாயுமிருக்கின்ற தன தாத்
மசொருபத்தில் சுத்த சாத்திக விருத்தி மாத்திரமா
ய் லயித்திருக்கின்றது, அவதி, முன் சாந்தமான
தாமதராசதவிருத்திகள் திரும்பவுண்டாகாம லிருக்
கின்றது, பலம். வாசனாட்சயத்தினால் சுத்தமாய்ச்
சுபாவமாய்ச் சுகமாயிருக்கின்ற பிரமசொருபமே
நான் நானே சுத்தமாய்ச் சுபாவமாய்ச் சுகமாயிருக்
கின்ற பிரம சொருபமென்கின்ற தத்துவக்ஞானரட்
சையாய் அதனாற் சனனமரண சமுசாரதுன்ப நீங்
கிப் பிரமானந்த மனுபவிக்கப்படும்.

ஏதுசொருபங் காரிய மவதிபல லக்ஷணம்
முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அஷ்டப்பிரமாணத்தின் திஷ்டாந்த

தாஷ்டாந்த உரை.

உற்றெதினோகாண்டல் பிரத்தியட்ச மனுமான
மோங்குபுகைகண்டு நெருப்புண்டெனவே யுணர்
தன், மற்றுவமைமரை பசுப்போலெனல் சத்தம்
பெரியோர்வாய்ச் சொல்ருத்தாபத்தி மதத்தவுடல
தனா, லற்றவுபவாசி யொளித்துண்பா னென்றுண
ர்தல பாவமுன்பினிடை யொருகாலத்து மிலையெ
னரு, னற்றியவிம்மரத்தினிற் பேயுண்டெனலேதீக
நாட்டுதலே சம்பவம்பிரமாணமெட்டா நவிலும்.

பிரத்தியட்சம்.

(உற்றெதினோகாண்டல் பிரத்தியட்சம்) என்
றது கட்டையை பிரத்தியட்சமாய்ப் பொருந்திக்
காண்பதுவே பிரத்தியட்சப்பிரமாணம். இது விப
ரீதப் பிரத்தியட்சம், சந்தேகப்பிரத்தியட்சம், யதா
ர்த்தப்பிரத்தியட்சமென மூன்றுவகைப்படும். அதா
வது. கட்டையைக் கள்ளென்றே நிச்சயிப்பது
விபரீதப் பிரத்தியட்சம். கட்டையைக்கண்டு கள்ள
னோதறியோவென்பது சந்தேகப் பிரத்தியட்சம்.

கட்டையைக் கட்டையென்றறிவதுவே யதார்த்த
 ப் பிரத்தியட்சம். இதுவே பிரத்தியட்சப்பிரமாண
 ம். இதற்குத் தாட்டாந்தமென்னவென்றால் சராச
 ராத்மகப்பிரபஞ்சங்களைப் பிரத்தியட்சமாயறியாநி
 ன்றவறிவாகிய பிரமசொருபந் தானென்றறிவது
 வே பிரத்தியட்சப் பிரமாணம். இது விபரீதப் பிர
 த்தியட்சம், சந்தேகப்பிரத்தியட்சம், யதார்த்தப்
 பிரத்தியட்சமென மூன்றுவகைப்படும். அதாவது
 ஆசாரியர் சீடனைப்பார்த்து நீயே அறிவாகிய
 பிரமசொருபமென் றனுக்கிரகம்பண்ண அப்
 போது சீடனானே யறிவாகி பிரமசொருப மாளு
 ற் பிரத்தியட்சமாக வல்லவோ விளங்கவேண்டும்.
 அப்படி யறிவாகிய பிரமசொருபம் பிரத்தியட்ச
 மாய் விளங்காமற் தேகமல்லவோ பிரத்தியட்சமா
 ய் விளங்குகிறதென்பதுவே விபரீதப் பிரத்தியட்ச
 ம். அப்போது ஆசாரியர்தேகமே பிரத்தியட்சமா
 ய்விளங்கினாற் சொற்பனத்திலுன் சரீரமிவ்விடத்
 திற் சுகமாய் மெத்தையிற் படுத்திருக்கவும் நானு
 விததேசத்தி னானவிதசரீரமெடுத்துக்கொண்டு துக்
 கப்படுவது ஆரொன்றுகேட்க அப்போது சீடனான
 வன் சுவாமீ வேறொன்றுபோலத் தோற்றுகிறது.
 ஆனாலுந் தேகந்தானே அறிவுதானே வென்பது
 வே சந்தேகப்பிரத்தியட்சம். அப்போது ஆசாரிய
 ர் அறிவாகி பிரமசொருபஞ் சமுத்தியிலொன்று

திஷ்டாந்த தாஷ்டாந்த உரை.

நடநட

மறியாத வஞ்ஞானவிருட்டிலே நானொன்று மறியேன் சுகமாய் நித்திரைபண்ணினென்று அறிகிறபடியினாலேயுஞ் சாக்கிரத்திற் தேகத்திற்குள்ளே சோமசூரியாக்கினியாதி பிரகாசங்களில்லாமலிருக்கவும் மனோராச்சியத்திற் ரோற்றாநின்ற நாமரூபங்களை விளக்குவித்து அறிகிறபடியினாலேயுந் தேகத்துக்குவெளியி னுணவித கடபடாதி வியர்பாரங்களை யறிகிறபடியினாலேயுந் தேகமிவைகளான ஹைய மறியாதபடியினாலேயுந் தேகநீயல்ல. இப்படிப் பிரத்தியட்சமாய் விளங்காநின்ற அவத்தாத்திரய சாட்சியாயிருக்கின்ற வறிவாகிய பிரமசொருபமே நீயென்றனாக்கிரகம்பண்ண, அவ்வாறு சீடனறிவாகிய பிரமசொருபந்தானென்றறிந்ததுவே யதார்த்தப் பிரத்தியட்சம். இதுவே பிரத்தியட்சப்பிரமாணம்.

அனுமானம்.

(அனுமானமோங்கு புதைகண்டு நெருப்புண்டெனவே யுணர்தல்) என்றது, விர்த்தியடையாநின்ற புதையைக்கண்டு அக்கினியுண்டென்றறிவதுவேயனுமானப்பிரமாணம். இது, பிரதிக்கினை, ஏதுதிட்டாந்தம், என்று மூன்றுவிதத்தாலறியப்படும். அதாவது பருவதத்து லக்கினியுண்டென்பது, பிரதிக்கினை. அதிலக்கினியுண்டென்பதற்கு, ஏதுவென்னவென்று கேட்கப் புதையைக்கண்டு அக்கினி

புண்டென்றுசொன்னெனென்பதுவே. ஏது, புகை
 புண்டானவிடத்திலக்கினியுண்டென்பதற்குத்திட்
 டாந்த மென்னவென்று கேட்க, மடைப்பள்ளியிற்
 புகையைக்கண்டு அக்கினியைக்கண்டேனென்பது
 வே திட்டாந்தம், இதுவே அனுமானப் பிரமாண
 ம். இதற்குத் திட்டாந்தமென்னவென்றும் சகலத்
 தையும் விளக்கு வித்தறிகிறபடியினால் பஞ்சகோச
 த்தி லறிவாகிய பிரமசொருப முண்டென் றறிவது
 வே யனுமானப்பிரமாணம். இது பிரதிக்கினை, ஏது,
 திட்டாந்த, மென மூன்றுவிதத்தா லறியப்படும்.
 அதாவது ஆசாரியர், சீடனைப்பார்த்துப் பஞ்சகோ
 சத்திலறிவாகிய பிரமசொருபமுண்டென் றனுக்கிர
 கம் பண்ணுவது, பிரதிக்கினை. அப்போது சீடன் ப
 ஞ்சகோசத்திலறிவாகிய பிரமசொருப முண்டென்
 பதற்கு ஏதுவென்னவென்று கேட்க, ஆசாரியர், தே
 கேந்திரியாதிகளையு மதினுடைய தொழில்களையு ம
 றிவதுவே யேதுவென் றனுக்கிரகம்பண்ண, அப்
 போது சீடனிலைவகளை யறிகிறதற்கு அறிவாகிய பி
 ரமசொருப முண்டென்பதற்குத் திட்டாந்த மென்
 னவென்று கேட்க, ஆசாரியர், சுழுத்திமூர்ச்சையா
 திகாலங்களிலே சகல காரணங்களு மிறந்திருக்கவும்
 விருத்தி வந்தவுடனே யொன்று மறியாத வஞ்ஞா
 னத்தையு மதிற் பிரதி விம்பித்த ஆனந்த முதலான
 வைகளை யுமறிந்து சொல்லுகிறதே திட்டாந்த மெ

ன்றனுக்கிரகம்பண்ண, அவ்வாறு சீடனானே யறி
வாகிய பிரம சொருபமென் றறிந்ததுவே யனுமா
னப்பிரமாணம்.

உவமானம்.

(மற்றுவமைமரைபசுப்போலெனல்) என்றது
பசுவைப்போலிருக்கும் மரையென்பது உவமானப்
பிரமாணம். இதற்குத் தாட்டாந்த மென்னவென்
றால், ஆசாரியர், சீடனைப்பார்த்துச் சராசராத்மகப்
பிரபஞ்சங்களுக்கெல்லா மிடமாயுஞ் சகலத்திலும்
பொருந்தியும் பொருந்தாமலிருக்கின்ற பூதாகாச
த்தைப்போலச் சிதாகாச சொருபமா யிருக்கின்ற
பிரமஞ் சகல அண்டங்களுக்கெல்லா மிடமாயுஞ் ச
கலத்திலும் பொருந்தியும் பொருந்தாம லிருக்கின்
றது. அந்தச்சிதாகாச சொருபமாகிய பிரமமேநீ
யென் றனுக்கிரகம்பண்ண, அவ்வாறு சீடன் சிதா
காசசொருபமாகிய பிரமந் தானென்றறிந்ததுவே
யுவமானப்பிரமாணம்.

ஆகமம்.

(சத்தம் பெரியோர் வாய்ச்சொல்) என்றது, சொ
ர்க்கத்திலே யமுதாதிபோகங்க ளிருக்கின்றன. யா
காதிகிருத்துக்கள் செய்தா லந்தப்போகங்களை யடை
யலாமென்று மேலோர்கள் சொல்ல அந்த வார்த்
தையை நிச்சயமாய்க்கேட்டு அந்தப்படி யாகாதி கி
ருத்துக்கள் செய்து அமுதாதிபோகங்களை யடைவ

துவே யாகமப்பிரமாணம். இதற்குத் தாட்டாந்த
மென்னவென்றால், ஆசாரியர், சீடனைப்பார்த்துத்
தேகத்திற் சர்வசாட்சியாகிய சச்சிதானந்த சொரு
பமிருக்கிறது. தேகேந்திரியாதி சகங்களை நெய்திப
ண்ணியந்தர்முகமாய் நாடினா லந்தச் சர்வசாட்சி
யாகிய சச்சிதானந்தசொருபத்தை யடையலா மெ
ன்றனுக்கிரகம்பண்ண, அவ்வாறு சீடன் துவம்பத
தற்பதங்களை விசாரஞ்செய்து தேகேந்திரியாதிசக
ங்களை நெய்திபண்ணி யந்தர்முகமாய் நாடி அகண்
டாகார விருத்தியினால் தன்னைச் சர்வசாட்சியாகிய
சச்சிதானந்த சொருபமாயறிந்ததுவே யாகமப் பிர
மாணம்.

அருத்தாபத்தி.

(அருத்தாபத்தி மதத்தவுடலதனா லற்றவுப
வாசி யொளித்துண்பானென்றுணர்தல்) என்றது,
நித்திய வுபவாசியென்கின்றவனுடைய தேகபீனத்
துவத்தைக்கண்டு இவனித்திய வுபவாசியானாற்
தேகமினைத்தல்லவோ விருக்கவேண்டு மப்படி யினை
யாமற் பெருத்திருக்கின்றபடியினாலிவனி ராக்கால
த்திலொளித்துப் புசிப்பானென்றதுவே அருத்தா
பத்திப் பிரமாணம். இதற்குத் தாட்டாந்தமென்ன
வென்றால், லாசாரியர், தேகமே யாத்மாவென்றிருக்
கின்ற சீடனுட் சச்சிதானந்த லட்சணத்தையுடைய
பிரமசொருபத்துக்கன்னியமான வசத்துச் சட

ந் துக்கத்தைக்கண்டு தேகமே யாத்மாவானும் சச்சி
தானந்த லட்சணமாயல்லவோ விருக்கவேண்டும்.
அப்படியிராமற் காலத்தினும் கெட்டுப்போகின்ற
படியினு லசத்தாயுஞ், சுழுத்திமூர்ச்சைகளி லொன்
றையு மறியாதபடியினுற்சடமாயுந், தேகந்தோற்று
கின்ற சாக்கிர சொற்பனங்களிற் கிலேசப்படுகின்ற
படியினுற் றுக்கமாயு, மிருக்கின்றபடியினுற் சரீரத்
திரயங்களு மாத்மாவல்ல. பூருவத்திற் செய்திராநி
ன்ற புண்ணியாதிகளினு லிப்போது செல்வவானு
தியா யிருக்கிறோமென்று, மிப்போது செய்யாநின்ற
புண்ணியாதிகளினு லினிமேற் சொர்க்கமுதலான
போகங்களை யடைவோமென்று, மிப்போது மிருக்
கிறோமென்று, மிப்படித் திரிகாலத்திலு மிருக்கிறவ
னுபவ மிருக்கின்றபடியினுற், சத்தாயுஞ், சுழுத்தி
மூர்ச்சை முதலானவைகளை யறிகிறவனுபவ மிருக்
கின்றபடியினுற், சித்தாயுந், தேகந்தோற்றமலிருக்கி
ன்றசுழுத்திசமாதிகளிற்சுகா னுபவ மிருக்கின்றபடி
யினு, லானந்தமாயு, மிருக்கிறபடியினுற்சச்சிதானந்த
லட்சணமுடைய பிரமசொருபமேநீயென்றனுக்கி
ரகம்பண்ண ஆவ்வாறு சீடன் சச்சிதானந்த லட்ச
ணமுடையபிரமசொருபந்தானென்றறிந்ததுவேய
ருத்தாபத்திப் பிரமாணம், இதைத் திட்டவருத்தா
பத்தியென்று மின்னம் வேறேகேள்வி யருத்தாப
த்தியுண் டென்றுஞ்சொல்லுவார்கள். ஆதாவதுஒரு

த்தை யறிந்தால் தாபத்திரய துன்பம் நீங்கிச் சுகம்
வருமென் றனுக்கிரகம்பண்ண அவனுமவ்வாறுதே
கத்திரயங்களை விசாரித்துத்தள்ளிச் சீவனைக்கண்டு
இந்தச் சீவனஞ் சூன்மாவென்று ஆசாரியரை
க்கேட்க அப்போது ஆசாரியரிந்தச்சீவன் அசத்து
ச்சடந் துக்கமானபடியினால் இவன் ஆத்மாவல்ல
வென் றனுக்கிரகம்பண்ண அந்தச்சத்தத்திற் சீட
ன் சச்சிதானந்தமாய் ஆத்மா வேறேயுண்டென்ற
றிந்து அவரோ தானாய்ப் பிரமானந்தத்தை யடை
ந்து துக்க நிவிர்த்தியானதுவே கேள்வி யருத்தர
பத்தி.

அபாவம்.

(அபாவமுன்பி னிடை யொருகாலத்து மிலை
யெனருன்) என்றது, ஒருகடத்தைப்பார்த்து இ
ந்தக்கட முண்டாகிறதற்கு முன் மண்ணைத்தவிர
வேறில்லாதபடியினால் இந்தக்கட முன்னில்லையெ
ன்றும், இந்தக்கட முடைந்ததின்பிறகு மண்
னைத்தவிர வேறில்லாதபடியினால் இந்தக்கடம் பின்
னுமில்லையென்றும், இப்போது கடந்தோற்றநின்
றகாலத்தும் விசாரித்துப்பார்க்கும்போது மண்ணை
த்தவிர வேறில்லாத படியினால் இந்தக்கட மிடை
யி லுமில்லையென்று, மிப்படித்திரிகாலத்திலும் மண்
னைத்தவிர வேறேகட மில்லாதபடியினால் சசவி
ஷாணககர விந்தம்போ விந்தக்கடமொருக்காலு

மில்லையென்று மிப்படியறிவதுவே யபாவப்பிரமா
 னம், இதற்குத் தாட்டாந்த மென்னவென்றால் ஆ
 சாரியா சீடனைப்பார்த்து இந்தச்சீவி சகசகத்தாகி
 யமாயைநுட்டிக்குமுன் பிரமசொருபத்தைத்த
 விரவேறிாண்டாம்வஸ்து வில்லாதபடியினு லிந்த
 மாயை முன்னிலையென்றும், அத்தியந்தப்பிரள
 யத்துக்குப்பின் பிரமசொருபத்தைத் தவிர வேறிர
 ண்டாம்வஸ்து வில்லாதபடியினு லிந்தமாயை பின்
 னுமில்லையென்று, இப்போது அத்தியாரோபமாய்
 ச்சிருட்டி. தோன்றாநின்றகாலத்தும் அபவாதமாய்
 விசாரித்துப் பார்க்கும்போது பிரமசொருபத்தை
 த்தவிர வேறிாண்டாம்வஸ்து வில்லாதபடியினு லி
 ந்தமாயை மிப்போதுமில்லையென்று, மிப்படித் திரி
 காலத்திலும் பிரமசொருபத்தைத்தவிர வேறிரண்
 டாம்வஸ்து வில்லாதபடியினுற் சசவிஷாணங் கக
 ஞானிந்தம்போ லிந்தச்சீவிசுர சகத்தாகியமாயை
 யொருகாலத்து மில்லையென் றனுக்கிரகம் பண்ண.
 அவ்வாறு உடன், பிரமசொருபமே யெப்போதுமி
 ருக்கிறது. நானே யந்தப் பிரமசொருப மென்றும்
 இந்தச்சீவிசுர சகத்தாகிய மாயையொருக்காலுமி
 ல்லையென்று மறிவதுவே யபாவப்பிரமாணம்.

ஐதீகம்.

(நற்றிய விம்மரத்தினிற் பேயுண்டென லேதி
 கம்) என்றது, நல்லவிடத்திலிருக்கின்ற வொருவட

திஷ்டாந்த தாஷ்டாந்த உரை.

விருட்சத்தி லொருபுருடனானவ னிலையும்பறித்து
 விறகுமொடித் திறங்கும்போது தனக்கு ஆப்தனா
 னவன்வந்து அடாபைத்தியகாரா இந்தவிருட்சத்
 தில் மகாளட்சக இருக்கிறதே யென்றுசொல்ல அந்
 தவசனத்தைக்கேட்டமாத் திரமேயந்தப்பசாசுபிடி
 த்து மனத்திற்பயமுஞ் சரீரத்தினடுக்கமுமுண்டா
 யிலையும்விறகுமெறிந்துபோட்டு மரத்தினின் றுங்கி
 மேவிழுந்ததுவே ஐதீகப்பிரமாணம். இதற்குத் தா
 ட்டாந்த மென்னவென்றால், ஆசாரியர், தேகமேதா
 னென்றுகொண்டு அதிற் சுகமிருக்கிறதாகப் பிரப
 ஞ்சவியாபாரம் பண்ணிக்கொண் டிருக்கின்ற சீட
 னைப்பார்த்துத் தேகநீயல்லதேகத்தினிடத்திற் சச்சி
 தானந்த சொரூபமாகிய வாத்மாவிருக்கிற ரவரே
 நீயென் றனுக்கிரகம்பண்ண, அந்தவசனத்தைச் சீ
 டன் சத்தியமாப்க்கேட்டுச் சச்சிதானந்த சொரூப
 மாகிய வாத்மாவேதானாய்க் கவலைகெட்டுத் திருப்தி
 யடைந்து தேகாதிப் பிரபஞ்சத்தை விட்டதுவே
 ஐதீகப்பிரமாணம்.

சம்பவம்.

(நாட்டுதலே சம்பவம்) என்றது, ஆயிரத்து
 க்குள்ளொன்று பத்து நூறு ஐந்துறு எல்லாமி
 ருக்கு மிருந்தாலு மாயிரத்தைத்தவிர வேறில்லை
 யென்றறிவதுவே சம்பவப்பிரமாணம். இதற்குத் தா
 ட்டாந்த மென்னவென்றால், ஆசாரியர் சீடனைப்

பார்த்துப் பிரமசொருபமாகிய வுன்னிடத்திற்சரா
 சராத்மகப் பிரபஞ்சங்க ளெல்லாமிருக்கும், இருந்
 தாலும் பிரமசொருபமாகிய வுன்னைத்தவிர வேறல்
 லவென்றனுக்கிரகம்பண்ண அவ்வாறு சீடன்சர்வா
 த்மக சொருபமாகிய பிரமசொருபந் தானென்றறி
 ந்ததுவே சம்பவப்பிரமாணம். (பிரமாணமெட்டா
 நவிலும்)என்றது இவ்வாறு ஆத்மாவையறிதற்குப்
 பிரமாணங்கள் எட்டாக வேதங்கூறியது என்ற
 வாறு.

அஷ்டப்பிரமாணத்தின்

திஷ்டாந்த தாஷ்டாந்தஉரை முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சர்வஞ்சின்மயம்.

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ-சேஷாத்திரிசிவனார் அருளிச்செய்த
தத்துவக்கட்டளையென்று வழங்குகின்ற
நா னு சீ வ வ ர த க் க ட் ட வ ரா.

இ ஃ து

சமிவனக்ஷேத்திரமென்னுங்கோயிலார்

ஸ்ரீ-முத்துராமலிங்க சுவாமிகளின்

ஆதீனத்திற்குரிய

ஸ்ரீ-சி த ம் ப ர சுவாமி க ள்

மாணாக்கர்களிலொருவராகிய

அ - இ ரா ம சுவாமி க ளா ல்

கோயிலார் ஏட்டுப்பிரதிப்படி

பரிசோதித்து

சென்னை:

மிமோரியல் அச்சுக்கூடத்திற் .

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

வியனா சித்திராமன்

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ-சேஷரத்திரிசிவனார் அருளிச்செய்த
தத்துவக்கட்டளையென்று வழங்குகின்ற
நா னு சீ வ வ ர த க் க ட் ட வ ரா .

இ ஃ து

சமிவனக்ஷேத்திரமென்னுங்கோயிலார்

ஸ்ரீ-முத்துராமலிங்க சுவாமிகளின்

ஆதீனத்திற்குரிய

ஸ்ரீ-சி த ம் ப ர சுவாமி க ள்

மாணாக்கர்களிலொருவராகிய

அ - இ ரா ம சுவாமி க ளா ல்

கோயிலார் ஏட்டுப்பிரதிப்படி

பரிசோதித்து

சென்னை:

மிமோரியல் அச்சுக்கூடத்திற் .

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

வியனா சித்திராமன்

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நா ஓசீவவாதக்கட்டவிரா.

சுத்தப்பிரமமா யிருக்கின்ற சர்வசாட்சியி னிட
த்திலே அக்கினியிற்சூடுபோல அபின்னமாகவொரு
சத்தியுண்டு. அந்தச்சத்தி அதீதப்பிரமத்தி லடங்கி
யிருக்கும்போது சுத்தப்பிரமமென்று பெயர். இந்
தச்சத்தி விசிரிம்பித்துச் சுத்தப்பிரமத்தை வியா
பிக்கும்போது பராவியாபகத்துக்குள் விருந்தபடி
யினாலே பரப்பிரம மென்று பெயராயிற்று.

இலட்சண சூனியமா யிருக்கின்ற விந்தச்சத்தி
க்குப் பிரமத்தினுடைய சந்நிதானத்திற் புருஷசமு
கத்திலே ஸ்திரீக்கு இன்பஞ்சனித்தாற்போல விகி
ர்த குணமற்ற சாந்தரச தமோகுண முண்டாயி
ன. இந்தச் சுத்தசாந்தத்திற்கு ஆனந்தரூப சத்தி
யென்று பெயர். சுத்தரசத்திற்குச் சித்துரூபசத்தி
யென்றுபெயர். சுத்த தமத்திற்குச் சத்துரூபசத்தி
யென்று பெயர். இந்தக்காரணமான வானந்தரூப
சத்தியுடனே பரப்பிரமங் கூடிச் சர்வானந்த சுமு
த்தியை யடைகின்றபோது பரப்பிரம மென்கின்ற
பெயர் போய்ப் பரமானந்தரென்கின்ற பெயர் வந்
தது. இந்தப்பரமானந்தர் சித்துரூப சத்தியுடனே

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நா ஓசீவவாதக்கட்டவிரா.

சுத்தப்பிரமமா யிருக்கின்ற சர்வசாட்சியி னிட
த்திலே அக்கினியிற்சூடுபோல அபின்னமாகவொரு
சத்தியுண்டு. அந்தச்சத்தி அதீதப்பிரமத்தி லடங்கி
யிருக்கும்போது சுத்தப்பிரமமென்று பெயர். இந்
தச்சத்தி விசிரிம்பித்துச் சுத்தப்பிரமத்தை வியா
பிக்கும்போது பராவியாபகத்துக்குள் விருந்தபடி
யினாலே பரப்பிரம மென்று பெயராயிற்று.

இலட்சண சூனியமா யிருக்கின்ற விந்தச்சத்தி
க்குப் பிரமத்தினுடைய சந்நிதானத்திற் புருஷசமு
கத்திலே ஸ்திரீக்கு இன்பஞ்சனித்தாற்போல விகி
ர்த குணமற்ற சாந்தரச தமோகுண முண்டாயி
ன. இந்தச் சுத்தசாந்தத்திற்கு ஆனந்தரூப சத்தி
யென்று பெயர். சுத்தரசத்திற்குச் சித்துரூபசத்தி
யென்றுபெயர். சுத்த தமத்திற்குச் சத்துரூபசத்தி
யென்று பெயர். இந்தக்காரணமான வானந்தரூப
சத்தியுடனே பரப்பிரமங் கூடிச் சர்வானந்த சுமு
த்தியை யடைகின்றபோது பரப்பிரம மென்கின்ற
பெயர் போய்ப் பரமானந்தரென்கின்ற பெயர் வந்
தது. இந்தப்பரமானந்தர் சித்துரூப சத்தியுடனே

கூடிச் சர்வப்பிரகாசமென்கின்ற சொற்பனாவத்தை
யை யடைகின்றபோது பரமானந்த ரென்கின்ற
பெயர் போய்ப் பரிபூரண ரென்கின்ற பெயர்வந்
தது. இந்தப் பரிபூரணர் சத்துருப சத்தியுடனே
கூடிச் சர்வவியாபகமென்கின்ற சாக்கிராவத்தை
யை யடைகின்றபோது பரிபூரணரென்கின்ற பெயர்
போய்ப் பரனென்கின்ற பெயர்வந்தது.

இந்த அகண்டபரிபூரண சச்சிதானந்தப் பிர
மத்தினிடத்திலே சுத்தியில் ரசிதந்தோன்றி நூற்
பேரல மூலப்பிரகிருதி யென்றொரு சத்தியுண்டா
யிற்று. அந்தமூலப்பிரகிருதியும் விகிர்ந்தகுணமாகிய
முக்குணத்துடனே கூடியிருக்கும். அந்தப்பிரகிரு
தியின் சாத்துவிதகுணத்தை மாயையென்றுஞ் சர்
வகளு வபாதியென்றும் ஈசரகாரண சரீரமென்றுஞ்
சொல்லப்படும். இந்தமாயையினிடத்திலே நிர்மல
சுலப்பிரதி விம்பம்போலப் பிரமஞ்சலட்சணமா
கப் பிரதிவிம்பிக்கும். இந்த விம்பசைதன்யத்தைச்
சர்வக்ஞராகிய ஈசரெனன்று சொல்லப்படும்.

இந்தச் சாத்தீககுணமாயையினிடத்திலே சா
த்தீகத்திற் சாத்தீகம் சாத்தீகத்தி லிராசதம் சாத்
தீகத்திற் மூமதமென்று மூன்றுகுண முண்டாயி
ன. இதில் சாத்தீகத்திற் சாத்தீகம் பிரதானமாகும்
போது அதிற் பிரதிவிம்பித்த வீசரன் சகத்தை இர
ட்சிக்கையினால் விஷ்ணுவென்று சொல்லப்படும்.

சாத்தீகத்தி லிராசதம்பிரதான மாகும்போது அதிற் பிரதிவிம்பித்த வீசுரன் சகத்தைச் சிருஷ்டிக்கையி னால் பிரமாவென்று சொல்லப்படும். சாத்தீகத் திற் றுமதம் பிரதானமாகும்போது அதிற் பிரதி விம்பித்த வீசுரன் சகத்தை யுபசங்காரம் பண்ணு கையினால் உருத்திரனென்று சொல்லப்படும். இப் படி மூலப்பிரகிருதியின் சாத்தீககுணகற்பனை சொ ல்லப்பட்டது.

இனி மூலப்பிரகிருதியி னிராசதகுண மனைக ரூபமாய்ப் பிரிந்து அவித்தைகளென்றுஞ் சீவகா ரண சரீரங்களென்றும் ஒன்றுக்கொன்று தாரதன் மீயமாகச் சொல்லப்படும். இந்த அவித்தைக ளிட த்தினும் மலினசலப்பிரதி விம்பம்போலப் பிரம சைதன்னியம் பிரதிவிம்பிக்கும். இந்த விம்பசை தன்யங்களைக் கிஞ்சிக்குன்னுஞ் சீவசிதாபாசொ ன்றும் பிராக்ஞொன்றுஞ் சொல்லப்படும். இந்த அவித்தைகளிடத்திலேயும் இராசதத்திற் சாத்தீ கம் இராசதத்தி லிராசதம் இராசதத்திற் றுமத மென்று மூன்று குணமுண்டு. இராசதத்திற் சாதீ கம் பிரதானமாகும்போது அதிற் பிரதிவிம்பித்த சிதாபாசன் தத்துவக்ஞான நிஷ்டனாவன். இராச தத்திலிராசதம் பிரதானமாகும்போது அதிற் பிரதி விம்பித்த சிதாபாசன் காமக்குரோதபரனாய்க் கன் மநிஷ்டனாவன். இராசதத்திற் றுமதம் பிரதான

மாகும்போது அதிற் பிரதி விம்பித்த சிதாபாசன்
சோம்பல்நித்திரை மயக்கங்களுையடைவன். இப்படி
மூலப்பிரகிருதியி னிராசதகுண கற்பனை சொல்லப்
பட்டது.

இனி மூலப்பிரகிருதியின் ரூமத குணத்திற்கு
ஆவரணம் விட்சேபமென் றிரண்டு சத்திகளுண்டு.
இதில் ஆவரணசத்தியென்பது தத்துவக்ஞானியை
யும் ஈகரணையுந் தவிர மற்றச் சீவருக்கெல்லாஞ் சரீ
ரத்திராயம் சிதாபாசன் சாட்சி சைதன்யங்களை யொ
ன்றுக்கொன்று பேதந் தெரியவொட்டாமல் மறை
க்கும். இதனால் மறைபட்ட சீவன் இருபத்தொன்
பது தத்துவங்களை யு மொருமைப்பாடாக நானெ
ன் றபிமானிப்பன். இந்தவபிமானத்தை யகங்காரக்
கொந்தியென்றும் சம்சாரபந்தமென்றுஞ் சொல்லப்
படும். சற்குருகடாட்சத்தினாலே இந்த ஆவரண
நீங்கி இருபத்தொன்பது தத்துவத்திற்கு மொன்
றுக்கொன்று பேதந்தெரிகின்றதேமுத்தி. இப்படி
ஆவரண சத்தியின்காரியஞ் சொல்லப்பட்டது.

இனி விட்சேப சத்தியினிடத்திலுஞ் சத்த
தன்மாத்திரையான வாகாசம் பிறந்தது. ஆகாசத்
திலும் பரிசுதன்மாத்திரையான வாயுபிறந்தது. வா
யுவிலும் ரூபதன்மாத்திரையான அக்கினிபிறந்தது.
அக்கினியிலும் ராசதன்மாத்திரையான அப்புப்பிற
ந்தது. அப்புவினும் கந்ததன்மாத்திரையான பிரு

து வி பிறந்தது. இந்த சூட்சும பஞ்சபூதத்திற்குக் கா
ரணமாயிருக்கின்ற விட்சேப சத்தியினிடத்திலே
தாமதத்திற் சாத்தீகம் தாமதத்தி லீராசதம் தாமத
த்திற்குமதமென்று அற்பங்கருவிருந்தபடியினாலே
அதன் காரியமான இந்தத் தன்மாத் திநாயான
பஞ்சபூதங்களும் முக்குணத்துடனே பிறந்தன.
இந்தப்பஞ்சபூதங்களுக்குத் தன்மாத் திநாகளென்
றும் அபஞ்சீகிர் த பூதங்களென்றுஞ் சூட்சும பூத
ங்களென்றும் முக்குணபூதங்களென்றுஞ் சாத்திர
ங்களிலே சொல்லப்படும்.

இந்தச் சூட்சுமபூதங்களினின்று சூட்சும சரீ
ரங்களுந் தூலபூதங்களும் பிறந்தன. அதெங்ஙனெ
ன்னில் ஆகாசமுதலான பஞ்சபூதங்களினுடைய
சாத்தீகம்சத்திலே பூதத்திற் கோரொருமாத் திநா
யெடுத்து ஒன்றாகக் கூட்டிவைத்தது அந்தக்கா
ணம். இந்த அந்தக்கரணத்தி லாகாசத்தினம் சங்
கூடினதற் கடையாளம். இந்த அந்தக்கரணமும்
ஆகாசத்தைப்போலச் சகலமான கேள்விக்கு மிட
ங்கொடுத்துத் தரிக்கின்றது. இப்படித் தரிக்கின்ற
விருத்திக்குத் தேயுசுவென்று பெயர். இந்தவந்தக்
கரணத்தில் வாயுவினம்சங்கூடினதற் கடையாளம்.
இந்த வந்தக்கரணமும் வாயுவைப்போல வலேகிற
து. இப்படி யலேகின்ற விருத்திக்கு மனமென்று பெ
யர். இந்தவந்தக்கரணத்தில் அக்கினியி னம்சங்

அ

நாஸீவவாதக்கட்டளை.

கூடினதற் கடையாளம். இந்த வந்தக்கரணமும் அக்கினியைப்போல இது இன்னதென்று விளக்கு விக்கிறது. இப்படி விளக்குவிக்கின்ற விருத்திக்குப் புத்தியென்றுபெயர். இந்தவந்தக்கரணத்தில் அப் புவினம் சங்கூடினதற் கடையாளம். இந்தவந்தக் கரணமும் அப்புவைப்போல விடயங்களிற்பற்றி யிழுக்கின்றது. இப்படி இழுக்கின்ற விருத்திக்குச் சித்தமென்று பெயர். இந்த வந்தக்கரணத்திற் பிரு துவியினம் சங்கூடினதற்கடையாளம். இந்தவந்தக் கரணமும் பிருதுவியைப்போலக் கடினமாகநின்று நானென்று அபிமானிக்கின்றது. இப்படி அபிமா னிக்கின்ற விருத்திக்கு அசங்காரமென்று பெயர்.

இன்னம் ஆகாசமுதலான பஞ்சபூதங்களினு டைய சாத்தீகாம்சத்திலே பூதத்திற் கோரொருமா த்திரை எடுத்துத் தனித்தனியே வைத்தது சுரோ த்திராதி ஞானேந்திரியமென்று சொல்லப்படும். இதற் சுரோத்திர மாகாசத்தினம் சமானபடியினு லே மாகாசத்தின் குணமான சப்தமாத்திரத்தை யறியும். துவக்கு வாயுவினம் சமானபடியினுலே வா யுவின் குணமான பரிசமாத்திரத்தை யறியும். சட்கு அக்கினியி னம் சமானபடியினுலே அக்கினியின் குணமான ரூபமாத்திரத்தை யறியும் சிங்ஙுவை யுப்புவி னம் சமானபடியினுலே அப்புவின குண

மான ரசமாத்திரத்தை அறியும். ஆக்கிராணம் பிரு
துவியினம்சமானபடியினாலே பிருதுவியின் குண
மான கந்தமாத்திரத்தை யறியும் இப்படி யைந்து
மொன்றோடொன்று கூடாதபடியினாலே ஒன்று
மற்றொன்றின் குணங்களைக் கிரகிக்கவறியாது. அந்
தக்கரணத்தி லேந்துமாத்திரையு மொன்றாய்க் கூடி
னதுகொண்டு ஐந்திந்திரியத்தினாலும் ஐந்துவிட
யத்தையும் அறியும். இந்தச் சாத்தீககுணத்தி லுண்
டான வந்தக்கரணமைந்தும் ஞானேந்திரிய மைந்
துமாகப் பத்துஞ் சாத்தீகாம்சமானபடியினாலே
ஞானசாதனமாயிற்று.

இன்னம் ஐந்து பூதத்தினுடைய விராசதாம்
சத்திலே பூதத்திற் கோரொருமாத்திரையெடுத்து
ஒன்றாகக்கூட்டிவைத்தது வியானாதி பஞ்சவாயுக்க
ளாயின. இதில் வியானவாயு ஆகாசத்தினம் சமா
னபடியினாலே ஆகாசத்தைப்போலச் சர்வாங்கமும்
வியாபித்திருக்கும். பிரானவாயு வாயுவினம்சமான
படியினாலே வாயுவைப்போல இருதயத்திலிருந்து
நாகியாதிபரியந்தம் அலையும். அபானவாயு அக்கி
னியினம்சமானபடியினாலே அக்கினியைப் போலச்
சாடராக்கினியாக வுஷ்ணித்துக் கொண்டு குத
த்தைப்பற்றி நின்று உண்ட அன்னபானாதிகளைச்
சீரணிப்பிக்கும். சமானவாயு அப்புவினம் சமான
படியினாலே சரீரநடுவான நாபித்தானத்தினின்று

நானாசீவவாதக்கட்டளை.

இன்ன அன்னபாஸாதிகளைச் சகல நாடிகளிலும்
புனைப்போல இழுக்கும். உதானவாயு பிருது
னம் சமானபடியினாலே கண்டத்தைப்பற்றி நி
யு பிருதுவியைப்போலக்கடினமாக நின்று கடை
ந்த. இந்தப் பஞ்சவாயுக்களையுமல்லாமல் வாந்தி
னினிவைக்கின்றவன் நாகனென்றும், இமைத்து
யிக்கின்றவன் கூர்மனென்றும், குறுகுறுத்துத்து
முகின்றவன் கிரிகரென்றும், கொட்டாவிச்
சாள்ளுகின்றவன் தேவதத்தென்றும், வீங்கு
யிக்கின்றவன் தனஞ்சயென்றும் வேறேயைந்து
வாயுக்க ளுண்டென்று சிலர் சொல்லுவர். இந்த
வந்தும் பிராணனுடைய தொழிலானபடியின
ல வேறல்ல.

இன்னம் ஆகாசமுதற் பஞ்சபூதங்களினுடை
ய விராசதாம்சத்திலே பூதத்திற் கோரொருமாத்தி
ய யெடுத்துத் தனித்தனியேவைத்தது வாக்காதி
கன்மேந்திரியமென்று சொல்லப்படும். இதிலாகாச
த்தினிடமாக வாக்குவசனிக்கும். வாயுவினிடமா
கப் பாணியிடுதலேற்றல் செய்யும். அக்கினியினிட
மாகப்பாதம் நடக்கும். அப்புவினிடமாகப் பாயு
ரு மலசலாதிகளை வெளியிலே யிழுக்கும். பிருதுவி
யினிடமாக வுபத்தஞ் சுகத்தைப் பண்ணும். இந்த
வைந்தும் தனித்தனியே யிருந்தது கொண்டு மறு
தொழிற் செய்யமாட்டாது. வியாஸாதிவாயு வைந்

து மாத்திரையு மொன்றாய்க் கூடினது கொண்டு
கன்மேந்திரிய மைந்தின் வழியினாலு மைந்து தொ
ழிலையுஞ் செய்து முடிக்கின்றது. இந்த வாயுக்க
ளேந்துங் கன்மேந்திரிய மைந்தும் ஆகப்பத்து மி
ராசதாம்சமான படியினாற் கிரியாசாதனமாயின.

அந்தக்கரணம்-ரு-ம், ஞானேந்திரியம்-ரு-ம்,
வாயுக்கள்-ரு-ம், கன்மேந்திரியம்-ரு-ம், ஆக-20-தத்
துவமும் சூட்சுமசரீரமென்று சொல்லப்படும். இந்
தச்சூட்சுமசரீரத்தை மாயாப்பிரதிவிம்பராக விருக்
கின்ற வீசுரன் அவித்தையாப்பிரதிவிம்பராயிருக்கி
ன்ற சீவருக்குப்பேருக்கொவ்வொரு சரீராஞ் சிருட்
டித்துக்கொடுத்தார். அப்போது பஞ்சபூதத்தினு
டைய சாத்தீகாம்சமு மிராசதாம்சமுஞ் செலவழி
ந்தன. தாமத குணமாத்திராஞ் சேடித்தது. சூட்சும
சரீரம் வாங்காத சீவருக்கெல்லாமின்னமொரு சிரு
ட்டிக்காகட்டு மென்று நிறுத்தினார். இப்படிச் சூ
ட்சும சரீராஞ்சொல்லப்பட்டது.

இனித் தூல பூத வற்பத்தி சொல்லுகிறோம்.
அதெங்ஙனெனில் மிஞ்சின தாமதமாயிருக்கின்ற
வைந்து பூதத்தையு மொன்றிரண்டாகப் பகுத்து
முதற் பாதி யைந்தையு மொன்று நாலாக்கி யிரண்
டாம் பாதி யைந்துடனே தன்னம் சத்துடனே
கூட்டாமல் மற்ற நாலு பூதத்துடனும் பூதத்திற்
கரைக்கால் மாத்திரையாகக் கொடுக்கின்றது பஞ்

நானுசீவவாதக்கட்டனே.

ணமென்று சொல்லப்படும். இப்படிப் பஞ்சி
மம் பண்ணின தூலபூதங்களிலே ஆகாசத்தி
பரிசுரூபாசகந்தமாகிய நான்கு குணமும் வி
ப்பியமானபடியினால் அதிரிசியமாய்ப்போக நிச
மாகிய சப்தமும் வாயுவிலே ரூபாசகந்த் மாகி
ன்றுகுணமும் வியாப்பியமானபடியினால் அதி
யமாய்ப்போகக் காரணகுணமாகிய சப்தமும்
குணமாகிய பரிசுமும் அக்கினியிலே ரசகந்தமா
விரண்டுகுணமும் வியாப்பியமானபடியினால்
திரிசியமாய்ப்போகக் காரணகுணமாகிய சப்தப்
ரிசுமும் நிசகுணமாகிய ரூபமும் அப்புவினிலே கந்
குணம் வியாப்பியமானபடியினால் அதிரிசியமாய்
பாகக் காரணகுணமாகிய சப்தப்பரிசுரூபமும் நிச
குணமாகிய ரசமும் பிருதுவியிலே சப்தப் பரிசுரூ
சகந்தமுந் தோன்றின.

முன் சூட்சுமபூதத்திலிருந்து சூட்சும சரீரம்
பிறந்தாற்போலப் பஞ்சிகரணம் பண்ணின தூலபூ
தத்தினின்று மாறுதத்துவமாய் நால்வகைப் பிறப்
பாய் மூவகைச்சாதியா யிருக்கின்ற தூலசரீரங்கள்
பிறந்தன.

இதிலாறுதத்துவமாவ தேதென்றால் சர்மம்,
உதிரம், மாமிசம், சூய, அத்தி, மச்சை இந்த ஆ
றுவகையுந் தூலசரீரம், நால்வகைத்தோற்றமாவ

தேதென்றால் சராபுசம், அண்டசம், சுவேதசம், உற்பிச்சம் ஆகநாலு. மூன்றுசாதி யேதென்றால் இகலோக பரலோக புத்தி இருவகையுங் கொடுக்கின்ற மாதுடசரீரம் உத்தமசாதி, பரலோக புத்தி யைமறைத்து இகலோகபுத்திமாத்திரம் அறிகின்ற பசுபட்சிமுதலானவை மத்திமசாதி, இரண்டுலோகத்துப்புத்தியையும்மறைத்திருக்கின்ற மரங்கொடி செடி அதன்மசாதி. இப்படிப் பிருதுவிதத்துவமாயிருக்கின்ற பூலோகத்திற் கண்டாற்போல அப்பு அக்கினி வாயு ஆகாசமென்னப்பட்ட தத்துவங்களினும் நிராநிராயே பிதிர்லோகம் தெய்வலோகம் யட்சகந்தருவலோகம் சித்தர் லோகங்களினும் நட்சத்திரமாகத்தோற்றுகின்ற சந்திரன் முதலான பிதிர்க்கள் சூரியன் முதலான தேவதைகள் கந்தருவர் சித்தர் என்னப்பட்டதெல்லா முத்தமசரீரம். காமதேனு, அயிராவதம், அன்னம், கருடன் முதலாயின மத்திமசரீரம். கற்பகவிருட்சம், பாரிசாத முதலாயின அதன்மசரீரம்.

இந்தத் தூலசரீரமே அன்னமயகோசம். சூட்சுமசரீரம் மூன்றுகோசமாயிருக்கும். அதெங்ஙனென்னில் பிராணவாயுவுங் கன்மேந்திரியம்கூடிப் பிராணமயகோசம், மனதும் ஞானேந்திரியம்கூடி மனோமயகோசம், புத்தியும் ஞானேந்திரியம்கூடி விஞ்ஞானமயகோசம், காரணசரீரமே

நானு சீவவாதக்கட்டளை.

தமயகோசம். இப்படிப்பஞ்சகோசஞ் சொல்
ட்டன.

ஆறுதத்துவமாயிருக்கின்ற தூலசரீரத்திலே
மசரீரமிருக்கின்ற தெப்படி யென்னில் கங்
கிரியமான வாக்கும் ஞானேந்திரியமான சிக்
பயும் வாயிலிருக்கும். உதானவாயுவும் மன தூவ
—த்திலிருக்கும். பிராணவாயுவும் புத்தியும்
கயத்தில் இருக்கும். சமானவாயுவஞ்சித்தமும்
யிலிருக்கும். அபானவாயுவும் பாயுருவங் குத
ப இருக்கும். வியானவாயுவும் ஞானேந்திரிய
நாவக்கும் அகங்காரமுஞ் சர்வாங்கமும்வியா
கிருக்கும். உச்சியிலேதேயுசங் கருவிழி நுனியி
சட்சயிந்திரியமும் காதுக்குள்ளேசுரோத்திர இ
ரியமும் மூக்குக்குள்ளே ஆக்கிராண இந்திரியமு
முத்துக்குமேற் தனித்தனியே யிருக்கும். கழு
க்குக்கீழே கைகால் குய்யத்திற்பாணிபாதம் உ
தம் மூன்றும் தனித்தனியேயிருக்கும். இப்படி
தூலசரீரதத்துவம்-சூ-ம், அதிற்குடிபுகுந்த குட்
சரீரதத்துவம்-உ0-ம், ஆகதத்துவம் - உசூ-ம்,
ஞ்சபூதத்தின் காரியமானபடியினாலே ஒருமைப
டாகக் காரியசரீரமென்று சொல்லப்படும்.

காரணசரீரமும்சிதாபாசனும் சாக்கிரத்திலே
ந்தஇருபத்தாறு தத்துவத்துடனே கலந்துநின்ற
பாது விசுவனென்றும் வியவகாரீக சீவனென்று

ஞ் சொல்லப்படும். சொற்பனத்திலே தூலசரீரத்
தைக்கைகவிட்டு அந்தக்கரணத்துடனே கூடிநின்ற
போது தைச்சதனென்றும் பிராதிபாதிக சீவனென்
றும் சொற்பனகற்பிதனென்றும் சொல்லப்படும்.
சுமுத்தியிலே காரியசரீர மிருபத்தாறையுங் கைவிட்
டுக்காரணசரீரத்தைமாத்நிரம் பொருந்து யிருக்கும்
போது பிராக்ஞனென்றும் பாரமார்த்தீகசீவனென்
றுஞ்சொல்லப்படும். பிரமசைதன்னியஞ்சாக்கிரத்
துக்குச்சாட்சியா யிருக்கும்போது சீவாத்மாவென்
றுஞ்சொற்பனத்துக்குச் சாட்சியா யிருக்கும்போ
து அந்தாத்மாவென்றுஞ் சுமுத்திக்குச்சாட்சியா
யிருக்கும்போது பாரமாத்மாவென்றும் அவத்தாத்
திராயசாட்சியா யிருக்கும்போது ஞானாத்மாவென்
றுங் கூடத்தொன்றுஞ் சொல்லப்படும். இப்படிச்சீ
வனுக்கு மூன்றுசரீரமும் மூன்றவத்தையுஞ்சொல்
லப்பட்டது.

இனி ஈகரனுக்கு மூன்றுசரீரமும் மூன்றவத்
தையுஞ்சொல்லும்படி லோககற்பணையாகத் தோற்
றுகின்ற தூலபஞ்சபூதங்களும் அதிற்றோன்றினமூ
ன்றுசாதிபா யிருக்கின்ற தூலசரீர சமட்டியுங்கூடி
ஈகர தூலசரீரமென்றும் விராட்டென்றுஞ்சொல்
லப்படும். இதனுடனேகூடிச் சாக்கிராவத்தையை
ப்பொருந்து யிருக்கின்ற வீசரன் வைசுவானரனெ
ன்றும் இந்த இருவகைக்கும் அதிஷ்டான சைதன்

நானூசீவவாதக்கட்டளை.

மாவென்றுஞ் சொல்லப்படும். சூட்சுமபூத
மும் அதிற்றோன்றின சூட்சுமசரீர சமட்டி
ஈசரசூட்சுமசரீரமென்றும் இரணியகார்ப்ப
பும் சொல்லப்படும். இதனுடனே கூடிசொ
த்தையைப் பொருந்தியிருக்கின்ற வீசரன்
மாத்மாவென்றும் இந்த இருவகைக்கும் அதி
னேசதன்யம் விஷ்ணுவென்றுஞ் சொல்லப்
பு இந்தத் தூலசூட்சுமவிருவகைக்கும் வாசனே
னே கூடினமாயை வீசரகாரண சரீரமென்றும்
பியாகிருதமென்றுஞ் சொல்லப்படும். இதனு
கூடிச் சூழத்தியவத்தையைப் பொருந்தியிரு
தவீசரன் அந்தரியாமியென்றும் இந்த இருவ
கும் அதிட்டான சைதன்யம் உருத்திரனென்
சொல்லப்படும். சீவன் தன்மூன்றவத்தையிலு
ன்மூன்றுசரீரமாக இருக்கின்ற விருபத்தேழுத
வத்துடனும் நானென்று கலந்து நிற்கின்றருந்
லவீசரனுந் தம்முடைய மூன்றுசரீரமாயிரு
ன்ற முப்பத்திரண்டு தத்துவத்துடனும் மூன்ற
தையிலுங் கலந்துநிற்பார்.

ஆகையினால் சீவசிதாபாசன் தன்சரீரமாத் திர
கலந்து நிற்பன். ஈசரன் தம்முடைய சரீரமாக
சகலசரீரங்களோடுஞ் சகலபிரபஞ்சங்களோடுங்
ந்து நிற்பார். இந்தவிருவகைக்குஞ் சாட்சியாயி
ருகின்ற பிரமசைதன்யமுஞ்சகலசரீரத்திலுஞ்சக

லபிரபஞ்சத்திலும் நிறைந்து அப்பாலும் பத்துத் திக்கையும் அதிகரித்து எல்லையற்றிருக்கும்.

சீவனுக்குத் தூலசரீரவியவகாரத்துக்கு அன்
னமயமான சட்கோசதத்துவம்-ஈ, சூட்சுமசரீரத்
த்துவம்-உ௦, சீவன், ஈசரன், அவித்தை, வித்தை, பிர
மம்-ரு, ஆகதத்துவம்-ஈச, சூட்சுமசரீர வியவகாரத்
துக்கு சூட்சுமசரீரதத்துவம்-உ௦, சீவன், ஈசரன், அ
வித்தை, வித்தை, பிரமம்-ரு, ஆகத்தத்துவம்-உரு,
காரணசரீரவியவகாரத்துக்கு சீவன், ஈசரன், அவித்
தை, வித்தை, பிரமம் ஆக-ரு, சீவவியவகாரத்துக்கு
சீவன், ஈசரன், பிரமம் ஆக-ஈ, சாட்சி வியவகாரத்
துக்கு சாட்சி-க, ஈசரனுக்குத் தூலசரீர வியவகார
த்துக்குச் சமட்டி அன்னமயகோச தத்துவம்-ஈ, ச
மட்டி சூட்சுமசரீரதத்துவம்-உ௦, சமட்டி, சீவன் அ
வித்தை-உ, ஈசரன், வித்தை, பிரமம்-ஈ, பூதம்-ரு, ஆ
கத்தத்துவம்-ஈச, சூட்சுமசரீர வியவகாரத்துக்கு
ச்சமட்டி சூட்சுமசரீரதத்துவம்-உ௦, சமட்டி சீவன்
அவித்தை-உ, சூட்சுமபூதம்-ரு, ஈசரன், வித்தை, பிர
மம்-ஈ, ஆகத்தத்துவம்-ஈ௦, காரணசரீர வியவகார
த்துக்கு, ஈசரன், வித்தை, பிரமம்-ஈ, ஈசரவியவகார
த்துக்கு ஈசரன் பிரமம்-உ, பிரமவியவகாரத்துக்கு
பிரமம்-க, இந்திரியவியவகாரத்துக்கு இந்திரியம்-க-
சட்கோசதத்துவம்-ஈ, காரணம்-ரு, வாயு-ரு, சீவன்,
ஈசரன், அவித்தை, வித்தை, பிரமம்-ரு, ஆகத்தத்து

நானுசீவவாதக்கட்டளை.

2, மனோராச்சிய வியவகாரத்துக்குக்கரணம்
ன், நகரன், அவித்தை, வித்தை, பிரமம்-நு, ஆக
வம் - 80, இப்படித் தத்துவங்களினுடைய
மும் நிலையுஞ்சொல்லப்பட்டன.

னித் தத்துவமொடுங்குகின்றவழி சொல்லு
ம். அதெங்ஙன மென்னில் சகல சீவர்களிட
இருக்கின்ற தூலசரீரங்களும் தனக்காதார
தூலபூதங்களுடனேமடிந்து பூதமாத்திரமா
ங்கும். இந்தத் தூலபூதங்களும் பஞ்சீகரணம்
த் தன்மாத்திரையான தாமதகுணபூதங்களா
கம். அப்போது கேவல விரணிய கர்ப்பாவத்
யன்று சொல்லப்படும். சூட்சுமசரீரம் இருப
தாவும் கட்டுவிட்டுப் பூதங்களினுடையசா
குணமும் இராசத குணமுமாக வொடுங்கும்
ங்ஙனென்னில் சகல பிராணிகளிடத்திலுமி
ன்ற அகங்காரமும் ஆக்கிராணமும் உதான
புமுபத்த விர்திரியமும் பிருதுவியி லொடுங்
சித்தமும் சிங்நுவையும் சமானனும் பாபுரு
அப்புவினெலொடுங்கும். புத்தியும் சட்சுவும் அபா
ம் பாதமும் அக்கினியிலொடுங்கும். மனதும்
மும் பிராணனும் பாணியும் வாயுவி லொடுங்
தேயுசம் கரோத்திரமும் வியானனும் வாக்கு
வசத்தி லொடுங்கும். அப்போது பழையபடி
குணபூதங்களாகும், இந்தச் சூட்சுமபூதங்

க ளு ம் பி ரு து வி அ ப் பு வி ற் க ளா ன் தோ டு ங் கு ம் . அ ப் பு
 வு ம் அ க் கி னி யி ற் சு வ றி யோ டு ங் கு ம் . வி ள க் கு ப் போ
 ல அ க் கி னி யு ம் வ ரு யு வி ல ணை ன் தோ டு ங் கு ம் . வ ரு யு
 ம் ஆ க ள ச த் தி லோ ய் ன் தோ டு ங் கு ம் . ஆ க ள ச மும் வி ட்
 சே ப ச த் தி யி லோ டு ங் கு ம் . ஆ வ ர ண ச த் தி யு ம் வி ட்
 சே ப ச த் தி யு ம் மூ ல ப் பி ர கி ரு தி யி ன் தா ம த கு ண மா த்
 தி ர மாய் ஆ ல ம ர ம் ஆ ல வி ரை யி லோ டு ங் கி னு ற் போ
 ல இ ன் ன ம் ஓ ரு சி ரு ட் டி க் கு வி த் தாக மா யை யி லு ம்
 அ வி த் தை யி லு ம் ஓ டு ங் கு ம் . அதி னு ண் ன மை யா ன
 மூ ல ப் பி ர கி ரு தி யெ ன் று சொ ல் ல ப் ப ட் ட வி ன் து தத்
 துவ த் தி லோ டு ங் கு ம் . அ ன் த வி ன் து வு ம் பாம் பெ ன் கி
 ற பெ ய ர் போ ய் ப் ப மு தை யாய் க் க ண் டா ற் போ லத்
 த ன க் க தி ட் டா ன சை த ன் ய மா ன பி ர ம சை த ன் ய மா
 த் தி ர மாக வோ டு ங் கு ம் . இ ப் ப டி ப் பொ ய் யெ ல் லாம்
 மெ ய் ப் பொ ரு னொ ன் று க க் க ண் டு அ து வே சு பா வா
 சி த் த மாய் நி ச மாக வி ரு ச் கி ன் ற த ன் வ டி வெ ன க் க ண்
 டு தெ ளி ன் து க வ லை கெ ட் டி ரு க் கி ன் ற வ னே சீ வ ன் மு
 த் த ன் . இ ப் ப டி த் தத் துவ ங் க ளி ன் ஓ டு க் க ண் சொ ல்
 ல ப் ப ட் ட து .

இ ப் ப டி த் தோ ற் றி யோ டு ங் கு கி ன் ற தத் துவம்
 ஈ சு , அதெ ங் று னெ ன் னி ல் பூ தம் - ௫ , தூ ல ச ரீ ர தத் து
 வம் - சு , சூ ட் சு ம ச ரீ ர தத் துவம் - ௨௦ , கார ண ச ரீ ர மா
 ன மா யை அ வி த் தை - ௨ , இத ற் பி ர தி வி ம் பி த் த சீ வ ன்

வம்-உஉ, மனோராச்சிய வியவகார த்துக்குக்கரணம்
 டு, சீவன், ஈசான், அவித்தை, வித்தை, பிரமம்-டு, ஆக
 த்தத்துவம் - க0, இப்படித் தத்துவங்களினுடைய
 தோற்றமும் நிலையுஞ்சொல்லப்பட்டன.

இனித் தத்துவமொடுங்குகின்றவழி சொல்லு
 கிறோம். அதெங்ஙன மென்னில் சகல சீவர்களிட
 த்திலே இருக்கின்ற தூலசரீரங்களும் தனக்காதார
 மான தூலபூதங்களுடனே மடிந்து பூதமாத்திரமா
 க ஓடுங்கும். இந்தத் தூலபூதங்களும் பஞ்சீகரணம்
 விட்டுத் தன்மாத்திரையான தாமதகுணபூதங்களா
 கமிஞ்சும். அப்போது கேவல விரணிய கர்ப்பாவத்
 தையென்று சொல்லப்படும். சூட்சுமசரீரம் இருப
 துதத்துவமுங் கட்டுவிட்டுப் பூதங்களினுடைய சா
 த்வீககுணமும் இராசத குணமுமாக வெர்டுங்கும்
 அதெங்ஙனென்னில் சகல பிராணிகளிடத்திலு மி
 ருக்கின்ற ஆகங்காரமும் ஆக்கிராணமும் உதான
 வாயுவுமுபத்த விந்திரியமும் பிருதுவியி லொடுங்
 கும். சித்தமும் சிங்ஙவையும் சமானனும் பாபுரு
 வும் அப்புவி லொடுங்கும். புத்தியும் சட்சுவும் அபா
 னனும் பாதமும் அக்கினியிலொடுங்கும். மனனும்
 துவக்கும் பிராணனும் பாணியும் வாயுவி லொடுங்
 கும். தேயுசம் சுரோத்திரமும் வியானனும் வாக்கு
 ம் ஆகாசத்தி லொடுங்கும். அப்போது பழையபடி
 யே முக்குணபூதங்களாகும், இந்தச் சூட்சுமபூதங்

க ளு ம் பி ரு து வி அ ப் பு வி ற் க ளா ன் தோ டு ங் கு ம் . அ ப் பு
 வு ம் அ க் கி னி யி ற் சு வ றி யொ டு ங் கு ம் . வி ள க் கு ப் போ
 ல அ க் கி னி யு ம் வாயு வி ல ணை ன் தோ டு ங் கு ம் . வாயு வு
 ம் ஆ கா ச த் தி லோ ய் ன் தோ டு ங் கு ம் . ஆ கா ச மும் விட்
 சே ப ச த் தி யி லொ டு ங் கு ம் . ஆ வ ர ண ச த் தி யு ம் விட்
 சே ப ச த் தி யு ம் மூ ல ப் பி ர கி ரு தி யி ன் தா ம த கு ண மா த்
 திர மாய் ஆ ல ம ர ம் ஆ ல வி ரை யி லொ டு ங் கி னு ற் போ
 ல இ ன் ன ம் ஒரு சி ரு ட்டி க் கு வி த் தாக மாயை யி லு ம்
 அ வி த் தை யி லு ம் ஒ டு ங் கு ம் . அதி னு ண் மை யான
 மூ ல ப் பி ர கி ரு தி யெ ன் று சொ ல் ல ப் பட்ட வி ன் து தத்
 துவ த் து லொ டு ங் கு ம் . அ ந் த வி ன் து வு ம் பா ம் பெ ன் கி
 ற பெ ய ர் போ ய் ப் ப மு தை யாய் க் க ண் டா ற் போ லத்
 த ன க் க து ட்டா னை ச த ன் ய மா ன பி ர ம சை த ன் ய மா
 த் திர மாக வொ டு ங் கு ம் . இ ப் ப டி ப் பொ ய் யெ ல் லாம்
 மெ ய் ப் பொ ரு ளொ ன் று க க் க ண் டு அ து வே சு பா வா
 சி த் த மாய் நி ச மாக வி ரு ச் கி ன் ற த ன் வ டி வெ ன க் க ண்
 டு தெ ளி ன் து க வ லை கெ ட்டி ரு க் கி ன் ற வ னே சீ வ ன் மு
 த் த ன் . இ ப் ப டி த் தத் துவ ங் க ளி ன் ஒ டு க் க ள் சொ ல்
 ல ப் ப ட்ட து .

இ ப் ப டி த் தோ ற் றி யொ டு ங் கு கி ன் ற தத் துவம்
 ஈ சு , அதெ ங் ங னெ ன் னி ல் பூ தம் - ௫ , தூ ல ச ரீ ர தத் து
 வம் - சு , சூ ட் சு ம ச ரீ ர தத் துவம் - ௨௦ , கார ண ச ரீ ர மா
 ன மாயை அ வி த் தை - ௨ , இ தி ற் பி ர தி வி ம் பி த் த சீ வ ன்

நாகரன்-2, இதற்கெல்லாம் அதிட்டானசைதன்யமாயிருக்கின்ற பிரமம்-க, ஆகத்தத்துவம்-நகர.

இதிறசீவருக்குச் சமுதாயம். பூதம்-நு-மாயை க-மாயாப்பிரதி விம்பரான நாகரன்-க-பிரமம்-க-ஆக இந்த எட்டுஞ்சகலபிராணிகளுக்குச் சமுதாயமாக வனுபவிக்கப்படும். மற்ற விருபத்தெட்டும் அவன வனுக்குப் பிறத்தக்காக வனுபவிக்கப்படும். அதெ நங்ஙனென்னில் பிருதுவிதத்துவம் ஒன்று இறக்கில் எல்லாருக்கும் ஆதாரமில்லை. மழைமறுக்கில் எல்லாருக்குஞ்சலமில்லை. தேயுவில்லாதிருந்தால் பாகமில்லை. வாடைதென்றல் இல்லாவிட்டால் வாயுவியக்கமில்லை. ஆகாசமிறக்கில் ஒருவருக்கும் அவகாசமில்லை. மாயையும் மாயாப்பிரதிவிம்பருமிறக்கிற் சகலசமயத்துக்குந் தெய்வமில்லை. பிரமமில்லையோ ஒருத்தருக்குமறிவில்லை. ஆகையால் இந்த எட்டும் எல்லாருக்குஞ் சமுதாயம். பிறத்தக்கெங்ஙனென்னில் ஒருத்தனுக்குத் தூலசரீரமிறக்கில் எல்லாருக்குந் தூலசரீரம் இறவாதபடியினாலும் சூட்சுமசரீரத்திலொருவனுக்கு அங்கவைகுல்லியம் வந்தால் எல்லாருக்கும் வாராதபடியினாலும் முத்தராயிருக்கின்ற சுகர்வாமதேவர் முதலானபேருக்கு அவித்தையுஞ்சீவனு மிறந்துபோயிருக்க மற்றபேருக்கெல்லாம் அவித்தையுஞ்சீவனு மிறவாதபடியினாலும் இந்தவிரு

பத்தெட்டுத் தத்துவமும் அவனவனுக்கு பிறத்த
க்கென்கின்றதுலே சந்தேகந்தேவையில்லை.

இந்தத்தத்துவம் முப்பத்தாறில் எப்போதுந்
தானாகவே காணப்பட்டதத்துவம்-க, எப்போதுந்
தனக்கு அன்னியமாகவே காணப்பட்ட தத்துவம்
எ, எப்போதுந்தானாகவுந் தனக்கு அன்னியமாகவு
ம் அனுபவிக்கப்பட்ட தத்துவம்-உஅ, அதெங்ங
னென்னில் அவத்தாத்திரய சாட்சியா யிருக்கின்ற
பிரமசைதன்னியம் எல்லாவவத்தைபிலும் தானாக
வேவிளங்குகையினாலும் மற்றதத்துவங்கள் போல
த்தனக்கு அந்நியமாகக் காணப்படாதபடியினாலும்
பிரமசைதன்ய மொன்றுமே தானாகவிருக்கப்பட்ட
து. பஞ்சபூதம்மாயை மாயாப்பிரதிவிம்பர் ஆகவுமு
ம் தன்றொழிலான வெட்டுக்கொத்துழவு பஞ்சகி
ருத்தியம் தசாவதார முதலானதொழில்க ளொருக்
காலுந் தன்னுடைய தொழிலாகக் காணப்படாதப
டியினாலும் இந்தஏழுதத்துவமுந் தனக்கு அன்னி
யமேயல்லாமல் தானாகமாட்டாது. மற்றஇருபத்தெ
ட்டுதத்துவமும் நான் பிராமணன் நான் க்ஷத்திரிய
ன் நான்வைசியன் நான் சூத்திரன் நான் பிரமச்சாரி
நான்கிருகஸ்தன் நான் வானப்பிரஸ்தன் நான் சந்நி
யாசி நான் ஆண்பெண் கறுவல் சிவலை கட்டையன்
நெட்டையன் நான் பருத்தேன் இளைத்தேனென்று

நானாகவழங்குகின்ற தூலசரீரம் ஆறுதத்துவமும்
மற்றொருவேளையிலே தனக்குப் புறம்புபட்டு என்
மாதென்கன் நென்றறம்போல என்சரீரம் பருத்த
து இளைத்தது நனாத்தது என்சரீரம்பிறந்து இத்
தனைநாள் ஆயிற்றென்று தான் வேறு தூலசரீரம்
வேறாக வழங்குகின்றபடியினாலும் நான்கண்டேன்
கேட்டேன் தொட்டேன் போகித்தேன் கொடுத்தேன்
வாங்கினேன் நடந்தேன் புசித்தேன் சிந்தி
த்தேன் விச்சயித்தேன் இந்தப்பஞ்சத்துக்குச் சீவி
த்தேனென்று தானாகவழங்குகின்ற சூட்சுமசரீரத்
த்துவம் இருபதும் மற்றொருவேளையிலே தனக்கு
ப்புறம்புபட்டு என்வீடென்னுடைமை யென்றற
போல என்கண் ணென்கா தென்மூக் கென்னுக்கெ
ன்கை யென்காலென்மன மென்புத்தி யென்னகங்
காரமென்சித்த மென்பிராணனென்று தான்வேறு
அவைகள்வேறாகவழங்குகின்றபடியினாலும் நானறி
வேனறியேனென்று தானாக வழங்குகின்ற வஞ்ஞா
னமுஞ்சிதாபாசனு மற்றொருவேளையிலே தனக்கு
ப்புறம்புபட்டு என்னஞ்ஞானம்என்சீவனென்றுவ
ழங்குகின்ற படியினாலும் இந்த இருபத்தெட்டுத்
துவமுந் தானாகவுந்தனக்கன்னியமாகவும் வழங்கு
கின்றது சித்தம், இப்படிச்சொன்ன குருவைப்பார்
த்து சிஷ்யன்கேட்கும்படி இந்த இருபத்தெட்டுத்
த்துவமுந்தானானுற்சாட்சியைப்போலஒருதன்மை

யாகத் தோற்றவேண்டுமே யல்லாமற் பஞ்சபூதத்
 தைப்போலத் தனக்கன்னியமாய்க்காணக்கணக்கில்
 லை. இந்திருபத்தெட்டுந் தனக்கன்னியமேயானா
 லெப்போதும்புறம்புபட்டேயிருக்கவேண்டுமல்லா
 மல் தானாகவழங்கக்கணக்கில்லை. தானுமாய்த் தனக்
 குஅன்னியமுமாயிருக்குமென்கின்றது இருட்டா
 தித்தனென்றும்போலவும் வெள்ளாள தீட்சதனெ
 ன்றும்போலவுஞ் சொன்னீர். இதுவிருத்தமென்கி
 ன்ற சங்கைக்கு பரமார்த்தமாகத் தானென்கின்ற
 தொருவகையும் அத்தியாசத்தினாலே தானென்கின்
 றதொருவகையும் ஆக இருவகையுமுண்டு. சாட்சி
 சைதன்னியத்தைத் தானென்கின்றது பரமார்த்தம
 ல்லாமல் உபசாரமல்ல. தனக்கன்னியமாயிருக்கின்ற
 விந்த விருபத்தெட்டையுந் தானென்கின்றது கட
 டையைக் கள்ளெனன்றும்போலவும் பழுதையை
 ப்பாம்பென்றும் போலவும் புத்திர தாராதிகளைத்
 தானென்றும்போலவும் மயக்கமேயல்லாமல் உண்
 மையல்ல. ஆகையினால் அஞ்ஞானகாலந் தொடங்
 கித் தானல்லவென்று காணப்பட்ட தத்துவம்-எ-
 இப்போது இப்படிக்கொத்த விவேகம்பண்ணினபி
 ற்பாடு தானல்லவென்று காணப்பட்ட தத்துவம்-
 உஅ, ஆக இந்த முப்பத்தைந்து தத்துவங்களைமு
 அதற்குச்சொன்ன குணங்குறிகளுடனே கூடக்கா
 ண்கின்ற அறிவு கடத்தைப்பார்க்கின்றவன். கடத்

திற்குப் புறம்பாகவே இருந்து கடத்தைப் பார்க்கின்றதுபோல இந்த முப்பத்தைந்தையுங் காண்கின்றபேரறிவு முப்பத்தாறும் தத்துவமாகிய அதுதானென்றறிந்து அதுதானே பரமசிவனென்று தெளிந்தவனே சிவதரிசனமுடைய சீவன்முத்தனென்று சொல்லப்படுமென்றுத்தாம்.

இப்படிப் பிரமமேதானென்றும் மற்ற முப்பத்தைந்து தத்துவமுந் தனக் கன்னியமென்றும் பிறித்தறியாத அவிவேகிகள் அகங்காரக் கிரந்தியினாலே புத்திரதாராதிகள் தவிக்கின்றதைத் தான்தவிக்கின்றேனென்கின்ற மூடகரம்போல விந்தஇருபத்தெட்டினுடைய தொழிலையுந் தன்னொழிலென்ற மயங்குகின்ற படியினால் இந்த இருபத்தெட்டினுமும் ஆர்ச்சிக்கப்பட்ட புண்ணிய பாவங்களினாலுங் கட்டுப்பட்டு அந்தக் கன்மத்தின்படியே சன்னமாணாதிசமுசாரத்திலே அடிபடுகிறோமென்று மயங்குவன். பிரமசைதன்னியமே தானென்றும் மற்ற முப்பத்தைந்துந் தானல்லவென்றுந் தெளிந்த விவேகிக்கு அகங்கார்க்கிரந்தி யற்றபடியினால் இந்த இருபத்தெட்டினுடைய தொழிலையும் நான்செய்யவில்லையென்றும் இந்தவிருபத்தெட்டும் புசிக்கின்றதை நான்புசிக்கவில்லை யென்றுந் திடப்படத்தேறி மயக்கமற்றிருக்கின்ற படியினால் இந்த விருபத்தெட்டி

னாலும் ஆர்ச்சிக்கப்பட்ட புண்ணியபாவங்களினின்
றும் விடுபட்டுக் கன்மமில்லாதபடியினால் சன்னம
ரணாதி சமுசாரமில்லாமல் முத்தனாகிப் பிரமமாத்
திரமாகவே யிருப்பன். இவனைச்சீவன்முத்தனென்
றுந் திடப்பிரக்ஞனென்றும் அதிவார்ணாச்சிரமியெ
ன்றுங் குணாதீதனென்றும் பகவத் பத்தனென்றும்
பிராமணனென்றும் சொல்லுகின்ற இந்த வாயையு
ஞ் சாஸ்திரங்கள் முறையிடுகின்றன. சகலரும் இந்
தத்தத்துவத்தை விசாரம்பண்ணி மோட்ச மடை
யக்கடவார்கள்.

நானாசீவவாதக்கட்டளை

முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சர்வஞ்சின்மயம்.

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ-திருவேங்கடநாதனார் அருளிச்செய்த
கீ த ர ச ர த் த ர ல ட் டு.

இ ஃ து

சமிவனக்ஷேத்திரமென்னுங்கோயிலூர்

ஸ்ரீ-முத்துராமலிங்க சுவாமிகளின்

ஆதீனத்திற்குரிய

ஸ்ரீ-சி த ம் ப ர சுவாமி க ள்

மாணாக்கர்களிலொருவராகிய

அ - இ ரா ம சுவாமி க ளா ல்

கோயிலூர் ஏட்டுப்பிரதிப்படி

பரிசோதித்து

சென்னை:

மிமோரியல் அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

வியனா சித்திரைமீ

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ-திருவேங்கடநாதனார் அருளிச்செய்த
கீ த ர ச ர த் த ர ல ட் டு.

இ ஃ து

சமிவனக்ஷேத்திரமென்னுங்கோயிலூர்

ஸ்ரீ-முத்துராமலிங்க சுவாமிகளின்

ஆதீனத்திற்குரிய

ஸ்ரீ-சி த ம் ப ர சுவாமி க ள்

மாணாக்கர்களிலொருவராகிய

அ - இ ரா ம சுவாமி க ளா ல்

கோயிலூர் ஏட்டுப்பிரதிப்படி

பரிசோதித்து

சென்னை:

மிமோரியல் அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

வியனா சித்திரைமீ

உ
கணபதி துணை.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணாய பரப்பிரமணே நம:

கீதாசாரத்தாலாட்டுப்பிரபந்தம்.

க ர ப் பு .

ஐவகைப்பொருளுநான்கு கரணமுங்குணங்க
ண்மூன்றுஞ், செய்வினையி ரண்டுமொன்றி யாவருந்
திகைப்பநின்ற, பொய்யிருளகலஞானப் பொருட்க
திர்விரித்தபுத்தேள், கைவளராழிச் செங்கட் கண்
ணனைக்கருத்துள்ளைவப்பாம்.

ஆக்கியோன்பெயர்-நூல்வந்தவழி
நூற்பெயர்-நூற்பயன்.

வெண்பா.

மாதையர்கோன்வேத நவில்வாய்வேங்கடநாதன்
காதையுறப்பார்த்தனுக்குக் கண்ணனருள்-கீதைக்
கருத்துயர்தாலாட்டாகக் கட்டுரைத்தான்யாருங்
கருத்துயர்தீர்ந்தெய்தக் கதி.

(நூல்.)

சீராரும்பரமார்த்த தெரிசனத்தையருள்செய்யப்,
பேராருந்தேசிகனாய்ப் பெருமானேவந்தவரோ. ( )

திருத்தேரிற் சாரதியாய்ச் சேர்ந்திருந்துங் கீ
தையினா, லருச்சுனற்குமெய்ஞ்ஞான மனைத்துமு
ரைசெய்தவரோ. (2)

உ
கணபதி துணை.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணாய பரப்பிரமணே நமः

கீதாசாரத்தாலாட்டுப்பிரபந்தம்.

க ர ப் பு .

ஐவகைப்பொருளுநான்கு கரணமுங்குணங்க
ண்மூன்றுஞ், செய்வினையி ரண்டுமொன்றி யாவருந்
திகைப்பநின்ற, பொய்யிருளகலஞானப் பொருட்க
திர்விரித்தபுத்தேள், கைவளராழிச் செங்கட் கண்
ணனைக்கருத்துள்ளைவப்பாம்.

ஆக்கியோன்பெயர்-நூல்வந்தவழி
நூற்பெயர்-நூற்பயன்.

வெண்பா.

மாதையர்கோன்வேத நவில்வாய்வேங்கடநாதன்
காதையுறப்பார்த்தனுக்குக் கண்ணனருள்-கீதைக்
கருத்துயர்தாலாட்டாகக் கட்டுரைத்தான்யாருங்
கருத்துயர்தீர்ந்தெய்தக் கதி.

(நூல்.)

சீராரும்பரமார்த்த தெரிசனத்தையருள்செய்யப்,
பேராருந்தேசிகனாய்ப் பெருமானேவந்தவரோ. ( )

திருத்தேரிற் சாரதியாய்ச் சேர்ந்திருந்துங் கீ
தையினா, லருச்சுனற்குமெய்ஞ்ஞான மனைத்துமு
ரைசெய்தவரோ. (2)

சு கீதாசாரத்தாலாட்டுப்பிரபந்தம்.

சாரதியாய்த் தேர்செலுத்தித் தனஞ்சயந்தா
னையினைப், பாரொனப்பார்த்தேவிசயன் பயந்துமலர்
த்தாள்வணங்கி, (ந)

அமார்க்குவந்தசுற்றத்தா ரனைவரையுங் கொல்
வதினா, லெமக்கழியாச் சோகம்விரைந் தெய்துமெ
னவேவினவ. (ச)

செஞ்சமரிற் பந்துசனஞ் சேதம்வருமென்றி
ரங்கி, யஞ்சினபார்த்தன் பயமாங் ககற்றவருளா
னோக்கி. (ரு)

சுற்றமறிற் சோகமெனச் சொல்லினைசுற்றறிந்
தவன்போற், கற்றுணர்ந்தபேரதனாற் கலங்கார்கா
ணென்றவரோ. (கா)

கலங்காரோ விறப்புவரிற் சுற்றுணர்ந்தபேரோ
னு, மலங்காமனாநிருக்கும் வகையுரையு மெனைவி
னவ. (ஏ)

நீயுநானும்புவிமே னிருபார்களுமெய்யுணர்வா,
லாயங்காற்பிறந்திறப்ப தார்க்குமிலையென்றவரோ.

நங்கெவார்க்கும்பிறந்திறப்ப தில்லையென்றீ ரிவ்
வுலகி, னீங்குபவம்யார்க்கிதனை நிச்சயமாய்ச்சொல்
லுமென. (கூ)

இத்தரையிற்பிறந்திறப்ப தெடுத்தவுடற்கடுத்
தபொறி, நித்தியமாகியவான்மா நின்சொருபமெ
ன்றவரோ. (கூ0)

அங்கமுயிரிந்தியநா னன்றிவேறெனைக்காரேன,
 னிங்குமான்வேறுண்டே லெனக்கறியப் புகலுமெ
 ன. (கக)

மெய்யுயிரிந்தி யங்களல்லால் வேறறியேனெ
 ன்றவனைப், பையவவையாலறியப் படானுநீயென்
 றவரோ. (கஉ)

தேகம்வேறுகிலதைச் சேர்ந்ததிவணெதென
 வே, சோகமேவினைகருமத் தொடர்ச்சியினுலென்ற
 வரோ. (கங)

தேகமெடாமுன்கருமச் செயல்வருமாதேதெ
 னவே, யேகமாமாமும்வித்து மெனுமுறைபோலெ
 ன்றவரோ. (கச)

காயமுந்தானும்பிறிதேற் கன்மமெவர் செய்த
 தெனத், தீயவுடற்கலதுகன்மச் செயறனக்கேதெ
 ன்றவரோ. (கரு)

படர்கருமமுடல்செய்யிற் பலமுறுவதார்க்கெ
 னவே, யடர்பலமுமுடற்கேயா மறிவார்க்கேதென்
 றவரோ. (கசு)

வெய்யவினையுடற்கென்றான் மெய்யிங்கேவிழ
 வான்மா, வையமறநாகசொற்க மனுபவிப்ப தே
 தெனவே. (கஎ)

அனுபவமேயிலையதுவீ னாரோபிதநிகழ்த்திற்
 றனுகரணச்செயறனதாய்ச் சார்வதுபோ லென்ற
 வரோ. (கஅ)

சு கீதாசாரத்தாலாட்டுப்பிரபந்தம்.

மற்றுடலின்செய்கைதன்மேல் வருமயக்கமே
தெனவே, முற்றுணர்வொன்றில்லாத மோகமென்
றுசொன்னவரோ. (கக)

அறிவுதேகந் தனக்கோ வான்மாவிற்றோவெ
னவே, பிறிவுசெய்யிலசித்துடலம் பிரமமறிவென்
றவரோ. (உ௦)

தேகமசித்தாகிலிந்தச் செயல்வருவதேதென
வே, யேகபரஞ்சேதியின்முன் னிருக்கையினு
ன்றவரோ. (உ௧)

இருக்கினுமசேதனத்துக் கிச்செயலுண்டே
வெனவே, யிருக்குபடாக்காந்தமுன்னி லூசினிகொ
ன்றவரோ. (உ௨)

சொன்னசெயலுடற்காளுற் சுகதுக்கமார்க்கெ
னவே, யன்னசுகதுக்கமுந்தா னவ்வுடற்கேயென்
றவரோ. (உ௩)

சேதனமா மான்மாவைச் சேராத துக்கசுக,
மோதுசடமாமுடலை யுற்றிடுமோசொல்லுமென.

பூதமைந்தோடைந்துயிர்கள் புலன்கள்பத்து
மனமுதனான், கீதிருமெய்யிதின்மனத்துக் கின்பது
ன்பமென்றவரோ. (உ௪)

இந்தவிருவகைத்தனுவிற்றேதுவேதெனவினவ
முந்தியகாரணமதனான் மூன்றுதனுவென்றவரோ.

மனமறியுந்துக்கசுக வரவென்றீ ரம்மனமும்,
வினவிலசே தனமலவோ விரித்தெனக்கு விளம்பு
மென. (உ௫)

அம்மனத்திலான்மா வபேதம்போற்றேன்று
தலால், விம்முதுக்க சுகத்தைமன மேவுமென்று
சொன்னவரோ. (௨௮)

அந்தமனதுக்கசுக மதனி டத்தினில்லாமல், வ
ந்திலங்குமான்மாவைமருவியதென் சொல்லுமென.

வெய்யகனலின்சூடுமேல் வைத்தசட்டியினூ,
நிய்யபுன லூடுவந்தங் கொன்றுதல்போ லென்ற
வரோ. (௩௦)

சித்தாகுமான்மாவுஞ் செடமாகுஞ் சித்தமுந்
தா, னொத்தாங்கிரண்டுமொன்றா யுற்றவகைசாற்று
மென. (௩௧)

வல்லிரும்புகன லுடனே மருவியதுபோன்மன
மு, மொல்லையிலான்மாவுடனே யுற்றதுகா ணென்
றவரோ. (௩௨)

உற்றதெதனாலெனவே யுள்ளமவிவேகமுறப்,
பற்றியதன்மே லுமதன் பண்புவந்ததென்றவரோ.

அடுத்தகுணம்போமோபின் னான்மாவைவிட்
டெனவே, யெடுத்தசெம்பூநிறம்படிகத் தேறுதல்
போலென்றவரோ. (௩௪)

சுத்தபடிகம்போற் சொருபமாய்த் தானிருக்க,
மெத்தவு மாசாமலினம் மேவியதென் சொல்லு
மென. (௩௫)

அ கீதாசாரத்தாலாட்டுப்பிரபந்தம்.

அனாதியாம்வாசனையா லடைந்ததாசாமலின,
மனோபந்த மிருக்கின்முத்தி வாராதென் றுரைத்த
வரோ. (௩௬)

பந்தமெதுமுத்தியெது பகுத்துரைக்க வேண்
டுமென்றன், சிந்தைதெளியவென்று திருத்தாளி
னைவணங்க. (௩௭)

தேகாதிதானெனவே சேரபிமானங்கள்பந்த,
மாகாதமானம்விடி லரியமுத்தியென்றவரோ. ( )

அபிமானம் வரும்வகையு மாங்கதனைத் தீர்வ
கையுந், தவியாமனூன்றியத் தயவாகக்கூறுமென. ( )

மறந்திடு மஞ்ஞானத்தான் மானம்வந்த தஞ்
ஞான, மிறந்துவிடின்மானமும்போ மென்னவரை
செய்தவரோ. (௪0)

அந்தமுறையஞ்ஞான மணுகுவதும்போவது
வுஞ், சந்தயமிலாதறியத் தயவாகக்கூறுமென. ( )

அஞ்ஞானம் வந்த தனாதியது சொல்வதல்ல,
மெய்ஞ்ஞானத்தாலேவிடுமென் றுரைத்தவரோ. ( )

இரவியெதிரடுத்துவந்த விருட்போலவஞ்ஞா
னம், வரவிதியோசோதிதன்பால் வந்தவகையே
தெனவே. (௪௩)

அந்தவறிவுவந்தா லஞ்ஞான மில்லையப்பாற்,
சந்ததமுமானந்த சாகாங்காணென்றவரோ. (௪௪)

அ கீதாசாரத்தாலாட்டுப்பிரபந்தம்.

அனாதிபாம்பாசனையா லடைந்ததாசாமலின,
மனோபந்த மிருக்கின்முத்தி வாராதென் றுரைத்த
வரோ. (௩௬)

பந்தமெதுமுத்தியெது பகுத்துரைக்க வேண்
டுமென்றன், சிந்தைதெளியவென்று திருத்தாளி
னைவணங்க. (௩௭)

தேகாதிதானெனவே சேரபிமானங்கள்பந்த,
மாகாதமானம்விடி லரியமுத்தியென்றவரோ. ( )

அபிமானம் வரும்வகையு மாங்கதனைத் தீர்வ
கையுந், தவியாமனான்றியத் தயவாகக்கூ றுமென. ( )

மறந்திடு மஞ்ஞானத்தான் மானம்வந்த தஞ்
ஞான, மிறந்துவிடின்மானமும்போ மென்னவரை
செய்தவரோ. (௪௦)

அந்தமுறையஞ்ஞான மணுகுவதும்போவது
வுஞ், சந்தயமிலாதறியத் தயவாகக்கூ றுமென. ( )

அஞ்ஞானம் வந்த தனாதிபது சொல்வதல்ல,
மெய்ஞ்ஞானத்தாலேவிடுமென் றுரைத்தவரோ. ( )

இரவியெதிரடுத்துவந்த விருட்போலவஞ்ஞா
னம், வரவிதியோசோதிதன்பால் வந்தவகையே
தெனவே. (௪௩)

அந்தவறிவுவந்தா லஞ்ஞான மில்லையப்பாற்,
சந்ததமுமானந்த சாகரங்காணென்றவரோ. (௪௪)

வேதாந்தத்தாற்குருவான் மெய்ஞ்ஞானம்வந்
தவுடன், றீதானதுக்கசுகந் தீராததேதெனவே. ()

பற்றறுமோ துக்கசுகம் பரோட்ச ஞானத்தா
லே, யற்றமாமவ்விரண்டு மபரோட்சத் தென்ற
வரோ. (சசு)

பரோட்சமபரோட்சமெதுபகுத்துரைக்கவே
ண்டுமென்றன், றிரோதமாம் புத்திநன்றாய்த் தெ
ளியும்படிக்கெனவே. (சஎ)

பகர்ந்தசத்தஞானம் பரோட்சமனுபவத்தா,
லகம்பிரமமெனு ஞானமபரோட்சமென்றவரோ.()

தான்பிரமமென்றறிந்துந் தனுவைத் தானெ
ன்றபுத்தி, யென்போகவில்லையதை யெனக்கறியப்
புகலுமென. (சசு)

கேழ்வியிஞான்மனனத்தாற் கிளர்ந்தயோகங்க
ளிஞ, லாழ்பிரமத்தனுபவம்வந் ததுதீருமென்ற
வரோ. (ரு0)

ஆதியாஞ்சிற்சொருப மாகாததா னினிமேற்,
சோதிமனஞாதியிஞற்சொருபமாமோவெனவே.()

எப்போதுஞ்சின்மயந்தா னெனன்மறந்துதே
டுவது, செப்புமிடற்றணியிருக்கத் தேடுதல்போ
லென்றவரோ. (ரு1)

தேடியபின்மேகபுத்தி தீர்ந்துபோய்ச் சிற்சொ
ருபங், கூடுவனோயானென் குறைதீரச் சொல்லு
மென. (ரு2)

க0 கீதாசாரத்தாலாட்டுப்பிரபந்தம்.

வந்தவுடல்வேறாயும் வாசனையாற்றுகெனலா
ற், சந்தயமென்றன் சொருபந் தானாதற் கென்ற
வரோ.

(ருச)

தனுவைத்தானெனும்பிரமை சத்தஞானத்தி
லு, தனுபவமெய்ஞ்ஞானத்தா லறும்வகையேது
ரையுமென.

(ருரு)

விளக்குவிளக் கெனும்மதனால் வெய்யவிருள்
போய்விடுமோ, துளக்கமிலாவிளக்கேற்றிற் றெழை
யுமிருளென்றவரோ.

(ருசு)

நெடுங்காலமான்மாவை நீங்காதவஞ்ஞானம், வி
டுங்காலமெந்நாளோ மெய்ஞ்ஞானத்தாலெனவே.

அந்தகாரங்குகையி லாயிரநாளி ருந்தாலுஞ்,
செந்தீபங்கண்டவுடன்றீர்வது போலென்றவரோ.

கருமயோகந்தவமே காரணமாய்நீங்காம, லரு
மையாய் ஞானம்வந்தோ வஞ்ஞானம் போமென
வே.

(ருக)

குத்துவெட்டும்படைகளினாற் கூடுமோவிருடு
ரக்க, வுத்தமமாம்ரவியுதித்தாலோடுமிருளென்றவ
ரோ.

(ரு0)

அஞ்ஞானவிருடுரக்க வறியாதநல்லகன்ம, மெய்
ஞ்ஞாலந்தனைப்பரிக்கும்விதமெவ்வாறெனவினவ.

கருமமிருவகையாங் காமியநிட்காமியமென்,
மிருவகையினிட்காம மேதுகாணென்றவரோ. ()

கருமமேகாரணமாய்க்கட்டுரைத்தீரிவ்வுலகை,
யொருவும்வகையை யெமக்கோதென்றடிபணிய.()

இந்திரசாலம்போலவிவ்வுலகைநம்மிடத்திற்,
நந்திரமாய்த் தோற்றுவித்தோஞ் சத்தியமலவெ
ன்றவரோ. (கூச)

மித்தைதென்னுஞ் சகத்துநின்பால் விளங்கு
மோவெனவினவச், சுத்திதனிலேரசிதந் தோன்று
தல்போலென்றவரோ. (கூடு)

அயல்வெள்ளி சுத்தியின்மேலாரோபிதங்கூடு,
மியலுள்ளசகமுமுன்வே றிருந்ததுமுண்டோவெ
னவே. (கூகூ)

மனமயக்கம்பிடிக்கிலில்லா வத்துவுந்தோன்றி
டுமதுவே, கனவில்விண்ணிற்றூன்பறக்கக் கண்ட
துபோலென்றவரோ. (கூஎ)

கனவுபோற்பிரபஞ்சமென்றீர்கண்விழித்தாற்
கனவுபொய்யாய், வினவுசகந்தினமுமெய்யாய் வி
ளங்குவதென்சொல்லுமென. (கூஅ)

மெய்யாகவிளங்குவதுமெய்ஞ்ஞானம்வருமள
வும், பொய்யாம்பின்கனவதுபோற் போதம்வரிலெ
ன்றவரோ. (கூகூ)

முன்புகண்டகனவுபொய்யா முழிசாக்கிரம்
போலவென்றீர், பின்புமுத்தித்திசையடைந்தும்
பிரபஞ்சநிற்பதெனவே. (எ0)

தெரிந்தவர்க்குத்தோற்றுவது தெத்தபடம்
போல்வதல்லாற், பரந்தசகங்காரியத்திற் பயன்ப
டாதென்றவரோ. (எக)

கன்மவினையஞ்ஞானங் கடந்துமதன்காரியமா
ம், புன்மையுறுமெய்யுடனேபோகாததெனவே.

வெட்டவிழுமரம்பசந்து விளங்குதல்போற்சி
லகால, நட்டகன்மமாய்ந்துமங்கநடித்திடுங்காணெ
ன்றவரோ. (எங)

சென்மம்போய்முத்தியினைச் சேரச்சிலரிருக்க
த், தொன்மையான்மாப்பலவோ சொருபம்பகரு
மென. (எச)

பிரமமென்றுமீசனென்றும்பெருகுபலசீவனெ
ன்று, முராமயக்கமலதான்மா வெருவனெயென்
றவரோ. (எடு)

ஏகந்தானான்மா வெனும்வகையேமெய்யானு,
லாகந்தோறும்பலவா யமர்ந்ததென்னோசொல்லு
மென. (எசு)

பலகடத்திற்சலத் தூடு பானுவிம்பந்தேரன்று
தல்போற், ரொலைவில்புத்திதொறுமான்மாத் தோ
ன்றுதல்காணென்றவரோ. (எஏ)

ஆதித்தன்போலான்மா வளவில்புத்திதொறு
ந்தோன்றிற், சாதிக்குமுத்தியெவர்தனக்கதனைச்சா
ற்றுமென. (எஐ)

பந்தமுத்திதா னுமந்தப் பரந்தபுத்திதனக்கே
யா, மந்தவிம்பந்தனக்கிலையென் றறிவுவரச்சொன்
னவரோ. (எகூ)

பரமேகமாயுமதிற் பலசீவனேதெனவே, யொ
ருகடலிற்பலகுமிழி யுதிப்பதுபோலென்றவரோ()

சீவனது தானென்றுஞ் சேரும்பிரமமென்று,
மாவதுவோபேரின்ப மாங்கதெனக்கோதுமென()

ஏகம்பிரம மிரண்டிலைநீ வேறுமல, சோகமுறு
ம்பேதமறிற் றேன்றுமின்பமென்றவரோ. (அஉ)

சீவபேதம்போமோசித் தொன்றாமோவென
வே, யாவன்மனமறுஞ்சுமுத்தி யவத்தையிற்பாரொ
ன்றவரோ. (அங)

பேதமலவிவ்வுலகம் பிரமமயமென்றறிந்தும்,
பூதமயமாய்த்தோற்றல் போகாததேதெனவே. ()

கானலைநீரொன்றோடிக் கண்டவர்க்குத்தீர்ந்தபி
ன்னும், வானுலவுநீராகி வயங்குதல்போலென்றவ
ரோ. (அரு)

அறிவானுநல்லறிவு மறியப்படும்பொருளும்,
பிறிவாய்மூன்றாயிருத்தல் பேதமலவோவெனவே.

சொற்பனத்திற்றனித்தொருவன்றோற்றம்வே
றில்லையங்கே, கற்பனையாம்பொருளறிவு காண்பவ
ன்போலென்றவரோ. (அஎ)

கற்பனையாம்பேதங்கள் காணாமற்போம்வகையை,
விற்பனமாய்நானறிய விளம்புமெனவேவணங்க. ()

கசு கீதாசாரத்தாலாட்டுப்பிரபந்தம்.

துரியமாம்யோகத்தாற்றாயமனம்லயமாநா, வ
ரியமுவகைகவிகற்ப மழியுமென்றுசொன்னவரோ.
சிறந்திருக்குமான்மாவுஞ் செகமெல்லாநிதை
ந்திருந்து, மறைந்தெனக்குத்தோன்றாத வகையே
துசொல்லுமென.

(கூ0)

சத்துச்சித்தானந்தந் தான்மூன்றுமதனுட
னே, யொத்துற்றுநாமவுருவஞ்சகமாகி.

(கூக)

இருக்கையினிற்றேருன்றதிதுமூன்றும்பிரமமெ
ன, மரிக்கில்வரும்பின்னி ரண்டு மறிசகமென்றுரை
த்தவரோ.

(கூஉ)

அறிந்துகொள்ளானத்தாலே யான்மாவைவெ
ன்றுரைத்தீர், சிறந்தொளிருமான்மாவுந் திரிசியமா
மோவெனவே.

(கூங)

முந்தியனானத்தாலே முதிருமஞ்ஞானந்துற
க்கிற், சிந்தையிலான்மாச்சயமாய்த் திகழுமென்
றுசொன்னவரோ.

(கூச)

இனியமுத்திச்சுகமிருப்ப தெப்படியென்றேவி
னவ, வனுபவத்திலறிவிடையா னந்தம்போலென்
றவரோ.

(கூரு)

மனலயம்வந்தவால துமற்றிலரோமுத்தகொன
ச், சனகனைப்போற்சீவன்முத்தர்தாமுமுளொன்ற
வரோ.

(கூசு)

சீவன்முத்தியடைந்தோர்கள் செயலுமவர்தங்
குணமும், நாவுரைக்கும்வாசகமும் நானறியச்சொ
ல்லுமென.

(கூஎ)

வருங்கருவு பிறப்பினொடு வளர்தல்பருத்தல்கு
றைத, லொருங்க லுமெய்க்கென்றதனை யொறுத்தி
ருப்பாரொன்றவரோ. (கூஅ)

பார்ப்பதினுங்கேட்பதினும் பகர்வதினுஞ்செ
ல்வதினு, மேற்பதினுங்காண தன்ம மெனத்தவிரந்
தாரொன்றவரோ. (கூகூ)

பசிதாகமுயிர்க்கெனவே பயந்துக்கஞ்சுகங்கா
மம், வசிகோபமதிக்கெனவே மகிழ்ந்திருப்பாரொன்
றவரோ. (கூ00)

வீடுந்தாரமுமுறவு மேவியென்றுமிருந்தாலு,
நீடுந்தாமரையிலைநீர் நிகரொப்பாரொன்றவரோ. ( )

பற்றிடுங்காயமுந்தானும் பன்னொளொன்றாயி
னும்பி, னுற்றபுளியம்பழமுமோடு மொப்பாரொன்
றவரோ. (கூ02)

கூறுமுலகியற்கையுடன் கூடினுமெய்ஞ்ஞான
ம்வந்தோர், சேறும்பிள்ளைப்பூச்சியும்போற்றிரிவா
ர்காணென்றவரோ. (கூ0௩)

ததியூடுகடைந்தவெண்ணெய் தான்மோரிற்கி
டப்பதுபோல், மதியோடுகூடினும்பின் மயங்கார்
காணென்றவரோ. (கூ0௪)

அருச்சுனன்றன்பொருட்டாக வனைவருக்கும்
ஞானம்வரப், பொருந்தியதேசிகவடிவாம் புண்ணி
யகோகண்வளரீர். (கூ0௫)

கீதாசாரத்தாலாட்டுப்பிரபந்தம்.

ஆயர்குலமாதராளவிலோபாப்புணர்ந்துந், து
யபதினாறுபிரவருடந் தோய்ந்திருந்தும். (க0க)

பரமமுனிவர்முன்னே பரிச்சித்தைத்தீண்டிய
ன்று, பிரமசரியஞ்செலுத்தும் பேரொளியே கண்
வளரீர். (க0௭)

வெண்பா.

ஆதிமூலம்விசயற் காதிமறையின்பொருளை,
யோதியுணர்த்துகின்றவுண்மையிதைக-காதலுற்று
க், கற்றோருங்கேட்டோருங்காசினியில் வாழ்ந்துமு
த்தி, பெற்றோர்கண் முத்தர்வழிப் பேறு. (க0அ)

கீதாசாரத்தாலாட்டுப்பிரபந்தம்

முற்றுப்பெற்றது.

ஸ்ரீகிருஷ்ணசகாயம்.

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ-தத்துவராசுவாமிகள் அருளிச்செய்த
ச சி வ ர் ண டே ப ர த ம்

இ ஃ து

சமிவனக்ஷத்திரமென்னுங்கோயிலூர்

ஸ்ரீ-முத்துராமலிங்க சுவாமிகளின்

ஆதீனத்திற்குரிய

ஸ்ரீ-சி த ம் ப ர சுவாமி க ள்

மாணாக்கர்களிலொருவராகிய

அ - இ ரா ம சுவாமி க ளா ல்

கோயிலூர் ஏட்டுப்பிரதிப்படி

பரிசோதித்து

சென்னை:

மிமோரியல் அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

வியவாஸித்திராமன்

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விருத்தாசலபுராணத்திலுள்ள

சசிவார்ணன்சரித்திரம்.

நாரணன் றன்னைநோக்கி நம்பர்தா மருளிச்செய்வார், சீரணிதவத்தினோர்கள் சேவையின் பெருமைகேள், ரோணிபாவவெச்ச னென்றொருமறையோன்மைந்தன், ருரணிதன்னிற்பாவி சசிவார்ணனென்பான்மன்கேள். (க)

பத்தரையும்மையெம்மைப் பரவுவேதத்தைநீற்றை, மெய்த்தருமத்தைநிந்தை விளம்புவதவன் றன்கல்வி, நித்தலுங்களவுசெய்து நியமந்தன்னடுத்தார்தம்மைக், குத்திரஞ்செய்தானே குலாசாரமாவதம்மா (உ)

மாதரைக்கிளைஞர்தம்மை வாலரைக் கருவைக்கோவை, வேதியர்தம்மைக்கொல்லும் விரதமேவிரதநல்ல, நீதிகளுடையோர்வீட்டி னெருப்பிட்டும் விடங்களிட்டும், பாதகப்பொடிகவேிப் பறிப்பதேயவன்றன்கேள்வி. (ங)

பத்திரமெழுதியேவற் பணியினர்போலச்சென்று, குத்திரஞ்செய்துகோளுங் குறளையுமுரைத்

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விருத்தாசலபுராணத்திலுள்ள

சசிவார்ணன்சரித்திரம்.

நாரணன் தன்னைநோக்கி நம்பர்தா மருளிச்செய்வார், சீரணிதவத்தினோர்கள் சேவையின் பெருமைகேள், ரோணிபாவவெச்ச னென்றொருமறையோன்மைந்தன், ருரணிதன்னிற்பாவி சசிவார்ணனென்பான்மன்கேள். (க)

பத்தரையும்மையெம்மைப் பரவுவேதத்தைநீற்றை, மெய்த்தருமத்தைநிந்தை விளம்புவதவன்றன்கல்வி, நித்தலுங்களவுசெய்து நியமந்தன்னடுத்தார்தம்மைக், குத்திரஞ்செய்தானே குலாசாரமாவதம்மா (உ)

மாதரைக்கிளைஞர்தம்மை வாலரைக் கருவைக்கோவை, வேதியர்தம்மைக்கொல்லும் விரதமேவிரதநல்ல, நீதிகளுடையோர்வீட்டி னெருப்பிட்டும் விடங்களிட்டும், பாதகப்பொடிகவேிப் பறிப்பதேயவன்றன்கேள்வி. (ங)

பத்திரமெழுதியேவற் பணியினர்போலச்சென்று, குத்திரஞ்செய்துகோளுங் குறளையுமுரைத்

சு

சசிவர்ணன் சரித்திரம்.

துமுன்னை, மித்திரார்போலப்பேசி விருந்துண்டுகள
வுகொண்டு, சத்துருவாகப்பேசித் தனிப்பழிதீராநி
ன்றான்.

(ச)

நிறைத்தபொய்யோலைகாட்டி நிலங்களுந் தன
முங்கொண்டு, மறைத்தவவேடங்கொண்டு வழிக்
கரைவந்தியிட்டிப், பறைச்சியைமனைவியாக்கிப் பா
தகரிணக்கஞ்செய்து, மிறைச்சியுமீ னுங்கள்ளு மீய
லுமருந்தாநின்றான்.

(ரு)

சுரர்களாயிவன்றன் வார்க்கஞ் சுவர்க்கத்தைய
டைந்தோரொல்லாந், தாமிலாநாகில்வீழ்ந்தார் சசி
வர்ணன் செய்தபாவ, முரண்முயலகனும்பேயுநோ
யுமாய்மொய்த்துவீழ்ந்தா, னாகமும்வருவெனன்
றுநடுங்கிடத் தொடங்கிற்றம்மா.

(சு)

வெறுத்திடவொருவன்செய்தபாவங்கண்மிக்க
ஞான்று, பொறுக்குமோதெய்வமிம்மை தன்னிலே
புடைத்துப்பின்னர், மறுத்திடாநாகில்வாட்டும் பு
ண்ணியமலிந்தஞான்று, நிறுத்துமோவிம்மைகாட்
டு நெருப்புநீர்மிகுதிபோல.

(எ)

சசிவர்ணன் நந்தையாருந் தரையிடைப் பணி
ந்துபோற்றி, யிசையுளதேவபத்த றென்னுமாதவ
நானோக்கி, விசையுளமைந்தன்செய்த வினையெலா
ம்விளங்கச்சொன்னார், கசிவுளதேவபத்தர் கருணை
யாலுபதேசிப்பார்.

(அ)

அழுங்கியபாவவெச்ச வருண்முதுகுன்றன்மு
த்தி, வழங்குவான் வைத்தநந்தி வரையுநாற்காத
வெல்லை, செழுந்திருமலையாள்பூசை செய்தசத்தீசு
ரத்துக், கொழுந்துபட்டயனூர்பூசை கொடுத்தபின்
சிருட்டிபெற்றார். (கூ)

பூருவ மகவான்பூசை புரிந்து வானரசனாறு,
னேருறுமிந்திராணி பூசையாலவனைச் சேர்ந்தாள்,
தாருகாசுரன்பூசித்துத் தானவர்க்கரசனாறு, னாரு
றுவெள்ளிபூசித் தவர்புரோகிதருமானார். (க௦)

உருவசிபூசையாலே யுயர்மகவானைச் சேர்ந்தா,
ணிநுமலநந்திவெற்பி னீயுநின்மகனும்போகித், த
ருமதானங்கள் செய்து சத்திநாதனையும் போற்றிப்,
பருவரைதனின் மானந்தி பராயண நிருப்பார் கே
ண்மோ. (க௧)

அந்தமாயோகிதன்னை யானாதசேவைபண்ணி
ன், மைந்தனோயக லுமென்றார் மறைமுனிவர்க்கை
நம்பி, யிந்தமால்வரையினண்ணி யீசானகங்கையா
டித், தந்தையுமகனுஞ்சத்தித் தலைவனைப்பணிந்து
போற்றி. (க௨)

பரமதேசிகரநந்தி பராயணர்தம்மைப்போற்
றி, யுரமுறப்பணிந்துசேவை யுற்றபின்மைந்தன்
செய்த, கரவுடைப்பவங்கள்சொன்னான் கடைக்க

ஹல்யோகிநோக்க, விரவுபாதகங்களெல்லா மேவி
டாதகன்றதன்றே. (க௩)

யோகிதன்பூசைக்கேற்ற வுபகரணங்கள் செய
தும், போகமார்பசுக்கண்மேய்த்தும் பொற்பதம்பி
டித்துநிற்ப, வேகியபவங்கணீங்கி வியாதியுநோயு
ம்பேயு, மேகியதுடனேபின்னர்ப் பரிகலச்சேடமீ
ந்தார். (க௪)

பரிகலச்சேடங்கொண்டு பதத்தினிற்பூசைசெ
ய்தா, னரியநீறியோகிசாத்தி யடியினைத்தலைமேல்
வைத்துத், தெரிவுறவுபதேசித்தார் திவ்வியஞான
ம்பெற்றுத், தரிவுளமுத்திபெற்றான் றந்தையுமுத்
திபெற்றான். (க௫)

பிதிர்க்களு நரகம்விட்டுப் பெருஞ்சிவலோக
ஞ்சேர்ந்தார், கதிர்ச்சசிவார்ணர்காதற் புலைச்சியுங்க
தியிற்சேர்ந்தான், மதித்திருமாலேகேளீர் மாதவர்
பெருமைதன்னைத், துதிக்கரிதின்னஞ் சொல்லோ
ஞ்சுவகையென்றொருத்திவேசி. (க௬)

சசிவார்ணன் சரித்திரம்

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ச சி வ ர் ண டே ப ர த ம்.

மே மாகவதைப்பரணியிலுள்ள

கடவுள்வணக்கம்.

மதிபரிதியெரிநீர்கால் வானவனியியமானன்வ
ழவாயெல்லா, வதிபதியாயனைத்துமாயல்லாதவறி
வுருவை யகத்துள்ளைவப்பாம். (க)

சொல்லாற்றம்மதிவிரகாற் றாயதிதுதீயதிது
வென்னுமாக்க, னெல்லார்க்குமதுவதுவாயிறையிரு
க்கும்படியேயா யிருக்கவென்றே. (உ)

கடவுள்வணக்கம்முற்றிற்று.

சை பரணியில் பேயிரங்கலதிகாரத்

தொடர்புபாடல்.

முடிவுமாதியுமற்றமுழுமுதல்
வழுவமாகிவரும்படியெங்ஙனே. (க)

சொல்லுகோலஞ் சுருதிவிருத்தமோ
வல்லவோவென வன்னையருளுமே. (உ)

அருவனாயினு மன்பர்க்குருவனாய்
வருவெனன்பது மாமறைசொல்லுமே. (ங)

அ

சசிவார்ண போதம்.

பத்தியாம்வலையிற்படும் பார்மிசை
புத்தியாலறியொண்ணாப் புராணனே.

(ச)

தேவியிப்படிக்கூறத் திருவருள்
பாவி யேற்கிலதென்று பதைக்கவே.

(ரு)

தொடர்புபாடல் முற்றிற்று.

நூல்.

அலகையச்சமறவகவான்களு
முலகின் முத்திபெறும்பரிசோதுவாம்.

(க)

புணர்ந்தபாவமெலாம்பரிபூரண
முணர்ந்தஞானிவிழிபடவோடுமே.

(உ)

வேறு.

எழிலாருஞானிபுகழென்னைகூறவுயர்வீழ்வன்
சொல்வழிசெய், தொழிலாளர்சேர்கையதுகேளு

(ங)

முன்னையதிகாசமொன்றுசொலவே.
தந்தாபமற்றபரணவல்செய்த வவனுற்றபே

(ச)

றுதனைமுன், செந்தாமரைக்கண்முதல்வற்கெம்ம
ண்ணிறுவாய்மலர்ந்ததிதுவே.

(ரு)

வேறு.

ஏமம்புகுவாருளபாதகரா-மியாவர்க்குளுமிக்க
வஞ்சுமிவ, னாமம்புகல்வார்குலமும்மெரிவாய்-நா

(கூ)

கம்புகுமாறுநடந்தனனே.

மலமேவியதீவினையின் வலியான்-மகிழும்பர்பத
த்திலிருந்தவிவன், குலமேவியதென்புலவாணர்களு
ங்-கொடிதாய்நாகங்குடியேறினோ. (எ)

மிகமேவியபுண்ணியபாவமெனும் - வினையின்
பயன்மேலொருகாலமுறா, திகமேவருமென்பதனா
லுளநோ-யெல்லாமிவனைச்செறவெய்தினவே. (அ)

தன்புத்திரனேயம்விடாமையினும் - நவறுற்ற
விவற்பெறுதந்தையுளந், துன்புற்றினியென்னை
கொலோபுதல்வன் - றுயர்தீர்வகையென்றுசுழன்ற
னனே. (கூ)

ஒன்றாலும்வினைத்துயர்துய்ப்பதலா-லொழிவி
க்குமுபாயமுனக்கிலதே, யென்றாலுமறிந்தவனன்
புவிடா-திவனைக்கொடுமுன்றனெனங்கணுமே. ( )

ஒருமாதவன்மற்றிவன்வேதனைகண்-டொழிவ
ற்றுளவொன்றையுளத்துணரும், பரமாகியஞானி
கள்கண்ணுறவே-பரமாவிழ்தமென்றுபகர்ந்தனனே

தானந்தமிலாததனைத்தருவான் - சத்தீச்சுரமெ
ன்னுமிடந்தனில்வாழ், மானந்திபராயணொன்பவர்
நின்-மைந்தர்க்குறுநோய்க்குமருந்தெனவே. (கஉ)

முடியாவுபதேசமிதென்றவனு - முனிவன்பத
மெய்திமொழிந்தனனிக், கொடியான்வெருவாதுகு
யிற்றியநோய்-கூற்றற்கரிதாய்கொடுந்தொழிலே. ( )

ராங்குன்றிருமுன்பகரும்படியோ - விவனெய்த
யதீவினையென்னவெலாம், நீங்கும்படிதன்னனுபூ
யினு-னிகமும்விழிவைத்தனனின்மலனே. (கச)

கணியாதபவக் கடுவானதிருக்-கண்வைத்தது
ம்விட்டனகாதுகடும், பிணியாவையு நல்லபிதா
றைதாள்-பேணிப்பணியென்றுபெயர்ந்தனனே. (கச)

இடனேமுதலாகவுவந்திறையோ - னேவும்
ணிசெய்திவனுஞ்சிலநா, ஞடனேயிவனே திருமே
னிதனக்-குரியானெனவுற்றனனும்பொருடே. (கச)

நன்றாய்முனிதாள் வழிபாடதன - னுனித
மானபிறப்பினேவிட், டொன்றாகியவீடுண ருத்தம
ர்கட்-குளசாதனநான்குமுதித்தனவே. (கச)

முனிவன்றிருமுன்புளதன்குறைதான் - *மொ
ழிவான்சிலவஞ்சலிகுஞ்சியதாய்ப், பனிவந்திருகண்
கள்பதங்களிலே-பலகால்வலம்வந்துபணிந்தனனே

அருளேவடிவா கியமாமுனிதா - னறியாதவர்
போலவழுங்கலுறும், பொருளேதெனமைந்தனடுங்
கினனிப்-பொல்லாதபவப்புணரிக்கெனவே. (கச)

வெருவும்பிறவிக்கடல்வித்தாமுன் - வேதாகம
கீதைவிளம்புமதைக், குருவுந்தனதன் பன்மனத்த
ளவிற-கொளுமாறுதொகுத்திதுகூறிடுமே. (20)

* மொழிவான் - என்றதற்குப் பொருள் - மொழியும்
பொருட்டு என்று கொள்க.

வேறு.

மரணபவங்களான புனலையுடையது - மதியை
விழுங்குகாம வரவுபெரியது, கரணவொழுங்கருத்
விடையவினா துகர்-கணமொடியங்குமீனமிகவுழுக
ள்வதே. (உக)

பெருமிதமென்றுகூறும் பெருமையுடையது -
பிணிகளெனுங்கெடாத புலவுகமழ்வது, வருமிட
ரின்பமான திணைகள்பொருவது - மனமெனும்வஞ்ச
ராஜமகரமுறைவதே. (உஉ)

ஆளவிலகந்தையாமை யபரிமிதமுள-தவாவு
நிறைந்தவாழமறியவரியது, களவுநெருங்கு பாரும
லையு முடையது - கலகவிடங்கண்மேவு கிருமி நெளி
வதே. (உங)

துகளெனு நன்கிலாத நுகைகடருவது - துறவியி
னன்பமான களையைவிடவகன், மகளி ரெனுந்தவா
தவலியசுழியது - மறவியுமஞ்சுக்கோப வடவையெரி
வதே. (உச)

வெருவருகின்ற போகமுதலையுடையது - விவிதம
னந்தமான துறையுமறிபவ, ரொருவர்கடந்து போக
விரகிலெழுபவ - வுத்தி விளம்பயாவருலகிலறிஞரே.

பொறிவழிசென்று மீளுமவலமதிகொடு-பொ
ருசமயங்களாறுமறியவிழுமதி, லறிவழிவொன்றிலா
தபொருள்தெனவுள - வனுபவவங்கமேறுமறிஞரக
ல்வரே. (உசு)

புணரிகடந்துபோகவிரகிலெனமொழி-பொழுது
புலம்பியாவிபுதல்வனிறுமுன, முணர்வெனும்வ
ங்கமேறுமறிஞரகல்வொன் - றுரையைவழங்கிநாத
னுவகையருளவே. (உஎ)

வேறு.

வாழியெனவிதைவனடிதொழுதுவருபவமா,
மாழியினையகலுமறிவருளுகெனவவரோ. (உஅ)

பாவறிவுமபாவறிவென்வுமிருபரிசாந், திரவறி
வையறியுமவர்மொழிவர்தெளிவுறவே. (உக)

ஆபரவுணர்வருமறைகண் முதலகிலகலையு, மு
பரமமதறவுதவுமுணர்வுபரவுணர்வே. (உஊ)

ஆகமவிதங்களறிவாரபரமறிவார், யோகமொ
றெங்குமவோபரமுணர்ந்தார். (உக)

புராணமிதிகாசமெவையும்பொருளனைத்தின்,
பிராணனறியாதுளவிடத்திவைபிதற்றே. (உஉ)

இயலறிவதிசையறிவதினமறிவதுளதா, மயல
றிவதறிவதலவறிவறிவதறிவே. (உங)

நவிலுகலையறுபத்துநாலுமறிவாரும், பவலயம
தறுசுத்தபரமமறியாரோ. (உச)

ஆகவறிவாளாறிவாரிவையனைத்து, மேகவறி
வாளரிவையாவுமறியாரோ. (உரு)

ஐயறிவறிந்தவையடங்கினவோனும், மெய்ய
றிவிலாதவர்கள்வீடதுபெறாரோ. (உசு)

மெய்மையறிவல்லதமில் வேறறிவதெல்லாந்,
தம்மையறியுமறிவதேயறிவுதானே. (ங௭)

பூசனையுமதுசகலபொருளுமறிதமையு, மீசனை
யும்வேறதறவறிவதறிவெனவே. (ங௮)

தானெனுமுடம்பது தனைத்தவிரவேறு, யா
னெனுமருத்தமுளவோவருளுகெனவே. (ங௯)

வேறு.

எனதாடைபொன்பூமகன்றையல் பாய்மா-வி
பங்கண் முகங்கால்கை மெய்யென்னவென்றுந், தன
தாயுரைப்பான் வகுத்திந்தவூனைத்-தானென்றயர்த்
துஞ்சொலத்தக்கதன்மே. (ச௦)

தாளாகவூராழியார்வென்னில்வீணா-தண்டாக
வன்மார்புதட்டாகமொட்டாம், நாளாமலர்ச்சென்
னிகூந்தற்கொடித்தேர்-நாணாளுமூர்வானில் வேறு
கநாடே. (ச௧)

கடக்குஞ்சரம்பண்ணியுண்ணின்றொருருத்தன்-
கைபாதகன்னங்கண்மெய்போலியக்குங், கிடக்கும்
நடத்தாவிடத்திவ்வுடம்புங்-கிடக்கும்மொருத்தன்
எடத்தாவிடத்தே. (ச௨)

ஒருகூறுமலமாகுமொருகூறுடம்பாகு-மொரு
கூறுமனமாகுமுண்டற்றவன்ன, மிருகூறுநீயாகி
லொருகூறுநீயா - மிழிக்கும்மலஞ்சோரிடப்பட்ட
துடலே. (ச௩)

கிளராதரத்துண்ணுமன்னஞ்சுடக்கைக-கிட்டப்
பொருதேயிருந்தார்முனிந்தார், தளராதுறுப்பொ
ன்றுமுயிர்போகவன்றே - தழற்பள்ளிமீதேதுயின்
ஞர்சகித்தே. (சச)

நிழற்பாவைகண்ணாடியிற்பாவைகைகா-னிமிர்
க்கும்முடக்கும்மிவன்செய்தவெல்லாந், தொழிற்
பாலவாமற்றிவ்வுடலஞ்செய்தொழி லுஞ்-சுடர்ஞா
னவடிவானவன்செய்ததொழிலே. (சரு)

அறிகின்றபொருளென்றுமறிவானில்வேறே-
யானாவிவ்வூகநானென்னலாமோ, செறிகின்றபுள்
ளல்லவேகூடிவ்வகையே-செடமானவுடனின்னில்
வேறென்றுதெளியே. (சசு)

நிலமாகும்வர்க்கென்றனகிழ்கின்றநீரா - நெ
ருப்பாமிதிற்குட்டவெல்லாமுமநிலஞ், சலமானபு
ரையானவானிந்தவுடலஞ்-சடமானவைம்பூதவுரு
வங்கடாமே. (சஎ)

விழியைப்புமாரென்னில்ரவியாதியாலே-விள
ங்கின்றதல்லால்விளங்காமையாலே, யொழியப்படு
டுங்கன்னமுதனாலுமுன்ற - னுருக்கண்டகண்டன்
னையொப்பாகவுன்னே. (சஅ)

வேறு.

அழலுண்பொருள்களிலுண்பவைமுக்கூறதின்
முதற்கூ - றணியென்புநடுக்கூறதுமச்சைக்கணியா
கு, மெழில்கொண்டகடைக்கூறதுவாக்காயெழுமெ
ன்றே-யியனான்மறையந்தங்களிசைக்கின்றனதாமே

உண்ணும்புனன் முக்கூறதின் முதற்கூறுவார்நீ
ரா-முதிரம்நடுவிற்கூறு கடைக்கூறுபிராண, நெ
ண்ணுமிதிருகூறவை நீயாயிடினன்றேரு-விறுகின்
றபிராணன்னது நீயாகுவையிசையே. (ரு0)

பிராணனுமல்லது ஞ்சிலுணர்வின்மையாலஃது
ணரும்புலன்களொழிவாற், பிராணனதென்னின்ம
ன்னையொழியாதுசேனைநகர்கூழ்வலஞ்செய்பொழு
தே. (ருக)

கரணமொடுங்கவாயுநிகழ்வென்கொலென்னி
லுடல்காவலாகுமலதேன், மரணமடைந்ததென்
றுதமார்கட்டிடா முன்வளைவாலின் ஞாளிகொளுமே.

இனமுறவெண்ணவுள்ள கரணத்திலொன்றி
தெனலாலிதென்னதெனலான், மனமுனமன்னமெ
ன்றவதனாலுமல்லமதியல்லவந்தவகையே. (ருங)

இடரின்புளதாய்நிலையற்றறிவற் றெண்ணுங்க
ரணங்களிலாயெவரு, மடரும்பிறவிக்கடியென்று
ணரு மகங்கார முநீயலவென்றறியே. (ருச)

ஐயப்படலோர்பொருணிச்சயமா யறியப்பட
ல்யானெனதென்றமதஞ், செய்யப்படல்செய்வது
சிந்தனையாஞ்சித்தமதுவன்றெனநீதெளியே (ருரு)

முன்னாகவுடம்பதுசித்தமதே முடிவாகமொ
ழிந்தபொருட்டிரடா, னின்னாகிலநீயறியும்பொரு
ளாய் நிகழ்கின்றதனாலெனநின்மலனே. (ருகூ)

உன் னாலறியப்படுமியாவையுமுன் னுருவன் றெ
னவோதினையொக்குமெனக், கென் னாலறியாதொழி
யும்பொருளோ யானாகுவதென்றனென்ற லுமே.

அறியாப்பொருள்காரணமாயகுறித். தறியும்
பொருள்காரியமா முலகிந், நெறியாற்றிகழ்நான்ம
றையந்தமெலாம். நீயன் றெனவோது நிரந்தரமே()

அறியும்பொருளன்றறியாப்பொருளன். நறிவா
கியநீயெனுமப்பொருடான், பொறியின்வழிநின்ற
றியும்பொருளோ. போதக்கண்விழித்தறியும்பொரு
ளே.

(ருக)

வேதப்பொருடானிதுவேறுசொலும். வினையா
வையுமன்றொருவேறுமிலாப், போதப்பொருளந்த
மறைக்கணியாம். புனிதப்பொருடத்வமசிப்பொரு
ளே.

(கூ0)

வேறு.

நிமலமாரம்பரமதுவெனும் பொருணீயெனும்
பொருள்சீவனே, யமலமானவிரண்டயிர்க்கியமசிப
தப்பொருளாவதே.

(கூக)

அருமையாகியபிரமமுன்னிலை யாகுமாருயிர்பி
ன்னிலை, யிருமையாயவிரண்டயிர்க்கியமெய்துமாறெ
வென்னவே.

(கூஉ)

உபாதித்யால்வரு பேதமேயிவர் பேதமன்றுரு
வியிரினின், கபாதித்யாமுடல் போலிதைக்குளகார
னாதிகள்காயமே.

(கூங)

ஈசன் முற்றறிவான் வியாபியை வக்குமே துவ
யம்புமா, காசகன்னி ருபாதிபாவனை காரணதிகளா
வதே. (௬௪)

நீதியாலி ருபாதிநீக்கிட நீயெனச் சொல்பதத்தி
னு, மாதியாகிய தத்பதத்தும சுத்தசுத்தமு னாத்
துமே. (௬௫)

ஆகமுன்றிக மேமுநானெனல் த்வம்பதத்தில
சுத்தமே, சோகமின்றியசாட்சிநானெனல் த்வம்ப
தப்பொருள் சுத்தமே. (௬௬)

அகிலகாரணமாதிரானெனல் தற்பதத்திலசுத்
தமே, சகலகாரணசாட்சிநானெனல் தற்பதப்பொ
ருள் சுத்தமே. (௬௭)

செறிந்தகாரணகாரியங்கள் சிதைந்துமேலுறு
சித்ததா, யறிந்தவாதனைதானுமற்றதவ் வசிபதப்
பொருளாவதே. (௬௮)

அசுத்தமாகிய திருபதத்திலு முக்கியப்பொரு
ளாவதே, விசுத்தமானதிலக்கியப்பொரு ளென்று
சொல்லுவர்விமலரோ. (௬௯)

முரண்டசீவ பாங்கடம்முடன் முக்கியப்பொ
ருளாவதே, யிரண்டில்வேற்றுசிற்சொருப மிலக்கி
யப்பொருளாவதே. (௭௦)

ஊக்கியப்பரசீவர்தங்க ளுடம்பிரண்டு மிலக்க
னா, வாக்கியப்படி நீக்கினாலொரு வஸ்துவேபரவ
ஸ்துவே. (௭௧)

ஓரில்விட்டதும் விட்டிடாதது முபயமும்மே
னவுணர்வுளோர், தேரிலக்கணைதிரிவிதத்திலிசைப்
பர்மற்றதியம்புவாம். (எஉ)

மஞ்சுகப்பிடுமென்றல்போலவும் வடபகீரதி
யுள்ளதே, விஞ்சுகோஷமதென்றல்போலவும் விட்
டலக்கணையாவதே. (எங)

சிவலைநின்றது வெள்ளைபோயின தென்றுசெப்
புதல்போலவே, கவலையன்றிவிடாதலக்கணையென்
றுநீகொள்கருத்திலே. (எச)

மேவும்விட்டுவிடாதலக்கணை மெய்மையாதெ
னிலந்தவித், தேவதத்தனெனும் பொருட்படிசிந்
தைசெய்திடுதீரவே. (எரு)

விட்டலக்கணைதனையும்விட்டு விடாதலக்கணை
தனையும்நீ, விட்டுவிட்டுவிடாதலக்கணை யால்விளங்
குவிளங்கவே. (எசு)

போதுமேவிய தேசம்விட்டொரு புருடனைக்
கொளுமாறுபோ, லோதுமீருடல்கண்டுவிட்டதனு
ண்மைகாணவுணர்ந்திடு. (எஎ)

வேறு.

பிரியாவயிர்காரியமாமுடலும் பிரமத்துறுகா
ரணமாமுடலுங், கரியாகியவாதனையுங்கழியக்காட்
டும்படிகண்டுகொள்கண்ணுறவே. (எஅ)

கரணத்திரணிற்பினுமப்பொருளைக் காணக்கி
டையாதவைகயறவே, மரணப்படினும்மதுகண்
டுகொளும்வழியில்லையெனும்படிநீமதியே. (எக)

எந்தக்கரணங்களுமே வனனாவிதில்வாதனையா
ல்விடயங்களொடே, வந்தக்கரணங்கள்பொருந்தல்
கனாவைமாய்தல்சமுத்தியவத்தையதே. (அ௦)

வேறு.

வினவிற்பரத்தையறிவுறுத்தற்கவத்தைதபுலன்வி
னைமாரியே, நனவிற்குமுத்திரிலேவரினப்பொருட்டி
கமுநலமாகவே. (அக)

திவிதத்தவத்தைதசனையறிவுற்றவத்தூரியநிலை
வனே, யிவிதத்திலப்புருடனனவுற்றவத்தூரியநிலை
யீசனே. (அ௨)

அகிலக்கிரிப்பரமதூரியப்பொருட்டுரியமதுவா
கையே, புகலுற்றதத்வமசியெனுமுப்பதத்தின்முடி
பொருளாவதே. (அ௩)

நிமலப்பொருட்கருதிநெறியிற்பெறக்கருணைநி
திசூறவே, யமலப்பொருட்பெறுதலருமைத்தென
க்கழறியடிவீழவே. (அ௪)

தமாக்கலைக்களவு தெரிவற்றதற்பொருள்கட
னையீசுவா, நமமாக்களப்பரியபத நற்புனற்கொடு
செய்தபிடேகமே. (அ௫)

பவளத்தில்வைத்தவமிர்தினி ன்மிச்சிலிட்டினி
யபரிவோடுமா, தவளப்பொடிக்க வசமெனவிட்டு
டற்பகைகடலைசாயவே. (அக)

உதகத்துடற்பொருளொடுயிர்கைக்கொடுச்சி
மிசையொருபோதோடே, பதகத்தலத்தைவிடவிரு
கைத்தலத்தொடிருபதமேவியே. (அஎ)

ஒழியப்புலக்கணுபநிடதப்பொருட்டெரியவுள
ஞானமாம், விழியைக்கொடுத்துமொழி யெனமுப்
பதப்பொருளும்வெளியாகவே. (அஅ)

நனவைத்துவக்கிமுடிதுரியத்தைமுற்றவிற்றந
வீனீதியே, மனவர்க்கமற்றவனுபவமுற்றசிற்ககன
வலியோதுமே. (அக)

வேறு.

புரணமாகவேபுறம்புளபுலன்களுமந்தக், கர
ணமியாவையும்வழங்கிடம்நனவெனக்கண்டேன்.

புரணமாகியபுறம்புளபுலன்களுமந்தக், கரண
மியாவையும்வழங்கிடங்கனவெனக்கண்டேன். ( )

மாணமாகியதிசையிதுவெனும்படிமனாதி
கரணமியாவையுமிறந்துளசுமுத்தியுங்கண்டேன். ( )

எஞ்சலின்றியெக்கரணமுமிறந்திருண்டிருந்த
துஞ்சலங்குணர்போதமாந்துரியமுங்கண்டேன். ( )

துரியமாகியபோதமார்துளக்கமற்றனைத்தின்
கரியதாயிருந்திடம்பானவெனக்கண்டேன். ( )

புணர்ந்தவிச்சகத்தொழித்துணர்போதமாந்த
னையே, புணர்ந்தமற்றதுபரன்கனவெனும்படியுண
ர்ந்தேன். (கூடு)

சான்றுசாக்கிய மிறந்திடத்தானிருந் தமையு
ந், தோன்றுருவிடம்பரன்சமுத்தியதெனத்துணிந்
தேன். (கூகூ)

மரித்ததென்றுணர்ந்துரைத்ததும்மரித்திடந்த
னிலே, தெரித்தபோதமேததுபரன் றரியமாய்த்தெ
ளிந்தேன். (கூஎ)

இறையெனும்பொருட்டுரியமேயென்னையான்
டவனே, மறையினந்தநற்பதப்பொருணனவெனம
தித்தேன். (கூஅ)

பண்டைவிச்சுவவாதனைப்பழுதுபோய்முழுதுங்
கண்டகண்ணதேயாகியகனவதுங்கண்டேன். ( )

காட்சியாவையுங்கண்ணதாயக்கணுங்கரைந்த
மாட்சியாகியவகோசரமுறக்கமாய்மதித்தேன். ( )

அருந்தவாமறையந்தமாமகோசரந்தனினீ
யிருந்தவாற்றிவித்தவாறெங்ஙனமிசைப்பேன். ( )

எம்பிரானிடந்தொறுமிடந்தொறுமதுவதுவாய்த்
தம்பிரானடஞ்செயும்வகைசாற்றுமாற்றியேன். ( )

ஆவியேயடியேன்செய்கைம்மாறுனக்கென்னெ
னிற், பாவியேனதுதானுமுன்னுடையதாம்பண்
டே. (கூஈ)

ஆவல்செய்தென தாக்கையுள்ள ளவுநின்னடியார்க்
கேவல்செய்வதே யன்றி மற்றொன்று நானறியேன். ()
இறவிலெப்பதமும்பெறவேண்டிலெனன்றும்
பிறவிலேவண்டு வனின் றிருப்பணிசெயப்பெறினே. ()

வேறு.

என்றுபலகால்விழுமெழுந்தொழுமமும்புரியு
மென்னையினியா, னின்றபலவாகவுரைசெய்தவவ
னன்பிடுகுடுநஞ்சருகியே. (க0க)

ஏட்டிலறிவின்றியிதைதன்னிலறிவின்றியிவ்வு
டம்பினுடனே, வீட்டிலுறைவானையினிவீடுபெறு
மென்பதுவிளம்புகிலமே. (க0எ)

வஞ்சவலியானாகில்வீழ்பிதிரந்நரகுபாழ்பட
மிகா, விஞ்சைவலியாலடையவேறினர்குராதிபர்க
ண்மேலுலகமே. (க0அ)

தேவருமனித்தருமிவன்றொழில்வியந்துரைசெ
யப்படுவதோ, மூவரும்வணங்கி முடியாலவனதேவ
ல்செயமுந்துறுவோ. (க0க)

ஞானியைநான்குரனொனொதொழிகஞாலமுயநா
தனருளான், மேனியதுகொண்டுதனைநல்கவருமெ
ன்றறையும்வேதமுடிவே. (க00)

ஆகத்திருவிருத்தம்-கக0.
சசிவர்ணபோதம் முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.
சர்வஞ்சின்மயம்.

பரிசோதன பத்திரம்.

நாளைவவாதக்கட்டளை

பக்கம்.	வரி.	திருத்தம்.
௨௯	௯	அந்தமாயையும் அவீத்தையும்

உ
கணபதி துணை.
திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ-குமாரதேவசுவாமி ள்
அருளிச்செய்த
மஹாராஜா துறவுமூலம்.
அ த் து வி த வு ண் னை ம மூ ல ம்.
பிரமாதபூதிவிளக்க மூலம்.

—————:o†o:—————

இ வை வ
சமீவன ஷேத்திரமென்னுங்
கே ர யி லு ர்

ஸ்ரீ-முத்தாராமலிங்க சுவாமிகளின்
ஆதினத்திற்குரிய

ஸ்ரீ-சி த ம் ப ர சுவாமி க ள்
மானாக்கர்களிலொருவராகிய

அ - இ ரா ம சுவாமி க ளா ல்
பனங்குடி-சி-ப-ழ-பழனியப்பசெட்டியார்
வேண்டுகோளின்படி
பலபிரதிருபங்களைக்கொண்டு

ப ரி சோ தி த் து

சென்னை:

மிமோரியல் அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டன.

—————
விய(வா) ஆனிமீ

உ
கணபதி துணை.
திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ-குமாரதேவசுவாமி ள்
அருளிச்செய்த
மஹாராஜா துறவுமூலம்.
அ த் து வி த வு ண் மை ம மூ ல ம்.
பிரமாநுபூதிவிளக்க மூலம்.

—————:o†o:—————

இ வை வ
சமீவன ஷேத்திரமென்னுங்
கே ர யி லு ர்

ஸ்ரீ-முத்தூராமலிங்க சுவாமிகளின்
ஆதினத்திற்குரிய

ஸ்ரீ-சி த ம் ப ர சுவாமி க ள்
மானாக்கர்களிலொருவராகிய

அ - இ ரா ம சுவாமி க ளா ல்
பனங்குடி-சி-ப-ழ-பழனியப்பசெட்டியார்
வேண்டுகோளின்படி
பலபிரதிருபங்களைக்கொண்டு

ப ரி சோ தி த் து

சென்னை:

மிமோரியல் அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டன.

விய(வூ) ஆனிமீ

உ
கணபதி துணை.
திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ-குமாரதேவசுவாமி ள்
அருளிச்செய்த
மஹாராஜா துறவுமூலம்.
அ த் து வி த வு ண் மை ம மூ ல ம்.
பிரமாநுபூதிவிளக்க மூலம்.

—————:o†o:—————

இ வை வ
சமீவன ஷேத்திரமென்னுங்
கே ர யி லு ர்

ஸ்ரீ-முத்தாராமலிங்க சுவாமிகளின்
ஆதினத்திற்குரிய

ஸ்ரீ-சி த ம் ப ர சுவா மி க ள்
மானாக்கர்களிலொருவராகிய

அ - இ ரா ம சுவா மி க ளா ல்
பனங்குடி-சி-ப-ழ-பழனியப்பசெட்டியார்
வேண்டுகோளின்படி
பலபிரதிருபங்களைக்கொண்டு

ப ரி சோ தி த் து

சென்னை:

மிமோரியல் அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டன.

—————
விய(வா) ஆனிமீ

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மஹாராஜா துறவு மூலம்.

பாயிரம்.

அமரர்கள் பரவுந்திருமுதுகுன்றி லாழத்துப்பிள்ளை யை
ச்சிகரிக், குமரசற்குருவையிமகிராஜ குமாரியாம்பெரியநா
யகியை, மூமலமுமொருங்கேயகற்றிடுமுக்கண்முதல்வனைச்
சாந்தநாயகனை, நமதெணப்படியே முடிந்திடத்தினமு நாடி
நின்றிறைஞ்சிவாழ்த்திடுவாம். (க)

மறைமுடிவதனில்விளங்கிடுமொளியே மனிதரைப்போ
லவந்தெனது, சிறைதவிர்த்தாண்ட சிவப்பிரகாச தேசிகன்
றன்னை மற்றவன்றன், நறைமலரடியைப் போற்றிடுஞ்சாந்த
நாயகன் றன்னை மற்றவன்றன், நிறையருள்பெற்ற பழனிமா
முனியை நெஞ்சினுளிருத்தியேபணிவாம். (உ)

தொய்யின்முலைக்கோடி ரண்டுகவான் றுதிக்கைமூன்று
வீழிதுரிசிற், றய்யசைவமுதன்மதமுந் துலங்கவருமொண்
பிடியுலக, முய்யவுதவுமொருகளிற் றை யுலவாவிருத்தசைல
த்தில், வையம்பரவுமாழத்து வாழைங்கரனை மனநினைவாம்.
வேறு.

இருட்கலிவலியின் ஞானநன்னெறிக ளிற்றந் துயிர்கொடு
நெறிமேவி, மருட்கொடுகலங்கா வகைகலியென்றும் வந்த
ணுகாப்பதிதன்னிற், நெருட்சத்திகருணை யுருவதாய்நின்று
தெளிவிக்குமிறைவியெங்குருவோர், அருட்கடல்பெரிய நா
யகியுலகுக்கனை முதல்வியைப்பணிந்திடுவாம். (ச)

திங்களார்சடையிற் கங்கைநீர் துளிப்பத் திருந்திழையு
மையுளங்களிப்பப், பொங்கராவொடுநற் புலமுனிவர்கண்
மால்போதயனமார்கள் போற்றத், துங்கநான்மறைகடுத்தி
டவைந்து தொழில்விரிந்திடப்பொதுவதனிற், செங்கழலதிர
நடஞ்செயும்பொருளைத்தினம்பணிந்திடொழித்திடுவாம். ( )

வேறு.

அருளுருவாயுயிர்கடமக்கன்னையாகி யஞ்ஞானந்தனை
யகற்றியமலமாகி, மருளிலதாய்மெஞ்ஞானமாகுமுத்தி வா
ய்த்திடவேகாத்தருளிவானோத்த, ஐருள்கெடவேமிளிர்
மிருங்கழல்களார்ப்ப விடைபுரியுந்திருநடத்தாற் களித்துவர்
முந், தெருண்மருவுமறைநான்கும் பரவுந்தில்லைச் சிவகாம
சுந்தரியைச்சிந்தைசெய்வாம். (சு)

வேறு.

செக்கர்போன்றொளிர் முக்கட்சிலம்பினை
மிக்கபேரருள்வேலையையோர்கொம்பாற்
றக்கவன்பர்க்குதவுந்தருவினை
இக்கதைநிறைவேறவிறைஞ்சுவாம். (எ)

வேறு.

சடிகமழுகரியகூந்தற்கனிமொழித்துவர்வாய்த்தெய்வப்
பிடிதனக்கோட்டால்வள்ளிப்பெண்கொடிபடருஞ்செய்ய
பிடிபுகழ்புயமாங்குன்றிற்பாயவண்கழுநீர்நீப [ம்.
மடலவிழ்செழுந்தார்ச்செவ்வேண் மலரடிவணக்கஞ்செய்வா

வேறு.

வண்டுழாயலங்கள்மாயவன்மலர்மேல் வதிந்தநான்மு
கன்மறையறியாத், தொண்டைவாய்க்கெண்டை விழிக்கழை
மொழியொண் டெயிடைபுமையையோரிடத்திற், கொண்ட
கோனருளைப் பொருளெனக்கருதிக் குலவியசாதனம் தரித்

து, மண்டியவடியார் யாவர்மற்றவர்தான் மனத்தினுஞ்சி
த்தினும்வைப்பாம். (க)

வேறு.

சுரார்தம்வலியையுந்தடந்தினைக்கடல்
கலமும்பின்புளொரகழிலஞ்சிதான்
புகழுறவிளக்கலேபோலவிச்செயு
டகைதருகலேஞர்நூறனைவிளக்குமால். (க௦)

வேறு.

திங்கொண்கவினைகத் திகிரியந்திணிதோட்டிகழ்கடற்
ருளைமாராஜ, னங்கண்மாரிலத்திற்றுறந்தவீடடைந்தவரிய
விக்காதையத்தமிழா, லிங்குமாதவத்தோரிசையுமென்றி
சைப்பவிசைத்தனன்வீடுறக்கேட்டோர், கொங்கவிழ்பொழி
ல்குழ்பழமலையுறையங்குமாரதேவன்னுமாமுனியே. (க௧)

வேறு.

சிவன்றிருவுருவாமைந் துசின்மயவெழுத்தும்வாழி
நவந்தருநீறும்வாழிநயனநன்மணியும்வாழி
கவின்றருங்குமாரதேவன்கழலிணையிரண்டும்வாழி
யவன்றிருவடியார்தம்மோடாருயிரனைத்தும்வாழி. (க௨)

பாயிரமுற்றிற்று.

நூல்.

தருக்கிளர்நைமிசாரணியத்திற் றங்கியமுனிவர்கள் குத
ன், வரப்பணிந்தேத்திக்கதைகள் பற்பலவா வகுத்துரைத்த
னைமஹாராஜன், நிருக்கதையெங்கட்குரைத்திலையதுநீசெப்
பெனச்சுருதியிற்சொல்லுஞ், சுருக்கமில்லாதையிதுவெனத்
தொகுத்துத் தோமறக்கேண்மினென்றுரைக்கும். (க௩)

குழைத்ததன்னைத்தே மாவிறுண்கனித்தேன்குலவி
யபலவினற்பலத்தேன், நழைத்திடுகதவிப் பழனுகுத்திடுதே
ன்றான் றிரண்டிலஞ்சியிற்றயும்பி, விழுத்தகுவயலிற் பாய்தா
விளை யுமிசுகரு னாடதேசந்தா, விழைத்தநற்றவத்தா லுயிரொ
லாம்புரந்தங்கிருந்தரசா னுமோர்சூரிசில். (கச)

வேறு.

மஞ்சமரிஞ்சிகுழ்மாபுரத்திருந்
தெஞ்சலிலெண்டிசையிறவர்தா டொழுத்
தஞ்சமென் றடைந்தவர் தம்மைக்காத்திகல்
வஞ்சகர்க்காய்மஹா ராஜமன்னனே. (கந)

வேறு.

தருநிழலரசவைகுஞ்சதமகன் திருவினமிக்கா
னுருவினின்மதனின்மிக்கா னுலத்தினிற்பலத்தே தாளான்
செருவினிலரியேறன்னுன்றேறெனாடுநிமிறும்பாட
முருகுடைந்தொழுநுந்தா ரான்முவுலகளிக்கும்வேலான். (கரு)

வேறு.

அரசர்வந்திடுதி றையளக்குமுன்றிலான்
முரசுகளனுதினமுழங்குமன் றலான்
கரைபொருதிரை யெறிகடலந்தாளை யான்
அருவகாமா ரபினுன்யாளிமொய்ம்பினான். (கச)

அரசர் தம்முடியமுதவிருந்தாளினான்
ளரிதவழ்திகிரியையேந் துந்தோளினான்
மருவலர்வலியினை மாற்றும்வாளினான்
றருநிதிக்கொடையினான் றருக்குநாளினே. (கச)

வேறு.

கவரியோடாலவட்டங் காரிகையார்கள்விசப்
பவளவாய்ரம்பையனனார் பாகடையுதவமுத்தத்

தவளவாநகையார்ஜீதந் தனிநடஞ்செய்யநின்று
குவலயமன்னர்போற்றக் குரைகடற்றாணைகுழ.

(கக)

இந்திரனாலயம்போ விலங்கியமண்டபத்தில்
சுந்தரமிருகராஜன் சுமந்தபூவணையின்மீது
வந்திருந்தவதிதன்னை மனுவெறிமுறையிற்காத்தே
யந்தமில்பொகந் துய்த்தங் கிருந்திடுமரசர்கோமான். (௨௦)

தூம்புடைப்பிறையெயிற்றுத் துத்தியீராயிரந்தோட்
பாம்பினாற்பரிக்கலுற்ற பாரினைபரிக்கப்பின்னர்
மேம்படுபுதல்வார்ந்தம் லீறுடைவயிற்றில்லென்று
தேம்படுதெரியன்மார்பன் சிந்தையாகுலங்களுற்றான். (௨௧)

கங்கையேமுதலாமிக்க கடவுண்மாநதியிற்றேயுய்ந்தும்
பங்கயாசனன்மாறிங்கட் பவளவார்சடையான் தன்னை
அங்கையாற்பூசைசெய்து மதிதிகட்களித்துந்தீயில்
பொங்குமாகுதிகளிந் தும்புவலம்வந் துந்தேவர். (௨௨)

ஆலையஞ்சாலையக்கி ராரநந்தனவனங்கள்
கோலமாரிலஞ்சிகுபங் குளம்பலசெய்துமீடோட்
டேலுமாதானத்தோடே யிரணியமுதலீனாந்து
சாலநற்றானமீந் துந் தருமமெண்ணாஞ்செய்தும். (௨௩)

தவம்பலபுரிந் துமீவந்தன் தனையனைப்பூத்தபின்னர்ப்
பவந்தனைத்துடைத்தேன்மேலாம் பரமநற்பதமுண்டென்
றுவந் துசாதககன்மத்தோ டொழிவறுகருமமெல்லாம்
நவந்தரச்செய்துநாம நன்மஹாராஜனென்றே. (௨௪)

வேறு.

வேதமீதியிற்கூறிவியன்றர
ஓதவெண்ணெண்கலையுமுணர்த்துவித்

தேதமற்றகுரவற்றிரணியம்

போதுமென்னப்பொழிந்தன்னகொண்டன்போல். (௨௫)

கொடிகெருங்குங்கொடிஞ்சியந்தோபரி

கடமலிந்தகயமொன்னிலிசையிப்

படியிலுரப்பயிற்றவித்தாளிலா

வடிவிலங்குமகற்குமணஞ்செய்வான். (௨௬)

மடங்கலன்னபலமுள்ளமாமன்னன்

இடங்கொளென்னெழுதேசத்திதைவர்க்கும்

முடங்கல்போக்கினன்கண்டுமுடிமன்னர்

தடங்கொள்சேனைகள்சூழ்வரச்சார்ந்தனர். (௨௭)

வேறு.

வடிகொள்வெண்கதையாற் பித்திகைதீற்றி வானுறம
ணிக்கொடிநிலாத்துக், கடிநறுஞ்சார்தங்குங்குமந்தன்னுற்
கமழ்தரமறுகொமெழுதிப், பொடிகொன்னிக் தாரத்தாற்
கோலமேபுனைந் துபுமலர்பொரிநனிதறிக், கொடிகொண்மு
தெயின்மேன்மாடமொன்னிகரிகோதறப்புதுக்கியேகுலவ.)

வேறு.

கதலியுங்கமுகுநட்டுக் காவணமலங்கரித்துப்
புதியதோரணங்கன்கட்டிப் பொற்குடஞ்செரித் துத்தீபம்
இதமுறவெங்கும்வைத்தேயிந்திராகரம்போல
மதுமலர்த்தாமகாற்றி மாபுரியலங்கரித்தார். (௨௮)

வேறு.

வில்லிலங்குலகவேந்தர்மரபினில்

நல்லசாமுத்திரிக நூனன்கதாச்

சொல்லிலக்கணத்தோடுதுரிசிலா

முல்லைமாலைமுருகுவிரியவே. (௨௯)

வேறு .

மூவுலகதனி னுள்ள முகிழ்முலைக் கருங்கட்செவ்வாய்ப்
பானவயொழிவிற் போதன் பகுத்தெடுத் தூயிரோடேய
ஓவியந்தீட்டினுனென் றலகினி னுலாக்கச் செய்ய
பூவுதைருவிரும்பும் பொற்புடனவதரித்தே. (௩௧)

வேறு .

ஓலங்கியவாலொண்டளிர்க்குழைத்தினிய விருதனக்
கோங்கிணையருமபி, ஈலங்கிள ராம்பல்குமிழிருகுவகை நண்
றுசெஞ்சோருகம்பூத் துத், ஓலங்கியபுயலைச்சுமந்துருதா
ளாற் றோடிலாமின் னென நடங்கிப், பலர்தரப்படருங்கொ
டியினை வேதப்பண்பினின் மன்றல்செய்வித்தே. (௩௨)

வேறு .

அருந்ததிகணவன்முதன்முனிவரர்க ளருமதைக்கிழவர்
கடம்மால், பொருந்தியகங்கைப்பூம்புனலாட்டிப் பொனை
வமணிகளாற்குயின் ற, விரிந்திழமடங்கன் மென்றவிசேற்றி
மிளிர்நவமணிமுடிகவித் துப், பருந்தடர்வேலான் பெளவமா
புவிநயப்பரியெனத்தோன் றல்பாலளித்தான். (௩௩)

கோகமேயின் நியிருந்தனன் வேந்தன் றோன்றலும்பார
பொனூர்க்கி, ஏகமாய்ச்செய்கோ லெங்கணஞ்செல்ல வெண்
டிகைவிசயமுஞ்செய்தே, மாகநாடென்னப் போகமே துய்த
து மடந்தையாடிருந்தனென்றான், வாகைகேவலவன்பி
னென்செய்தானென்ன மலையவர்க் குயர்முனிவகுக்கும்.()

மனைவியுந்தா னுமோர்நினைவாகி மாறுபாடின்றியோர்
காலும், தனைபுணர்யோகிதந்தைதாய்கடவு டங்களை யனுநி
னமிறைஞ்சி, அனையவருரைத்தகெறிதனிளடந்து மருத்தங்
கண்மன தினிற்றரித் தும், வினையம துடனே நான்முறையவ
ரை வினவியுஞ்சிலபகல்போக்கி. (௩௪)

தனியிடமதனி விருந்திருவர்களுக் தங்கனித்ருமுனம்
 துசாவீத், துனிசெய்மாமான்யப் பிறப்பதகீங்கிக் கமலத
 யடைந்தனுதினமும், இனிமையதாகவிருக்கலாருளத் தெ
 ன்றெணிஞானிகட்கார்க் து, கனியவர்பாதபூசனைபுரிந்து கா
 டொறும்வினவினர்களுய்.

(உக)

இருவரிளரசன் தனக்கறிவோங்க விருவகைசொர்வை
 மகற்றிக், கருவுடற்காவதனை புங்ககவிடுததுக் கருத்தசைய
 துமெய்யுணர்வை, மருவிடிலகப்பத்தத்தமெல்லிடு வாய்த்
 திடுமதற்குமெஞ்ஞானக், குருவருளினதி விளங்கிடாதென
 வே கொண்டனன்மனத்தினித்தனவே.

(உஉ)

மனைதனிலாசைபொருத்தியேகின த மகிமையினுரளி
 யாமெனவே, தனைமிகமதிப்போன் தன்னை வந்தொருவன்
 றநீதிடுஞானமென்றிரந்து, வினவன்மட்டையினைப் பருகு
 வேன் தன்னை வேண்டித்தென் னம்பழக்தனையே, தினம்
 பணித்திரிவேன் புத்திபோன்மெனவே யியம்புவர் முத்த
 ணர்பெரியோர்.

(உ௩)

வேதவாகமசாத்திரபுராணங்கள் விளங்கவேகத்தன
 ர்ந்தவற்றைத், தீதறவெவர்க்குந்தெளிவுதவோதிக் செய்ய
 வந்நெறியதனிற், சாதகமிலாதகுருவினையொருவன்ருளடை
 ந்தானந்தம்வினவல், ஏதமாம்கமுதை தன்னைக்குங்குமத்தி
 னியல்புகேட்டிடுதல்போன்மென்றே.

(உ௪)

சீவர்களிடத்திலுள்ளிவபத்தி திருந்தியதுறவுமெய்ஞ்
 ஞானம், ஆவதோர்வடிவாம்வேதமாமுனியை யமலவாரனி
 யத்திலடைந்தே, தேவர்கடேவே துன்பமோர்காதுஞ் சென்
 றிடாமுத்திதானெய்திச், சாவதும்பிறப்பு கீங்குமோர் மெறி
 யைச் சாற்றெனத்தாழ்ந்திடமுனிவன்.

(௫௦)

இருவகைச்சார்வாம்புறப்பற்றைறீக்கி யிச்சையினமீட்
டதினிகைவு, மொருவியேயுடற்காவலையுங்கைவிடுத்தே யுட்
காணங்கள்வாதனையும், ஒருவருனெநியே யொடுக்கிழல்லை
டுங் கூடுந்தானாகவேபவத்தின், ஒருவழிந்திடுபிக் றொநியை
விவாவிற் கைங்கொண்முசெல்லெனவுணாத்தான். (சக)

அநகெநிருவாஸையுமுந்நிரிவு மகனநிடத்துணிவதாக
கேட்டு, முன்னெநியான வாகியற்கையினின் முயன்றனன்
கிறிதுகாளொருநாட், பின்னெநியதனோ கினைந்தனைவறாயும
பெயர்ந்திடவிடைகொடுத்தாசன், முன்னெநிக்கோல மகன
றந்தப்புரத்திஸ் வதிந்தனனொருவனாய்த்தனித்தே. (சஉ)

அரசர்களைமகசர்புரொடுதர்பெரியோ ரனைவருமவவி
டத்தேறி, அரசனைநொக்கித்தியகரும மகனதுவாளாவிரு
ந்திடுதல், அரநிலக்கணமன் நெனவவர்கேவண்ட வவர்களை
நொக்கியேவேந்தன், அரநியற்கையினைவேண்டலென்னனை
யதியவேவேண்டினன்னதே. (சஉ)

ஆண்டதோரரசுதனிதும்பொகத்துமாசையற்றேறயினி
வேண்டேன், மாண்டதோர்வனத்தி லொருவனாய்த்தனித்
தே மனத்தசைவதத்துவிடடைவேன், பூண்டவென்மனமி
ங்கினித்திரும்பாது பொகத்தைப்பொருளெனவென்னி,வே
ண்டலனீங்களரசனாவேறே விதித்துக்கொளுங்களென் த
ரைத்தான். (சச)

ஆதியினிளதுதாஸையுக்கினையே யரநினினிளமையிற்ரு
ட்டத், தீதின்றியுனதுபுயவலிமையினிற் செகமதைத்தாய்கி
னையினிமேல். தீதியிதுணியமதியினுதரவி னின்னைப்பொ
லொருவர்மற்றுளரோ, ஈதியற்கையதன் நிவ்வுடதுடனே
யிச்செல்வமன்றிவேறுளதோ. (சரு)

அலகுநீயெனவனிபுங்காப்பததவத்திலேயென்றி
யாமும், சலனமதுதவெய்ததாசெயலமதி தவிக்கவிட்டே
குதஸ்கடனன், நிலகிடெவமக்கிதகுளெனவநமச்சரியம்பி
வரசனும்பார்த்தே, உலகமெய்யனவென னமதிபு
யோர்க் குறாப்பினுமுனர்வுதியாதால்.

(சச)

இவ்வரசியற்கையற்பமத்திதனா லெய்திடுக்துன்பித
களவின், தவ்வகையதகா புகழினமையினு லநிலிவிரிசிக
ளின்பென்றே, எவ்வகைகினைத்திரினியெக்கா துங்கட் கிதி
பமஸ்தெனத்தோன் தம், துவ்வமத்திதனாக்கமேதோனா
துங்கனாக்குகையுருதிக்கும்.

(சச)

என் தமத்தனேகமாவிரித்தாச னெடுத்தலமச்சர்கடம
க்கியம்பி, நின் துபின்னவரை திதுமெனநிதத்தி நிதிதனம்
பொன்மனைவிடுத்தே, சென் துபின்னகா விதியினடக்கத்தி
ண்டனைவர்களும் பின்னொடர்ந்து, வன் தயரடைதவாடி
யேமெலிந்து வாரியினுசையினமுதார்.

(சச)

அவரவர்வினையினவரவர்வருவா ரவரவர்வினையளவுக்
கே, அவரவர்போதமென்றதேயாயினுருக்கார் துனையதா
ருவர்கள், அவரவர்தேகமுளபொழுதுடனே யாதரவாரொ
ன்னாடி, அவரவரடைதனெறிகள்மத்தடைய மாதரவாதா
வாமோ.

(சச)

வினையுளவளவுங்கடியேநிற்கும் வினையகனநிடிற்பிரி
ந்திடுமால், வினையினுல்வருமாதரவினினியற்கை மெய்யுணர்
வத்தகையலவே, வினையிலையுங்கனிதத்தினுனிருக்க மெய்யு
ணர்வொன்றையேநாடி, வினையறகானம் புருதவேவென்
டி விரும்பினே னீர்நிலுமிங்ஙன்.

(சச)

என நமல் வேந்தனே திலார்போலவேகிள்ளனை வருக
கண்ணீர், நின்றெதிர்தொரிய வாயவிட்டே யலறிநின்றனர்
தமர்களுடின்னேகி, இன்றெமையாவர்காத்தளித்திடுவரினி
யையநீயேகுதனீதி, அன்றெனவுரைத்தாரவர்களை நோக்கியர
சனீதுரைத்தனன்னேதே. (௧௧)

வேறு.

உறவாகுமெனவெனைநீர் தொடர்பதியல்பன்றருகு மு
யிர்கட்கெல்லாம், உறவாகுஞானநனிபகையாகு மஞ்ஞான
முய்த்து நோக்கின், உறவானவகையடைந்து பகையான
விதைநீங்கியொருமையாக, உறவாததனக்குத்தானேயென
மற்றுறவுவிடுத்துறையுமென்றான். (௧௨)

தந்தைதாயிருவருந்தம்புதல்வனெனும் வாஞ்சையினுற்
ருன்பின்னேகி, மைந்தவா வெங்கனிருவனாயுமெவர்காப்ப
தற்கு வைத்தாய்நீதான், சிந்தைதானுனக்கெங்கே மகனே
யுன்றிருமுகத்தைத் திருமபிக்காட்டாய், நொந்துதான்பெற்
றவயிடுறநின்றதெனவுரைக்க நோக்கிமன்னன். (௧௩)

அறிவைநோக்கிடினதற்குத்தாய்தந்தையினையிவ்வுடலத
னைநோக்கில், இறையு நீருபாதானகாரணமன் திருமாயை
யினிலுண்டாண்டாகும், குறியிதுவிங்காயின் மண்ணிலெனை
ப்பெருதவரினையக் கொள்கைநீரு, நிறையுமதியிலோநீர் நில்
லுமெனவிருவனாய்நீத்துப்பொருள். (௧௪)

அறிவையார்கடமக்கிலக்கணம்: உறு நூலதனிதைகோ யெ
ல்லாம், உரிமையதாவுடையவளாமினியமனைதொடர்ந்தேகி
யருகிநின்ற, பரிவினுடனடிசுள்பணிந்தாற்றியே பதைபதை
த்துப்பனிகுண்பாயத், தரியெனுமவிடுத்துலக மதனிஸொரு
கணம்மனுஞ்சாவெனென்றான். (௧௫)

பின்னுடையகாரியகளை அன்றையதொருக்கி நிற்
பட்டா, அன்னுடையகாரியகளை என்னதான் பேசுதிரு
வதென்னே, மின்னகாரியகளை வகுக்கு
ஞர்மேலாயின, அன்னவகாரியகளைத் தேடிப்போகின்ற
வாசத்கரிவைசாத்தம்.

(௮)

ஞானமானதுபொதுவேதானிதம் தவதம்ஞானி
தில்லாள், ஞானமாதிரியலவோவிகுவெனவதைபும்பதி
னவுண்டி, ஞானமாவிகுவெனவதைபும்பதி
னக்கென்சொல்லும், ஞானநாதுமையொழிந்த கதியினை
யெனவெனியானதென்னென்றான்.

(௯)

ஆகமத்தின் விதிவருததைத்தான் சிவியேயெய்யா
யானும், தேசமுதற்பிரபஞ்சமதனினகையிடுத் தவனஞ்செ
லாநின்றேன், காசமுடையாயெனாததெனதான் வி
மலநாடுதன்னிற், போருதியெனதவநிவிடுத்தெதிலகா
போலகன்றுபோகாநின்றான்.

(௧௦)

விரிவாய்ஞானமதை புணர்ந்தாது மடக்கைபதிவிளம்
நிற்றல், அரிதாயதகைமையிடு ஸெங்கியே பதைபதைத்
மவகைநோக்கித், தரியாதுகதறியேவினதாயே கொத்
தான்மளர்ந்துநின்ற, தெரியாதுமகழந்தவிடந்தனினமிகவு
முருகியேதேம்பிகிழந்து.

(௧௧)

வேந்தனையுணவிடுத்து முலகமதினிகுக்கவோவிதித்தா
னீசன். நீர்ந்ததோவுமக்கெனக்கும் வினநாதுமின்றளவிற
செர்ந்துநிற்கும், போந்தவுமை யெக்காலங்காண்பெருனினி
யெனவேபுலம்பிமாறும், சார்ந்தளள் பின்பிரும்பியாகாத
னின்மாதுலன்மன்சார்புதன்னில்.

(௧௨)

பாசனத்தாக் கிட்டுத் துத் தேசகாடுகளு மகன் தடவின
 ன்மே, இரவுபகலாகியேயே கிளையாகவிருந்தவர்க ளிடமே
 சேர்ந்து, பாகுருவினுபதேசத்தரியபொருள் வினவியவார்பக
 ரக்கேட்டுத், திராமனமாயொருவரா த்கலங்கா தஞா னிபாயத்
 திராவி. (கக)

வேத.

தகர்தனி லெகிபசைசககாணியமகனகடோ டும்
 அகமகிழ்ந்தங்கையெதற் தாயவ்விடத்தருக்தியாக் க
 சேகமுள்ளார் பெயென தென்னிச்சிரித்திடகா ளையினதி
 திக்பாத்திசையெதற் தயோகனூபுலாவது நருன். (கக)

பொருகிவாழிடமொனருகிற் பொருகதென பத்தென தெ
 திருத்திசனோரிடத் துமெங்கெங்குமொருவருகித் [என
 திருத்தியகமா திவிட்டுத்திரும்பிடா துததக்கவுன்னி
 இருத்திருக திடங்கலெங்குமேகமேகோக்கி கின்றான். (கக)

தோன திருமுலகமெங் கெ தோன திருமென்னகோக்கித்
 தோன திருகினை வினென்மே தோன தியகினைகதா நும், தே
 ன்திருமிடத்தனதுப்பார்த் துத்தோன திருஞ்சொற்பத்தெனமே
 தோன திரும் பொருள் களெல்லாஞ்சொற்பமே யென் தகன்
 டான். (கக)

தோன திரும்பொருள் களுண்டாயத் தோன தியேயினை
 பமாகத், தோன திரும்பதனாலக்தச சொற்பமெயென் தகன்
 தோன திருஞ்சொற்பத்தன்னிற் றென துமீதசத்தெயென் த
 தோன திருஞ்சொற்பத்தா நாயத் துளக்கமத்திருந்தான் கெ
 தன். (கக)

கடிக்கத்தோ துஞ்சென் தங்கானகத்தோ துஞ்சென் தப
 படிவலமாகவந் தும்பார் கையமாருட்டமின தி

பின்னுடைய பதவிகளை அளவளவு செய்து வந்த சிவமய
பட்டி, அன்னை பதவிகளை அளவளவு செய்து வந்த சிவமய
வெள்ளை, பின்னா பதவிகளை அளவளவு செய்து வந்த சிவமய
பெரியமலை, அளவளவு செய்து வந்த சிவமய
வந்தவர்களை வந்தவர்கள்.

(10)

ஞானமான அன்பு அளவளவு செய்து வந்த சிவமய
பின்னா, அளவளவு செய்து வந்த சிவமய
வந்தவர்கள், அளவளவு செய்து வந்த சிவமய
வந்தவர்கள், அளவளவு செய்து வந்த சிவமய
வந்தவர்கள், அளவளவு செய்து வந்த சிவமய
வந்தவர்கள், அளவளவு செய்து வந்த சிவமய

(11)

ஆகமத்தின் விதவருதகத்தை சிவமய
யானும், தேவருதகத்தை சிவமய
லானும், சிவருதகத்தை சிவமய
மலையானும், சிவருதகத்தை சிவமய
பாலகன் அளவளவு செய்து வந்த சிவமய

(12)

விரிவாய் நானமதை புனர்க்கு அளவளவு செய்து வந்த சிவமய
நித்தல், அரிதாயதகைமயிற் சிவமய
மயங்கோக்கித், தரிபா அளவளவு செய்து வந்த சிவமய
தான் தளர்க்கு அளவளவு செய்து வந்த சிவமய
முருகியே தேம்பிவிழ்க்கு.

(13)

வேந்தனே புன்கிழந்து முலகமதின்குளிக் காவித்தா
னின், நீர்க்குத் தாவுகக்கொள்கும் விளா தாவுகக்கொள்கும்
சேர்க்குநிற்கும், போக்தவுமை மெககாலகாலம் பெருகினி
யெனவே புலம்பிமாறும், சார்க்குதளன் பினக்குகம் சார்க்குத
யின் மா அளவளவு செய்து வந்த சிவமய

(14)

மடிவிலாமனத்தனாகியமாலிகாநிலைமபெத்த
முடியுடைவேந்தர்வேந்தன்முத்தியேவடிவமானான். (௧௧)

முத்தியேவடிவமானமுடியுடைவேந்தர்வேந்தன்
எத்திசைதனக்கும்ராஜனெமைவிடவேதில்லென
சத்தியமாகவெண்ணித்தன்னிடமதனித்தனகிள்
சுத்திசெய்தனைத் துடாகிச்சுயஞ்சொதியாகிவினான். (௧௨)

தன்னையேயன்றியொன் தந்தாதுதியாவிடத்தின
யின்னையேயொத்தவையமித்தைகற்பித்தமதென தம
பொன்னையேயன்றிவேறுபுடனையிலதுபால
என்னையேயன்றியொன் தாயில்லெனத்தேர்க்தானவேந்தன்

உலகினைவேறதாகவுணர்ந்திடிந்பந்தமாரும்
உலகினைத்தானேயாகவுணர்ந்திடினமுத்தியாரும்
இலகிடத்தோன்றெல்லாமென்னினைவேயென்மென்னி
இலகிடக்கண்டுவேறற்றிருந்தனனிளமைவேந்தன். (௧௩)

ஏகசக்கரமதாகவிருந்தரசாள்வொன்செல்வப்
போகமுந்திரணமாமப்போதகாட்டரசியற்கை
பூகபுந்தியினுலாசானுபதேசத்தாளவக்தச
சோகமற்றிடுநாடெய்தித்தொழிலெலாமுடித்தானமன்னன்

பந்தம்வீடென் தாயில்லைப்பாரம்பொருளொன்றேயென தம
தந்தஞ்சங்கற்பத்தாலேசாலைமோகிப்பர்தியோர்
அந்தமாதிகனாயில்லாவரும்பொருளுமேயென த
சந்ததனோக்கியந்தத்தற்பாரந்தானையானான். (௧௪)

குறைவிலாநிலைவதாகிக்குளிர்ந்தினைப்பாதிவேந்தன்
இறையளவேனுந் துன்பயின்தியேயின்பமாகி

உதையிடமின் னதென்ன லோரிடமின் நியெங்கும்
நிறைவதேயிடமாய் நின்றானிகரின் மா ராஜன ருனே. (௭௨)

எங்குமாய் நிறைந் துநின் தீவகராசனியம தாள் லோன
தங்குதலின் நியெங்குந் தானெனக் கண்டு தா யோன
இங்குநைந் தகன நபாண்ட த்தியல்பினெ ஞ்சருவம்பந்
அங்குருவகந்நி நின்றானுந் தியா கிலேந்தன. (௭௩)

சீவன்முத்தர்கள் பா னிற்ருஞ்செப்பியமன த்தரூபம்
மேவரும்பா மமுத்தி மேவிடினாசமாகும்
தாவருநிலைமான் ருய்ச் சற்குருவருளா ற்பெற்றந்
கேவலமாநி நின்றானு ன்கேடிலா னுள லேந்தன. (௭௪)

இத்தகைஞானம் பெற்ற யெழின்முனியா நியெங்கும்
சித்தரூய்த்திரிதநன்னைச் செப்புமுன்ன னமச்சர் தம்முள்
வித்தகெனருவன் கேட்டு வினவிட வேண்டுமென் றே
கத்தனாமாசைத்தேடி க்கண்டபுபனிக் துநின்றான். (௭௫)

பூவணியா கிவானம் பொருந் துமேற்கட் டியாகித்
தீவமதா கியிக் து செங்கதிர் லீகங்கா ற்ற
மேவுசாமா மதா கிவிடுதலைமனை வியாகிக்
கேவலமின் பமாகிக் கிளர்ச்சியாய் நின்றான லேந்தன (௭௬)

ரதமுதற்செனை ரூழா த்நகிங்காசன த்தில்
விதவலங்கா ரத்தோடுகீ ற்றிருந் தமரும் வேந்தன
உதவுகோ வணரூய்மெனியுருத்தெரியா தகீரூய்
முதன்முடிவிரித் துநின்றான முனிவனா யொருவருங் (௭௭)

கரி ரதமிவர் தலின் நிக்கா னடையா நியெங்கும்
உரியதோர் மனை பூனின் நிபூ ரங்குமுண்பா ரூக

அரியராசாங்கககோலமகத்தியேதவாங்கமாதித்
 திரியுமவ்வரசசெனுகிச்செப்பினனமச்சனருனே. (அ)
 அவனியினக்குமேலொராசனுகியிதத்
 தவவடிவாவிபெய்குஞ் சரித்திடென்றிணக்கோ
 நவமதாயுடலிதோடேகண்ணுவதெனயீதன்றி
 இவனெனக்கருளவேண்டுமெனக்கறிவோங்குமாதே (எக)
 பதத்தினைவேண்டிநுன்னம் பத்தினைநிலைததைப்
 பதப்படரிதத்தியேகல்பன்பதாமேலாமுத்திப்
 பதத்தைவேண்டிதோனான்பார்வைநிகழியெய்
 பதத்தினைவேண்டியிந்தப் பாதேசியானதென்றான். (அ)
 அமைவுடையமச்சின்மிக்கோயடைவுடன்வினவிக்மேட்டாய்
 இமையளவேனுஞ்சித்தமிதுவதுவெனவேடாது
 சமைவுடன்கேணிசொன்னசங்கைக்குத்தரங்கணனாய்
 நமைவிடவேருர்வேந்துநாட்டியென்பதொக்கும். (அக)
 பதமதைவேண்டினிலைப்பதப்படரிதத்தியேகல்
 இதமென்றனொக்குமுத்தியெய்துதன்நூனப்பார்வை
 விதமதிற்றேன்றுமென்றாய்விருப்பமாய்க்குடும்பபாத்
 திதமதாயமுந்துவோருக்கெங்கனம்பார்வைதோன்றும். (அ)
 மனமிருபொருளைப்பற்றமாட்டாதட்டாவதான
 இனமவைபுறநோக்கானவேதினாற்குடும்பிடு
 கனவுண்டேனாக்காகுமில்லங்கருதியபுறநோக்காகும்
 அனகவிவ்வுகந்தோன்றவதைருவநாமேகளாய். (அக.)
 வேறு.
 தென்றிசைடப்போர்கங்கைசென்றதோயந்திடுவரோதா
 அன்றியுமவனிவாழ்க்கைக்கமைச்சர்களுடனேகாந்தம் [ன்

ஒன்றியேபுகஞ்செய்வோருலகவேந்தாயினோர்கள்
நின்றிதைநொக்காயில்லினிற்பவார்முத்திசேரார். (௧௪)

பாசந்தான் பகையதா கப்பார்வைபெற்றிடி ந்பாசத்தில்
பாசந்தான் வைத் துப்பின் னும்பற்றவுங்கு ஒமாதான்
பாசந்தான் பகையதென் றேபகரு நான் மட்டேகற் றோர்
பாசந்தான் விடவுமாட்டார்பா மெலாமென வாய்ப்போக்கும்.

அந்தமாதியிலா லீடடைந் துடற் பிறப்பறுக்கச்
சுந்தாநான் மட்டேபா துந் துறவறமே துக்கென்றே
மந்திகாரியோலாமதித் துநா துலாக்குஞ்செய்தி
அந்தமதான பேருக்கத்தகைவிளம்பாதென் றும். (௧௫)

வேறு.

தோன்றுகின்றபொருளியல்புந் தோற்றவிக்கும் பொ
ருளியல்பும், தோன்றுகின்ற கியாமுரைக்கச்சொகமறவேக
ட்டிடுவாய், தோன்றுபொருள் களரித்தமுமாய்த் தாய்மை
யின்றித் துக்கமுமாய்த், தோன்றுந் தோற்றவிக்கும்பொருள்
சுகமாய்ச் சுத்தரித்தமுமாம். (௧௬)

வேறு.

பாலனாபருவம்போம் பன்னுகுமாரப்பருவம்போம்
கோலமான தருணம்போங்கோ லிழைநிக்குனிக்தெழுந் து
காலன்மாய்க்கவகை வர்களுங்கல்லைன் தழுதுபேர்மாற்றி
ஏலப்பிணமென்றொருபெயரிட்டிடுகாட்டிடுதலொருதலையே
கருவினின் தமழிந் துபோங்கண்ட குழந்தையினுங்குமரப்
பருவந்தனி னும்போந் தருணப்பருவந்தனி னுமழிந் துபோம்
வருவநுங்குமுப்பதி னுமொடுங்குமெந்தக்காலையி னும்
ஒருவியழிதலியல்பா குமுலைத் துடலின் வாழ்க்கையுமே. (௧௭)

பஞ்சபதமழிக் அபொம்பா அத்திங்கனுகெக்கெப் பொம்
வஞ்சவசர்மடித்திவர்தமா அப்பதமப் பொம்வசர்க்கெ
அஞ்சவர்கெப் பொம்பதம் அஞ்செம்பிசைப்பதா தாம்
அஞ்செதிருமாப்பதம் அஞ்செ அஞ்செதொள்தொம்பதம்

தொலித்தமெ அம்பிகைதசகிகெகெமெதமர்க்கெய
னருய்த், அலிகெரித்தடிடம்பா ருச தொட்டவெவைபுத்த
கலாய்க், கோலிபடகிகெகெகொருமித்தகெகெதகெருகெ
காத, பொலியுணர்வொர்மகிழ்வெயதம் புனிதமென்த
பொம்பதம்.

அந்தையத்தின்பொருய்க்கைதயக்கெனியவகெய
லகாம், பகத்தகிடுட்டித்திபொருக்கெம் பன்பாபகிசுருத்தி
ட்டித்தகி, பொருத் அபெரியதன்வகெத பொய்மான்றி
தென்மடக்கெ, விருத்தித்தியிரண்டாகு மினகெமென்த
முப்பென்தம்.

விருத்தபருவகித்ததன்பம் வினவருமினகெமயிரண்ட
வையிள, வகுத்தாயினியிளகெததன்பம் வளகெமயினகெம
னருகும், கருத்தததியாக்ருவர்கெதபென்தவருமாதமென்த
வகாணயென்தம், அருத்தமதியாததித்தன்பம் மகடயும்பா
வப்பருவத்திள.

தந்தையபாசிரியர் தாய்க்கொருமித்ததனக்கெருதி
கிளகெதகெவருய்க்கெமாதது கிளகெதகாணப்பருவத்திள
முத்துபகிசொய்க்காமகெய் முகித்தகிளக்கெப்பொருட்டெ
இத்தப்புவனத்திரவுபககிடைபாததொழித்தன்பம். (கச)

பொருளுண்டாகித்தப்பதருத் பொருத் துத்தன்பமா
காவிள, ஒருதம்மிருத்தவகாணாதவுத் தன்பமொருருகெ
ககிழ், கிருபருகிசெய்மாணகெருமென் அம்பலத்தா தாம்,

வருவதெனையோ மதமையினி ஸௌதம வாடித்தனபுத்
மே. (கடு)

மார்க்ககார்பகையுளது மநிழ்ச்சிவாட்டமிசவுமுள
தகத்தகலாசோயுமுள தனவகமுள தககசயுளது
போகத்தழக்தனமிசவுளது பொன்றதுள தகதபத்தே
சேகத்திதவகனிகவயுடைய தகக்கத்தெனகைககமுளதே.

தேவர்மனிதர் துன்பத்தின நிதவகனிகவயுடையிழல்
ஆவழியாமிருகமுத கசையிருகமவகையில்
ழலில்லாததுன்புக்கோ குவமையில்லகிதயத்திள்
கோவதுன்பஞ்செல்வதென கோயெபவத்திதகமகிடே.()

வேத.

இத்தவிழிகவயுடைய வித்தமாயையகத்தே
அத்தயுயர்வையுடைய வத்தப்பிரமஞ்சத்தே
தத்தமனத்திற்றேர்க்கதோர் தள்ளியெக்தைகிதபர்
உத்தன்மனத்தினனரு பூத்தித்தனிமச்சபாராய். (கட)

பொய்யெனத்தினயதிக்தோர் பொருக்தித்தபதுளதோ
மெய்யெனத்தினயதிக்தோர் மெய்திருப்பதுளதோ
ஐயமுளதோவிதனிலமைச்ச பாராயகனருய்
உய்யவதிவிளதோ குழல்வர்க்கமொட்டார். (கக)

பொய்யமெய்யெனத்திக்து பொறமின்கமயாலே
மெய்யமெய்யெனத்தென்னி மெலிக்தேயுழல்வருகை
பொய்யமெய்யெனத்திக்துபோதருகுவினருகின
மெய்யமெய்யெனத்திக்தேமெலிவுதிர்வருய்த்தோர். ()

துன்பத்தோன்றிலவருக்துதத்தேகராய்த்தனித்தே
துன்பத்தேடலியற்கையின்பமென்தேதோன்றில்

அன்பதாகிவர்காவர் கட்கெய்கள உரு
கன்பரமஞானகாட்டமனமச்சொல்லாய்.

(சுரு)

இழிவைபுணர்ந்தாதுயர்வைபெவருத்தேடினோக்கும்
இழிவைபுணராகுயர்வைபெய்தனோக்கொன்றாம்
இழிவையிழிவென்றனாவெந்தக்காஸம்வாய்க்கும்
இழிவைபுடையோர்க்கமைச்சவிதநிபுநித்தனாய்.

(சுரு)

பேதவாதிகளைப்போற்பிரபஞ்சம்வேதெனவே
நதகன் ததவைபெயெனமயன் நியதில்லென்றே
போதவிழியிற்றதந்தபுனிதத்ததவேகண்டாய்
தேமநிபோற்குளிர்ந்தனெனவெப்பாதிரும்.

(சுரு)

இருந்தவிடத்திலிருத்தேயெய்தலாமென் துரைக்கில்
திருந்தநிமலமனத்தோர்திரொனினுமொழிக் தே
பொருந்தியேகாந்தத்திற்போதமடக்கவேண்டும்
வருந்தமனத்தோர்க்கென்னை வாய்க்குமமைச்சொல்லாய்.

முனமேயனைத் துமுடித் துமுழு துமுணர்ந்தோரில்லின்
இனமேசென்றநின் தமேகரிங்காரொன்னில்
தினமேயகமாய்நிற்போர்க்கெத்தினியல்பையுணரார்
கனமாய்பாழ்ப்பானத்தின் கப்பலோட்டம்போல.

(சுரு)

ஒருத்தனோருருளனையொருவெந்தாக்கின் முன்னம்
இருக்குமிடத்தைநிகையேகராசதானி
இருக்குமனநிமுன்கணிகுக்குமோதான்சொல்லாய்
திருக்குஞானமுடையோர்க்கெத்தைமெய்யென் துழலார்.()

வேறு.

மனையினின்றும்பொருளுயிர்ச்சார்வின் வருத்தனம்
கெடுதலின்மவிழ்ச்சி, இனிமையில்வாட்டம்விடையவின்பதனி

ஸெட்டுணையாயினுமான, பிணையதிற்றமதுபிரவிர்த்திதானு
ம்பேசுமிந்நான் குமில்லென்னும், தணையுணர்வதற்குச் சாத
கஞ்செய்யுங்காற்றள்ளியின்னிற்றலெதகுதி. (க௦௭)

திதுறமணையின் பிணையிழந்தந்தச்செம்பொருளினபமே
வேண்டிச், சாதகமதனிற்றொடங்குகால்விடையந்தையதா
ஞ்சாத்தியமான, பொறுனிலைவையுந்தோன்றிடாதந்தப்பொ
ருவிலானந்தமேலிடவே, ஆதலிற்றறவின் ஞானமஞ்ஞான
மாகுமென்றதைருவர் பெரியார். (க௦௮)

இல்லறமதனினைறந்தனாரிடத்திலிருப்பினுஞானங்
கீழிருப்பில், புல்லியமாத்தினமெனவிளங்கும் பொக்கியில்
வினைத்துறவென்னும், நல்லறமடைந்தோரிடத்துறைஞான
நற்றங்கமிசையித்தினம்போல், எல்லையிலொளியாய் விள
ங்கிடுமாயினில்லிறப்பன் றுநானிகட்கே. (க௦௯)

முனமனைவர்களுமுறைவதுமில்லமுத்தியையுணர்ந்தறி
ஞர்களும், பினமதினின் நபடியினுந்சங்கைக பேசுவர் துறவுட
யோரை, இனமதைவிடுத்தில்லறமதுவெய்தலையெனவியம்
புவதுண்டோ, மனமதினிதனைபூநிகையமைச்ச மகிமையன்றி
ல்லநானிகட்கே. (க௧௦)

ஆடியசகலமடங்குகேவலமுமகற்றியே யொளிப்படை
கொண்டு, முடியவிருகை முமுதையும்விளிமுடிவில் வீடதனை
யையுணர்ந்தோர், நீடியஞாலமிசையினின்பாலனிசமருளுடை
யன்பேய்ப்பிடித்தோன், கூடியருணத்தினூரிற்போய்க்குடி
யின் கூலியாளினினியல்படைவார். (க௧௧)

வினைகனோரிரண்டுஞ்சமமதாய் ஞானமேலிடுகாசையி
னிந்த, மனையின்பங்கானறசாற்றிந்கண்டுவர்த்து மாற்றி

யேகைவிடவருமேல், தனை யுளபடியேயதுபவமதனிற்ருது
னார்ந்தானந்தமடைந்தோர், பினை யீமவ்விடயம்பூன்பர்க்கெ
ளவே பேசுதல்வழங்குமோசொல்லாய். (கக௯)

விடையலின்பதனி னசையுளொர்தமக்கும் விரிவதாய்
பேரின்பச்சுவையின், அடைவினைச்செவியிற் கேட்டவக்கண்
மே யவற்றினை யகற்றிடவருமேல், இடைமுதலிற் றானவ
னந்தமெய்தினோர்களும்பிதுமிந்தக், கடைமனை வாழ்வைவினை
வர்களைன்றும் கண்டனர்க்கையோசொல்லாய். (கக௯)

பற்றிலையாயினவையினிலிருப்பேன்பழைய ஆழ்வினைமெ
னிலாசை, சந்தெனமுதிப்பித்தல்லவோ ஆட்டுஞ் சகலின்பி
றையெனுமிச்சை, முற்றனார் ஞானத்தோர்கள் பூன்பர்க
ளோமுடிவிலானந்தமேபருகி, நிற்றலேமீட்டும்விழிப்பிது
கான னீநிற்கண்டுண்முகமடைவார். (கக௯)

பவமதையினிமைமெனவெணிலிடையம் பற்றினிற் தழ
ன்றவர்தாமே, பவமதையினிமைபலவெணிலிடையம் பற்ற
றுத்தருட்குருவடைந்து, பவமதையதுகுறையுணர்ந்தரு
ளிற் பரவின்பமடைந்தவர்தாமும், பவமதையினிமைமென
வெணினலவோ பற்றுவர்விடையலின்புரையாய். (கக௯)

கொடிமுதல்வாடும்வேர்முழுதினையங் கோததக்கனைந்
திடற்களைந் தும், படியிசைகொடிபுகாய்பழமோங்கல்பகாதி
சயமஃதினைப்போல், அடிநடுகீதில்பிரமந்தானாகி யகப்பற்
றையறுத்தவரிடத்தும், மடிவுறுமனையில்விரும்பியபெரு
சம்வருத்தனமாதலென்றவைவார். (கக௯)

ஆணவமதனைத்தோய்ந் துடலினைநானுமெனத்தினவெறி
வைவையப், பேணலைச்சகமென் றண்மகிழ்ந்திடுவோன்பேரி

ன்பத்தாசையதாகிப், பூணவஞ்ஞானமில்லையதினஞ்ஞானம்பொருந்தியசொரூபந்தானாகி, ஏனவானந்தத்தமூந் துவோன்விடையமெய்திடினஞ்ஞானமேமயிலையால். (கக௭)

வேறு.

கனவதனி துணர் வில துகா னுந்த துவா திகளைக் கருதியே நின், துனுமவரினி துகன வென் றுணர்ந்த வர்களை சையில தி னு லகுதன்னில், தன ஆசய வருவதனை ய நுபவத்திற்றா னுணர்ந் திச்சகமதெல்லாம், மனமதனிற்சா லமென வுணர்ந்த வரிவ்வு லகின்பின்மையனீங்கும். (கக௮)

கதிரவன்முன்னிருளி ருக்கு நயனமுடையொருவன்ருழிக்கண்ணெனீழும், அதிகவலிச்சு ரானமர்க்களக்குவெருவ வனகிருதமறையக்காரம், இதமுளபாயசமுநிரம் பருந்தின னகழ்த்தனிற்செய்வனிச்சையென்றால், விதமிவைநான்கினுக் குங்குறையதினஞ்ஞானிக்கிழுக்காகும்விடையஞ்சென்றால். ( )

இங்குறைதந்தபாண்டமதினவாதனையில் வாதனைகளிருக்குமென்றல், துங்கலறிவுடையோர்கட் கின்றியமையாத தொழிறொடங்கிநின்றல், அங்கிலயத்தம்பனம்வல்லார்க்கள ல்கடாததின்வினைகளடுக்காதென்றல், தங்கும்வினைக்கது வாம்விடையமதில்விருப்பாதிசாராதென்றல். (க௨௦)

உணர்வுடையஞ்ஞானியெனைபுரிந்திடினுமிழிவிழிவுகா த்ததாகின், இணையிலிருதியெனன்பர் பூகமில்வதனான்மற்றெ வைகள்செய்தும், அனைவதிருழ்வெனுமவனேதியன்மிகஞா னமதற்காருந்தாழ்வா, னனுநினன்றோஞானமொருவனை ஞானியெனப்பெயருநண்ணிநின்றல். (க௨௧)

எருவயிற்றையுடைய துவங்கனவயிற்றையுடைய துவங் கருதிப்பெண்ணின், உருவதனைக்குறிப்பதினோக் கிடிற்றோ

ன் றமுளபடியேயுருதன் னில், குருவை யடைந்தவன்குளித்
சொருபத்தைப் புவமாக்குநித் துளோரும், இருவை யத்
திடம்புமாய்த்தமைஞானியென்பெர்குமேதிற் றேன் தம். (கஉ)

அருச்சுனற்ருமிராமருக்குமதிசா ரமவைபார்த்தேயந
ந்தநூலின், கருத்தறியாய்ஞானமொன் றே பிரமாணஞ்சரி
தையதுகணக்கன் றுளும், விருத்தமறிவாசா ரமுடையோனே
ஞானியில்லோன்விருத்தனாகும், திருத்தமுடனமைச்சலி
துணியென்றேயுட்கொள்வாய்திராவி. (கஉ)

வேறு.

என்றங்கனேகமாய்விரித்தே யிராகையாவி யுரைசெய
து, நின் றுவாக்குத்தனையடக்கி விமிடத்தகற்றிமனத்தினிய
ம், ஒன்றுமில்லாவெறும்பாழாயொளருஞ்சமாதிதனையடை
ந்தான், நின் றங்கமைச்சனிதுகண்டிற் றேன்மபுதிதென்றதி
சயித்தான். (கஉ)

இந்தவுணர்வுநமக்கின் னமெய்தவில்கையிங்கே
எந்தவுணர்வுகொடுநிற் றேமென்னவமைச்சன் பூகித்து
வந்தவழியேதான் திரும்பிவளப்பமுடையமாபுரிக்கே[லாம்.
பந்தமுடையோருடனிருந்து பகர்ந்தானரசு னியற்கையெல்
கேட்டபேர்கண்மிகவியற் றுவிட்டாதென் றுயிம்முனியொல்
தேட்டமுடனேயவரவர்கடேடிவந் துபணிந் திடவும்
வாட்டமுடனே தாய்தற்கைமனை யாள்பதத்தில்கீழ்ந் திடவும்
நாட்டமாறுபாடின்றிகைசெய்திருந்தான் ற்வனே (கஉ)

வந்தபேர்களுடன்வார்த்தைமலரா திருப்பதவரநிந் து[ம்பித்
பந்தமுடையேநமக்கென்னைபகர்ந்தாற் றேன் றுமெனத்திரு
தந்தமிடத்திற்சென்றார்கடவனுஞ்சிறி துநாட்கழித்துத்
தொந்தமொன்றுமில்லாதகயமாமுத்திதானான. (கஉ)

வேறு.

இந்தமாராஜன் சென்றவிதிகாசந்தனனைப்பார்ப்போர்
சிந்தனையொன் றுமின்றித்தீரவேறுதவராது
அந்தமுமா தியில்லாவமலமேவடிவமாவர்
எந்தமையருளி னுண்டவெழிற்குருபராயேவாழி. (கஉஅ)

வேறு.

அறியாது தவறமல்ல இலையொன்
மருவிய தவறமொருவிமன்ன னுய்
உருசெழுமுடி கவித் துலகமாள்வது
பெருவிஸ்மயியினைப்பிண்டி க்கீதலே. (கஉக)

மஹாராஜா துறவு - முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கணபதி தினம்,
திருச்சிற்றம்பலம்.

அத் துவிதவுண்மை மூலம்.

பாயிரம்.

பொங்கரவதுமிக்கும் புரிசடையதனிற் றெர்த்தி
அங்கரன்தனிலிடத்தி ளழகியமாணியேக்கும்
சங்கரன்செயெம்பாசந்தகர்த்தகன் துமொருங்கதக்க
ஐங்கரங்கொண்டவாழ்த்தையனை வனக்கஞ்செய்வாம்.
ஆண்டகுருவேகன்மணியேயருளே சீகரஞ்செய்ருகப்
பூண்டவடிவைவென னுடைய புத்தியதனுனின் தனர்த்தி
சுண்டப்படியேயென ருவி லிருந் தமுரைக்கவேண்டுகி
ரிண்டமாலுமயன் போற்றி நினைவிருத்தாயகியே.
பாயிரம் முற்றித்த.

நூல்.

மேலாஞ்சதுட்ட சாதனங்கள்மேலி நிகறத்தபோக்த
ரைக்கின், மேலாமதுகாமெனத்திடமாய் விளங்குமனையி
லாதவர்க்கு, மேலாம்பரமன்மான்மமுவாய் விளங்கியுரை
தும்விளங்காது, மேலாஞ்சாதனங்கள்வர மேலவேண்டு
சாதுசங்கம்.

உண்டாய்த்தோன்றியமித்திடுத லொருகம்வடிவேயுரு
காமம், கண்டேயிடன்மாத்திரமல்லாத் கருதிப்பார்க்கின்
வேறில்லை, பண்டேமுதலித்தகைவாகும் பலவாக்கான

மைத்திரிவால், விண்டாற்றிநிலையெகமாய் விளங்குமது
வடிவமே. (உ)

எந்தச்சத்திலசத்தாகு மிந்தவுலகுசத்தாகும்
எந்தச்சத்திலசித்தாகு மிந்தவுலகந்தான் விளங்கும்
எந்தவின்பிற்றுன்பாகு மிந்தவுலகமின்பாகும்
அந்தச்சச்சிதானந்தமதுவே நமதுவடிவாகும். (ங)

எல்லாநாமேயெனவறிந்தா லெஃகைதநிகைவானிகைத்
திடுதல், சொல்லாலெஃகையுனாத்திடுத றெழிலாலெஃகை
ச்செய்திடுதல், நிலலாவுலககேவெறனவே நிகைதலுனாத்த
றெழிப்புரிதல், நல்லாரகைத்தானாமெனவே நாடாரவையி
றென் னையுமே. (ச)

நானாவாகத்தோன்றியிடு நாமரூபமிவையனைத்தும்
நானாவல்லவொருநாமே நாடிழிமுஞ்சித்திரங்கள்
தானாஞ்சித்தாகாசத்திற் றனனைத்தானே தான்ருனே
தானாகருவினியில்வனாக் தானேநாக்கிமகிழ்க்திடுதல்()

தங்கந்தாளேபணியாய்ச் சாற்றும்விதமாய்விளங்குதலின்
அங்கமுதலாஞ்சகங்களாயறிவேவிளங்குமயலில்லை
இங்கங்கென் றபங்கொன்ற மில்லையகண்டவறிவொன்றே
அங்கவறிவுதோன்றளவுந் தோன்றநானாவிதரூபம். (சு)

இன்னுன்னுனி அவதுவென்றியம்புருலகம்வேறன்று,
தன்னுன்றலிலையினுற்றனனைத்தானே தன்னிடத்தில், அன்
ருனின்ருன அவதுவென் றனந்தவிதமாய்த்தான்பகுத்தே,
உன்னுநின் மதானடிக்குமொரு கூத்தெனவேயியம்புவரால்

தங்கமொன்றபணிகுனிற் சாற்றும்விதங்கள்வெவ்வேறு
தங்கவிலக்கணமுமன்று தங்கம்விடவும்வேறன்று

தங்கமழியாய்ப்பனியழியிற்சாந்தாயித்தத்தகமைபோல்
எய்குறிதெரித்தாகம்மி லிரகுமித்தவுலகமே.

தானுண்டாகிதுலகுண்டாக் தானுண்டாகிதுயிருண்டாக்
தானுண்டாகிப்பாழுண்டாக் தானுண்டாகிலீடுண்டாக்
தானுண்டாகிப்பஞ்சுதொழிற் குலுண்டாகுத்தகையன்றித்
தானுண்டோமற்றவைபதகு ம்ருனேயின் தனம்வேறில்லை

மந்தவிருளித்கயிற்றதவினமாறுபாடாய்த்தோன்றத
போல், இத்தவுலகுமுயிர்களுமவ் வீசன்குலமுயிரடையு
பந்தம்வீடுமீசன்செய் பஞ்சகிருத்தியங்களுமே, அத்தகை
சொருபத்திலாரோபிதமாய்கின்றிலாகும்.

அனந்தவிதமாய்தேற்றதபுலடத் தாகுஞ்சிலையொள
தைப்பார்க்கின், அனந்தவிதமாய்த்தோன்றியிடு மந்தக்கித்
றஞ்சிலையொன்றே, அனந்தமுடையகம்மிடத்தி லிலமந்த
த்தகமைபோல், அனந்தவிதமாய்த்தோன்றியிடு மறிவேயன்
றிவேறில்லை.

மையேமிருதித்திராமோக மயக்கித்தகனவைக் கனவத
னில், பொய்யேயெனத்தோன்றதவர்க்கேபுகலவேன்றான
வுணர்ந்தோர், மெய்யேயெனத்தோன்றிதனி விளங்குஞ்சு
ஞ்சற்குருவன்றிப், பொய்யேயெனத்திட்டமதாகப் பொருந்
தத்தோன்றுதொருக்காலும்.

கனவினனவேயுணர்ந் டுயர்ந்தோர்கனவென்றெருவந்
குறாத்திடினும், கனவிதெனவேகாணுது காணந்தனக்கெ
ன்றறிவுதிக்கின், வினவிலுபோனனவையுந்தம் விசற்பமெ
னவேயுரைத்திடினும், நிக்வினிசமாய்க்கொள்ளாதுநிசமா
ந்தனக்கென்றறிவுதிக்கில்.

கனவககனவென் றுணர்ந்தவனைக் கனவின்யா னொன்
வொருவன், வினவிலவனுந வதனில் விளங்குந்தனை யெய்
னாப்பனதில், நனவநிக்ளவென் றுணர்ந்தவனைநனவின்யா
னொவொருவன், வினவிலவனுமகண்டமதாய் விளங்கும்பி ர
மமேயென்பன். (கச)

நனவிற்கு னோரிடத்திருக்க நவினித்திராயின் மோகத்
தால், கனவிற்கு தசாந்தரமுதலாய்க் காணுமனெகவிதம
தின், வினவினாமகண்டமதாய் விளங்கியசையா திருந்திட
வே, கனவிம்மாயைதனில்விதமாய்க் காணுந்தசாந்தரமுத
லாய். (கரு)

கனவிற்கு னுன் றம்பொருளெல்லாங் கனவிற்கனவென்
றணர்ந்தக்கால், நனவில்விவகா ரந்தோன் அநவிற்குமிந்தத்
தகமைபோல், கனவிற்கு னுன் றஞ்சகமனைத் து நமதுசங்கற்
பம்மெனவே, நனவிற்கு னுந்நியிடுங்காலை நமதுசொருபந்
தோன் நியிடும. (கக)

மனத்திற்கு கனவிற்கனவெனவே மதிக்கினந்த விவகா ர
த், தனத்தமுநினுங்கலக்கமுரு னதிகமுநினுமகிழ்ச்சியுருன்,
மனத்தினனவில்விவகா ரமயங்கிரீங்கா திருப்பனதின், கனத்
தசகஞ்சயகற்பமெனக்கண்டாற்றனை ரீங்கா திருப்பார். (கஎ)

கிங்கா தனத்தில்நீற்றிருக்குஞ்நிறப்பா ரசகங்கனவடை
ந்து, மங்காப்புலைத்தன்மையமேவி வருந் துவொன் றனன
வுணரின, அவகாஞ்சோகமோகமெலா மந்தக்கணமேநீங்கு
மதின், இங்காஞ்சிவத்துவமோக மிரியுத்தனைத்தோந் தக்
கணமே. (கஅ)

கனவககனவென் றுணர்ந்தந்தக் கனவினனவநோ
க்கிடினக், கனவையொழிந்தவக்கணமேகாணுநனவில்விழிக்

மூலதின், கனகவசைவந்தப்பென தனக்க தனவித்தி
கோக்கியிடின, கனகவசையாழி தவக்கனமேகமது
த்தேவிழிக்கும்.

கனகவசையாழி தனவதனைக் கண்டார்களினி
பினக், கனகவசைக்கியிடின முனகவசைப்படியே
தமதின், கனகவசையாழி தனக்கோருபகன்ருயுன
ததின் த, கனகவசைக்கியிடின அக்கோருபகன்ருயுன
த்தென்கிலும்.

உதக்கமோகமதித்தனைவி தனவுயிர்க்கின
சிதக்குமெய்யோ தனென்றியகதத் தேசித்தொய்யா
தின், மதக்குமோகமதித்தன் மாகார்பத்தம் விடதெ
பிதக்குமகவசைத் தேசித்தென்கொய்யாபப் போ
மால்.

ஒருவனாதகையித் கனவுமுண்டாமுதக்க மோ
ன், ஒருவனாதகையித் கனவுமொருகையின மிதத
கொருபகன்ருயினகையித்தென்கொய்யாபப் போ
ருபயித்தெய்யாதனத்தென்கொய்யாபப் போ
பத்தத்தெய்யாதனத்தென்கொய்யாபப் போ

பத்தத்தெய்யாதனத்தென்கொய்யாபப் போ
கமாவிகித்தெய்யாதனத்தென்கொய்யாபப் போ
கொருபத்தெய்யாதனத்தென்கொய்யாபப் போ
பத்தத்தெய்யாதனத்தென்கொய்யாபப் போ

பமுதையதனித்தென்கொய்யாபப் போ
கில், பமுதையாயேதொன்றியும் பம்புமதுவாய் விடு
தின், பமுதில்லெய்தென்கொய்யாபப் போ
கியிடின, பமுதில்லெய்யோத்தொன்றியும் பம்புமது
அவாய்ப்போம்.

தோன்றினவங்குமபொருளெல்லாம் தொல்வதற்கு
விசாரணையில், ஊனதிக்காகியதுதன்முதலுமதனித் பரி
சுத்தால், தோன்றினவங்குமநிகொன்றே ஊனமாத்திர
மாய்விடுமுனகம், ஊனதிக்காகாதவர்கட்கே புனதுபோ
லத்தோன்றியிடும். (௨௫)

ஊமாவின்மலமாயிருக்குமகற்பகத்தமெனும், மொ
கம்வாதத்தெனது முன்புளபாசா திப்பகதம், போகவழி
யேதென்காடிப் பொருகதம்வதவிசாரணையால், ஊமத
னிற்சிதைக்கின்றதுள்ளவியல்புபின்மீளுதம். (௨௬)

பாவதானேயொரணியிற் பாவவாய்விளங்குமொரண
யில், பாவவிக்வினொருகிப் பாவபயபடியே விளங்குமதி
ன, பாவஞ்சொருபஞ்சகதப்பப்பகுதியதனிற்பாவாகிப், பா
யுமகதப்பத்தொனருயப பாவபயபடியேவிளங்கியிடும். (௨௭)

கடங்கடமதுகாணாததைக் காட்டாதுமுன்விளங்கும்,
படங்கடாதுமப்படியேபகர்காணமுரிந்தாது, கடங்களைரு
யிச்செழுந்தான்முன்விளங்குங்காணமாய், இடங்கொள
சொருபத்தையுங்காட்டாதிருக்குமதைவிட்டகொன்றே (௨௮)

மாத்தைக்கொக்கின மதகரியுமதைத்து விளங்குமதை
கொக்கின், மாத்தைமதைத்துத்தான்விளங்கும் வாதபோ
லச்செழுமுதும், பாத்தைக்கொக்கின தினமதைத்து பாவாய்
விளங்குஞ்செக்கொக்கின், பாத்தைமதைத்துத்தான்விளங்கும்
பாமேயகததுமாதவஞ்ஞ. (௨௯)

காண்துதிக்ககதனைக்கொக்கி இவிகாணும்தோன்றியிடும்
காணபனந்தக்கொக்கி னபனஞ்செவியுத்தோன்றியிடும்
காணுவிபாத்தபடி யிசன்குவிதமும்விளங்குமதின்
காணபமும்பாத்தபடி யினுமுனைஞ்சித்தமாய். (௩௦)

மனனும் பொருமெமதென்றே யுன் ன ஸ்விசா ர யி ளா மையினும்
நீநான வைகலி வைகலென நினைபொ ஸ்வி ளங் கியிடுமித் த
நானு விதமாஞ்சகமுழு து கா மேயன் திவேரில்லைத்
தானுய் கொக்கிற்ரு னுருஞ்சகமாய் கொக்கிற்சகமாகும். (க.௧)

மாயையெனுபிவ்வுரைக்கருத்த மதிக்கினயாதொன்
லாததுவே, மாயையெனவிப்படியிருக்கமதிப்பரதனையிரு
கையாய், மாயைமெய்யென் னுரைத்திடுவர் மயக்கப்பட்டு
தனைமறந்தோர், மாயைபொய்யென னுரைத்திடுவர் மயக்
கியிடுத்தனை யறிந்தோர்.

நாமரூபந்தனைக்கி நாடன்மனமும்புறமுதமும்
நாமரூபந்தனைக்கி நாடலதிவுமுண்முதமும்
நாமரூபத்தெவ்வளவு நாட்டஞ்சொரூபந்தோன்றாது
நாமரூபநாட்டம்விடினமது சொரூபந்தோன்றியிடும். (க.௨)

அரையருமா ரன்புலையருட ன னு கி மறந் துமொருவா
ல், அரையருமா ரெனவறியி லஃதெப்போ அமறவாதின்,
தரையிலாசா னெழுந்தருளித் தனைப்பார்த்த அகியெனவுரை
கின், புகாயில னுவாமுவவத்தை பொருந் தும்பொழு அம
வானால்.

படியிற் பொருளின்மெய்யொன் ன படினெனநித்தவிருவ
கையும், முடிவின்மெய்யொய்யறிந் திடலா மொழியுமிந்ந்
தகைமைபோல், கொடியவுலகைமெய்யெனவே கூறுமதை
யுமறிந் திடலாம், முடிவிற்கும்கம்பொய்யெயரகு முத்தியொன்
தேமெய்யாகும்.

அகிலந்தோன் றுபொழு அமறைந் ததிட்டானமதாய்வி
ளங்கியிடும், அகிலநீங்கிற்ரு ன்விளங்குமந் தச்சச்சிதானந்தம்,
அகிலந்தோன் றுபொழு அமறைந் ததுதோன் றுதல்போலது

தோன்றில், அகிலந்தோன்றாததனின்மறைந் ததனாகிலம
சத்தாமே. (௩௭)

முத்தியாதோவெனவெண்ணிமுயங்கவேண்டாமிகேதது
தி, முத்தியுளதேற்பந்தமுண்டா முத்தியொருகாலையுமில்லை,
முத்திதானஞ்சுகம்வெறின் மோகமிற்காண் பதைப்போக்
கின், முத்தியாகுமிநிலையை முயன்றுவருந்தி நிலைகொள்
வாய். (௩௮)

இல்லாமாயதங்கணிலை யானுநிற்கவம்மம்ம, பொல்
லாப்பிறப்பிற்றபட்டதுமாய்ப் போக்கமிகவுந்தபித்ததுமாய்,
நல்லாரிணக்கஞ்சேர்ந்ததுமாய் ஞானவிசாரமுதித்ததுமாய்,
எல்லாமாம்வீடடைந்ததுமா யார்க்குங்காட்டி மறைந்திடு
மே. (௩௯)

எல்லாநீங்கிச்சற்குருவை யெங்குந்தேடியடைந்தருளி,
எல்லாருணருஞான நானவின் றவிசாரஞ்செய்வதுவும், பொ
ல்லாமனத்தை யொடுக்கிநிட்டை பொருந்தி நோக்கல்லா
நோக்கும், இல்லாமாயதனைத் துணிவா யிலையெனவேகா
ண்குதற்கே. (௪௦)

விளங்குஞ்சுகங்களனைத்தினிலும்விளங்குநாமா திகணிக்கு
விளங்குமதைமாத் திரநோக்கிலிவிளங்கும்பிரமமக்கணமே
விளங்குநாமாதிகனாமதாய் விளங்கும்வேறாய்விளங்காது
விளங்குமிந்தநிலையெவர்க்கும் விளங்குமவினோதமதாயே. ( )

நாமரூபம்விளக்கல்பரம் நாடலுயிராமவைமாய
நாமரூபந்தனைநோக்கி நாடச்செய்தலஞ்ஞானம்
நாமரூபத்திவ்வளவுநாட்டமெனவேசெய்தல்வினை
நாமரூபந்தனைநோக்கிநாடுமிடத்திலிவைநிகழும். (௪௧)

உருவநாமநோக்கிடத்தி லுளதாமிந் தவைவகையும்
உருவநாமநீக்கிடத்திலொன் றுமிவைகளிலவாகிச் [ம
சொருபமொன்றே நிகழ்தவினாற் சொன்னவிவைகளை வகைய
சொருபமன்றிவேறில்லைதோன் றும்விவகாரத்தசையில். (

விவகாரத்திற் பகுப்புகளாய் விரியும்பரமார்த்தம்மத
னில், சிவகாரமதாய்விளங்கியிடுஞ் சிவமேயனைத்து மாதவி
னால், பவகாரியத்தை யுடையோர்க்குப் பகுப்பேயென்றுந்
தோன்றியிடும், பவகாரியத்தை யொழிந்தோர்க்குப் பகுப்
பொன்றின் றிச்சிவந்தோன றும். (சங)

பந்தத்தசையிற்பலவென் றும் பரமார்த்தத்தி லொன்
றென்றும், இந்தச்சடங்குசொருபத்திலென் றுமில்லைநோக்கி
யிடின, எந்தக்காலு மொருபடித்தா யிலங்குஞ்சொருபமி
வைமாயா, தொந்தமதனிற் றோன்றியிடுஞ் சொருபத்தாரோ
பிதமாகும். (சச)

மித்தியவாதிவேதாந்தி விளங்குஞ்சைவசித்தாந்தி
சத்தியவாதியிருவர்களுஞ் சாற்றந்தங்கட்கடுக்காதை
மித்தியவாதிசகத்தினுக்கு விளம்புஞ்சிருட்டிமுடிவினின்றும்
சத்தியவாதிசிவமொழிந் துசற்றும்வேறில்லென வுரைக்கும்.
சகமதென்பதிலையெங்குந் தானே நின் றுவிளங்கியிடும்
சகமதெனவேதோன்றிடுதல் தமதுசங்கற்பம்மதனில்
அகமதனிலேகண்டுணரா தவையிற்சிக்கிப்பந்தமுறும்
அகமதனிலேகண்டகற்றி லப்போபண்டைப்படி நிகழும். (

பந்தயின் றிவீடின்றிப் பரமேயெங்கும்விளங்கிடவும்
பந்தம்வீடென்றெனவுரைத்தல் பார்க்கின்மாயாமோகமதில்
சிந்தைவிரிவேபந்தமதாஞ் சிந்தையொடுக்கமேவீடாம்
இந்தவகையாம்பந்தம்வீ டியம்புமபவாதமதாகும். (சஎ)

தோன்றி நிகழுமுல கெல்லாஞ் சொரூபமே மற்றுந்
நாமம், தோன்றிநிகழ்தன்மாயையே சொரூபம்விடவும்வே
றன்று, தோன்றிநிகழுமுருநாமஞ் சொரூபம்விடவேறென
வுன்னித், தோன்றிநிகழ்தல்பந்தமதாஞ் சொரூபமெனவேயு
னல்வீடாம். (௪௮)

உருவநாம மவைக்கிருப்பு முதிப்புஞ் சொரூபத்தினை
யன்றி, உருவநாமமவைதனக்கே யொருகாலையினுமிலதா
கும், உருவநாமமவைநொக்கலொருவி நமையேநொக்கியி
டின், உருவநாமநிகழ்ந்திடா தொருநம்வடிவாயேநிகழும். ( )

பந்தமென்றும்வீடென்றும் பயிலுநினைவேபந்தமதாம்
பந்தமெங்காம்வீடெங்காம் பரத்தைவிடவேறிலாமையினால்
தந்தஞ்சங்கற்பந்தனிலே தாமேமோகித்திடுமுயிர்கள்
தந்தமசங்கற்பந்தனிலே தாமேநீங்கியிடுமோகம். (௫௦)

உருவநாமந்தனைநொக்கி லொருதன்னிலையநீங்கினதாம்
உருவநாமந்தனைநீக்கி லொருதன்னிலையேநின்றதுவாம்
உருவநாமமவையிரண்டு மொருதன்வடிவேயெனக்காணில்
உருவநாமந்தானேயா யொளிருமதுவேமுத்தியுமாம். (௫௧)

கொள்ளுநெரியேதேதுபந்தங்கூடும்வீடேதெனவேண்
டா, உள்ளும்புறம்புமெனுமிவையி லுதவுமெஃதுதனக்கத
னின், நெள்ளுஞ்சங்கற்பங்கெல்லா மிரியநொக்கிநின்றத
ன்னை, உள்ளும்புறம்புமின்றியெங்கு மொளியாய்க்காணலா
கியிடும். (௫௨)

ஒளியேயெங்கும்விளங்கிடும்வ் வொளியில்விளங்குமுல
கெல்லாம், ஒளியேயன்றிவேறாமோவொளியையறியாருல
கென்பர், ஒளியேயன்றியுலகுதனக்கொருகாரணமுமிலைய

ஏகபரத்திற்குள் துலகி லெங்கும் விடைய மாதல்பாம்,
ஏகவிடைய மாதலுயி ரிந்தவுயிர்க்கேழுத்தியினி, ஏகவிடைய
முதற்றள்ளி யெங்குமாரும் விடைய மதும், ஏகத்தள்ளிமற்
லகு மிறக்கிற் பன் னைப் படிநிலமும். (எதி)

எங்கும் விடைய மாதல்பரத்துக் கிருளெக்கா லு மிளையா
கும், தங்குமுயிர்க்கே மறதியுண்டாக் தன்னுற்றளவேகடி
டா, எங்கும் விடைய மாதல்பரமே யேகவிடைய வுயிர் போ
லத், தங்கிக்குருவா யெழுந்தருளித் தன்னுமுயிர்க்கு மறதி
யெலாம். (எசு)

மாயையதனில் மும்முதலும் வருப்பாய் விளங்கியிருமந்த,
மாயை நீங்கிலொருமுதலாய் வருப்பொன்றிந் தி விளங்கியி
டும், ஆயிரமென்றளதோ வன்றேயில்லா மாயையுமுன்,
டாயிரமமுள்ளளவு மந்தமாயைக்கழிவில்லை. (எசு)

இந்தமாயைக்கழிவில்லைதே னிந்தவுயிர்க்கட்கொருகாலும்,
அந்தமுத்தியிலையென்னி லைதயுமுயிர்க்கடமைமறந்த, பந்த
நீங்கினக்கணமேபரமாய் விளங்குமதை யன்றி, இந்தவில்லா
மாயைக்கழி விலைதினினை லீடெனக்கூடா. (எசு)

தன்னைமறைத்தபந்தமறைத் தள்ளிநீங்கிற்றான் விளங்
கும், தன்னைமறந்ததேபந்தந் தன்னையறிந்ததேமுத்தி, தன்
னைவிடவேர் பொருளில்லைத் தானேபிரம மாயையும்தின்,
தன்னைவிடவேருய்விளங்காதானே யாகிவிளங்கியிடும். (எசு)

தன்னையறியா வியற்கையினிற் சத்தேபோலவிளங்கியி
டும், தன்னையறிந்தவுடனசத்தாய்த் தானேவிளங்குமிவ்வுல
கம், தன்னையறியுமளவுமிவை தன்னைவிடவேறிலையெனவே,
தன்னைநோக்கியிடினவையுந் தானுய்விளங்குமுடிவதனில். (.)

இல்லாமாயைதானிருந்தென் னிறந்தென்னவைபந்தம
தாகா, இல்லாமாயைதனைமெய்யா யெண்ணுமதியேபந்தம
தாம், இல்லாமாயைதனைப்பொய்யா யெண்ணுமதியேமுத்
தியதாம், இல்லாமாயையில்லையென் றேயியல்பாய்த்தோன்
றந்தன்னிலையில். (எக)

நினைவேமூலமற்றதனி னின்றவிரியுமும்முதலும், நினை
வேநீங்கிலவைமூன் றுநினைவினொடுங்குமதனாலே, நினைவே
பந்தநினைவொழியினிலைமையானமுத்தியுமாம், நினைவேநீங்
கியனுதினமுநின் றநிலையேநின் றிடுக. (எஉ.)

நினைவுநீங்கி லுருநாம நீங்குமவைபந்தள்ளிடினும்
நினைவுநீங்குமற்றவையி னினக்கே திச்சையதினின் று
நினைவுநீங்கிநின் றிடமேநிலைமையானமுத்தியென் றும்
நினைவுகொண்டந் நிலையைவிட்டுநீங்காதென் றுநின் றிடுக. ( )

நினைவைநீக்கிநோக்கியிடினிமலசொருபந்தோன்றியிடும்
நினைவைமேவிநோக்கியிடி நிலையிலுலகந்தோன்றியிடும்
நினைவிலுலகமநிந்ததுவு நீங்கிச்சொருபமநிந்ததுவும்
நினைவினோக்கிற்றாநிலைநிகழுமாயாமோகமதில். (எச)

தனதுநிலையிற்றாநிற்கச்சாற்றமாயாமோகமதில். தன
துவடிவைமற்றதுயிர்போற் றங்கிரீங்கிற்றானிகமும், தனது
வடிவுதோன்றளவுஞ்சத்தேபோலவிளங்கியிடும், தனதுவடி
வுதோன்றளவிற்றாநேயசத்தாய்விளங்கியிடும். (எடு)

கானனீருங்கயிற்றாவுங்கட்டையதனிற்கள்வனுமே, ஆ
னவவைதம்மதிட்டான மாகுமவைகடோன்றளவும், ஆனத
வைமெய்ப்போற்றோன் றுமதுபோற்சகமுமதிட்டானம், ஆன
சொருபந்தோன்றளவுமசத்தல்லாதுபோல்விளங்கும். (எச)

ஏகபரத்திற்குள் துலகி லெங்கும் விடையமாதல்பரம்
ஏகவிடையமாதலுயி ரிந்தவுயிர்க்கேழுத்தியினி, ஏகவிடைய
முதற்றள்ளி யெங்குமாகும்விடையமகும், ஏகத்தள்ளிமற்ற
லகு மிறக்கிற்பண்டைப் படிபிகழும். (௬௫)

எங்கும்விடையமாய்ப்பாத்தாக் கிருனெக்கானு மிலையா
கும், தங்குமுயிர்க்கே மறதியுண்டாந் தன்னுற்றளவேகூடி
டா, எங்கும்விடைய மாய்ப்பரமே யேகவிடைய வுயிர்போ
லத், தங்கிக்குருவா யெழுந்தருளித் தன்னுமுயிர்கண்மறதி
யெலாம். (௬௬)

மாயையதனில்மும்முத லும்வகுப்பாய்விளங்கியிருமந்த,
மாயைநீங்கிலொருமுதலாய் வகுப்பொன்றின்நி விளங்கியி
டும், ஆயிரமமென்றுளதோ வன்றேறியில்லாமாயையுமுன்,
டாயிரமமுள்ளளவு மந்தமாயைக்கழிவில்லை. (௬௭)

இந்தமாயைக்கழிவிலதே னிரந்தவுயிர்கட்கொருகாலும்,
அந்தமுத்தியிலையென்னி லையமுயிர்கடமைமறந்த, பந்த
நீங்கினக்கண்மேபரமாய்விளங்குமதையன்றி, இந்தவில்லா
மாயைக்கழி விலதினிலேவீடெனக்கூடா. (௬௮)

தன்னைமறைத்தபந்தமதைத் தள்ளிநீங்கிற்றான்விளங்
கும், தன்னைமறந்ததேபந்தந் தன்னையறிந்ததேமுத்தி, தன்
னைவிடவோர் பொருளில்லைத் தானேபிரம மாயையும்கின்,
தன்னைவிடவேராய்விளங்காதானேயாவிவிளங்கியிடும். (௬௯)

தன்னையறியாவியற்கையினிற் சத்தேபோலவிளங்கியி
டும், தன்னையறிந்தவுடனசத்தாய்த் தானேவிளங்குமில்ல
கம், தன்னையறியுமளவுமவை தன்னைவிடவேறிலையெனவே,
தன்னைநோக்கியிடினவையுந் தானாய்விளங்குமுடிவதனில்.()

இல்லாமாயைதானிருந்தென் னிறந்தென்னவைபந்தம
தாகா, இல்லாமாயைதனைமெய்யா யெண்ணுமதியேபந்தம
தாம், இல்லாமாயைதனைப்பொய்யா யெண்ணுமதியேமுத்
தியதாம், இல்லாமாயையில்லையென் றேயியல்பாய்த்தோன்
றுந்தன்னிலையில். (எக)

நினைவேவமூலமற்றதனி னின்றவிநியுமும்முதலும், நினை
வேநீங்கிலவைமூன் றுநினைவினொடுங்குமதனாலே, நினைவே
பந்தநினைவொழியினிலைமையானமுத்தியுமாம், நினைவேநீங்
கியனுதினமுநின்றநிலையேநின்றிடுக. (எஉ.)

நினைவுநீங்கிலுருநாம நீங்குமவையைத்தள்ளிடினும்
நினைவுநீங்குமற்றவையி னினக்கேகதிச்சையதினின்ற
நினைவுநீங்குநின்றிடமேநிலைமையானமுத்தியென்றும்
நினைவுகொண்டநிலையைவிட்டுநீங்காதென்றுநின்றிடுக. ( )

நினைவைநீக்கினோக்கியிடினிமலசொருபந்தோன்றியிடும்
நினைவைமேவினோக்கியிடி நிலையிலுலகந்தோன்றியிடும்
நினைவிலுலகமறிந்ததுவு நீங்கிச்சொரூபமறிந்ததுவும்
நினைவினோக்கிற்றானில்லைநிகழுமாயாமோகமதில். (எசு)

தனதுநிலையிற்றானிற்கச்சாற்றாமாயாமோகமதில். தனது
துவடிவைமற்றதுயிர்போற் றங்குநீங்கிற்றானிகமும், தனது
வடிவுதோன்றளவுஞ்சத்தேபோலவிளங்கியிடும், தனதுவடி
வுதோன்றளவிற்றானையசத்தாய்விளங்கியிடும். (எரு)

கானனீருங்கயிற்றாவுங்கட்டையதனிற்கள்வனுமே, ஆ
னவவைதம்மதிட்டான மாகுமவைகடோன்றளவும், ஆனத
வைமெய்போற்றோன்றாமதுபோற்சகமுமதிட்டானம், ஆன
சொரூபந்தோன்றளவுமசத்தல்லாதுபோல்விளங்கும். (எஃ)

அதிட்டானமதுதோன்றளவு மதுமெய்ப்போலவிளங்கி யிடம், அதிட்டானமதுதோன்றியபின் னசத்தேயாகிவிளங் கியிடம், அதிட்டானமதுதோன்றளவுமசத்தென்றெணியே னோக்ககற்றி, அதிட்டானமதாந்தனைநோக்கி லசத்தேயாகி விளங்கியிடம்.

(எஎ)

தன்னைச்சீவனெனத்திரிவாய்த்தானின் றுணர்தலஞ்ஞா னம், தன்னைப்பிரமமெனத்துணிவாய்த் தானின் றுணர்தலே ஞானம், முன்னைத்தொடர்ச்சிவிடையமது மூலவரவும்வாத னையும், பின்னையொருங்கேயொழிந் துவிடும்பேணல்விடுதல வைவேண்டா.

(எஅ)

நிமலநெஞ்சையுடையோர்க்கு நிலத்திலாசானெழுந்த ருளி, விமலதத்துவமசியெனவேவிளம்பிலவனுக்கக்கணமே, முமலநீங்கிச்சிவம்விளங்கு மோகநெஞ்சையுடையோர்க்கு, முமலச்சார்வாம்வாதனையேமூடிமிகவுநிறைந்திடுமே. (எக)

எங்கேநிறுத்தினங்கிருக்குமியல்பையுடையநெஞ்சுடை யோர்க், கிங்கோர்மயக்கங்களுமில்லை யிச்சையிறந்தநிலையா கின், அங்கேயாசானெழுந்தருளி யதுநீயெனவேயுரைத்தவு டன், அங்கேசொருபநாமெனவே யறுதியாகத் தோன்றி யிடம்.

(எஃ)

ஒருவவேண்டுமனைத்துமென வுன்னவேண்டாவினைநீங் கில், ஒருபுமனைத்தும்வினையுளதே லொன்றிமேவுமற்றவை யை, ஒருவல்பற்றலவையவிடுத் துள்ளபடியேமூடியுமெ னச், சொருபநாமேயெனத்திடமாய்த்தோற்றுமதற்கேமுய ன்றிடுக.

(எ௪)

சொருபநாமேயெனத்திடமாய்த் துணிந்தபேர்களில்ல தத்தை, மருவீநீங்காதிருந்திடினு மற்றோர்குறையுமவர்க்

இல்லை, சொருபநாமேயெனத்திடமாய்த் துணியாதவர்களி
ல்லறத்தை, ஒருவிரீங்கினதுகொண்டே யுளதோழுத்திபவ
மறுமோ. (அஉ)

மருவியில்லினிருந்தவர்க்கு மருவுஞ்சோகமோகமென்
தும், ஒருவித்துறவையடைந்தவர்கட் கொருவுமென்றுங்கூ
டாது, சொருபநாமென்றறியார்க்குச் சோகமோகமற்றுவி
டா, சொருபநாமென் றறிந்தவர்க்கே சோகமோக மற்றுவி
டும். (அங)

மித்தையதனைப் பற்றிடவும் விடவும்வேண்டா விவ்வுல
கை, மித்தையெனக் காண்குதல்போதும் விட்டுநீங்குமுட
னொருங்கே, எத்தைவிடுதலெதைப்பற்ற லென்னிற்செவத்து
வமான, அத்தைவிததெல்தனை நோக்குமதைப்பற்றிடுதல்நெறி
யாகும். (அச)

இல்லமென்றுந் துறவென்று மெண்ணவேண்டா மற்ற
வையில், அல்லனீங்கியொருநினைவா யசைவற்றிருந்துசொ
ருபமதைச், செல்லவிடையூறின்றியதைச் சேர்ந்தேநின்றத
ன்னிலையைப், புல்லவிடையூருகுமதைப் போக்கிவிடுகவே
தானும். (அரு)

விளக்குஞ்சொருபநோக்காது விளங்குமுலகைநோக்கி
யிடின, விளக்குஞ்சொருபந்தோன்றாதுவிளங்குமுலகேதோ
ன்றியிடும், விளக்குஞ்சொருபந்தனைநோக்கி விளங்குமுல
கைநோக்கமறில், விளக்குஞ்சொருபமேதோன்றும் விளங்கு
முலகுமதுவாய்ப்போம். (அஎ)

தன்னைமறைத்தபந்தமதைத்தள்ளிநீக்கித்தனையறியில்,
தன்னைவிடவோர்பொருளுமின்றித் தானேதானாய்விளங்கியி
டும், தன்னையறியுமவ்வளவுந் தன்னைவிடவேறிலையென்றே,

தன்னை மீது கொடுத்திருக்கிற தீவிர நடவடிக்கைகளைப் பற்றித் தனது உரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.
(-96-)

முலையக்கா பாய்ந்தவியை உன் கை மீட்டிப் பிடித்துப் போல், கீலை
 ஏற்பலம்மதனிலிற் பாலாந் தாழ்த்திவந்தவியை, கீலமதனி
 னோக்கியிடித்தீவன்பாடல்களையுடைய, கீலமதனிவாய்முள்ள
 ளுபமதாய்விகடிகிசுநூலைப்போல், துள்ளி.

(௨௨)

[illegible]

பகுத்துநீன் ததற்கொருபுறம்தலைநூல் நூலாய்க்கொதலும்,
பகுத்துநீற்குழ்ச்சாட்டிவைத்தமலர்ந்ததத்தெனவாய்க்கொதலும்,
வகுத்துமாவாக்கொய்க்கொதலும், தலைநூல்நூலாய்க்கொதலும்,
நூல்கொட்டிவெனவெனநூல்கொட்டிவெனவெனவெனவெனவெனவெனவென
தே.

இந்தச் சீவனக் கற்பிதமேயின் தீவிரம் இப்போதுள்ள வகையில்
அந்தச் சொரூபபிவனாகா எனத் தச்சீவனம் அந்தமும்
இந்தச் சீவன நூராமென்றென அந்தச் சொரூபம் அந்த
அந்தச் சொரூபமாங்கிதவன வந்தபிவன தீவிரம் (கரு

இதனாற்பக்தமுத்தியுள்ளடி தனாற்பக்தமுத்தியுள்ள
 நிதனான்முத்திபெற்றவனுள்ளடி தனாற்பக்தமுத்தியுள்ள
 நிதனாற்பலவேயாவியிருக்கின்றிலையா தனாற்பக்தமுத்தியுள்ள
 இதனாலவினோதமதாரூபி குவேசுவர தனித்தந்தம்.

இந்த நெறியினை ஸ்திரீ முயேகாந்தத்தினை முயேகாந்தம், பந்தமுத்திமார்க்கமனை தப்பகுத்துவந்தவழிப்படிப்பதென

என்னை யநியாதி துவலாய பீமங்கியுழன்று கிடப்பேற்
குந், தன்னை விகராம்விருத்தகிரி தங்குமுமையே தயவாகிப்,
பின்னை யானுந்தா னுமொன் றும் பிரபந்தனை யே யறிவித்து,
முன்னை மயக்கத் தனைக் கெடுத்த முதல்விக் கெனை யோ கைம்
மாறே.

(கக)

எழிலார் விருத்தாசலவடிவா மென் னாத வாழ் கெவனையா
னும், எழிலார் விருத்தவம்படிகையு மென் னம் வாழ் கெவனக்க
ருளும், எழிலார் பிரணவமும்வாழ்க வவந்தா யமுனை நொக்கி
யிடும், எழிலா ரடியார் கரும்வாழ்க வனைப் பிபாலெல்லோர்
கரும்வாழ்க.

(க௦௦)

வேறு.

வருரும் விருத்தகிரிக்குமா ரதே வெணுமுனிவ னிசைக்கு
நாவாய்க், காருரும்பழமலையிற் பெரியநாயகியிருந் தேகழற
மிந்தச், சீருரும் மத்துவிதவுண்மைய தயவமுனர்த் தேரார்திக
ழ்வாரொன் றம், தேருருஞ் சிவனுனை முத்திலிபதவுண்மையி
னதிண்ணந்தானே.

(க௦௧)

அத் துவிதவுண்மை - முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சர்வஞ்சின்மயம்.

உ-
கணபதி துணை .

திருச்சிற்றம்பலம் .

பிரம நுபுதுவிளக்க மூலம்

- அநுபுதியானுரைக்கவாழ்த்துப்பின்னை யெனக்
கனுகுலமாயிருந்தேயடைவாய்முடித்திடுமே. (க)
- பிரமா நுபுதியினைப்பெரியநாயகியெனக்குத்
திரமாகவருளியவாசெப்புலேவனவளருளால். (உ)
- அவளருளிஞாலையநுபுதியின் விளக்க
மிவனுரைக்கேகனந்நிலையையெய்திடுஞோகனிக்க. (ங)
- இவ்வநுபுதியையுரைக்கேகனிவ்வநுபுதியைநன்றாய்ச்
செவ்விதியினநிந்தோர்என்நோர்ந் துமிகக்களிக்க. (ச)
- வடிவினைநோக்காதுளத்தின் வண்மையைத்தேருதவினெந்த
கொடியவுரைபாராதுகொள்ளுவர்மேலாராருத்தம். [ள
- அறிவறியாக்குழந்தைதனதனைமுன்னேனகுழறுதலின்
பிறிவறியாதவர்முன்னேபுகுகேனநுபுதி. (ஊ)
- குழந்தைகுழறும்மொழிக்குக்கொண்டாடுமனைபோல
இழந்தவுயர்ஞானிகளுமென் னுரைகேட்டுண்மகிழ்வார். (எ)
- முத்தியைவேண்மிடினிப்போமுயலவேவண்டுமெனப்
புத்தியெனக்கருள் செய்த பொதுவையெங்குங்கண்டனமே.
- தனைத்தவிரவொன்றைத்தான்வேறாய்க்கண்டுவிடிற்
பினைச்சென்மநீங்காதுபிரமா நுபவமலவே. (ஈ)
- தன்னைவிடவேறென் றுந்தானில்லாத்தன்னிடத்திற்
றன்னினைவினாலேதான்சுகம்போலத்தோன்றிடுமே. (ஐ)

Figure 1 consists of two scatter plots. The left plot shows a positive correlation between the number of children and the number of children in the household. The right plot shows a negative correlation between the number of children and the number of children in the household.

$\frac{1}{\Gamma(\alpha)} \int_0^t (t-s)^{\alpha-1} f(s) ds$

[illegible]

[Faint, illegible handwritten notes]

[illegible]

1. The first part of the document is a list of names and addresses, which appears to be a directory or a list of contacts. The names are written in a cursive script, and the addresses are listed below them.

2. The second part of the document is a list of names and addresses, which appears to be a directory or a list of contacts. The names are written in a cursive script, and the addresses are listed below them.

[illegible][illegible]

100

[Faint, illegible handwritten notes]

100-443887-100

[Faint, illegible handwritten notes]

4-10-68

[Illegible handwritten notes]

100-443887-100

2007-06-06 09:00:00 2007-06-06 09:00:00

1944

தலைவர் அவர்களே கருத்துரைப்பதைத் தவிர்த்துவிட்டு நான்
தலைவர் அவர்கள் சொன்னபடியைச் சொல்லுகிறேன்.

[Faint, illegible handwritten notes at the bottom of the page.]

தானந்தபிரிஸ்லா ததா ஜெயகந்தன். சிவசுந்தரி
யானந்தபிரிஸ்லா ததா ஜெயகந்தன்.

யாவந்தமொழியை அனைத்துமேயும்
தனது மனத்தால் உணர்ந்துகொள்ளுக.

[illegible]

தனது தந்தைமார் உருவத்திலேயே இருக்கிறார்.

[illegible]

மனதுங்விசந்தோன் மஞ்சகம்பொழிபவன்

தமிழகத்தின் மூலக்கோயிலாக

[illegible]

(208)

(208)

(208)

(208)

(208)

(208)

(208)

(208)

(208)

(208)

(208)

(208)

(208)

(208)

(208)

(208)

(208)

(208)

(208)

(208)

(208)

(208)

(208)

(208)

Figure 1

- ஒருகுடைக்கீழரசாள்வோனோருக்கரசாகக்
கருதுவனோவதினொன்றுங்கலங்காதிருந்தனமே. (௫௧)
- காண்பதெல்லாந்தன்னுருவாய்காண்பதன்றிவெறுகக்
காண்பதுவுமுண்டோகயிற்றைவிடவரவுண்டோ. (௫௨)
- இத்தகைநிச்சயமுணர்ந்தேயிதிற்கலக்கடில்லாமற்
புத்திசமாதானத்தைப்பொருந்தல்சமாதியதாகும். (௫௩)
- பேதவாதியைக்குறித்துபேசுமறைசுகிருட்டி
பேதநீங்கின்றதென்றும்பிரமமேயுளதாகும். (௫௪)
- தோற்றமொடுக்கமில்லைத்தோற்றமொடுக்கத்திலுள்ள
மாற்றரியபெத்தமுத்திமருளென்றறிந்தனமே. (௫௫)
- முத்தியுளதென்றெண்ணின்மொய்ப்பந்தமுண்டாகும்
புத்தியினிலஃதொருவிப்போதமாயிருந்தனமே. (௫௬)
- வாரிபலவடிவானவாறுபோற்சங்கற்ப
நேரினாற்றூன்றூனேநிலையிச்சகமாய்நிகழும். (௫௭)
- சகமென்றுந்தானென்றுஞ்சாற்றிடுதன்மாத்திரமே
யகமதிற்தோந்திடுமிடத்திலகண்டமாயிருந்ததுவே. (௫௮)
- சத்தேயுளதென்றுஞ்சகமதனிற்றூனின்னு
சத்தேபோற்றோன்றியிடுந்தான்சித்தேயெக்காலும். (௫௯)
- தோற்றிடுதன்சத்தேதோற்றிடுந்தன்சத்தையினிற்
றோற்றிடுமிச்சகமனைத்துஞ்சாற்றிடுங்கற்பிதவடிவே. (௬௦)
- சத்தைக்கேதோற்றரவுதானுண்டசத்தினுக்குச்
சத்தைப்போற்றோற்றமில்லைச்சத்தையினிற்றூனிகழும். (௬௧)
- சத்தையிடமாய்நின்றேதான்வேறுபோற்றோன்றிச்
சத்தைபோலேநிகழுஞ்சகமசத்தேயல்லவோ. (௬௨)

அசத்தொருகாலையுந்தோன்றாதவளசத்தையே
யசத்தையுளதினவிளக்குமதிட்டானமாய்நின்றே. (எக)

தோற்றிடுதல்சத்தையேதோற்றிடுமிச்சத்தையினிற்
ரோற்றிடுமிச்சகமனைத்துஞ்சொல்லாய்முடிந்ததுவே. (எஉ)

சத்தைக்கேதோற்றரவுஞ்சார்ந்திடுமானந்தமதுஞ்
சத்தையில்லாதிந்தச்சகத்தினுக்குத்தானுண்டோ. (எங)

சித்துக்கேயுள்யிருப்புஞ்சார்ந்திடுமானந்தமதுஞ்
சித்தில்லாதிந்தச்சகத்தினுக்குத்தானுண்டோ. (எச)

ஆனந்தமானதற்கேயானவிரும்பும்முதிப்பு
மானந்தமில்லாதவகிலத்துக்குமமுளதோ. (எட)

சச்சிதானந்தத்திற்சகங்கற்பிதமாகிச்
சச்சிதானந்தத்தைத்தான்விடாதேநிகழும். (எஎ)

தோன்றுவதுநித்தேதொல்லுலகுநானாவாய்த்
தோன்றுவதுகற்பிதமேசொருபமன்றிவேறுண்டோ. (எஏ)

சொருபலக்கணஞ்சகத்திற்குநன்றிவிளங்குதலாற்
சொருபமேயென்றுதுணிந்தேயமைந்தனமே. (எஅ)

அறியாமையாலேயகிலம்போற்றேருன்றியிடு
மறியாமையீங்கிடத்திலறிவாயேதோன்றியிடும். (எக)

என்றுமொருபடியாயிருந்தபடியிருக்க
நின்றபடிபாராமுன்னிலைகலங்கிநின்றனமே. (அ௦)

நிலைபிறந்தபோதுநிலையினில்வந்திடுபோது
நிலைபிறியாதேநிகழுகொருபமல்லவே. (அ௧)

நிலைபிறந்ததென்றுநிலையினினின்றோக்கி
நிலைபிறந்ததேயிலையாய்நிஜசொருபந்தோன்றினதே. (அஉ)

பந்தமுத்தியென்னப்பகர்ந்திடுமிரண்டென்று
மந்தபரிபூரணத்திலன்றேறியிலையலவோ. (அ௩)

தன்னையேகண்டுதானிருக்கவல்லோருந்
தன்னையாரொன்றேறதவிப்பதுவுமென்னையேர. (அ௪)

கண்டிடுதெல்லாங்கனசொருபமேயன்றோ
கண்டிடுதல்வேறென்றுங்கலங்குவதுமென்னையோ. (அ௫)

தோன்றிவிளங்குவதுதொல்லுலகுக்குமுண்டோ
தோன்றிவிளங்குவதுசொருபத்துக்கேயன்றோ. (அ௬)

ஆதலினாற்காண்பதெல்லாமறிவுருவேயெனக்கண்டு
போதவிழித்திறந்துபொருளாயிருந்தனமே. (அ௭)

முன்வினையாஞ்சஞ்சிதத்தின்முடிச்சையவிழ்த்தனமே
பின்வினையாகாமியத்தைப்பிடித்துப்பிசைந்தனமே. (அ௮)

வீடுபந்தமென்றிடுதன்மித்தையேயாதலினா
லீடுவினையிரண்டுமெங்கேயுளதாகும். (அ௯)

ஒருகாலுநிலைகலங்காதுண்டாய்ப்பெற்றதிலமைந்து
வருகாலஞ்செல்காலமதியாதிருந்தனமே. (௧௦)

தெரிசனத்தின்முத்தியெனச்செப்புஞ்சிதம்பரத்தைக்
கரிசனமாய்க்கண்டுகருக்கழியநின்றனமே. (௧௧)

பார்த்தவிடமெங்கும்பரிபூரணமாகிக்
கோத்திருந்தபாழ்தனிலேகுடியாயிருந்தனமே. (௧௨)

செகமதையுந்தான்விழுங்கிச்சீவனையுமுள்வாங்கி
யகமதுவும்புறமுமிலாவகண்டமாய்நின்றனமே. (௧௩)

அதுவிதுவென்றிடவில்லாவகண்டபரிபூரணமாம்
பொதுவதன்றிக்குடியாகிப்புகுந்தேயிருந்தனமே. (௧௪)

தந்தையார்தாயார்தாரமார்புத்திரரார்
பந்தமாரொல்லாம்பரமாயிருந்ததே.

(௯௫)

ஊரோ துலகே துடலே துண்பொருளோ து
சார்பே துளவெல்லாந்தானாயிருந்தனமே.

(௯௬)

படித்தறிந்தபோதே பலகலையாகமங்களெல்லா
மெடுத்தறிந்ததுவிட்டேனெனைவிடவேறிலையென்றே. (௯௭)

தெருள்விழியோர் துணிவிதெனத்தேர்ந்த நுபூதியிற்கொள்வ
மருள்விழியோர் திரிவிலிதைமாயாவாதமதென்பர். [ர

ஒவதனின்மூவெழுத்துமோரெழுத்தேயானதுபோற்
சேவபரசிவமூன்றுஞ்சித்தொன்றையல்லவோ. (௯௮)

புத்தியில்லாவென்றனக்கும்போதவிழிதான் நிறந்து
முத்திபதங்காட்டுவித்தமுதுகிரிக்கென்கைம்மாறே. (௯௯)

யானுணர்ந்தவிப்படியேயிப்பிரமவநுபூதி
தானுணர்ந்தேயெல்லோருஞ்சதிராய்வாழ்ந்திடவேண்டும்.

மூமலவிருளினை நீக்கிமுத்திபதமெனக்களித்த
நிமலவிருத்தாம்பிகையே நீழிதான் வாழ்க. (௧௦௦)

(௧௦௧)

பிரமா நுபூதி விளக்கம் - முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ
கணபதி துணை.

பரிசோதனை பத்திரம்.

வேதாந்த சூடாமணி

பக்கம்.	பாடல்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
ம	உரு	க	புரு	புறு
மஉ	ருஉ	கூ	யுரு	யுறு
மச	ருஎ	க	சாற்றறி	சாற்றரி
ஷ	ருகூ	க	துரு	துறு
மரு	சுக	க	தறி	தரி
உரு	எஅ	எ	வறியு	வரிவு
ருக	ராச	எ	னிளு	னிஊ
ஹ	ராசு	ச	வவ்வவத்தை	வவ்வவித்தை
ருச	ராமரு	எ	ரங்குச	ரங்குச
ருஅ	ரஉஎ	ரு	கிச	கிசி
சம	ரருரு	உ	றெனிற்	றென
சஉ	ராசம	கூ	சுகவவா	சுகவா
சஅ	ராசும	எ	பனாதி	பமாதி
சகூ	ராசுரு	எ	வளைந்தடு	வளைத்தடு
ருரு	ரஎரு	உ	கறிந்தும்	கறிந்து

வியவரு வைகாசிமீன

உ
கணபதி துணை.

பரிசோதனை பத்திரம்.

வேதாந்த சூடாமணி

பக்கம்.	பாடல்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
ம	உரு	க	புரு	புறு
மஉ	ருஉ	கூ	யுரு	யுறு
மச	ருஎ	க	சாற்றறி	சாற்றரி
ஷ	ருகூ	க	துரு	துறு
மரு	சுக	க	தறி	தரி
உரு	எஅ	எ	வறியு	வரிவு
ருக	ராச	எ	னிளு	னிஊ
ஹ	ராசு	ச	வவ்வவத்தை	வவ்வவித்தை
ருச	ராமரு	எ	ரங்குச	ரங்குச
ருஅ	ரஉஎ	ரு	கிச	கிசி
சம	ரருரு	உ	றெனிற்	றென
சஉ	ராசம	கூ	சுகவவா	சுகவா
சஅ	ராசும	எ	பனாதி	பமாதி
சகூ	ராசுரு	எ	வளைந்தடு	வளைத்தடு
ருரு	ரஎரு	உ	கறிந்தும்	கறிந்து

வியவரு வைகாசிமீன

உ

கணபதி துணை.

இருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ சிவப்பிரகாசகவாமிகன் அருளிச்செய்த
வேதாந்தகுடாமணி.

இ ன் னு

சுபிவாஸகேஷத்திபலமணதும்பேகாமியூர்

ஸ்ரீ-முத்தாராமலிங்க சுவாமிகளின்

ஆதீனத்திற்குரிய

ஸ்ரீ-சித்தம்பரசுவாமிகள்

மாணாக்கர்களிலொருவராயிய

அ - இராமசுவாமிகளால்

கோமியூர் வட்டம்பிரதிப்படி

பரிசோதித்து

செய்துணை:

மிமோரியல் அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

விபகூல வைகாசிமீ

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ சிவப்பிரகாசகவாமிகன் அருளிச்செய்த
வேதாந்தகுடாமணி.

இ ன் னு

சுபிவாஸகேஷத்திபலமண நும்காமியூர்

ஸ்ரீ-முத்தாராமலிங்க சுவாமிகளின்

ஆதீனத்திற்குரிய

ஸ்ரீ-சித்தம்பரசுவாமிகள்

மாணாக்கர்களிலொருவராகிய

அ - இராமசுவாமிகளால்

கோமியூர் வட்டம்பிரதிப்படி

பரிசோதித்து

செய்துணை:

மிமோரியல் அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

விபகூல வைகாசி

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேதாந்தசூடாமணிமூலம்.

பாயிரம்

தருணமா துமைமுகத்தாமரைக்கெழு ... *
மருணனொமெனவுதித்தடியர்பாற்புரி ... *
கருணைமாமதமெனக்காட்டுமாமுகன் ... *
சரணவாரிசமலர்தலையிற்கொள்ளுவாம். ... (க)

அருமனையின்பொருடெரித்த விவேகசிந்தாமணியதனு
ளறவேதாந்தப், பொருளினேமுந் நீர்வரைப்பி னுலகறியச்
செந்தமிழாற்புணைதல்செய்தான், பெருகுசுவைநறவொழுகு
செஞ்சொன் மலராற்புணைபாப்பெருந்தண்மலைக், கருமிடற்
றுவானவற்கேசாத்து சிவப்பிரகாசன்கவிஞர்வேந்தே. (உ)

சீர்கொண்டவருமனையின் முடிமணியைத்தெய்வ
சிகாமணியையடியவர் தங்கண்மணியையமையைப்
பேர்கொண்டவிருளிரிக்குந் தினமணியைமுக்கட்
பெருமணியையகத்தினுக்கோர் விளக்காகவிருத்தி
யேர்கொண்டவிவேக சிந்தாமணியெனுநூலதனு
ளெடுத்தியம்பும்வேதாந்தப் பரிச்சேதப்பொருளை
நேர்கொண்டதமிழ்விருத்த யாப்பதனற்றெறிய
நிகழ்த்துவன்வேதாந்த சூடாமணியென்றன்றே. (ங)

பாயிரம் - முற்றிற்று.

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேதாந்தசூடாமணிமூலம்.

பாயிரம்

தருணமா துமைமுகத்தாமரைக்கெழு ... .. *

மருணனாமெனவுதித்தடியர்பாற்புரி ... .. *

கருணைமாமதமெனக்காட்டுமாமுகன் ... .. *

சரணவாரிசமலர்தலையிற்கொள்ளுவாம். ... .. (க)

அருமனையின்பொருடெரித்த விவேகசிந்தாமணியதனு
ளறவேதாந்தப், பொருளினேமுந் நீர்வரைப்பி னுலகறியச்
செந்தமிழாற்புணைதல்செய்தான், பெருகுசுவைநறவொழுகு
செஞ்சொன் மலராற்புணைபாப்பெருந்தண்மலைக், கருமிடற்
றுவானவற்கேசாத்து சிவப்பிரகாசன்கவிஞர்வேந்தே. (உ)

சீர்கொண்டவருமனையின் முடிமணியைத்தெய்வ
சிகாமணியையடியவர் தங்கண்மணியையமையைப்
பேர்கொண்டவிருளிரிக்குந் தினமணியைமுக்கட்
பெருமணியையகத்தினுக்கோர் விளக்காகவிருத்தி
யேர்கொண்டவிவேக சிந்தாமணியெனுநூலதனு
ளெடுத்தியம்பும்வேதாந்தப் பரிச்சேதப்பொருளை
நேர்கொண்டதமிழ்விருத்த யாப்பதனற்றெறிய
நிகழ்த்துவன்வேதாந்த சூடாமணியென்றன்றே.

(ங)

பாயிரம் - முற்றிற்று.

நூ ல்.

வேதமொருநான்குமாறங்கமுநன்னியாய
 மீமாஞ்சையொடுமிருதிபுராணமும்மீமோழா
 வேதலுறும்வித்தைகளாமவற்றுண்மீமாஞ்சை
 யுயர்ந்ததாயைநான்கத்தியாயமாயருத்த
 பேதமுறவிருகூருமவற்றுண்முதற்கூறே
 பிறங்குமருட்சைமினிசூத்திரரூபமாகிப்
 போதுமீராறத்தியாயங்களாய்க்கருமப்
 பொருளுணர்த்திப்பூருவமீமாஞ்சையெனப்படுமால். (ச)

சாற்றியவச்சைமினிசூத்திரத்திற்குமிக்க
 சாபரமென்றொருபாடியம்புரியப்பட்ட
 தேற்றமிகுமம்மீமாஞ்சைக்குமதம்பாட்ட
 மெனவொன்றுபட்டாசாரியனால்வந்தன்று
 போற்றுமவன்சீடனாகியபிரபாகரனாற்
 புகழ்பிரபாகரமெனவோர்மதாந்தரன்கமைய
 வாற்றியவச்சாபரபாடியமதற்குவிளங்க
 வாக்கப்பட்டுலகமெலாமறிந்திடநின்றதுவே. (ரு)

உரைத்தவிரண்டாங்கூறுபிரமமுரைப்பதனா
 லுத்தரமீமாஞ்சையெனப்பட்டருள்கூர்வியாதன்
 றெரித்தசூத்திரவடிவமாகியிருநான்கத்
 தியாயமாமவற்றுண்முதனான்கத்தியாயம்
 விரித்தலுறுதேவதாகாண்டமெனப்பட்டு
 விளங்குறுதெய்வதவில்க்கணம்பலபத்திரனா
 னிரைத்துரைசெய்யப்படுமேனான்கத்தியாய
 நிகழ்பிரமகாண்டமெனவேநிகழ்த்தப்படுமால். (சு)

வேதாந்தசூடாமணி.

அப்பிரமகாண்டத்துட்சிவமொடுயிரயிக்க
மறைதலாற்சங்கராசாரியனாங்குருவா
லொப்பரியபாடியமென்றுநாக்கப்பட்டதுபின்
நுனாத்ததற்குவிவரணாசாரியனென்பவனாற்
செப்பரியவிவரணமாய்க்கூறப்பட்டதுவே
தெரியின்வேதாந்தநூலென்றுநாக்கப்படுமா
லிப்பெரியவேதாந்தநூற்பொருளினகல
மெங்ஙனமென்றிடினுனாத்துமியம்பியநூன்முறையே.(எ)

வாய்த்தநூன்முகத்துநாக்குமங்களாசரணை
வாழ்த்துவணக்கொடுவத்துநிர்த்தேசமெனமுன்
ருத்தபதம்பதப்பொருளேவாக்கியயோசனையே
யறிவினாவிடையிவைவையந்நுனாயினிலக்கணமாங்
கோத்துநாசெய்விசேடவிசேடியங்கருத்தாகருமங்
கொள்கிரியையிவைவையந்நுவயவிலக்கணமாஞ்
சாற்றுமனுபந்தசதுட்டயநூற்குவிடயஞ்
சம்பந்தம்பயனதிகாரிகளெனநான்கறியே.

(அ)

விடயமதுசிவசீவர்தமதேகத்துவமாம்
விமலனொடுநூற்கறையப்படலையுந்தன்மை
யடைதலுறுசம்பந்தம்பயன்றுயொலாநீத்
தானந்தப்பதம்பெறுதல்சாதனநான்கிணையு
முடையவனையதிகாரியென்றவைவரறிஞ்
ருனாத்தசாதனசதுட்டயநித்தவனித்தப்
படுபொருளின்விவேகமிகபரபோகவிராகம்
பழிப்பரியசமைமுமூட்சுத்துவமெனப்படுமால்.

(க)

நித்தியமான்மாவேபாய்விடயமெலாமெனத்தேர்
நிலைதருநித்தியாநித்தியவத்துவிவேக

மெத்திவருமிகமுடனுத்தரத்திலவருபோக
 விராகமிம்மைமறுமையுளவிடய நுகர்வனைத்தும்
 பொய்த்தழியுமிடும்பைமயமெனவிடுதலாகும்
 புகழ்ச்சமையேமுதலாயசட்குணங்கள்பெறுதல்
 வைத்தசமையின்பாயமுத்திவிருப்பதுவே
 வயங்குமுமுட்சுத்துவமென்றறிந்துகமதித்தே.

(க௦)

சமைதமையேதிதீக்கையுபரதிகிரத்தைசமாதி
 சமைமுதலாமறுகுணங்களுட்கரணமடக்கல்
 சமைதமைதான்புறக்கரணமடக்குதல்காமாதி
 தணித்திடுகைதிதீக்கைகருமங்களனைத்தினையுஞ்
 சமையெனவேவிடுதலுபரதிசுருதிசுருவைத்
 துணிவினானம்புமதேசிரத்தைகுருமொழிநெஞ்
 சமைவுறவேதிட்பமுறல்சமாதியிச்சாதனஞ்சே
 ரதிகாரிசெயங்குருசேவையினையெடுத்தியம்பில்.

(க௧)

ஆத்தமுடனங்கமேதானஞ்சற்பாவ
 மாமவற்றுட்குருபரனுக்கனுகூலவிருத்தி
 யாத்தமுயர்குருபரன்குற்றேறவலையங்க
 மருட்குரவர்க்குரியமனைநிலமுதலாமவற்றைக்
 காத்தலதுதானமாஞ்சற்குருவேமெய்யாய்க்
 கண்டசிவமெனநம்புமதுவேசற்பாவ
 மேத்துகருமம்பத்திமிகுஞானகாண்டி
 யெனுமிவற்றான்முவதிகாரிகள்வேறுமுளரால்.

(க௨)

உடம்பினையும்வருகுடும்பந்தனையுமியானெனதென்
 றுளன்கருமகாண்டியெலாக்கிரியையுமீசற்கே
 திடம்பெறநின்றாக்குமவனேபத்திகாண்டி
 செய்க்கருமமனைத்தினுக்குங்கரிதானென்றிருப்போன்

வேதாந்தகுடாமணி.

மடந்தவிருநன் ஞானகாண்டியெனலாகு
மற்றுமுளகாவொருவர்க்கொருவருயர்வா
யடைந்தவதிகாரிகளங்கவர் கருமிமுழுமட்சோ
டறையுமப்பியாகியனுபவியுடனாருடன்.

(கங)

முடமொடுதன்சாதிக்கருமமேபற்றி
முத்தனாமவனாறுபிறப்பினிலாண்கருமி
நீடுலகமின்மையெனநினைந் துபுறக்கரும
நிட்டனாய்முப்பிறப்பின்முத்தனாமவனே
நாடரியமுழுமட்குலகங்கனவெனக்கண்ணிள்ள
நற்கருமஞ்சேர்ந் துபிறப்பிரண்டுளனப்பியாகி
வீடுலகவிவகாரநினையாமல்விவேக
மேவியோர்ப்பிறப்பினுன்முத்தனனுபவியே.

(கச)

உலகநிலைதான்ருமற்றன்றிகழ்ஞானத்தா
லுண்மைமுத்தனாமவனையாருடன்மற்று
முலகமுதல்யாதெனத்தேர்வொடுகுருவையடைந் து
முடம்பாதுபொய்யெனக்கண்டருட்குருவையடைந் து
முலகிலொருருரவன்றன்மகற்குபதேதசஞ்செய்
துறக்கேட்டுமுயர்தருஞானிகளாகிமுத்தி
யுலகுதொழுவிவேகமொடுவிரத்திதெய்வகதியா
லுற்றிடுவோர்மூவாதிகாரிகளாகுவரால்.

(கரு)

சாதகர்களாஞ்சீடர்பேதத்தாற்குரவர்
தாமும்போதககுருவேமுதலாகவிருநாற்
பேதமடைகுரவருட்போதகன்முன்னூலிற்
பெரும்பொருள்கூறிடுபவன்றத்துவந்நிகழ்த்துபவனே
வேதகனல்வசியாதியாலிம்மையின்பம்
வெந் துயரங்குதவுமவனிதிதகுருவறத்தைப்

போதகஞ்செய்திருமையினுமின்பமருள்பவனே
புகழ்தருகாமியகுருவென்றை குவார்முதறிஞர்.

(க௬)

சூசகனாம்விவேகத்தாற்சமைமுதலாங்குணங்க
டொகுப்பவன்பொய்விடய மெனவான்மவிருப்பருள்வோன்
வாசகனஞ்சிவசீவரயிக்கியஞானத்தை
வழங்குமவன் காரகனை யந்தவிர்த்துநிலைத்த
வாசகலுமுத்தியருள்பவன்விகிதகுருவா
மதிகாரிகளாகுமெனமுன்னர்க்கூறு
நேசமுறுசீடர்தம்முளொருவன்முத்தாப
நெருப்பினால்வெந்துசின்தாகுலமுடையனாகி.

(க௭)

நானூரிப்பவமெனக்குவந்தவாரொன்கொ
னசிப்பதெவராலெனவாய்ந்தலர்கரங்கொண்டேகி
யானாநற்கல்வியறிவடக்கம்வயிராக
மாதியாங்குணமுடைச்சற்குருவையடைந்தெதிர்மண்
ணூராரப்பணிந்தெழுந்தன்பாற்கரங்களுக்குவித்தே
யுறவமுத்தியருட்குருவேயென்பாசத்தொழிவு
தானாமெத்திரத்தினாலெனவினவல்சீடன்
றனதுவிதிவத்துயசன்னத்துவமாமன்றே.

(க௮)

அனையவனத்திகாரந்தெரிந்தருளானோக்கி
யஞ்சலோம்பென்றபயகரஞ்சிரத்திலிருத்திப்
புனையவருஞ்சுருதியுத்தியாலவனதனான்ம
புத்தியினையொழித்துத்தாதான்மியவாக்கியத்தா
னினையலருமொருபிரமநீயேயென்றுள்ள
நிலையயுணர்த்துதல்குரவனுபதேசமாகு
மினையவுபதேசமுறையுத்தேசத்துடனே
யிலக்கணஞ்சோதனையெனுமுன்றினையுமுடைத்தாமால்.

( )

அறியவுணர்த்துறுபொருளைநாமமாத்திரத்தா
 லைறந்திடுதலுத்தேசமாங்களகம்பளமாங்
 குறியுடையதானெனல்பொலப்பொருளிற்சிற்றந்த
 குறியுணர்த்தலிலக்கணமவ்விலக்கியமாம்பொருளிற்
 செறிவுறுமவ்விலக்கணமுண்டோவிலையோவென்னத்
 தெரிந்திடுதல்பரிட்சையோர்பொருளறிந்துபெற்றற்குப்
 பொறியுறல்செய்காட்சியாமளவைமுதலாகப்
 பொருந்துபிரமாணங்களுட்டுளவாமன்றே.

(௨௦)

கடமுதலாமவற்றினதுகாண்கைதானே
 காட்சிபுகையாலங்கிஞானமனுமானந்
 திடமருவுமவ்வனுமானம்பதினையேது
 திட்டாந்தமெனுமங்கமுடைத்தவற்றுட்பதினா
 யிடமலைவவ்வழலுடைத்தென்பதுபுகையுண்மையினா
 லெனலேதுமடைப்பளிபோலென்பதுதிட்டாந்த
 முடைமையுணர்த்தனுரையானதிதீராதி
 புறுகனியாதி கருண்மைஞானமாகமமாம்.

(௨௧)

பகற்பொழுதுண்ணாறொருவனினையாமைகண்டு
 பரிந்திரவூண்கற்பித்தல்காணருத்தாபத்தி
 யகத்தினிலையுறுதேவதத்தனெனிலிருப்ப
 னவன்வேறோரிடத்திலெனத்தெரிந்திடுதறன்னைத்
 தகப்பெரியர்கேள்வியருத்தாபத்தியென்பர்
 தகும்பசுவோடொக்குமரையெனுமொழிகேட்டிருந்தோன்
 புகப்படரும்வனத்திலதன்விடயஞானந்தான்
 பொருந்துதலையுமமானப்பிரமாணமாகும்.

(௨௨)

இந்நிலனிர்கடமில்லையென்பதொற்றோன்று
 மின்மையுணர்வபாவமாமாயிரமாகியவெண்

டன்னிலொருநாறெனுமென்னுண்டெனுஞானந்தான்
சம்பவமாமிம்மரத்தினியக்கனுளனென்னுஞ்
சொன்னிகழ்வில்வருமியக்கவிடயவுணர்வதனைச்
சொற்றிடுவாரறிஞரைதிகமாருமளவை
யென்னவிவண்டொகுத்துரைத்தகாட்சிமுதலாய
வெண்வகையிற்சமயர்கொளலின்னவெனவுரைப்பாம்.(உங)

புகலுலகாயுதனுக்குக்காட்சியொன்றேசயின
புத்தவைசேடியர்கடமக்கிரண்டனுமானத்தோ
டுகலருஞ்சாங்கியர்க்குமுன்றுரையொடுநான்குவமை
யொடுநியாயர்க்கருத்தாபத்தியொடைந்தாகு
மிகுபிரபாகரற்காருமபாவமொடுபாட்ட
வேதாந்திகட்காகுமெனவறிகதெரிவுற்
றிகலருமொண்புராணிகர்உடமக்களவையெட்டா
மென்றுரைப்பர்சம்பவவைதிகங்களுடனன்றே. (உச)

திருந்தியவேதாந்தநாலியம்புருவதிருக்குத்
திரிசயமென்றிருபொருளங்கவற்றின்முதற்றிருக்கில்
வரைந்திடுவசுவகதந்தன்சாதிவிசாதினார
மற்றவைமூன்றினுக்குமுதாரணமுறையேமொழியில்
விரிந்தநிழறருநெடும்பூம்பணைமாமொன்றிற்கு
னிமிநினங்கள்புக்குமுகத்துமுதுபெருகுறுதே
னருந்துநறுமலர்முதலாயினவுமேவறுள்ள
வணிமரமுங்கன்முதலாயினவும்போலாமால். (உரு)

நிரவயவமாதலினுஞ்சத்துவேறு
நிகழாமையானுமிதைதனக்குமுதனடுவின்
ருருவுறுகவிவ்வுலககாரணமாமாயை
புண்மைபிணுனிறுதியுலென்பதென்கொலென்னில்

வலாவுதருகித்திரிகன்கித்திரசத்தியைப்போன்
மாயையஞ்சன்மாத்திராமாம்பிரமத்தின்வேறாய்த்
தெரிவதிலாமையினென் றஞ்சச்சிதானந்த
சிவத்தினுக்குவிசா தியிலையென் றுணர்கதெரிந்தே.

(உச)

சுருதியினுளேகமேவாத் துவிதமென்னுஞ்
சொற்றிடைபுளேகமெனுஞ்சொல்லைதுக்கமிக்க
மரிதினுணரோவெவனுமிடைச்சொற்குத்தேற்ற
மத்துவிதமெனுமொழிக்குத்துவிதவிலக்காகக்
கருதுபொருள்வருதலினுலிம்முலையேமாயா
கற்பனைகள்கடந் துநிரவயமாகியென் றந்
திரிதலிள்கின்மயமாகுமொருபிரமந்தனக்குத்
தெரித்தசுவகதமுதலாயினமுன் றுமிலையே.

(உஎ)

அத்தியாரோபமபவாதமெனவி ரண்டா
யறைகுவர்கற்பிதமத்தியாரோபமுள்ள
சுத்திபூமிலாதவி ரகிதம்வினைத்தல்பாலச்
சொல்பிரமசுத்தினில்லாவுலகதுகற்பித்த
லெய்த்திதுதான்வெள்ளியதன் திப்பியெனல்போலார்ந்
திறைமெய்பொய்யுலகமெனத்தெளிதலபவாத
மெய்த்தபொருள தியுமிலக்கணமுன் றுமவைதாம்
விளங்கதத் துவாவிருத்திதடந்தமொடுசொருபம்.

(உஅ)

ஆகமுதலன நியதிசெய்துநின் ற
வாருயிகாயறிவித்த லதத்துவாவிருத்தி
சாகைநுனிமதியுளதென் றுணர்த்தலிற்பூதாதி
சுகமாயகா ரணங்கொண்டறிவுணர்த்தல்தடத்த
மாகனலிவிளங்குகதிர்ச்சொருபெனல்போலான்
மாவினிசொருபமி துவெனவுணர்த்தல்சொருப

நீகடவுசொருபநிசஞ்சச்சிதானந்த
நித்தியம்பூரணமாகநீநினைந்துகொள்ளே.¹

(௨௬)

மதித்தன்மதியாமைநனவாதிகளிற்றனக்கோர்
வாதையிலாதுண்டெனல் சத்தவத்தையனைத்தினுமே
யுதித்தவிடயங்களை நின் றறிந்திடுதல்சித்தா
முவப்பினுக்குவிடயமாந்தன்மையானந்தந்
திதித்தசதோதிதநித்தமனைத்துஞ்சாதகமாந்
திறத்தினுலனைத்தினுஞ்சம்பந்தநிறைவெனவே
விதித்திடுகவுயிர்சச்சிதானந்தமயமேல்
விளங்கியதிலவற்றுளானந்தமெங்குமெனினே.

(௩௦)

வெம்மையொளியுருவாய வழல்விளக்கிஞொளியே
விளங்கியிதம்புனவிடத்தின்வெம்மையேவிரியும்
வெம்மையொளியிரண்டுமெழும்விறகினிலவ்வகைபோல்
விமலசத்தொன்றேதிகமுங்கன்முதலாமவற்றின்
மெய்ம்மைதவிர்புத்தியதுதமோகுணத்தின்மூட
விருத்தியினுமிராசதத்தின்கோரவிருத்தியினு
மெய்ம்மையசச்சித்தாகுஞ்சத்துவத்திற்சாந்த
விருத்தியினிற்சச்சிதானந்தங்கடோன்றும்.

(௩௧)

ஆதலினுலானந்தமயமாமான்மாவவ்
வைந்தினுக்குமுபாதியுளவைவமுறையேமொழியிற்
பேதமுறுஞ்சத்துமுன்றும்விவகாரிகம்பின்
பிராதிபாதிகம்பாரமார்த்திகசத்தெனவே
மூதுணர்விற்குமுத்தியிற்றோன்றாதுநனவுற்று
முத்தியருமளவுமுறுங்கடாதிமுதலதுவாம்
போதுகனவினிற்றோன்றியழிவதிடையதுவாம்
பொன்றுதபிரமசத்தேயிற்றுதியதாமன்றே.

(௩௨)

வேனொடசன் கூடத்தன்பிரமமென்னச்
சித்துநான்காங்குடநீர்கதுவுறுவண்மீன்வான்
நூவுபனிநீர்விம்பவனுமிதாசாசஞ்
சொல்கடாவச்சின்னாசாசமொடுமாவான்
மேவுமிவைவயவற்றி னுக்குத்திட்டாந்தமுறையாம்
விடயமொடுபிரமம்வாசனை முக்கியம்பின்
னேவுநிசவான்மாவோடத்துவிதம்வித்தை
யெனுமிவற்றின்பெயராலெண்வகைப்படுமானந்தம். (ந.ந)

மாதமுதல்விடயவூதியங்கடமிற்றேன்றி
வரல்விடயவானந்தங்கண்படையிற்றேன்ற
லோதுபிரமானந்தந் துயிலொழிவிற்றேற்ற
முடையதுதான்வாசனாந்தங்கேடுளவா
மாதலுமினொதுமன்மதிதோன் றுதல்முக்கியமா
மானந்தமேனாலையோகத்தினில்வந் துதித்த
லேதமறுநிசர்னந்தம்பிரியவிடயத்து
ளியான்பிரியனைத்தோன் றுதலான்மானந்தம். (ந.ச)

விரியுமுலகனைத்தும்பொய்மெய்ம்மைதானென்னும்
விவேகத்திற்றேன்றுவதேயத்துவிதானந்த
மரியமறைமுடிவாரும்வாக்கியஞானத்தா
லாதலதுவித்தியானந்தமெனவறிக
வுரியனமுன்னின்மையொடுபின் னின்மையின்றி [த்
யொன்றினிலொன்றின்மையென்றுமின்மையெனநான்காய்
திரியுமபாவங்களிவைநித்தியத்துட்புகாத
திறத்தனவாம்பூரணத்துமுருதனமுன்றாகும். (ந.ந)

உரைத்தவைதாமியாவையெனினொருகாலத்துண்டின்
ொருகாலத்தெனுங்காலபரிச்சேதமுடனே

தெரித்தவொருதேயத் துண்டொருதேயத்திலெயன்
 தேயபரிச்சேதமுமொன்றாகாதென் துங்
 கருத்தில்வருவத் துபரிச்சேதமுமொன்றே
 கருதிகவினிச்சித்தின்விரிவாருமொன்றை
 விரித்திடுமச்சீவாதிசுட்ஞடாமாதி
 விவகாரகற்பனை யீண்டெடுத்ததுமொழிநுதுமால்.

(௩௬)

சாற்றறியவேபதங்கன்முறைகிவன
 னைசதன்பினபிராஞ்ஞனென்பகர்ந்திடுவாவருள்
 வேற்றுமைசெய்தாலவுடல்வியட்டியபிமாணி
 விவகாரிகன்புத்திகதுறுசைதன்யன்
 மாற்றறியதிதாபாசன்விட்சேபருபன்
 வருபிரமாத் வருவவல்கத் துருவொடுபோத்துருவே
 தோற்றறியிடும்விஞ்ஞானமயன்ருடும்பிசரிச்
 துவம்பதமுக்கியன்முதலாயினவிவருமம்.

(௩௭)

பெற்றவொருகுக்குமெய்வியட்டியபிமாணி
 பிராதிபாதிசீவன்சொற்பனகற்பிதெனன்
 மற்றவைதான்முதலாயதைசதன் தன் பெயராய்
 வழங்குறுவர்காரணமெய்வியட்டியபிமாணி
 யுற்றவருமவித்தையோபதிதன்காரியமா
 முபாதிசுனென்பனமுதலாம்பிராஞ்ஞமங்கள்
 பற்றிவருசீவான்மாவந்தரான்மாமேற்
 பரமான்மாவெனப்படுமான்மாவிதமுன்னருகம்.

(௩௮)

(வேறு.)

காயந் துளவிரும்புபோலுடம்பாதி கலந் துருகுடும்பமெ
 ன்வழக்கிற், சார்ந் துளன்சீவான்மாவெனப்படுவானருமனா

யிலையின்போலத், தோய் துளகுதம்பப் பெருவிவகாசம்
தோய்வினைந்தரான்மாவாம், பொருளிறத் துபரிதிபொத்
சான்றாய்ப் பொருத்திடுஞ்ஞான்பரமான்மா. (மக)

நீர்விழுந்தொருவெங்கதிர் துதிமாதி நின் தவென் றகாப்
பதுபோலும், கார்வினாந்தொடர்வாநின்று தன்னகைம
தியென்பதுபோலு, மோர்வருத்திரிவிந்நொதவான் மாலித்
குடன்முதலாகியவுபாதிப், பெர்வருஞ்சேவபாவனை யுலகப்பெ
ருவிவகாசமென்றறிவே. (சுரு)

அருவிராட்புருடனிரணியகர்ப்ப னந்தநியாமிபெயன்றீச
ன், நிரிவிதமவருட்டுலவாகத்தூச் சமட்டியாநியவாமிமான்,
விரிவுறும்கவகவாநரனெனமுதலாய் விராட்புருடன்பெய
ராகு, மருவுறுபிவிங்கவெனுமுடற்சமட்டி மானிமாப்பிரா
ணனேயன்றி. (சுக)

குத்திராத்திகளெனபெயர்முதலாகச் சொற்றனநிரணி
யகர்ப்பத், கேத்துகாரணமாமுடம்புதுசமட்டியெனு மபி
மானியவ்வியத்தன், வாய்த்தகாரணமாமுபாதினைனந்த மய
ன்பரதேவதைபரம, னுத்ததற்பதமுக்கியார்த்தெனன்பெயர்
முனந்தரியாமிபெற்றிடுமே. (சுரு)

இத்திராபடமோர்பொருளொருங்குடாத் திகழ்வினிற்ற
வுதமேயெனவு, நெய்த்தகழ்வருடக்கடிதமேயெனவு நீனிற்
த்திலாஞ்சிதமெனவும், பத்தியோவியஞ்சேர்ந்திரஞ்சிதமெ
னவும் படுதல்பொற்பிரமமுமாயை, வைத்தகாரியங்கள்கட
ந்துறுமில்லையெனங்குஞ்சித்தெனும்பெயர்புனைந்தே. (சுக)

அகிலகாரணமாயையையெருவியந்தரியாமியாமாயை,
சகலகாரியமாஞ்சுக்குமவுடம்பு சார்ந்நுபொன்கர்ப்பனெ

ன்றுகி, விகலமிநூலவுடம்பினைமேவி விராட்டெனநிற்குமெ
ன்றறிவாய், திகழுறுபிரமஞ்சித்திரபடமேற் சித்திரமியாதெ
னவினவில். (சச)

விரிஞ்சனேமுதலாஞ்சேதனமோடு வெற்பெழுவாய
சேதனமாய்ப், பரந்நுளவுலகஞ்சித்திரமென்பர் பரம்பொ
ருளாமொருபிரமத், திருஞ்சடாசடமாமுலகநுதோற்றமெ
வ்வணமெனிற்படந்தன்னில், வரைந்தபன்னிரமாய்க் குளிர்
முதன்மாற்ற வல்லனவலதுகிற்போலி. (சரு)

ஓர்வடிவாகிக்குளிர்முதன்மாற்று முண்மையாஞ்சித்தி
ரபடம்போன், ஞர்வுறவெழுதுங்கிரிமுதலாய வதனொடொ
ப்புறுகிலாவாபோற், நேர்வரும்பிரமத்தெழுந்நுபற்பலவா
ஞ்சீவர்கள்சித்தொடொப்பாகப், பார்முதலொவ்வாச்சடங்க
ளாதலினொற்பரத்திலாஞ்சடாசடவுலகம். (சசு)

இத்திறத்தீசன்முக்கியகுணங்களெலாமறிதன்முதலன
வாங், கத்துருத்துவமோடகத்துருத்துவம்பி னன்னிதாகத்
துருத்துவமே, யத்தன்மெய்ப்பிரபுத்துவவலியாக்க லளித்
தல்போக்குதனியமனந்தா, நெய்த்திடலகற்று மனுப்பிர
வேசமென்பனவீசனைந்தொழிலே. (சஎ)

நீங்கியவிகாரப்பிரமமாமீசனிகழ்த்துமோ தொழில்பல
வென்னிற், பூங்கதிரிச்சையின்றியேவாரி பொழிமழைக்கதிரி
னொற்பொழியா, வாங்கதினிழலைப்பொருந்தியந்நிழலை யலர்மு
கிலான்மறைத்தளித்தே, தூங்கிமகரத்தால்வெங்கதிரானீர்
தொலைத்ததைத்தன்னொடாக்குதல்போல். (சஅ)

போற்றிறைமாயாசத்தியோடொன்றிப் பொலீந்தசிற்
பிரதானமதனாற், சாற்றருமித்தகாரணனாகித் திருஞ்சடப்

பிரதானமதனா, லாற்றுபாதானகாரணனெனநின் றுக்கிய
புத்தியாதிகளிற், றேற்றுபூசீவரூபமாய்வினையாற் சொற்ற
போத்துருவெனநின்றே. (௪௯)

நியமசத்தியினுற்பேர்கபோத்துருவை நியமஞ்செய்து
ருத்திரவுருவான், மயமுறுமாயாகாரியஞ்சிதைத்து வந்தரு
ளாரியவுருவா, லயர்வுறுசீவன் றன்னையேதன்னே டயிக்க
மாக்குவெனவறிக, வயர்வுறுசமட்டி வியட்டியென்பன
வாலுயிரிதைகட்குறும்பேதம். (௫௦)

மிகுமரப்பன்மை தண்டலையெனல்போன் மிகுமுயிரொ
லாமுனானுமோர், தகுமபிமானமிறைசமட்டியதாந் தனி
த்தனிமரம்பெயர்கொளல்போற், பகுமுடறேறும்வேறுவே
ருகப்படுமபிமானமோர்ந் துரைப்பிற், றெகுமுயிர்வியட்டி
யுருவென்குவர்மேற்றொம்பதவிலக்கியமுரைப்பாம். (௫௧)

சீவனொன்றிடுமுவகையதிட்டானன் சேதனனந்தரியா
மி, யாவலினனுசந்தாத்துருச்சயஞ்சத் தார்த்தனோடவிச்சின
ன்சீவன், தாவரும்பாரமார்த்திகன் றுரியன் சான்றினன் பிர
த்திகான்மாவா, லேவமிறொம்பதத்திலக்கியார்த்த என்ன
பகடத்தனாமங்கள். (௫௨)

ஈசனொன்றிடுமுவகையதிட்டான னியம்பரு மொருபர
ப்பிரமம், பாசமில்பரதத்துவம்பரமான்மாப் படியிலாவிசுத்
தசித்தின்றிப், பேசுதற்பதலக்கியார்த்தனென்பனமுற் பெ
றுபரியாயநாமங்க, டேசுறுபிரமந்தனக்கெனவுரைப்பர்திரு
ந்துநூறெரிதரும்புலவர். (௫௩)

வடிவொடுபெயராற்குடமுதலாக மண்பலவகைப்படும
துபோற், சுடுபசும்பொன்னேசெய்கையாற் பலவாஞ்சுடரி

ஹையருவுகொள்வதுபோத, படியறுகித்தேமுன்சொல் சீவா
திபலவுமாமெனமுதலாக, விடலருமறிஞர் தால்பலதிருக்கு
விவேகமென்றியம்புறுமன்றே. (௫௪)

(வேறு.)

இந் துவினை யனாநியடைந்ததைமுழுது மறைமாயமலிந்துத
ன்றோ, லந்திறனை யொளிர் வித்துக்கொள்களங்கமென வெனை
யானறியெனென்னு, முந் துலகவிவகா ரந்தனி னுயினாயடைந்
ததனை குடா தென்று, மந்தவுயிரா லறியப்பட்டுமன ல்தம்பிக்
குமந்திரம்போல். (௫௫)

விளங்குறுமான் மாவுருவமல்லாம லான்மாவின்வேரு
ய்த்தேதான்றோ, துளங்கொள்வியதாதிகா ரியங்கடமைத்தோ
ன்றாமலொடுக்கிநின்றும், துளங்கலகடித கடிதஞ்சமர்த்தை
யாகியுமேதோன்றாநின்ற, வளங்கடருகா ரணமாயதுவாகுந்
திரிசயமாமாயாசத்தி. (௫௬)

அனை யுதொருமாயையிலக்கணமசத்துச்சடந் துக்க மறி
த்தங்கண்ட, மெனுமிவைபுண்முயற்கோடுமுதலசத்துச் சட
வுருக்கல் லெழுவாய்புத்தி, தனை யடையுங்கோரமொடுமுட
விருத்திகடுக்கந்தபுமெய்யாதி, முனமுரைசெய்யனித்தங்க
ண்டிதங்காலபரிச்சேதமுதலவாகும். (௫௭)

பின்னமொடசத்துச்சாவயமுமெதிர் மறையுமவைபிரிந்
துதம்மின், மன்னியவுமொழிந்தனிர் வாச்சியமாகுநவவிதமம்
மாயையெய்து, முன்னலருஞ்சுருதிசம்பந்தமுத்தி சம்பந்த
முலகசம்பந்தமுன்று, மென்னவருஞானங்கண் முறையே
யம்மாயைபடுமியல்புகூறில். (௫௮)

விண்ணின்மலொனத்துச்சமேயெனவு மிப்பிவருவெள்
ளிபோல, வெண்ணுமனிர் வாச்சியமாமெனவுமுயிர் போனித்

தமெனவுநிற்கு, முண்ணிலவுதமமாயைமோகமுடனவித்தை
பொய்ம்மையுருவியென்றே, நண்ணுமிவைமாயாபஞ்சகமா
குமெனவநிருநவில்வான்றே. (ருக)

சீவசேதனமறைத்துத்தமமயலாநியவுலகத் திறத்திற்
கெல்லா, மேவுகாரணமாநிமாயைவிபரிதஞானம் விளைத்து
மோக, மோவவுணர்வழித்தவித்தை சத்தின்வேருகிப்பொய்
யுருவியாகும், லீவிலாமாயையதந்கிருதருமஞ்சங்கோச வி
காசமென்றும். (சு௦)

விரிந்தபடமோவியங்கன்பலதிகழ்த்திக் குவித்தொடுக்
கும்விதமேபோல, வரந்தைதருமாயையுந்தன் விகாசதரும
த்தினுலகிலங்காட்டிப், பரந்தவைகள்சங்கோச தருமத்தா
லடக்குமெனப்பகர்வர்மாயைக், நிருந்தகுணமிரண்டுளதில்
சுதந்தாமுஞ்சுதந்தாமுமென்னவன்றே. (சு௧)

பொய்யாநிச்சத்துருவப் பொருளின்வேருகி யொரு
பொருளாய்த்தோற்றல், செய்யாகமயா னுளதில் சுதந்தா
ஞ்சான்றாயவொருசேதனன்பா, னுய்யாதசீவாநி யாக்குத
லாற்சுதந்தாமுமுளதுமாயை, மெய்யானதலதென்றல்விச
ம்பலர்போலில்லையெனவிளம்பலன்றே. (சு௨)

புலமில்லனவிடைக்கரிபோற் றேருன்றிவிசாரந்தோன்ற
ப்பொன்றும்பொய்யா, நிலவுதல்செய்சுத்தசத்துவவடிவமா
யையொடுநிகழ்த்துகின்ற, மலினசத்துவவடிவவித்தைதம
ப்பிரதானவடிவமாகு, நலமில்பிரகிருதியென விருத்திமூன்
றுடைத்துமுனநவின்றமாயை. (சு௩)

மாயைவருசுமுத்திலயங்களினத்தியாசயிக்க மாயிற்று
ண்மை, யாயபிரமத்தினனவொடுபடைப்பி னினுபேதவவந்

தையெய்து, மேயவதிற்பிரமசைதன்யம்விம்பித்திதுவே வி
ளங்குஞானத், தூயசைதன்னியவீசன்பதியென்றிடநிற்குந்
துணிவுதன்னால். (சுச)

(வேறு.)

அப்பரற்குபாதியாகியமோககாரணியாமாயை [தி
பொய்ப்புறுமவித்தையெண்ணில் போத்துருப்பசுவன்றோ
மொப்பருஞ்சீவற்கெல்லாமுபாதியாய்மோகஞ்செய்ய
மெய்ப்புறுபகுதிபாசமெனக்குணச்சமமாய்நின்று. (சுரு)

அவித்தையின்விம்பித்துள்ளவாருயிர் நுகர்ச்சிக்காகத்,
துவக்குறுகாரியங்கடோற்றிடவெதிர்குறித்த
வுவப்புறுமீசனோக்கமாத்திரத்துற்றலர்ந்து
பவப்படுகாலமாகியதுகொடுபரிணமித்து. (சுக)

இருமகதத்துவந்தானெனநிற்குமதுதானீர்பெய்
தரும்விதைமுனையாமன்முன்போலிராதமர்தல்போலக்
கருவெனும்பகுதியோடாங்காரமுமாகாமற்பொய்
யுரமுறுநிருவிகற்பவுருநடுவவத்தையாகும். (சுக)

கொன்மகதத்துவந்தான்குணபேதமுறப்பொய்ஞான
மன்சவிகற்பமாகவருமுதலத்தியாச
மென்முதலாங்காரந்தோன்றிடுங்குணசத்துவந்தான்
பின்வருமிராசதஞ்சொல்பெருந்தமோகுணமென்றாகும். (சு)

உரைப்பருஞ்சத்துவாதியுருவங்கள்பிரகாசம்பின்
புரைப்பிரவிருத்திமோகமென்குவர்புகல்குணங்க
ணிரைப்பெயர்தான்வைகாரிகமுந்தைசதம்பூதாதி
விரிப்பருங்குணங்கண்முன்றுந்தருவமேல் விளம்பலுற்றும்.

சத்துவகுணத்திற்றோன் றுந்தயங்குமுட்கரணநான்கும்
புத்தியிந்தியங்களைந் தும்போந் துதித்திடுமிரசு
தத்தில்வாக்காதியைந் துந்தகும்பிராணாதியைந் து
மத்தமோகுணத்திற்றோன் றுமகல்விசம்பாதிபூதம். (எ௦)

அப்பெரும்பூதம்பஞ்சீகரித்துலகாகிநிற்குஞ்
செப்பியகரணநான்கின்செயல்களாநினைத்தலந்தப்
பொய்ப்பொருடுணிதன்மானம்புரிதல்சுந்தித்தறிங்க
உப்பியநான்முகன்சேத்திரிபுராந்தகன்றேவன்றே. (எ௧)

இக்கரணங்கடானமிதயஞானேந்தியங்கட் [த்த
குய்க்கு றுந்தொழிலாங்கேட்டலுறல்காண்டலுண்டன்மோ
றிக்குமாருதமேநன்மித்திரனுயர்வருணனோடு
தக்கசுவனியாந்தெய்வந்தானங்காதாதியாமே. (எ௨)

(வேறு.)

புத்தியிந்திரியங்கடாமுணரும்விடயம்
புறமெனவேயுள்ளமுணர்ந்திடுஞ்செவிகள்புதைப்பி
னுய்த்தபிராணாதியொலிகேட்கையன்றாதிகளை
யுண்ணும்போதழல்குளிர்ச்சியறிதல்விழிமுடிந்
மெத்துமகவிருளறிதலுட்காராதிகளின்
விளங்குசுவைகந்தமறிந்திடன்முறையேயாரும்
வைத்தகருமேந்திரியத்தொழிலுரைத்தனடத்தல்
வழங்கல்விடலானந்தித்திடுதலெனவறியே. (எ௩)

அங்கிமகபதியிரவிமிருத்துபிரசர்
பதிதெய்வம்வாய்முதலாங்கோளகைகடான
மிங்கிவைபுளுட்கரணமிருவகையிந்திரிய
மென்னவருபதினான்குமத்தியான்மிகமாந்

தங்குமிவற்றுறுவிடயமாதிபெளதிகமார்
தருமதிதேவதைதயாதிதேவகிகமாயிப்
புங்கவோயிந்நிரியம்விதாட்புருடந்ததுபெய்
பொன்கார்ப்பந்ததுமனைதப்பாமந்தரியாபிக்மக.

(௪௪)

நின்நிதயந்தனையடைந்நுபிரானனுசவாச
நிசவாசமியற்றுமபானன்ருதத்தினுற்றுச்
சென்னொழியமலசலங்கனொழித்ததுறுஞ்சமானன்
சேர்ந்நுந்நியன்னரசமுறுப்பின்த்நும்பருக்கு
மென்றுமுதானன்களமுற்றுந்தாரம்புரியு
மிருந்தங்கமெங்கும்வியானன்பரிக்குமுடம்பைக்
குன்றுதலினுகன்சோம்பாவித்தஸ்வினைக்குங்
கூர்மனால்க்கலொடுதக்குளவாமன்நே.

(௪௫)

தும்மலுடனிருமல்வருங்கிரிகரனானருதல்
சொல்லுதலாந்தேவதத்தனாற்சோகராக
மிம்மைதருந்தனஞ்செயனத்தனஞ்செயனும்வாயு
விற்றந்தவைந்நுநாஸ்காறுமிருந்நுநனிவீங்கி
மெய்ம்முழுதும்வெடித்திடச்செய்தகலுநாகாதி
விளம்புபுறவாயுக்கடாங்கருமேந்தியங்க
டம்மைமிகவியக்கலுறும்பிராணாதிவாயுத்
தாமியக்கும்விடாமன்ஞானேந்திரியங்ககோயே.

(௪௬)

சாற்றின்வயிரம்பன்முக்கியன்பிரபஞ்சனந்
தரியாமியொடுமகாப்பிராணனெனும்பெயர்கொள்
காற்றிவைகள்சீவசம்பந்தமாயேயுட்
கரணங்களியக்கியிடுமண்முதலைந்திற்கும்
பாற்றிகமும்வியாபாரம்பொறைபிண்டிகரணம்
பாகமொடுவிரகமிடங்கொடையாகுந்தரும

மாற்றலுறுதின்கைமொகிழ்வழற்கிபரிவெளியா
மயஞ்ஞடரியானீசன்சதாசிவன் தேவதைகள்.

(௭௭)

கந்தமுதலாயினவேருணங்களைவதம்முட்
ககனத்திற்கொலியொன் தேவளிக் கிரண்டுறுட்கை
யந்தழல்க்கொளியொடுமுன் றற்றி ரதமொடுகான்
கைந் துமணமொடுபுவிக்கென் றறிக திரிபுடிதான்
முந் துஞ்ஞா துருஞ்ஞானே ஞாயமாமவத் துண்
மூலவகங்கா ரஞ்சேர் சீவசை தன்னிய
நந் துஞ்ஞா துருமனத்திற் கதுவநியுஞ்ஞான
நவின் றபௌ திகவிடயே ஞாயமென வறியே.

(௭௮)

நங்குமனமிருபத் துநான்காவதாரு
மிருபத்தைந் தாவதுதான் மூலவகங்கா ர
மாங்கதனை யடை ததுறுஞ்சிதாபாசவே
னறையுமிருபத்தாருமவன்மாயமருவு
மோங்கொளியா மீசனிருபத்தே துமாமவனங்
வுயிர்முதலாந் துரியனிருபத்தெட்டாமவஞ்ஞ
னீங்கலருமீசன திட்டாத் துருவாம்பிரம
ரிகழ்த்திலிருபத்தெதான்பதா வதுவாமன் தே.

(௭௯)

தெரித்தகாரியத்தே தாற்றமிருவகையாங்கிரம
சிருட்டியுகபற்கிருட்டியென மூலப்பகுதி
விரித்தமகதத் துவமகமுந் தன்மாத்திரையாம்
விளங்குசத்தப்பிரகிருதியாற்பஞ்சபூத
முரைத்தவற்றாற் பிரமாண்டபிண்டமுதலாய
வுலகுதயந்தான்கிரமகிருட்டி நிறைகடலான்
மருத்தவசத்தலையா திபொற்கிவத்தின்மாயா
மயநாமவருவரிகழ்வா முகபற்கிருட்டி.

(௮௦)

சுருதிசித்தமாதலினாலிவையுடம்பாடாகுந்
தாயபரப்பிரமமாம்விகாரமிலாவிறையாற்
றருதலெங்ஙன்காரியங்கள்சடப்பகுதியென்னிற்
றாளிலாக்கதிர்ச்சிலையிச்சையிலாதெழுந்த
பருதியினுலழல்வரல்போற்பரசிவனானமூலப்
பகுதியிடைமகதாதிகாரியங்கள்வரற்குக்
கருதின்முரணிலையாகுமெனப்புகல்வரறிஞர்
காரியங்கடோற்றுதனால்கையவையீண்டுரைப்பாம். (அ௧)

விருத்திபரிணாமமாரம்பம்விவர்த்தகமாம்
விரிந்தபடங்குடிபாவம்பாறயிராகார
முரைத்தலுறுதந்துபடநியாயம்வன்பழதை
யுரகவுருமுறையவற்றின்நிட்டாந்தமாகும்
வருத்துகயிற்றரவங்கந்தருவநகர்குற்றி
மகன்கனவிந்திரசாலஞ்சுத்திகாரசிதந்
தெரித்தவிவைமுதலனவாந்திரிதலின்மெய்ப்பொருளிற்
நிரிந்திடுபொய்ப்பொருளதுகற்பிதமாதற்குவமை. (அ௨)

பொய்ப்பொருள்கற்பிதமாயிற்றவிகாரியாகப்
பொருந்துமுயிரிடத்தேதன்முன்பிராந்தியார்க்கென்னி
லொப்பில்சதிபதிரதிமாலுருவச்சொற்பனந்தா
னொருமுனிவன்பாலுதிப்பினதனாலங்கவனுக்
கெப்பமுதுமிலாததுபோற்சான்றாமான்மாவி
ல்லங்குணவுருவமாம்பகுதியினன்மருளு
மெய்ப்பரியனாதுருவும்பிராந்தினானமும்பொய்
விடயஞ்ஞயமும்வரினுமவர்க்கிடையூறிலையே. (அ௩)

இறைவனாற்றேன்றியமாயாமயமாமுலக
விருந்தபடியிருக்குந்தன்வடிவினாலதனுண்

ஹவிலாச்சீவபுத்திவிருத்திகற்பிதமா
 ற்றொருபோக்கியவடிவமேவிருப்புவிடயம்
 ஹவிதாம்வெறுப்புவிடயத்தினொடுநொதுமல்
 டயமெனப்பலவிதமாமவையாவென்னின்
 றையின்வனிதாதிபுலியெழுவாய்வீழ்துரும்பு
 தலனவாமெனமொழிவர்முற்றுமுணர்ந்துடையோர். ( )

சனிருமிதமானவேகாகாரமும்பின்
 னய்துமுயிர்க்கற்பிதமாம்பலவாகாரமுமோர்
 தசவிடயத்துறுதற்கெவ்வாறிங்கென்னிற்
 ிட்டாந்தமீசனிருமிதமணியாதிகடாம்
 பசிலொருதகையாய்ப்போத்துருப்புத்திதன்கற்
 தநானாவிதத்தினாலவைதமைபெற்றேனுக்
 கைசவிடயமதாகிப்பெறுற்குவெறுப்பாகி
 பரியதுறவிக்குபேட்சாவிடயமாமே.

(௮௫)

அப்பொருடான்விளங்கித்தோன்றுறுதற்கின்னு
 மறைதுமொருதிட்டாந்தந்தோன்றியவோர்மாது
 மெய்ப்பரிசோர்திறமாகப்போத்துருக்கள்புத்தி
 விருத்திகற்பிதத்தினாற்றுதைக்குமகளாய்த்
 தப்பில்கொமுனற்குக்காதலியாகிமகற்குத்
 தாயாகிமாதுலற்குமருகியாயிருப்ப
 ளிப்பரிசுவிடயமெலாமிறைவனிருமிதமு
 மிலங்குயிர்க்கற்பிதமுமாமிருதிதத்துற்றிடுமே.

(௮௬)

அண்ணனிருமிதப்பிரபஞ்சந்தான்வாதிப்ப
 தல்லாமையானுநூலாசிரியவடிவாய்
 நண்ணலருமுத்திசாதனமாயுந்தன்னா
 னமுவவொண்ணாமையினுமனையதுதானிற்க

வெண்ணரியவேகற்பிதமாயவதுதா
 நிரபிரபஞ்சங்கள்சாத்திரத்தொடசாத்திரமாங்
 கண்ணுமசாத்திரப்பிரபஞ்சங்கொலிருதிறனாங்
 கழறிற்றீவிரமந்தமெனவவையீண்டுரைப்பாம்.

(அ)

வேபரவிசாரணையேயுரைத்தலரிதாஞ்சாத்
 திரப்பிரபஞ்சங்காமாதிகளேதீவிரமாங்
 காவலுறுஞ்சாதிகருமாதிகமொடேதன்
 கருதுமனக்கற்பிதமேமந்தமசாத்திரத்தின்
 மேவுறுமவ்விருதிறனுமாருயிர்மெய்க்காட்சி
 வீரோதிகளாதலின்ஞானம்பயிற்றற்குமுன்ன
 மோவுவசாத்திரப்பிரபஞ்சந்தான்மெய்ஞ்ஞான
 வுதவியாயான்மக்காட்சிப்பின்விடுவதுவாம்.

(அஅ)

தீவிரமந்தங்களுயிர்க்காட்சியுற்றபின்னுந்
 திகழ்முத்திபெற்றற்பொருட்டுவிடுவனவென்றறிக
 பாவமுறுமவச்சின்னோபாதிபதிவிம்போ
 பாதியுடனத்தியாசோபாதியெனவே
 மேவுமுபாதிகளொருமூன்றுளவவற்றைமுறையே
 விளம்பியிடிற்சுழுத்தியுருவாமலித்தைதானே
 யாவரணவவச்சின்னோபாதியாம்பிரத்தி
 கான்மாவுக்கதனதுகாரியமாம்புத்தியினில்.

(அக)

பற்றியவான்மாப்பதிவிம்பித்திடுதருளே
 பதிவிம்போபாதியாம்புத்திகதமாய
 முற்றுசுகதுக்கங்களுயிர்நுகர்தல்போல
 முயலுதலேயத்தியாசோபாதியாகு
 முற்றவத்தியாசவிலக்கணமாம்வேறென்றை
 யொன்றாகக்கருதலிப்பிவெள்ளியதுபோல

மற்றதுநால்வகைப்படுமால்மித்தையுடனிதர
மற்றிதேரதரஞ்சத்தியங்களினுலன்றே.

(கூடு)

நெருப்பினொடுபுணர்ச்சியாற்புனற்கழற்சிவரல்போ
னித்தமுறுமான்மசந்நிதியதனின்முறையே
சரிப்பினொடுகாண்டனினைவுறலறிதல்வரலா
றகுந்தூலமெய்மித்தியாத்தியாசந்தா
னிருப்பருமிந்தியங்களேயிதராத்தியாச
மிதனோதராத்தியாசங்கரணமாகுந்
தரிப்பரியமூலவகங்காரமதுதானே
சத்தியாத்தியாசமெனச்சாற்றுவர்தக்கவனோ.

(கூக)

ஆங்காரவான்மாவிற்குநானெனலாற்கயிற்றி
னரவமெனநிருபாதிகாத்தியாசந்தா
னங்காரவியலான்மாவிற்குநான்கருத்தா
வாமெனலாற்சிவப்புவலம்போற்சோபாதிகமா
யீங்காகுங்கரணதருமான்மாவிற்கிச்சை
யினேனானென்றிருத்தலினுலலைபுனலிற்புக்க
வீரங்கதிரின்விம்பமெனத்தத்தருமாத்தியாச
மெனவுரைப்பர்நான்குடிம்பவானெனநிற்கையினால்.

(கூஉ)

மைந்தர்முதலாயினருடனான்மாவிற்கு
மண்ணுலகிற்பகுறியத்தவிவகாரமெனவே
யந்தமுறுசம்பந்தமாத்திராத்தியாச
மாமென்பரிவ்வத்தியாசங்கடம்மா
னந்துநிருவிகாரியான்மாவென்றல்பெற்றா
னவிறருமைந்தவத்தையுளவையாவையென்னிற்
றெந்தமுறுநனவொடுசொற்பனஞ்சமுத்திதுரியந்
துரியாதீதந்தானாமவற்றியல்புமொழிவாம்.

(கூங)

பெருந்தூலைவம்பூதமீனாந்திரியம்
 பிராணபஞ்சகமொடுநாற்கரணமிவையுருவா
 மருந்தூலசரீரத்திற்சாத்துவிதகுணமோ
 டகரவெழுத்தரிதெய்வம்விழியிடமேயாக
 விருந்தாகவிதயமலரட்டதளகதியில்
 விசுவசீவனும்விராட்டிழைமொருங்கடைந்து
 வருந்தாவில்விடயங்கள்கரணமனைத்தானு
 மருவிநுகர்ந்திடுதல்சாகரணமாமன்றே.

(கச)

பஞ்சபூதமுஞ்சித்தபுத்தியுநின்றொழிந்த
 பதினேழின்மயமாஞ்சூக்குமதனுவினின்றும்
 விஞ்சரசோகுணமுகரமெழுத்ததிதெய்வந்தான்
 விரிஞ்சனிடங்களமாகநல்லிதயமென்னுங்
 சுஞ்சமலர்க்கன்னிகாகதியாற்றைசதனுங்
 கனககர்ப்பனுமருவிநனவின்வாதனையை
 நெஞ்சமெனுங்கரணத்தாலனுபவிக்கைதானே
 நிகழ்ந்திடுஞ்சொற்பனமென்றுநிகழ்த்துவர்மூதறிஞர். (கரு)

மேய்ந்துதிரிபார்ப்படக்கியுறங்களுகுபோல
 விரிந்தகாரியங்களையுட்கொண்டுவாதனையோ
 டாய்ந்தவான்மாசிரயத்தவத்தையறவிருக்கு
 மரும்பருதிமயமாங்காரணவுடம்பிற்றமமே
 யேய்ந்தகுணமகரவெழுத்தரன்றெய்வமிதய
 மிடமாகக்கமலமலர்ப்பொகுட்டுநடுக்கதியா
 லோர்ந்தபிராஞ்ஞனும்பரனுமாய்ப்பிரமானந்த
 முறுமாயாவிருத்தியெனுநுண்கரணந்தன்னால்.

(கௌ)

அனுபவித்தல்குமுத்தியாமின்னனவாதிகண்மூ
 வவத்தையொடுமுத்தாமமுப்புரமுத்தானம்

பினுமுத்தேயங்களு னும்பரியாயநாமம்
பெறுமுரைத்தசாக்கிரத்தேயககமலமழித்து
மனவழக்கந்தவிர்ந் துபரந்தனைச்சிந்தித்திடலே
வருந் துரியமப்பரமான்மாவின்மனமடங்கன்
முனமுரைத்தல்செய்துரியா தீதமெனப்புகல்வர்
மொழிந்தவற்றுட்டாவரங்கள்பெறுதலிருட்சமுத்தி. (சுஎ)

விலங்குமுதலனபெறுவசமுத்தியொடுகனவால்
விண்ணவர்க்குநனவுந ரர்க்கம்முன்றுமாகுங்
கலங்கலறுமருளர்க்குத்துரியமகாயோகி
கட்குவருவதுதுரியா தீதமுதன்முனறு
மலங்கலுறுமநுடர்க்குத்தமிற்றாமேதோன்றி
வரும்பந்தமாமேனையிரண்டுமியோகத்தா
விலங்குமுத்திசாதனமாமவையொன்றிலொன்
நிலாமையாற்காலதேசங்கணியமம்பொய். (சுஅ)

சொற்றவவத்தைகளிலனுசுதனாயநியுந்
துரியனேயுளன்னவுகனவிலறிவுண்மை
பெற்றனமச்சமுத்தியினிற்பெறலுரைப்பினெழுந் து
பிறிதொன்றுமறியாதுசுகத்துறங்கினெனென்
றுற்றவிருநினைவுமனுபவஞ்சமுத்தியதனி
லுருதுவராவெனுமருத்தாபத்தியினாற்பொருள்கண்
முற்றுமடக்கிருள்விழிகாண்குதலெனக்காரியங்கண்
முழுதையுமுட்கொண்டபேரவித்தையிருளினையும். (சுசு)

அந்தவவித்தையினதுசூக்குமவிருத்திதன்னி
லையுமரத்திலையிடையின்வெண்ணிலாத்துளிபோல்
வந்திலகியடங்குநிசானந்தக்கூற்றினையும்
வருகரணந்தராபேட்சையின்றியேயான்மா

முந் துரைசெய்குமுத்தியினிலனுபவிக்கையாலே
மொழிந்ததனிலறிவுளதாமே துமறியாம
னந் துசுகத்துறங்கினெனெனற்கே துவிடய
ஞானமிலாமையுங்குடும்பநிவீர்த்தியுமா முறையே. (௧௦௦)

மன்றசுமுத்தியிலதற்குக்கரியாமானந்த
மயவுயிருண்டெனிலொருவராகிலுமாண்டறிந்தே
னென்றலிலதே துகாரணமெனிலோர்பொருளை
யெடுப்பநீர்முழ்கினொண்ணுளதென்பதுமேற்
சென்றலதுபுகலவொணாததுபோலக்கருமச்
செயலினுலெழுந் துதுணையாங்கரணங்கூடி
னன்றியதிலறிந்தபொருள்கூறொணாதாகு
மாதவினா லுயிர்ச்சிதானந்தவொளியாம். (௧௦௧)

அன்னமொடுபிராணன்மனம்விஞ்ஞானமிக்க
வானந்தமயமாமங்கோசமுளவைவதாஞ்
சொன்னமுறைசுக்கிலசோணிதத்தாகிறின்ற
தூலவுடம்பன்னமயகோசஞ்சூக்குமமெய்
மன்னலுறும்பிராணனும்வாக்காதிபுமேபிராண
மயகோசமனமுஞானேந்தியமும்புணரிற்
பன்னுமனோமயகோசந் துரியன்சிற்காயை
பதிதலொடுலோகாந்தகுந்தமேபோன்று. (௧௦௨)

இருந்தவாங்காரமுஞானேந்தியமுங்கூடி
யிசைதலுறும்விஞ்ஞானமயகோசமாகும்
பொருந் துகாரணதேகரூபாவித்தையுந்தாம்
புகல்விடயதரிசனசாமப்பியசையோகந்
தரும்பிரியமோதமொடுபிரமோதமென்னத்
க்கவையுமானந்தமயகோசநானென்

நரந்தைதருவிஞ்ஞானமயகோசவடிவா
மாங்காரந்தனையான்மாவென்பரறிவிழந்தோர். (க௦௩)

நீலகுணவிசேடமொடுற்பலவிசேடியந்தா
னிகழ்தரவேத்தியமாதல்போலினைத்தேனெனினான்
அலதனுவொடுங்கேட்பனானினிந்தியத்துஞ்
சூழ்வனானிற்கரணமுடனும்வேத்தியமாய்ச்
சாலவுயர் தூரியனிற்கையினாலாங்காரந்
தானான்மாவன்றாகிலசேதனவாங்காரஞ்
சீலமுறுபுறவிடயமறிவதேனெனினான்
சிக்கலின்முன்னாசிசேட்டித்திடுதல்போலும் (க௦௪)

வெயிலினிடைக்காட்டுபடிமக்கலமுண்மனையை
விளக்குதல்போலும் தூரியன் நனதிருஞ்சந்நிதியு
யியலுறுதற்சைதன்னியப்பதிவிம்பந்தன்பா
லெய்தலும்பெற்றிடுதலினாலச்சடவாங்காரம்
பயில்விடயவுணர்வினொடுநனவுகனவுமுன்று
பகர்சமுத்திதனிலடங்குமவ்வழக்கமுரைப்பிற்
செயிர்தருமாங்காரமடங்குறுசமுத்திதன்னிற்
செறியவித்தையுட்கவருந் துயிற்கதவுமன்றி. (க௦௫)

நடுக்கமறுந்தீபமாந்தனைத்தானேவிளக்க
னவில்பிரத்திகான்மாவின்சோதியாம்பின்னர்த்
தொடக்கிவருகாலகருமாதிசமீரணனாற்
றுயிற்கதவந்திறந்திடவவ்வவத்தையதுதன்னி
னடுக்குமுதலவத்தைமகதத்துவமாந்தெற்றி
யடுத்திருந்தாங்காரமெனும்வெண்பளிங்குமணிதான்
படைத்தலருந் தூரியசுடர்ப்பதிவிம்பம்பதியப்
பட்டுமுனம்போற்சீவனென்னவேநின்று (க௦௬)

சொற்பனமாநடுமனை யைவிளக்கியே பொறியாஞ்
சுருங்கையினிற் போந் துநன வெனுமுன் தில்விளக்கு
முற்பகருங்காலகருமா திசமீ ரணஞான்
முடலுமத் துயிற்சுதவங்கா ரியவாங்கா ர
நற்படிகமணிய வித்தை தனி லடங் கச்சென்று
நனவுகன வெனுமுன் தின முமனை களிநுநாந்
தற்படிகமணிக ளுவுமறிவொளி தன்முதலாந்
தனித் தூரியவிளக்கையடைந் தேதகமாமன்றே.

(க௦௭)

இத்திறமிங்ககடின் துபா வாபா வங்க
ளிலங் குநன வா திகளின் விகா ரமாக
யுய்த்துணருமுயிர் வேறென் றிருத்தலினு லென்று
முரைத்தவகமான் மாவன் றெனவறிக புறம்பு
வைத்தவிடயங்கடன க்கான் மாவாய்ப்பரமான்
மாவிற் குவேத்தியமாதலிற் சடாசடமா
யத்தம தின்முன்பின் போலொளியலதாமகந் தைக்
காகஞ்சிற்சா யையான் மாவுடனும் புணர்ச்சி.

(க௦௮)

வெப்பினே னென னலாற்சிற் பதிவிம்பந்தான்
மேவுமாங்காரசம்பந் தத்தினுற் தூல
மெய்ப்படுவ வெம்மைமுத னைவறிதல்கரும
வினைவா கிக்கருமசமாநாந் திந் தேனென லாற்
றப்பரிய சிற்சாயையுடன வ்வாங்கா ர
சம்பந் தஞ்சிருட்டிமுதன் முத்தியளவாகிப்
பொய்ப்பரியவியல்பா குநான்கருத்தென னலாற்
புணர்ச்சியிலான் மாவினுடனனை யதின்சம்பந் தம்.

(க௦௯)

இசைப்பில துபிராந் திசென்னியமாகுமென்னு
மிவைமுழுதுஞ்செப்பு திரிசயவிவேகந்தான்

மிசைப்பு கல்வ வஞ்ஞான மா வரணமிக்க
 விட்சேபம்போட்சமபோட்சஞானம்பின்
 வசைப்படுத லு லுஞ்சோக நிவிர் த்திய தின் மீது
 வருநிரங்கிச திருத்தியெனுமவத்தையேமுந்
 திசைப்புறுத லு லுஞ்சீவர்க்காவன வாமிவற்றின்
 நிறமனைத் துமுறைபிறழாநினியெடுத்த மொழிவாம். (கக௦)

புன்னெறிகொள் குமும்பியாய்வலிய றுமோர்சித்துப்
 போலியாஞ்சீவனுயர்கருதிவிசாரத்தின்
 முன்னமொருதன்சொருபமாகியபேராளியா
 முதற்றிரியநிலையறியா திருந் திடலஞ்ஞானம்
 பின்னொருகா லுயிரியல்புக றுமிடத்தின் று
 பிரத்திகாந்மாத்தேதான்ரு தெனுங்கலக்கமிரண்டும்
 பன்னியவஞ்ஞான காரியமாருமென்னப்
 பகர்தருமா வரணமென்பர்பலகலைகற் றுணர்ந்தோர். (கக௧)

கருத்தனுமொண்கருமபலபொத் துருவந்தானாய்க்
 கருதியுடம்பபிமானியாஞ்சீவன்ருளே
 யுரைத்தலரும்விட்சேபஞ்சுருதிருருவுண்மை
 யுரையா லுண்டியிொனவேயறிதலசத்தென்னு
 நிராத்தமுதலா வரணநிவர்த்தகமாம்போட்ச
 நீபிரமமெனும்வேதமொழிவிசாரத்தால்
 வரத்துரியன்ருனெனவேயறிந் திமுதலப்ரா
 வரணநிவர்த்தகமாருமபோட்சஞானம். (கக௨)

துரியநிலையடைந்த தற்பினுன்கருத்தனும்பொத்
 துருவென்னுஞ்சீவவுருத்த லுக்கமகன் றிடுத
 லரியதெனுமச்சோகநிவிர் த்தியாஞ்செய்தே
 யடைத லு லும்பலனைத் துமடைந்தனமென்றமைதல்

பரிவினிரங்கிசதிருத்தியிரண்டுமபோட்ச
பலமாகுமறிவுருவாமான்மாவிற்கென்றுந்
தெரியுமபோட்சமுளதாதலினாலவற்குச்
சேர்தலெவ்வாறஞ்ஞானமுதலனவிங்கென்னில். (கக௩)

கிடந்தூரதிபதின்மர்தமையெண்ணுங்காலொருவன்
கண்டுநவபுருடரைப்பத்தாமவன்றூனெனவே
யடைந்தறியாதிருத்தலையஞ்ஞானம்பத்தா
மவனிலைகாணப்படானென்னுமிருபிராந்தி
யிடும்பைதருமாவரணநதியுளவனிற்றந்தா
னென்னுந் துக்கம்விட்சேபம் வேறுரியன்மொழியாற்
கிடந்ததொருதுறக்கமெனவுளனெனவேயறிதல்
கிளர்ந்தவவனிலையென்றலொடுபகைத்தல்போட்சம்(கக௪)

சங்கநவபுருடொடுமுறையெண்ணிரீயே
தசமனெனத்தனைத்தானே யிருந்தபடியுடுத்த
லிங்குவருதசமன்காணப்படானெனலொ
டிகலுமபோட்சமானதியுளிற்றந்தனென்ன
றங்குவருதுயரகறல்சோகநிவிர்த்தியதா
மடைந் துதனதியனிலையிற்சுகித்திருத்தரூனே
துங்கநிரங்கிசதிருத்தியென்றறிகவினிமேற்
ரெல்லேதவாக்கியமாம்விசாரமெடுத்துரைப்பாம். (கக௫)

விரிந்தவிதிநிடேதஞ்சித்தார்த்தபோதகமாய்
வேதவாக்கியமூன்றுதிறனாகுமவற்றுள்
வருந்திமகமுதலனசெய்கென்றல்விதிவிடுக
மதுபாணதிகளென்கைநிடேதம்விதியின்றித்
திருந் துசிவவுயிரயிக்கப்பொருடனையேதருட்டல்
சித்தார்த்தபோதகவாக்கியமாகுமென்பர்

பொருந்துமறைநான்கினுநான்குளவாஞ்சித்தார்த்த
போதகமாகியமகாவாக்கியங்களன்றே.

(கக௬)

உரைத்தவைபுட்சிறந்தன் றுசாமமறைபுகலு
மோங்குதத்வமசுமகாவாக்கியமங்கதற்குப்
பரத்தலுறுதற்பதந்தொம்பதத்தொடசிபதமாய்ப்
பதமுன்றுஞ்சிவமுயிரங்கவற்றயிக்கமுறையே
யருத்தமெனலாம்பதமேபதார்த்தமொடுவாக்கி
யார்த்தங்கடமக்குச்சம்பந்தமுறைமுன்றும்
விரிக்கிலைவதாஞ்சமானாதிகரணம்பின்
விசேடவிசேடியமிலக்கியமொடிலக்கணமாம்.

(கக௭)

அறைதலுறுபதார்த்தங்கட்கிருபொருளிங்குளவா
மவைவாச்சியார்த்தமிலக்கியார்த்தமெனவவற்றுண்
முறைமைதருவிராட்புருடன்முதலாகின்ற
மூவுருவவீசனுமப்பிரமமுமொன்றாகிப்
பிறிதலறநிற்புழிதற்பதத்திற்கெய்துறுவ
பெயர்வாச்சியார்த்தமுக்கியார்த்தமபிதார்த்த
நெறிகொள்விசுவாதிகளுந் தூரியனுமொன்றாகி
நிற்புழிதொம்பதத்திற்குவருமம்மூவகையும்.

(கக௮)

தற்பதத்தினுக்குவிராட்புருடாதியகன்ற
தனிநிருபாதிகப்பிரமமேயிலக்கியார்த்தஞ்
சொற்பரவுஞ்சோதிததற்பதார்த்தமெனநிற்குந்
தொம்பதத்திற்குற்றவிசுவாதிகளின்வேறும்
பொற்பினிருபாதிகமாந் தூரியனிலக்கியார்த்தம்
பொருந்துறுசோதிததொம்பதார்த்தமெனலாகும்
விற்பரவுமிலக்கணவிட்டதுவும்விடாததுவும்
விட்டுவிடாததுவுமெனமூவகையாமன்றே.

(கக௯)

கங்கையினிலிடைச்சேரிமருவலுறுஞ்சொல்லுங்
கீவின்ருந்தமொடுசொயந்தேவதத்தனென்னு
மிங்கிவைகளுதாரணமாமவற்றி னுக்குக்கங்கை
யெனுமொழிநீர்வடிவாந்தன்முக்கியார்த்தத்தைத்
தங்குமிடைச்சேரிதனக்கிடமாகாமையினுற்
றணந் துகளாகாட்டுந்தன்முக்கியார்த்தத்தைத்
துங்கமுறுருந்தமொழிவிடாமற்குந்தத்தைச்
சமப்பவனைக்காட்டுமெனவுணர்ந்திடுகதுணிந்தே. (கஉ௮)

முன்னமொழிதருஞ்சொயந்தேவதத்தனென்னு
மொழியுண்முதலவனென்னுமொழியிறந்தகாலந்
தன்னில்வருதேசவயோவிசிட்டனாதேவ
தத்தனைக்காட்டிடுமிவனென்மொழிநிகழ்காலத்தி
னுன்னவருமவையுடையதேவதத்தன்றனை
யுணர்த்திடுமிவ்விருத்ததருமப்பொருள்களி ரண்டு
மன்னுதல்செய்யிக்கமுறமையினுலப்பொருட்கண்
வருவிருத்ததருமங்களனைத்தினை யும்விட்டே. (கஉ௯)

விருத்தமறுந்தருமமாந்தேவதத்தன்றனையே
விடாதுகொளினவனிவனையிவனவனையென்னுந்
தெரித்தலரிதாயதாதான்மியங்கூடுறுமாற்
தேறினதைவிட்டுவிடாவிடக்கணையினுடதா
னருத்தவிலக்கணைபாகத்தியாகவிலக்கணையென்
றனறதலினுலிதுவேதத்துவமசிவாக்கியத்திற்
குறைத்திடுவருதாரணமாயுரியதெனவுண்மை [ம்
யுளர்ந்துடையோரஃதெவ்வாறெனின்முறையேயுரைப்பா
தற்பதம்வாச்சியார்த்தமாயெலாமறிதன்முதலாஞ்
ற்குணங்கொள்போட்சுஞ்சிவன்றனையேயுணர்த்து

நற்பகருந் துவம்பதமுக்கியமாய்ச்சிற்றுணர்வு
முதலாயவீனகுணவிசிட்டவபோட்ச
ஃபிதசீவணையுணர்த்துமிம்முரண்கொள்பொருட்கே
ஃத்துவங்கடாமையினவ்விருபொருளுமடையும்
நற்பலவாம்போட்சமுடனபோட்சமாகும்
பகத்ததருமத்திறங்களைத்திணையும்விட்டே. (௧௨௩)

இகவிலாவறிவுமாத்திரமாகிநின்ற
விலக்கியமாம்பிரமகூடத்தவயிர்கொள்ளிற்
புகரிலாவதுவிதுவேயிதுவதுவேயென்னப்
பொருந் துதாதான்மியம்வந்துறுமெனவேயறிகப்
பகவிலாவசிபதமிவ்விலக்கியார்த்தத்திற்
போட்சவபோட்சங்கள்மாயாகற்பிதமென்
றுகவிலாதுணர்த்தியுறுபலமாமிம்முறையா
லொன்றாகுமறிவேயுண்டெனல்வாக்கியார்த்தம். (௧௨௪)

துபதத்துவமசிமாவாக்கியத்தினாலே
தூரியபரற்குளதேகத்துவமென்கைகடாதி
மாயவுபாதிகளகற்றிவிசும்பொன்றேயெனவு
மகற்றிமநுடத்தன்மையிராமனைநீதானே
மாயவன்காணெனவுங்கன்னனைவேடுகழித்து
மகன்ருந்திக்கெனவுமொருதசமனைமாய்துயரம்
பொய்கலவொழித்துநீயேதசமனெனவும்
புகலுதல்போற்சபாவசித்தமாகுவதேயன்றி. (௧௨௫)

ஒருமலர்க்குத்துறக்கமெனல்போன்முத்திவிருப்ப
முதவருத்தவாதமெழிற்பதுமையைத்தேவெனல்போ
லிருமைதருமுபாசரூபரமநுடன்றன்னை
யிந்திரனென்பதுபோலத்துதிபரமாளினையே

யருமரசென்பதுபோலவுபசாரிகந்தா
 னக்கினிமாணவகனெனும்வாக்கியமேபோல
 வுரிமைதருசுருணசாதிரிசமிதுகோவி
 னுடம்பென்கைபோற்சாதிவியத்தியாமன்றே. (௧௨௬)

கடத்தொடுமட்கனனியமென்வாக்கியமேபோலக்
 காரியகாரணநீலோற்பலமெனும்வாக்கியம்போல்
 வீடுப்பில்குணகுணிதயிர்பாற்கபேதமெனல்போல
 விகாரமேவாரிகணங்கட்கேகமெனல்போ
 லடுத்தவங்கிசாங்கிசவிம்பப்பதிவிம்பங்களினுக்
 கமிக்கமெனல்போல்விம்பப்பதிவிம்பவாத
 மெடுத்துணரிலெனவிங்ஙன்பேதபரமாக
 விசைப்பனவெலாஞ்சுருதிவினோதமெனவறியே. (௧௨௭)

அவ்வகிலங்கட்கெலாம்பொய்ம்மையேபுகலு
 மரியதாம்வேதாந்தபக்கமதிவினைய
 வெவ்வமறுசுருதிவிசாரத்தினுண்ணமை
 யெனுமுத்திகூடுமெனவெவ்வாறிங்கென்னி
 லவ்வியமென்சொற்பனமாதணைவினான்மெய்ம்மை
 யாயலீரியவொழிவுங்கற்பிதமாம்வடிவிற
 செவ்வியவொண்கடவுள்வழிபாட்டினாலிட்டஞ்
 சேர்தலும்போனூலுணர்வான்முத்தியுஞ்சித்திக்கும்(௧௨௮)

அருமையெனுமுத்திவிலக்காகமூன்றுளவா
 மஞ்ஞானமையம்விபரீதமெனவவற்றுட்
 பிரமமலநானென்கையஞ்ஞானநானப்
 பிரமமோவலனோவென்றிடலையஞ்சுருதி
 வருமினியவுத்திகளானுன்பரமாயினுமுன்
 வளர்சீவபாவமுண்டென்குதல்விபரீதந்தான்

நருமுறையிலஞ்ஞானதிகட்குமுரணாகுஞ்
சுவணமொடுமனனநிதித்தியாசனங்களன்றே.

(கஉக)

சூதகாதிகளினிடைச்சுருதிவிசாரத்தாற்
முனிவுதோன் றுதலெனவேசிவமொடுயிரயிக்க
மோதுமாரணமொழியின்ற ற்பரியங்கேட்கை
யுயர்சுவணங்கேட்டபொருளுத்தியிற்சிந்தித்த
நீதின்மாமனனமவற்றாற் றுணிந்தபொருளிற்
சித்தமசைவறவிருத்தநிதித்தியாசனந்தான்
மேதையாகியசுவணஞானத்தாலான்மா
மெய்ம்மையாமுக்கியத்தாற்சுவணமங்கியெனலாம். (கஉ௦)

ஏனையவோரிரண்டுமதன் றுணையெனலாலங்க
மெனலாகுமஃதெவ்வாறெனிற்பொருள்கடிகழ்த்து
மானதோர்சுடரசைவிற்கருமவலியின்ற
மாதலினால்வளிதடுக்குந்தினாயெனலாமனன
மேனியீர்வான்றிரி தூண்டியொளிர்வித்தல்போலும்
விளம்புநிதித்தியாசனமென்றநீந்திடுகதெரிந்து
மோனையாமெனவுணர்த்தசிரவணத்திற்குள்ள
முறையில றுவகையிலிங்கதாற்பரியமுரைப்பாம். (கஉ௧)

அவையுபக்கிரமமுபசங்காரமுடனே
யப்பியாசம்பினபூர்வதைபலமொடுற்ற
நவிலருத்தவாதமுபபத்தியெனலாகு
நற்கிருட்டிமுன்சகமெய்ப்பரமாயிற்றென்றுஞ்
சிவமதற்குச்சுவகதாதிகளிலெயன்நகண்டஞ்
செப்புமதேயுபக்கிரமஞ்சகஞ்சிவத்தின்மாய்த்துப்
பவமகலத்துரியற்குப்பிரமமுடனயிக்கம்
பகர்ந்தத்துவிதங்கூறலுபசங்காரந்தான்.

(கஉ௨)

கூறுமிவையிரண்டுமோரிலிங்கமெனவதைவார்
கூடத்தனேபிரமமெனமறித்துமறித்துந்
தேதவுரைத்திடலப்பியாசமாந்நூரியன்
றிகழ்பிரமாணாதீதனென்கையபூர்வதையாம்
பாறியுயிரொன்றறிதலெலாமறிதலென்கை
பலம்பிரத்திகான்மவுருவாம்பிரமந்தனக்கு
மாறரியவைவந்தொழிற்கத்துருத்துவஞ்செப்புறுதல்
வயங்கருத்தவாதமெனமதித்திடுகதெரிந்தே. (கந.ந)

கடத்தினுக்குமண்ணினையுநாற்குலண்டுதனையுங்
காரணமென்பதுபோலப்பிரமமேமுன்னம்
படைத்தசகத்தகாரணமென்பதுவேதிட்டாந்தம்
பகருத்திதர்க்கமனமானமிவைமுன்று
மடுத்துவருமனனசககாரிகளாமவற்று
ளாருயிர்களனைகம்வியாபகமெனவேகூறுந்
தடுப்பரியசாங்கியமேமுதலாயமதத்துட்
சாற்றுமுயிரொலாமுடம்புதொறும்புணர்ச்சியுறலால் (கந.ச)

இந்தவுடம்பிவற்கேயாம்போகசாதனமற்
றேனோர்க்கன்றெறிந்போகத்திதுபுகலொணாதாம்
வந்தவுடம்பெத்திறத்துமிவன்வினையான்வரலான்
மற்றிவற்கேயெனின்வினையுமெவர்க்குமிலையோதான்
முந்தையுடம்பிமானத்தாற்செய்வினையிவற்கே
முற்றுமெனினவ்விமானமுமுந்தையுடல்சே
ரந்தவுயிரனைத்திற்குமிலையோதானிவ்வா
றனவவத்தைநீக்கிலரிதனாதிபுயிரொனலால். (கந.ரு)

செப்பரியவேகான்மபக்கத்திற்போகத்
திதியிலையென்றனைகான்மபக்கமதுகொளினு

மிப்பரிசுமிகுபோகத்திதிகூடாதாயிற்
 நிச்சங்கையிருமதத்துமொக்குமேயென்னிற்
 பற்பலவிவேகானமபக்கமதில்விம்பப்
 பதிவிம்பநியாயத்தாற்காணவசைவாதி
 மெய்ப்பரியபலதிறத்தாலெண்ணிகழ்ந்தபோக
 வினைவுகூடுதலெளிதென்கூதலுத்தியாமால்.

(கநக)

தருக்கவனுமானவிலக்கணங்கடாமிசிரா
 சாரியர்கண்முதலானோர்கண்டனாதிகளில்
 விரித்தமைதலாலிதுதான்சுவானுபவநூலாய்
 விளங்குதலாலீண்டுரைப்பிற்பெருகுமெனுங்கருத்தா
 லுரைக்கிலமந்திரயோகம்பரிசயோகம்பி
 னுயர்பாவயோகமுடனபாவயோகந்தான்
 றெரித்தமகாயோகமெனுமிவைகளேரான்தூந்
 திகழ்கின்றநிதித்தியாசனவடிவமாமால்.

(கநக)

ஓங்காராதிகளனுசந்தானத்தாற்பரத்தி
 லுள்ளமடங்குதலேமந்திரயோகமதனோ
 டங்காகுமனபவனமொன்றாய்மூலத்தி
 னிருஞ்சுழினைவழிசென்றுசென்னிநடுவிருந்த
 தேங்கான்மவொளியின்மனோலயமாதல்பரிசஞ்
 சிரந்துறக்கஞ்செவிதுசைகளிருகடர்கள்விழிதி
 பாங்காயமுகமூந்திவிசும்புநிலம்பதமாம்
 பரமனுருவாயவிராட்புருடவடிவெனினும்.

(கநக)

அன்றியளவுறுபெருந்தோட்படைபணியோடுற்ற
 வண்ணல்வடிவெனினுநினைந்தவயவங்கடம்மி
 லொன்றொன்றைறவிடுத்துநின்றவயவிமாத்திரமா
 முண்மையாம்பிரமத்தின்மனமடங்கல்பாவஞ்

சென்றளவுகரணமுருவொருபிரமந்தன்னிற்
சிந்தையடங்குதலபாவம்படைப்பிலொழிவிற்
றன்றெரிதெரியாமையிடத்தினோர்பரிசாய்த்
தன்வடிவாம்பிரமத்தின்மனமிறன்மாயோகம்.

(க௭க)

பகர்ந்தவுயிருண்மைவிலக்காகவரும்பூதப்
பதிபந்தம்வர்த்தமானப்பதிபந்தம்பி
னிகழ்ந்தவாகாமியப்பதிபந்தங்களுனமுத்தி
நேயமொடுதூறந் துகுருபரணையறிந்தடைந் து
மகிழ்ந் துசவனாதிசமுற்றிடினுமுன் நுகர்ந்த
வனிதாதிவிடயசுகவவாதனையாற்றினமும்
புகுந் துமனநிலைகலக்கியுயிருண்மையுருமற்
போக்கியிடறனைப்பூதப்பதிபந்தமென்பர்.

(க௭௦)

மடிவிடயாசத்தியபிமானமொடுகுதர்க்க
மறுகுறுசின்றினன்சேர்தல்சபலத்துவாதி
யடைதலின்மெய்தெரிந் துமுயிருண்மையுருதழித்த
லதுவாகும்வர்த்தமானப்பதிபந்தங்காண்
விடலரியசனனமினுஞ்சிலவடைந்தாலன்றி
விடாதுபிரமாதியுலகிச்சையெனுந்தோட
மொடுமருவிமறைப்பொருளை யுணர்ந்திடினுமான்ம
வுண்மையுருதழித்தலாகாமியப்பதிபந்தந்தான்.

(க௭௧)

பந்தமவைமூன்றிணையுங்கடந்திடுவான்பயில்வ
பகர்ஞானம்வயிராகமுபரதியாமவற்றின்
வந்தணுகுமிலக்கணங்காரணமொடுதான்சொருப
மருவுகாரியமெனவேதனித்தனிஞானக்கு
முந் துசவனாதிசமேகாரணமான்மாவு
மூலவகங்காரமும்வேருகுதலேசொருபம்

ஈதுமகங்காரகதமயற்குத்தான்கரியாய்
ஈனுகுதலேகாரியமென் றைறகுவர்மூதறிஞர்.

(கசஉ)

வேண்டும்வயிராக்கியத்திற்குற்றவனிதாதி
விடயத்தினிலையாமைமுதலாயகுற்றங்
காண்டலதுகாரணமெத்திறத்தானுமதனைக்
கழன்றிடுதல்சொருபம்பின்புறமைகாரியமா
மாண்டவுபரதிக்கியமாதிகளேகாரணஞ்சூழ்
மனமொடுங்கல்சொருபமாம்புறக்கருமந்தன்னின்
மீண்டுபுகுமயலறுதல்காரியமென்றிசைப்பர்
விளம்புலுறுஞாணதிகட்கவதிமொழிவாம்.

(கசங)

தக்கதேகான்மயாவம்போலப்பிரமந்
தானென்னுந்திண்மைஞானத்தினுக்காமவதி
மிக்கபிரமாதிபதந் துரும்பெனவேரினைத்தல்
விளம்பும்வயிராக்கியத்திற்கவதிசுமூத்தியன்போற்
ரெக்ககருமங்களனைத்தினையுரினையாமை
தோன்றுமுபரதிக்கவதியாகுமவைமூன்றும்
புக்கொருவனடைந்திடுமேலதுமுன்னம்விடாது
புரிந்தமாதவத்தின்வலியென்றறிகதெரிந்தே.

(கசச)

குறையகலும்வயிராக்கியமுபரதியாமிரண்டுங்
கூடிஞானங்கூடாதாயின்முத்தியரிதா
முறுமினியமிசையுலகபதங்கிடைக்குஞான
மொன்றுமடைந்தவையிரண்டுமிலையாயின்ப
முறியுமரநெடும்பணையோன்விழரினைவின்றியினு
முறியவிழல்போலவேதேகாந்தமதனிற்
பெறுவனுயர்முத்தியினைபுடற்கமைந்தவினையாற்
பிறந்திடுந் துக்கானுபவமுளதாதறிண்ணம்.

(கசரு)

சாற்றரியசுபேச்சைவிசாரணை தனுமானசிசத்
 வாபத்தியசம்சத்தியொடுபதார்த்தபாவணையே
 மேற்றரியகாமியெனுமிவற்றினை மூதறிஞர்
 விளங்குசத்தஞானபூமிகையென்பரவற்றுட்
 டோற்றிடுநான் மூடனாயிருந்த காரணமென்
 சுருதிசுருவாலறிவென நினைதல்சுபேச்சை
 மாற்றரியசுருதிசுருவாற்சிறிதுதோன்றும்
 வயிராகத்துறுதல்சதாசாரம்விசாரணையே.

(கசக)

மருவலுறுசுபேச்சைவிசாரணை வலியால்விடய
 வலியறுதருன்றனுமானசியவற்றின்பயில்வால்
 விரவுநனவாயவுலகினைக்கனவென்றெண்ணி
 மெய்த்தவான்மாவுண்மைகருதல்சத்தவாபத்தி
 பரவலுறுமுலகுதோன்றுதுசமுத்தியன்போற்
 பகரறிவுமாத்திரையாய்நின்றலசம்சத்தி
 யொருவிவாசனையனைத்துமிகுதுயிலோன்போல
 வயிரானந்தத்தொடுங்கல்பதார்த்தபாவணையாம்.

(கசஎ)

உண்டிலையென்னுமலகங்கிருதிநிரங்கிருதி
 யருமலறிவுருவாயவத்துவிதபதத்திற்
 கண்டதொருவறுங்குடம்போலுட்புறஞ்சூனியமாங்
 கதிதுரியகாமியாமுபரதியையடைந்து
 கொண்டிலகலுறுதிரிசியானுவேதம்பின்
 கூறலுறுசத்தானுவேதநிருவிகற்ப
 மெண்டருசட்சமாதியாம்புறமொடகமென்னு
 மிருபேதமடைந்தவற்றைமுறையினிவண்மொழிவாம்.

( )

கடாதிவிடயத்தினிலொன்றினைக்குறித்துநாம
 கற்பனையோடுருவமெனுமாயையதன்றிறத்தைத்.

தடாதுவிடுத்தத்திபாதிப்பிரியமென்னுஞ்
சச்சிதானந்தமாம்பிரமத்தின்நிறத்தை
விடாதனுசந்தானஞ்செய்திடுதலேபுறத்து
மெய்த்திரிசியானுவேதப்பெயர்கொள்கின்ற
கெடாததொருசவிகற்பசமாதியெனலாகுங்
கிளர்ந்தபுறச்சத்தானுவேதமதுகிளப்பில்.

(கசக)

சச்சிதானந்தவுருவாகுவேதபிரமந்
தானெனவேதியானித்தலதுவாகுமென்க
விச்சமாதிகள்பயின்றவலியினற்றேருன்று
மிரும்பிரமானந்தநிலைதனின்மனஞ்சென்றெடுங்கி
திச்சலமாயலையில் கடல்போலிருத்தல்புறத்து
நிருவிகற்பசமாதியாமனோகதகாமாதிக்
கச்சமறுகரிதானென்றெண்ணுதலுட்டிரிசி
யானுவேதப்பெயர்கொள்சவ்விகற்பசமாதி.

(கரு௦)

சங்கமறுசச்சிதானந்தவொளிவுருவந்
தானெனச்சிந்தித்திடலுட்சத்தானுவேதம்
பொங்குறுதன்னனுபூதிரசந்தோன்றுமதனாற்
புகன்றதிரிசயஞ்சத்தமெனுமிரண்டுமகன்றே
யிங்கசைவிறீபமெனப்பந்தமறவிருத்த
விலங்குறுமுண்ணிருவிகற்பசமாதியிவ்வாறானுந்
தங்கலுறவொழுகுமியோகிக்குமனமெங்குச்
சரிக்குமாண்டாண்டெலாஞ்சமாதியெனலாகும்.

(கருக)

தக்கமாளுபலநான்குதுக்காபாவஞ்
சர்வகாமாத்தியொடுகிருதகிருத்தியமே
தொக்கபிராத்திப்பிராப்பியங்களெனவவற்றுட்
சொல்லியதுக்காபாவமிகபரத்தாலிரண்டாம்

பொய்க்குமோர் து லவுடம்பொழிவெழிற்நாற்றம்
புகுபிணிகண்முதலனவுஞ்ஞக்குமதேகத்து
மிக்ககாமாதுயங்காரணத்தினிலவ்வாது
வியாதுகட்குவித்தாம்பவாசனையுமிகத்திடும்பை.

(கருஉ)

மித்தையெனுமாயாகாரியவுடம்பாதுகளின்
வேரூயதுரியஞானத்தின்மேலாக
வைத்தவொருபோகபோத்துருக்களிலாமையினால்
வரஞானிக்கவ்விடும்பைமுன். துமிலாதிருத்தல்
பொய்த்தவிகலோகதுக்காபாவமெனலாகும்
புண்ணியம்வந்தென்றுபோம்பாவமெனநின்ற
சித்தமுறுசுந்தனையேபரலோகதுக்கந்
தெரியினெனப்புகன்றிடுவாதிருக்கறுநல்லறிஞர்.

(கருங)

ஞானநிலையடைதலுந்தாமரையிலேநீர்போல
ஞானியிருவினையுமுருமையினாவந்தனத்திற்
நீநனுக்குமழலில்விதகிலாததுபோற்கருமச்
செயலிலவனாமவனிலஃதிராமையினான்
மானழலுண்வனத்திலுருதுபோலஞான
மயனைவினையாவுமுருமையினாலச்சிந்தை
தானவனிலெழாதிருத்தறனையுரைப்பர்மேலார்
தக்கபரலோகதுக்காபாவமெனவன்றே.

(கருச)

எல்லாவாழ்வினையுமுறுஞ்சார்வபவுமாது
யிரணியகர்ப்பாந்தமாய்மேன்மேல்வேண்டிற்ற
நல்லானந்தங்களைலாம்பற்றிலாவறிஞ
னனுக்குதலான்ஞானங்கொண்டறிசிவத்தின்சுரூபத்
தொல்லானந்தங்களைலாநிற்கையினாலவற்குத்
தோமிலகண்டானந்தச்சித்திதோன்றுதலே

பொல்லாதவினைப்பகையுக்கடந்தபெருந்தவர்கள்
புகன்றிடுவர்சகலகாமாப்த்தியெனவன்றே.

(கருநு)

தத்துவஞானத்திற்குமுன்னாயிங்கடையத்
தக்கவிட்டம்பெறவனிட்டவொழிவிற்குமேவண்டி
வைத்தவுழுவாழிகளுந் துறக்கமுதல்பெறற்கு
மகமுதலாயினவுழுத்திசாதனமாஞான
சித்தியுறமிசுவனாழிகமுமறிஞர்க்குச்
செய்வனவாந்தத்துவஞானத்தின்குடும்பப்
புத்தியொடுபலப்பாகத்திச்சையிலாமையினுற்
புகன்றவுழுவாழிதொழில்யாவுமிலையாமால்.

(கருள)

வந்துசிறுசாளாத்திறுன்றோன்றபரமாணு
வான்கதிரின்மிகுமொளியிறுன்றிடாவாபேர்
னந்தலுசுற்றறிஞன்விடயமாங்கரும
ஞானியிடைத்தோன்றாமையாலியற்றத்தக்க
முந்துமகமுதலனவிங்கிலையிரமானந்த
முதலுண்மையெய்தலாற்சுவனாழியெல்லாஞ்
சிந்தையுறவியற்றுமளவாகுமதாலிதுவே
செப்பியவக்கிருதகிருத்தியத்துவமென்றறியே.

(கருள)

முற்றலுருவிசிட்டபுண்ணியபரிபாகந்தான்
முத்திவிருப்பரியகுருவழிபாடுபெருநூல்
வெற்றிதருசுவனாழியறிவறியாமைகளின்
விவேகமிகுமஞ்ஞானவழிவொடுதன்னுண்மை
பெற்றசமுசாரதுக்கமிவிர்த்தினிசானந்தப்
பேறெய்தலேபிராத்திப்பிராப்பியமாம்
பற்றுமுயர்முத்திவகையிரண்டாகுமவைதாம்
பகர்கீவன்முத்தியொடுவிதககைவல்யம்.

(கருள)

அறிவுடையார்ச்சகமான்மாவொடுவருசம்பந்த
மகதலிநாற்பிறருடல்பொற்றனலுடலந்தனிலு
முறுதிதருமபிமானமின்மைமையொளி
புண்ணுமனுபவவொப்பால்வருபிரார்த்த
வறுநுகர்வுண்டாஞ்சமுத்திவலியேபோல
மந்தானுசந்தானமாதலிற்றேற்காதி
செறியபிமானங்கழன்றுங்கடமுதித்துஞ்சமுலுந்
திருளிபோல்வாதனையாலுறல்சீவன்முத்தி.

(கருக)

பரமமாஞானந்தோன்றுதலுமகதிர்முன்
பாயிருள்போலஞ்ஞானத்துடனதன்காரியமாம்
புரமுதலாயினவனைத்துமகன்நிமுகமுனை
புகலரியவிதககைவல்லியமென்றிசைப்ப
ருரமுறுமிங்கிதுவாகச்சீவன்முத்தியுளதென
றுரைப்பதெவ்வாறெனிற்கயிற்றினரவமயக்கொழிந்தும்
வருமதன்காரியமாகும்பயகம்பனாதி
மருவுதல்போன்ஞானத்தாலஞ்ஞானங்கெடிலும்.

(கசு௦)

அதனதுகாரியமாகுமுடம்பாதிநிற்கு
மதனானும்பிரமஞானந்தோன்றும்பொழுதே
சிதைதருமஞ்ஞானமுடனுடம்பொழியுமாயிற்
றிகழ்பிரமவித்தியாசம்பிரதாயந்தான்
கதியொழியுமதனானும்பரசிவனாற்பிரமன்
கமலனாலுயர்பிரசாபதியவனான்மனுவாம்
புதமனுவான்மநுடருணர்ந்தனொனவேமுறைமை
புகல்சுருதிவினோதமாமதனானுமன்றே.

(கசுக)

செஞ்ஞானிக்குரித்தாகுஞ்சீவன்முத்தி
சித்தித்தற்குற்றபிரார்த்தவாதனையோ

டஞ்ஞானலேசசற்பாவவுடம்பாட்டா
லாகநிலையுஞ்சீடர்க்குபதேசாதிகமு
மெஞ்ஞானறுங்கிடைத்திடுமாலச்சீவன்முத்தற்
கிரிதருசஞ்சிதமங்கிபுகுமுளிபுற்போல்
மெய்ஞ்ஞானத்தாற்பிராரத்தநுகர்ந்தொழியு
மேல்வினைகூடாதனதிகாரியாதவினாள்.

(ககூஉ).

பெற்றவுயர்ஞானத்தாலொழிந்தவினைதானே
பிராரத்தபோகத்தைதயளிக்குமெனிலதுமே
லுற்றவுடலுற்பத்திதனையுமியற்றுமென்
றுபாப்பில்வறுவிதைநுகர்ச்சிக்கன்றியேமுனைக்கு
மற்றதுதான்காரணமன்றதுபோலஞானி
வருகருமநுகர்ச்சியினுனையொழிவதாகி
யற்றமுறுபிறவிமேல்வினைந்நிடுதற்கேது
வாகாதென்றியம்புறுவரறிவறிதக்கவோ.

(ககூங).

அறந்தநுகர்வினையதுதான்காலயாத்தினைக
ளனதிகரித்துறுநரற்கேயோருடம்புதன்னிற்
செறிந்துநுகர்வாமவற்றினதிகிருதராசிச்
சிறந்தமாபுருடற்குத்தசசங்கையுடம்பி
னுறந்தலதுதீர்ந்திடாதெனினுமறைப்பின்றி
யுறுதலாலொருவனுக்கிங்கினைமைமுதற்பேதம்
பிறந்திடினுமவனுக்கேகாருடம்பேயாய்நின்ற
பெற்றிபோலாகுமெனவுணர்ந்திடுகதெரிந்தே.

(ககூச).

விடையங்களனைத்தினுக்கும்பொய்மைசாதிக்கு
மெய்ஞ்ஞானந்தனக்குமவைக்குண்மைசாதிக்கு
முடலினுகர்வினைக்குமொன்றற்கொன்றுவிரோத
முண்மையினுன்ஞானிக்குநுகர்வெங்ஙனென்னிற்

கெடுகனவுமுதலவற்றுண்மைதுணைகளாங்
கேடினுகர்வாதல்போற்பிராரத்தபோக
விடயங்களுண்மையாயலதர்காதென்னும்
விதியின்மையானுகர்வுமுணர்வுமுரணாவல்.

(கக௩)

வந்தமயலொழிந்தளவேயிப்பியிடைவெள்ளி
மாய்தல்போலறிவினாலஞ்ஞானங்கெடலு
மிந்தவுலகதுதோற்றமேயிலாமையினு
லெங்ஙனமாம்வினைப்போகநுகர்ச்சியெனிலிப்பி
தந்தவிரசிதநிருபாதிசுப்பிரமையாகுந்
தன்மையாலுணர்ந்தளவில்வெள்ளியுருவொழியும்
பந்தமுறுமிதுசோபாதிசுமாகுமிதனாற்
பகர்ந்ததுபோலன்றாமற்றங்ஙனெனிலுரைப்பாம். (கக௪)

தடத்தினுயர்கரையமர்வோனத்தடத்துப்புனவிற்
ழனதோமுகமாகவிருப்பதுபொய்யென்று
படைத்ததெளிவுளமொடிருப்பினுமதோமுகமாம்
படிவந்தோன்றுதல்போலமூலவகங்கார
மடுத்துவருசீவபாவாதிகமோமித்தை
யறிதுரியன்றெனவேயுணரினுஞ்சீவாதி
தொடுத்தவுலகுறுதலினாற்சீவன்முத்தன்மனக்குத்
துய்க்கும்வினைப்போகவிவகாரமுடம்பாடாம். (கக௫)

சீவன்முத்தற்குரியனவாமயித்திரியேகருணை
திகழ்முதிதமுபேட்சையெனுஞ்சற்குணங்களவற்றுண்
மேவுறுசற்புருடொருட்புமயித்திரியா
மெலிதருதுக்கிகளிடத்தினிரக்கமேகருணை
யோவறுநற்புண்ணியர்பால்விருப்பமேமுதித
முவப்புவெறுப்பிரண்டுமிலாதுலகதனிலியற்றும்

பாவினை விடுதலையுபேட்சையெனவறிகப்
பயனைந்தச்சீவன்முத்தற்குளவையீண்டுரைப்பாம். (௧௭௮)

ஞானரக்கைதவஞ்சகலசம்வாதமுடனே
நவிறுக்கவொடுக்கமொடுசுகாவிற்பாவந்தா
னவற்றுண்மருவும்வாசனையழிவுமனத்தி
னடக்கங்களாற்புத்திரிருமலமாயிருத்தன்
ஞானரக்கைமனம்பொரிகட்கொருமையேதவமா
ஞானியெனவுலகமெலாம்வழிபடல்சம்வாத
மானமனக்கிலேசமறலேதுக்கவொடுக்க
மவற்றினுற்பந்தமறல்சுகாவிற்பாவந்தான். (௧௭௯)

குறிகளோர்பத்துளவாம்ஞானமயற்கவைதாங்
குரோதமின்மைவயிராக்கியம்பொறிபுலன்களடக்க
லறமுதவுசமைதமையேசனப்பிரியத்துவமோ
டலோபமொடுகொடையயநிருமதமென்றறிக
நெறிமருவுசீடொடுபத்தருதாசீனர்
நிலையில்பாவினென்னுநால்வகையோரிடத்து
முறையினனுக்கிரகம்வந்துறுமருள்கொள்சீவன்
முத்தனாலென்பரவைமுறையினெடுத்துரைப்பாம். (௧௮௦)

தெரிவரியசீவன்முத்தன்றனைநம்புமதனாற்
சீடற்குமுத்தியுமன்பொடுவழிபாடதனைப்
புரியமுயர்பத்தற்குநல்வினையுமவன்றன்
புனிதமுறுசரிதமதுகண்டவுதாசீனர்க்
குரியபுண்ணியவிருப்புமவன்றன்வடிவினைக்கண்
னுறுதன்முதலானவற்றாற்பாவிடக்குப்பாவ
விரிவுமுறுமென்பார்தருக்காதியாலாத
லெங்ஙனெனின்முத்தனாற்பிரமோபதேசம். (௧௮௧)

மறைப்பகலுமொருபிரமசொருபமாதலினான்
மகிழ்ச்சிவெறுப்பிலாவீசற்கனுக்கிரகஞ்செயவு
மொறுப்புறவும்வரும்வினையினோராலத்தொழில்க
ளுறுதல்போற்சாதகர்தம்பக்குவபேதத்தாற்
சிறப்புறுநல்லுபதேசாதிகண்ணானிக்கெய்துஞ்
செப்பியவிவ்வினக்கணமொடிராதுபலமுறையாற்
றுறப்பிலருட்சீவன்முத்தரிருப்பதென்கொலென்னிற்
றுணிவுதோன்றுறமுதுநூறொகுத்தபரிசுரைப்பாம். (௧௭௨)

வந்தணையும்பிராரத்தவாசனைதீவிரமே
மத்தியமந்தஞ்சுத்தமெனவொருநான்காகும்
பந்தமறுஞானியாயினும்போகத்தமுந்திப்
பசுப்போலத்தன்மகிழ்ச்சிமாத்திரமாயிருத்தன்
முந்நுரைசெய்தீவிரம்போகச்சிறப்புற்றிடினு
மொழியான்மதற்பரனாய்வினோதமேபுரிந்நு
மைந்தனொனவிருத்தன்மத்தியம்போகமனைத்து
மாற்றிமிதுனம்போலானந்தமுறன்மந்தம். (௧௭௩)

உலகவழக்ககன்றுநிருபாதிகான்மாவி
லுற்றதற்பரனாகிப்பரமுத்தனெனவே
யிலகுசுகத்துடனிருத்தல்சுத்தவாசனையா
மென்பரிந்நால்வகையாகுங்கருமவாசனையாற்
றலைமைகொண்முத்தர்கள்வேறுவேறுயவொழுக்கஞ்
சாரினுஞ்செந்நெறிக்கொணநெறிபெருமாநதிக
ளகைகடலிற்புகுதல்போன்முடிவின்மெய்ப்பரமா
யமர்தருநன்முத்திசுகமொருபரிசென்றறியே. (௧௭௪)

இச்சையுடனனிச்சையிறிச்சையெனுமிவற்று
வியம்பலுறுபிராரத்தமுன்றுவகைப்படுமா

சச்சரர்களா நும்விலக்குதற்கரியவாகு
மபத்தியஞ்செய்திடறனக்கேகேகெனவிங்கறிந் தும்
வச்சமதுபுரிவித்தவிச்சைசெய்யேனென்னு
மன்னவர்தம்மாணைபோற்செய்வித்தலனிச்சை
யிச்சையனிச்சைகளின்றியிருந் துமயலோரா
லின்பதுன்பநுகர்வித்தல்பிறரிச்சைவினையாம்.

(க௭௫)

இப்பரிசுமுவகையாம்பிராரத்தவினைவா
லெண்ணில்பலவொழுக்கமாஞ்சீவன்முத்தற்கிந்த
மெய்யப்பொருளைவதிட்டனாரதன்றுருவாசன்கீர்
வியாதனொடுசுகன்வாமதேவனருட்சனக
னொப்பரியபரதனெழிற்கொளதமனேமுதலா
புளர்வருத்தனாபேதமுணர்த்தலுறுமிங்ஙன்
றுப்புதவுபிராரத்தங்கொளினஞ்ஞானிக்குஞ்
சுத்தனுக்கும்வேறுபாடெங்ஙனெனின்மொழிவாம். (க௭௬)

மண்ணுலகில்விராத்திரியர்சோத்திரியர்தமக்கு
மறையொழிதலோதலாலன்றியுணன்முதலா
யெண்ணவருசெயலான்வேறிலாமையதுபோல
விதயபந்தமுறலொழிதலாலன்றிப்போக
முண்ணுநிலையதனாஞ்ஞானமுடையோர்க்கு
முணர்வுமயமாய்நின்றசீவன்முத்தர்தமக்கு
நண்ணவரும்வேறுபாடினையெனவேநவில்வர்
ஞானநூல்பலவுணர்ந்தநல்லுணர்வினவோ.

(க௭௭)

தத்துவஞானத்தினாற்பிரமமடைந்திடுமேற்
றறுகண்வரிப்புலிகண்டோன்போற்சீவத்துவத்தை
யத்தலையேயழித்திடுமாதலினாலச்சீவ
னழிவுதனக்குடன்படுமோவெனிற்கடவுட்டன்மைக்

சூய்த்தவாதரவினாற்கங்கைமுதலவற்று
 ளொழிப்பதனுக்கிசைவர்நரத்துவமதுபோலென்றும்
 பொய்த்தலிலாத்நூரியவடிவாம்பிரமத்துவத்திற்
 பொருந்தத்தன்கேட்டினுக்கிங்குடம்படுஞ்சீவன்றான்.

வாதராயணன்முதலோர்போற்சாபமுடனே
 மற்றருள்செய்வலியுடையோன்றத்துவஞானத்தோ
 னேதிலானலனெனிலவ்வலிதவத்தின்பலமா
 மிலங்குதத்துவஞானபலமன்றாமாயின்
 மாதவமேஞானத்திற்கேதுவெனுஞ்சுருதி
 வழக்கினாற்றவமிலர்க்குத்தத்துவஞானந்தா
 னேதெனிலாஞ்சாபாதிக்குச்சாகாமியமே
 யேதுநிட்காமியதவஞானத்தினுக்கென்றறியே.

(கஎக)

வேதவியாசாதிகட்குஞானம்வலியிரண்டு
 மேவுமேயெனிலவர்கட்கிருதவமுமுளவா
 மாதலினாலவ்விரண்டுமாகுமொரோர்தவமே
 யாயினொவ்வொன்றையடையுமதனான்மாறின்றா
 மேதையாஞ்சாபாதிவலியிலர்களாகி
 விதியிறத்துவஞானிதனைக்கிரியாநிட்ட
 றோதுவார்நிந்தையெனிலவர்தமக்குமவிடயத்
 துழல்பவரானிந்தையாதலிற்குறைவின்றாமால்.

(கஎ௦)

உலகிறந்தசீவன்முத்தனுகர்வினைவாசனையா
 லுண்பொருள்கள்பலகவர்ந்துமௌனமேயுற்றும்
 பலதிறங்கண்மொழிந்துமுபதேசநெறிபுரிந்நும்
 பாதவித்துடகிழந்நுமிகுவேடங்கள்புனைந்நுங்
 கலைதுறந்நுமுடையுடுத்நுங்கல்விபலபயின்றங்
 கல்லாதுமாதர்முயக்கிடையுற்றமிவ்வா

தலகிற்ந்தநடையுறினுமருள்வினை யாட்டென்றே
யவன்றனைநம்புகவையமொருசிறிதுமுருமல்.

(கஅக)

என்றுமெவ்விடத்தினுமோருடம்புமுறாதொன்று
யிருந்தசச்சிதானந்தசிவசொருபமாத
னன்றிதருவிதேககைகவல்லியமென்றிசைப்பர்
நவின்றவதையெய்துமாறெவ்வாற்றுனென்னிற்
பொன்றவினித்தியகருமானுட்டானந்தன்னாற்
புண்ணியமப்புண்ணியத்தாற்பாவவொழிவதனாற்
குன்றலறுசித்தசத்தியதனாற்பொய்க்குடும்பக்
குற்றநிகழ்வதனான்மெய்த் துறவு துறவதனால்.

(கஅஉ)

முத்திவிருப்பதனானேபுறக்கருமவொடுக்க
மொழிந்ததனாலேயாகநிலைமுயற்சியதுதன்னாற்
பொய்த்தலறு தூரியவிழைவத் தூரியவிழைவாற்
புகலருமாவாக்கியவாராய்ச்சியதனானே
யத்துவிதனானமதனாலவிச்சைநாச
மதனாற்பொய்த்துவிதமயக்கழிதலதனானே
மெத்துசுகதுக்கநினைவொழிவதனால்விருப்பு
வெறுப்பறுதலதனாலொண்விதிவிலக்கோய்வதனால். (கஅங)

வினையிரண்டுமகறலதனாற்றேகபாவ
விச்சிந்தியதனானேபாசமொலாமொழிதல்
பிணையறைந்தவதனானேபராபரமாய்முடிவாய்ப்
பெயர்சாதிசூறிபெறுதொன்றுகிவாக்கு
மனமிறந் துநித்தியானந்தமயமாகி
மறிவிலாவிதேககைகவல்லியம்வந்தெய்து
மெனவறிந் து அணிந் திடுகசுருதிசுருபரா
வீன்பலீடடையுநெறிவிரும்புறுமுத்தமனோ.

(கஅஉ)

௩௬

வேதாந்தசூடாமணி.

வேதமுதலாகிய நூலனைத்தினுஞ்சொல்பொருளை
விளங்கியிடக்கரதலாமலகமெனக்காட்டிப்
போதமயமாகியபேரானந்தத்தழுத்தும்
பொருவிகந்தவிந் நூலைமுத்திபெற்றஞரிய
சாதனநான்கிணையுமடைந்தெவரானுமென்றுந்
தடுப்பரியபிறவிநோய்தணிப்பதனுக்கெண்ணி
யாதரவினருட்குரவன்றனைத்தேடிபுருகு
மன்புடையோர்தமைக்காணிள்ளித்திடுகவுவந்தே. (௧௮௫)

வேதாந்தசூடாமணி

முற்றுப்பெற்றது.

பரிசோதன பத்திரம்.

அஞ்ஞவதைப் பாணி.

பக்கம்.	பாடல்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
மக	மஉ	க	பெறுத்த	... பெருத்த
மஅ	க	உ	துநா	... திஞ
மக	உ	சை	கொன்	... கென்
சை	ந	சை	ஞ	... னே
உக	கூ	சை	மிகம	... மிகவ
நக	அ	க	முருவு	... முருகு
சை	ம	உ	தொர்	... தோர்
நக	ம	க	மொன்	... மென்
சக	உஅ	சை	றும்	... று
சஉ	நக	உ	வங்ச	... வங்கிச
சந	ச	க	டரு	... டறு
சடு	மக	சை	யும்	... மாய
சக	சந	சை	த்தா	... ற்ற
டுக	ந	சை	டனு	... டினு
சை	சை	சை	வொ	... வோ
சை	டு	சை	சூழ	... சூழ
டுஎ	கூ	சை	இத	... இந்த
டுஅ	மடு	சை	வான	... வால
சை	மகூ	உ	மிலத	... மிலர
கூஅ	எ	க	தொர்	... தோர்
கூக	ச	உ	மாதே	... மாவே
எடு	மச	சை	முடியி	... முடிவி

சூசீப்பத்திரம்.

பக்கம். பாடற்
ஒரகை.

கடவுள் வணக்கம்	ந	கக
கடைதிறப்பு	ரு	உந
காடு	க	கௌ
பேய்	கஉ	உஉ
உவமை	கௌ	ரு
உட்சோலை	கௌ	ௌ
கோயில்	கஅ	ந
பலிபீடம்	கஅ	ச
ஆல்	கக	அ
தேவி	உ௦	உரு
உட்பரிவாரம்	உச	கரு
லீலை	உௌ	கச
பேய்முறைப்பாடு	உக	கந
குறி	நக	க௦
விசேஷபேய்வரவு	நஉ	கச
அஞ்ஞன்சரிதை	நந	உக
திருவவதாரம்	நௌ	கஉ
காமாதிபடைச்செருக்கு	நஅ	நௌ
ஞானவினோதன் படைச்செருக்கு	சந	ருஅ
ஞானவேந்தன் படையெழுச்சி	ருக	க௦
அஞ்ஞவேந்தன் படையெழுச்சி	ருஉ	அ
தொந்தயுத்தம்	ருந	உஉ
அஞ்ஞனழிவு	ருௌ	நௌ
வெற்றிசாற்றல்	ௌக	கஉ

சூசீப்பத்திரம்.

பக்கம். பாடற்
ஒரகை.

கடவுள் வணக்கம்	ந	கக
கடைதிறப்பு	ரு	உந
காடு	க	கௌ
பேய்	கஉ	உஉ
உவமை	கௌ	ரு
உட்சோலை	கௌ	ௌ
கோயில்	கஅ	ந
பலிபீடம்	கஅ	ச
ஆல்	கக	அ
தேவி	உ௦	உரு
உட்பரிவாரம்	உச	கரு
லீலை	உௌ	கச
பேய்முறைப்பாடு	உக	கந
குறி	நக	க௦
விசேஷபேய்வரவு	நஉ	கச
அஞ்ஞன்சரிதை	நந	உக
திருவவதாரம்	நௌ	கஉ
காமாதிபடைச்செருக்கு	நஅ	நௌ
ஞானவினோதன் படைச்செருக்கு	சந	ருஅ
ஞானவேந்தன் படையெழுச்சி	ருக	க௦
அஞ்ஞவேந்தன் படையெழுச்சி	ருஉ	அ
தொந்தயுத்தம்	ருந	உஉ
அஞ்ஞனழிவு	ருௌ	நௌ
வெற்றிசாற்றல்	ௌக	கஉ

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அஞ்ஞவதைப்பரணி.

கடவுள் வணக்கம்.

படைப்பானும்வியன் ஞாலங்காக்குமாழிப்
படையானும்படைத்தளிக்கப்பட்டதெல்லாந்
துடைப்பானுஞ்சுருதிகளுந் தொழுதுபோற்றுஞ்
சொருபானந்தச்சுடரைத்தொழுதல்செய்வாம்.

(க)

அழிந் துபிறந் துழல்வதுவேதொழிலாயானின்
றழியாமலெழுந்தருளியமையாவின்பம்
பொழிந்தபெருங்கருணை முகிஞானநானும்
பூதலத்தின்றுயர்தீரப்பொழிகவென்றே.

(உ)

தலைபலவாய்ப்பெயர்பலவாநதிகளெல்லாஞ்
சாகரத்தினொருநீராந்தன்மைபோலப்
பலபலவாய்ச்சொல்லுநெறியெல்லாஞ்சொல்லப்
பட்டதொருபொருளினையாம்பணிதல்செய்வாம்.

(ங)

அழியாதவீடென்னும்பழையவூர்கண்
டறியாதாரதுகாணவேண்டியாறு
வழியாகுஞ்சமயங்கள்கொண்டுதம்மில்
வழக்குப்பேசுஞ்சமக்குமாழ்கவென்றே.

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அஞ்ஞவதைப்பரணி.

கடவுள் வணக்கம்.

படைப்பானும்வியன் ஞாலங்காக்குமாழிப்
படையானும்படைத்தளிக்கப்பட்டதெல்லாந்
துடைப்பானுஞ்சுருதிகளுந் தொழுதுபோற்றுஞ்
சொருபானந்தச்சுடரைத்தொழுதல்செய்வாம்.

(க)

அழிந் துபிறந் துழல்வதுவேதொழிலாயானின்
றழியாமலெழுந்தருளியமையாவின்பம்
பொழிந்தபெருங்கருணை முகிஞானநானும்
பூதலத்தின்றுயர்தீரப்பொழிகவென்றே.

(உ)

தலைபலவாய்ப்பெயர்பலவாநதிகளெல்லாஞ்
சாகரத்தினொருநீராந்தன்மைபோலப்
பலபலவாய்ச்சொல்லுநெறியெல்லாஞ்சொல்லப்
பட்டதொருபொருளினையாம்பணிதல்செய்வாம்.

(ங)

அழியாதவீடென்னும்பழையவூர்கண்
டறியாதாரதுகாணவேண்டியாறு
வழியாகுஞ்சமயங்கள்கொண்டுதம்மில்
வழக்குப்பேசுஞ்சமக்குமாழ்கவென்றே.

வேறு.

ஈராகியாதிமுதலாயிரண்டுவகையாகிமுன்றுவடிவா,
யெழுதாதவேதமொருநாலு பூதமிவைதானொன்றுகவை
தா, ஈராகியோதுமிசையேழுமானதிசையெட்டுமாகியெ
வையு, மாகாமலாகுஞ்சொருபங்கலந்தவருளானவாறுமொ
ழிவாம்.

(டு)

ஓர்வொன்றிலேனொர்பொருளாகநல்கியிருபாதமுன்று
குணநான், குள்ளிந்தியங்களுறுகோசமைந்தொடறுபாவ
னாதிபுணர்கா, லோர்பொன்றிலாதபவமேழறுத்துவடிவந
னவெட்டுமுடையா, நெழிலாகுஞானமயமாகவாழியியன
னும்வாழ்கவெனவே.

(சு)

வேறு.

சினமானமாயையினமானமாசு
செறியாமனூறியறிவாகவே
மனமானதீயபகைவீயமோதி
வருஞானயானைவலிபாடுவாம்.

(சு)

ஒழியாமலீசனொளியாகிமேவ
வுணராமன்முடுமொருமாயையால்
விழியாதலோகரழியாதஞான
விழிமேவலானவிழிமேவவே.

(சு)

இறைவாழிநாதனருள்வாழிதாளி
னிசைவாழியானுமியல்வாழியே
மறைவாழிமோனமொழிவாழியாறு
வழிவாழிஞானவிழிவாழியே.

(சு)

வேறு.

தறுகண்வினைவழிசரியவருதலைவன்வாழியே
தனதுசரணெனதுதலைதாவலவன்வாழியே

அஞ்ஞவதைப்பரணி.

புறகணறவுணர்வுவிழியுதவுமவன்வாழியே
புணர்வறமெய்நிகழவருளொழிவில்பரன்வாழியே. (க௦)

நீனைவயர்வுகெடநிகழுநிகரிலவன்வாழியே
நீரதிசயசுகவடிவினிலைசெய்பரன்வாழியே
யெனையழியவரும்விழியினிசையுமவன்வாழியே
யினிமைதருசரணபதமருளுமிறைவாழியே. (கக)

கடவுள்வணக்கம்-முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-கக.

கடைதிறப்பு.

தனிநாடியர்பொருளோடுறுதலைநாடியர்நிலைபேர்
துனிநாடியரலைதீர்வதோர்துறைநாடியர்திறமின். (க)
மறைநாடியர்மனுநாடியர்மதியால்வருசமயத்
துறைநாடியரிறைதாளிணைதொழநாடியர்திறமின். (உ)
வேறு.

அருவமன்றியவருருவமன்றியவ
ரடையவன்றியவருடையகீ
ருருவமொன்றுபடவுடையநெஞ்சடைய
வுருகுகின்றவர்கடிதறிமீனே. (ங)

வேறு.

புனலினமிழாதுககனமிசையூதை
புகுதவசையாதபொருளதா
யனலினெரியாதுபடையினழியாத
வறிவையறிவார்கடிதறிமீனே. (ச)

அஞ்ஞவதைப்பரணி.

வேறு.

ஐயமொன்றுமறவந்தகோனடியி
னன்பொடொன்றியகமின்புற
மையழிந்திடமலர்ந்திலங்குவிழி
மல்குவீர்கள் கடைதிறமினே.

(இ)

வேறு.

பாருமெறிவளியும்நீருமெரியும்வெளி
பானுமதியுமியமானுநே
ரோருமளவினுணர்வாகவொருமொழியி
னேதுமவர்கள் கடைதிறமினே.

(ஈ)

கருகுகலியன்வலிதொலையவுலகின்வரு
கருணைமலையினருள்பரவியே
பெருகுமதசயமொடுருகியருவிசொரி
பெரியவிழியினவர்திறமினே.

(எ)

வேறு.

உளவலிமுனிவர்களொழியவா
ருயிர்விடவிழிகொளவுருகிவீ
ழளவினினைருதிருமொழியதா
மமிர்தருள்பவர்கடைதிறமினே.

(ஈ)

கனவினுமமரர்கள்பெறலறக்
கலியுகமதிலொருநினைவறத்
தனையருள்செயவிறைநினைவறத்
தமைநினைபவர்கடைதிறமினே.

(க)

வேறு.

வனைதருவினைகழல்வறவருளிறையடி
மருவுதொறுளமுடல்புளகமதெறியவு

அஞ்ஞவதைப்பரணி.

மலர்தருகுவனைகளருவிக்ஞ்சாரியவு
மறிகடலொலியெனவலறியுமுலறியு
மனைதருபுலனைவமடிதாமனமிற
வறிவெழுமதுவறமருவியவெளியினி
னழிதரவொழிவறமிகுவிழிநிகழ்தரு
மமிர்ததுபருகிடுமவர்கடைதிறமிஞ்ஞ.

(க௦)

சுதையுமெனவுடன்முதல்வருபொருள்களுந்
திரியுமெனவுயர்பதமுறுவினைகளுஞ்
சிலுகதெனவலைவலைவருசமயமுந்
தெளிவுதரவிவைமுழுதையுந்முவிநின்
றியையமலர்செயவுருகிடுமிறைவர்தந்
திடுமடியினைமலர்முடிமிசையணியவந்
திழிவுகழிவிதமகமறுமமிர்தமுண்
டெமதுசுகவடிவெனுமவர்திறமிஞ்ஞ.

(க௧)

மருவுகுணமொடுமலமதுகழிபுவு
மலருமிருவினைமயலதுபறியவு
மகிழ்வுமடிவறவொருபொறையனையவு
மனனுநினைவருமிடமதுநினையவு
மருவவுருவனதடிதலையமரவு
மயர்வுநினைவறுமறிவதுநிகழ்வு
மடையவொழிவுறுமதனிலைதிதிபெறு
மமிர்ததுபருகிடுமவர்கடைதிறமிஞ்ஞ.

(க௨)

வேறு.

உலகமறித்தமெனாவுணர்வதுநித்தமெனா
வுருவருவற்றவோருருவுதனைக்கொடுநங்

கலகமனத்திடையேயிலகமுதற்பகருங்
கலைகளை விட்டெறிவீர்கடைதிறமின்றிறமின்.

(க௩)

ஓதலதறக்கணியாவொப்பில்பரம்பொருளே
யொருவடிவாகியெழுந்தருளுதலுன்னுதொறுங்
காதன்மிகுத்துவரக்கண்பனிகொண்டுவரக்
கரையழியன்புடையீர்கடைதிறமின்றிறமின்.

(க௪)

ஆவியினுக்குயிராமாரணனோருருவா
யவனியில்வந்தருளும்பவனிவிரைந்துதொழா
வோவியமொத்திடநின்றாராயுணர்வொன்றொழியா
தும்மையொழிந்திடவேவொழிவறுவீர்திறமின்.

(க௫)

வேறு.

பொருளையேகருதிவெம்புலன்வழிசெல்லுமென்
புன்மையேகண்டுவந்திம்மையேயருள்பெருங்
கருணையேயுடையவன்கழனினைந்திடுதொறுங்
கரையழிந்துளநெகுங்காதலீர்திறமினோ.

(க௬)

நம்மையாளுடையநாயகனையேநனவிலுங்
கனவிலுந்நவிலுமாறன்றிவேருன்றநஞ்
செம்மையானதுதெரிந்திடுதல்கண்டிசைமெனத்
தெரியுமாதாவீனீர்கடைதிறந்திறமினோ.

(க௭)

வேறு.

விழியாலுலகழியாவெறுமுணர்வாய்விடும்வகையா
லொழியாவமிர்துண்டீருமதுயர்பொற்கடைதிறமின்.

(க௮)

வேறு.

அளவுகண்டிடவரியபங்கயநயனம்வந்துமதாவியைக்
களவுகொண்டிடவுருகுதின்றவர்கனகன்கடைதிறமினோ.()

அழுந்தவாகமிரண்டுமொன்று நவழிவிலாநெடுதழுவிமுன்
பிழந்தநானை நினைந்தபோதி ரங்குவீர்கடைதி நமிஞே. (௨௦)
வேறு.

ஒழித்தேயுள்ளமுணர்வடைய
வொழியாவொருவன் வருமளவும்
விழித்தேயுநங்கும்விளங்கிழையீர்
மேவுங்கபாடந்தி நமிஞே. (௨௧)
வேறு.

உருநாமமொன்றுமிலாவொளிகருணாகரனென்னுந்
திருநாமம்பெறவந்ததி நம்பாடத்தி நமிஞே. (௨௨)
வேறு.

தரணியில்வந்தபெருமானார்தாளிணை சூடியஞ்ஞவதைதப்
பரணியையின் றென் வாயாரப்பாடக்கபாடந்தி நமிஞே. ( )

கடைதிநப்பு முற்றிற்று.
ஆகத்திருவிருத்தம் - ௩௪.

காடு.

குறியுருவறிவுதானிறவிதன்கோலமே
குறுகுவாருளமெலாமவள்பெருங்கோயிலே
யறிஞர்வாழிடமலாதழனெடுங்கானமே
யறிவிலாவவையெலாமடையவும்பேய்களே. (௧)

மறையெலாமறைவதாகியபரஞ்சோதியோர்
வடிவதாயருளுமிப்பொருளெனுந்தேசுதா
னுறைவதாமகமுறுதலமரும்பேயெலா
முழல்வதாமுலகமாமொருபுறங்கூறுவாம். (௨)

வேறு.

கல்லுங்கயவோர்மனமேயவர்தங்
கண்ணேமரமுமவர்தண்மையறச்
சொல்லும்முரையேசுடுதியிடர்சேர்
ஞ்ஞவளிமற்றவர்தந்தொழிலே.

(௩)

செயிசைச்சுடவல்லவர்தம்மளவுஞ்
செயிர்செய்பவர்சேர்வுறுதீவனமீ
துயிசைச்சுடவல்லதுவெவ்வழலோ
வோராவிவர்தம்முரையன்றியுமே.

(௪)

வேறு.

வெருவவெரிசொரியும்விழியுமழல்பொழியுமால்
வெகுளியெரிவிரவிகமிகவுமெரியுமா
லருவவுயிருமிறவெரியுமனலதனில்வே
றனலுமிலதகிலவுலகதனினழலதே.

(௫)

தருவதருவதிலொனநினையுமனமொடே
தமதுதலைமைகெடவவரவர்க்கடையிலே
யொருவர்தருமுணவுகருதியுழல்பவையில்வே
றுழலுருமலிகளுமுளவுமலவுணரிலே.

(௬)

வேறு.

அணிகொளும்பர்தருவநேரருகர்பிண்டிமரமுநேர்
கணிகபங்கரரசுநேர்கடியகானமதனிலே.

(௭)

வேறு.

நீளத்திற்சோலையாய்நெடுந்தாபத்தா
னிழலெனவந்தடைந்தவர்க்குநெருப்பேயாகி
வாளொத்தமுட்சரித்துவறிதேகாய்க்கும்
வன்பாகுங்கருவேலைவளர்க்குங்கானம்.

(௮)

ஆராதவருந் துதலும்புணர்ப்புமாகு
மாயாமல்வருந்தோற்றமம்பென்றோடிப்
பேராசைமான்செல்லச்செல்லப்போகும்
பேய்த்தேனோயெம்மருங்கும்பெருகுங்கானம்.

(க)

செத்தபிணமிடுகாடுசடுகாடென்று
செப்புவர்களறியாதார்சிலர்தானெஞ்சத்
தொத்ததுதாமுணராதுண்டுத்துவாழு
முயிரோடும்பிணம்பயில்காடொழியவிட்டே.

(க௦)

வேறு.

அறங்காட்டி விருசெவியீதழற்காட்டினுற்போலு மல
கைவாமும், புறங்காட்டிற்கொப்பதுமிப் புறங்காடேவேறு
ண்டோபுறம்புகூற.

(கக)

வெய்யமறமறப்பெறுத்த விடயமெனினெப்பொழுதும்
வெறுத்துமெய்யை, யையமறத்துறந்தவர்களருவருத்ததிது
சுதிகாடாகையன்றோ.

(கஉ)

தின்றலுஞ் சிலரரிந் துதீற்றினாலுந் தீமையுறத் தீக்குள்
ளேதள்ளினாலுங், கொன்றலுமஞ்சாதார் தங்கணெஞ்சிற்கு
ஹைகுலைந்ததிக்காடுகொடிதாயன்றோ.

(கங)

கரையற்றநீராருங்கணன்றெழுவதிக்காட்டின் கடுமைய
ன்றோ, புரையற்றபெரியோர்கள் போயகல்வதிவ்வெம்மை
பொருமையன்றோ.

(கச)

மேலாயவானோரும்விண்டிருப்பதுடம்புற்றவெம்மைய
ன்றோ, மாலாரும்பாலாழிவைகுவது மிவ்வழலைமாற்றவன்
றோ.

(கரு)

இன்னமுநான் வேறுசில வியம்புவதெனின்வலக மெவ்
லாமீன்றா; னன்னமுமாய்ப்பறந்த துமிவ்வாரணியத்துறவெ
ம்மையாற்றாதன்றோ.

(கௌ)

வேறு.

ஓதவரியவெரிகானமதுலொருவருடுவரநினையலாவதோ
போதவுருவநினையாதவவகையடுபூதகணமணவிமோதுமே.

காடு முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-ருக.

பேய்.

ஏதமளவுதெரியாதகொடியவன
மேவும்வகைமருவுபேயரோ
பேதமளவுதெரியாதுபெரிதறிவு
பேசுமலகைகசிலபேசுவாம்.

(க)

வேறு.

ஒன்றென்றுநின் நசிலபலவென்றுநின் நசில
வுபயத்துநின் நசிலவே
யன்றென்றுநின் நதனையாமென்றுசொல்லியுட
னலகிட்டுவிட்டசிலவே.

(உ)

இலதென்றுநின் நசிலவுளதென்றுநின் நசில
விறததனைநெஞ்சினுணரும்
வலதின் நம்ங்குமலவுடறங்குகின் நதவ
வடிவங்கள்கொண்டசிலவே.

(ஈ)

தண்டைப்பிடித்தசிலசிகையைத்தரித்தசில
சுடையைப்பறித்தசிலவே

முண்டித்துவிட்டசிலமுடியைப்பரித்தசில
முசவிற்பொறுத்தசிலவே.

(ச)

அலைகெட்டிராதுபலதலைகெட்டநூல்பழகி
யதுமுக்கியமாகிமிகவே
கலைகற்றபேய்களொடுசிலுகிட்டுலாவுவன
கரையற்றபேய்களுளவே.

(ரு)

வேறு.

வறியவானவுரைபலகேட்பன
மாண்டுமீண்டினிவாராவழியினைச்
செறியலாகுநெறிகடெரிந் துரை
செய்யுமெல்லைசெவிடுகளாவன.

(சு)

வம்புகறினுடம்பெலாம்வெறும்
வாய்களாகிவடித்தற்குவல்லன
வம்பர்கோனடித்தாமரைபோற்றியென்
றுரைக்கவென்னில்வெற்றாமைகளாவன.

(எ)

பொய்ம்மையாகிமெய்போலவிளங்கிய
பொருடெரிக்கினற்புற்புதக்கண்ணின
மெய்ம்மையானபொருளை யுளத்தினில்
மீண்டுபார்க்கில்வெறுங்குருடாவன.

(ஈ)

பருகுளத்தமிர்தம்பொழிநூல்களைப்
பக்கமோதிப்பழித்துக்கழிப்பன
திருகுளத்தொடுதர்க்கங்களேயுரை
செய்யுநூல்கற்றுத்தெத்தர்களாவன.

(க)

ஆவதொன்றிலையாயினுந்தன்னைமே
லாகவுன்னியறக்கடையாவன

பாவகத்தொன்றிலாதமைகாட்டல்போற்
படபடத்துத்தன்பாழ்வாய்திறப்பன.

(க௮)

ஆறுஞானமுடையார்பிணக்கற
வாறுஞானநெறியென்றறிந்தவர்
கூறுஞானக்கரும்புகொள்ளாதுபொய்க்
குருடர்சொன்னசொற்கோதுகொண்டாடுவ.

(க௯)

உண்ணலானவிடந்தொறுமற்றவர்க்
குற்றநட்டவர்போலுறவாடுவ
கண்ணஞர்சிலராயினுங்கைப்பொரு
ளில்லையாகிற்கழலக்கழல்வன.

(௧௦)

கண்டமட்டினிதுவன்றிவேறென்றுங்
கண்டிலோங்கதியென்னுங்கருத்தினுற்
பிண்டமிட்டவர்தம்பிறகேருஞ்ஞை
பிஞ்ஞையென்றுபிதற்றித்திரிவன.

(௧௧)

வயிறுசாணும்வளர்த்தற்பொருட்டந்த
வானுஞ்சென்றுவரக்காலுடையன
கயிறுங்கம்பையுமேடும்பிறர்க்கொரு
காட்சிபோல்வரும்புத்தகக்கையன.

(௧௨)

வேறு.

சவலைச்சாகரமாகியசமயத்தேநிலையாவன
தனைமெய்ப்பாலுணராதனதனுவைத்தானென்னாடுவ
கவலைச்சாகரமாவனகடைகட்கேநடமாடுவ
கலைவிற்பேறயுணவாவனகருவிப்பேய்பலகோடியே.

(௧௩)

அடைகட்டாவுககோடிகளளவிற்காமசனாதியை
யமைவற்றேநிலையாமையுமறைவற்றேறயறியாதன

கடைகட்டாமழியாவிடறலைகட்டாநினையாவொரு
தனைமெய்ப்பா லுணராதனசமயப்பேய்பலகோடியே. (கௌ)

பழலத்தானினை யாதனவுணவிற்காவனதேடுவ
வுணர்வைத்தா லுணராதனவுலகத்தார்நகவாழ்வன
பழலத்தா லுளையாடுவகதறத்தான் முசியாதன
கனகத்தேமனமாவனகருவிப்பேய்பலகோடியே. (கௌ)

வேறு.

மெய்வருந்திக்குரவனருள்விரும்பாதென் றும்
வீட்டிடமுந்தொட்டிடமுமறியாதேநின்
றைவருகப்பட்டன வாய்மிகவுந்தம்மை
யகமதித்துத்திரியும்பேயனந்தங்கோடி. (கௌ)

கவலையுற்றதம்பசியைத்தணிக்கவேறார்
கதியின்மையாலறந்தான்காட்டுவார்போற்
ருவலையத்தோர்பொருள்வி ரகால்வாங்கிக்கொண்டு
குருக்கொடுக்கும்பேய்களொருகோடிகோடி. (கக)

வேறு.

தன்மனந்தனைவெருட்டுமேபிறர்
தனும்புநெஞ்சுகடெருட்டுமே
வன்மனங்கொடுகிலிகள்போலறம்
வடிக்குமேபடநடிக்குமே. (உ௦)

நீஞுகின் றசடைதன்னினுசைமிக
நீஞுமேவினையின்முஞுமே
மீஞுகின் றநெறிதன்னினுதரவு
மீஞுமேயொழுகிநாஞுமே. (உ௧)

வேறு.

பஞ்சபடுகலைகடன்னை யும்பல
படிக்குமேதலைவெடிக்குமே
பிஞ்சபடுகலைகடன்னை யுந் துவர்
படிக்குமேபடநடிக்குமே.

(22)

பேய் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - எந்.

உவமை.

சொல்லாலுமனனாலுமறியாவொன்றைச்
சொல்லாலேதோற்றுவிக்கத்துணியஞ்சொல்லும்
புல்லாலேயெரிசுடுதல்போலும்போலும்
போலாதேபுகையிலெழுங்கனலேபோலும்.

(சு)

ஒளிதருநூலோதிமுடிபொருளைக்காணா
தோதியநூல்பலவுணர்ந் துபிணங்கும்பேய்கள்
களிதருமியானையக்குருடர்கையாற்கண்டு
கண்டகண்டவளவுகொடேகழற்றல்போலும்.

(2)

கலைபகருஞ்சமயிகள் கண்காணிற் றீலிக்
கண்ணொன்றைக்காணுமெனக்கையிற் கொண்டு
தலைபறியேசமயங்களென்றுதந்தந்
தலைபறித்துச்சிலசமண்பேய்சாற்றல்போலும்.

(ந)

அன்புறுநற்குருபானுக்கன்புசெய்யா
தருவுருவைப்பெறவிருக்குந்தன்மையையோ
வின்புறுநற்கனிபாறேனிணிதருந்தா
சிரதநுகர்வுறவிருப்பாரியல்புபோலும்.

(சு)

அஞ்ஞவதைப்பரணி.

கள்

அருவாய்பரனுருவாயருள்வதொன்றை
யஞ்சாதேசிலவளவைகொண்டுதாழுங்
குருவாகிச்சிலகுருப்பேய்கூறுந்தன்மை
குருடர்க்குக்குருடர்நெறிகூறல்போலும்.

(ரு)

உவமை முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - எஅ.

உட்சோலை.

போகாததுயர்மேவுபொல்லாதவிப்பேய்கள்புகுமாலிலா
யோகாலயத்துள்ளிருப்பாடிருச்சோலையுட்சோலையே. (க)

ஆகாசநீர்பூமியனல்காலிரவிசோமனவியாதுமூ
டேகாசதரநாதனடியார்கள்பயில்வார்களிதமாகவே. (உ)

ஆறுமிலைகலைகூறுமறிஞர்களாறுநிறைவுறவறியுமே
வேறுமிலைகலைகூறுபதிநறுநாலுமலதுவிளம்பிலே. (ங)

நிலவியகிளிகளுலவியகுயில்கணிறையிலியல்பதிநைவிதாள்
குலவியமநைகளிறைவிதனருகுகுழறுவகுழறுவமழலையே. (ப)

அழலுறவுடலுமயர்வுறவுயிருமலமரவெருவியயருநா
ணிழல்லபிறிதவ்வழகியகருணைநிகழ்வுறுநிழலோர்நிழலுமே.

என்றிவ்வுலகுளதன்றுமுதலெதிரின்றுவரையிதினொன்
றுதா,னின்றதெனவிலையென்றுமொழிவறநின்றதொருபொ
ருளொன்றுமே. (ச)

உட்சோலை முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - அச.

கோயில்.

ஆதிநாலுமாமறைகள் சூழுதற் கரியகோயிலுக்களவுக
றவோ,வோ துநாலிரண்டுடனிரண்டுதிக்குண்டமேனியக்கோ
யிலுள்ளதே.

(க)

சமயமாறுதானறைவதேயலாற் சதுமுகாதிகாணரிய
தார்கொலோ, வமையுமாறுதா னறியவோ துவாரரியகோ
லம்வாழ்பெரியகோயிலே.

(உ)

வேறு.

மெய்விளக்கினார்மேவுகோயிலுக்
கெவ்விளக்குவேறினிவிளக்குமே.

(ஈ)

கோயில் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - அள.

பலிபீடம்.

அண்டகோடி நூருயிரங்களோர்
பிண்டமாபிடும்பெரியபீடமே.

(க)

பவத்தினார்பொடிபடப்பராவிய
தவத்தினார்பலிகொடுப்பர்தம்மையே.

(உ)

வேறு.

தமதுருவிறைவடிவுறுதலினிதனிகர்
தருவதுமொருபொருளிலமிதுதகவிஸ
தெமதுயிரொனினுமிதமீர் துசெய்வதுகட
னெனவடிதொழுதிடுபலிபலபலவே.

(ஈ)

அஞ்ஞவதைப்பரணி.

உடையனவுடலுயிருறும்வினையுளமுணர்
வலகத்தனிலினமுசைவருபொரு
உடையவுமமீர் துசெய்தனையினியமீர். துசெய்
வதுமிலதெனுமொலியிவைபலபலவே.

(ச)

பெலிடீடம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-கக.

ஆல்.

கருவிதயகமலமுறைவாளென்றும்வாழ்வதொரு
வடமுமுளத்தனளவையாமிங்குநாடளவி
னொருவிதையினளவளவிலோர்ரண்டமாகுமதி
னுளகனியினளவையினியார்கண்டு கூறுவோ.

(க)

அயனையுலகடையவரவோருந்திமாமலரி
னருளியறிவரியபரயோகொன்றுமாயுயில்கொள்
சயனமெனமொழிவதொருதாழ்கொம்பின்மேவுசிறு
தளிரினொருதலையினுனியேதன்பர்சாகையயே.

(உ)

செறியும்வகையரியதெனவேதங்களோதுபொரு
டெரியவிரகொருவரறியாதன்பினாலரனொ
டறியும்வகையகிலவுலகாப்வந் துகூடியது
மதனில்விடுசிறியதொருவீழ்நின் றநீழலிலே.

(ங)

இரையுமெமுகடலும்வனையாநின்றவேழ்புவியு
மெழுமலையுமுலகுபதினாலுந்தனாடுருவும்
வரையுமிருகடரடையவோரண்டமாகுமிது
வடவிதையினளவுமிலதாலென்கொலோதுவதே.

(ச)

நெரியமுயலகன்முதுகுநாகன்பனாமகுட-
நெறநெறெனமுறியநடமாடுஞ்சடாதரனு
மரியுமலரவனுமதிடேநின்றவூசல்மிசை
யனையவரிலவர்கள்விசைபோயன்றிமீள்விலரோ.

வேறு.

மாறாதவருளுடையாள்மாறென்றால்நிவிசை
யாறாதவவ்வுசலதிவூசலல்லவோ.

மேனோக்கிவீழோட்டிவிரிதிகையேகவடோட்டிக்
கீழ்நோக்கிக்கிளை யோட்டிக்கிளரவளர்வடமிதுவே.

ஆசையெனுந்தனையிட்டேயமையாமற்பறந்திந்தப்
பாசம்விடப்பறவாதபறவையதிற்பறவைகளே.

ஆல் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-கக.

தேவி.

அன்னையெனவெழுந்தருளுமருளுடையதிருமேனி
தன்னையினியாமறியுந்தன்மையினைச்சாற்றுவாம்.

வேறு.

மதுரவாரியாய்ஞானமயமதாகிவாடாத
மலரதாகிநாடாதமணமதாகியானாத
சதுமுகாதிவானோர்கள்சகலவேதகீதாதி
தகுமனாதியான்மீதுதடவொண்ததாளாளே.

தொழுதெழாவிழாவாறுசுழலுமாறருமாயைத்
துயரினாவிடாதாறுசொரியவாய்விடாநாளு

மழுதபார்சீருமலமிர்தவாரியாயூறி
மருள்பயோதரியாகியமிர்தபானமீவாளே.

(ங)

கதியிலாதநாயானகடையனேனைவாகூடு
கூலெனுவெனூதேறுகருணைவாரியோர்கோல
கதியிலாமையான்ஞானவடிவைவேறுகூருக
வகைசெய்தேறுமாருகமலைவதோடுகாதாளே.

(ச)

மருவுமாகமான்மேவிவருகுணத்திநேராக
மன்னின்மாறிமீளாதமன்னுமாதிவேனோடு
மோருவமாறிமேனாடுமுணர்வுநானுநேராகி
யோழியஞானமேயாகவொருசொலோதும்வாயாளே. (ரு)

வீகடநாமரூபாதிவித்தியோரொரோர்கோடி
விரியமாகமீதோடிவிரவொணுதுமேலான
மருடநாடிலோர்கோடிமலருதாள்களோர்கோடி
மன்னுநாவுமேவாதவடிவதானமாயாளே.

(சு)

வெருவராமனாடோறும்வினையின்மூழ்கிவாளாரும்
வீழியினார்கள்பாலோடிவினைவதோர்வுருதேனை
யருவராமனாயேனுளமரராலுமாராலு
மதியொணுததோர்கோலமருளுகாதல்கூர்வாளே.

(எ)

அவனிநீரினான்மாளவனலின்மாளநீர்காலி
என்னுமாளவாகாயமதனின்மாளவூடாடு
பவனன்வானமேலானபரமதேசிலேயான
படியின்மாளமாளாதபழையபாழில்வாழ்வாளே.

(அ)

ஒருவிகாரமோர்காலுமுற்றிலாமலியாதானு
முளதுமாசிலாமேனியொழியவேறொரகார

நிருபியானவோர்போதுநிருபியாதவோர்போது
நிகழ்வுருமலோர்போதநிலையதாகநேர்வாளே.

(க)

வேறு.

அனுபவந்தனினநிவதன்நியோரளவைகொண்டறிவுறு
வதோ, தனுபவந்தனையொழியவின்நியதகமைநின்றதொர்
தனிமையே.

(க௦)

உருவமென்பதுமருவமென்பதுமுணர்வுகொண்டுணர்
வொண்ணுமோ, வருவமிங்கொருவடிவுகொண்டதுவிதுவே
னும்பொருடன்கையே.

(க௧)

வேறு.

பொருதுதிரிபலசமயமதிவழிபுரிவுதருகலைபுகல்வதோ
கருதுபொருடொறுமருவியவையவை கழலநிலவியகண்ணை
யே.

(க௨)

தத்தமதுகொடுதர்க்கசமயிகடத்தமறிவுறுதத்வமோ
சித்தமயலதுகெட்டவவர்தெரிசிக்கவுரியதொர்சித்தையே.

வேறு.

மருவுருததற்குரைக்கும்வடிவுமில்லையென்னவோ
கருவுருமையாளவந்தகருணைமேனிகண்டுமே.

(க௩)

தொல்லையாகிநின்றதுய்யதுணைமலர்ப்பதங்களுக்
கெல்லையானதில்லையோவென்னுச்சிமீதுருக்கவே.

(க௪)

விளம்புமெப்பொருட்குமேல்மிகுத்தநீண்முடிப்பரப்
புளம்புகுந்திருக்கவெல்லையுன்னவில்லையென்னவோ.

(க௫)

அடையமாதிரம்படைத்தவடிபுறம்புடுப்பதோ
ருடையுமில்லையென்னவோவென்னுள்ளடங்கலுற்றுமே.

(க௬)

அஞ்ஞவதைப்பராணி.

உந

அன்னையாகியத்தனாகியஞ்சலஞ்சலென்றுவந்
தென்னையாளுகோலநீர்மையென்னதாவியம்பவே. (கஅ)
வேறு.

மாசணமோமதைத்தலையோமயானமோவாக்கிறந்த
தேசணர்ந்தமெய்யடியார்சிந்தையோதிருந்தமளி. (கக)

சாத்தும்பூமாலையினுந்தமையுணர்ந்தமெய்யடியா
ரோத்தும்பாமாலையிலையெப்போதுந்திருவுளமே. (உ௦)

பாதாதிக்கேசாந்தமுவந்தணியும்பணியருளே
ஞாதாதியாமுன்றுமுவந்தயிலுநல்லமிர்தே. (உக)
வேறு.

வேதமவடிருவாயிலோதுகீதம்
வேறுநினைவிலர்காணுமேனிமேனி
பூதமவடிருவாசல்காவலாகும்
போதமவடிருமேனிகாவருளே. (உஉ)

யோகினிகள்கருணாதிபானமாதர்
யோகமருநிலமாகின்றானயோகங்
கோகனகனறியாதகோயில்கோயில்
கூறரியபெருவாழ்வையாவர்சூற. (உந)

வேறு.

கலையேறுவணங்களியன்னமெனக்
கற்பித்திடவோசொற்பித்ததுவா
மலையேறுவணங்களியன்புறவந்
தருள்போதகமேயவள்வாகனமே. (உச)

பஞ்சாயுதமேதிரிசூலமழுப்
படையேயெனவோபகைவெம்பிறவிக்
கஞ்சாமுனெழுந்தருளாவெறியு
மன்பேதிருவாயுதமாமதுவே.

(௨௫)

தேவி முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - க௨௪.

உட்பரிவாரம்.

அரணையறிவேசெறிவேயழகே
யருளேவடிவாகவமைந்துவருஞ்
சரணையெனவந்தடையும்மடியார்
தங்கோலமெலாமிங்கோதுதுமே.

(௧)

வேறு.

புரமயோகமுறவேதமறுபோதமுடனே
புரமயோகமுறுவாரிறைவிபயிரவர்களே.

(௨)

புணருமைத்திரிமுதலானபொருளுள்ளபரிசே
யுணருமார்க்கம்வருமாதவர்களேயோகினிகளே.

(௩)

வேறு.

நித்திராசாகரதமற்றதொருநீர்மையினோ
நிட்டையாதுமிலதானதொருநீதியினோ
முத்திராஞானமெனுமுத்திராயலதேதுமிலோ
முத்திராயகர்களானபவமோசகர்களே.

(௪)

பெத்தமுத்தியிலதானதொருசாதகர்களே
பிச்சுநற்கழலொடானதொருபாவகர்களே

பத் திசித்தியெனநாடிவருதாபதர்களே
பத்தொய்ப்பிலருள்கோலமிகுபைரவர்களே.

(6)

வேறு.

உளாயிறந் துணர்விற் திடமுணர்ந் திடுவனோ
யுணவுமங்கையில்வரும்பலியுகந் திடுவனோ
திளாயிறந்தளவிற் துளபரங்கடலுளே
செறிதரும்படிவருந் திருவகம்படியனோ.

(சு)

அழுதன்மாறுதலிலாவிழியர்பாலருள்வனோ
யவர்களாகமுமெலாம்விழியதாய்மொழிவனோ
யெழுதன்மாறுதலிலாவிர்வியாமுருவனோ
யிகலுமார்வமுமிலா திலகுபைரவர்களே.

(சு)

அவனிவானடையேவாரணுவதாநெடியனோ
யணுவுமேருகிரியாயறவுநேரியர்களே
புவனிவானடையேவார்பவனிபோதுவர்களே
புகலுகோமளவியாமனைபுராதனர்களே.

(சு)

அலைபொருமலொருகாறலையெடாதமைவனோ
யருள்பொருமலுகாவருவிபாய்நயனனோ
கலைபொருமலொருகோவணவராய்விடுவனோ
கவலைதீர்பலிகொணீள்கரகபாலிரயர்களே.

(சு)

சுலலோகமுமெடாவயிலும்வாயுடையனோ
சுதிரொலாமழியமாறருவதாளுடையனோ
புகலுலோகமுமலோகமுமெலாம்விழியனோ
புகலுமாறரியதாள்புணருபைரவர்களே.

(=0)

உருகு வாசகமெலாமுடையசாகினிகளே
யுயிரொலாம்விழியினுலயில்வரீயோகினிகளே
பருகியா ரமீர்தையாடுவர்கண்மோகினிகளே
பகருமா றரியநாயகிபதாகினிகளே.

(கக)

வேறு.

தமர்பி றரற்றூர்சமயமுமற்றூர்
சகவியல்பற்றூர் தமையொழிவற்றூர்
ரமர்விடமற்றூர் ரமமறமற்றூர்
ரறிவயர்வற்றூர் ரவளடியாரோ.

(கஉ)

இருணெறிவிட்டாரிருமையும்விட்டா
ரிலகநடப்பாருலகுகடப்பா
ரருணெறிநிற்பா ரமரவிருப்பா
ரறிவுருவுற்றூர் ரவளடியாரோ.

(கங)

பொருளைவிரிப்பார்புசமுதிற்த்தார்
புளகிதமுற்றூர்புரளுதலுற்றூர்
ரருளைவியப்பாலறியவுரைப்பா
ரதிசயமிக்காரவளடியாரோ.

(கச)

தெளியுமுளத்தார் சிலவர்தெளிப்பார்
சிலவர்களிப்பார் சிலவர்திகைப்பா
ரளியுமுளத்தோ டமுதுசிரிப்பா
ரவர்கள்செயற்பா டறியவோனாதே.

(கரு)

உட்பரிவாரம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - கஙக.

லீலை.

ஆதிமூலமொருகோலமுமிலாதவடிவிவ்
வகிலலோகமுமறிந்தடையும்வண்ணமழகார்
சோதிமூவடிவுகொண்டருளியந்தமறைமுன்
சொன்னதன்மைதெரியும்பரிசுசொன்னதுணிவும்.

(க)

கயிலைமாமலையின்மேலினிதிருந்தருளியக்
கமலயோனிமுதலெக்கடவுளர்க்குமருளான்
மயிலையேறிவருமைந்தனுடனந்திமுதலா
மற்றும்வந்தடைபவர்க்குமருள்செய்தவகையும்.

(௨)

ஆலநீழலினிருந்தருளியன்றுசுரரோ
டசுரர்நெஞ்சினளவிற்களவறைந்தறிவுசேர்
நாலுபேரறியநாலுமறைசொன்னபரிசே
ஞானமானநயனந்தனைநயந்தநலனும்.

(௩)

இசையவையொருபாரதமுடிப்பவர்கள்போ
லிப்பிறப்புமுடியும்பரிசியம்புமியல்பும்
விசையனையமுறுநெஞ்சினையறிந்தருளியே
விசுவரூபவியல்காட்டிவெருள்வித்தவிரகும்.

(ச)

ஆயர்தம்மனையிளோர்வடிவுகொண்டுபதினா
றாயிரந்திருமடந்தையருடன்புணரினுந்
தூயபிரமசரியத்தியல்வழுவாமலொழுக்கு
சுத்தஞானசரித்தியல்புசொன்னதுணிவும்.

(௪)

வாதவூரணையொழிந்தவர்கள்பொன்னடியிலே
மன்னவென்னுடலைமாற்றுகனவாற்றுகிலனா

யோதஜூறுமமீர்தஞ்செவிகளார்வுறமுகந்
துண்டிவையகமுமுய்யும்வகைசெய்தவுறவும். (க)

தன்பராபரமதானதிருமேனிநிலையிற்
சலனமின்றியொருதன்மையினின்றருளியே
யன்பரானவர்கணஞ்சினிலுவந்தவடிவா
யங்குவந்தவர்களுய்யும்வகைசெய்தவருளும். (எ)

வேறு.

உலகமயக்குறவண்ணமுகந்தோறு முகந்தோறுமுதிப்
பனென், நிலகியமெய்த்திருவார்த்தையாவர்க்கு மேறும்
வகையிக்காலத்தே. (அ)

பெருமான்வந்தவதரித்துப்பீடுடையதரணியுளார் பி
ழைக்கும்வண்ணஞ், சொருபானந்தச்சுடர்தன் றுணைமலர்த்
தாடரும் பரிசுஞ்சொல்லிச்சொல்லி. (க)

அண்டொலாமலமாக்கவருட்சொருபானந்தன் றன்ன
டியார்வாழ்ப், புண்டரிகமலர்பாதம்பொறித்தருளந் திருக்க
ருணைபோற்றிபோற்றி. (க௦)

கூசாதேநாமுமெலாங்கொண்டாடும்படி யிந்தக்குவல
யத்தே, வாசாமகோசரனோர்வடிவாகிவந்தவருள் வாழ்த்தி
வாழ்தி. (க௧)

வேறு.

கணத்தல்தீரவந் துதித்தகருணைமேனிகாதலோ
டுணைத்துவாமுமிவ்வினோதமிடைவிடாம லுடையோ. (க௨)

சாதலாதல்வாழ்தலாதல்தலாயதாதல்சயனமாதல்
காதலாதல்காய்தலாதல்கரு துறார்கள்கணமுமே. (க௩)

வந்தவிச்சகத் துதித் துவந்தவாறுமாறுமா
பிந்தவிச்சைபாருமென்றிருந்தவிச்சைகாட்டவே.

(கச)

லீலை முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-கருந.

பேய்முறைப்பாடு.

அண்டமுண்டகண்டர் நிற்கவடையவுண்ணவாதரங்
கொண்டபேய்களகலவந்துகுறைகணின்றுகறுமே.

(க)

உலகிலேசனித்துநின்றுழைத்துநீர் பிழைப்பிலா
வலகையாமினெனவகுத்ததென்கொலெம்மையம்மையே.
வேறு.

வாசகத்தாலாவியைநின்றுருக்குஞான
மதயானைவாதவூர்வள்ளலோடு
மாசகற்றியாயிரம்பேர்க்கீசனார்நல்
லமிர்தளித்தாரொமக்கிரங்கியருளாரிந்நாள்.

(உ)

தலைப்பான்மைமிகப்பெரியகாழிஞான
சம்பந்தர்தாம்பிள்ளைத்தனத்தினாலே
முலைப்பாலைப்பகிராதேதாமேயுண்டு
முத்தமிழும்பாடியறமுதியரானார்.

(ஈ)

திருநாவிந்கரசர்மிகத்தெள்ளத்தேறித்
தெளிந்துதித்திக்குமருட்டேறன்முன்ன
மொருநாளிந்நெற்றம்மையொழியப்போயுண்
டொளியுருவாயினர்நாங்களுலர்ந்தேபோனேம்.

(இ)

அடுத்தனவேசெய்துதிரிந்தற்றநம்பி
யாசுரற்கிறைவார்மிகமருளிணாலே

தடுத்தவரையாட்கொண்டா ரமிர்தமுண்ணத்
தாமளித்தாரொம்மளவுந்தாயேகாணேம். (௭)

சாந்தியினைநேராகவுடையநல்ல
சடகோபர்பராவமிர்தைத்தாமேயுண்டு
தீந்தமிழென்றொருகோடிவேதமாகச்
செய்யதிருவாய்மலர்ந்தார்தேரமாட்டேம். (௮)

சீவாக்கர்முதலாகமுன்னந்தாந்தாஞ்
செய்தபாக்கியத்தானித்தியக்கந்தீர்ந்தார்
நீபார்க்கப்பட்டவளோகண்டாயெங்க
ணிர்ப்பாக்கியத்தையினிநீங்கப்பாராய். (௯)

வேறு.

முத்திவரும்படியன்றிமுற்றுடலம்விடுமளவுங்
கத்திவரும்படியாகக்கற்பித்தாயெங்கனையே. (௧௦)

ஆராதவூனுண்டுன்னடியகலும்வகையெமக்குத்
தாராதகுழிதூர்க்கைதொழிலாகச்செய்தனையே. (௧௧)

பாகாயமொழியாயிப்படுதுயரமொருக்காலும்
போகாதவுடலம்வெறும்பொய்யாலேசெய்தனையே. (௧௨)

உங்கட்குத்தகுமிதுவென்றுள்ளபடியுணையுணரா
வெங்கட்குவடிவைவெறுமிடும்பையினாலெடுத்தனையே. (௧௩)

வேறு.

இப்பரிசேபலவியம்பியிலகுமொருபேயினையுன்
மெய்ப்பரிசேவினைந்தகுறிவிண்ணப்பஞ்செய்கெனவே. (௧௪)

பேய்முறைப்பாடு முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் களவு.

குறி.

அயநிகின் நிலைடியேன நிவதொறுகுநியல்ல
அபநியும்படிவந் துதோன்றியதோர்குநியுண்டே. (க)

ன்கின் றவுடலா தியாமிந் தப்புவன த்திற்
ன்கின் றபொருளெல்லாங்கனவார்கக்கண்டனனே. (உ)

வேறு.

டலையொன்றியவுயிர்விடும்பொழுதுணர்வதன்றியிலே
டலையொண்டனமு வல்கண்டுளநடுநடுங்கிடமே. (ஃ)

அழியுமென் றமருலகிலின்பமிதமையுமென்றிதிமே
அழியுமென் றமருலகமென்பதுகருதுகின்றிலமே. (஄)

மதமங்களை முதல்வருஞ்சிலதலைமைவந்திதிமே
மதைகொண்டிதுநமதெனும்பெருமயன்மடங்கிடமே. (அ)

அழிவரும்பொருள்பொருளெனும்படியறுதிவந்திதிமே
யொழிவறும்பொருளுணர்வதென்றிடுமுணர்வுவந்திதிமே. (ஆ)

தெருளுறுங்கலைபலவுணர்ந்தொருசிறிதலம்பிறவா
வருளுறுங்குருபரணிநுந்திடமறியவென்றெழுமே. (இ)

அழுதகண்களுமுருவுநெஞ்சமு மலருமன்புவிடா
தெழுதரும்படிமொழிதலிங்கரிதிதுசெய்க்குநியே. (ஈ)

அளியுநெஞ்சுடையடியரிங்கிவை யழகிதென்றனனோ
தெளியையின் றியவலகையுஞ்சில திகையங்கினவே. (ஊ)

அழகிதென்றிடுமதுகொடுஞ்சில வழகிதென்றனவே
பழகிவந்ததொர்பரிசயங்கொடுபலையந்தனவே. (஋)

குறி முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் களவு.

விசேஷப்பேய்வரவு.

வெருவருந்திறமுசைத்தங்கடிவீழ்வு றும்பொழுதே
குருபரன்பொருகளமறிந்தொரு குணலைவந்ததுவே. (ஃ)

கடுகவந்திடுமலைகவெம்பவங்கருவ றும்படிநீர்
படுகளம்புகவெனவினைந்தமைபகருகென் றலுமே. (உ)

வேறு.

செயிரறமிக்கதியங்குமுடற்று யர்சிறி துதணித்தெமதா
ருயிரையளித்தமருநாயுமெனச்சிலவுதடு துடித்தனவே. (ஔ)

அறுதிபடத்தெளிவளவுதரித்திடுமடையவெனாழுதுபே
யறுதிபடத்தெளிவாலமருற்றதைபுரையுமெமக்கெனவே. (ஐ)

வேறு.

ஐயப்பாடோகெடுவீரஞ்ஞனழிந்தமையின்னம்
வையத்தேவந்ததுநான்மறைதேடும்பொருள்காணும். (ஐ)

பசியும்போமுங்கள்பெரும்பாவமும்போமிப்பத்துத்
தசையும்போய்முடிந்தபடுகளத்தினொருதினைத்தனையில். (ஐ)

பல்லாயிரத்தாண்டுபலகோடியண்டத்தா
ரெல்லாருமுண்டாலுமித்தனையுங்குறையாதே. (ஐ)

பாருண்டமாலுண்டென்படைப்பவனோடரணுண்டெ
னாருண்டெனொழிந்தெனருகாதுபெருகாது. (அ)

வேறு.

ஒழிந்துபோனகாணுமஞ்ஞமமென்றுரைக்கவே
மொழிந்தவாயையோடிவந்துமுத்தமுண்டுநிற்குமே. (ஃ)

தொல்லை யுள்ளபரிசுசொன்ன சுருதியைக்கொண்டாடுமே
விலையென்றபேயின் வாயினெரியவைவயமென்னுமே.

மாயநாமமஞ்ஞமமாளுமாறுவந் துநம்
மாயஞரழித்தவாறுநவி லுகென்னநவி லுமே.
வேறு.

(==)

வாயொருகோடிகொண்டுமலரோனுதித்த
முதலாகவிறைவவாயா
வாயிரங்கோடிகோடிமறையோதியோதி
முடியாதுகாணுமளவே.

(=2)

ஞானமலாதபாதமுரையாடிஞான
முரையாடுகாலையரார்
மோனமலாதுகூறமுடியாமலியர் து
மொழியாரிதியாவர்மொழிவார்.

(=2)

வாயுரையாடுமெல்லையலநாயனொன்
மனமேபுகுந்தமொழியிப்
பேயுரையாடுகின்றதெனநீர்கொளாது
பெரிதாகவுன்னுமிதுவே.

(=3)

விசேஷப்பேய்வரவு முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-கக௦.

அஞ்ஞன்சரிதை.

நாயகஞானகோலமருண்மேவநீரு
நலனோடுகேண்மினெடுநா
ளாயகனெவன்மாயாபுரமேவிநானு
மரசாளுமஞ்ஞனளவே.

(=)

வேறு.

மாயாபுரத்துள்ளவலிகூறுமளவோ
மாதாபிதாமாதுலன்றாரமகவென்
றாயாவருஞ்சுற்றம்வீழ்வேர்களைநற்
காதாரமேபோலவமிழ்விக்குமகழே.

(௨)

இன்னுனியானின்னனிவென்னுயர்த்தா
தியானென்னதென்கின்றபதனஞ்செய்தீசன்
றன்னாலுமிதுபோகவிடுமாறுமுடியாச்
சங்கற்பமாமென்பர்சலியாதமதினே.

(௩)

ஒராதவாமுடியுணர்வென்குடார
முள்ளுடொறுத்தற்குவொண்ணாமலியாரும்.
பாராதபொல்லாவொழுக்காமிழுக்கே
படைவீடுசூழப்படுங்காடுதானே.

(௪)

அலகற்றவிபரீதம்வினைவிக்கவரியா
ரளவற்றபடைவீரரவர்கற்றமுடனே
யுலகத்தைமுழுதாளுமுணர்வற்றகெடுவா
னுருவத்தையிருள்வேறெடுவமிக்கவரிதே.

(௫)

வேறு.

கருதுமொருபொருளையொருகணமளவிலடையவிகல்
கடவுமவன்விடயரதமே, வருதிசைகள்முழுதுமொருநொடி
யளவில்வலிசுழலவருகமனமனதுரகமே.

(௬)

பரனொளிசெயருமறைகள்பகருமலாடியிணைகள் பரவ
நினைகிலர்களைனவோ, வரனொடரியயெனனினுமில்தகிலம
டைவெறுமஞ்ஞகுலபதியாணையே.

(௭)

வேறு.

அந்தகனஞ்செய்தநன்றிக்காகாப்பழிநல்வழியளவி
னிந்திரனாகும்பிறொருவோதங்காணுமிடத்திலே.

(௮)

மெய்யென்றிருப்பதுடம்பினையும் விளங்கிழையார்தம்
வர்த்தையுமே, பொய்யென்றிருப்பதீசனையும் புரையற்றே
கன்புகல்வதுமே. (௭)

வேறு.

நசையுரைக்கிலவ னு லுமனாகுமே
வசையுரைக்கிலவன் வாய்கோடியாகுமே. (௮)

எவ்வற்றேற்பவர்க்கீயக்கையில்லனே
கௌவற்றேறடினொருகோடிகையனே (௯)

இளமையும்மிடும்பைக்கிடமாகிய
வளமையும்பெரிதென்றேமதிக்குமே. (௧௦)

சாயைபோலுஞ்சகட்டுருள்போலுமா
மாயவாழ்க்கைநிலையாய்மதிக்குமே. (௧௧)

மின்றனெல்லேவிதியற்றயாக்கைகொண்
டென்றுமிங்கிருப்பார்போலிருக்குமே. (௧௨)

அறன்சுருக்குமவலம்பெருக்குமே
புறம்பெருக்கும்புகழுஞ்சுருக்குமே. (௧௩)

நிரயத்தோடுநெடுவான்முகட்டொடுந்
தரையத்தோடுந்தனியூசலாடுமே. (௧௪)

வேறு.

ஓதலுமுணர்த்தலுமுணவுசட்டியே
சாதலும்பிறத்தலுந்தவிர்க்கவல்லவே. (௧௫)

இந்தமன்னனுக்கென்றும்பவங்கொள
வந்ததுன்மதிமந்திரியாகுமே. (௧௬)

அற்பமில்லையருந்தவமாதரார்
கற்புமில்லைகழிந்தானொழுக்கமே. (௧௭)

ஆகமேவடிவாகியமைந்துள
முகனீதிமுடியாமொழியவே.

(௨௦)

முறைமையற்றமைமூவுலகத்தினு
யிறையவர்க்கறிவிப்பாருமில்லையே.

(௨௧)

அஞ்ஞன் சரிதை முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-௨௧௧.

திருவவதாரம்.

உண்மையன்றியுலகத்துளார்படுங்
தன்மைதம்பிரான்றனையறியுமே.

(௧)

அவப்பிரகாசவவலம்பெருத்தமை
சிவப்பிரகாசன்றிருவுளஞ்சென்றதே.

(௨)

வேறு.

வன்பேயனையான்மேல்வாமெய்ப்பரனுக்குத்
தன்பேரருண்முற்றுந்தானோர்வடிவாயே.

(௩)

ஆராவமிர்தின்சேவடியைப்பிரியாவச்
சேரரடியாருந்திருமேனிகள் கொண்டே.

(௪)

குருநாயகனார்தங்கோலங்கூறப்பண்
டருநான்மறைகாணாதறிவாரினியாரோ.

(௫)

பிறவிப்பகைவெல்வார்பிறிதற்றொருதானா
வறிவுற்றவொன்றேயறையுங்கழலிட்டே.

(௬)

வேறு.

ஞானமேதிருவாபாணங்களு
ஞானமேதிருமாலையுஞ்சாந்தமு

ஞானமேதிருவானவக்கோலமு
ஞானமேயருண்மேனியுஞானமே.

(௭)

ஞானமேயுடையாடையுங்கூறிய
ஞானமேயுடைவாளுநலன்புனை
ஞானமேவருமூர்த்தியுமியாவையு
ஞானமேபிறவுஞ்சிலநல்கியே.
வேறு.

(௮)

கமலநான்முகனார்தங்கருத்தையுங்
கடந்துலோகம்மடங்கக்கவிப்பதோர்
விமலமாகிவிரிந்தொடுங்காமலே
விளங்குதண்கொற்றவெண்குடைகாப்பவே.

(௯)

பூவிலேறியும்போதகமேறியும்
புள்ளிலேறியும்போர்மயிலேறியுஞ்
சேவிலேறியுந்தேரினினேறியுஞ்
செய்யபொன்னடிசேரச்செவிக்கவே.
வேறு.

(௧௦)

உம்பர்தானவர்க்கரியதாணுமிவ்
வுணர்விலானையொன்றாகவுன்னியே
தம்பிரானருட்கருணையாலிவன்
ருளும்வந்தனன்றரணிதன்னிலே.

(௧௧)

மம்மரங்குழந்தமரர்தேடவிம்
மண்ணின்வந்ததாளினைவழுத்தியே
யெம்மருங்குநின்றடியர்போற்றவே
யெம்பிரானிருந்தருளுமெல்லையே.

(௧௨)

திருவவதாரம் முற்றிற்று.
ஆகத்திருவிருத்தம் - ௨௨௩.

காமாதிபடைச்செருக்கு.

புணர்வினோடருந்தலென்றும்போற்றுதலன்றிவேறொரு
ருணர்வறுமரசன்றன்பாலொற்றருமோடிச்சென்றே. (௧)

மதித்தல்விண்ணவர்க்குமொண்ணாமறைப்பொருள்மது
டனாய்வந், துதித்தனனென்னும்வார்த்தையுண்டெனவுரைத்
தபோதே. (2)

இனிதினூல்வாழ்மென்னையீசனென்றொருவன்வெல்ல
மனிதனாய்வந்தானென்னும்வார்த்தையும்வார்த்தையாமே()

வேறு.

ஒன்றில்லையெனநீருமொன்றுண்டுபோலையுரைத்தீர்க
ளெனவொற்றார்தா, மின்னில்லையென்னுதினோமிந்தவுலகத்
தினியல்கூறினோமென்னவே. (௪)

அளவில்லைசமயங்கள்வரையுரைப்பார்க ளழையென்ன
வவர்வந்துமெய், யுளவில்லைவேறொன்றுமறியோமுரைப்பா
ர்களுரையோதினோமென்னவே. (௫)

சொன்னார்கள்சொன்னதைமெய்யென்றுரைத்தார்கள்
ள்சுற்றஞ்சிறைச்செய்யவே, யென்னுதன்முன்னேவர்பொரு
ளாகவிக்காவலெனமாரனிகல்கூறுமே. (௬)

மண்ணோரினையேவர் மலைவார்கண்முத்தேவர்மா
ருகியானபடிபோய், விண்ணேறினொருருவன் மலையேறின
ொருவன்வேலைக்குளாருருவனே. (௭)

வேறு.

யன்டொர்நான்மலர்ப்பட்டின் றுமக்கறைக்
கண்டர்மேனிசெம்பாகங்க றுத்தவே.

(௬)

வேலைஞாலத்தவொன்னை மீறவோ
மாவின்மார்பின்வடுக்கண்டுவைத்துமே.

(௭)

வீதியுமொன் றன்விதியினைவெல்லுமோ
மதியழிந் துமகட்குமயங்குமே.

(௮)

வேறு.

மலரோனுமாலுமதிசூடுவானும்
வடிவோடுகூடிவருமியாருமோ
ரலரோடுபோதமழியாவொரோர்வு
மணுகாமல்மாதரடிதாழ்வோ.

(௯)

பரியேறும்வீரர்பலகோடியோட
மலைபோலயானைபலமோதியே
யரியேறுநா றுமதிசூரரோனு
மலர்வாளிகாணின றமாய்வோ.

(௧௦)

வேறு.

கரும்பெனினுமென் னுடையகைச்சிலையசோகங்
கமலந றுமுல்லைகமுநீரினாடுசூதத்
தரும்பெனினுமென் கணைசுரும்பெனினுநா னோ
ராவியுடையார்களுன்னே வல்பிழையாரோ.

(௧௧)

தேனிலவுபூகவனமுந்தடமுமாறுஞ்
செய்யவிசையேழுமுயிருய்யவருகாலும்
வானிலவுமாளிகையும்வானிலவுமென்கை
மாமலருமுள்ளவும்வந் துணர்வுருதே.

(௧௨)

தாமனனும்வாய்மைபுமுருதுமடவார்தஞ்
சொன்னவிலவுள்ளளவுமென்னுமளவேயோ
காமனெனுநாமமுளதாமளவுமாயைக்
கங்குல்கழியாதொருவர்கண்ணும்விழியாரோ.

(கடு)

வேறு.

அனிச்சமஞ்சமடியினுரையார்மறப்பரறிவினான்
மனிச்சர்முன்பிருந் துதான் வடிக்கும்வார்த்தைவார்த்தையே
பாவமேவுகொலையினோடுபடுகனற்செய்கொடுவிழிக்
கோபனெயெழுந்தபோதிவ்வுலகுநின்றாகுலையுமே.

(கௌ)

வேறு.

குலைகுலைந் துளநினைந்திடுநினைந்திடுதொறுங்
குடர்கரிந் துலகடங்கலுநடுங்குதலுறத்
தலைகுலைந் துடைகுலைந்தறிஞரும்பெரியதந்
தலைமைகுன்றிடவெழுஞ்சலமெனுந்தழலதே.

(கௌ)

தெருடரப்பொருள்விரித்தருடரத்திரிதருந்
தெளிஞரைத்தெளிவறத்திசைமயக்குறவெறுங்
குருடெனச்செவிடெனக்கொலைசினக்கனலெழுங்
கொதிபொறுப்பவர்களைக்குவலயத்தவர்களே.

(கக)

வேறு.

வருசெருச்செயாவகையறத்தையே
வடநீழற்கணைமதிபெறச்சொனோ
னொருசரத்திலையொருகணத்திலே
யுழல்புரத்தைநீறெழுவொருக்குமே.

(உ௦)

மறுகவுக்கிரத்தொழிலரக்கர்தம்
மனமும்வாநியும்திலிலங்கையந்

அஞ்ஞவதைப்பரணி.

சக

தெறுகனற்கொளச்சிலைவளைத்ததுஞ்
சிரமுதிர்த்ததுஞ்சினமிகுத்தலே.

(25)

கோபமிக்கபோதேவராறுவார்
குழுவோர்தமைக்கொடியநோய்புகுஞ்
சாபமிட்டுமாதவர்களாயினார்
தலைமைமிக்கதந்தவமிழப்போ.

(22)

வேறு.

அடலோபனெழிலேவரமைவார்களடையக்
கடலோடுமலையோடுதடுமாறல்காணே.

(23)

பேரோதநேரானபேராசைகூர்போ
தாரோடுமுண்டோவொரன்பென்பதங்கே.

(24)

வேறு.

ஆலஞ்சேர்மிடற்றாணுமையத்திற்குமுன்நிலேனா
மாலும்பொய்மாவலிபான்மண்வேண்டின்நிலேனா. (26)

உலாயாதபொய்யுண்டோவுலோபனையுற்றக்காத்
நலாயானும்பொருட்டன்றோதருமனும்பொய்சாத்தியதே

வேறு.

ஈசனொளியோரிடத்துநிகழாவண்ண
மெவ்வுருவுந்தன்னுருவாயெங்குந்தானா
மாசையவனோர்சேனாபதியின்றேலிவ்
வஞ்ஞகுலபதிபெருமையறிவாரியாரோ.

(27)

புகர்வெண்டேர்புனலென்றும்புலன்களாடப்
போயலையத்தினைத்தினைத்துப்பொய்யேயார்க்கு
சகர்திண்டாடச்செய்யுமோகனஞ்சன்
முனைசமன்வேறோர்தன்மையின்றே.

(28)

வேறு.

மோகமுறவேமுனிவர் மூவர்முதற்றேவர்நர ரியாவர்க
ஞமியாவையுமெலா, மாகமதுயானென துதந்தைதமர்தார
மகவென்ப துமொழிந்ததிலோ. (உக)

மோகமுறவேயெவருமோகமதனாடரின்முந் துவர்
டிந்தவிடமுஞ், சோகமுறவே துயரமுந் துவதலாலது துந்
துணர்வு * கூறவிலோ. (உ௦)

வேறு.

ஓசையினிற் பெரியேனோதினமிகப்பெரியே
னுங்களினெண்மடிநான் வங்செயனிற் பெரியே
னீசெனனக்கெதினோவெவொனக்கெதிர்வே
றென் னுமகங்கா ரத்தெவொதினோறுவோ. (உ௧)

என்னளவீசனும்வந்தேற்றொழியும்பலிசென்
தேற்றிலனாகினயன்றோற்றமிலன்றிருமா
றன்னளவோரவியஞ்சந்திரனிந்திரனுஞ்
சற்றொனப்பகருந்தம்படைநம்படையே. (உ௨)

வேறு.

கதத்தயானையைத்தணிப்பார்களிமிகுத்தெழுந்தமா
மதத்தையார்தணிக்கவல்லார்மண்ணினன்றிவிண்ணிலே. (உ௩)

எச்சரங்களுந்தமக்கெதிர்ந் துளோர்களைப்படு
மச்சரன்றனாவிதன்னை வவ்வுதற்குவல்லோ. (உ௪)

தந்தவப்பயன்புசித்தல்கண்டுநெஞ்சதன்னுளே
வெந்தவப்பொருமைதன்னைவல்லயாவர்வல்லோ. (உ௫)

ஞானமாசில்தன்மவித்தகாமநாமநாலையு
மீனமாக்குநம்படைக்கொரொல்லைசொல்வதெங்ஙனே. (உ௬)

* கூர-எனப் பாடமோ துவாருமுளர்.

அஞ்ஞவதைப்பரணி.

சுந

இங்ஙியாதுமிவனியம்பவின் பமெய்தியிறைவனைச்
ங்ஙியாமலஞ்ஞசேனைதாமகிழந்திருக்கவே.

(௩௪)

காமாதிபடைச்செருக்கு முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-௨௬௦.

ஞானவினோதன்படைச்செருக்கு

எவ்வுயிர்க்குமுயிராயவிறைவன்பொற்று
ளெய்தவிருந்தவஞ்செய்தோர்பொருந்திப்போற்றி
வெவ்வுயிர்க்கவருமறியாவேந்தன் றன்னால்
வினைந்தெல்லாம்விண்ணப்பஞ்செய்தபோதே.

(௧)

போராருமஞ்ஞனவன் றன்னால்வையம்
புருந்தபிழைகேட்டருளிப்போதமூர்த்தி
சீராமடியவரைத்திருக்கண்சாத்தத்
திருவடித்தாமரையவர்தஞ்சென்னிகொண்டே.

(௨)

எம்பிரான்றிருக்கடைக்கண்பட்டார்க்கன்றோ
வெளிதாகியிருப்பதுதானேற்றமிக்க
வும்பருமாயாபுரத்திற்கஞ்சாநிற்ப
ரொழிந்தவரோவினியொழிப்பாருலகத்துள்ளே.

(௩)

வேறு.

வருபாசக்கட்டருத்துமாமாயாபுரமழித்து மயக்கத்தீர்
வார், சொருபானந்தாவுனக்குத்தொழில்செய்வார் பிறரார்
லுந் தொலைக்கலாமோ.

(௪)

கச்சுருவுங்கன தனத்தார்கலவியினும்புலவியினும் கைக்
கந்தீர்வார், மெய்ச்சொருபானந்தநினைமெய்ப்படத்தாம்பெ
ற்றவரோவேரூர்வல்லார்.

(௫)

வேறு.

என்றுநின்றுரைசெய்தவெல்லையி
னெந்தைஞானவினோதனைச்
சென்றவன்றனதாவிடிண்டு
திரித்திடுடன்றருள்செய்யவே.

(சு)

தம்பிரானிருபதந்தஞந்தனது
சென்னிகொண்டறிஞர்தம்பிரா
னெம்பிரானைவிடைகொண்டவன்படை
யெழுந்தவாறெவரியம்புவார்.

(சு)

வேறு.

கடலெனகாமகோபலோபமாறுவ
கருணைநிஷாதிபாய்விடாதுபாய்வென
கருவெனுநாமமாள்வீதிபோவென
கலகமருதவோசைமீளமீள்வன
வுடலொடுகோபமேலுமேலுமூள்வன
வுணர்வறியாதவேடர்கூடமோதுவ
வுலகியநூரநாறவேபொருதன
வொளிமதயானைகோடிகோடிகோடியே.

(சு)

உறவொடுவேறிலாதவாசியூர்வன
வுலகிருநாலுமாறுமேலுமாவன
வுடுபதிஞரியாதிகாணொணாதன
வுயர்வதுவேறுதானலாதிலாதன
துறவொடுசாலுஞானவீரர்கூழ்வன
சுருதிகள்போனநீதிவீதிபோவன
துணிவுறவேறுபாடுசாடியோடுவ
சுடர்விடுஞானவாழிகோடிகோடியே.

(சு)

திதறவிடாமலியா துமாய நூ றுவ
செறியவொண தஞான விலாளிபாய்வன
திருகுதல்தீருமா றுமா றுசேர்வன
சிலுகொழியா துகா தியோ தும்வாதிகள்
குதறியகூர்மைவாய்கண்மூடவே றுவ
குணனொருகாலிலாததானநீர்மைய
குருபரனார்தமேவல்லீதிபோவன
குரகதராசிகோடிகோடிகோடியே.

(கௌ)

இனியனகூ றும்வாயும்வாய்மையு
மிறுதியதான போ தும்வாமுபோதி லு
மியல்வமுவாதஞான தீரபாவமு
மிலகியஞானவாளுமோனவீரமு
மனிபதவூணலாதிலாததானவாண்மையு
மவரவர்சீலமோடுவாமுநீர்மையு
மளவுபடாமையேசுபாவமாகையு
மதிசயமானவீரர்கோடிகோடிகோடியே.
வேறு.

(கக)

இந்தவுலகந்தரஞ்செய்தெழுகட
லெண்டிசைகலங்கிநின்றகுலமலை
வந்துவிழுமன்றுமொன்று மசைவிஸர்
வந்தபடிகண்டிருந் துமகிழ்வோ.

(கஉ)

சந்தனகுங்குமங்கள்புழுககில்
தண்பளிதஞ்சொரிந் துமகிழ்விஸர்
நொந்தனகொண்டரிந் துநுகொன
நொந்திலர்முந்தையென்றுநகுவோ.

(கஃ)

நொந்தனர்கன்றிவந் துநலிபவர்
நுந்தனொன்றமைந்தகடனற

வந்தன வென்றிடும்பைவரமகிழ்
வந்தன ரங்கிரண்டுமுடையோ.

(கச)

வேறு.

செயல்வினை யற்றிருக்குமுனிவர்கள்
செறிவினையைக்கெடுக்கும்வகையெனின்
முயல்வினையைக்கெடுப்பரறிவினின்
முன்வினையைப்புகிப்பரடையவே.

(கரு)

வேறு.

எண்ணிலாதவியல்ஞானவீரர்தமை
யெண்ணலாகுமளவெங்ஙனே
கண்ணில்வேறுபடவின்மையாலொருவர்
காணுமாறரியகாணுமே.

(கக)

கீழிலாதபடிகீழுமேலுமதின்
மேலிலாதபடிகெழுமியே
சூழிலாதபடிகுழுதானநிலை
சொல்லலாகுமளவல்லவே.

(கக)

வேறு.

நிறைந்தபெரும்படைநோக்கி நீரழிக்கும்பரிசெமக்கிங்
கறைந்திடுமென்றருள்செய்யவரியநிருபகன்றொழுதே.

தேராதாரல்லோ சேயிழையாரொனத்திகைப்பா
ராராயுமறிவுடையார்க் கருவருப்பேயல்லவோ.

(கக)

மாலாயவவரன்றி மாசற்றார்மாணிழையார்
கோலாகலங்களை யுமொன்றாகக்கொள்ளுவரோ.

(உ)

நரம்பெலும்புமுனை தசை நவைதருதோலாற்பொதிந்த
குரம்பியினைக்கற்றோருங் கொண்டாடலென்கொண்டோ.

வேறு.

சைவருதமுகத்தைவந்தெழு சந்திரமண்டலமென்போ
சைவருமயிர்தன்னையுங்குழல் மங்குலென்றுமதிப்போ. (1)

சங்கநாறிமணந்தகுங்கும களபவண்டலுமளவிலாத்
சங்கநாறுதல்கண்டிருந் துஞ் சுகந்தமென்று துதிப்போ. (2)

நீளியாகியகண்களைச்சில பிணைகளென்றுபிதற்றியே
நீளியாராயுமொன்றெனச்சிலர் சொல்லுவாரவர்புல்லோ.

மெய்ம்மையேகொடியென துவேள்கொடி மீன்விடெய்
டைமாதரார், தம்மையேயென தவர்தமைத் துணிசெய்ததறி
நியசக்ரமே. (உ. 3)

பாவைமாருடல்பைமறிப்பதோர் பார்வையித்பொடிப
ட்டதும், பூவைமார்பொடியாகவேபொடி யாகிவேனும்
போகுமே. (உ. 4)

இறைவன் முன்புறநிருபகன்றொழுதிவை வினம்பியவை
ல்லையிற், பொறைவலஞ்செய்துதொழு தரும்பகை பொடிப
தீம்படிபுகலுமே. (உ. 5)

வேறு.

மாசாயநாவுடையார் வாய்திறந்தாலவர்களுடன்
பேசாமலிருந் துவிடு மதுவன்றோபெருந்தகைமை. (உ. 6)

வைதானாவாழ்த்தினர்போன் மதித்தென் தமதக்கோ
மை, செய்தானாயறியாத செயலன்றோசெயலாதல். (உ. 7)

பொதுவதுவாய்நிறைந்தபரம் பொருளேபோல்வாக்
கும், மதுவதுவாயிருந் துவிடு மதுவன்றோவவிரோதம். (உ. 8)

இகழாவதேதுபுகழேதுதேரினிலையாதமாவதனாயே,
யகழ்வார்களியாவ ரருள்வார்களியாவ ரனுபோகமாகும்
வையே. (உ. 9)

எரியானகோபமெழுபோதினாறியினிதாயகூறியெதினோ, சி
ரியாதிரார்கள்பெரியோர்கள் சீறநினவார்கள்வேறுசிலரோ.
வேறு.

* முகுளிதம்பெருகுமுகமொழிந்துவிட முறுவல்கொ
ண்டுமுகமலர்வனே, வெகுளிதங்குமன வெரிகெடும்பரிசு
மிகவுமங்கினிமைவினேவனே. (௩௩)

மொழிதருங்கனலுமவியநின்றமிர்த மொழியெனுந்த
டினிபொழிவனே, யழிதரும்படியென்னுடலில்வந்தனவெ
ன்னுபவங்களைவயில்வனே. (௩௪)

வேறு.

மிகையாவென்பொறைப்படைக்கு விருந்தாக்கிவிடுகின்
றேன், பகைபாவங்கொடுமைகொலைபடையுடைய கோப
னையே. (௩௫)

பொறைபெரிதுமிவையோதப்புக்கழ்பெரியசந்தோட
னிறையுடையானடியேத்தி நிறைவுடனின்றிறைவுறுமே. ()

வேறு.

என்றும்பொருவரியவிற்பப்பொருளுடையார்
பொன்றும்பொருளும்பொருளாகப்போற்றுவாரோ. (௩௬)

வாணாளொழிந்தாலும்வாய்விண்டுதாம்வேண்ட
நாணுதொழிகுவோநன்றாயநாவுடையார். (௩௭)

வேறு.

உளம்படுபேரரசைநோய்கூரமேன்மே

லுழன்றவர்வாழாதவாகாணலாமே

வளம்படவாழ்வோமெனாதார்களியாரோ

வருந்தினும்வாராதுவாராதானே. (௩௮)

* முகிழிதம் என்றது - எதுகைநோக்கி - முகுளிதம்
எனத்திரிந்தது.

புலன் றலைகொண்டே றுபுன்போகமேன்மேற்
புணர்ந்திடவுண்டாகிவந்தாலுமாறு
வலந்தலைகண்டாசையொன்றோடுருதே
யறிந்தவாரசந்தோடம்வந்தாறினோ.

(சு௦)

வேறு.

இல்லாதபொழுதின் பமிதுவென்றுபிறர்பாற்
செல்லாதசெலவென்பசெலவாயசெலவே.

(சு௧)

படைத்தவனிறந்திசைபடைத்தபொருளெங்கே
யெடுத்தவன்விழிற்சுமைவிழாமலுமிராதே.

(சு௨)

ஆமாகும்வழியாலருந்தித்தடையத்
தாமாய்தல்பொருள்மாய்தறவிராதுபிரிவே.

(சு௩)

வாதாகிநுகர்கின் றவயிறுள்ளதொருசா
ணைதாலிதமையாதிதென்னேயிதென்னே.

(சு௪)

ஏசாதபற்றின்மையெனுமாயுதத்தா
லாசாபசாசோடுமடலோபனிறுமே.

(சு௫)

வேறு.

சந்தோடனிலையிவைசாற்றவே
யந்தோவென்றருளுமளவிலே.

(சு௬)

விவகாரபராமுகன்மேவரும்
பவகாலிபதம்பணிந்தோதுமே.

(சு௭)

வேறு.

அத்தொடன்னைக்கன்புசெய்கின்ற
ரளவில்பிறப்புற்றவையவைதோறு
மெத்தனைதாயுந்தந்தையுமுற்ற
ரித்தனையன்றோவிவர்களுமிங்கே.

(சு௮)

சாலவுதிக்கும்புமுவுடறன்னிற்
றகவின்மலத்தோடொழுகுமுடம்பே
போலவுதிக்கும்புமுவினையென்னே
புத்திரனென்றேபுந்திசெய்தாரோ.

(௪௧)

வந்தவழிக்கண்வந்திலர்போகும்
வழியினும்வருவாரிலரிடைவழியார்
தந்தைமகத்தாய்தம்மொடுவந்தார்
தாரமுமுற்றார்தாமுமெலாமே.

(௩௦)

அமருமுடம்போரழிதுயர்வந்தே
யலம்வருபோதங்கநுபவியாதே
தமார்கள்பகிர்ந்தாருளொனவுண்டோ
தம்முறவாவார்தாமலதின்றே.

(௩௧)

வேறு.

ஒழிந்தனவேறறவொன்றுடருனு
மழிந்ததுதம்முடனாமுறவாரோ.

(௩௨)

சுற்றமொடுற்றதுவந்துவமெல்லா
மற்றவர்தம்முடனற்றவர்தாமே.

(௩௩)

வேறு.

கதறியவாழியாறியாடுதல்கருதினர் யாவர்தாமியாவை
யு, முதறியருதபோதுநாடொறு மொழுகவிடாதவ்வாரவா
ரமே.

(௩௪)

கழியநிலாதபோதுசேறதுகமுவியுமிலாபமேதுயாவையு
மொழியநிலாதபோதுமாசறவுதறவொணுது பாசமுடுமே.

வேறு.

உறவாடுபந்தங்கௌல்லாமுதிர்ப்பன்
றறவாகும்வச்சிராயுதத்திற்றுணித்தே.

(௩௫)

படிவற்றகோன்மைந்தன்முன்னின்று * மனநா
படிவற்றபலகோடிமொழியாதமுன்னே.

(௩௪)

தத்தந்தொழிற்கொண்டுதாழ்வின்மையின்னே
தத்தன்பெருஞ்சேனையெல்லாமொழிந்தே.

(௩௫)

ஞானவினோதன்படைச்செருக்கு முற்றிற்றே,
ஆகத்திருவிருத்தம்-நகஅ.

ஞானவேந்தன்படையெழுச்சி.

தஞ்சேனைகண்டன்புதாமுற்றிவ்வாதே
நஞ்சேயனான்மேனடக்கின்றபொழுதே.

(௩௬)

வேறு.

வித்தகவேதங்களேவாசியாவே
மெய்த்திறனாய்நின்றதோர்பாகனாவே
தத்துவமாகின்றதோறினோ
தற்சொருபானந்தர்தாள்சூடினோ.

(௩௭)

வாதகரோடினுமாதரவொடோர்கால்
வாசியிலாவாசியேவாசிதானாம்
போதமேபோதகமாந்தேர்வுதேர்தாம்
போல்பவனோவீரனோதோதுமானே.

(௩௮)

வேறு.

தானதேதுமிலனாகியாகவலதம்பிரானுடையதானைமால்
யானதேர்புரவியஞ்ஞமன்னனதுமாயமாபுரமனைந்ததே. (1)

புறம்புருதபடி சூழும்படைஞர் போதுமென்றஞ்ஞ
போதிலோ, ருறம்புகாதபடை வீடுசூழவு மடங்கவும்படை
ஞானதே.

(௩௯)

* மன்னானப்பாடமோதுவானுமுளர்.

முகுந்தனன்றானுமன் றநாலுதிசை முகனுமன் நவர்த
மூலமே, புகுந்ததென்றிகல்புறம்புகண்டவரடங்கவுள்புடுத
போதிலே. (௬)

வேறு.

மருவியெங்குமுறநின்றபொருளின் றுபுவிமேல்
வடிவுகொண்டு வருகின்றதெனவந் துமொழிவா
ரருவமென் றுமொழிகின் றபொருளிங்குவருதற்
கடியனென் றுசிலர்நின் றுநக்கொண்டுவிடுவார். (௭)

சமயமென்பனவுமொன் றுமிலதென் றுமொழிவார்
தவமுடிந்ததுமுடிந்ததெனநின் றுசமைவா
ரமையுநந் துழனியென் றமைவுவந் துவிடுவா
ரறிவிலன்புரமழிந்ததினியென் றயருவார். (௮)

குடிகெடும்படிபுகுந்ததுணர்வென் றுதளர்வார்
குலமடங்கலுமுடிந்ததெனநின் று குலைவார்
முடிவில்வந் துறுவதொன்றெனமொழிந்தகனியார்
மொழியுமின் றுதலைவந்ததெனநின் றுமொழிவார். (௯)

பறைவதென்கொல்பலவிங்கவர்கணின் றுகெடுவீர்
பவமொழிந் துவருகின்றபடிகண்டுமினநீ
ரிறைவனன்றெனவியம்புவதெனென் றுமொழிவா
ரிருவார்தங்களிலியம்புவதடங்கவிலையே. (௧௦)

ஞானவேந்தன்படையெழுச்சி முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௩௨ அ.

அஞ்ஞவேந்தன்படையெழுச்சி.

வீடர்விளங்குதானையஞ்ஞவேந்தனுக்குமார்தர்போய்ச்
சுடர்விளங்குஞானசேனை சூழ்ந்ததென் றுகொல்லவே. (௧)

ஐவர்சேனையென்கண்முன்புநிற்கவில்லைமொய்ம்பிஞ்ஞ
ஐயவர்சேனையென்னைவெல்லவிங்குவந்ததென்னவே. (௨)

ஐவர்சேனையென்னையாமறிந்ததில்லையெங்கணுந்
தேவதேவதேவனென்றசின்னவேசையென்னவே. (௩)
வேறு.

ஏகமுதலோன்வருவனாகினமர்செய்யவவனென்கணை
நிற்கவில்லை, தேகமுள்ளேலவனைமாரன்முதல்வீரர்ப
கடசிந்துவர்கள்சிந்திவிடவே. (௪)

வானவர்கடானவர்கண்மானவர்களானவரின்மாவர்ப
தெகறுபரிசே, ஞானபரராகிமதராசன்முதலானவிருநால்
வரையும்வென்றவவோ. (௫)

ஓதுமுடலிந்திரியமுள்ளுமனபுந்தியுயிரோங்கியவகங்க
ரமுயிங்,கியாதுமுசறுங்கமெனுமேழணியினென்ருவிலேக்கி
வவனிங்கிதெவனே. (௬)

ஆண்டகையனாகினையஞ்சுதலொழிந்துவருமவனை
யெதிர்கண்டளவினான், மீண்டிடுவனாகினையஞ்சுவரசே
ன்றழையேல்வேறுபெயரிட்டழையுமே. (௭)

என்றுபலபாஷைகள்கொடுத்துமதனாதிபடையேய்
தெவன்கணெதினோ, நின்றபொருநேரநிலினஞ்சினிகிகோ
டியிருணின்றதெனலாகுநிலையே. (௮)

அஞ்ஞவேந்தன்படையெழுச்சிமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் நநக.

தொந்தயுத்தம்.

வேதகீதன்படையுடனவஞ்சினப்
பொககீனன்படைபொரப்போதவே. (௯)

துன்னிட்டேகனபோதகந்தோன்றலும்
வென்னிட்டேகினவைம்புலவேழமே.

(௨)

இரதமானரதத்தெதிர்நின்றில
விரதமானவிடயரதங்களே,

(௩)

புரணப்பாய்பரிதோன்றப்புரத்துள
கரணப்பாய்பரியாவுங்கரந்ததே.

(௪)

வேறு.

அறிவன்பெருஞ்சேனைகண்காணவெதினோ
யஞ்ஞன்கொடுஞ்சேனையஞ்சாமலெழுவோ
வெறிவெங்கதிர்ச்செல்வொத்திக்குமெழுவே
யிரியாமலிருணிற்கினிதுநிற்குமெதினோ.

(௫)

வேறு.

ஓடலின்றியெதிர்நின்றவீரர்தமைவீரரங்கொருவொ
ழிவறச், சாடுகென்றருளவீரர்சொல்லுவர் வணங்குவீரனிரு
தாளிலே.

(௬)

அறிவிலன்படையுமளவினம்படையு மறியவின்நிவரும
நிவுறுங், குறியுறும்பரிசையருளுகென்னவவர்குறியுறும்பரி
சுகூறுமே.

(௭)

விண்டிருந்தென்மெய் கண்டுளோர்தவவேடமேவியெ
ன்கோடிமாதரைக், கொண்டிருந்தெனவர்கெய்ததேதவங்
கொண்டகொண்டதேகோலமாகுமால்.

(௮)

வேறு.

நனவுநிலைபோலவறிவுமறிவார்க
ணவையுமறிவார்கணலமுளோர்
கனவுநிலைபோலவதுவுமறியார்க
ளதுவுமறியார்கள்கயவரோ.

(௯)

வேறு.

செற்றவருமற்றவருமொருவர்செய்யுங்
கிமையினிற்கலுமும்வகையொத்துமொவ்வார்
செற்றவர்மேலுறுஞ்செயிர்க்குநோவர்நல்லோர்
தீயுடன்மேலுறுஞ்செயிர்க்குநோவர்தீயோர்.

(௧௦)

உள்ளமழிந் துகுமன்பர்க்கன்றியோரா
புலகர்திறத்தினுமுண்டங்கொவ்வார்மாதர்
கள்ளவிழிக்கழிந் துகுவாறறியாரீசன்
கனந்தவிழிக்கழிந் துகுவார்கவலையற்றோர்.

(௧௧)

அறிவினான்மிகுபவருமறிவிலோரு
மாயுமாறொன்றுமில்லொன்னுமொவ்வார்
பிறிவிலாமையிலறியார்பிறவிரீத்தார்
பேரிருளானொன்றறியார்பிறந் துசாவார்.

(௧௨)

மகவருடப்பாலானகொங்கையின்ப
மயக்கமுயக்குறுங்கணவன்வருடும்போது
மிகவுணர்ந்தோர்க்கும்பிறர்க்குஞ்செயல்கள்பார்த்தால்
வேறறினும்பாவகந்தான்வேறுவேறு.

(௧௩)

அழுக்கிலவர்செயவேண்டுந் தவமுமில்லை
யழுக்குடையோர்செய்வதிலையாதலாலே
யொழுக்குடையநல்வினையுமுயர்ந்தோர்க்கில்லை
யொழிந்தோர்க்குமில்லென்னுமொவ்வாரொவ்வார். (௧௪)

மேவிவிடுமருட்படைக்குமருட்படைக்கும்
வேறறியவிவ்வாறுவிளம்பிவீர
னேவிவிடுமளவதனிலஞ்ஞசேனை
பிறந்தபடியதனை யுமிங்கியம்பல்செய்வாம்.

(௧௫)

வேறு.

உருபகமகளிர் திறத்தினை யுசாவொடுமறமொடிழிப்பொடு
நிருபகன்மதனையழித்தன நிலவியரதியுமிறப்பவே. (௧௬)

பாவனுமிகலுமிரங்கலில்பாடுறுகொலையுமெரிந்தெழு
கோபனுமடையநலம்பலகூறியபொறை யினழிந்ததே. (௧௭)

மோகனுமுலகமயக்குறமுடியமயலுமிகுத்தெழு
சோகனுமகிழ்வுநசித்தனர் தூமதிகணவன் விழிக்கவே. (௧௮)

வேறு.

ஆனசந்தோடனில்லோபனுமாயைபேசுகளவாதியு
மனசந்தாபனுந்தீனமுமானமுஞ்சேரவுயிர்மாயுமே. (௧௯)

வேறு.

அறனழித்தனன்மறத்தினை யஞ்சைதனைநல்
லமிர்தசீலனுமழித்தனனடக்கனுமதத்
திறனழித்தனனுபேட்சையிலபேட்சைபொடியநற்
தேர்விலேபெரியடம்பனுயிர்சிந்தியதுவே. (௨௦)

ஆங்கரியமும்பெரியசாந்தியினழிந்ததுயிர்கட்
கன்னைபோலுமவிரோதமெழுவாருயிரையுந்
தீங்கருத்தியிடுமச்சானழிந்ததயர்வே
செய்யுமையமுமழிவுற்றதுமிகுந்தெளிவிலே. (௨௧)

தற்கமோனவேதுவிற்பொடிதமம்பொடிவுறுஞ்
சத்துவத்தில்வருசங்கமுமசங்கமுறநேர்
நிற்குமோவொருமருட்படையருட்படையின்முன்
னிற்கவேதுநிணமேதுகுடோதுநிலையே. (௨௨)

தொந்தயுத்தம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௩௩௮.

அஞ்ஞனழிவு.

ஆவியையொழியவெல்லாமழிந்தகப்பட்டவஞ்ஞ
பாவியையெந்தைதபாதம்பணிகெனப்பகர்ந்தபோதே. (௧)

அறிவிலனெனும்பேரொன்றுமழிவுறுதிருக்கஞானங்
கிறிவரும்படியென்றானைகிளர்ந்தெழுமென்னக்கேட்டே. (௨)
வேறு.

இருடுணிந்திரவிமுனிற்சுமோபஞ்சுதா
னெரியின்முன்னிற்சுமோவெங்ஙனையாவமுங்
கருடன்முன்னிற்சுமோஞானமேவந்தூறுங்
கண்ணின்முன்னிற்சுமோவெண்ணுங்கன்மமே. (௩)

அழியுமிக்காயமுங்கழியுமுன்னிளமையு
மன்புறுங்கிளைஞருமின்புறம்போகமு
மொழியுமிச்செல்வமொன்றாகவுன்னியோ
வுடையநாயகனைநெஞ்சுணர்வுறுதொழிவதே. (௪)
வேறு.

தேவர்களுமுனிவர்களுஞ்செழுமறையும்பழையவொரு
மூவருமென்றிருந்தனையோமுழுமுதலென்றறிந்திலையோ.
இத்தவுலகத்தினிடர்கெடும்பரிசிங்கெழுந்தருளி
வந்தவென்றறிந்திலையோமாநுடனென்றிருந்தனையோ. (௫)

அதினோகவழகுடையானாளுடையான்றானுடையா
னெதினோநின்றனையாவியிப்பொழுதேயிழந்தனையே. (௬)
வேறு.

நாயனாரடியார் கணவில்தொறும்
பேயனானும்பெருக்கச்சினஞ்செய்தே. (௭)

ஞானவேந்தன்வந்தென்னெதிர்நண்ணுந்
லானவெல்லையிற்காணுமென்றான்மைமே. (௮)

என்றவன்மொழியெந்தைதிருச்செவி
சென்றவெல்லெகிரித்தருள்செய்யுமே.

(௧௦)

உம்பரிம்பருமய்யவொளிமிகுந்
தம்பெருந்தன்மைகாட்டச்சமைந்ததே.

(௧௧)

வேறு.

பழுதுபடாமறைவானுளோர் பண்டையோர்மீவர்கள்
ன்றுகா, நழுதுபெருவடியஞ்ஞன்மே லாகவிசைந்தன்னன்
னலே.

(௧௨)

வெருவருநான்முகனாதியாம்விண்ணவர்மன்னுளர்வே
றுளோ, றொருவர்பெருவடிவுணர்விலா னுச்சியின்மீதுமு
தைத்ததே.

(௧௩)

தென்றிசையின்றுயர்தீர்த்ததாள் செப்தருளும்படிதெரிய
மோ, வின்றிசைகின்றனவல்லவோ வித்தலைமீதுமிருக்கவே.

பெரியவர்தஞ்செயலாவதும்பிறாறிவானறிவோமெனத்,
தெரியுமதன்றதுதெரிவதுஞ் செய்துமுடிந்திடுதிசையிலே.()

வேறு.

செறிதரும்பிறவிமுறியவந்திறைவர் திருவிளங்குகழல
ருளுநா, ளறிஞரொன்றுமிலதவலொன்றுமிலரவர்குதந்தாம
தடையவே.

(௧௪)

பிறிவிலாதகுருபரமனார்தமருள்பெருகவேயுடையதிரு
வினா, ளறிவிலானுடனவ்வகிலமாயையுயிரடையநூறும்வ
கையறைகுவாம்.

(௧௫)

வேறு.

சலிக்குமனத்தெழுச்சியறத்தவிர்த்திதம்விட்டகத்தே
கிலுத்தெழுமத்துடிப்புமறத்திரித்தடையக்கெடுத்தே. (௧௬)

குறித்திடலற்றிடத்தனைக்குறிப்பவனாக்கெடுத்தே
கூத்தவிருட்டனைக்கதுவக்கருத்தனைவிட்டழித்தே. (௧௬)

குறித்தல்குறிப்பிறத்தலெனக்குறிப்பழியக்குலேத்தே
மறித்தவிடத்ததிற்பரிசுற்றகத்தெனல்மற்றொழித்தே. (௨௦)

தனிச்சுடரிச்சகத்தொளி ரத்தனைக்கெடவக்கணத்தே
பனித்திவலைத்தடிப்பொழியப் பரச்சுடர்விட்டழித்தே. (௨௧)

ஒருக்கிவிரித்ததிற்கழல்வுற்றுழற்றுமிருட்டனைப்பே
ரருக்கனுதித்தலக்கணறுத்ததிற்பிரபையிட்டழித்தே. (௨௨)

செகத்தொழியத்திரித்தவிடத்தொளிர்ச்சியறச்சிதைத்தே
விகற்பமறத்தனிச்சுடர்விட்டெரித்தயர்வைக்கெடுத்தே. (௨௩)

கலுழ்ச்சிகளிப்பகத்தொளிவுட்கலக்கமிகத்திகத்தே
செலுத்தல்திரித்தலத்தடையச்சிவச்சுடர்விட்டெறித்தே. (௨௪)

தனிப்பிறிதற்றிருக்குமருட்டனிச்சுடர்தற்பதத்தே
யினிப்பிறிதற்றிருக்கவிசைத்திடுக்கணறுத்தலிட்டே. (௨௫)

சுப்புரணத்தடிப்படையச்சமித்திடலுற்றிடத்தே
சுகத்தொளிவிற்கிவப்பிரவையிற்களிப்பதனைத்தொலைத்தே. (௨௬)
வேறு.

காயாதிகளேமூமாயாவிசையத்தே
கையற்றறிவின் காரணமாதிகளேமூம்
மாயாவிசையத்தேமாயச்சகசற்சின்
மயபூரணமேதன்வடிவானதுவந்தே. (௨௭)

கோதற்றமிர்தாகிக்கூற்றற்றுணர்வாகிக்
கூற்றகரிதாகிக்கோசப்புலன்மாநித்
தீதற்றவர்காணத்தேனாத்தினிதாகித்
தேசத்திசைமாறித்தேறித்தொளிவாயே. (௨௮)

வேறு.

எம்பிரானேவந்தெதிர்ந்திறந்தவஞ்ஞனிங்குரு
னும்பர்வானுருனிருமலொன்றினுவ்வொளியொடே. (1)

அல்லலானகாமராசஞ்ஞியானசேனையு
மில்லவாகிஞானரூபமாநியேயிலங்குமே. (௩௦)

வேறு.

அறிவறியாமையழிந்தனோ
யறிவறிவாமையழிந்தனோ. (௩௧)

பிறிவறியாமையிறழ்ந்தனோ
பிறிவறியாமையிறழ்ந்தனோ. (௩௨)

கரக்குமுளத்தவராயினோ
கரக்குமுளத்தவராயினோ. (௩௩)

இருக்கமுடிந்தவருட்பொருளே
யிருக்கமுடிந்தவருட்பொருளே. (௩௪)

வேறு.

அழிந்தறமாயையிருட்டெலா
மறிவுருவாகநம்மண்ணலார்
மொழிந்ததுமிங்கொருவார்த்தையே
மூவுலகும்மொருவார்த்தையே. (௩௫)

உழுந்துருளுந்துணைப்போதுலே
யுணர்வுருவாகநம்முச்சுமே
லெழுந்தருளும்மிருபோதுமே
யேத்துவதென்றுமெப்போதுமே. (௩௬)

அறிவிலானுயிர்க்கிறுதிசெய்தபி
னறிஞர்தம்பிரானரியதாளினைப்

அஞ்ஞவதைப்பராணி.

சூக

பிறிவிலாததம்படையமீள்கெனப்
பெரியசேனையுந்திரியமீளுமே.

(ஙஎ)

அஞ்ஞனழிவு முற்றிற்று.
ஆகத்திருவிருத்தம் - நகூரு.

வெற்றிசாற்றல்.

காயமாகிவாழ்மாயமாபுரங்
கட்டடங்கவேகட்டல்கண்ணோர்
தூயஞானநற்கடர்விளங்குமெய்ச்
சொருபனார்பதந்தொழுதுரைப்போ.
வேறு.

(க)

அடியேமுள்ளங்கருப்பதூநல்
லம்போருகங்கள்சிவப்பதுமிப்
படியேவந்தபரனேநின்
பாதங்காட்டாப்பண்டன்றோ.

(உ)

செய்யப்படுந்தேவருமுலகுஞ்
சிறியோம்வாழ்வுந்தீப்பிறப்பும்
பொய்யற்றிருப்பதெம்பெருமான்
புவியிற்போதாப்போதன்றோ.

(ஈ)

போக்கும்வரவும்பொன்னாடும்
புழுவார்நரகும்புசிப்பனவு
மாக்கமழிவுந்திருக்கடைக்கண்
னோக்காதிருக்குமளவன்றோ.

(ச)

சாவாகின்றபெரும்பிணிக்குஞ்
சனிக்கும்பிணிக்குந்தடுமாற
லாவாவென்றுன்றிருக்கரத்தா
லஞ்சேலென்னுமளவன்றோ.

(ஊ)

முத்திக்கரசேநீயெங்கு
முழுந்தியிருப்பவிழுந் துழலும்
புத்திக்கிலேசந்தலைமிசையுன்
பொற்றாள்பொறியாப்போதன்றோ.

(சு)

அந்தக்கரணம்புறக்கரண
மவத்தைபலவேவாடகம்புறமாந்
தொந்தக்கலாதிபாவையுநின்
றுணைத்தாள்சூடார்சொல்லன்றோ.

(எ)

சமயாவெந்தச்சமயமுமச்
சவலைச்சடங்குத்தனமுமெல்லா
மமையாததுநின்றிருப்பவள
மலராதிருக்குமளவன்றோ.

(அ)

வேறு.

எவ்வளவுமளவுபடாதிருக்கையுன்ற
னியல்பாகுமெங்கனையெவ்வளவுவைத்தா
யவ்வளவேயளவாகியிருக்கையெங்க
ளளவாகுமுன்பெருமையறிவாரியாரோ.

(க)

கடம்படுமிய்வுடம்பாரோங்கரணமாரோங்
கண்டிருந்தகரியாரோங்காட்சிதீர்ந்த
திடம்படுபேருணர்வாரோமெல்லாமாரோந்
திருவினையாட்டிருக்கின்றசெயல்தென்னே.

(க௦)

அஞ்ஞானமென்னவுமங்கதனாலாய
வனேகபவமென்னவுமவ்வயர்வுதீர்ந்த
மெய்ஞ்ஞானமென்னவுநின்றொருநீதானே
வினையாடோற்றுவித்தவிரகிதென்னே.

(கக)

வேறு.

ஒழியாதபரவொளியாயோங்குசொரூபானந்தன்
வழியானசெயலுற்றுவாழ்வன்றோவாழ்வாதல்.

(௧௨)

வெற்றிசாற்றல்முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - சௌ.

திருமுடி சூட்டல்.

அடங்காமற்புலனுருகவடியிணையேவெளியான
திடங்காணல்கண்டிருக்குந்தெளிவன்றோதெளிவாதல். (௧)

தோன்றுவினைவழியொழியத்தோன்றாதபொருடோன்றிச்
சான்றதுவேதானாகுந்தற்சிவமாய்நிறைந்தனவே. (௨)

வேறு.

எல்லையின்பவவேலைவீரனெறிந்த வாண்மையையறிந்தெ
மாற், சொல்லவில்லினிவல்ல வாறடிதொழுகையென்றிவர்
தொழுவோ. (௩)

வீரஞானவினோதனாண்மையை விளம்புவார்கள்விளம்புமத்
தீரனார்தமையானாநாயகர் செம்பொன்மெல்லடிசேரவே. (௪)

வேறு.

ஞானசக்கிரமென்றும்நீநடாத்துகென்றுநல்லதா
ளானரத்நமுடிகவிக்கவருளிணைவ்வண்ணலே. (௫)

ஞானவாணத்தாள்கள்சூடிநாயன்மார்கடாமெலா
மானவானவதிசயங்களியாவர்கூறலாகுமே. (௬)

வேறு.

ஒழிவற்றதன்சோதியுருவத்தைநம்பா
லுள்ளங்கைநெல்லிப்பழம்போலவுடையான்
மொழிவுற்றவிரகேயெனாநின்றமொழிவார்
முன்னோன்மலர்ப்பாதமுடிமீதுகொள்வார். (௭)

தன்செய்யதிருமேனியேயன்றிவேறு
தானொன்றிலாவண்ணமெந்தம்பிரானு
றொன்செய்தவா றோவிதென்னென்றுமொழிவா
றொன்னேயிதென்னேயிதென்னேயிதென்பார்.

(௪)

பொருளே துமிவரன்றிவேறில்லையென்பார்
போதங்கிடர்செய்யபொன்மேனியென்பா
ரருளேகிடர்வந்ததிருமேனியென்பா
ரருளோவிதருளோவிதருளோவிதென்பார்.

(௫)

பொய்யோடுமெய்யே துமில்லாதபெருமான்
புவனிக்கணைம்மைப்புருந்தாள்விதுவு
மையோவொரளவாவதெயென்றுமொழிவா
ரருளோவிதருளோவிதருளோவிதென்பார்.

(௬)

எண்ணுதபெருவாழ்வெமக்காயபெருமா
னெழுதப்படாமேனியிதுகாணவெங்குங்
கண்ணானதிலையேயெமக்கென்றுமொழிவார்
கண்ணல்லகாணுதகண்ணென்றுரைப்பார்.

(௭)

ஏயாதவெமையானுபெருமானையென்னே
யிரும்போநமுடல்கண்டவிடமெங்குமெங்கும்
வாயாய்வழுத்தாதிராநின்றதென்பார்
மலர்ப்பாதமீதுள்ளமாலாகிவீழ்வார்.

(௮)

அருகேசெலச்செல்லுவாரஞ்சிநிற்பா
ரஞ்சாதுசென்றாலுமெஞ்சாதுபுல்லற்
கொருகோடிகையில்லையேயென்றுமொழிவா
றொன்றாலுமாராதுகாணென்றுரைப்பார்.

(௯)

வேறு.

அன்னையங்கவர்கள் செயலென்னாலிங்கொன்
றையுமளவிலகண்டேயறியினல்லா
வின்னேதங்குறைக்காலங்கழித்தாரொன்ன
விக்காலமென்னையெனவியம்பலுற்றே.

(௧௧)

செய்தருளும்படிக்கிதுவுமன்றேதீக்கை
தெசிகனுக்கொருபொருளோதிரித்தல்பின்னு
முய்தரவந்தருளுகழலுவந் துவாழ்த்தி
யுடம்பெடுத்தபயன்சிலநாளுறுதற்கன்றே.

(௧௨)

முழுந்தியவன்பினர்மலர்த்தாண்முடிமேற்கூட
மூவர்களுந்தேவர்களுமுழுதும்போற்ற
வெழுந்தருளியிருந்தனனிங்கிறைவன்செய்த
வியல்பிதுவென்றிறைவிபதத்திறைஞ்சலுற்றே.

(௧௩)

எனக்கினியசொருபானந்தனையெங்கோனை
யேத்தியவன்புகழினையேயியம்பாநின்ற
வனக்கினியான்செய்வனெனவிறைவியன்போ
திச்சியைமோந்திடுந்தழுவுமுவகையுற்றே.

(௧௪)

வேறு.

உடையசோதியிலோர்மாசறவினாநிலனிலோ
ருருவமாயருவமாசொருபொருடையசே
ரிடையருதுருகியோதிடுதலேயுரியையா
பிதனைநீபெறுகொருவிறைவிதானருளியே.

(௧௫)

திருமுடிசூட்டல் முற்றிற்று.
ஆகத்திருவிருத்தம் - ௪௨௬.

கனங்காட்டல்.

இலகுசாயநிதகுசகுளதாய்க்கிழியிது
வினையுஞ்செயலிதா கெனவினையுளாய்
மலகைபேயாயனபயோநினிகளாயகுளிது
லடிதொழுவாய்செயலாகனகெனவினைய.

(௬)

வேத.

உசாகமயலார்வீட்டெழுந்தபாதித
யுடலாகுமினிதன்னையாழியாச்சுற்றம்
பேராததுவந்தவங்கள்பேரதல்துக்கம்
பிணம்போகப்போமாபேரற்காண்பின் காண்பின்.

(௭)

தொத்தறவேமனந்தஞ்சப்பலன்கதிஞ்சு
துஞ்சியவாநஞ்சாபிழ்வாயஞ்சஞ்சாக்
சுத்தறவேயடிக்கமுத்தையரியமாய்த
கறையனற்குட்செவியொத்தல்காண்பின் காண்பின்.

(௮)

மைப்படியுநறுங்குஞ்சிமாயையமாய
மாயந்தபடிவைவயமெரிமருவவேறித்
கப்புடனுங்கிளையுடனுமரேநராக்
கரிசறப்பாட்டமைவொத்தல்காண்பின் காண்பின்.

(௯)

அவிழாதபிணியாக்கைகடிடையவஞ்ஞ
னழிந்தபடிதான்சாயவுலகமெல்லாம்
கவிழாதேவன்னுமுறையார்க்குமேற்கக்
கரமணிபேரற்காட்டியவாகாண்பின் காண்பின்.

(௧௦)

நெய்விட்டகருங்குழலார்தம்பால்வைத்த
நெஞ்சொழிந்தாரைம்புலன்சேரின்பநேராக்

கைவிட்டா மொழியா வானந்தபா கக்
காமகரா யமுடிந்தபாடகா ண்டின் கா ண்டின் .

(௬)

இணைப்பரிவ ட்பரிவ பந்தன் வினா பழி
இன்புறப்பட்டு வகை த்துவினா கா ண்டின்
கணப்பொழுது வினா பரிவா ட்பரிவ பந்தன்
கைவிட்டனீ த்துவினா கா ண்டின் கா ண்டின் .

(௭)

செற்றவர்கள் தன் துணை பற்றி துறந்தவர்கள் துறந்த
கிந்தை சொந்த துறந்த துறந்த பகையாக
சுற்றவர்க்கு துறந்த துறந்த பகையாக
கரிசுறுத்த பொரிவனங்கா ண்டின் கா ண்டின் .

(௮)

பழிப்பாறியொரு கா துவினா கா ண்டின் கா ண்டின்
பயனற்ற பொருள் கிடக்கலா
மழித்தா னுமழியா துவினா கா ண்டின் கா ண்டின்
வா ண்டின் கா ண்டின் கா ண்டின் .

(௯)

ஓரா கமபண்ணுவாடி வென் றிருந்தார் க
நுணர்வுற்று பொழிவுற்றதோ
நேரா கவந்தார்கள் வாடி வான துவர் கோது
நேதித்தல் கா ண்டின் கா ண்டின் .

(௧௦)

கனங்காட்டல் முற்றிற்று .
ஆக நதிருவிருத்தம் - ௯௩௩ .

கழிவார் .

இந்தக்கனங்காட்டல் நேரொப்பிடத்தேடிடா தீச
னார், சுந்தர்கவி அபட்டதொப்பப்பெருங்குழ சமைப்பாரா
யழைமின் கா ண்டின் .

(௧)

வேறு.

சாந்தீபுளவருதாந்தீவந்தடிதந்தார்திருவருடன்னேடே
மாந்தீநல்லறிமாலாய்கூழடவாரீர்கூழடவாரீரோ. (உ)

வேறு.

மேலாரொடுமிகுமுறவீதீவினை மிகுவாரொடுவீடுதுறவீயம்
மாலாரொடுவருகருணாய்கூழடவாரீர்கூழடவாரீரோ. (ஊ)

பொறையேமிகவருநிறைறவீபுகழ்புனை பொன்னீயருள்
னையுன்னீயக், குறையாநிறைறவுறுதிருவீகூழட வாரீர்கூழட
வாரீரோ. (எ)

முடிவேதிதுவருமுதலேதெனவொரு மொழியானவீ
டமுடியாத, வடிவேயடைவதோர்மதியே கூழடவாரீர்கூழ
டவாரீரோ. (ஐ)

பணியேசூடியவணியேபாடியபத்திகூடியசித்திரிர்க்
குணியேகோமளமொழியேகூழடவாரீர்கூழடவாரீரோ. (ஐ)

தன்போலவொடுமன்பேவினைவெதார்தாயேபவமெ
னுமாயாவீவ், வன்பேகெடவருமன்பேகூழட வாரீர்கூழட
வாரீரோ. (ஏ)

வேறு.

ஒருமையெனமுன்வருத்தசித்திரமாகிய
வுலகவுரலையமைத்துலக்கையாகவீவ்
வுலோகர்பமுவைவொடித்தொடித்துநீளையி
றுதிர்செய்தரிசிபுடைத்திடித்துமேலவர்
பெருமைமுடியையடுப்புவைத்துமேலுறு
பிணிசெயுடலைகடத்துலைச்செய்தாருயிர்
பெரியவிருளைநெரித்தெரிப்பதாய்வினை
பிதிர்வுசெய்தமிர்தமினிச்சமைக்கவாருமே. (அ)

பரவையுலகமனைத்துமுற்றெறமாருயிர்
படர்செயுடலமெடுத்தழித்துநோயொடு
பகலொடிபுகித்தினைத்திடாவகை
பவமெனிருளையறுத்துதித்தசோதிசெ
பரவமறைகள்சிரத்துநித்தமாடிய
வரியசொருபனெனக்குவைப்பனாருயி
ரமலனடியர்சிரத்துவைத்தமாமணி
யடிகள்பரவியுலக்கைகுத்தவாருமே.

கூழடுவார்முற்றித்த.

ஆகத்திருவிருத்தம் சசச.

சும்முலக்கை.

அருவனாயாயிரஞ்சிரங்கொண்டருமறைகள்நியாத
சொருபனாயாங்கண்டனமேசும்மேலோசும்முலக்காம். (சு)
மாயவடிவளவாகிமதியிலியாயுழல்வேவற்குத்
தாயவடிசூட்டினர்காண்சும்மேலோசும்முலக்காம். (சு)
பின்னமொழிவகைபுரிந்தெம்பெருங்கருணம்பெருமாரு
சொன்னமொழியொன்றேகாண்சும்மேலோசும்முலக்காம்
நம்மாலேகாண்கின்றநாமும்போய்நாமாகிச்
சும்மாதேயிருந்தனங்காண்சும்மேலோசும்முலக்காம். (சு)
வான்றுடங்குமுலகுதனின்மன்னுசராசரங்கனெலாத்
தோன்றுவதுபிறிதுண்டோசும்மேலோசும்முலக்காம். (சு)
உலகாகியுயிராகியுணர்வாகியொருபொருளே
துலங்காமைகண்டாயேசும்மேலோசும்முலக்காம். (சு)

சாத்திரமென்செயநமக்குத்தக்கமயலறுத்தபிரான்
தோத்திரமேயமையுமதுசம்மேலோசம்முலக்காய். (௪)

வல்லவகைபரனருளேவாயாரவாழ்த்தாதே
சொல்லுவதுபிறிதுண்டோசம்மேலோசம்முலக்காய். (௫)

சம்முலக்கை முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - சநு௨.

கூழ்சமைப்பு.

மிடையிருவினையின்பற்கள்மேவருமறியார்பற்கள்
அடையவுமிடித்தீராகிலடங்கவுமுலையுட்பெய்யீர். (௧)

இழைக்கும்வல்வினையெரித்திங்கெலும்பெலா முருக்கி
யுள்ளங், குழைக்குமெய்ப்பத்திவந்து குறைவறக்குழைக்கச்
சொல்லீர். (௨)

செப்பாதேபலவுநின்றுசிலுப்பறவிருத்தியின்பந், தப்பா
தேபதத்தைப்பார்க்கச்சாந்துயையிருத்திக்கொள்ளீர். (௩)

வேறு.

கனிதனக்குநிகர்நெக்குநெஞ்சுகள்
கரைந்துகன்னலொடுபாலுமொத்
தினிதினிப்படிசமைத்தபோனக
மெடுத்துமெத்தெனவிருத்துமே. (௪)

கூழ்சமைப்பு முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - சநு௩.

கூழ் வார்ப்பு.

தண்மையா நும்வகைமீ ஞமா ஞடைய
தம்பிரானரியதா ள்கடா
முண்மையா லுரியவன்பரின்புறு
முளக்கலங்களை விளக்கியே.

(=)

கடங்களை ஓடுமுளமானமெய்ப்பரிக்
கலங்களை ஓடுமுளவாவிதா
னடங்கனீயமிர் துசெய்கவென்னவரு
ளையதானமிர் துசெய்யுமே.

(=)

அணங்குதன்றிருவுளப்பிரசாதமது
வடையவே நிறையவயிலுவி
ருணங்குகின் றவுடலானபேய்களையு
முடையநீரழையமுண்ணவே.

(=)

வேறு.

வெந்தவுடல்மவிடும்பரிசுவிடுவின விமிகப்பசித்த
வந்தபேய்க்குப்பசிதீரவாரீர்மெத்தவாரீர்.

(=)

நசித்தேனிந்தக்கணத்தூள்ளே நசியாவண்ணநல்கிமிகப்
பசித்தேனென்றுபதைக்கின்ற பதைப்பைத்தணிக்கவாரீர்.

எட்டுக்கருமமுட்டறச்செய் தெட்டுக்குணத்தோடெழி
ன்முத்தி, வட்டத்திருக்கப்போமுத்தை வாய்ப்பேய்தனக்கு
ம்வாரீர்.

(=)

ஒளிதங்கியமாமறையோதியுள்ளபொருளை யுணராதே
பளிதஞ்சுமந்தகமுதையாம்பன வப்பேய்க்கும்வாரீர்.

(=)

படித்துமறைகள் பொருள்படித்துப்பயனினெட்டிப்பாடா
தே, வடித்தகிளிபோல்வருமாயா வாதப்பேய்க்கும்வாரீர்.

வேதாகமங்கள் சொன்ன பொருண் மெய்ம்மையறிவார்
போலிருந்து, பேதாபேதஞ்சாதிக்கும்பெரும்பேய்தனக்கும்
வாரீரோ. (க)

சுத்தப்பிரமமது நிற்கத்தொள்ளைச்செவியினுணவான
சுத்தப்பிரமமென்றோதுஞ்சளப்பேய்தனக்கும்வாரீரோ. (க௦)

பணியப்படுவாருள்ளிருக்கும்பரதேவதையைப்பாராதே[ரோ
மணியைத்துலக்கிக்கினுகிணென வரும்பேய்தனக்கும் வாரீ

ஞானம்போலேபலசொல்லிநாடற்கரியமுத்தியினுந்
தானுஞ்சிவனும்பாசமுமென்சைவப்பேய்க்கும்வாரீரோ (க௨)

துரியாதீதம்பதினா லிற் றேன்றியெவர்க்குந்தோன்றாத
பெரியார்தம்மைநானென்னும்பிரமப்பேய்க்கும்வாரீரோ. ( )

வெறுவாய்கொண்டுமென்றுமனவிகாரங்கொண்டுசில
பிதற்றிப், பெறுவாரன்றிமுத்திபெறும் பிடகப்பேய்க்கும்
வாரீரோ. (க௪)

உடலைவிடுகைமுத்தியெனவுரைத்தவுண்மையுணராதே
மூடலையுடலைநானென்னுமுமுப்பேய்தனக்கும்வாரீரோ. (க௫)

தியக்கந்தீர்வார்நன்முத்திசேர்வாரொன்னுந்திறங்கேட்டு
மயக்கஞ்செய்யும்வாமப்பேய் வாய்க்கேநெருப்பைவாரீரோ.

அச்சந்ததிகளெல்லாமாயல்லாதிருக்குமறிஞரையு
மெச்சந்ததியுந்தமக்கேயன்றியம்பும்பேய்க்கும்வாரீரோ. ( )

கூழ்வார்ப்பு முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - சௌந.

தோத்திரமாகிய குணலைவாழ்த்து.

நின்மலன்கருணையாயடங்கவு
நெஞ்சிறந்திடநிறைந்ததின்
பொன்மலர்ந்தவிருதாளினல்லவருள்
புகழுவாருமுளமகிழவே.

வேறு.

பாவிடைநூல்படுகிந்தையினிற்
பதைப்பறவந்தபராபரா
சேவடிதந்தமைபாடோ
செய்யகருணையைப்பாடோ.

மீட்டவிரகினைப்பாடோ
விளம்பியதொன்றென்றுபாடோ
நாட்டவருளினைப்பாடோ
ஞானவினோதனைப்பாடோ.

என்னையொழித்தமைபாடோ
யென்னுயிருண்டமைபாடோ
தன்னையளித்தமைபாடோ
தத்துவநாதனைப்பாடோ.

துன்னிநிறைந்தொழியாதுநின்ற
சொருபானந்தச்சுடர்தோன்றிவைவந்
தன்னினடந்தமைபாடோ
தானெனையாண்டமைபாடோ.

ஞானமுனோயமுநானுமென்று
நாடிடவொன்றின்றிநின்றதுநா

மானமுநுநலம்பாடோ
யல்லதில்லாதமைபாடோ.

(சு)

மதியிலியாவுழல்கின் றநம்மை
மாநுடனாயவனாள்வந்த
வத்சயமேநினைந்தாடோ
யார்த்தெழுந்தார்த்தெழுந்தாடோ.

(எ)

என்றிவையேமிகப்பாடிப்பாடி
யெழுந்துவிழுந்தெழுந்தாடியாடி
நன்றிதருங்கணமானதெல்லா
நானாவிதம்படநட்டமிட்டே.

(அ)

வேறு.

வரவுசெலவுறுபழைய வழியொழியமொழியுங்
குரவனடிபரவியிடு குணலைபலபலவே.

(சு)

உரைகழியவுளமழிய வுணர்வழியவணையுங்
குரைகழல்கள்பரவியிடுகுணலைபலபலவே.

(க0)

மதமதெனவிழிசொரிய மயிர் புளகம்வரவே
குதுகுதெனவுளமுருகு குணலைபலபலவே.

(கக)

கொடியபவமுடிவுசெய்த குரைகழல்கள்பரவா
முடியவிவரிடுகுணலை மொழியமுடிவிலதே.

(க2)

வேறு.

பிணக்குறுமாறுசமயங்கத்திப்
பேரிருள்சேர்மனங்கொண்டுநின்ற
கணக்கிடுமாறுதவிர்த்தபிரான்
கழலினைபாடிக்களித்தனோ.

(க௩)

வேறு.

பாசமலமதவருளு பார்வையான் வாழியே
பாடுமறைமுடியினட னூடுவான் வாழியே
வாசமலொனமுழுது மேவினான் வாழியே
மாகாறிவரியவிரு தாளினான் வாழியே.

(௭௩)

கோசமொடுமுழுதுமற நூறினான் வாழியே
கூறவிரகரியமொழி யோதினான் வாழியே
நாசமறுமறிவுருவ மாயினான் வாழியே
நாடினதுகழலநிகழ் மேனியான் வாழியே.

(௭௪)

வேறு.

கிணையுமாறதின் றிநின் றிலங்குசோதிவாழியே
நேசமோடுமீசனென்ன நெஞ்சிலாதவஞ்சு
மெணையுநீதியன்போடுவந்தநாதன் வாழியே
யென்னையாளவந்தகோலமென்றும் வாழிவாழியே.

(௭௫)

வேறு.

பந்தபாசம்வேரொடும்பறித்துவீழ்வென்முடி
தந்தபாதம்வாழியே சமைந்தபார்வைவாழியே

(௭௬)

வேறு.

வைத்தவைத்த கணழித்தவடிவாழியே
வைப்பிலாதகணழித்தவடிவாழியே
யெத்திமுத்தியருளீசனடிவாழியே
யென்னையாளுடையவந்தையடிவாழியே.

(௭௭)

சுத்தமறைதொடர்ந்ததாளினான் வாழியே
சுற்றுவரும்பெரும்பவநாசனீ வாழியே
தத்துவநெறிதிருந்தசேவகன் வாழியே
தற்கசமயசண்டமாருதன் வாழியே.

(௭௮)

வாழிதங்குருபரன்மெய்ப்பத்தரானவர்
 வாழிமறைதுணிபொருள்சித்தித்துவாழ்பவர்
 வாழிபரமானந்தந்தித்திக்கவாழ்பவர்
 வாழிசொருபானந்தன்தத்துவப்பிரகாசனே.

(௨௦)

தோத்திரமாகிய குணலைவாழ்த்து முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - சுகந.

வெண்பா.

தரணிபுகழ்த்ததுவனார்தாமுரைத்தஞானப்
 பரணிதனைக்கட்டவிழ்த்துப்பார்த்தாற் - கரணமுடன்
 சேர்ந் துமணவாதசிவமணமேபூரித்த
 காந்தமணநாறுமேதான்.

அஞ்ஞவதைதப்பரணி முற்றுப்பெற்றது.

பரிசோதனபத்திரம்.

அஞ்ஞவதைப்பாணி.

பக்கம்.	பாடல்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
அ	கசு	க	லகற	லற.
கௌ	ந	ந.	சுடுதி	சுடுதி.
உக	உ	சு	கழற்ற	கழற.
உரு	அ	உ	என்னு	என்னு.
உள	க	உ	லுகா	லுகா.
உஅ	கௌ	ந	டடருளி	டருளி.
„	கக	உ	மலர்பா	மலர்ப்பா.
உக	சு	ந	வாழ்தி	வாழ்த்தி.
நஉ	சு	உ	தனத்தினு	தனத்தினு.
நரு	கௌ	க	தரி	தெரி.
„	கரு	க	லவனா	லவனா.
நஅ	க	சு	அறன்	அறம்.
நக	கசு	க	ரெரு	ரெரு.
சுசு	எ	சு	முள்ளவு	முள்ளவ.
சுரு	கௌ	சு	தந்தனாந்	தங்கனாந்.
சுள	உக	சு	குணகுரு	குணமெரு.
ருக	சு	உ	குரம்பி	குரம்பை.
ருந	ந	க	மனை	மனை.
„	சு	உ	யென்னை	யென்ன.
ருள	சு	க	முசறு	முசறு.
ருள	உௌ	சு	சூசை	சூசை.
„	சு	ந	செல்வ	செல்வமு.
„	ரு	உ	இத்த	இந்த.
எரு	கள	க	பறித்து	பறித்து.

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ - தாண்டவராயசுவாமிகள் அருளிச்செய்த

கைவல்யநவநீதம்

மூலம்.

இஃது

சமீபவனே க்ஷத்திரமென்னுங்கோயிலார்

ஸ்ரீ-முத்துராமலிங்க சுவாமிகளின்

ஆதீனத்திற்குரிய

ஸ்ரீ-சிதம்பரசுவாமிகள்

மாணாக்கர்களிலொருவராகிய

அ - இராமசுவாமிகளால்

கோயிலார் ஏட்டுப்பிரதிப்படி

பரிசோதித்து

சென்னை:

மிமோரியல் அச்சுக்கூடத்திற்

யதிப்பிக்கப்பட்டது.

வியவூவைகாசிமீ

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ - தாண்டவராயசுவாமிகள் அருளிச்செய்த

கைவல்யநவநீதம்

மூலம்.

இஃது

சமீபவனே க்ஷத்திரமென்னுங்கோயிலார்

ஸ்ரீ-முத்துராமலிங்க சுவாமிகளின்

ஆதீனத்திற்குரிய

ஸ்ரீ-சிதம்பரசுவாமிகள்

மாணாக்கர்களிலொருவராகிய

அ - இராமசுவாமிகளால்

கோயிலார் ஏட்டுப்பிரதிப்படி

பரிசோதித்து

சென்னை:

மிமோரியல் அச்சுக்கூடத்திற்

யதிப்பிக்கப்பட்டது.

வியவூவைகாசிமீ

உ
கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கைவல்யநவநீதம் மூலம்.

தத்துவவிளக்கப்படலம்.

பொன்னிலமாதரசை பொருந்தினர் பொருந்தாருள்ள
தன்னிலந்தரத்திற்சீவ சாக்ஷிமாத்திரமாய்நிற்கும்
எந்நிலங்களினுமிக்க வெழுநிலமவற்றின்மேலாம்
நன்னிலமருவுமேகநாயகன்பதங்கள்போற்றி. (1)

ஈன் றளித்தழிக்குஞ்செய்கைக் கேதுவாமயனாய்மாலாம்
ஆன் றவீசனுமாய்த்தானே யனந்தமூர்த்தியுமாய்நிற்கும்
பூன் றமுத்தனுமாயின்பப் புணரியாதவனாய்நானாம்
தோன்றியவிமலபோதசொருபத்தைப்பணிகின்றேனே. (2)

எவருடையருளால்யானே யெங்குமாம்பிரமமென்பாந்
கவருடைப்புவனமெல்லாங் கற்பிதமென்றறிந்து
சுவரிடைவெளிபோல்யானென் சொருபசுபாவமானேன்
அவருடைப்பதுமபாதமனுதினம்பணிகின்றேனே. (3)

என்னுடைமனதுபுத்தி யிந்தியசரீரமெல்லாம்
என்னுடையறிவினாலே யிரவீமுன்னிமமேயாக்கி
என்னுடைநீயுநானு மேகமென்றைக்கியஞ்செய்ய
என்னுடைக்குருவாய்த்தோன்று மீசனையிறஞ்சினேனே.

அந்தமுநடுவுமின்றி யாதியுமின்றிவான்போற்
சந்ததமொளிருஞான சற்குருபாதம்போற்றிப்

உ
கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கைவல்யநவநீதம் மூலம்.

தத்துவவிளக்கப்படலம்.

பொன்னிலமாதரசை பொருந்தினர்பொருந்தாருள்ள
நன்னிலந்தரத்திற்சேவ சாஷிமாத்திரமாய்நிற்கும்
எந்நிலங்களினுமிக்க வெழுநிலமவற்றின்மேலாம்
கன்னிலமருவுமேக நாயகன்பதங்கள்போற்றி. (க)

கன் றளித்தழிக்குஞ்செய்கைக் கேதுவாமயனாய்மாய்
ஆன் றவீசனுமாய்த்தானே யனந்தமூர்த்தியுமாய்நிற்கும்
ஆன் றமுத்தனுமாயின்பப் புணரியாதவனாய்நானும்
தோன்றியவிமலபோதசொருபத்தைப்பணிகின்றேனே. (உ)
எவருடையருளால்யானே யெங்குமாம்பிரமமென்பாந்
கவருடைப்புவனமெல்லாங் கற்பிதமென்றறிந்து
சுவரிடைவெளிபோல்யானென் சொருபசுபாவமானேன்
அவருடைப்பதுமபாத மனுதினம்பணிகின்றேனே. (ஈ)

என் னுடைமனதுபுத்தி யிந்தியசரீரமெல்லாம்
என் னுடையறிவினாலே யிரவிமுன்னிமமேயாக்கி
என் னுடைநீயுநானு மேகமென்றைக்கியஞ்செய்ய
என் னுடைக்குருவாய்த்தோன்று மீசனையிறஞ்சினேனே
அந்தமுநவுமின்றி யாதியுமின்றிவான்போற்
சந்ததமொளிருஞான சற்குருபாதம்போற்றிப்

உ
கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கைவல்யநவநீதம் மூலம்.

தத்துவவிளக்கப்படலம்.

பொன்னிலமாதரசை பொருந்தினர்பொருந்தாருள்ள
நன்னிலந்தரத்திற்சேவ சாஷிமாத்திரமாய்நிற்கும்
எந்நிலங்களினுமிக்க வெழுநிலமவற்றின்மேலாம்
கன்னிலமருவுமேக நாயகன்பதங்கள்போற்றி. (க)

கன் றளித்தழிக்குஞ்செய்கைக் கேதுவாமயனாய்மாய்
ஆன் றவீசனுமாய்த்தானே யனந்தமூர்த்தியுமாய்நிற்கும்
ஆன் றமுத்தனுமாயின்பப் புணரியாதவனாய்நானும்
தோன்றியவிமலபோதசொருபத்தைப்பணிகின்றேனே. (உ)
எவருடையருளால்யானே யெங்குமாம்பிரமமென்பாற்
கவருடைப்புவனமெல்லாங் கற்பிதமென்றறிந்து
சுவரிடைவெளிபோல்யானென் சொருபசுபாவமானேன்
அவருடைப்பதுமபாத மனுதினம்பணிகின்றேனே. (ஈ)

என் னுடைமனதுபுத்தி யிந்தியசரீரமெல்லாம்
என் னுடையறிவினாலே யிரவிமுன்னிமமேயாக்கி
என் னுடைநீயுநானு மேகமென்றைக்கியஞ்செய்ய
என் னுடைக்குருவாய்த்தோன்று மீசனையிறஞ்சினேனே
அந்தமுநவுமின்றி யாதியுமின்றிவான்போற்
சந்ததமொளிருஞான சற்குருபாதம்போற்றிப்

பந்தமுமவீடுங்காட்டப் பரந்த நூல்பார்க்கமாட்டா
மைந்தருமுணருமாறு வஸ்துதத் துவஞ்சொல்வேனே. (ரு)

படர்ந்தவேதாந்தமென்னும் பாற்கடன்மொண்டுமுன்னூற்
குடங்களினிறைத்துவைத்தார் குரவர்கௌல்லாங்காய்ச்சிக்
கடைந்தெடுத்தளித்தே தனிந்தக் கைவல்யநவந்தத்தை
அடைந்தவர்விடயமண்டிண் டலைவோபசியிலாஓ. (சு)

முத்தனைவேங்கடேச முகுந்தனை யெனையாட்கொண்ட
கர்த்தனை வணங்கிச்சொல்லுங் கைவல்யநவந்தத்தைத்
தத்துவவிளக்கமென்றுஞ் சந்தேகந்தெளிதலென்றும்
வைத்திருபடலமாக வகுத்துரை செய்கின்றேனே. (எ)

நித்தியவனித்தியங்க ணிண்ணயந்தெரிவிவேகம்
மத்தியவிகபரங்கள் வருபோகங்களினிராசை
சத்தியமுரைக்கவேண்டுஞ் சமாதியென்றாறு கூட்டம்
முத்தியைவிரும்புமிச்சை மொழிவார்சாதனமிந்நான்கே. (அ)

சமந்தமம்விடல்சகித்தல் சமாதானஞ்சிரத்தையாரும்
சமமகக்கரணதண்டந் தமம்புறக்கரணதண்டம்
அமர்தருகருமம்பற்று தருகலெவிடலென்றாகும்
மமர்செயுங்காமமாதி வரினடக்குதல்சகித்தல். (க)

சிரவணப்பொருளைத்தானே சித்தஞ்சிந்திக்குமாறு
சரதமாய்வைக்குமித்தைச் சமாதானமென்பர்மேலோர்
ப்ரமசற்குருநூலன்பு பற்றலேசிரத்தையாகும்
வரமிகுசமாதியாறு வகையின்சொற்பொருளிதாமே. (க௦)

சாதனமின்றியொன்றைச் சாதிப்பாருலகிலில்லை
தலாவிந்தநான்கு மடைந்தவர்க்கறிவுண்டாகும்

நூதனவிவேகியுள்ள நுழையாது நுழையுமாகிற்
பூதசென்மங்கள் கோடி புனிதனும்புருடனாமே.

(கக)

இவனதிகாரியானோ னின்றிரியங்களாலும்
புவனதெய்வங்களாலும் பூதபௌதிகங்களாலும் [பிப்
தவனமுன்றடைந் துவெய்யிற் சகித்திடாப்புழுப்போல்வெம்
பவமறுஞானதீர்த்தம் படிந் திடப்பதறினானே. (கஉ)

ஆனபின்மனைவிமக்க ளார்த்தமேடனை கண்முன்றிற்
கானவர்வலையிற்பட்டுக் கைதப்பியோடுமான் போல்
போனவன்வெறுங் கையோடே போகாதவண்ணஞ்சென்று
ஞானசற்குருவைக்கண்டு நன்றுகவணங்கினானே. (கஉ)

வணங்கிநின்றமு துசொல்வான் மாயவாழ்வெனுஞ்சோ
கத்தால், உணங்கினேனையனெயன் னுள்ளமேகுளிரும்வ
ண்ணம், பிணங்கியகோசபாசப் பின்னலைச்சின்னமாக்கி, இ
ணங்கியகுருவேயென்னை யிரகித்தல்வேண்டுமென்றான்.()

அன்னதன்சிசுவையைய னுமைமீன்பறவைபோலத்
தன்னகங்கருதுநோக்கித் தடவிச்சன்னிதியிருத்தி
உன்னதுபிறவிமாற்று முபாயமொன்றுண்டுசொல்வேன்
சொன்னதுகேட்பாயாகிற் றொடர்பவந்தொலையுமென்றார்.

தொடர்பவந்தொலையுமென்று சொன்னதைக்கேட்டப்போ
தடமடுமுழுகினுன்போற் சரீரமுங்குளிர்ந் துள்ளாதி [தே
அடருமன்பொழுதுமாபோ லானந்தபாஷ்பங்காட்டி
மடன்மலர்ப்பாதமீண்டும் வணங்கிநின்றீ துசொல்வான். ()

சொன்னதுகேட்கமாட்டாத் தொண்டனானும்சுவாமி
நின்னதுகருணையாலே நீரொணையாளலாமே

உன்னதுபிறவிமாற்று முபாயமொன்றுண்டென்றீரோ
இன்னதென்றதைநீர்காட்டி யீடேற்றல்வேண்டுமென்றான்.

அடங்கியவிருத்தியானென்றறிந்தபின்செறிந்தமண்ணின்
குடம்பையுட்புழுமுன்னுதுங் குளவியின்கொள்கைபோலத்
தொடங்கியகுருவுமான்ம சொரூபமேமருவுவேண்டி
உடம்பினுட்கீவனைப்பார்த்துபுதேசமோதுவாரோ. (௧௮)

வாராயென்மகனேதன்னை மறந்தவன்பிறந்திறந்து
தீராதசுழற்காற்றுற்ற செத்தைபோற்குற்றிச்சுற்றிப்
பேராதகாலநெமிப்பிரமையிற்றிரிவன்போதம்
ஆராயுந்தன்னைத்தானென்றறியுமவ்வளவுந்தானே. (௧௯)

தன்னையுந்தனக்காதாரத் தலைவனையுங்கண்டானேற்
பின்னையத்தலைவன்னுனாய்ப் பிரமமாய்ப்பிறப்புந்தீர்வன்
உன்னைநீயறிந்தாயாகி லுனக்கொருகெடுமில்லை
என்னைநீசுட்கையாலே யீதுபுதேசித்தேனே. (௨௦)

என்னைத்தான்சடனுவள்ளத் தெண்ணியோசொன்னீயாயா
தன்னைத்தானறியாமாந்தர் தரணியிலொருவருண்டோ
பின்னைத்தானவர்களுல்லாம் பிறந்திறந்துழலுவானென்
நின்னைத்தானம்பினேற்கு நிண்ணயமருளுவீரோ. (௨௧)

இன்னதுதேகந்தேகி யிவனெனவுணர்வன்யாவன்
அன்னவன்றன்னைத்தானென்றறிந்தவனாகுமென்றார்
சொன்னபின்பேறகியாரித் தூலமல்லாமலென்றான்
பின்னதுசுட்டவையர் பீடையுநகையுங்கொண்டார். (௨௨)

தேகமல்லாமல்வேற தேகியார்காணென்றாய்
மோகமாங்கனவில்வந்து முனைத்தவனவனார்சொல்வாய்

சோகமாங்கனவுதோன்றாச் சுழுத்திகண்டவனார்சொல்வா
யாகநீநனவிலெண்ணு மறிவுதானே துசொல்வாய். (உக)

நனவுகண்டதுநான்கண்ட நனவுளநினைவுநீங்கிக்
கனவுகண்டதுஞ்சுழுத்திகண்டதும்வேறென்றேபோல்
தினமனுபவித்தலொக்குந் தெரியவுமில்லைச்சற்றே
மனதினிலுதிக்கும்பின்னே மறைக்குமதருளுவீனோ. (உச)

தாலத்தின்மரங்கள்காட்டித் தனிப்பிறைகாட்டுவார்போல்
ஆலத்தினுடுக்கள்காட்டி யருந்ததுகாட்டுவார்போல்
தூலத்தைமுன்புகாட்டிச் சூக்குமசொரூபமான
மூலத்தைப்பின்புகாட்ட முனிவார்தொடங்கினோ. (உரு)

அத்தியாரோபமென்று மபவாதமென்றுஞ்சொல்லும்
யுத்தியாற்பந்தம்விடென் றுனாக்குமவேதாந்தமெல்லாம்
மித்தையாமாரோபத்தாற் பந்தமாமபவாதத்தால்
முத்தியாமிவ்விரண்டின் முந்தியாரோபங்கேளாய். (உசு)

ஆரோபமத்தியாசங் கற்பனையாவெல்லாம் [தல்
மோரோர்வஸ்துவினில்வேயோ யோரோர்வஸ்துவினையோர்
நாடிபணியாய்த்தோன்ற னானாகித்தறியிற்றேன்ற
னீரூடுகானற்றேன்ற நிறந்தமைவெளியிற்றேன்றல். (உஎ)

இப்படிப்போலேநாம ரூபங்களிரண்டுமின்றி
ஒப்பமாயிரண்டற்றேன்றா யுணர்வொளிநிறைவாய்நிற்கும்
அப்பிரமத்திற்றேன்று மமம்பூதவிகாரமெல்லாம்
செப்புகற்பனையினாலே செனித்ததென்றறிந் துகொள்ளே. (உஎ)

அதுதானெப்படியென்றக்கா லாத்தியாஞ்சீவொல்லாம்
பொதுவானசுழுத்திபோலப்பொருந் துமவ்வியத்தந்தன்னில்

இதுகாலத்ததுவப்பே ரீசனுட்பார்வையாலே
முதுமுலசுபாவம்விட்டு முக்குணம்வியத்தமாமே. (௨௧)

உத்தமம்வெருப்புச்செம்மை யுரைத்திடுகறுப்புமாகும்
சத்துவகுணத்தினோடு ரஜாகுணந்தமோகுணந்தான்
சுத்தமோடமுக்கிருட்டாய்ச் சொல்லுமுக்குணமுமுன்றாய்
யொத்துளவெனினுந்தம்மு ளொருகுணமதிகமாமே. (௨௦)

ஒருவழியிதுவாமித்தை யொருவழிவேருய்ச்சொல்வர்
மருவுமவ்வியத்தந்தானே மகதத்வமாகுமந்த
அருண்மகதத்துவந்தா னகங்காரமாகுமென்றங்
கருவகங்காரமுன்றாய்க் காட்டியகுணமாமென்றும். (௨௧)

இக்குணங்களிலேவிண்போன் நிருக்குஞ்சிற்சாயதோன்
முக்குணங்களினுந் தூய்தா முதற்குணமாயையாகும் [றும்
அக்குணப்பிரமச்சாய யந்தரியாமிமாயை
எக்குணங்களும்பற்றுதோ னிமித்தகாரணமுமீசன். (௨௨)

ரீசனுக்கிதுசமுத்தி யிதுவேகாரணசரீரம்
கோசமானந்தமாகுங் குணமிராசதமவித்தை
தேசறுமவித்தைதோ றுஞ் சிற்சாயசீவகோடி
நாசமாமுயிர்க்கப்போ துநாமமும்பிராஞ்ஞமே. (௨௩)

அழக்கொடுபற்றிஞ்சீவர்க் கதுவேயானந்தகோசம்
சமுத்திகாரணசரீராஞ் சொன்னதும்மட்டுமோக
முழக்குணத்திரண்டால்வந்த மூலவாரோபஞ்சொன்னோம்
வழுத்துகுக்குமவாரோப வழியுநீமொழியக்கேளாய். (௨௪)

ஏமமாயாவினோத வீசனாருளினாலே
பூமலியுயிர்கட்கெல்லாம் போகசாதனமுண்டாகத்

தாமிதகுணமிரண்டு சத்தியாய்ப்பிரிந் துதோன்றும்
வீமமார்முடலென்றும் விவிதமாந்தே தாற்றமென்றும். (௩௫)

தோற்றமாஞ்சத்திதன்னிற் சொல்லியவிண்ணும்விண்ணிற்
காற்றதாங்காற்றிற்றீயாய் கனலினீர்நீரின்மண்ணும்
போற்றுமிவ்வைந் துநொய்ய புதங்களென்றுபேராய்
சாற்றுமற்றிவற்றிற்போக சாதனதனுவுண்டாகும். (௩௬)

ஆதிமுக்குணமிப்புத மடங்கலுந்தொடர்ந் துநிற்கும்
கோதில்வெண்குணத்திலைந் து கூறுணர்கருவியாகுங்
ஓதியபின்னையந் து முளம்புத்தியிரண்டாஞான
சாதனமாமில்வேழுஞ் சற்குணப்பிரிவினாலே. (௩௭)

இராசதகுணத்திலவேறிட் டெடுத்தகூறைந் துமைந்தும்
பிராணவாடிக்களென்றும் பெருந்தொழிற்கருவியென்றும்
பராவியபெயராமிந்தப் பதினே முமிலிங்கதேசம்
சராசரர்நரர்விலங்காய்த் தோன்றியவுயிர்கட்கெல்லாம். ( )

இவ்வுடன்மருவுஞ்சீவ விலங்குதைசதனென்றவன்
இவ்வுடன்மருவுமீச விரணியகர்ப்பனாவன்
இவ்வுடலிரண்டுபேர்க்கு மிலிங்கசூட்சுமசரீரம்
இவ்வுடற்கோசமுன்று மிதுகனாவவத்தையாமே. (௩௮)

சூக்குமசடமிம்மட்டுஞ் சொல்லிவேழமிப்பாற்றாலம்
ஆக்குமாரோபந்தானு மடைவினின்மொழியக்கேளாய்
தாக்குமிவ்வுயிர்க்குத்தூல தனுவும்போகமுமுண்டாகக்
காக்குமவ்வீசன்பஞ்சீ கரணங்கள்செய்தான்றானே. (௪௦)

ஐந் துபூதமும்பத்தாக்கி யதிற்பாதிநந்நாலாக்கி
நைந் துதன்பாதிவிட்டு நாலொடுநாலுங்கூட்ட

வந்ததுதூலபூத மகாபூதமிதனினின்று
தந்ததுநான்காந்தூல தனுவண்டபுவனபோகம். (சக)

தூலமேமருவஞ்சீவன் சொல்லியவிசுவனாகும்
தூலமேமருவமீசன் சூழ்விராட்பருடனாகும்
தூலஞ்சாக்கிரவவத்தை சொன்னதோரன்னகோசந்
தூலகற்பனையீதென்றே தொகுத்ததுமனத்திற்கொள்வாய்.

சீரியவீசனார்க்குஞ் சீவர்க்குமுபாதுயொன்றேல்
சூரியகுருவேபேத மறிவதெப்படியென்றக்காற்
காரியவுபாதிசீவன் காரணவுபாதிமீசன்
வீரியமிகுசமட்டி வியட்டியாற்பேதமாமே. (சங)

மரங்கள்போல்வியட்டிபேதம் வனமெனல்சமட்டிபேதம்
சுரங்கடாவரங்கள்பேதத் தனியுடல்வியட்டியென்பார்
பரம்பியதெல்லாங்கூட்டிப் பார்ப்பதுசமட்டியென்பார்
இரங்கியபலசீவர்க்கு மீசர்க்கும்பேதமீதே. (சச)

கற்பனைவந்தவாறு காட்டினோங்காண்பதெல்லாஞ்
சொற்பனம்போலுமென்றே துணிந்தவன்ஞானியாவன்
செற்புதைமழைக்காலம்போய்த் தெளிந்தவாகாயம்போல
அற்புதமுத்திசேரு மபவாதவழியுங்கேளாய். (சரு)

அரவன்றுகயிறென்றுற்போ லாளன்றுதறியென்றுற்போற்
குரவன்சொல்லுபதேசத்தாற் கூறுநூல்வெளிச்சங்கொண்டு
புரமன்றுபுவனமன்று பூதங்களன்றுஞானத்
துரமென்றும்பிரமமென்றுந் தெளிவதேயபவாதங்காண்.()

படமுநூலும்போற்செய்த பணியும்பொன்னும்போற்பார்க்
—மூமண்ணும்போலொன்றுங் காரியகாரணங்கள் [கிற்

உடன்முதற்சபாவமீராய் யொன்றிலொன்றுதித்தவாதே
அடைவினிலொடுக்கிக்காண்பதபவாதவுபாயமாமே. (சௌ)

தூடனதமத்தில்வந்ததோற்றமாம்சத்திசெய்யு
மேடணைவிகாரஞ்சொன்னீரிர்ண்டுசத்திகளென்றீரோ
மூடலாஞ்சத்திசெய்யுமோகமும்சொல்லுமையா
கேடறக்குருவேயென்னக் கிருபையோடருளுவாரோ. (சௌ)

தானிகர்தனக்காமீசன் றணையுந்தங்களைத்தான்கண்ட
ஞானிகடமையுமன்றிநாதத்தினுபாதிபொன்றே
ஊனிடையுயிர்களுள்ளிலுணர்விழிகுருடாம்வண்ணம்
வானிலந்திசைகண்முடுமழைநிசியிருள்போன்மூடும். (சக)

பூன்றமாம்பிரமத்துக்கும்புறத்துளவிகாரங்கட்கும்
ஆன்றகூடத்தனுக்குமகத்துளவிகாரங்கட்கும்
தோன்றியபேதஞ்சற்றுந் தோன்றாமன்மறைத்துமூடும்
ஊன்றியபவவியாதி யுண்டாக்குமுபாதிபீதே. (கௌ)

ஆதாரமறைந்துபோனாலோபமெங்கேதோன்றும்
ஆதாரமறையாதாகிலோபமிலையேயென்றால்
ஆதாரஞ்சமம்விசேட மாமெனவிரண்டு கூறும்
ஆதாரஞ்சமமாமெங்கு மாரோபம்விசேடமாமே. (கௌ)

சகமதிவிதுவென்சுட்டாஞ்சமானந்தான்மறைந்திடாது
மிகவுகையிறதென்னும் விசேடந்தான்மறைந்துபோகும்
அகமெனுஞ்சமானந்தன்னை யஞ்ஞானமகறத்திடாது
பகர்விசேடமதாஞ்சீவன் பரமெனுமதனைமூடும். (கௌ)

கேவலநிலைதோன்றாமற் கெடுத்ததுபஞ்சகோசஞ்
கீவனுஞ்சகத்துமாகிச் செனித்தவிசேடபமன்றோ

ஆவரணந்தானேபா முனர்த்தமென்றுரைத்ததேதோ
மேவருங்குருவேயென்று வினாவினமகனேகேளாய். (ருங.)

தோற்றமாஞ்சுத்திதானுந் துன்பமார்பவமானாலும், ஆ
ற்றலான்முத்திசேர்வார்க் கனுகூலமாகுங்காணீ, ஊற்றமா
ம்பகற்காலம்போ லுபகாரநிதியாலுண்டோ, மாற்றமென்
னுரைப்பேன்மைந்தாமறைப்பதுமிகப்பொல்லாதே. (ருச)

சமுத்தியிற் பிரளயத்திற் றோற்றமாஞ்சுகங்கண்மாண்டும்
அமுத்தியபவம்போய்முத்தி யடைந்தவொருவருண்டோ
முழுத்தவிக்கூபமெல்லா முத்தியிற் கூட்டுகிற்கும்
கொழுத்தவாவரணமுத்தி கூடாமற்கெடுத்தகேடே. (ருரு)

சுத்தியில்வள்ளிபோலத் தோன்றியதோற்றமான
சுத்தியும்பொய்யேயென்றாற் சுத்திசாதனமாய்வந்த
முத்தியும்பொய்யாமென்னின் மோகநித்திரைவிலங்கால்
நித்திரைதெளியுமாபோ னிர்வாணநிலைமெய்யாமே. (ருசு)

இம்பரினஞ்சைநஞ்சா லிரும்பிணையிரும்பாலெய்யும்
அம்பிணையம்பாற்பற்று மழுக்கிணையழுக்கான்மாய்ப்பர்
வம்பியன்மாயைதன்னை மாயையான்மாய்ப்பர்பின்னைத்
தம்பமாமதுவுங்கூடச் சவஞ்சுடுதடிபோற்போமே. (ரு௪)

இந்தமாயையினாற்சீவர்க் கேழவைத்தைகளுண்டாகும்
அந்தவேழவத்தைதம்மை யடைவினின்மொழியக்கேளாய்
முந்தவஞ்ஞானமுடன் முனைத்தல்காணாதஞானம்
சந்ததங்கண்டஞானந் தழல்கெடல்குளிர்மையாதல். (ரு௫)

பிரமமாந்தனைமறந்த பேதைமையெய்ஞ்ஞானம்
நனிலைகாணுமென்று பகர்தலாவரணமுடல்

நரனொருகருத்தாற்றீவ னுனெனமுனைத்தனூற்றம் [னம்
 குரவன்வாக்கியத்தாற்றன்னைக் குறிக்கொளல்போகூஞா

தத்துவவிசாரஞ்செய்து சுகலசந்தேகமும்போய்
 அத்துவிதந்தானுத லபபோகூஞானமாகும்
 கர்த்தனாஞ்சீவபேதங் கழிவதேதுக்கம்போகல்
 முத்தனயெல்லாஞ்செய்து முடிந்ததானந்தமாமே. (௬௦)

இதுநினக்கறியும்வண்ண மிப்படியொருதிரட்டாந்தம்
 புதுமையாங்கதைகேள்பத்துப் புருடொராற்றைநீந்தி
 உதகதீரத்திலேறி யொருவனென்பதுபேபொண்ணி
 யதனொடுதானப்பத்தானென் றறியாமல்மயங்கினானே. (௬௧)

அறியாதமயலஞ்ஞான மவனிலைக்காணொமென்றல்
 பிறியாவாவாணமாகும் பிடைக்காண்டழல்விக்கூபம்
 நெறியாளன்மசமனுண்டு நிற்கின்றனென்றசொல்லைக்
 குறியாகவெண்ணிநெஞ்சிற் கொள்வதுபோகூஞானம். ( )

புண்ணியபதிகன்பின்னும் புருடொன்பதின்மர்தம்மை
 எண்ணியநீபத்தானு மென்னவேதன்னைக்காணல்
 கண்ணினிற் கண்டனாங் கதைதல்போவதுநோய்போகல்
 தின்னியமனதுலையந் தெளிதலானந்தமாமே. (௬௩)

தெசபுமான்மனைக்கண்டாற்போற் றேசிகமூர்த்தியேயென்
 நிசவடிவியை யான்காண நீர்காட்டல்வேண்டுமென்றான்
 சுசிபெறுமில்லையார்த்தந் துவம்பதந்தற்பதங்கட்
 கசிபதமைக்கியஞ்செய்ய மதுசெயுமுண்மைகளாய். (௬௪)

விண்ணொன்றைமகாவிண்ணென்று மேகவிண்ணென்று
 மண்ணின்மகடவிண்ணென்று மருவியசலவின்

னென்றும், எண்ணுங்கற்பனைபோலொன்றே யெங்குமாம்
பிரமமீசன், நண்ணுங்கூடஸ்தர்சீவனான்குசைதன்னியமாகும்

பூச்சியவீசன்சீவன் புகல்பதமிரண்டினுக்கும்
வாச்சியமிலக்கியந்தான் மலமிலாப்பிரமமான்மாக்க
காய்ச்சியபாலினெய்போற்கலந்தொன்றாங்கடைந்தெடுக்கும்
ஆச்சியமென்னவுன்னை யறிந்துநீபிறிந்துகொள்வாய். (சுக)

பிறிவதெப்படியென்றக்காற் பிணமாகுமுடனென்னும்
அறிவினைக்கொல்லல்வேண்டு மைம்பூதவிகாரமன்றோ
வெறியதோர் துருத்திமூச்சு விடுவதுபோலுன்மூக்கால்
எறிபிராணனுநீயல்லே யிராசதகுணவிகாரம். (சுஎ)

கரணமாமனதுபுத்தி கர்த்தாவாமவைவயான்மாவோ
தரமுளவிரண்டுக்கோசஞ் சத்துவகுணவிகாரம்
வரமறுதுயிலானந்த மயனைபுநானென்னாதே
விரவியதமவஞ்ஞான விருத்தியின்விகாரமாமே. (சுஅ)

சத்தொடுசித்தானந்தஞ் சமந்திரஞ்சாக்ஷியேகம்
நித்தியம்வியாபியான்மா நீயதுவாயறிந்து
பொத்தொடுசுடந் துக்காதி பொருந்துபேதங்களான
குத்திரபஞ்சகோசக் குகைவிட்டுவெளியிலாவாய். (சுக)

பஞ்சகோசமும்விட்டப்பாற் பார்க்கின்றபொழுதுபாமே
விஞ்சியததுவல்லாமல் வேறொன்றுந்தெரியக்காணென்
அஞ்சனவிருளையோநா எனகமெனவனுபவிப்பேன்
வஞ்சமில்குருவேயென்ற மகன்மதிதெளியச்சொல்வார். ( )

முன்புகநசமன்புத்தி மோகத்தாலெண்ணியெண்ணி
ஒன்பதுபேரைக்கண்ட வொருவனாந்தனைக்காணாத

இன்பவனிடையிற்கண்ட பெரியபாழுவேபாராய்
அன்புளமகனேகாண்ப தடங்கலுங்காண்பானீயே. (எஉ)

அலஞ்சுக்குமவஞ்ஞானந் தோன் றுமூன் றவத்தைதாமுங்
காலமார்மூன் றஞ்சன்மக் கடலெழுங்கல்லோலங்கள்
பொலவேவந்துவந்து போனதெத்தனையென்பேனான்
ஆலமர்கடவுளாணை யதற்கெலாஞ்சா க்ஷிநீயே. (எஉ)

எல்லாங்கண்டறியுமென்னை யேதுகொண்டறிவேனெ
ன்று, சொல்லாதேசுயமாஞ்சோதிச் சுடருக்குச்சுடர்வேன
ண்டோ, பல்லார்மூன் றசமன் றன்னைப்பார்ப்பதுந்தனைக்கொ
ண்டேதான், அல்லாமற்பதினென்ற னுமவனிடத் துண்டோ
பாராய். (எஉ)

அறிவுக்குமறிவுசெய்யு மறிவுவே றுண்டென்றென்னும்
அறிவற்றகுதர்க்கமுடர்க் கனவத்தைபலமாய்த்தீரும்
அறிபடும்பொருணீயல்ல வறிபடாப்பொருணியல்ல
அறிபொருளாகுமுன்னை யனுபவித்தறிவாய்நீயே. (எஉ)

மதுரமாங்கட்டிசுட்ட மாப்பணியாரமெல்லாம்
மதுரமாக்கியவதற்கு மதுரந்தன்சுபாவமன்றோ
அதுவிதுவெனுங்சுடங்க ளறிவாகவறிவைத்தந்தே
அதுவிதுவி ரண்டுமாகா வகம்பொருளறிவாய்நீயே. (எஉ)

இந்தநீதுவம்பதத்தி னிலக்கியப்பொருளாமென் னும்
பந்தமில்பிரமமேதற் பதந்தனிலக்யார்த்தம்
அந்தமாஞ்சீவனீச னவர்களேவாச்சியார்த்தம்
சந்ததம்பேதமாவார் தமக்கைக்கியங்கடாதே. (எஉ)

பேதமானதுவுங்கேளாய் பெயராலுமிடங்களாலும்
ஓதருமுபாதியாலு முடலாலுமுணர்வினாலும்

பாதலம்விசம்புபோலப் பலதாமகன் றுநிற்பர்
ஆதலாலிவர்க்கெந்நாலு மைக்கியமென்பதுகூடாதே. (எஎ)

வடநூல்வல்லவர்கள் சொல்லின் வாசகப் பொருள்சேராமல்
இடராதிற்பொருளாம்வண்ண மிலக்கணையுடையாற்கொள்
திடமானவதுவுழன்றாய்ச் செப்புவார்விட்டதென் றும் [வார்
விடலாததென் றும்விட்டும் விடாததென் றும்பேராமே. (]

கங்கையிற்றேகோசமென் றுங் கறுப்புச்சேப்போடுதென் றும்
தங்கியசோயந்தேவ தத்தனென் றஞ்சொல்வார்கள்
இங்குதாரணங்களாக்கி இந்தமுன் றுகளாலே
துங்கநூல்வினோதமான சொல்லெலாம்பொருளாந்தானே.

பன்னியசோயமென்னும் பதங்களின் வாச்சியார்த்தம்
அன்னியதேசங்கால மவனிவனென்பவெல்லாம்
சொன்னவ்வீனோதம்விட்டுத் தொகையிலக்கியம்விடாமல்
உன்னிடிற்றேறவதத்தனொருவனை வெளியாய்க்காட்டும். (அ௦)

தத்துவமெனும்பதங்கள் சாஷியாய்ப்பிரமமான
வத்துவைவிடாமற்பேத வாச்சியார்த்தத்தைவிட்டு
நித்தமுமதுநீயாகு நீயதுவாகுமென்னும்
அர்த்தமுமகண்டமென்றே யசிபதமைக்யங்காட்டும். (அ௧)

கடநீரின்மேகநீரிற் கண்டவானிரண்டும்பொய்யே
குடவா னும்பெரியவானுங் கூடியொன்றாமெப்போதும்
இடமானபிரமஞ்சாஷி யிரண்டுமெப்போதுமேகம்
திடமாகச்சவானுபூதி கிவாகமென்றிருந்திடாயே. (அ௨)

தஞ்சமாங்குருவுஞ்சொன்ன தத்துவவழிதப்பாமற்
பஞ்சகோசமுங்கடந் து பழையுந்தள்ளியுள்ளிற்

காஞ்சமாமிருப்பும்விட்டுக் கூடஸ்தர்பிரமமென்னு
நஞ்சமுநமுவினொன்றாய் நின் தபூரணத்தைக்கண்டான்.()

அனுபவானந்தவெள்ளத் தழுந்தியேயகண்டமாகித்
தனுகரணங்களாதி சகலமுபிதந் துசித்தாய்
மனதுபூரணமாய்த் தேகமானசற்குருவுங்காண
நனவினிற்சமுத்தியாகி நன்மகன்சபாவமானான். (அச)

அளிமகனெனும்போதிவ்வா றுனபின்மனதுமெள்ள
வெளியில்வந்திடவுணர்ந்தான் விமலதேசிகனைக்கண்டான்
துளிவிழிசொரியப்பாதந் தொழுதுவீழ்ந் தெழுந்துசூழ்ந்தா
குளிர்முகச்சுவாமி கைக்கக் கும்பிட்டுநின்ற சொல்வான் [ன்

ஐயனெயெனதுளேநின் றனந்தசென்மங்களாண்ட
மெய்யனையுபதேசிக்க வெளிவந்தகுருவேபோற்றி
உய்யவேமுத்திரல்கு முதவிக்கோருதவிநாயேன்
செய்யுமாறென் றுங்காணேன் நிருவடிபோற்றிபோற்றி. ()

கிட்டனிவ்வாறுசொல்லத் தேசிகர்மகிழ்ந் துநோக்கிக்
கிட்டவாவெனவிருத்திக் கிருபையோடருளிச்செய்வார்
துட்டமாந்தடைகண்முன்றுந் தொடராமற்சொன்பஞான
நிட்டனாயிருக்கினீதே நீசெயுமுதவியாமே. (அஎ)

நீநானென்றிரண்டிலாம னிறைந்தபூரணமாயெங்கும்
நானாகத்தெளிந்தஞான நழுவுமோகுருவேயென்றான்
தானாகும்பிரமரூபஞ் சற்குருநூலாற்றேன்றும்
ஆனாலுந்தடைகளுண்டே லனுபவமுறைத்திடாதே. (அஅ)

தடைகளேதெனிலஞ்ஞானஞ் சந்தேகம்விபரீதங்கள்
படர்செயுமிந்தமூன்றும் பலசன்மப்பழக்கத்தாலே

உடனுடன்வரும்வந்தக்கா லுயர்ஞானங்கெடுமிவற்றைத்
திடமுடன்கெடுப்பாய்கேட்டல் சிந்தித்தறளிதலாலே. ( )

அக்கினிகட்டுப்பட்டா லற்பமுஞ்சுடமாட்டாது
மக்கினஞானத்தாலே வந்தபந்தமும்வேவாது
சிக்கெனப்பழகிக்கேட்டல் சிந்தித்தறளிதலாலே
விக்கினமடஞ்சந்தேகம் விபரீதம்போக்குவாயே. (க௦)

பிரமபாவணையமுடிப் பேதங்காட்டுவதஞ்ஞானம்
குரவன் வாக்கியநம்பாமற் குழம்பினமனஞ்சந்தேகந்
திரமறுசகமெய்யென்றுந் தேகநானென்றுமுள்ளே
விரவியமோகந்தானே விபரீதமென்பர்மேலார். (க௧)

தத்துவவனுபோகந்தான் சாதித்தல்கேட்டலென்பார்
ஒத்துளபொருளுகத்தா லுசாவல்சிந்தித்தலென்பார்
சித்தமேகாந்தமான தெரிசனந்தெளிதலென்பார்
நித்தழிப்படிச்செய்தக்கா னிர்வாணம்பெறுவாய்நீயே. (க௨)

எத்தனைநாண்ஞாதாவு ஞானமுமிருக்குமுன்பால்
அத்தனைநாளும்கேட்டு மப்பாலோர்செயலும்வேண்டா
நித்தமும்வெளிபோற்பற்று ஞாயமாத்திரமாய்ச்சீவன்
முத்தரானவர்விதேக முத்திபெற்றிருப்பாரென்றும் (க௩)

ஞானமார்சீவன்முத்தர் நால்வகையாவர்கேளாய்
வானிகர்பிரமவித்து வரன்வரியான்வரிட்டன்
ஆனவர்நாமமீதா மவர்களிற்பிரமவித்தின்
தானமுமற்றறமுவர் தாரதம்மியமுஞ்சொல்வேன். (க௪)

தீரராய்ப்பிரமவித்தாய்த்தெளிந்தவர்தெளியுமுன்னம்
வாதமாயிருந்ததங்கள் வருணமாச்சிரமஞ்சொன்ன

பரகாரியமானாலும் பலர்க்குபகாரமாக
வாதாய்ச்செய்வார்தீரந்த நிலைவிடார்சீவன்முத்தர். (கௌ)

மாமாதிகள்வந்தாலுங் கணத்திற்போமனத்திற்பற்றார்
தாமனாயிலைத்தண்ணீர்போற்சகத்தொடுங்குடிவாழ்வார்
மாமரொனக்காண்பிப்பார் பண்டிதத்திறமைகாட்டார்
ஊமருமாவாருள்ளத் துவகையாஞ்சீவன்முத்தர். (கௌ)

பேதகன்மத்தால்வந்த பிராரத்தநானாவாகும்
ஆதலால்விவகாரங்க ளவரவர்க்கானதாகும்
மாதவஞ்செயினுஞ்செய்வார் வாணிபஞ்செயினுஞ் செய்வார்
ஆதலம்புரப்பாராயம் புகுந்துண்பார்சீவன்முத்தர். (கௌ)

சென்றதுகருதார்நானைச் சேர்வதுநினையார்கண்முன்
நின்றதுபுசிப்பார்வெய்யி நிலவாய்விண்விழுதுவீழ்ந்த
பொன்றினசவம்வாழ்ந்தாலும்புதுமையாயொன்றும்பாரார்
நன்றுதீதென்னார்சாக்கி நடுவானசீவன்முத்தர். (கௌ)

பின்னைமுவரிவிரண்டு பேர்களுஞ்சமாதியோகம்
தன்னைபுற்றிருப்பார்தேக சஞ்சாரநிமித்தந்தானாய்
உன்னுவோன்வரன்வேற்றோரா லுணர்பவன்வரியானாகும்
அன்னியர்தம்மாற்றன்னு லறியாதோன்வரிட்டனாமே. (கௌ)

அரிதாகுமிவர்களிவ்வா றனேகரானுலமுத்தி
சரியாகும்பாடுபட்ட சமாதிக்ருப்பலனேதென்னுல்
பெரிதானதிட்டதுக்கம் பிரமவித்தனுபவிப்பன்
வரியானும்வரனுமற்றை வரிட்டனுஞ்சகமாய்வாழ்வார். (கௌ)

பிரமஞானிகளுங்கன்மப் பேதையர்போலெவாழ்ந்தால்
திரமுறுமஞ்ஞானம்போய்ச் செனியாதவழியேதென்னுல்

பரவுமாகாசமொன்றிற் பற்றா துமற்றைநாலும்
விரவினதோடுங்கூடும் விதமிருவோருமாமே. (க0க)

சீவன்முத்தரைச்சேவித்தோர் சிவனயனெடுமாலான
மூவருமகிழ்நோன்பு முழுவதுஞ்செய்துசன்ம
பாவனமாளுொன்று பழமறைமுழங்குமப்பால்
மேவருஞ்சீவன்முத்தர் விதேகமுத்தியுநீகேளாய். (க0உ)

பஞ்சினை யூழித்தீப்போற் பலசன்மவிவிதவித்தாம்
சஞ்சிதமெல்லாஞானத் தழல்சுட்டுவெண்ணீருக்கும்
கிஞ்சிதாகாமியந்தான் கிட்டாமல்விட்டுப்போகும்
விஞ்சினபிராரத்தத்தின் வினையனுபவித்துத்தீரும். (க0ங)

பொறுமையாற்பிராரத்தத்தைப் புசிக்குநாட்செய்தகன்மம்
மறுமையிற்றொடர்ந்திடாமல் மாண்டுபோம்வழியேதென்னு
சிறியவரிகழ்ந் துஞானி செய்தபாவத்தைக்கொள்வார் (ங)
அறிவுளோரறிந் துபூசித் தறமெலாங்கைக்கொள்வாரோ. (ஊ)

அரியமெஞ்ஞானத்தீயா லவித்தையாமுடனீருமே
பெரிய தூலமுங்காலத்தாற் பிணமாகிவிழுமந்நேரம்
உரியசூக்குமசரீர முலையிரும்புண்டநீர்போற்
றுரியமாய்விபுவாய்நின்ற சொரூபத்திலிறந் துபோமே. (ஊ)

கடமெனுமுபாதிபோனாற் ககனமொன்றானாற்போல
வுடலெனுமுபாதிபோன வுத்தரஞ்சீவன்முத்தர்
அடிமுடிநடுவுமின்றி யகம்புறமின்றி நின்ற
படிதிகழ்விதேகமுத்தி பதமடைந்திருப்பொன்றும். (க0ச)

சொல்லியமகனெயங்குஞ் சூழ்வெளியிருக்கமண்ணைக்
கெல்லியபின்புதோன்றங் கிணற்றிலாகாசம்போல

தீவ்யாம்பிரமநூலா லுற்றதுபோலேதான் றும்
நல்லியினுமெப்போது மேகமென்றிருந் துவாழ்வாய். (௧௦௭)

கானனீர்கிளிஞ்சில்வள்ளி கந்தர்ப்பநகர்கனோர்
வானமைகயிற்றிற்பாம்பு மலடிசேய்முயலின்கோடு
கீளமார்தறிபுமானிப் பிரபஞ்சமெல்லாம்பொய்யே
ஞானமெய்மகனேயுன்னை நம்மாணை மறந்திடாதே. (௧௦௮)

முதலாவது

தத்துவவிளக்கப்படலம்

முற்றுப்பெற்றது.

ஜீரணடாவது.

சந்தேகந்தெளிதற்படலம்.

நாரஞ்ஜிபறித் துமெள்ள நாட் டியகெ டியகம்பம்
உரமுதக் குத்திக் குத்தி டுதையக் குமுபாயம்போலே
பாமசிற்சொரபந்தன்னிற் பற்றியபெருவிருத்தி
திரநிலைபெறச்சந்தேகந் தெளிதலைமொழிவினேறேன. (க)

நற்கருத் துடைமேயா னாகி னானவா னாகிநின் னேருன்
மார்க்கடநியாயம்போல் மகாபுத்தவிகாந்தொட்டு
நிர்க்குணவிதேகமுத்தி நிலையரியந்தஞ்சொன்ன
சற்கருவினை விடாமற் சந்ததமனுசரித்தான். (உ)

சந்ததம்புருடன்றன்னைச் சாயைப்பால்விடாமலன்பாம்.
மைந்தனைநோக்கிச்சாசுதி மாத்திரமாய்நின்றமேயா
சிந்தையிலையமெல்லாந் தீர்த்ததேதாதெளிவினுள்ளே
அந்தரங்கலந்த ஆண்டோ வனுபவமுரைசெய்வாயே. (ங)

எனவுரைத்தருளுமாசா னிருபதம்வணங்கியெந்தாய்
சுன்னவன்காட்டின்மோகத் தமத்தெழுபேதப்பேய்கள்
உனதருளுதயவெற்பி னுபதேசவருக்கன் னேருன்றி
மனவிழிதெரியான வாண்கதிர்பரந்தா னுண்டோ. (ச)

மந்திரமூர்த்திதன்னான் மாற்றியபேய்போனாலும்
எந்திரமெழுதிக்கட்டி யினிவராவகைசெய்வார்போல்
முந்தியுன்னுபதேசத்தால் மோகம்போனாலுமைய்யா
புந்திரின் னுரைக்கவின்னம் புகலும்விண்ணப்பமுண்டே. (ரு)

ஆகமப்பிரமாணத்தால் லலியென் றும்வாக்குக்கெட்டா
தேகமாம்பிரமமென் று விதயத்தால் லலியென் றும் [னீர்
சோகமாமனத்திற்றெட்டாச்சுயஞ் சோதுயென் றஞ்சொன்
மோகமாமிரணமுசங்கத முகைத்தனபறித்திடோ. (க)

மற்றைமுப்பிரமாணத்தால் வன் துநீர்னயங்கடாதே
உற்றத்தார்விடயப்பித்த ருபயமனி றுதலாலே
குற்றமாங்குணவிச்சடங் கடாமலிருக்கையாலே
இற்றதுவாக்குக்கெட்டா தென்பதுமறிவாய்நீயே. (எ)

வாக்கியந்தனக்கெட்டா துவன் துவன் றனாத்தேவதம்
வாக்கியவிருத்தியாலவ் வன் துனவக்காட்டிற்றன்றோ
வாக்கியங்களிலமானம் மாவதேதெனருயாகில்
வாக்கியமிரணமுமெய்யே மறைகள் பொய்யாதுகளாய். (ஃ)

தன்பதியல்லாப்பேர்க டனமயல்லனல்லனென்றாள்
அன்பகைக்கேட்டோரா மவன்வெட்கமெனனமானாள்
என்பதுபேபாலநீக்கி யிதன்றிதன்றெனச்சேடித்த
பின்பாப்பிரமந்தனைப் பேசாமற்காட்டும்வேதம். (க)

முந்தியசங்கைதீர மொழிந்ததையறிந் துகொள்வாய்
பிந்தியசங்கைதீரப் பேசுமுத்தரநீர்களாய்
இந்தியங்களுக்கிராச னிதயமாமதுனெண்ணங்கள்
புந்தியுமனமுமென்றே புறத்தகத்துலாவியாடும். (க௦)

உன்முகம்பேபாற்கண்ணா டிக் குள்ளொருமுகங்கண்டாற்போ
சின்மயவடிவின்சாயை கித்துப்போற்புத்திதோன்றும் [ந்
நின்மனோவிருத்தியந்தமிழல்வழியாயுலாவுந்
தன்மநன்மகனேயித்தைத்தானன்றோனமென்பார். (க௧)

உருக்கியதராரீர்நானா விருவங்களானாற்போல
விருத்திகள்கடபடாதி விடயமாய்ப்பரிணமிக்கும்
அருப்பலவிடயமெல்லா மாபாசன்தோற்றுவிக்கும்
இருட்டினில்விளக்குங்கண்ணுமில்லாமற்பொருள்காணாதே.

எரிகின்றவிளக்காற்கண்ணா விருட்பொருள்காணல்வே
ண்டும், தெரிகின்றபரிதிகாணச் சென்றிடிற்கண்ணேபோது
ம், விரிகின்றசகத்தைக்காண விருத்தியும்பலமும்வேண்டும்,
புரிகின்றவிருத்தியொன்றே போதுமெய்ப் பொருள்காண்
போர்க்கே. (க௩)

விருத்தியும்பலமுங்கூடும் விகாரமேமனமென்பார்கள்
கருத்தெழும்விருத்திவேண்டுங் கணக்கினான்மனத்திற் கெட்
வருத்தியபலமாயிந்த மனத்திற்கெட்டாதுகண்டாய் [டும்
அருத்தமிப்படியென்றைய மகன்றுநீதெளிந்திடாயே. (க௪)

(வேறு.)

வஞ்சகமில்பரமார்த்தகுருவேசொன்ன வழிகள்நிந்தே
னினியோர் வசனங்கேளீர், சஞ்சலமற்றகண்டபூரணமாய்ச்
சித்தந் ததாகாரமாவதன்றோசமாதியோகம், உஞ்சலையொத்
தலைவதுதன்சபாவமாகி யொருகணத்திற்பலவுலகா யுதிக்கு
மிந்த, நெஞ்சகம்வஸ்துவிலசையாநிவாததீப நிலையடைதெ
ப்படியோ நீர்சொல்லீர். (க௫)

கருதுமனோகுணமுன்றாமுன்றிலொன்று கதித்தெழுந்
தான்மற்றிரண்டுங்கரந் துநிற்கும், தருமமிகுஞ்சத்துவமே
லானபோது சன்மார்க்கமானதெய்வசம்பத்துண்டாம், மரு
வுமிராசதமாகிலுலகதேக வாதனையாஞ்சாஸ்திரவா தனை

யுமாகும், அருமகனே தாமதமேலானபோதி லகாசம்பத்
(கக)
தண்டாகுமறிந் துகொள்ளே.

மனதுசத்துவசொருப மற்றிரண்டும்வந் து கலந்த துகை
தைமாற்றினுற்போம், தனதுசன்மார்க்கத்தைவிடா திருத்த
போது தாமதமுமிராச தமுஞ்சமிக்கும்பின்னைக், களபந்ன
மஞ்சலனம்போம்போனக்காற் களங்கமற்று நின் றவாகாசம்
போலும், நினதுளமப்படியாமப்பிரமத்தொன்றாய் நிரூபி
ற்பசமாதியிலே நிற்குந்தானே. (கஎ)

களங்கமற்றகண்ணாடிதன்னில்வேறார் களங்கமற்றக
ண்ணாடிகாட்டும்போது, விளங்கியதன்மயமாகியபேதமாகி
விகற்பமின்றிநிருவிகற்பமானுற்போல, அளந்தநியப்படாவி
டவாய்ச்சத்தாய்ச்சித்தாயானந்தமாமப்பிரமத்தைக்கியமான,
உளந்தெளிந்தபடியிருந்தாலுலகமெங்கே யுலாவெங்கே பெ
ன்றுசங்கையொழித்திடாயே. (கஅ)

ஏகமாய்மனமிறந்தாற் சீவன்முத்தரிருக்குமட்டும்பிர
பத்தமெதினாலுண்பார், போகமானதுபுசித்துத்தொலைப்பத
ன்றோபுசிப்பதென்றான்மனந்தானும்போனதன்றே, சோக
மாமனமிறந்தாற்போகமில்லைதோன்றுமெனின்முத்தரின
றுசொலக்கூடாதே, மோகமாமிதுதெளியக் குருவென
றாய் மொழிந்தருள்வாய்தெளிந்ததன்றோ முத்தரினே. (க)

மனநாசஞ்சொருபமென்றுமரூபமென்றும் வருத்தவா
ப்பாரிருவகையாய்வருமிவற்றில், வினவாதசீவன்முத்தரிட
த்திலொன்றும் விதேகமுத்தரிடத்திலொன்று மேலான
தா, தனதானசத்துவமாய்மனஞ்சேடித்துத் தாமதமிராசத
நகித்தல்சொருபநாசம், அனகாசத்துவந்நானுமில்லாதே
மடங்கும்போதடங்குவதேயருபநாசம். (க)

* பிரமலிகா ரமென நது. பிரமலிகா ரமென நடுக்கு
இதயாய்மரிவித்து.

ஓய்ந்தகனாவிற்கண்டபழங்கதை யோ துவன்வாதனையா
ல், ஆய்ந்தறிவுற்றவனப்படி செப்புவனாபாசனுமாகான், மா
ய்ந்ததன்னுடல் * போமளவும்விண்ணவன்மநுடனெனப்படு
வான், வீய்ந்தசிதாபாசன்போமளவும் விவகாரந்தொடரும்.

ஆனாலையாகுருவேகாண்பதசத்தியமென்றும், நானாவ்
காரந்துயரல வோ ஞானசுகந்தருமோ, போனாலன்றோ நன்
ரு நிஷ்டைபொருந்திடல்வேண்டாமோ, தானநிஷ்டை
புரிந்தாற்செய்கை தவிர்ந்தவனெனப்படியோ. (௩௨)

தெரிதருமகனையாரம்பத்தொடு தீரும்விவகாரம், உரி
யதியானமும்விவகாரங்களு முள்ளத்தொழிலன்றோ, தரி
யபதம்பொருளானவர் வேறொருதொழில் செய்வதுமுன்
டோ, அரியசமாதிகள்பழகுவனே லவனாசுடனுமன்றே. ( )

உத்தமகுருவேயாசுடருமா யொருதொழில்ற்றவருட்,
சித்தமடங்குதியானாதிகள்சிலர் செய்குவதேனென்றால், இ
த்தலமருவும்பிராரத்தப் பிறிவெப்படியப்படியே, முத்தரு
ம்வெகுவிதமாகுவொன்பது முன்னேசொன்னேனே. (௩௪)

நல்லவனேகேளுககுபகார ஞானிகள்விவகாரம்
அல்லதுவேறொருபெறுபேறும் மிலையதனாற்பிணியுமிலை
வல்லசிருட்டிமுதற்பலதொழிலால் வருபுண்ணியபாவம்
எல்லவருக்குமனுக்கிரகஞ்செயு மீசனடைந்திலனே. (௩௫)

ஈசனுமாயருவாயுருவாகி யெழுந்தருளுங்குருவே
ஈசனுஞானியுமொப்பென்றீரோ யெப்படியொப்பென்றால்
ஈசனுஞானியுமமதைதயகந்தை யிகழ்ந்ததினாலொப்பாம்
ஈசனுமாம்பலகீவனுமாமூல கெல்லாமிவனாமே. (௩௬)

* வேமளவுமென்றும் பாடமுள.

எல்லாச்சீவனுமிவனுமென்றீரிவன்றான்முத்தியடைந்
தெல்லாச்சீவனுமுத்திபெறாமலிருப்பானேனையா
எல்லாச்சீவனுவெவ்வேறானுலிவனெல்லாமன்றே [கோ.
எல்லாப்பொருளுமுரைத்தருள்குருவே யிதைநீர்மொழிநீ

அகமெனுமான்மாப்பூரணமேகமனேகவிதஞ்சீவன்
அகமெனுமந்தக்கரணோபாதிகளளவிலையாதனினால்
கெழுமுதுங்குளிர்சந்திரனேகஞ்சலசந்திரனும்பலவாம்
கமதினேரினஞ்சிறுகுழிசால்சட்டிகுடம்பலவால். (கச)

சட்டிகுடங்களிலொன்றுநசித்திடினதினுட்சலசந்திரன்
ஒட்டுமுதற்சந்திரனொடுகூடுமொழிந்தவைகூடாதே
ஒட்டுமுபாதிநசித்திடுசீவன்காரணவான்மாவிற
ஒட்டுமையிக்கியமுபாதிக்கொதவர் கேவலமாகாரோ. (கக)

இவனயன்மால்சிவனாகியவீசோடெப்படியொப்பாவன்
சிவன்முதன்முவருமகிலிருட்டிதிநாசங்கள்செய்வார்
அவர்பிறர்மதிகளுமுக்காலங்களுமறிவார்விபுவாவார்
தவமிக்குருவேயிவனுக்கவையிலோர்சற்றுங்கானேனே. (க)

(வேறு.)

தடத்துநீர்நிலாத்திரியொளியுபயமுந் தழுவுமுந்தனை
காக்கும், குடத்துநீர்விளக்கினிலொளியிண்குமேநர் கும
பமாத்திரங்காக்கும், அடுத்தமைந்தனொளியுமீசுது மதி
வினாற்பிறிவில்லை, கெடுத்தமாயையின் குணங்களான் மேலை
ன்றுங்கீழென்றும்பிரிவாமால். [சக]

நரரின்மன்னனைச்சித்தனைப்போல வேதானன்குந
லான, சுரர்கண்மாயைவல்லவரணிமாதிக டொக்கராமகா

மிக்கோர், தரணிமா நுடர்க்கவைகளில்லாமை யாற்றாழ்வுள
ராறாலும், பிரமபாவனையாலிவரவொனும்பேத மொன்றிலை
பாராய். (௪௨)

முத்தநல்கியசற்குருவேசில முனிகளுக்கணிமாதி, சித்
திபூமியிற்கண்டிருக்கவுமந்தச் செல்வமீசனதென்றீர், புத்தி
யொத்திடவுரைத்தருளென்றிடிற் புகழுமீசனை வேண்டிப், ப
த்திசெய்திடுந்தவத்தினாலியோகத்தாற் பலித்ததென்றறிவா
யே. (௪௩)

சிவசொருபமாந்தேசிகமூர்த்தியே சித்திமுத்திகளிரண்
டும், தவமுனோரடைகுவொனிலவர்கள் போற்சகலருமடை
வாரோ, அவர்கள்பூருவஞ்சித்தியுஞானமு மடைந்த துங்கண்
டோமே, இவர்கண்ணூரணிகளையென்றாற்சித்திக ளிவர்க்கிலா
வகையேதோ. (௪௪)

காமியத்தவங்காமியமொன்றையுங் கருதிடாத்தவமெ
ன்றும், பூமியிற்றவமிருவகைச்சித்தியும்போதமுந்தருமைந்
தா, ஆமிவற்றிலொன்றியற்றினு லொன்றையேயடைகுவரி
துதீர்வை, யாமுரைத்தவவ்விரண்டையு மியற்றினாரன்றுள
பெரியோரோ. (௪௫)

அனகமைந்தனேமுத்திருநானத்தையே யடைந்தனரல்
லாமல், சனகன்மாபலிபகீரதன்முதலினோர் சித்திகள்படித்
தாரோ, இனியசித்தியேவிரும்பினூர்சிலர் சிலரிரண்டையுமு
யன்றாரம், முனிவர்க்கித்திகள்வினோதமாத்திரந் தருமுத்தி
யைத்தாராதே. (௪௬)

யோகஞானமேமுத்தியைத்தருமெனி லொழிந்தசித்தி
கள்வேண்டி, மோகமாயுடல்வருந்தினூர்சிலசில முத்தர்க

என்னென்றும், போகமாய்வரும்பிராரத்தகன்மங்கள் புகித்
தன்றோநகித்தேகும், ஆகையாலந்தச்சித்திகள் பிராரத்தமா
குமென்றறிவாயே. (சௌ)

இலக்கமாயிரஞ்சுருதியாலாகத்தா லென்மனமசையா
மல், பிலக்கவேண்டுமென்றருள்குருவேயகப் பிராந்திபோய்
த்தெளிவானேன், துலக்கமானகண்ணாடியையடிக்கடி தல
க்கினுற்பழுதன்றே, அலக்கண்மாற்றியதேவரீ னெனக்குண
யழுதங்கடெவிட்டாதே. (சௌ)

கைதவங்களைச்சாஸ்திரஞ்சொல்லுமோ கருணையாலெ
னையானும், ஐயனேகுருவேயெவராகிலு மனுபவித்தான
நிச், செய்தகன்மங்கள்விடாதென்றவசனமுஞ் சென்மசஞ்சி
தம்வேகத், துய்யஞானத்தீச்சுடுமென்றவசனமுந் தணவ
தெப்படிநானே. (சௌ)

சீவபேதங்களளவிலைமந்தனே செய்கையுமளவில்லை,
ஆவதாலவரவரதிகாரங்க ளறிந் துபக்குவநோக்கிப், பூவ
ந்துயின் பலங்கள் காட்டுவதுபோற் பூருவஞ்சித்தாந்தம்,
காவல்வேதங்க ளிரண்டையும்வசனிக்குங் காண்டமூவகை
யாலே. (சௌ)

ஆனபாவிகளடைவதுநரகங்களவசியமானாலும், தான
மந்திரவிரதவோமங்களாற்றவிருமென்பதுபொய்யோ, தன
மாம்பலஜன்மசஞ்சிதவினை யெத்தனையானாலும், ஞானமாய்
கனல்சுடுமென்றமறைமொழி நம்பினால்வீண்பே. (சௌ)

என்மனந்திருக்கேகாயிலாத்தினங்குடி யிருந்தருளே
மூர்த்தி, சென்மசஞ்சிதவினையைவேரறுத்திடே தேவரீமே

யஞ்ஞானம், தன்மயந்தருமகிமையைவிபுதராஞ் சமர்த்தரு
மறியாமல், கன்மமாங்குழியினில்விழுந்தழிகின்ற காரணமு
டையோ. (௩௨)

அழிவிலாததற்பதந்தனைமைந்தனே யகமுகத்தவார்சேர்
வர், வழிநடப்பவர்பராமுகமாயினான் மலர்ந்தகண்ணிருந்தா
லும், குழியில்வீழ்வர்காணப்படிவெளிமுகங் கொண்டுகாமிக
ளானோர், பழிதரும்பிறவிக் கடலழுந்துவர் பரகதியடை
யாரோ. (௩௩)

சிறந்தநன்மையுந்தீமையுமீசனார் செய்விக்குஞ்செயலன்
றோ, பிறந்தசீவர்களென்செய்வாரவர்கண்மேற் பிழைசொ
லும்வழியேதோ, துறந்ததேசிகமூர்த்தியெயென்றிடிற் சுரு
திநூற்பொருண்மார்க்கம், மறந்தமூடர்கள் வசனிக்கும்பிரா
ந்திகாண்மைந்தனையதுகேளாய். (௩௪)

திகழ்ந்தவீசனார்சிருட்டியஞ்சீவனார் சிருட்டியும்வெவ்
வேறே, சகந்தனிற்பொதுவீசனார்சிருட்டிகள் சராசரப்பொ
ருளெல்லாம், அகந்தையாமபிமானங்கள் கோபங்களாசைக
னியைவெயல்லாம், இகழ்ந்தசீவனார்சிருட்டிகளாகுங்கா ணீச
னார்செயலன்றே. (௩௫)

மூவரம்பரன்சிருட்டிகளுயிர்க்கெலா முத்திசாதனமா
ரும், சீவனார்செயுஞ்சிருட்டிகடங்களைச் செனிப்பிக்கும்பிணி
யாகும், தாவராதிகணசித்திடினொருவர்க்குஞ்சனனங்கண்
சியாது, கோபமாதிகணசித்திடிற்பந்தமாங்கொடும்பிறவிக
ள்போமே. (௩௬)

ஈசர்காரியம்பிரளயத்தொழியவு மெவர்பவமொழிந்தா
ர்கள், தேசகாலதேகாதிகளிடுக்கவுஞ் சீவகாரியமோகம்,

நாசனாக்கியவிவேகத்தினுயிரொடு ஞானமுத்தர்களானார்,
பாசமாமகங்கள் பசுக்களின்செயலன்றிப் பசுபதிசெயலன்
தே. (௫௭)

அச்சுவத்தமென்றொருமரமதிலிரண்டரும் பறவைகள்
வாழும், நச்சுமங்கொருபறவையம்மரக்கனி நன்றுநன்றெ
னத்தின்னும், மெச்சுமங்கொருபறவைதின்னதென வியங்
கியப்பொருளாக, வைச்சுமாமறைசீவனையீசனை வகுத்தவா
றறிவாயே. (௫௮)

இந்தச்சீவனால்வருமறுபகையெலாமிவன்செயலென்னு
மல், அந்தத்தேவனால் வருமென்றமூடர்க ளதோகதியடை
வார்கள், இந்தச்சீவனால்வருமறுபகையெலாமிவன்செயலல்
லாமல், அந்தத்தேவனன்றெனும்விவேகிக ளமலவீடடை
வாரோ. (௫௯)

நலமெய்யையனெயெல்லவர்க்குந்தெய்வநாயகன்பொ
துவானால், சிலனாவாழ்வித்தல்சிலொடுகோபித்தல் செய்வ
தெனென்றாயேற், குலவுமக்களைத்தந்தைபோற் சிட்டரைக்
குளிர்த் துதுட்டரைக்காய்வர், கலைகணல்வழிவரச்செயுந்தண்
பழுங்கருணையென்றறிவாயே. (௬௦)

மனைவிலங்கறுமைந்தனேகற்பக மரங்கனல்புனல்மூன்
றும், தனையடைந்தவர்வறுமையுஞ்சீதமுந்தாகமுந் தவிர்த்
தானாம், அனையவீசனுமடைந்தவர்க்கருள்செய்வா ரகன்றவ
ர்க்கருள்செய்யார், இனையகுற்றங்களைவர்குற்றமாகுமென்
றெண்ணியறிவாயே. (௬௧)

ஒன்றுகேண்மகனேபுமான்முயற்சியா லுறைத்தமா
றுடர்க்கீசன், நன்றுசெய்யவேகாட்டிய நூல்வழி நடந்துந
ந

லவர்பின்னே, சென்று துட்டவாதனைவிட்டு விவேகியாய்ச்
செனித்தமாயையையத்தள்ளி, நின்றஞானத்தை யடைந்தவர்
பவங்கள் போரிச்சயமிதுதானே. (௬௨)

இந்தஞானந்தான் வருவதெப்படியெனிலிடைவிடாவிசா
ரத்தால், வந்தடைந்திடும்விசாரத்தானே தெனின் மனத்தியா
ஞ்சரீரத்தில், இந்தநானெவன்சித்தெதுசடமெது விரண்டு
மொன்றாக்கூடும், பந்தமேதுவீடேதெனவுசாவுதல் பகர்வி
சாரமதாகும். (௬௩)

போன ஜன்மங்கடனிலனுட்டித்தகற்புண்ணியபரிபாகம்,
ஞானமாக்குமேவிசாரமேனென்றிடினாமுறைத்திடக்கேளா
ய், ஆனபுண்ணியமீசாரார்ப்பணஞ்செயினசுகிபோஞ்சுகியாகு
ம், மானதம்பினை விசாரித்துஞானத்தை மருவுமென்றறி
வாயே. (௬௪)

பத்தியும்வயிராக்கியமும்பரலோகமுமணிமாதி, சித்தி
யுந்தவநிட்டையுமேயோகமுந் தியானமுஞ்சாரூப, முத்தியுந்
தரும்விசித்திரகருமங்கண் மோகமாத்திரந்தள்ளும், புத்தி
தந்திடலருமையோவிசாரமேன்புண்ணியகுருமூர்த்தி. (௬௫)

வேடமாறியபேர்களை யறியவேவேண்டினுன்மகனே கள்
கூடமாமவாரசபாவங்கள் சீலங்கள் குறிகளாய்ந்தறியாமல்
ஒடியங்குதித்துந்தலைகீழ்நின்றமுயர்ந்தகம்பத்தேறி
ஆடியும்பலகருமங்கள்செய்யினுமவருண்மைதெரியாதே. ( )

இன்னவாறந்தப்பிரமத்தையறிவிக்கு மிலக்கணத்தால்
வேதம், சொன்னஞானமும்விசாரத்தால்வருமன்றிச் சுருதி
நூல்படித்தாலும், அன்னதானங்கடவங்கண்மந்திரங்களா

சாரங்கள் யாகங்கள், என்னசெய்யினுந்தன்னைத்தானநிக
 ள்றதிவைகளால்வாராதே. (௯௪)

துளங்குதர்ப்பணமழுக்கறக்கைக்கொண்டு துலக்கினுத்
 போமன்றி, விளங்குபுத்தியாலுலகிலார் துலக்கினார் விட
 தேசிகர்மூர்த்தி, களங்கமாகுமஞ்ஞானமும்படிச் சகுமத்
 தற்கமுவாமல், உளங்குறித்தஞானத்தினுலெப்படி யொழி
 யுமீதருள்வீரோ. (௯௫)

தர்ப்பணத்தினிற்களிம்புவாஸ்தவமலஞ் சகஜமாதனை
 மைந்தா, கற்பளிங்கினிற்கருநிறஞ்சகஜமாக் கறுத்ததன்ரு
 ரோபம், தர்ப்பணத்தினிலழுக்கறவேண்டினுற் சாதனைத்
 தொழில்வேண்டும், கற்பளிங்கிலாரோபமேகறுப்பெனக் க
 ண்டிடமனம்போதும். (௯௬)

இங்குமப்படிச்சச்சிதானந்தத்தி லிடர்சடம்பொம்மன்
 றும், தங்குமாயையின்கற்பிதமன்றியே சகஜவாஸ்தவமன
 றே, பங்கமாகுமஞ்ஞானத்தைக்கருமங்கள் பகைசெய்யா
 தறவாக்கும், அங்கஞானமேகருமவஞ்ஞானத்தைச்சக்கின்
 றெருப்பாமே. (௯௭)

மனைக்குள்வைத்தபண்டங்களை மறந்தவன்வருடதா
 முதாலும், நினைத்துணர்ந்தபின்கிடும்பப்படி யித்தநிர்மலவா
 ன்மாவும், அனர்த்தமானதன்மறதியைக்கெடுத்தித் தன்ன
 றிவினாற்காணாமல், கனத்தகன்மங்க ணுறுகஞ்செய்துங்
 காணுமோகாணாதே. (௯௮)

நன்மையாங்குருவேசுகந்தருவதுஞானமேயெனும்வெத
 ம், தன்மபாவமிச்சிங்களாற்றேவர் கடருவிலங்குகன்மா

தர், சென்மமாகுவர்சா தியாசாரமே செய்தவஞ்சுகமென்று,
கன்மகாண்டத்தில் விதிப்பதென்விதித்துள காரணமுரை
யீரோ. (௭௨)

தினமுமண்ணுகர்பிள்ளை நோய்க்கிரங்கியே தீம்பண்ட
மெதிர்காட்டிக், கனமருந் துகளொளித்துவைத் தழைக்கின்
றகருணை நற்றாய்போலே, மனையறங்கள்செய் மகங்கள்செய்
நன்றென்று மலர்ந்தவாசகஞ்சொல்லும், நினைவுவேறுகான்
சுவர்க்ககாமிகளந்தநிர்ணயந்தெரியாரோ. (௭௩)

போகமாருயிர்கண்டதையுண்பதும்புணர்வதுமியல்பே
காண், ஆகமங்களுஞ்சபாவத்தைவிதிக்குமோ வத்தனைதெ
ரியாதோ, காகமேகறுத்திடுநெருப்பேசுடு கசந்திடுவெம்பே
நீ, வேகவாயுவேயசையெனவொருவரும்விதித்திடல்வேண்
டாமே. (௭௪)

கள்ளுமூனுநீவிரும்பினான் மகங்கள்செய் காத்தின்மன
தானால், கொள்ளும்பெண்டொடு கலவிசெய்யெனிலிவன்
குறையெலாந்தொடாணென்றே, தள்ளும்வேதத்தின் சம்ம
தஞ்சுகலமுந்தவிர்வதேகருத்தாகும், விள்ளுமிவ்விதியேனெ
ன்றிப்பூருவநியமமாம்விதியன்றே. (௭௫)

மதுவிதைச்சிகளுண்ணென்றசுருதிபின் மணந்தபாரொ
னல்பாராய், மிதுனவிச்சையும்துத்திதோற்பத்தியால் விரும்
பென்றவிதிபாராய், இதைதயும்விட்டொழியெதிநயிட்டிகவ
ன்னிக் கிகழ்ச்சியற்றதும்பாராய், அதையறிந்துகன்மங்களா
சைகளொழிந்தானந்தமடைவாயே. (௭௬)

உலகமானவஞ்ஞானமுங்கருமமு முற்றெவன்றவழிகு
வும், பலவுமானவஞ்ஞானமுஞ்ஞானமும் பகையென்பதுளதா

ஓல், நிலவிலேமறுப்போலவஞ்ஞானமுநிமலஞானத்தோ
டே, குலவிநின்றிந்தச்சுருட்டிகள்செய்யவுங் கூடுமோகுடு
(௭௦)
மூர்த்தி.

சொருபஞானமும்விருத்திஞானமுமென்றசொதிஞா
னமுமிரண்டாம், சொருபஞானமேவிருத்தியின்ஞானமாய்
த்தோன்றும்வேறிலைமைந்தா, சொருபஞானமஞ்ஞானசத்
துருவன்றுசுழுத்தியிற்கண்டாயே, சொருபஞானத்தின்
ருபமஞ்ஞானத்தைச்சுடும்விருத்தியின்ஞானம். (௭௧)

துருத்திமாயையைச் சுழுத்தியிற்கடாததற்சொருபஞா
னந்தானே, விருத்திஞானமாய்ச்சுட்டதெப்படியெனில் வெ
ய்யிலாலுலகெங்கும், பரித்தசூரியன்சூரியகாந்தத்திப்பற்றி
யக்கினியாகி, எரித்தவாறுபோற்சமாதியில்விருத்தியா
ரிக்குமென்றறிவாயே. (௭௨)

தர், சென்மமாகுவர்சா தியாசாரமே செய்தவஞ்சுகமென்று,
கன்மகாண்டத்தில் விதிப்பதென்விதித்துள காரணமுரை
யீரோ. (௭௨)

தினமுமண்ணுகார்பிள்ளை நோய்க்கிரங்கியே தீம்பண்ட
மெதிர்காட்டிக், கனமருந் துகளொளித்துவைத் தழைக்கின்
றகருணை நற்றாய்போலே, மனையறங்கள்செய் மகங்கள்செய்
நன்றென்று மலர்ந்தவாசகஞ்சொல்லும், நினைவு வேறுகாண்
சுவர்க்ககாமிகளந்தநிர்ணயந்தெரியாரோ. (௭௩)

பேகமாருயிர்கண்டதைதயுண்பதும் புணர்வதுமியல்பே
காண், ஆகமங்களுஞ்சபாவத்தைவிதிக்குமோ வத்தனைதெ
ரியாதோ, காகமேகறுத்திடுநெருப்பேசுடு சுசந்திடுவெம்பே
நீ, வேகவாயுவேயசையெனவொருவரும்விதித்திடல்வேண்
டாமே. (௭௪)

கள்ளுமூலுநீவிரும்பினான்மகங்கள்செய் காத்தின்மன
தானால், கொள்ளும்பெண்டொடு கலவிசெய்யெனிலிவன்
குறையெலாந்தொடானென்றே, தள்ளும்வேதத்தின் சம்ம
தஞ்சுகலமுந்தவிர்வதேகருத்தாகும், விள்ளுமிவ்விதியேனெ
ன்றிப்பூருவநியமமாம்விதியன்றே. (௭௫)

மதுவிதைச்சிகளுண்ணென்றசுருதிபின் மணந் துபாரொ
னல்பாராய், மிதுனவிச்சையும்துத்திளோற்பத்தியால் விரும்
பென்றவிதிபாராய், இதைதயும்விட்டொழியெதி நயிட்டிகுவ
ன்னிக் கிகழ்ச்சியற்றதும்பாராய், அதையறிந் துகன்மங்களா
சைகளொழிந்தானந்தமடைவாயே. (௭௬)

உலகமானவஞ்ஞானமுங்கருமமு முற்றெவன்றவழிகூ
வும், பலவுமானவஞ்ஞானமுஞானமும் பகையென்பதுளதா

கைவல்யநவநீதம்.

னல், நிலவிலேமறுப்போலவஞ்ஞானமு நிமலஞானத்தோ
டே, குலவிநின்றிந்தச்சிருட்டிகள்செய்யவுங் கூடுமோகுரு
மூர்த்தி. (எஎ)

சொரூபஞானமும்விருத்திஞானமு மென்றுசோதிஞா
னமுமிரண்டாம், சொரூபஞானமே விருத்தியின்ஞானமாய்
த்தோன்றும்வேறிலைமைந்தா, சொரூபஞானமஞ்ஞானசத்
துருவன்று சுழுத்தியிற்கண்டாயே, சொரூபஞானத்தின் ம
ருவுமஞ்ஞானத்தைச்சுடும்விருத்தியின்ஞானம். (எஅ)

துருத்திமாயையைச் சுழுத்தியிற்கூடாததற்சொரூபஞா
னந்தானே, விருத்திஞானமாய்ச்சுட்டதெப்படியெனில் வெ
ய்யிலாலுலகெங்கும், பரித்தசூரியன்சூரியகாந்தத்திற்பற்றி
யக்கினியாகி, எரித்தவாறுபோற்சமாதியில்விருத்தியா லெ
ரிக்குமென்றறிவாயே. (எக)

அருளுமையனே திரிவிதகரணத்தா லாகியதொழிலெல்
லாம், கருமமல்லவோவிருத்திஞானமும்ந்தக்கரணகாரியம
ன்றோ, உரியகன்மமஞ்ஞானத்தைக்கெடுக்குமென்றோதின
லாகாதோ, பெரியஞானமென்றதற்கொருபெயரிட்ட பெரு
மையையுரையீரோ. (அ௦)

விருத்திஞானமந்தக்கரணத்தொடு விருத்தியாகிலுமை
ந்தா ; ஒருத்திமக்களே தங்களிற்பகைக்கின்ற துலகெங்குங்
கண்டோமே, கருத்தனாகியபுருடதந்திரங்களாங் கருமங்க
ளவைபோல, வருத்தஞானமோபுருடதந்திரமன்று வஸ்து
தந்திரமாமே. (அக)

வருத்தகன்மங்கள்செய்யவுந்தவிரவு மற்றொன்றுக்கவு
ங்கூடும், மிகுத்தஞானமப்படியன்றுதியானமும் விவேகஞா

னமும் வேறே, செகத்திலொன்றையொன்றாவன்பாவிக்கு
ந்தியானங்கற்பிதயோகம், முகஸ்தமாய்க்கண்ட ஞானமே
வாஸ்தவமோகமாய்மயங்காதே. (௮௨)

கண்டறிந்தது ஞானங் கேட்டதுதனைக் கருதுபாவனை
யோகம், கண்டபேர்சொலக்கேட்டதுமறந்துபோங் கண்ட
துமறவாதே, கண்டவஸ்துமெய்தியானவஸ்துக்கள் பொய்
கறுவியஞ்ஞானத்தைக், கண்டவக்கணங் கொல்வது ஞான
மேகருமமன்றறிவாயே. (௮௩)

சருவமுத்தியைத்தருகின்றதியானமுஞ்சத்தியமன்றெ
ன்றால், சருவமுத்தியுஞ்சத்தியமன்றென்றுசங்கியாதேநீகே
ள், உருவங்கேட்டவன்றியானிக்கும்பொழுதி லவ்வுருவம்
வாஸ்தவமன்றே, உருவமாகுமப் பொழுதுகண்ணாற்கண்ட
வுருவம்வாஸ்தவமாமே. (௮௪)

சடமதாகியதியானமெய்யாகிய சர்வமுத்தியைநல்கும்,
திடமதானதெப்படியெனிலவரவர் தியானமேபிறப்பாகும்,
உடலமாசையாற்றியானிக்கிற்றியானித்த வுடல்களாகுவர்
மைந்தா, தொடர்பவங்கெடச்சொரூபமேதியானிக்கிற் கொ
ருபமாகுவர்மெய்யே. (௮௫)

பிரமரூபத்தைத்தியானித்தபேர்களும் பிரமமாகுவொ
ன்றால், நரசரீரமாங்குரவனேவிசாரமேன் ஞானமேனென்
னாதே, பரமபாவனைபரோக்ஷமாய்பின்பந்தப் பரோக்ஷமே
யபரோக்ஷம், திரவிசாரமா ஞானமாமுத்தியாந் தீர்வையீத
றிவாயே. (௮௬)

வீடதாம்பரிபூரணசொரூபத்தில் வீருத்தி ஞானமுங்கூ
சேடமாகி லகண்டமாமனுபவ சித்தியெப்படியென்

கைவல்யநவந்தம்.

ரூல், சாடிநீர்மண்ணைப்பிறித்ததேற்றும்பொடி தானுமன்
னெடுமாயும், ஊடிஞானமுமறிவிலாமையைக்கெடுத்தோக்
கெடுக்கெடுத்தானே. (௭௭)

இந்தரிச்சயமுத்தருளனுபவ மிருப்பதெப்படியென்று
ல், கிந்தையற்றபூமண்டலவி ராசனுஞ் சிசுவும்பார்க்கை
வர், பந்தமுத்திகண்மறந் துபோழுண்டென்று பலர்கொண்ட
கையாவர், அந்தரத்தைபுண்டுமிழந்ததோர் கொசுக்கெழுந்த
ர்களைகையாரோ. (௭௮)

மலடிமைந்தனுந்தாணுவிற்புருடனும் வான்மலர்சூ
டி, இலகுகந்தார்ப்பநகரிலே சுத்திகையிரகிதம்விடமேகிக்,
கைமாயினுரிடையினிற்கயிற்றராக் கடித்திருவருமாண்ட
ர், அலகையாயினொ னும்விவகாரத்தை யறிந்தவன்மயங்க
னே. (௭௯)

மாயையென்பதுபொய்யெனிலது பெற்றவன்கையென
ம்பொய்யாமே, தாயையன்றிமக்களுக்கொரு பீரவியுஞ்சு
தியும்வேறுண்டோ, சேய்சொர்க்கமுநரகமுநன்மைபு
மையும்பாராமல், தூயசத்துச்சித்தானந்தபூரணசொருபம்
மிருப்பாயே. (௮௦)

பங்கயாசனன்முதற்பலதேவரும் பாருளபெரிவோரு
கங்கையாதிபாந் தீர்த்தமுந்தேசமுங் காலமுமதைதான்
அங்கமாறுமந்திரங்களுந்தவங்களு மசத்தியமெனச்சொன்
னால், எங்கனாயகனேயதொற் குற்றமில்லையெனொழி
னே. (௮௧)

சொற்பனந்தனிற்கண்டதைப்பொய்யென்ற சொன்
துபிழையானால், அற்பமாயையிற்றோன்றியசகங்களை

தெனல்பிழையாமே, சொற்பனந்தனிற்கண்டதைப் பொய்
யென்றுசொல்லலாமெனின்மைந்தா, அற்பமாயையிற்றே
ன்றியசகமெலாமசத்தியமெனலாமே. (கஉ)

பொய்யையமெய்யென்றமூடர்புண்ணியொன்று புராண
ங்கூப்பிடுமானால், மெய்யையமெய்யென்றஞானிக்குக் குற்றங்
கள்விதித்தசாத்திரமுண்டோ, பொய்யதேதெனிநாமரூபங்க
ளாம் பூதமாகியமாயை, மெய்யதேதெனிற்சச்சிதானந்தமா
ய் வியாபிக்குமான்மாவே. (கங)

மாயையென்பதேதுடையராரொப்படி வந்ததுவருவா
னேன், மாயையென்பதுபிரமத்தின்வேறெனின் வத்துவுமீ
ரண்டாமே, மாயையென்பதும்பிரமமுமொன்றெனின் வத்
துவும்பொய்யாமே, மாயையென்றமேகங்களுக்கொரு சன்
டமாருதக்குருமூர்த்தி. (கச)

அதனையின்னதென் றுரைத்திடப்படாமை யாலவாச்சி
யவடிவாகும், இதுதனக்குளதுடலநானுலகுமெய் யெனும்
வருடையோர்கள், கதையிலாதபொய்வந்ததிப்படியென்று
கண்டபேரிலைமந்தா, விதனமாயையென்வந்ததென்றற்புத்
திவிசாரமற்றதனாலே. (கரு)

அருவமாகுமாயாவிவித்தைகள் வினையாடுமுன்றெறியா
தே, உருவமாம் பலகந்தார்ப்பசேனையாயுதித்த பின்வெளியா
கும், பிரமசத்திகலனந்தமாமதைக்கண்டு பிடித்திடக்கூடா
தே, பரவுபூதங்கள் கண்டனுமானத்தாற் பலருக்கும்வெளி
யாமே. (கஈ)

காரியங்களுஞ்சத்தியாதாரமுங் காணுமற்றதுமாயம்,
பாரினின்றமாயாவியுஞ்சேனையும் பார்ப்பவர்கண்காணும்,

வீரியந்திகழ்வித்தையாயினசத்தி வெளிப்படாததுபோலே.
பேரியற்பிரமத்துக்குமுலகுக்கும் பிறித்சத்திகளுண்டே. (1)

சத்திசத்தனைத்தவிரவேறன் றுகாண் சத்தனாமாயி,
வித்தைகாட்டியவிந்திரசாலம்பொய் வித்துவான்மெய்யாய்
போற், புத்திமைந்தனேசத்திமானாகிய பூரணவான்மாயி
ன், வஸ்துநிர்ணயஞ்சொன்னதிரட்டாந்தத்தின் வழிகண்டு
தெளிவாயே. (கக)

இல்லையாகியசத்தியையுண்டென்ப தெப்படியெனக்கே
ட்கிற், புல்லையாதியாமசேதனப்பொருளெலாம் பூத்தக்க
ய்ப்பதைப்பாராய், நல்லையாமகனையதிலதிற்கிற்சத்திராட்
திராதிருந்தக்கால், தொல்லையாய்வருஞ்சராகரவும்கே
லாஞ்சபாவங்கள்வேறாமே. (கக)

கருப்பைமுட்டையுட்பறவைகள் பலநிறங்கலத்தெத்தி
தம்பாராய், அருப்பமாஞ்சத்திரியமயில்லாவிடி வாகினை
ர்போலாம். நெருப்புநீர்களாங்கசப்புமேமதூரமா க்கும
றையோதும், பொருப்புமேகமாங்கடலெலாமன்களாய் பவ
னமிப்படிப்போமே. (கக)

ஆர்க்குங்காணவுமறியவும்படாதென்று மவாச்சியை
வென்றும், சேர்க்குநாமருப்பயிர்வித்தென்றஞ் செய்த
கிற்சத்தி, பேர்க்குமாறெங்ஙன்பிறித்திடப்படாதென்ற
மபாவனையொன்றாய்ப், பார்க்குமாறெங்ஙன்முத்தியாகு
தெங்ஙன் பரமசற்குருமூர்த்தி. (கக)

வாயுஸ்தம்பனஞ் சலஸ்தம்பனம் மணிமத்திரமருதா
லே, தேயுஸ்தம்பனஞ்செய்திடிஸ்திலதிற் கெறத்தசத்திகளே
ங்ங, நீயச்சச்சிதானந்தமாய்வேறென்று நின்னத்திடாதிரு
நறு

பாயேல், மாயச்சத்திபோமீதன்றிமந்திர மறைகளிற்கா
னோமே. (௧௦௨)

மேவுமண்ணிலவ்வியத்தமேவியத்தமாம் விவகரித்திட
வேண்டில், நாவினான்மண்ணைக்குடமென்பாக்குட நசிப்பது
நாவாலே, பாவுநாமரூபங்களைமறந்துமண் பார்ப்பதேபா
மார்த்தம், சீவபேதகற்பிதங்களைமறந்துநீ சின்மயமாவா
யே. (௧௦௩)

பூரிக்குங்கனசச்சிதானந்தத்திற்பொய் சடந்துயர்முன்
றும், தூரத்தாயினுந்தோன்றுபாழ்விபரீதந் துடைப்பதெப்
படியென்றால், நீரிற்றோன்றுந்தன்னிழறலைகீழதாய் நின்று
லையினுநேராய்ப், பாரிற்றோன்றியதன்னைநோக்கிடிலந்தப்
பாழ்நிழல்பொய்யாமே. (௧௦௪)

ஞானங்காரணமறிதல்காண் காரியநாமரூபப்பேய்கள்,
ஆனதெதப்படியழிந்ததெதப்படியென வாய்குதல்பலனன்றே,
மானமைந்தனே தீர்க்கசொற்பனசகம்வந்ததும் பாராமல்,
போனதுநினையாமலுன்போதமாய்ப்பூர்ணமாயிருப்பாயே

அசத்திலெம்மட்டுண்டம்மட்டும்பராமுகமாகினுலம்மட்டும்,
நிசத்திலுள்விழிப்பார்வையாமிப்படிநிரந்தரப்பழக்கத்தால்,
வசத்திலுன்மனநின்று சின்மாத்திரவடிவமாயிடினமைந்தா,
கசத்ததேகத்திலிருக்கினுமானந்தக்கடல்வடிவாவாயே. ( )

(வேறு.)

தானன்றிவேறொன்றுமில்லாதபூரணச்சச்சிதானந்தகுண
மாய், ஊனின்றவுயிர்தோறு மொன்றாகுமென்றாலஃதொக்
கின்றபடிகண்டிலேன், நானென்றசீவன்கள் சித்தானவகை

யொக்குஞானங்கள்வெளிகண்டதாம், ஆனந்தமிதுபோல
வெளியாகவுதியாதவடைவேதுகுருநாதனே. (க௦௭)

உருவங்களிரதங்கள் பரிசங்களொருபூவி லொன்றுகு
மென்றுலுமே, கரணங்களோரொன்றிலோரொன் றுதேர்பு
ங்கணக்கன்றிவாராதுகாண், அருமந்தசச்சிதானந்தச்சபா
ங்களான்மாவின் வடிவாகிலும், பிரபஞ்சமயமாம் விருத்தி
பேதத்தினுற்பேதங்களாமைந்தனே. (க௦௮)

தாமதமிராசதஞ்சாத்துவிதமுக்குணத்தால்வரும்விருத்
திமூன்றும், ஆமவைகண்முடமுங்கோரமுஞ் சாந்தமுமபிதா
னமாகுமகனே, ஏமுறவிருக்கின் றசச்சிதானந்தங்களென்றே
ன்றுமொன்றுகிலும், நாமுரைக்கும்விருத்திப்பிதிவிருத்தொ
ரூபஞானதிபிதிவாகுமே. (க௦௯)

சடமானமுடத்தருக்கல்லு மண்களிற்சத்தொன் தமே
தோன்றுமால், விடமானகாமாதி கோரத்திலானந்தம்வினை
யாதுமற்றவைகளாம், திடமானவொழிவாதி சாந்தத்திலே
சச்சிதானந்த மூன்றும்வெளியாம், மடமானமுடங்கள் கோ
ரங்கள்விடுசாந்தமனமாகிலானந்தமே. (க௧௦)

இகமானகுருநாதனேசச்சிதானந்தமெனுமிலக்கணமதி
கிலேன், அகலாதசத்தாவதேதுசித்தாவதே தானந்தமேதே
ன்றிடி, மிகுலாமூன்றுங்கொடாதிருப்பதுசத்த வேதபா
டறிதல்சித்தாம், மகிழ்காமதுகர்போதுசகமாகுபதபுதிசா
ழ்வென்பதானந்தமே. (க௧௧)

நாசச்சரீரத்திருக்குஞ்சரீரிதனை நால்வேதமாவாக்கிய
ம், நீசச்சிதானந்தமென்றிடினுமாசரியர்நீபிரமபாருமென்று
ம், மாசற்றசச்சிதானந்தநானென்னுமிவன் மனதுபதபவ

மெங்ஙனே, கோசப்புரங்களை யிடித்துத்தகர்க்குமத குஞ்சர்
க்குருநாதனே. (ககஉ)

சென்மாந்தரஞ்செய்தவினைகளுடறருமெனிற் செல்கா
லமிவனுண்டலோ, கன்மாநுபவநரசுசொர்க்கமெனில் வரு
கின்ற காலத்துமிவனுண்டலோ, உன்மாதயாதனா வுடல்கட
வுளுடன்மநுடவுடன்மாறிமாறியழியும், தன்மாயவுடல்கெ
டினு மிவனிருப்பதுகொண்டு சத்தென்பதொக்குமகனே. ( )

இருளாகமுடுஞ்சுழுத்தியிலிராத்திரியி லிரவிசுடரற்ற
பொழுது, மருளாமலிருளையும் பொருளையுந்தெரிகின்ற
வகைகொண்டுசித்தாகுமே, பெருவாழ்வுமிக்கதானே தன்னி
டத்தினிற் பேராதபிரியமதனால், அருகாதபிரியஞ் சுகத்தில்
வருமாதலா லானந்தமாமைந்தனே. (ககச)

அன்னபாநாதிசுகசாதனமதாகையா லார்க்கும்வெகு
பிரியமாகும், இன்னவாறான்மாவுமானந்தசாதன மெனக்க
ருதல்பொருளல்லவே, சொன்னவான்மாவையொரு சுகசா
தனங்களொடு சொல்லுவாயாகின்மகனே, உன்னதானந்தம்
வேறேதனுபவிப்பதாருபயவான்மாவுமுளதோ. (ககடு)

விடயசுகமதில்வருதல்பிரியமாத்திரமாகும் வெகுபிரிய
மான்மாவிலாம், விடயசுகம்வருபிரிய மாறிவருமான்மாவில்
வெகுபிரியமாறாதுகாண், விடயசுகம்விடலுமாங் கொளலு
மாமான்மாவைவிடுவதெவர் கொள்வதெவர்பார், விடயசுக
போகங்கள்விடுமவனையவனால்விடப்படாதொருநாளுமே. ( )

வேகின்றகோபங்க ளாலென்னைநான்கொன்று விடுகி
றேனென்றுசிலபேர், சாகின்றபடியினுற் றன்னையேதான்
கொன்று சாவனெனல்சங்கையென்றால், தேகந்தனைக்கொ

சுரு
கைவல்யநவநீதம்.

ல்லுமவனெல்விடப்பட்டதேகமவனன் றுமகனே, ஆகந்தனித்
கோபமலகுதனையொருநாளு மான்மாவெறுப்பதிலையே. ( )
தாதப்படும்பொருளிலும்மகன்பிரியமாந் தனையனிலுமு
டல்பிரியமாம், ஆகத்திலும்பிரிய மிந்திரியமாங்கரண மதனி
லும்பிரியமுயிராம், ஏகப்பிராணனிலும் வெகுபிரியமான்பா
விவிந்தவான்மா முக்கியம், ஊகத்தினுற்கெவுண மித்தைகர்த்
தாமுன் றுமோரொன்றிலதிகமகனே. (ககக)

கெடலானபொழுதிவன்காணிக்குமகனான கெவுணவா
ன்மா முக்கியம், விடலாதவுடலம் பரிக்குநாளுடலான ப்த்
தையான்மா முக்கியம், திடமானநன்மைகதி வேண்டினுந்
கர்த்தனாஞ்சீவவான்மா முக்கியம், சடமாயுமுத்தியினின் ஞா
னவான்மாவானதானேமகா முக்கியம். (ககக)

புலியுமனுகுலமெனிலிட்டமாம்பகைசெயிற் புதல்வனே
னிலும்வெறுப்பாம், உலகிலிருவகையுமல்லாதபுல்லாதியிலு
தானேமாமாதலால், மலினமறுசின்மயன் பலவகையிப்ப
டி மகிழ்ச்சியில்விருப்பமிகழான், அலகிலானந்தவடிவாஞ்சு
ன்சொருபத்தையாராய்ந் துபார்மைந்தனே. (ககக)

மானஞ்சிறந்தகுருநாதனையானந்த வகைகளெத்தனை
யென்னிலோ, ஞானந்திகழ்ந்தபிரமானந்தம்வாசனா னந்தம்
விடயானந்தமென், ஞானந்தமுன்றுவித மெட்டுவகைமென்
பர்சிலரவ்வைந் துமிதிட்டக்கம், ஆனந்தவகைசொலக் கெ
ண்மைந்தனேயெட்டு மவையின்ன தின்னதெனவே. (ககக)

போகத்தில்வருசுகம் விடயசுகநித்திராப் போதுக
பிரமசுகமாம், மோகத்தனந்தலிற்சுகம்வாசனைச்சுகமுழுப்ப
ரியமான்மசுகமாம், யோகத்திலுளது முக் கியசுகமுதானே

முற்றசுகநிஜசுகமதாம், ஏகத்தைநோக்கலத் துவிதசுகம்வா
க்கியமெழுந்தசுகஞானசுகமே. (கஉஉ)

இவ்வாறு ஸாசெய்தசுகபேதங் களினியல்பாம்வகை
சொலமகனேகேள், ஒவ்வாநனவினி லுழல்வானிடர்கெடவு
றங்குஞ்சயனம துறுநேரம், செவ்வாமனமகமுகமாமதிலொ
ளிசித்தின்சுகநிழல் சேருங்காண், அவ்வாறிவனுள மகிழ்வா
மநுபவமதுதான்விடயசுகானந்தம். (கஉங)

ஈனந்தருசுகவிடயந்திரிபுடி யிடராமெனமன மசையா
மல், சேனந்தன துகுலாயந்தனில்விழு செயல்போந்தித்தினை
செறிசீவன், தானந்தமில்பரனுடனென்றுவனெரு தனையல்
லதுபிறநினையாமல், ஆனந்தமயமாவன்சுகமிசு மதுதானு
யர்பிரமானந்தம். (கஉச)

தூங்குஞ்சுகமதுபிரமச்சுகமெனல் சுருதிப்பொருள்வி
ழி துயில்வோர்கள், தாங்கும்மலரணை நன்றாகச்சிலர் சம்பா
திப்பதுதானாகம், தீங்குந்நன்மையு மாண்பெண் முறைமை
யுந் தெரியாதமளிசெய் பொழுதேபோல், ஆங்குள்வெளிக
ளுமறியாதநுபவ மதனாஸதுபிரமானந்தம். (கஉரு)

உதவும்புவியினி லொருவன்ன நுபவ மொருவன்மனதி
னிலுதியாதே, மதியுங்கெடுகின் ற துயில்கொண்டானந்த ம
யனன்றோசுகமுறுகின்றான், இதுவிஞ்ஞான மயனாஞ்சிந்தை
யினினைவாய்வந்திடுமெனலழகன்றே, சுதைவிண்ணோர்புகழ்
குருவேநீரி துசொல்லீர்சுகலமும்வல்லீரோ. (கஉசு)

நெய்யும்வெண்ணெயு மிருபேர்களுமறி நனைவிற்பிறிவ
றிவினிலில்லை, செய்யுந்நனவினிலி றுகும்மனதொடு சேருஞ்சி
ன்மயவிஞ்ஞானன், கையுந் துயர்மன நழுவும்பொழுதுணர்

கைவல்யநவநீதம்.

ச்சகமுனுமானந்தன், பெய்யுந் துளிகளு நீருங்குள
(க௨௭)
பாகும்போலிவர் பிறிவன்றே.

ஒன்றுகியபிரமானந்தச்சக மொழிவானேன்வெளிவரு
னன், என்னுன்முன்செய்த கருமம்வெளியினி விழுக்கு
தத்திவிட்டெழுந்தோனும், நன்னுயினசக மகலான்வெ
லுநடவான்மறதியும் பெறமாட்டான், அன்றுமெனவி
தறங்குஞ்சிலகண மதுவேவாதனை யானந்தம். (க௨௮)

அந்தக்கணமுடலகமென்றிடர்களி லலைந்தேசகந்தனை
ந்தேபோம், முந்தைச்செயும்வினை சகதுக்கந்தரு மோன
ருநடுவடிவேகான், எந்தப்புருடனு மொருகிந்தையுமந
ந்தேனெனல நுபவமாகும், இந்தப்படித னுதானேச்சக
துவேரிசமெனு மானந்தம். (க௨௯)

நிசமானதுமுக்கியமொருடத்துள நீரன்றேவெளியீரந்
ரன், வசமாமகங்கரமதைந்தானிசமது படிந்தான்முக்கிய
கையாகும், திசையார்திரிசயமறியாதேதுயில் செறியாதே
டறறிபோலே, அசையாதேமதி சமமாகியநிலையததான்
முக்கியவானந்தம். (க௩௦)

மநுடன்மநுடகந்தருவன்றேவகந்தருவன்பிதிரான
சுரன், நநுடன்கருமத்தேவன்முக்கிய சுரரிந்திரனவ ஞ்சா
னுங், கனவிராட்டிரணியகர்ப்பன்முதைகருதுமிப் பதினொ
ருபேரின், பினவானந்தங்கணு லாயாம்பிரளய வேள்ளக்க
டல்பிரமாநந்தம். (க௩௧)

எவனாகி லுமிந்தத்துரியாதீதத்தி வேழம்பூமியி லீரந்
தானேல், அவனாரதன்சுகன் சிவன்மாலையன்முத லநிலை
ரநுபவசகபோதம், விவகாரதிரிசயமி துவேயதபம் மோன

முன்சொல்லியவிவகாரி, உவமானமுமறி மகனேயவனடியு
திரும்பொழுகளென் முடிமேலே. (கநஉ)

(வேறு.)

இந்தவாறைந் துககஞ் சொல்லினோம் வித்தைசுக மினி
மேற்சொல்வோம், முந்தமாயையுஞ் சச்சிதானந்தப் பொரு
ளுமொழியும்போதில், அந்தமாமத்துவிதகமான்ம சுக
மிரண்டமங்கேசொன்னோம், தொந்தமாற்றிய மகனேயின்
னமுனக்கையமுண்டேற்சொல்லுவாயே. (கநங)

சுகன் தனை யுமனை யுமுலகினை யுமீன் தளித்தருளுங் கு
ருவேகளிர், புகன் தசச்சிதானந்தப்பதங்கடனித்தனியாகிப்
பொருள்வேருனால், உகண்டமனமுறைப்பதெங்ஙன்பரியாய
பதங்களைப்போலுறவுங்காணென், அகண்டமாயொருசுவை
யாய்த்தேநைக்கட்டியமதுவாயறிவிப்பீரே. (கநச)

சுளிரிளகல்வெண்மையென் தபதங்களினானீர்முன் றுகுரு
யிற்றே, ஒளிதவனஞ்செம்மையென் தபதங்களாலக்கினியு
மொருமுன்னுமோ, வெளிமுதலாஞ்சுகமசத் துமுடமிடொன
ப்பிரித்துவிலக்கிவேதம், எளிதறியமுரண்மொழிந்தசத்தாதி
யெனும்பிரமமேகந்தானே. (கநரு)

நித்தியம்பூரணமேகம்பரமார்த்தம்பரப்பிரமநிதானஞ்
சாந்தம், சத்தியங்கேவலந் துரியஞ்சமந் திருக்குக்கூடஸ்தர்சா
க்ஷிபோதம், சுத்தமிலக்கியஞ்சனாதனஞ்சீவன் தத்துவம்வி
ண்ணோதியான்மா, முத்தம்விபுஞ்சுக்குமென்றிவ்வண்ணம்வி
திசுணங்கண்மொழியும்வேதம். (கநசு)

அசலநிரஞ்சனமமிர்தமப்பிரமேயம் விமலமநபாதேய
ம், அசடமனாமயமசங்கமதுலநிரந்தரமகோசரமகண்ட, மச

மனந்தமவிஞ்சிநிர்க்குணநிட்களநிரவயமனாதி, அசரீரமவிகா
ரமத்துவிதமெனவிலக்காமெனகழுண்டே. (கஙஎ)

இன்னவகைவிதிவிலக்குக்குணங்கணன்றாய்ச்சேர்ந்தொ
ருமித்தெல்லாங்கடிக், சொன்னபொருளொன்றன்நியிர,
ண்டில்லைபொருபொருளோச்சொல்லுஞ்சொற்கள், பின்னபத
மாமதனாற்றத்தாதி குணப்பொருளாம்பிரமமேகம், அன்ன
பொருளொருமையநிந்தகண்டபரிபூரணமாயாவாய்நீயே.

நிர்க்குணவஸ்துவின் குணங்கனாப்பதுதாய்மலடியெ
னநிகொன்னுமீத, சற்குணவேனவஸ்துநிலையுரையாமலறியவ
ல்லசதுரருண்டேடா, நற்குணவேதங்களிந்தச்சீவன்முத்திபெ
றப்பிரமனாநந்தோன்றச், சொற்குணங்கள்பிரமத்தின் கு
ணங்களன்நுபிரமமாஞ்சொருபந்தானே. (கஙக)

மோகவிருள் கெடக்கேகாடியருணனென வருகுருவே
மொழியக்கேளீர், ஏகபரிபூரணமாமென்சொருபமென்னுள
த்திலிறுமும்வண்ணம், ஆகமங்கள்சொன்னபடியென்னையக
ண்டார்த்தமாயநிந்தேதகையா, ஊகமுமொத்திடவுடைத்தாற்
பசுமரத்திலாணிபொதுறைக்குருஞ்சே. (கசௌ)

சத்தேதசித்தாகுமயலெனிலசத்தாமசத்தாநாற்சாக்ஷியெ
ங்கேசித்தேதசத்தாகுமயலெனிற்சடமாஞ்சடங்களுக்குத்திதி
யுமில்லை, ஒத்தேதேதான்நியசத்துஞ்சித்துநல்லசகமாகுமுகத்
துக்கோர், வித்தேதயன்னியமாகிற்சடமசத்தாஞ்சுவாநுபவம்
வினைந்நிடாதே. (கசக)

வீயாதசத்துமுன்னம்விளங்குவதுதன்னாலோவேறென்
ருலோ, வாயால்வேறெனிலதுவுமசத்தோசத்தோவசத்தே

ன்மலடிமைந்தன், பேயாகாரியஞ்செயுமோசத்தெனிலிப்படி
யதையும்பிரித்துச்சொன்னால், ஓயாதவவத்தையாங்குதர்க்க
விகற்பங்களை விட்டொழிந்திடாயே. (கசஉ)

சுருதியுத்தியொத்ததுபோல நுபவமுங்கேள் சுழித்திச்
சுகவானந்தம், மிருதிவடிவாதலிலவ்வானந்தமே யறிவாம்
வேறங்கில்லை, கருதுபிரளயஞ்சுழுத்தியிரண்டிலுநீயிருந்திரு
ளைக்காண்கின்றாயே, இருதயத்திப்படி நோக்கியேகபரிபூர
ணமாயிருந்திடாயே. (கசங)

பலகலையுமுணர்ந்தருந் மொழிந்தபடியிவ நுமனுபவம்
விடாமற், பலமலரின்மதுப்போலேசச்சிதானந்தமொன்றும்
பரமார்த்தத்தைப், பலபொழுதுங்கண்முடிச்சமாதியிருந்தா
ன்விழித்துப்பார்த்தபோது, பலவடிவாஞ்சராசரசித்திரங்க
ளெலாந்தோன்றுமொருபடமாளுனே. (கசச)

இதயமொத்தசற்குருவேநமக்கிதுவே வினோதமன்நியி
னவேறுண்டோ, அதையுரைத்து மதைநினைத்துமிகுப்பதன்
றோஞானிகளுக்கானநீதி, முதலுரைத்ததுரியாதீதமுமேழா
ம்பூமியுமுக்கியமாமென்ற, பதமுமதின் வகையுமெனக்கெளி
தாகத்தெளியும்வண்ணம்பணித்திடோ. (கசரு)

வினவுமிடத்தஞ்ஞான பூமிகளேழ்ஞான பூமிகளேழெ
ன்பார், இனியவற்றுளஞ்ஞான பூமிகளேழையுமுந்தி யியம்
பக்கேளாய், தனிவித்துச்சாக்கிரஞ்சாக்கிரமகா சாக்கிரஞ்
சாக்கிரத்தைச்சார்ந்த, கனவுகளுக்கனவுசாக் கிரஞ்சுழுத்தி
யென்றெழுபேர்கணித்தார்மேலோர். (கசசு)

நுந்தவகண்டத்தெழுமோ ரறிவுமாத்திரமதுதான்முதல்
வித்தாகும், இந்தவறிவிற்பண்டில்லா வகந்தைமுனைபோலா

கைவல்ய நவந்தம்.

மீதுவாவும், வந்துவந்துபிறவிதொறுமகமமதை வளரும
தமகாநாவாம், நந்துமகங்கொடுனவின் மனோராச்சியஞ்
செயலெனாக்கனாவே. (கசஎ)

உண்டுறங்கிமனோராச்சி யஞ்செயல்சொற் பனமெதும்
பெருடையதாகும், பண்டுகனாக்கண்டுமறந்ததைமீண்டு வினை
ப்பதுசொற்பனநாவாம், மண்டுமிருண்முடுவது சுழுத்திபா
மஞ்ஞானவகைகள்சொன்னேனும், விண்டுநிறைமுத்திதருஞ்
கயூழிகளேமும் விளம்பக்கேளாய். (கசஅ)

புலவர்புகழ்முதற்பூமி சுபேச்சைவிசாரணையிரண்டாம்
பூமியாகும், நலதனுமானசிமுன்றும் பூமிசத்துவாபத்திபா
லம்பூமி, சொலுமசஞ்சத்திப்பேரும் பதார்த்தாபாவனை
பேருந் தூரியப்பேரும், மலினமனுமகனேயைந்தாதேடித்
மிகளாய்வகுத்தார்மேலோர். (கசக)

துற்சங்கநிவிர்த்திவந்து சிவஞானம்விரும்புவதுசுபேத்
சையாகும், நற்சங்கமொழிவினவி ஞானநூல்பழகல்சொர
ணையாநம்பி, முற்சங்கவேடனைகள் விடறனுமானசிமீத்தடி
ன்றினாலும், சற்சங்கமனதி லுண்மை யறிவுதித்தல்சத்தவா
பத்திதானே. (கசஇ)

தத்துவத்தின்மனமுறைத்து மித்தையென மதம்பதச
ஞ்சத்தியாகும், அத்துவிதானந்தம்வருந் திருபுடிபோம்பதா
ர்த்தாபாவனையதாகும், வஸ்துநிலையிருந்தபடி மீருத்தமன
ச்சபாவந் தூரியமாகும், இத்தூரியபூமியைமுன் கையாதிதம்ப
தமென்றதுவுங்கேளாய். (கசஈ)

முற்புவிமுன்றினுமுலகந் தோன்றுதலாற் காக்கொ
முன்றுக்கப்பால், சொற்பனமாமதுவுமெள்ளகடுவுகடுவு

பூமியேசுமுத்தியாகும், அற்புதமாஞ்சபாநுபவமிகுமாரும்
புவிநூரியமதற்கப்பாலோர், கற்பகையிலாதவிடமதீதமென்
றுமவுனமாய்க்காட்டுமேவதம். (கரு௨)

நூரியநிலந்தனைந்நூரியாதீதமெனின்மயக்கமென்றுசுரு
துமேலோர், அரியதொருவித்தகமுத்தி யதீதமென்பாரது
கணக்கிலாரும்பூமி, மருவுசுமுத்தியிற்காட்சி சுமுத்தியென்
பாரொன்பநூநீமனத்திற்கொள்வாய், பெருமைதருஞானபூ
மியின்விகற்பமின்னமுண்ணுபேசக்கேளாய். (கரு௩)

முன்னிலங்களேறிய முவருமப்பியாகுகளா முத்தரன்
தே, பின்னிலங்கள்வரன்வரியான்வரிட்டனெனுஞ்சீவன்மு
த்தர் பேதமாகும், சொன்னநடுப்பூமிவந்த ஞானிகளேபிரம
வித்தரந் தாயமுத்தர். இன்னமுமப்பூமிகளின்பெருமைதனை
நீயறியயான்சொல்வேன். (கரு௪)

நாலாம்பூமியில்வருமுன் முன்நூபூமியுமடைந்நூநடந்
நுமாண்டோர், மேலானபதமடைந்நூபிறந்நுமெள்ளமெள்
ளவந்நுலீடுசேர்வார், மாலானபவத்தில்கிழார் முதற்பூமிகி
டைப்பதுவேவருத்தமைந்தா, காலானமுதற்பூமிகைவந்தா
ன்முத்தியுங்கைவந்ததாமே. (கரு௫)

இப்புவிவிலிஞ்ஞானபூமியொன்றிலிரண்டிலடைந்திருந்
தாரானால், அப்புருடர்மிலேச்சராகிலுமுத்தர் குருபாதத்தா
ணமெய்யே, தப்புகையென்றவர்கெடுவார் நடுவானமறை
களைநீசங்கியாதே, செப்புமொழிவழிதுடமாயகம்பிரமமென்
றிருந்நுதெளிந்திடாயே. (கரு௬)

பொல்லாதமிலேச்சருக்கும்விதேகமுத்தி தருஞானபூ
மியென்று, நெல்லாகிமுனைக்குமெனைத் தன்னுமைக்கியகு

ருவநீர்சொன்னீர், இல்லாநூற்குடும்பம்விட்டுச்சந்நியா
சம்புகுந்தேதநாந்நியாநீனார். அல்லாமன்முத்திபெருரென்று
சிலர்சொன்மயக்கமகத்தனார். (கருஎ)

கிட்டர்புகழ்மகனைநீசந்நித்தசங்கைநன்று தெரியக்கே
ளாய், கட்டழியுந் துறவுநாஸ்கைகயாகு மதுகளுக்கங்கா
கும்பேர்கள், பட்டதுயர்சொங்குடசகம்வெக்தகமமுசன்
பரமாமுசன், விட்டகதுந் துறவுக்துவி ராகங்கா ரணமன்றிவே
டமன்றே. (கருஅ)

மந்தமுந்தீவி ரமுந்தீவி ரதரமு மெனமுன்று வகைவி ரா
கம், வெந்நுயரம்வரும்பொழுது குடும்பத்தை வெறுத்துவ
ரும்வி ராகமந்தம், இந்நதுடலையுமனை தனம்வேண்டாமெ
னவிடநீவி ரமென்பார்கள், அந்தணனூர்மித்தையெனவிடல
துதீவி ரதரமாமநிந் திடாயே. (கருக)

பாகிமந்தவி ராகத்திற்சந்நியாசங்களொன்றும் பலித்
திடாதே, தீவி ரத்திற்சுடசகமும்வெக்தகமு மென்றிரண்டு
திறங்களுண்டாம், தாவிரடந்திடத்திட மிலாதவர்க்குக்குட
சகமுஞ்சகங்களெங்கும், மேவிநடந்திடத்திடமுள்ளவர்க்கு
வெக்தகமுமெனவிதித்தார்மேலார். (கருஓ)

இருவகைதீவி ரதரத் துமம்சனென்றும்பரமாம்சனென்
றுஞ்சொல்வார், வருமதிலம்சனுக்குமுத்தி சத்தியலோகத்
தன்றிவாராதென்பார், பரமாம்சனுக்குமுத்தி யிவ்வுலகின்
ஞானத்தாற்பலிக்குமென்பார், திரமருவுபரமாம்சன்றானுமி
ருவகையாகுஞ்செப்பக்கேளாய். (கருக)

கிஞ்ஞாசஞானவா னென்றிரண்டுபேர்களா மதிற்சிஞ்
ஞாச, மெய்ஞ்ஞானபூமியின்முன் முன்றுபூமியுடக்கும்வி

வேகியானோ, னுஞ்ஞானவானென்போன் சீவன்முத்தியடை
ந்திருக்குமுயர்ந்தமேலான், அஞ்ஞானமகலுமந்தச்சிஞ்ஞா
சுமிருவகையாமதுவுங்கேளாய். (க௭௨)

பந்தமனை துறந் துசிலர துதிகளாயிருந்தடைவர்பரமஞா
னம், அந்தணர்மன்னவர்வணிகர் சூத்திரராயிருந் துசிலரடை
வர்ஞானம், இந்தவகைசாத்திரத்து முலகத்துநடப்பதுகண்
டிருந் துமைந்தா, சிந்தனையின்மயக்கமென்ன சுருதியுத்திய
நுபவத்தாற்றெளிந்திடாயே. (க௭௩)

(வேறு.)

பிறந்ததுண்டானுலன்றோ பிறகுசாவதுதானுண்டாம்
பிறந்ததேதயில்லையென்றும் பிரமமாவதுவுநானே
பிறந்ததுநானென்றாகிற் பிரமமன்றந்தநானோ
பிறந்ததுமிறந்ததற்ற பிரமமானானேநானே. (க௭௪)

நானென்றபிரமமான நானேநானறியெனன்றால்
நானென்பதேதுபின்னை நம்முடைப்புந்தியென்னில்
தானதுமயக்கந்தன்னிற்சாகுமேசாகாதாகி
நானெனநிறைந்திருந்த ஞானமானானேநானே. (க௭௫)

நிறைந்தவாறெந்தவாறு நிலைதெரியலையென்றாயாகில்
அறிந்ததாஞ்சுழுத்திதன்னி லானந்தமதுவேயாகும்
குறைந்ததற்கானந்தந்தான் குவலயந்தன்னிலில்லை
நிறைந்ததேயிந்தவான்மா நிதானமிந்தறிவுதானே. (க௭௬)

மனத்தினுலெண்ணித்தானே வந்ததிவ்வுலகமாகும்
நினைத்திடினேனகலோக நிற்பதவ்வறிவிலன்றோ
அனைத்தையுங்கடந்தப்பாலுமந்தமற்றறிவுதாமே
எனத்தனிவிகாரித்திட்டா லேகமாய்நிறைந்தோனானே. (௭௭)

அந்தவாழிருந்துகொண்டே யானந்தமநுபவிக்க
அந்தவாழிருந்துகொண்டா லெனக்கி னுதெரியுமென்னில்
இந்தமுன் றவத்தைதன்னி னெழுந்திடும்விருத்திநீக்கில்
அந்தவாழிருந்துநீயு மானந்தமடையலாமே. (க௯அ)

வாதனாவசத்தினாலே வருகிறவிருத்தியெல்லாம்
ஏதினாலடக்கலாகு மென்றுதான்விசாரஞ்செய்யில்
போதமாயிராசனருளாய்ப் புந்தியைம்புலன்களெல்லாம்
தாதராயிருக்கப்பெற்றுற் சகலமுமடங்குந்தானே. (க௯ஆ)

விருத்திகளடக்கவின்னம் வினோதமாய்யோகத்தாலே
துருத்திபோலா னுமூச்சைச் சுகமுடனக்கினிற்குங்
கருத்ததற்கில்லையென்னிற் காரணசரீரமாகிப்
பெருத்ததோரவித்தைதன்னைப் பிடிங்கிடிலடங்குந்தானே.

காரணசரீரந்தன்னைக் களைவதெவ்வாறென்றாகில்
ஆரணம்பொய்சொல்லாதே யதன்பொருளகத்திலுற்றுப்
பூரணமாகுமென்மேற் புவனங்கடோற்றமென்று
தாரணைவந்ததாகிற் றரித்திடமவித்தையெங்கே. (க௯ஆ)

அப்படிமிருக்கச்சித்த மலைகுதேவிவகாரத்தில்
எப்படிக்கூடுமென்னி லென்னைவிட்டொன்றுமில்லை
இப்படிக்கண்டதெல்லா மென்மயமென்கனாப்போல்
கற்பிதமென்றுதானே காண்கின் றசித்துநானே. (க௯ஆ)

சித்துநானிற்றந்தோனென்ற திடமறவாதிருந்தால்
எத்தனையெண்ணினாலு மேதுசெய்தாலுமென்ன
நித்திரையுணர்ந்தபின்பு நிற்கின் றகனாவேபோல
அத்தனையும்பொய்தானே யானந்தவடிவுநானே. (க௯ஆ)

நானெனவுடலைத்தானே நம்பினேனனேகசென்மம்
ஈனராய்ப்பெரியோராகி யிருந்தவையெல்லாமிப்போ
கானலில்வள்ளம்போலக் கண்டுசற்குருவினாலே
நானெனவென்னைத்தானே நம்பியீடேறினேனே. (௧௭௪)

என்னபுண்ணியமோசெய்தே னேதுபாக்கியமோகானேன்
நன்னிலந்தனிவெழுந்த நாரணன்கிருபையாலே
தன்னியனானேனுதுத் தரீயத்தைவீசுகின்றேன்
தன்னியனின்னுநானே தாண்டவமாடுகின்றேன். (௧௭௫)

தத்துவஞானம்வந்த சந்தோடவதிசயத்தால்
நித்தமாடுவன்கானேன்ற நிலைமுன்னமேயறிந்த
சத்தியமதனாலன்றோ தாண்டவாவென்றழைத்தார்
அத்தனைமகிமையுள்ளோரன்னையும்பிதாவுந்தானே. (௧௭௬)

வந்ததோரிந்தானந்த மகிழ்ச்சியாருடன்சொல்வேன்யான்
சிந்தையிலெழுந்துபொங்கிச் செகமெலாநிறைந்துதேக்கி
அந்தமில்லாமலாச்சே வப்படிக்குருவேதாந்த
மந்திரமருமீசன் மலரடிவணங்கினேனே. (௧௭௭)

வித்தியானந்தமிந்த விதமெனவிளம்பினோமே
பத்தியாலிந்த நூலைப் பார்த்தனுபவித்தபேர்கள்
நித்தியந்தருமநிட்டை நிலைதனையறிந்துகீவன்
முத்தியையடைந்திருந்த முனிகரராகுவாரோ. (௧௭௮)

ஆரணப்பொருளாம்வித்தி யானந்தம்விளங்கவேதும்
காரணங்குறைவில்லாமற் கைவல்யநவநீதத்தைப்
பூரணமாக்கவேண்டிப் புருவமாநன்னிலத்தில்
நாரணகுருமக்கு நவின் றனரீயோகில்வந்தே. (௧௭௯)

கண்ணறன்னருளி னாலே யகம்புறமின்றியொன்றாய்
கண்ணமிலிலக்கியார்த்தத்தின்பொருள துநானென்ன
கண்ணினசரீரமாதி நாதத்தினுபாதி யென்றே
கண்ணதாயனைத் துங்காணக் காட்டினன்றூண்டவீசன். (1)

(வேறு.)

ஆன்றபதமாமூன்றிற்கும துநீயானுயெனும்பொருளித்
சான்றதுரியாதீதமெனும் தடையற்றிலங்கொன்னைசுதன்னை
ம், ஊன்றியுணர்ந்தோர்விகற்பமயக்கொழித்துத்தடைய
டறுத்துத், தோன்றித்தானே தானாகத்துலங்கு மவர்க்கெ
வாறுபவம். (2)

என்னுமகாவாக்கியநான்குமிசைக்கும் வித்தியானந்த
மீதே, சொன்னநாராயணன்பாதந்தொழுதுகதித்தொரு
களற்றோர், இன்னமானுக்கன் குருவாலிச் சந்தேகத்தெளி
தின்பந், துன்னிறிதைந் துநின்றோர்கயேழுத்தாமன் (3)

தத்துவவிளக்கத்தாலுஞ் சந்தேகந்தெளிதலா ஆம்
ஒத்திருள்விடாதமாயாவுள்ளிருளிரியவேங்கும்
சித்ததாமொளிவிளங்கச் செய்துபின்விருத்தியேதம்
புத்தியால்வருமையத்தைப்புகையறத்தெளிவித்தாண்டான்

ஆண்டதேசிகனாமைய னானனனந்தன்பாதம்
பூண்டவாரோபத்தான்முன் பொய்மயக்காய்க்கத்தெளி
மாண்டநல்லபவாதத்தான் மாய்த்தருகே னுக்கத்தெளி
காண்டிடவைத்தளித்தகார னுபோற்றிப்போதம். (4)

இந்நிலந்தனிற் கைவல்யநவநீதமெனப்பேரிட்டு
நன்னிலமருவுநா ராயணன் சொன்ன ஞான நூலைப்
பன்னியா ராயந் துபார்ப்போர் பரமார்த்தசொருபமாகி
அன்னியவனர்த்தம்பொய்யாயானந்தமெய்யாய்வாழ்வார் ()

குலவுசற்குருவின் பாதக்குளிர் புனல்தலைமேற்கொண்டால்
உலகினிற்றீர்த்தமெல்லா முற்றபேறடைவார்போல
நலமையாகுங்கைவல்ய நவநீத நூலைக்கற்றோர்
பலகலைஞான நூல்கள் படித்த ஞானிகளாய்வாழ்வார் (கஅச)

சந்தேகந்தெளிதற்படலம்

முற்றிற்று.

ஆபடலம் ௨-இ திருவிருத்தம்-௨௯௪.

கைவல்யநவநீதம்

முற்றுப்பெற்றது.

பரிசோதன பத்திரம்.

கைவல்ய நவநீதம்.

முதற் படலம்.

பக்கம்.	பாடல்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
எ அ க ஷ ய ஷ	உஎ நச ந.ந சுக எஎ எஅ	உ க ந க ச ச	வேளோ பற்றிஞ் மித பூத் நாலு விட்டும்	... வேறே ... பற்றிஞ் ... மத ... பூத் ... நானு ... விட்டி

இரண்டாவது படலம்.

உச ஷ உக நச சஉ சக நு நு நு	மஉ உந நக எந நஎ நசக நசந நநச நகஉ	க ந உ க ந ச உ க உ	விரு யடை ஒட்டு காத் சித் சுவா மிரு மப்பி யுன்	... வரு ... யடைவ ... ஒட்டு ... காமத் ... சத் ... சகா ... மிரு ... மப்பி ... யின்
---	--	---	---	--

உ
கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.
நான வாசிட்டக்கதைகளின் அவதாரிகை.
பகவற்கீதை அத்தியாயங்களின் அவதாரிகை.
பிரமகீதை அத்தியாயங்களின் அவதாரிகை.
உபநிடதம் மூலம்.
சொரூபசாரம் மூலம்.
கருதிசாரமகாவாக்கியம் மூலம்.
மகாவாக்கியம் மூலம்.
ரிபுகீதை - மனனயுத்தி மூலம்.
முத்திகண்டத்தின் சொரூபநாமம் மூலம்.
ஆத்மாநாதம் வைலட்சணநிருபகம்

இவை

சமிவனகேசுத்திரமென்னுங்கோயிலார்
ஸ்ரீ-முத்துராமலிங்கசுவாமிகளின்
ஆதினத்திற்குரிய
ஸ்ரீ-சிதம்பரசுவாமிகள்
மாணாக்கர்களிலொருவராகிய
அ - இராமசுவாமிகளால்
பலபிரதிருபங்களேக்கொண்டு ஒருவாறாய்ந்து
சென்னை
மிமோரியல் அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டன.

வியஸ் சித்தினாயர்

உ
கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.
நான வாசிட்டக்கதைகளின் அவதாரிகை.
பகவத்கீதை அத்தியாயங்களின் அவதாரிகை.
பிரமகீதை அத்தியாயங்களின் அவதாரிகை.

உபநிடதம் மூலம்.
சொரூபசாரம் மூலம்.
கருதிசாரமகாவாக்கியம் மூலம்.
மகாவாக்கியம் மூலம்.
ரிபுகீதை - மனனயுத்தி மூலம்.
முத்திகண்டத்தின் சொரூபநாமம் மூலம்.
ஆத்மாநாதம் வைலட்சணநிருபகம்

இவை

சமிவனகேசுத்திரமென்னுங்கோயிலார்
ஸ்ரீ-முத்துராமலிங்கசுவாமிகளின்

ஆதினத்திற்குரிய

ஸ்ரீ-சிதம்பரசுவாமிகள்

மாணாக்கர்களிலொருவராகிய

அ - இராமசுவாமிகளால்

பலபிரதிருபங்களேக்கொண்டு ஒருவாறாய்ந்து
சென்னை

மிமோரியல் அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டன.

வியஸ் சித்தினாயர்

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஞானவாசிட்டக் கதைகளின் அவதாரிகை.

(க-வது. வைராக்கியப் பிரகரணம்.)

(அ-கை) வடநூலாசிரியராகியவான் மீதிபகவா
னியற்றற்ற்கிச்சித்த கிரந்தம் நிர்விக்கினமாககிதை
வேறவுங், குருசீட பாரம்பரியமாக யாவரும் கிரவ
ணஞ்செய்யவுஞ், சிட்டாசாரத்தாற் பெற்ற விஷ்ட
தெய்வ நமஸ்கார விலக்கணமான மங்களத்தை மக
கேரிக்கின்றார். (க)

(சுகர்கதை-அ-கை.)

அத்தருணத்தில் திவ்வியாதிவ்வியசபைமீதான்
புறவுஞ் சந்தோஷிக்கப்பட்ட பிரகந்தனனைக்
குறித்து மிகவு முச்சாகித்தவராய் விகவாமித்திய
சித்திரமான சுகர் விருத்தாந்தத்தைச் சொன்னார்.
ன்பது இக்கதை யருத்தம். (உ)

(உ-வது. முழுச்சுத்துவப்பிரகரணம்.)

(அ-கை-வசிட்டர் வாக்கியம்.)

(ந-வது உற்பத்திப்பிரகரணம்.)

(ஞானவிண்மகன் கதை-அ-கை.)

இனி உற்பத்திப்பிரகரணம். அதில், ஞான
விண்மகன், லீலை, சுற்கடி, அபிந்தவர், வஞ்சகம்.

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஞானவாசிட்டக் கதைகளின் அவதாரிகை.

(க-வது. வைராக்கியப் பிரகரணம்.)

(அ-கை) வடநூலாசிரியராகியவான் மீதிபகவா
னியற்றற்ற்கிச்சித்த கிரந்தம் நிர்விக்கினமாககிதை
வேறவுங், குருசீட பாரம்பரியமாக யாவரும் கிரவ
ணஞ்செய்யவுஞ், சிட்டாசாரத்தாற் பெற்ற விஷ்ட
தெய்வ நமஸ்கார விலக்கணமான மங்களத்தை மக
கேரிக்கின்றார். (க)

(சுகர்கதை-அ-கை.)

அத்தருணத்தில் திவ்வியாதிவ்வியசபைபிரான்
புறவுஞ் சந்தோஷிக்கப்பட்ட பிரகந்தனனைக்
குறித்து மிகவு முச்சாகித்தவராய் விகவாமித்திரர்
சித்திரமான சுகர் விருத்தாந்தத்தைச் சொன்னார்.
ன்பது இக்கதை யருத்தம். (உ)

(உ-வது. முழுட்சுத்துவப்பிரகரணம்.)

(அ-கை-வசிட்டர் வாக்கியம்.)

(ந-வது உற்பத்திப்பிரகரணம்.)

(ஞானவிண்மகன் கதை-அ-கை.)

இனி உற்பத்திப்பிரகரணம். அதில், ஞான
விண்மகன், லீலை, சுற்கடி, அபிந்தவர், வஞ்சகம்.

சு ஞானவாசிட்டக்கதைகளின் அவதாரிகை.

ன், மனது, பாலன், சித்தன், சத்தபூமிகையுடைய
லவணன், என்னு மொன்பது கதைகளாம். அவை
களின் ஆன்னியோன்னிய சங்கதிகளும் அவசரப்
படி மேற்சொல்லப்படும். (க)

(லீலைகதை-அ-கை.)

முன் ஞானவிண்மகன் கதையிற் சித்துருபமா
ன பரமாத்மாவின் மாயை மனதாய்ச் சர்வசகத்
தையுஞ்சிருட்டிக்கின்றதெனக்கூறப்பட்டது. இனி
லீலைகதையிற் சகம்மாயா மயமென்றதை வெளிப்
படையாக்க மாயை தூர்க்கட கடஞ்சமர்த்தை யெ
னத்தெரிவிக்கின்றார். (உ)

(கற்கடிகதை-அ-கை.)

முன் லீலைகதையில் பிரபஞ்ச திருட்டிக்கு நா
சம்வர மாயிகத்துவஞ் சொல்லப்பட்டது. இனிக்
கற்கடிகதையிற் பிரமதிருஷ்டியைத் திடஞ்செய்தற்
காக அப்பிரமத்துக்குப் பாரமார்த்திகத்துவஞ்
சொல்லப்படுகின்றது. (ங)

(அயிந்தவர் கதை-அ-கை.)

முன் கற்கடிகதையிற் பிரமமே யீதனைத்து மெ
ன்று பிரமதிருஷ்டி சொல்லப்பட்டது. இப்போது
அயிந்தவர்கதையி லவ் வருத்தத்தின் சமாதான
நிமித்தம் விசுவதிருஷ்டிக்கு மனோமயத்துவஞ்சொ
ல்லப்படுகின்றது. (ச)

ஞானவாசிட்டக்கதைகளின் ஆவதாரிகை. (டு)

(வஞ்சவிந்திரன் கதை - அ-கை.)

முன் ஆயிந்தவர் கதையில் பிரபஞ்சத்திற்கு ம
னோமயத்துவஞ்சொல்லப்பட்டது. இப்போது கிரி
த்திரிமைந்திரன் கதையில் வாகியேந்திரிய வியாபா
பாரத்தைப்பார்க்க மனோவியாபாரத்திற்கே பிரதா
னத்துவம் பிரதிபாதிக்கப்படுகின்றது. (டு)

(மனத்தின்கதை - அ-கை.)

முன் வஞ்சவிந்திரன் கதையில் மனோவியாபா
ரத்திற்கே பிரதானத்துவம் ஆதலின் அதுவே சுக்
துக்கபோகாயதனத்துவமாகலின் முக்கியமானசரீர
மென்று சொல்லப்பட்டது. இப்போது மீட்டு மத
ன்சொருபம்நிருபித்தற்குச்சித்தத்தின்கதை யாரம்
பிக்கப்படுகின்றது. (சு)

(பாலன் கதை - அ-கை.)

முற்ககையிற்சித்தசொருபநிருபிக்கப்பட்டது.
இப்போது பிரபஞ்சமித்தையாருபமாயினும் மனச்
சங்கற்பமாத்திரத்தால் விசாரமற்ற மதியினர்க்குப்
பாரமார்த்திகபுத்தி அது திடப்படுவதெனப் பால
ன்கதை தெரிசனத்தாற் சாதிக்கப்படுகின்றது. (எ)

(சித்தன்கதை - அ-கை.)

முன் பாலன் கதையிற் பிரபஞ்சமித்தையேயா
யினு மவிசாரதெசயிற் பரமாத்மாப்போற்றோற்
றமெனப்பட்டது. இப்போது சித்தன் கதையிற்

௬ ஞானவாசிட்டுக்கதைகளின் அவதாரிகை.

கேவலந்தோற்றமாத்திரமன்று, மற்றென்னெனில்
சுகதுக்காநுபவமுண்டாதலின் அர்த்தக்கிரியாதி யு
ளதாம். ஆயினும் மனோவிலாசமாத்திரம் பிரபஞ்ச
மெனப்படுகின்றது. (அ)

(உற்பத்திப்பிரகாரணம்.)

(அ-கை) முன் சித்தன்கதையிற்றன் சங்கற்பத்
தாலற்பகாலத்திற்றானே அனேகவருடமனதிற்குச்
சம்சாரஞ் சொல்லப்பட்டது. அஃதெங்ஙனமென்
றாகாஞ்சைவரின் அதனைச் சாதிக்கு நிமித்தம் மன
ச்சாமார்த்திய மிதிற் சொல்லப்படுகின்றது. (க)

(ச-வது திதிப்பிரகாரணம்.)

(சுக்கிரன் கதை-அ-கை.)

முற்பிரகாரணத்திற் சகம் மனோ விலாசத்தினு
லுற்பன்னமாயிற்று. அஃது மியோகத்தால் மனோ
விலாசநசிக்கின் நசிக்குமெனப்பட்டது. இப்பிரகா
ணத்தில் மனத்தினின்று முற்பன்னமான சகம் ம
னத்தின்கண்ணே யிருக்கின்றதென்றும் மனதுதன
க்குக்காரணமான ஆத்மாவின் கணிருக்கின்றதென்
றுஞ்சொல்லப்படுகின்றது. அதிற், சுக்கிரன், ருமா
தி, வீமதி, தாகூரன், உபதேசமு, மென்னு மைந்
து கதைகளுள். அவற்றிலிப்போது மனோமயமான
திரிசியம் மனதோ டாத்மாவின் கணிருத்தலி னாதா
ரமாக வாத்மாவைத் தெரிவித்தற்கு ஆதேயமான
திரிசியத்தைக்கூறல். (க)

ஞானவாசிட்டக்கதைகளின் அவதாரிகை. எ

(தாமவியாளகடர்கதை-அ-கை.)

முன் சுக்கிரன் கதையிற் சித்தமயம் சமுசார
மென்று தெரிவிக்கப்பட்டது. இந்தத் தாமாதிகதை
யிற்சித்தமயமான சம்சாரம் விவேகத்தாற்சித்தசா
ந்திவரிற்சிதையுமென்றும் விவேகமின்றேல் விர்த்
திக்குமென்றுஞ்சொல்லுகின்றார். அதிற்சித்தப்பி
சாதத்திற்குரிய சாமக்கிரியையைத் தெரிவித்தற்கு
முன்று கவிகளாலுரைத்தல். (2)

(வீமபாசதிடர்கதைக்கு-அ-கை இல்லை.) (3)

(தாசூரன்கதை-அ-கை.)

முன் வீமாதிகதையிலகங்கார பரித்தியாகம் 4
ருஷார்த்த நிமித்தமாமெனப்பட்டது. இனித்தாசூ
ரன்கதையி லதனைத் தாபித்தற்காகச் சகத்திதிக்கு
மாயாமயத்துவம் விரிவாகச் சொல்லப்படுகின்றது.
அதிவிப்போது உபாயமுபதேசிக்கின்றார். (4)

(கசன்கதை-அ-கை.)

முன்பு தாசூரன்கதையில் சகத்திதிக்கு மாயிக
த்துவஞ்சொல்லப்பட்டது. இப்போது திதிப்பிர
கரண தாற்பரியஞ்சங்கிரகமாகவுபதேசப்பிரகாரமா
ய்ச்சொல்லப்படுகிறது. (5)

(திதிப்பிரகரணத்திற்கு-அ-கை இல்லை.) (6)

(10-வது, உபசமப்பிரகரணம்.)

(சனகராசன்கதை-அ-கை.)

முன்பு சகவுற்பத்தி திதிகளுக்கு மனதேகார
ணமெனப்பட்டது. இப்போது உபசமப்பிரகார

அ ஞானவாசிட்டக்கதைகளின் அவதாரிகை.

பசுமப்பிரகரண மாரம்பிக்கப்படுகிறது, அதில், சன
கன், புண்ணியபாவனர், பெலி, பிரகலாதன், காதி,
உத்தாலகன், சுரகு, பாசவிபாசர், வீதகவ்வியன்,
சீவன் முத்தனுக்காகாசகம னாதியின்மையென்னும்
பத்துக்கதைகளுள். அவற்றிற்சனகன் விர்த்தாந்த
த்தைப் பிரித்துரைத்தற்குப் பீடிகை செய்கின்றார்()

(புண்ணியபாவனர்கதை-அ-கை.)

முன்பாகாசபலம் வீழ்வதுபோற் றெய்வகதி
யாற் பெற்றசித்தர் கீதையின் சிரவணத்தாற் சன
கனுக்குச் சித்தோபசாந்தி சொல்லப்பட்டது. இப்
போது முன்சென்ற அனேகசென்ம சிந்தாவசத்தா
ற்சித்திக்கு மாத்மஞானத்தினாற் சித்தத்தின் துபச
மம் புண்ணியபாவனர் கதையாற் சொல்லப்படுகின்
றது. அதிலிப்போது சித்தோபசமோபாய முபதே
சிக்கின்றார். (2)

(மாவலிகதை-அ-கை.)

முன்புசென்ற அனேகசென்மங்களைத் தொட
ர்ந்து நினைக்கும்வழியால்வரும் சொருபஞானத்தா
ற் சித்தோபசாந்தி சொல்லப்பட்டது. இப்போது
புண்ணியமிகுதியா லேகதேசத்தில் விடயசம்பந்த
மானசுகமுஞ் சித்தோபசாந்தி நிமித்தமாமென்று
மாவலிகதையால் நிரூபிக்கின்றார். அதில் வெகுசா
லபோகத்தினாற் போக்கியங்களி லருசிபிறந்ததெ
னல். (ங)

ஞானவாசிட்டக்கதைகளின் ஆவதாரணம்.

(பிரகலாதன்கதை-அ-கை.)

முன்பு மாவலிகதையிற் புண்ணியமிகுதியிற்
விஷயசென்னியமானசுகமு மேகதேசத்திற்சித்
தோபசாந்தி நிமித்தமாமெனச் சொல்லப்பட்டது.
இப்போ தீசுவராநுக்கிரகத்தினால் ஓர்காலத் தாத்
மத்துவபோத முண்டாகுமென்று பிரகலாதன்க
தையாற் பிரதிவாதிக்கின்றார். (ச)

(காதிகதை-ஆ-கை.)

முன்பு ஈசராநுக்கிரகத்தினாலே யுதித்தஆத்ம
தத்துவ க்ஞானத்தாற் சம்சாரோபசாந்தி சொல்ல
ப்பட்டது. இப்போது சித்தசெயத்தைத் தவிரச் ச
கன்மயமான மாயை யுபசாந்தியாகாதென் மதிவித்
தற்காக மாயா வைச்சித்திரியத்தைப் பிரதிபாதனை
செய்ய இலவண விருத்தாந்தம்போற் காதிகதை
தாந்தமும் நிரூபிக்கப்படுகின்றது. (ச)

(உத்தாலகன்கதை-அ-கை.)

முன்பு சித்தோபசாந்திநிமித்தம்மாயாவைச்சி
த்திரியஞ் சொல்லப்பட்டது. இப்போது திடபோ
காப்பியாசத்தினுற், சித்தஞ்சஞ்சலமாயினும் உபசா
ந்தியாமென் றுத்தாலகர்கதையால் நிரூபிக்கப்படு
கின்றது. (ச)

(சுரகுகதை-அ-கை.)

முன்பு யோகாப்பியாசதாரித்யத்தாற் சித்த
விசிராந்தியா, மதுவே சமாதி புத்தமவவத்தை மே

௧0 ஞானவாசிட்டக்கதைகளின் அவதாரிகை.

ன்று கூறப்பட்டது. இப்போது அச்சித்தவிசிராந்தி
சீவன்முத்திசாமியமென்று சுரகுகதையாற் சொல்
லப்படுகின்றது. அதில்முன்பு இதமுபதேசித்தல்()

(பாசவிபாசர்கதை-அ-கை.)

முன்பு சித்தவிசிராந்தியே சீவன்முத்த சீமை
யெனப்பட்டது, இப்போது சித்தவிசிராந்தியின்
றையின் வெகுவிதப் பிரயாசமாமென்று பாசவிபாச
சம்வாதம் நிரூபிக்கப்படுகின்றது. (அ)

(வீதகவ்வியன்கதை-அ-கை.)

முன்பு சித்தவிசிராந்தி யின்மெனில் வெகுவி
தப்பிரயாச மென்னப்பட்டது. இப்போது சித்தவி
சிராந்தி சித்தித்தற்குச் சங்கத்தியாகமும் பிராண
நிரோதமுஞ் சமாதியப்பியாசமுஞ் செய்யவேண்டு
மென வீதகவ்வியன்கதையா நிரூபிக்கப்படுகின்ற
து. அவற்றிற்சங்கத்தியாகத்தை வியந்துரைத்தல்.

(உபசாந்திப்பிரகரணம்.)

(அ-கை) முன்பு சித்தவிசிராந்தி சித்தித்தற்
குச் சங்கத்தியாக பிராணநிரோத சமாதியப்பியாச
ங்கடெரிவிக்கப்பட்டன. இப்போது சீவன்முத்தனு
க்காகாசகமனா பாவாதி நிரூபணமுகத்தாற் சித்தத்
திற்குபசமப்பிராப்தியை யுபசங்கரிக்கின்றார். (௧0)

(சு-வது, நிருவாணப்பிரகரணம்.)

(புசுண்டர்கதை-அ-கை.)

இனி நிருவாணப் பிரகரணம் நிரூபிக்கப்படுகி
றது. அதிற் பதினைந்துகதைகளுள். அவற்றிற். புசு

ஞானவாசிட்டக்கதைகளின் அவதாரகை.
 ண்டன், தேவபூசை, வில்வபலம், சிலை, அருச்சுன
 ன், சதருத்திரன், வேதாளம், பகீரதன், கிராடகி
 தாமணி, கசமென்னுங்கதைத் திரயகருப்பமுள்ள
 சிகித்துவசன், கசன், மித்தியாபுருடன், பிருங்கி,
 இக்குவாகு, வியாதன் பூமிகளு, மென்பதாம், அவத்
 றிற் பிராணவிருத்தி யனுசந்தானத்தினுற் சித்தவிசி
 ராந்தியா னிருவாணம். புசுண்டன்கதையால் சிரு
 பிக்கப்படுகின்றது. அதிலிதமுபதேசிக்கின்றார். (1)

(தேவபூசைகதை-அ-கை.)

முன் பிராணவிருத்தி யனுசந்தானத்தால் வரு
 ன்சித்தவிசிராந்தியானிருவாணங்கூறப்பட்டது. இ
 ப்போததுபோலவே தேவபூசையாலுஞ் சித்தவிசி
 ராந்தி லெட்சணமாமெனப்படுகின்றது. அதித்தே
 காபிமானஞ் சகலநிருவானோபாயப் பிரதிபத்தமா
 தலி னதனிவிர்த்திக்காகக் கொஞ்சம் இதம் உபதே
 சிக்கின்றார். (2)

(வில்வபலக்கதை-அ-கை.)

முன்பு நூதனமான தேவார்ச்சனை விதானத்
 தாலுஞ் சித்தத்தி னந்தர்முகபாவனைமா னிருவா
 ணமாமெனப்பட்ட திப்போது அத்துவிதமான
 பிரமமே யுட்டோன்றும் பொருளனைத்தயும் வி
 யாபித்திருக்கின்ற தென்பதை வில்வபல திட்டம்
 தத்தாற் றெரிவிப்பவராய் மற்றோர்கதையை உரை

கஉ ஞானவாசிட்டக்கதைகளின் ஆவதாரிகை.

ம்பிக்கின்றார். அதிற் சித்தசமாதிரிமித்தம் பிரகார
பேதத்தாற் போதிக்கின்றதற் குபக்கிரமிக்கின்றார்.

(சிலைக்கதை-ஆ-கை.)

முன்பு சர்வார்த்தததையுமுட்கொண்ட வத்
துவிதியமான சைதன்னியமே வில்வபலமாக நிரூ
பிக்கப்பட்டது. இப்போது விசித்திரமான சகச்
சித்திர முடையதாயினும் சித்தகண்டேகரசமு நி
ரூபிகற்ப கனமுடையது மா மச்சித்தே மகாசிலையா
க நிரூபிக்கப் படுகின்றது. (ச)

(அருச்சுனன் கதை-ஆ-கை.)

முன்பு விசித்திரமாயினும் அகண்டேகரசமா
ன சித்து சிலையாக நிரூபிக்கப்பட்டது. இப்போது
சர்வமும் பிரமமென்னும் விவேகிக்கு யுத்தாதியுஞ்
சித்தவிசிராந்தியை வாதிக்காதெனத் தெரிவித்தற்
கு அருச்சுனன்கதை வர்ணிக்கப்படுகின்றது. (ரு)

(சதவுருத்திரன்கதை-ஆ-கை.)

முன்பு விவேகிக்கு யுத்தாதியுஞ் சித்த விசிரா
ந்தியை வாதிக்காதென் றருச்சுனன்கதை வர்ணிக்க
ப்பட்ட திப்போதிந்தச் சென்ம பரம்பரை தனது
சங்கற்பரூபப்பிராந்தி பரம்பரை மாத்திரத்தாற் சித்
தித்ததென்று தெரிவித்தற்குத்திட்டாந்தமாகச்சத
வுருத்திரன் கதை நிரூபிக்கப்படுகின்றது. (கூ)

ஞானவாசிட்டக்கதைகளின் ஆவதாரிகை. கங்

(வேதாளகதை-அ-கை.)

முன்பிந்தச் சென்ம பரம்பரை தனது சங்கற்
பத்துருவப் பிராந்தியாற் சித்துத்தெனத்தெரிவித்
தற்கு சதவருத்திரன்கதை சொல்லப்பட்டதிப்போ
துசமுத்தி மௌனத்தைச் சம்பாதிக்கும் விவேகத்
தைச்சொல்வதற்குக் கற்கடிவினாச் சங்கம்போனீக்
கற்கரிய வேதாளவினாச்சங்கநிருபிக்கப்படுகின்றது.

(பகீரதன் கதை-அ-கை.)

முன்பு சமுத்தி மவுனத்தைச்சம்பாதிக்கும் வி
வேகத்தைத் தெரிவித்தற்கு வேதாள வினா நிருபிக்
கப்பட்டது. இப்போது துர்லபமாயினுஞ் சித்த
விசிராந்திதனது பிரயத்தினத்தினாலே பெறப்படு
மௌத் தெரிவித்தற்குப் பகீரதன் கதை சொல்லப்
படுகின்றது. (அ)

(சிகித்துவசன்கதை-அ-கை.)

முன்பு துர்லபமாயினுஞ்சித்தவிசிராந்திதன
து பிரயத்தினத்தினாலே பெறப்படுமௌத் தெரிவி
த்தற்குப்பகீரதன்கதைசொல்லப்பட்டது. இப்போ
து பிரதிபந்தகபாவநசியாவிடின் துர்லபமாயினுஞ்
சுவாத்மஞான மாசாரியரது பிரயத்தன அதிகமத்
தினாற் பெறலாமெனத் தெரிவித்தற்குநேக கதை
யை யுட்கொண்ட சிகித்துவசன்கதை ஆரம்பிக்கப்
படுகின்றது. (க)

கசு ஞானவாசிட்டக்கதைகளின் ஆவதாரிகை.

(கசன்கதை-ஆ-கை.)

முன் பிரதிபந்தருபமான பாவநசியாவிடிற் று
ர்லபமாயினுஞ் சுவாத்மஞான மாசாரியரது பிரய
த்தனாதிசயத்தினுற் பெறலாமெனத் தெரிவித்தற்
கனேக கதைகளை யுட்கொண்ட சிகித்துவசன்கதை
சொல்லப்பட்ட திப்போது சித்தத்தியாகமே சர்வ
த்தியாகமாம் ஆன்னியமன்றெனக் கசன்கதையாற்
சொல்லப்படுகின்றது. (க0)

(மித்தையாபுருடன்கதை-ஆ-கை.)

முன்பு சித்தத்தியாகமே சர்வத்தியாகம் எனப்
பட்டது. இப்போது விசாரமில்லாதபோ தின்பமா
மிவ்வகங்காரஞ் சம்சாரத்தில் வியர்த்தமாகவே து
ன்புறுமென்பதிற் றிட்டாந்தமாக மித்தையாபுருட
ன் விர்த்தாந்த நிரூபிக்கப்படுகின்றது. (கக)

(பிருங்கீசர்கதை-ஆ-கை.)

முன்பகங்காரத்திற்கே மித்தையான சோகம்
எனப்பட்ட திப்போ தங்ஙனமாயின் புத்தி விசிரா
ந்தி யெப்படியாமெனச் சங்கைவரிற் சமாதியாலன்
றியும் மகா கர்த்தத்துவாதியாற் புத்திக்கு விசிராந்
தி சித்திக்குமெனப்பிருங்கீசர்கதையால் நிரூபிக்கின்
றார். (கஉ)

(இக்குவாகுகதை-ஆ-கை.)

முன்பு சமாதியாலன்றியும் மகாகர்த்துருத்து
வாதியாலே சித்தவிசிராந்தி சித்திக்குமெனப்பட்ட

ஞானவாசிட்டக்கதைகளின் அவதாரிகை. கரு
து. இப்போது தனது விசாரத்தா லறிதற்கரிதாயி
னுந் தத்துவங் குருவினுத்தியினு லறிதற் கெளிதா
மென்று இக்குவாகு கதையாற் சொல்லப்படுகின்
றது. (கங)

(மானுவேடன்கதை-அ-கை.)
முன்பு தனது விசாரத்தா லறிதற் கரிதாயினு
ந்தத்துவங் குருவினுபதேசத்தினு லெளிதி லறிய
லாமெனத் தெரிவிக்கப்பட்டது. இப்போது தத்து
வத்தை யறிந்த விசாரந்தனுக்கு மிகவும் லௌகிக
மின்றெனத்திட்டாந்த முன்னிலையாகத் தெரிவித்த
ற்கு முனி வியாதன் விருத்தாந்த நிருபிக்கப்படுகின்
றது. (கச)

(நிருவாணப்பிரகரணம்.)
(யோகசத்தபூமிகை - அ - கை.)
முன்பு விசாரந்தனுக்குவாகியவிவகாரமின்றெ
னத் தெரிவிக்கப்பட்டது. இப்போது சகலமானவி
ந்தஞான சாத்திரத்துக்கு ஞானபூமிகையே சாரமா
தலி னதன்சொருபத்தை வித்தாரமாக நிருபித்தற்
குமுடிவான விக்கதையை ஆரம்பிக்கின்றார். (கரு)
ஆகப்பிரகரணம்-சு-க்கு, கதை-சங. ஷே விப
ரம், ஒன்றுக்குக்கதை-உ-ம், இரண்டுக்குக்கதை-ச,
ம். மூன்றுக்குக்கதை சு-ம், நான்கிற்குக்கதை சு-ம்,
ஐந்திற்குக் கதை க0-ம், ஆறுக்குக்கதை கரு-ம், ஆ
கியஇம்முறையாகப் பிரகரணமாறுக்குக்கதை-சங.

கக ஞானவாசிட்டக்கதைகளின் அவதாரிகை.

முழுட்சு பிரகரணத்துக்கும், வீமபாசதி:டர்கதை
க்கும், திதிப்பிரகரணத்திற்கும், அவதாரிகை வியா
க்கியானத்தின்னு.

இம்முறையன்றி வைராக்கியப் பிரகரணத்தில்
முக்கியந் தெரியவேண்டிய
அவதாரிகைகள்.

கக-கவி. (சதுமறை நூல்களியாவும்) அ-கை.
ஏககாலத்தில் வெகுவித சஞ்சலமான வால்லியமு
ஞ், சகல ஆசாதோடசரணியமான தாருண்யமு
ஞ், சார்வபௌம சம்பத்தோடு கூடிய மகாகீர்த்திப்
பிரசித்தமுள்ள சந்நிதியிற் பிதாவு, மனுதினம் அனு
பவித்தற்குரிய சாதன சாமக்கிரியையும், நிறைந்த ஸ்ரீ
ராமற்கு வைராக்கியாதியோக்கியதை எப்படி, அன
திகாரிக்கு வசிட்டரா லுபதேசமெங்ஙனம். சீவன்
முத்திப்பிராப்திதானெங்ஙன, மாமெனச்சங்கித்து,
நிரந்தரவித்தியா சாமர்த்தியத்தா நித்தியாநித்திய
வஸ்து விவேகமுந், தீர்த்தாடனாதியகண்ணிய புண்
ணியத்தினுற் பரிசுத்தமான சித்தத்துக்குத் தோஷ
தரிசனத்தால் விஷயங்களில் வைராக்கியமும், வசி
ட்டரதி மகாரிஷிகள் பணிவிடையாற் சமதமாதிசம்
பத்தியும், மோட்சவிச்சையு, முடைய சாதனசதுட்
டய சம்பன்னனான அதிகாரிக்குக் குருவுபதேசத்தா
லுந் தனது பிரக்ஞாபலத்தினுலும் சீவன் முத்திப்
பிராப்தியிற் றடையாதுளதென வபிப்பிராயங்கொ
ண்டு கூறல்.

ஞானவாசிட்டக்கதைகளின் அவதாரிகை. ௧௭

௩௦-கவி. (இனமிகமுமென்றஞ்சி யித்துயருக்
கமுதாற்றேன்.) என்றதற்குமேல் - அ-கை. தனம்,
ஆயுள், அகங்காரம், மனம், ஆசை, சரீரம், வாலி
யம், எவ்வனம், மாதர், சகா, காலம், ஆகிய இவ்
வேகாதசத்தைச்சிந்தித்தல், இவற்றிற், நனமுலத்தி
னற் சமுசாரசம்பந்தமான சர்வப்பிரயோசனமுஞ்
சித்தித்தலின் முக்கியந்தனமென்று, முன், தனவிசா
ரம், தனமிருக்கின் வெகுகாலபோகநிமித்தஞ் சிரஞ்
சீவித்துவம் அபேட்சிக்கப்படுதலின் அதன்பின்,
ஆயுள், ஆயுளுந் தனமுமுநின் நான் கருத்தா போ
க்தாவென்று வெகுவித கர்த்துருத்துவ போக்து ரு
த்துவாதி அபிமானப்பிரவிர்த்தி வருதலின் அதன்
பின், அகங்காரம், அகங்காரமிருக்கின் அதன் வ
சத்தால் விவிதசங்கற்ப விகற்பாத்மகமாக மனமுதி
த்தலின் அதன்பின், மனம், அதன்பின் நிரந்தரபோ
கேச்சாருபமான, ஆசை, அதன்பின் பேரமுகுடை
ய போகஸ்தானமான, சரீரம், அதன்பின் அதன் ஆ
வஸ்தா விசேடரூபமான, பாலியமும், அதன்பின்,
எவ்வனமும், அதன்பின் எவ்வனத்தின் முக்கிய
போகத்துக்குரிய சர்வவிடய சமட்டி ரூபமான, மா
தர், அதன்பின் போகத்துக் குறித்தன்றாயினும்
போகேச்சை யிகுந்த, சகா, அதன்பின் சருவசிருட்
டி திதி சங்காரநிமித்தமான, காலம். இதுவே கிரமா
விப்பிராயமென்றுணரத்தக்கது.

ஞானவாசிட்டக்கதைகளின் அவதாரிகை
முற்றுப்பெற்றது.

உ
கணபதி துணை.

ஹரிஓம்

ஸ்ரீகிருஷ்ணாய பரப்பிரம்மணே நமः
பகவற்கீதை அத்தியாயங்களின்
அவதாரிகை.

(முதலாவது - சோகவத்தியாயம்.)

(அ-கை) சகலலோக குருவாகிய பரமேஸ்வரன்
லீலாமாத்திரத்தினாலே சகல பிரபஞ்சங்களையும் நிர்
மானஞ்செய்து அதிலே சீவருபமாய்ப் பிரவேசித்
துப்பிராமனா திவருணங்களையும், பிரமச்சரியாதியா
ச்சிரமங்களையும், அவைகட்குரித்தாகிய தருமங்களையும்,
அத்தருமங்களைப் பிரகாசிப்பிக்கும் பொருட்டு
வேதாதிகளையுங் கற்பித்தவ்வே தார்த்தமான நிவீர
த்தித் தருமத்தைச் சனகாதிகட்கும் * பிரமவிருத்தி
தருமத்தை மரீசிமுதலிய மனுவாதிகட்கு முபதே
சித் தந்தப் பரம்பரையா யதுட்டித்துவருகிற சீவ
ர்களுக் கநுகூலமான பலன்களைக் கருணையினாலே
கொடுத் திரட்சைசெய்து வருமிடத்திற் காலவி
ரோதத்தினாலே துஷ்டர்களா யுற்பவித்த செனங்
களை யுபசம்மாரஞ்செய்யு நிமித்த மனேகாவதாரங்
களைச் செய்து துஷ்டநிக்கிரக சிஷ்டபரிபாலன து

* பிரவிருத்தியென்று பாடமோதுவாருமுளர்.

பகவற்கீதை அத்தியாயங்களின் அவதாரங்கை. கக்

வாரமாக வேதார்த்தமான வுபயவித தருமத்தை
ஸ்தாபித்துச் சிதாகாசமான நிச சொருபத்திற் பிர
திஷ்டிராயுள்ள வந்தப்பரமேஸ்வரனே பிரமாத்ரி
களினுற் பிரார்த்திக்கப்பட்டுக்கொண்டு கம்சாதி நிக்
கிரகார்த்தமாக யதுகுலத்தில் வசுதேவ புத்திர
னாக வவதரித்து கம்சாதிகளை வதைசெய்து சாதுக்
களை பிரக்ஷித்து வேதார்த்தமான வுபயவித தர்ம
த்தையும் அருச்சுனனை நிமித்தீகரித்துக்கொண்டு
லோகாநுக்கிரகார்த்தமாகப் போதித்த கீதாசாஸ்
திரத்தை வேதவியாசரான வாசாரியர் பிரபந்த
மாகச் செய்தா ரதைச் சங்கராசாரியர் முதலியபெ
ரியோர்கள் வியாக்கியானித்தார்கள். அவைகளைக்
குரோடகரித் தெளிதிலே யெல்லோருக்கும் பய
ன்படும்படி சிந்துர அரணத்தில் வாசஞ்செய்யாநி
ன்ற கிருஷ்ணயோகியென்னும் ஆசாரியரால்சுலோ
கபத பூருவகமாக திராவிடபாடையில் வியாக்கியா
னஞ்செய்யத் தொடங்குகின்றது. (க)

(இரண்டாவது சாங்கியயோக வத்தியாயம்.)

(அ-கை) சிற்சதானந் தாத்விதீயப் பிரமாத்ம
சொருபராகிய பகவானுவர் மூலாக்ஞானத்தினு
லே யுண்டாகிய சோகமோகமாகிறசமுத்திரத்தின்
மூழ்கினவனாகிய வருச்சுனனை விவேகக்ஞானமாகி
ற தோணியினுற் சீவன்முத்திப்பதமென்னுங் கரை

௨௦-பகவத்கீதை அத்தியாயங்களின் அவதாரிகை.

பிற சேர்ப்பிக்கும்பொருட்டுச் சாமானியமா யுண்
டாயிருக்கிற வைராக்கியாதி குணங்களை நிமித்திகரி
த்துக்கொண்டு சாங்கியயோகத்தைக் கூறுகின்றார்.

(மூன்றாவது தேவபூசையத்தியாயம்.)

(அ-கை) பூருவாத்தியாயத்திற் பிரவிர்த்திநிவி
ர்த்தி யதிகாரிவிஷயமான சாங்கிய புத்தியு மியோக
புத்தியும் பகவானு லுபதேசிக்கப்பட்டனவாகிலும்
திடப்பிரக்ஞனுடையஇலட்சணோபதேசம் ஆரம்பி
து இந்தப்பிரமநிஷ்டையில் ஷுண மாவதுஸ்திதிபெ
ற்றவன் பிரமசுவல்யத்தை யடைவனே யன்றிச்
சம்சார மோகத்தை யடைகிறதில்லையென்று, சாங்
கியயோக புத்தியின் பலமே வெகுமான பூருவக
மாகவுபதேசிக்கப்பட்ட தாகையால் இவ்வத்தியாய
த்தைக் கருமயோகபலத்தைத் தெரிவிக்கும்பொரு
ட்டாரம்பிக்கிறார். (ங)

(நான்காவது சம்பிரதாயவத்தியாயம்.)

(அ-கை) முற்கூறிய அத்தியாயத் துவயங்கள்
னும் சொல்லப்பட்டதாயும் சகலவேதார்த்த சாரபூ
தங்களாயும் பிரவிர்த்தி நிவிர்த்தி யதிகாரிவிஷயங்க
ளாயு மிருக்கிறகர்மஞானயோகங்களுைய விஸ்தார
மாகச் சொல்லவேண்டுமெனக் கருதி யிவ்வத்தியா
யத்திற் சம்பிரதாய பாரம்பரியக் கிரமமாக க்ஞான
யோகத்தைப் பிரசம்சாபூருவமாகக் கூறுகின்றார்.

பகவத்கீதை அத்தியாயங்களின் ஆவதாரிகை. ௨௧

(ஐந்தாவது ஞானகர்மவத்தியாயம்.)

(அ-கை) முற்கூறிய அத்தியாயத்தில் ஞானக் கிணி சகலகர்மங்களையும் தகிக்குமென்று மதுவே முக்கியபாவனமென்று கர்மத்தியாகமுஞ் சர்வப் பிரதிபந்தமான சமுசயத்தைவிட்டுச் சுதர்மமான யுத்தஞ் செய்வென்று கர்மாறுஷ்டானத்தையும் பகவானு உபதேசிக்கப்பட்டதைக் கேட்ட அருச்சுனனானவன் இவ்வத்தியாயத்திற் கர்மசன்னியாச முங் கர்மாறுஷ்டானமு மேககாலத்தில் ஒருபுருஷ னால் அறுஷ்டிப்பது அசக்கியமெனக் கருதியவை யிரண்டி லொன்று யான் முக்கியமாய்ச் செய்யவே ண்டியதை யுபதேசிக்கவேண்டுமென்ற வினாவிற் கு அதிகாரிபேதத்தினு விரண்டும் முக்கியமாய்ச் செய யவேண்டுமெனக் கூறுகின்றார். (௩)

(ஆறாவது யோகவத்தியாயம்.)

(அ-கை) முற்கூறிய அத்தியாயத்திற் சபல மான ஞானநிஷ்டையினையே நிரம்பவும் புகழ்ந்து சொல்லியதற் கந்தரங்கசாதனமான தியானவைரா க்கியாதி குணங்களையுஞ் சங்கிரகமாக வுபதேசித் தந்தத் தியானவைராக்கியாதி குணங்களையே விஸ்தாரமாக அறுக்கிரகஞ் செய்யும்பொருட் டிவ்வத் தியாயங் கூறுகின்றார். (௪)

(ஏழாவது மாயாருப அத்தியாயம்.)

(அ-கை) பூர்வாத்தியாயத்திற் பிரத்தியக்கு முகமான சித்தத்தினு லென்னையே சிரத்தாவானாகி

உஉ-பகவற்கீதை அத்தியாயங்களின் அவதாரிகை.

யெவன் பசிக்கிறானே அவனேயோகிகளுக்குள்ளே
சிரோஷ்டனென்று கூறிய வதனை வெளிபண்ணும்
பொருட்டு வாசுதேவ தத்துவத்தையும் அவரிடத்
திற்பத்திமானான புருஷனுடைய பிரகாரத்தையும்
பத்தியினால் வரும் பிரயோசனத்தையும் வெளிபண்
ணுவதற்காக இவ்வத்தியாயங் கூறுகின்றார். (எ)

(எட்டாவது எழுவகைவினாவுரைத்த
வத்தியாயம்.)

(அ-கை) பூர்வாத்தியாய முடிவிற சராமானா
தி சம்சார மோட்சத்தின்பொருட் டென்னையேசா
ணமடைந் தெவர்கள் பசிக்கிறார்களோ அவர்களே
பிரமமுதலிய ரகசியங்களை யறிவார்களென்று சொ
ல்லிய பகவா னதபிப்பிராயமான பிரமாதித்துவங்
களை நன்றாய்த் தெரிந்துகொள்ளும்பொருட் டிவ்
வத்தியாயத்தி லருச்சுனன தெழுவகை வினாவை
நிமித்தீகரித்து உத்தரங் கூறுகின்றார். (அ)

(ஒன்பதாவது மாயாவிகார அத்தியாயம்.)

(அ-கை) முற்கூறிய வத்தியாயத்திற் பிரண
வாலம்பனமான சகுணதாரண யோகிக்கர்ச்சராதி
மார்க்கத்தினுற் காரியப்பிரம பிராப்தியுங் கற்பாந்
தத்தின் முத்தியு முண்டாமென் றுபதேசித்ததினா
லிஃதே மோட்சப் பிராப்திக் கிரமமென்று வருஞ்
சங்கையை நிவிர்த்திப்பிக்கிறதற்காக இவ்வத்தியா

பகவத்கீதை அத்தியாயங்களின் அவதாரிகை. ௨௩

யத்தில் ஞானநிஷ்டனுக்குக் கமனா கமனாதிகளின்
மேன்றும் ஞானம் இம்மையிலே முத்தியேதுவே
ன்றுங் கூறுகின்றார். (க)

(பத்தாவது விபூதியத்தியாயம்.)

(அ-கை) முற்கூறிய வத்தியாயங்களிற் பகவ
த்தத்துவமும் பகவத்பத்தி யோகமும் பகவத்விபூ
திகளுஞ் சொல்லப்பட்டனவாகினும் பகவத்தத்து
வந் துர்விக்ஞேயமாகையாற் பகவதுபாசனாலம்
பன விசேடங்களையும் பகவத் தத்துவங்களையும்
ஸ்பட்டமாகத் தெரிவிக்கும்பொருட் டிவ்வத்தியா
யங்கூறுகின்றார். (க௦)

(பதினொராவது விசுவரூபவத்தியாயம்.)

(அ-கை) முற்கூறிய அத்தியாயத்திற் சகலவி
பூதிரகசியங்களையு முபதேசித்த பகவானாலிந்தச்
சகல சகத்தும் ஓர்மச்சத்தினால் வியாபித்துச் சகல
ரூபனாகவு மிருக்கிறேனென்று சொல்லப்பட்ட அ
ர்த்தத்தைப் பிரத்தியக்ஷமாக அர்ச்சனன்மெரிந்து
கொள்ளும்பொருட் டிவ்வத்தியாயத்தில் விஸ்வரூ
பங் காண்பிக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கவவன்
பிரசின்னபூர்வமாக விசுவரூபதேரிசனங் கொடுத்
ததைக் கூறுகின்றார். (க௧)

(பன்னிரண்டாவது பத்தியத்தியாயம்.)

(அ-கை) முற்கூறிய அத்தியாய முடிவிலென்
பிரிதியர்த்தமாகக் கர்மஞ் செய்கின்றவனாகவும் என்

உசு-பகவற்கீதை அத்தியாயங்களின் ஆவதாரிகை.

னைய முக்கியமாக ஆசரித்தவனாகவும் யாதொரு
பற்றுதலுமின்றிப் பத்தியேசெய்கிறவனாகவு மிருக்
கிற புருட னென்னையே யடைவனென்பதாற் பத்
திற்கே சிரேஷ்டத்துவஞ் சொல்லப்பட்டது. அந்
தந்தவத்தி யாயங்களிலந்தத் தலங்களில் ஞானத்தி
ற்குச் சமானமான பவித்திரமின்றென்றும் ஞான
த்திலே சகலகர்மங்களுஞ் சமாப்தியடையுமென்று
ம் ஞானாக்கினியே சகலகன்மேந்தனங்களைத் தகிப்
பிக்குமென்று மாத்தமதியான ஞானநிஷ்டனுக்குச்
செய்யவேண்டுமென்றும் மின்னென்றும் பிரமச
ம்பந்தியான ஞானநிஷ்டையை யடைந்தவன்மேல்
மோகத்தை யடையா னென்றுங் கூறியிருப்பதால்
ஞானத்திற்கே பிரதானத்துவஞ் சொல்லப்பட்டி
ருக்கிறதாதலா லிப்பத்தி ஞானங்களிலத்தியந்தஞ்
சிரேஷ்டமானதைத் தெரிவிக்கும்பொருட்டு அருச்
சுனப் பிரசுரே னாத் தரமாக விவ் வத்தியாயங் கூறுகி
ன்றார். (கஉ)

(பதின்மூன்றாவது சேத்திரசேத்திரக்ஞ
அத்தியாயம்.)

(அ-கை) முற்கூறிய அத்தியாயமுடிவில் ராக
த்துவேஷ மின்றிய குணங்களோடுங்கூடி ஞான
லட்சண பத்தியினாலென்னை யுபாசிப்பவர்களை
க்கத்தியந்தம் பிரியர்களைன்கூறி ஏழாமத்தியா
யத்திற் சூசிப்பித்த சேத்திரசேத்திரக்ஞ சத்தவா

பகவற்கிதை. அத்தியாயங்களின் அவதாரிகை. ௨௫
ச்சியமான பிரகிருதித்து வயத்தை விஸ்தாரமாய்த்
தெரிவிப்பதற் கிவ்வத்தியாயங் கூறுகின்றார். (௧௩)

(பதினான்காவது குணத்தவத்தியாயம்.)

(அ-கை) முழக்கூறிய அத்தியாயத்திற் சிருஷ்ட
டியாகின்ற சகலமும் பிரகிருதி புருஷசம்பந்தத்திற்
றானே அண்டாகின்றதென்று கூறியஃதைக் கிரம
மாகத் தெரிவிக்கும்பொருட் கிவ்வத்தியாயத்தில்
அந்தப் பிரகிருதி குணங்களை விபாகஞ்செய்து கூறி
யச்சுனன் பிரசின பூர்வகமாகக் குணத்த லெட்ச
ணமும் கூறுகின்றார். (௧௪)

(பதினைந்தாவது பிரபஞ்ச அத்தியாயம்.)

(அ-கை) பூருவ அத்தியாய அந்தத்தில் விப
சாரமின்றிய பத்தியோகத்தினு லென்னையே யெவ
ர்களுபாசிக்கின்றார்களோ அவர்களே யெனது பிர
சாதத்தினால் ஞானப்பிராப்திக் கிரமமாகக் குணத்
தர்களாகிக் கைவல்யத்தை யடைவார்களென்றதா
ல் ஞானநிஷ்டைகளான பிரத்தியக்கு தெரிசிகள்
மோட்சமடைவதற்குச் சந்தேகமின்றென்று கூறி
யம்மோட்சாந்தரங்க சாதனமான ஆத்தும தத்து
வஞானத்தையு மதனந்தரங்க சாதனமான வைரா
க்கியத்தையும் உபதேசிப்பதற்காக இவ்வத்தியாயங்
கூறுகின்றார். (௧௫)

உசு-பகவற்கீதை அத்தியாயங்களின் அவதாரிகை.

(பதினாறாவது தேவாசுர வத்தியாயம்.)

(அ-கை) முற்கூறிய அத்தியாய சமாப்தியில் இக்கீதாசாத்திரார்த்த சாரத்தையறிந்தவன் ஞான வானுங் கிருத கிருத்தியனுமாவனென் றுரைத்து அந்த ஞானநிஷ்டைக்கு அதிகாரியை நிரூபணஞ் செய்வதற்காக, கூ-ஆமத்தியாயத்திற் சூசிப்பித்த தேவாசுரப் பிரகிருதிகளை விஸ்தாரமாய்த் தரிசிப்பித்தற்காக விவ்வத்தியாயங் கூறுகின்றார். (ககூ)

(பதினேழாவது குணவிகார வத்தியாயம்)

(அ-கை) முற்கூறிய அத்தியாய சமாப்தியிலி யாவன் சாஸ்திரவிதியைத் தவிர்ந்து சுவேச்சாசா ரனாக விருக்கிறானோ வவன் சித்தசுத்தியையும் இக பரசௌக்கியத்தையும் உத்தமகதியையு மடையா னென்றதனால் அசாத்திரமார்க்கமாகப் பிரவிர்த்திக் கின்றவனுக்கு ஞானமார்க்கத்தி லதிகாரமின்றென் றுணர்த்தலாயிற்று. ஆதலா லிவ்வத்தி யாயத்திற் சாஸ்திரவிதியறியாமலுஞ் சுவேச்சாசாரனாகாமலு ஞ் சிரத்தையோடும் பிரவிர்த்திக்கும் புருஷனுக்கு மோட்சமார்க்கத்தி லதிகாரமுளதா அலது இல தாவென்னு நிர்ணயம்றிதற்காக அருச்சுனன் பிரசி னத்தை நிமித்தீகரித்துத் தரங்கூறுகின்றார்.

(பதினெட்டாவது சஞ்சேபவத்தியாயம்.)

(அ-கை) முற்கூறிய அத்தியாயங்களில் யா தொருபுருஷன் சகலகர்மங்களை யு மனதினாற் சந்நி

பகவற்கீதை அத்தியாயங்களின் அவதாரிகை. ௨௭
யாசித்து செய்கையும் செய்விக் கையுமின் மையனு
ஞ் சுகியுமாயிருக்கிறானே வவனே சந்நியாச யோ
கயுக்தான்மாவுஞ் சகலபந்த விரிர்முத்தனுமாகி
யென்னையே யடைவனென்று சர்வகர்மசந்நியாச
முங் கர்மபலேச்சையமாத்திரம் விடுத்தவசியங்
கர்மமனுஷ்டிக்க வேண்டுமென்றும் பகவானுப
தேசிக்கப்பட்டது சர்வக்ஞராய் பரமகாருண்னிய
ரான பகவான் அதிகாரிபேதத்தைக்குறித்து அது
ஷ்டான சந்நியாசங்களை யுபதேசித்தாராயினும் அ
வைகளினது ஆவிரோதப்பிரகாரத்தை நன்றாய் நி
ர்ணயித்தற்காகவுஞ் சகலோபநிடதார்த்த தாற்பரி
யத்தைத் தெரிவிப்பதற்காகவு மிவ்வத்தியாயங்கூ
றிக் கீதாசாஸ்திரத்தையுஞ் சமாப்திசெய்கின்றார்.

பகவற்கீதை அத்தியாயங்களின் அவதாரிகை
முற்றுப்பெற்றது.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிரமகீதை அத்தியாயங்களின் அவதாரிகை.

(முதலாவது தேவர்கள் பிரமாவைத் தரிசித்து
வேதார்த்தம் வினவுமத்தியாயம்.)

(அ-கை) முற்கூறிய எக்ஞவைபவ கண்டத்
தின் முடிவில் உபநிஷத் பிரமாணதாற்பரிய விருத்
தியாலறியத் தக்கதான பிரமாத்ம ஐக்கியத்துவ வி
க்ஞானத்திற்குமோட்சசாதனத்துவங்கூறப்பட்ட
து. இதுவும் சர்வசாகைகளின் சம்மதமென்று தெ
ரிசிப்பித்தற்காக ஐதகோய தைத்திரியாதிசமஸ்த உ
பநிடதங்களின் அர்த்தங் கண்முழுவதும் பிரதிபா
தியாநின்ற பிரமகீதையை உபதேசிக்கத் தொடங்கி
முனிவர்கள் பிரசினஞ் செய்ததைச் சொல்லுகி
றார். (க)

(இரண்டாவது ஐதகோய உபநிடதார்த்த
முரைக்கும் அத்தியாயம்.)

(அ-கை) சகல வேதங்களின் அர்த்தங்களைச்
சொல்லத்தொடங்கி அத்துவிதிய நிர்க்குணபிரம
சொருபமான வேதார்த்தமானது அபிதாவிருத்திக்
கு விஷயமல்லவென்று சொல்லுகின்றார். (உ)

பிரமகேதை அத்தியாயங்களின் அவதாரிகை. ௨௯

(மூன்றாவது ஐதரேய உபநிடதார்த்த சேடமும்
தைத்திரிய உபநிடதார்த்தமு முரைக்கு
மத்தியாயம்.)

(அ-கை) பூருவாத்தியாயத்தில் 'பரமன் செய
லறியாது படைத்தானுலகெல்லா, மரனென்பவ
ரரியென்பவ ராயனென்பவர் சிலர்' என்ற செய்யுள்
முதலியவற்றால் வாதிகளின் சங்கையை நிராகரித்
துச் சுருதிப்பிரசித்தமான ஆத்மா சீவசிருஷ்டாவெ
னப் பிரதிபாதித்து இவ்வத்தியாயத்தில் அவ்வா
ன்மா, தான், சிருஷ்டித்த தேகங்களில் *பாதாக்கிரங்
களின் வமியினால் திரியாசத்திருபனாகவும் பிரமா
ந்திரத்தின் வழியினால் ஞானசத்தி ரூபனாகவும் பிர
வேசித்தானென்னுஞ் சுருதியினால் அவ்விருவர்க
ளுள் யாவர் பிரத்தியகான்மாவென்று சுருதியிற்கே
ள்விவர அதற்கு எதனும் பார்க்கின்றானோ எதனா
ற்கேட்கின்றானோ என்றது முதலான உத்தரமாகிய
சுருதிகளின் அர்த்தங்களைச் சொல்லுகின்றார். (௩)

(நான்காவது கேனோப நிடதார்த்தமுரைக்கு
மத்தியாயம்.)

(அ-கை) முந்திய அத்தியாயங்களில் ஐதரே
யதைத்திரிய உபநிடதங்களின் தாற்பரியத்தைக்
கூறி இந்த அத்தியாயத்தாற் பிரமதத்துவம் உப
தேசத்தால் அடையத்தக்கதேயன்றித் தருக்கத்தா
ல் அடையத்தக்கதன்றென்று காண்பிக்கவேண்டி

* பாதாக்கிரங்களின் வமியினாலெனதற்குப்பொரு
காற்சட்டை விரல்களின் வழியாலென்று கொள்க.

௩௦-பிரமகீதை அத்தியாயங்களின் அவதாரிகை.

சுருதியில் கேள்வி மறுமொழிகளாற் பிரமம் உப
தேசிக்கப் படுகின்றது. ஆஃதெங்ஙனமெனில், எத
னால் மனம், பிராணன், வாக்கு, விழி, சுரோத்திர
ம், இவைகள் பிரோரிக்கப்பட்டுத்தந்தம் விடயங்களி
ற் செல்கின்றன என்றது கேள்வியும் அதற்கு
அவ்வத்து, கண்ணுக்குக்கண், சுரோத்திரத்திற்குச்
சுரோத்திரம், மனதுக்குமனம், வாக்குக்கு வாக்கு,
பிராணனுக்குப் பிராணன், என்றது மறுமொழியும்
ஆகும். அவ்விரண்டின் பொருளையுங் கூறுகின்றார்.
(ஐந்தாவது சாந்தோக்கிய உபநிடதத்தி னொருமத்
தியாய வர்த்தத்தை உரைக்குமத்தியாயம்.)

(அ.கை) பூர்வம் சைமினி சாகையிலந்தர்க்
கெதமான கேனோபநிடதத்திற்குப் பிரமாத்ம ஐக்
கியத்துவங் காண்பிவிக்கப்பட்டது. அந்தப்படியே
சாந்தோக்கிய உபநிடதத்திற்கும் பிரமாத்ம ஐக்கிய
த்துவத்தை இரண்டத்தியாயங்களாலுங் கூறுகின்
றார். (௩)

(ஆறாவது சாந்தோக்கிய வுபநிடதத்தினேழாவ
தெட்டாவத்ததியாய வர்த்தத்தை யுரைக்கு
மத்தியாயம்.)

(அ-கை) இந்தப்பிரகாரம் தேசகாலாதி யன
வச்சின்னமா யத்விதியமாயுள் சச்சிற்சுகருபமே
ரமசொருபமாக உபதேசிக்கப்பட்டது. அது, மந்

பிரமகீதை அத்தியாயங்களின் அவதாரனை.

தபுத்தி யுடையர்களான வதிகாரிகளால் விராவா
கச் சாட்சாத்தா யறியக்கூடாமையி னிருதய புண்
டரீக மத்தியிற் சத்தியகாமாதி குண விசித்தமாக,
அந்தப் பாவஸ்துவினு பாசனத்தைப்பிரமசரியாதி
சாதன பரனாயிருக்கிற முழுட்சு புருஷனுக்குச் சுரு
தியி லுபதேசிக்கப்படுகிறது. அத்தகரவித்தையை
இதில் சங்கிரகிக்கிறார். (சு)

(ஏழாவது முண்டகோப நிதார்த்தமுரைக்கு
மத்தியாயம்.)

(அ-கை) இந்தப்பிரகாரம் வேதத்திரய உப
நிஷதங்கட்கும் பிரமாத்ம ஐக்கிய பரத்வத்தைத்
தெரிசிப்பித்து அதர்வணமுண்ட கோபநிஷதத்தி
ற்கும் அப்பரத்துவமுண்டென்பதைத் தெரிசிப்பி
க்கவேண்டி அவ்வுபநிஷதத்தைச் சங்கிரகிக்கிறார்.

(எட்டாவது கைவல்லிய வுபநிடதார்த்த
முரைக்கு மத்தியாயம்.)

(அ-கை) மேலும் கைவல்லிய வுபநிஷதத்திற்
கும் பூர்வங் கூறிய பிரமாத்மைக்கிய பரத்வம் உண்
டென்று தெரிசிப்பிக்கிறதற்காக அந்த உபநிஷதா
ர்த்தத்தைச் சங்கிரகிக்கின்றார். (அ)

(ஒன்பதாவது பிரகதாரணிய வுபநிடதத்தின்
மைத்திரோயப் பிரமனார்த்த முரைக்கு
மத்தியாயம்.)

(அ-கை) இனிப் பிரகதாரணியத்திற்கும் பிர
மான்ம ஐக்கிய பரத்துவத்தை அத்தியாயத்துவய

கூஉ-பிரமகிதை அத்தியாயங்களின் அவதாரிகை.

ங்களினாலும் பிரதிபாதிக்கின்றார். அதில் மைத்தி
ரோய பிராமணத்தில் அமிர்தத்வசாதனமான அத்
துவிதான்மதெரிசனமும் அதன் சாதனமான சிர
வணாதிகளும் பிரதிபாதிக்கப்பட்டிருப்பதனால் சம்
பூர்ணோபதேசமாதலால் அவ்வர்த்தத்தை முன்னர்
சங்கிரகித்துத் தெரிசிப்பிக்கின்றார். (கூ)

(பத்தாவது பிரகதாரணிய வுபநிடதத்தினுட
த்தங்கார்க்கியந்தரியாமிப் பிராமணங்களி
னர்த்தமுரைக்கு மத்தியாயம்.)

(அ-கை) இவ்வித அத்துவிதீயாத்ம விக்ஞா
னம், மோட்சசாதனமெனக் கூறப்பட்டது. அவ்
வாத்மா எப்படிப்பட்ட சொரூபரொனச் சங்கித்து
அதனை விசேஷமாகப் பிரதிபாதித்தற்காக உஷஸ்
தப் பிராமணத்தைச் சங்கிரகித்து உபதேசிக்கின்
றார். (கூ)

(பதினொராவது கடவல்லிசுவேதாசுவதர
வுபநிடதங்களி னர்த்தமுரைக்கு மத்தியாயம்.)

(அ-கை) இந்தப்பிரகாரம் பிரகதாரணிய
வுபநிடதத்திற்குப்பிரமாத்மைக்கியபரத்துவ முண்
டென்பதைக்கூறிக்கதிசாமானியந் தெரிசிப்பித்தற்
காகக் கடவல்லி யுபநிடதத்திற்கும் அப்பரத்துவ
முண்டென்பதைத் தெரிசிப்பிக்கவேண்டி இவ்வத்தி
யாய மாரம்பிக்கின்றார். (கூ)

பிரமகீதை அத்தியாயங்களின் அவதாரிகை. ௩௩

(பன்னிரண்டாவது முன்சொல்லிய வுபநிட
தங்களி னார்த்தத்தைத் தொகுத்துரைக்கு
மத்தியாயம்.)

(அ-கை) இந்தப்படி ஐதரோய முதலிய சர்வ
சாகைகளிலுமுள்ள உபநிஷதங்களையுங் கூறி பிரதி
பத்தி செளகரியத்தின்பொருட்டு அந்தச்சர்வ உப
நிஷதங்களிலு முள்ள அர்த்தங்களைச் சங்கிரகமா
கக் கூறப் பிரதிக்கைஞ செய்கின்றார். (க௨)

பிரமகீதை அத்தியாயங்களின் அவதாரிகை
முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சர்வஞ்சின்மயம்.

சிம்பாவுஞ்சாக்கிரத்திற் சாட்சிதானே * செகசாட்சியாயிருக்குந் தியக்கமான, சொப்பனத்தின்மனே விருத்தி தனக்கேசாட்சி சூனியமாஞ் சுழுத்தியிலஞ்ஞானமான, வற்பநெறியானந்த மதற்கேசாட்சியனைத்தினு மிவ்வாறிருந்தோர்ந் தறியுங்காணே.()

ஆரியவிருத்திகண்மூன்றா லகலுமஞ்ஞானங்களின்னமாய்ந்துகூறிற், நெறியுமனேவிருத்தியினால் விடயாஞ்ஞானங்களெல்லாஞ் சிதையு மேலாய்ப், பிரிவிலகண்டாகார விருத்தியிற்சாட்சியையறியாப் பெந்தநீங்கு, முரியவிலேவகவிருத்தி யகண்டாகார முங்ஈடந்தங்கொன்றாமன்றே. (க௨)

பேசரியபரத்தினிலாரோபமதாமூலப் பிரகிருத்திதோன்றுமிதிற்சாத்திகமாமாயை, யீசனிதிற்றேரூன்றுமிரா சதமவித்தைசீவனிதிற்றேரூன்றுந் தாமதத்தா வரணம்விட்சேபமதாஞ், சூசகவிட்சேபமதிற் சூக்குமபூதமதாஞ் சூக்கவுடலிருகுணத்தாற்றேரூன்றிடுந்தாமதத்தி, னாசிஸ்பஞ்சீகரணமதா யைம்பூதவடிவாயதிற்றூல சடந்தோன்று மனைத்து மிவ்வாறடங்கும். (க௩)

பகர்வரியமுதற்பொருளின் விவர்த்தமதாமூலப்பகுதியிந்தவுலகமெய்யாப் பார்த்திடுதன் மாயை, யகமுடலென் றிருப்பதுவேயவித்தைதத் துவங்கள்

* செட்சாட்சி எனப் பாடமோ துவாருமுளர்.

னைத்தையுந்தானெனமறைப்பதாவரணம்விடய, சுக
விருத்திவிட்சேபமிவைகளைந்துமடைவேதொலைத்
ல்பரிபூரணத்தாற் சோதனை* தற்பதத்தான், மிகவு
ணருந்தொம்பதத்தாற்றத்துவஞானத்தால் விதேக
முத்தியதனாலும் விடப்படுதல்வீடாம். (௧௪)

சோதிதானாயிருந்தாற் பிரமமதாமாயயிலே
தோய்ந்தாலீசன், காதலவித்தையிற்கூடிற்சீவனும்
பிரமாதாகரணந்தோய்ந்தான், மேதகுமிந்தியஞ்
சேர்ந்தாற் பிரமாணமறியாதவிடயத்தெய்தல், யா
ததுவே பிரமேயமறிவதிற்போந் தாற்பலமேழவத்
தைகூடும். (௧௫)

உற்றெறிதோ காண்டல்பிரத்தியட்சமனு மான
மோங்குபுகை கண்டுநெருப்புண்டெனவே யுணர்த
ன், மற்றும்வமைமரைபுகப்போ லெனல்சத்தம்பெரி
யோர் வாய்ச்சொலருத்தாபத்தி மதத்தவுடலதன;
லற்றவுபவாசியொளித்துண்பானென்றுணர்தலபா
வமுன்பினிடையொருகாலத்துமிலையெனரு, னற்றி
யவிம்மரத்தினிற்பே யுண்டெனலேதீக நாட்டுதலே
சம்பவம்ப்ரமாணமெட்டாநவிலும். (௧௬)

மன்னியதோரஞ்ஞானந்தனையறியாததுமறை
ப்பாவரணமாகும், பன்னியவிட்சேபமென தென
லாப்தவாக்கியமேபரோட்சஞானந், தன்னிலைதானு
னதுவே யபரோட்சங்கண்டதொரு சந்தோடத்தி,

* சோதனைத்தற்பதத்தா லெனப் பாடமோதுவாருமுள்.

னநிலையேதுக்கமும்போயானந்தமடைவதுமே ழ
வத்தைப் * பேராம். (கௌ)

கடவடிவுதூலசடங்கடசலமேகரணங் கடசல
த்தி லமுக்கவித்தைகடசலவான் சீவன், கடவெளி
மேல் வெளிசாட்சிசத்தா மிவ்விரண்டுங் கடசலம்
போற் றனு கரணங்கலங்கினுந்தான் கலங்காக், கட
சலம்வற் றுநிழல்போலாசையினுலவித்தை கலந்து
நின்ற திரவியெதிர் கடசலம்போ யுளதாங், கட
வெளிமேல்வெளிபோற்சற் குருவருளா னுன்குங்க
ரந்துசட சாட்சிசத்தாய்க் காண்பதத்துவிதமே.()

தொம்பதத்திலுபாதிக்கெடச் சொருபமதாம
துவே தொன்மையதாந்தற்பத சோதனைசெயவும்
வேண்டுந், தம்பவுடன்மூன்றினுக்குஞ் சீவனு
க்குமுதலாஞ் சாற்றுதன்மாத்திரைப்பகுதிதானுமி
ருப்பதனா, னம்பரிபூரணமறைந்து ஞானமின்றிமு
னம்போனாடுமுயி ராதலினானருட்படியே, யிம்
பருபாதியும்போய்நிருபாதிகமாமதனா லெப்பொரு
ளப் பொருளாகியிருப்பதுதன்னியல்பே. (கக)

நசனுக்குத் தூலவுடல்பூதபௌதிகமே யீசனு
க்குச்சுக்கவுட லிருவகைச்சுக்குமமே, யீசனுக்கு
க்காரணமாமுடன்மாயையவனே யீசனவன்சாட்
சியே பிரமமிவையைந்தா, மீசனுக்குஞ்சீவனுக்கு

உபநிடதமூலம்.

மைக்யமெவ்வாறென்னி லீசனுடன்மூன்றனைப்பா
ர்த்திடிவிவனுக்குடலே, தீசனெனிலிவனிலையீ சுர
சாட்சியென்றா லிவன்சாட்சிவேறாமற் றிதுவேப
ஞ்சைக்யம். (20)

தேகமேதானெனல்சீவத்தொய்த மதுபோய்த்
தெளிவுவரிலாகாயத்தின் வழவேதானாய்ப், போக
மாந்தனுகாணம் வாயுவைப்போலியங்கப் பொருந்
துமவனையீசனப்பொலிவுதன்னி, லேகமாயண்ட
மெலாங்கடுகளவாய்த் தோன்றுமவையகண்டாகா
ரமதுவேயீசத்தொய்த, மாகமாமகண்டாகாரமுகீ
ங்கிக் கடுகாவண்டமுந்தோன்றாதவிடத் தத்துவித
நிலையே, (21)

ஐயமின்றித்தெய்வவுருத் தியானித்தாலதுவா
மருவுருவைத்தியானித்தா லட்ட மூர்த்தியுமாம்,
பொய்யவிரண்டையுந்தவிர்ந்து தானாகியிருந்தாற்
பூரணமாஞ் சீவனெதிற்பொருந்து மதுவாமான்,
மையலுறுமனம்விடயத்தாசையுற்றே யதுவாய் ம
ரணசன னமும்வினேந்தவாற தென்றேயுணர்ந்து,
மெய்யறிவேதானாகப்பாவித்தாலதுவாய் விளங்குவ
ரியாவருஞ்செனியா வீட்டையுமெய்துவரே. (22)

ஏற்றமுடையிந்தியத்தின் விடயமதேயுலகமி
ந்தியங்கள் கரணத்தின்விடயங்களாகுஞ், சாற்றுகர
ணங்களுமாபாசனுக்கேவிடயஞ்சாட்சிக்கு விடயம

தாய்த் தயங்குவதாபாசன், போற்றுவிவேகக்ஞான
விடயமதாஞ்சாட்சி புகன்றவிவேகமும் பிரம பூர
ணத்தின் விடயந், தோற்றரியபிரமமொன்றின் விட
யமன்றாதலினச் சொருப நிலையுணர்ந்ததுவாய்த்
துலங்குவர்ஞானிகளே. (உங)

சகசமென்றும் பிராந்தியென்றுங் கன்மமென்
றுமூன்றந் தாதான்மியங்களிவை சாற்றிலகங்கார
ம், புகல்சீவனோடுகலத்தல் சகசமதாம் பிரமபூரண
த்திற் கலப்பதுவேபிராந்திசரீரத்தோ, டகலாதுக
லப்பதுவேகன்மநானறிவேன் கர்த்தாநானேகம
கமென்பதுதானிவைகள், பகர்செய்பிராரத்தத்தாற்
றத்துவஞானத்தாற்பணிசுழுத்தி யாலகலப் படும
ளவுந்தொடரும். (உச)

அன்னமயம்பிராணமயமனோமயம்விஞ்ஞான
மானந்தமயமைந்தினன்னமயமாகும், பின்னுடல்
கன்மேந்தியத்திற்பிராணனது கூழிற்பிராணமயம
னங்கூழிற்பிறங்குமனோமயமா, நன்னிலைஞானேந்
தியமும்புத்தியுங்கூடிடல் விஞ்ஞானமயமா மவித்
தை யானந்தமயமாஞ், சொன்னவைந்துந் தானெ
ன்றாதான்மியமிவ்வெல்லாந் தோய்வறநின் றென
தெனல்காண் சுத்தவனுபவமே. (உரு)

மொய்த்தாருஞ்சாட்சிக்குச் சரீரமானமூன்றி
னுக்கு மன்னியமுமுடிவுங்கூறிற், கர்த்தாவாஞ்சா

ட்சிக்கு ஞானத்தாலேகாரணமாந் தேகமந்தக்கண
த்தினுசந், தொத்தாயகாரண தேகந்தானு
தொலைவதன் முன்னுக்குமதேகங்கள்கோடி, யொத்
தாயபிரளயத்திலொடுங்குஞ்சூக்க மொன்றொடுங்
குமுனமனந்தமொடுங்குந்நூலம். (உசு)

ஆயந்தசுத்தத்தவியத்தமதிலவ்வியா கிருதமத
னிலிரணியகருப்பமதனில்விராட்டடக்கம், வாய்ந்
தவிராட்டினில்வானம்வானில்வளியின்வன்னி
வன்னியதில்வன மவ்வனத்தின்மண் டானடக்கந்,
தோயந்தமண்ணிற்றாலசட மடக்கமதிற்குக்கஞ்சு
க்குமத்திலவித்தையதிற் றோய்சீவனடக்கம், போ
ந்தடங்குமதனையனு வென்பரிதி னடங்கும்பொரு
ளையனுவுக்கனுவாப் புகன்றிடுநான்மறையே. ( )

அரிதான சீவனுக்குப் பஞ்சகோசமைங்குகை
யாமதின்சுகையாமைம்பூதந்தா, மிரியாதவிராட்
டிதுமற்றிதற்குமேலா மிரணியகருப்பமதாமிதற்கு
மேலாம், பெரிதாமவ்வியாகிருத மிதற்குமேலாம்
பேசருமவ்வியத்தமிதிற் பெரிதாஞ்சுத்த, முரியார்
களிதனைமகத்தென்பர் மேலாமொளியை மகத்தின்
மகத்தென்றுரைப்பர்மேலோர். (உஅ)

தோற்றுமசத் தறிந்தகலத். தொடர்பகலுமே
தெனிலித்தூலதேக, மாற்றுதொறுந் தொழிலகலு
மிந்திரியச் செயலகன்றூல்வையநீங்கு, மேற்றும

ஞாலயத்திலுறும் விடய மவித்தையைநீங்கிலியாவு
நீங்கும், போற்றுமந்தச் சீவவறிவிழந்தவிடம்புகல்
பரிபூரணமதாமே. (உக)

மாறாதவஞ்ஞான முழுதுமகல் வது கூறினவை
யந்தன்னின், வேறாறற்காலகலுமுடன் மூன்றுஞ்
சீவனுக்குவேறதானா, னீறாகும் பாதிதற்சாட்சி
யைக் காணின் முக்காலுநீங்குந் தானாய்ப், பேறான
சொருபபரிபூரணமான முழுதும் பேசொனாதே. (உக)

முத்தராயும்பெத்தராயு முகக்குறியானகக்கு
றியான் முழுதுந்தேரின், மெத்தனவாகியமொழியு
மானந்தபரவசத்தான் மிகுந்தசோர்வுஞ், சித்தநி
லேதிரியாதசெல்வமுமாயிருப்பர்நல்லோர்தீயோரொ
ல்லா, மித்தகைமையோர்களையுமிகழ்ந்து புகழ்ந்
தோர்க்குறவாயிருப்பர்தாமே. (ஙக)

ஏற்றபிரபஞ்சமதேனித்தமென்றும்பிரமமென்
பதில்லையென்றும், தோற்றுமுடறாறென்றும் துள
ங்குவதேயஞ்ஞானதுக்கமாகுஞ், சாற்றுபிரபஞ்ச
மெலாமனித்தமென்றும்பிரமமதுதானையென்றும்,
வேற்றுடல் வெற்றுடலென்றும் விரிந்துணரப்பெ
றுமதுவேதாந்தஞானம். (ஙக)

இருளகற்றுநால்வேதத்துபநிடத மெண்ணான்
கினைங்கோன்சொன்ன, பொருளதனை நெஞ்சகத்
தேசௌபாக்ய குருவென்னும்பொருளினோடு, மரு
ளகற்றும்படியமுத்தித்தமிழ்போலு மதனையொரு
வழியெண்ணான்கா, யருளகத்திலிருந்துடைத்த வ
திசயமேயதிசயமற்றறிகிலேனே. (ஙக)

உபநிடதமூலம் முற்றிற்று.

கணபதி துணை.

சொருபசாரம்.

சிற்சொருபந்தானே செகசொருபமானவெலாந்
தற்சொருபசாரமாய்ச் சாற்றவே-பொற்சொருப
மச்சுருவாம்போல வதுவதுவாய்த்தோற்றுமொரு
சொச்சொருபந்தானே துணை. (க)

பூதாதியைந்து பொறிபுலன்களெல்லாஞ்சித்
தேதாதியந்தமவை யெல்லாஞ்சித்-தோதரிய (சித்
கற்பனையுஞ்சித்தனைத்துங் காண்பானுங்காட்சியுஞ்
தற்பமும்வேறில்லாமையால். (உ)

புத்திவிகற்பத்தாற் பொருந்துசக பேதமெல்லாஞ்
சத்தியம்போற்றோன்றுவதோ சாட்சியன்றோ-முத்
திமுதற், சுத்தமசுத்தஞ் சுகாசுகங்களுள்ளதில
தத்தனையுஞ்சத்தாதலால். (ஈ)

பார்த்ததிசையெல்லாம் பரிபூரணசொருபந்
தீர்த்தமெல்லாமானந்த சிற்சொருபங்-கீர்த்திக்குந்
தோத்திரங்களெல்லாஞ் சுகசொருபநம்மையல்லா
வேற்றுருவமேதா குமே. (ச) (ல்)

அய்யாசகத்தோற்ற மாதாரமெல்லாநீ
பொய்யாதுசோதியெனப் போதித்தான்-மெய்யாக
வுற்றுணரினென் றுரையாரொருவரிலை
முற்றுணர்வாநானே முதல். (ரு)

நம்மையறிவேவடிவா நாங்கண்டோநம்மையன்றி
செம்மையுலகத்திரள்காணை-நம்மைநா (ச)
முற்றுப்பாராதிருந்தோ மல்லாலொருகால
மிற்றுப்போனோமோ வியாம். (சு)

எல்லாருநானா விருந்துரைப்பாராகிலெனை
யல்லாமலீச னளவுமலை-சொல்லாலே
பெற்றமகன்றம்பி பிதாப்பேருரைத்தொருவற்
குற்றவுடல்வேறு குமோ. (எ)

நாமாயிருந்தோமு நாமேநாமல்லவாய்ப்
போமாறுபோகும் பொருளுநாம்-யாமத்துத்
தானேயுறங்கிச் சகத்துருவாய்த்தோற்றிவிழித்
தானேயவன்போலத் தான். (அ)

ஆகமாயாருயிரா யஞ்ஞானமாய்ஞானப்
போகமாயின்பப் பொருளாகி-யேகமாஞ் (ய)
சிற்சொருபமாகியெல்லாச் செய்கையுமாநம்முடை
தற்சொருப மேதானதால். (கூ)

ஆனந்தமென்பா ரதீதமென்பார்நான்மறைக்குந்
தானந்தமாஞ்சர்வ சாட்சியென்பார்-ஞானநூற்

சொருபசாரம்.

சொன்னகுறியெல்லாந் தொடராதவென்வடிவுக்
கென்னகுறிசொல்லுவேனியான். (க௦)

நானோவதுவோ வதுநானோநானதுவோ
நானோதயமோ நாதாந்தமோ-மோனமோ
சுத்தமோசூனியமோ தோற்றுஞ்சபாவநிலை
யித்தனையுமல்லவா மே. (க௧)

புத்தோகமுத்தோகம் பூரணனந்தோகஞ்
சத்தோகஞ்சித்தோகஞ் சாந்தோகஞ்-சுத்தோக
மாரணங்கடேடரிய வற்புத்தோகஞ்சகல
காரணமாஞ்சைதன்யோ கம். (க௨)

சொல்லாச்சுவானுபவா தீதச்சகானந்த
மெல்லாமுந்தாமா யிருந்தோமே-தொல்லைவினை
யற்றோமெனுஞ்சொலவு மற்றோமேநம்மைநாம்
பெற்றோம்பிழைத்தோம்பி ளாய். (க௩)

சந்ததமுநீங்காத் தனியாகபெற்றோமே
தொந்தச்சகாகமுஞ் சுட்டோமே-சிந்தனையை
வாட்டியதேகாதி வனவாசம்விட்டோமே
வீட்டிற்குடிபுகுந் தோமே. (க௪)

நனவிறற்சேந்திரிய நாட்டியங்கன்பார்ப்போங்
கனவின்மனக்கூத்துங் காண்போ-நினைவிற
சுமுத்தியிலேயில்லாத சூனியக்கூத்தாடி
விழுப்பொருளாய்நாமிருப் போமே. (க௫)

நானென்றிருந்தவனார் நான்கண்டேனாகிலவ
 னானென்றுருத்தரிக்க வொட்டேனே-ஞான
 வடிவானநானேநான் மற்றுளநானெல்லாம்
 பீடிவானிறந்துபிறப் பான். (கக)

சாயையெனவாழ்குடும்பந் தன்னைச்சுமந்தாலு
 மாயையெனுமேக மறைத்தாலுந்-தூயவொளி
 தானாய்விளங்கிற் சகசாட்சியாயிருக்கு
 ஞானாதித்தன்றானே நாம். (கௌ)

ஏதேதுவந்தாலு மேதேதுசெய்தாலு
 மேதேதிலின்புற் றிருந்தாலு-மேதேதுந்
 தானாகாவண்ணந் தனியேதெரிந்திருக்கு
 ஞானாகாரந்தானே நாம். (கஅ)

ஆட்டிவிட்டபம்பரம்போ லாசைமுதலிக்கரணங்
 கூட்டிமுடித்தாலுங் கூடோமே-சாட்டியதிற்
 சம்பந்தமற்றோமே தற்சொருபமானோமே
 யெம்பந்தம்போன வாறே. (ககூ)

அஞ்ஞானமெத்தா லழிந்ததோவாராயும்
 விஞ்ஞானமெத்தால் வினைந்ததோ-மெய்ஞ்ஞானச்
 செம்மையனுபூதித் தெளிவுபெற்றதெங்ஙனோ
 வெம்மையல்லாலேதுகண்டோமி யாம். (௨௦)

மெய்யெல்லாநாமாய் விளங்கியபின்னமான [ய்
 பெய்யெல்லாமெங்கேனும் போனதோ-மெய்ப்பொ

யிருவகைக்குநாமே யிடமானேந்தொந்தித்
துருவகைக்குமெட்டா மலே. (2க)

தேகிநாமென்றோமே செல்வநமதென்றோமே
பேகிநாமென்றோமே பொய்யன்றோ-வாகமுத
னையிருந்ததுமெய் நாமசங்கமானதுமெய்
தேமாவித்தேபோற்றி னம். (2உ)

வாலமதியுகமதி போன்றானவஞ்ஞானக்
காலமுநாங்கண்டு கழித்தோமே-சீலமா
வப்போது நம்மீலே யாரோபமானவெலா
மிப்போதுபொய்யா னவே. (2ங)

பொய்தானையின்பப் பொருளாய்ப்பரம்பரையின்
மெய்யாய்ச்சுகம்போல் வினைந்தக்கா-லையோநா
மெங்கேபிறந்தோ மெதைத்தெய்வமாய்த்தொழு
மெங்கேயடைந்தோ மியாம். (2ச) (தோ)

ஆராகியோவிருந்தோ மார்க்கோவீணுக்குழைத்
பேராயிரமாகப் பேதித்தோம்-பூராயினி [தோம்
னம்மாலேதேடரிய நம்மைநாங்கண்டோமே
வம்மாபிழைத்தோ மடா. (2ரு)

கள்ளமனத்தைக் கரைத்துருகப்பெற்றோமே
யுள்ளபடிநம்மை யுணர்ந்தோமே-தெள்ளமுதச்
சச்சிதநந்தமுநாந் தாமாயிருந்தோமே
யச்செல்லாநாமாகை யால். (2சு)

கண்ணலாற்காட்சியுண்டோ காதலாற்கேட்பதுண்
டோ, விண்ணலாலே தும் விரிந்ததுண்டோ-வெண்
னுங்காற், கானலாறோடிவரக் கண்டதுபோற்றேறற்
றுகினுந், தானலாலுண்டோச கம். (௨௭)

என்னைத்தவிரமற்றிங் கேதுமிலையென்னுணை (யுரு
பொன்னைத்தவிரவிலாப் பூ:-ணம்போற்-பொன்னை
வேருக்கிப்பேருநாத்த வேற்றுமைபோனம்மையு
வாருப்பகுத்துநாத்தோ மால். (௨௮) (மவ்

வாக்கிற்குமெட்டா மனத்திற்குமெட்டாது னீ
தேக்கிட்டாலுந்தெவிட்டாத் தெள்ளமிர்த-நாக்கி
ருறல்போலெம்மிலே யூறியுமைக்குடம்போல்
வேற்றநாமாயிருந்தோ மே. (௨௯)

ஏதுசிவானந்தமோ வேதுசிவாகாரமோ
வேதுசிவன்செயலோ வென்னுதே-யேதும்
பிறிவாகாவொன்றாகப் பேதமாகாத
வறிவாநிறைவே யது. (௩௦)

தானறியுந்தத்துவங்க னெல்லாந்தனக்கனியந்
தானதுவேயன்மென்றுதள்ளுங்கான்-ஞானமாய்த்
தள்ளுமவனாயிருக்குந் தன்னுற்றொனன்றுணர்ந்து
கொள்ளுமதுசாந்தமா கும். (௩௧)

சாந்தமேதற்சாட்சி தற்சாட்சியேபிரமம்
போந்தபிரமமே பூரணமா-மாய்ந்துணர்ந்த

சுத்தபரிபூரணமே தோன்றாச்சுவானுபவஞ்
சித்தநிலைதானே சிவம். (நஉ)

சித்தம்பிறந்து செகம்பிறந்து நானெனவோர்
கத்தன்பிறந்தவழி கண்டோமே-சித்த
மடங்காமையேமாயை யம்மாயைமாய்ப்பார்
துடந்தானேசாயுச்சி யம். (நங)

எல்லையற்றசென்ம மெடுத்தோமிறந்தோமென்
றல்லலுற்றபிது யழிந்தோமே-தொல்லுலக
மெல்லாங்கடுவெளியா யென்வடிவாமென்றன்வடி
வல்லாதுபொய்யாத லால். (நச)

காலங்கருதிக் கடவுளாக்கைகூப்பிச்
சாலவிரதங்க ளெல்லாஞ் சாதித்தே-மேலுணர்வா
லீதெல்லாநாமென் றெண்ணியனந்தானந்த
போதநாமாகாதபோது. (நரு)

நித்தியமாயேகமாய் நின்மலமாய்ப்பூரணமாய்ச்
சத்தியமா யானந்ததற்போத-சுத்தராய்ச்
சித்தநிலைபெற்றவராய்த் தீர்ந்தசென்னற்றவரா
யுத்தமராயுள்ளார்க் குறும். (நசு)

வெட்டெனவும்பேசார் வெகுளார்முகங்கோனா
ரிட்டபதார்த்தம்பெரியோர்க் கேற்றுவைப்பார்-து
ட்டர்களைச்,சேரரியாவர்க்குந் தீங்குரையார்கணி
வந்து,பாரார்பிறவிதீர்ப்பார். (நஎ)

பொன்றும்பொருளைப் பொருளாகவும்போற்று
 றொன்றுநலந்தீங் கெடுத்துனாயார்-சென்றசில
 காரியத்தைநோக்கிக் கழியாரிழிவுசெய்யா
 ராரியதோதாமாகு வார். (௩௮)

வேதவிதியை வெறுத்துனாயாருள்ளளவு
 மோதலுருக லொழிந்திரார்-சாதன்
 மறவார்கருத்தினகி மண்ணுலகில்வாஞ்சை
 பிறவார்பிறவாத பேர். (௩௯)

சித்தசலனந் திடுக்கெனவுஞ்சற்றுமுறார்
 முத்திவழிகேட்கவே மோகிப்பார்-புத்திபோய்
 மாடுநம்வீடுமனை மக்கள்செல்வமாற்சரியங்
 கூடியமுந்தார்பக் குவார். (௪௦)

ஆர்க்குவருவிருந்தென் றுவனவும்போவனவுந்
 தீர்க்கநிலையன்றித் தெளிவோ-யேர்க்கவே
 சாந்தராய்நித்தியராய்த் தத்துவபோதற்றவராய்த்
 தீர்ந்தநிலைநின்றார் சிலர். (௪௧)

சங்கற்பசாலச் சுகத்தோற்றரவையெல்லா
 மிங்கற்பமென்றா திழிவோ-பங்கமற
 விம்மைமறுமை யிரண்டிடத்துமப்பாலுந்
 தம்மையன்றிக்காணா தவர். (௪௨)

சத்தப்பிராந்தி சதசத்தாம்பிராந்தியெல்லாஞ்
 சித்தப்பிராந்தியென்றே தேறுவார்-முத்தார்தா

மாரோபமாகு மவத்தைதொறுந்தோற்றியழி
யாரோபம்பொய்யாத லால். (ச௩)

தேகாலயத்திற் சிதாகாசதேவதைபை
வாகாயசாந்தி மலராலே-யேகாந்த
மந்திரத்தாற்பூசைசெய்யு மாதவனாயாதரித்துச்
சந்ததம்வாழ்வார்க்கார் சரி. (சச)

முக்கனியும்பாற்சொறு முன்பிருக்கநாயருந்திக்
கக்கியசொற்றுக்குக் கருதுவா-ரெக்கலைக்கு (ல்
மெல்லாப்பொருட்கு மிரும்பொருளியாமென்மை
வல்லார்க்கடிமைபுகு வார். (சடு)

செம்மையறியார் செகத்தோற்றாவறியார்
தம்மையறியார்வினையுந் தாழ்வறியார்-தம்மிலே
யந்தராய்வினே யவமதிப்பார்நல்லோரை
யெந்தவழிபோவா ரிவர். (சசு)

ஐங்கணையுமபூவா மறுகாலளிநாண
மென்கரும்பாம்வில்லனங்கன் வீரனும்-வன்காத
லேற்றுவனமெல்லாம்பொய் யிப்படியேபாழலகத்
தோற்றமெலாமெய்தானு சொல். (சஎ)

காலமோதேவதையோ கன்மமோமாமாயைச்
சீலமோவிம்மனத்தின் செய்கையோ-கோலியநல்
லுச்சாகமோநலந்தீங் குத்தரிப்பதேததிலே
யெச்சார்புமில்லா விவர்க்கு. (சஅ)

தன்னைத்தான்மேடாச் சதிகாரோன்பிறந்தா
ரன்னத்தால்வந்தவுட லார்தாமார்-முன்னம்
விடுத்தவுடலெத்தனையோ மீண்டுமீன்டின்பா
லெடுத்வுடனூறு யிரம். (௪௯)

பொய்யாக்கப்பொய்யைப் பொருளைப்பொருளாக்க
மெய்யாக்குருவொருத்தன்வேண்டிற்றே-யையகோ
பூபாலராகிப் பொலிந்திடுசீவன்களெலா
மாபாச ரென்பதுவே யாம். (௫௦)

ஒன்றிலேதோற்று முலகப்பிரதிவிம்ப [ன்றும்
மொன்றுபோற்றேற்றாதவுண்மையென்றே-வெ
பொருளாகப்பாராத புன்மையறிவேர்க்கே
மருளார் பொறிபோல வாம். (௫௧)

தன்னையறியாமற் றுனேதனைத்தேட [லகிற்
லென்னபுதுமையிதையென்சொல்வேன்-மன்னுல
றண்ணீரினின்னுகொண்டு தாகந்தணியார்போ
லெண்ணீர்மற் றேதுரைப்போமி யாம். (௫௨)

சாத்திரங்கள்கத்தித் தலைவீங்குவீர்குலமுங்
கோத்திரமுங்கொண்டுவினை கூட்டுவீர்-சாத்திகரா
யும்மாலேயும்மையுணர்ந்தோயாத்தொழில்விட்டுச்
சும்மாவிருக்கோணு தோ. (௫௩)

ஆசித்துத்தெய்வத் தடையாளமுங்கொளுத்திப்
புசித்துக்கைகூப்பிப் போற்றுவார்-நெசிக்குந்

தானோவதுவே வா சதிரானதெய்வமென்ன
ஆனோடுழல்வா ருரார்.

(௩௪)

தேனாத்திருநானைச் சேனிப்பார்தம்மைவிட்டங்
கானாத்தொழப்போரு னாயகோ-தேரிடையே
பார்க்கின் றதெய்வம் பரிபூரணமலவே
யார்க்கும் தெரியாததோ.

(௩௫)

மூலைக்குளையிருந்து மூச்சடக்கிப்பேச்சடக்கிச்
சாலக்கனையாகஞ் சாதிப்பார்-மேலுணர்வு
கண்டிருக்கச் சாதனையேன் காயத்தையேவலித்திங்
குண்டிருக்க வெண்ணுகிறு ரோ.

(௩௬)

கட்டப்படாமற் கரபாத்திரந்தரிப்பார்
மட்டித்தொருகோ வணராவார்-சிட்டர்போற்
றாங்காமற்றாங்குஞ் சுகமும்பெறுவாரோ
யாங்கார நீங்குவா ரானால்.

(௩௭)

எச்சாத்திரம்வேண்டு மெச்சாதனைவேண்டும் [ண்டி
பிச்சாட்டல்லோகெடுவாய் பேதையர்க்குப்-புச்சா
காட்டுவார்போலவந்த கற்பனையைமெய்யெனப்பா
ராட்டுவார்தம்மைக் காணார்.

(௩௮)

ஆண்பெண்ணலியென் றனைகவிதமாகக்
காண்பனவுமொன்றாகக் காண்பனவு-மாண்புடைய
சித்தினிடத்தோற்றமல்லா லுண்டோவிலைவெதளி
ரொத்தனை சாதித்தாலு மென்.

[பர

எவ்வாறெவரிருந்தெனெவ்வாறெவர்போயென்
 னெவ்வாக்கூட்டிற்றனிமை யொத்ததே - யெவ்வித
 நீங்குவார்நீங்கா நிலையிலனுபூதிகண்டு [மு
 துங்குவார்க்கன்றோ சுகம். (கூ௦)

விண்ணுருவமீசனென்பார் வேற்றுருவஞ்சீவ
 னென்பார், கண்ணுமிரவியும்போற்காணென்பார்-
 தின்னணமதா, யத்துவிதமாகாதவையிரண்டுமாகாத
 சித்துருவந்தானே சிவம். (கூ௧)

சுத்தசடமான சக்கிலங்கெர்ப்பீகரித்துச்
 சித்தத்துவங்கலந்து சீவித்துச்-சத்தியம்போல்[ஞ்
 வந்தபொழுதிதெல்லாமாயெயென் றேதற்சொருப
 சிந்தைசெய்வா ரன்றோ சிவம். (கூ௨)

நேற்றின் றுநானையென நிச்சயித்திராப்பகலை
 மாற்றுகயஞ்சோதி வடிவாகி-யேற்றபடி
 யென்றுமொருநாளா யிருக்குந்திருநானைச்
 சென்றுதொழுவாரோ சிவம். (கூ௩)

ஞானநூல்கற்றலு நற்றுறவுபூண்டாலு
 மோனசமாதி முயன்றலுந்-தானாகி
 யெல்லாக்கவலையும்ற் றின்புற்றிருப்பதுவே
 சொல்லாருமுத்திச் சுகம். (கூ௪)

மாகேள்விபெற்றலு மாயோகமுற்றலுந்
 தேகேந்திரியந் திரிந்தாலு-மாகருணை

சோரூபசாரம்.

சோரூபசாந்தி தேரூர்பெருப்பேறு
சோராதமுத்திச் சுகம்.

(கூரு)

இச்சையநிச்சை பரவிச்சையோடுமூலங்
கொச்சைப்பிராரத்வக் கூளர்காள். பிச்சைமுத
லேற்றூரிடுவா நிவொன்றுணர்ந்தீரோற்
காற்றாடிக்காலாக லாம்.

(கூகூ)

என்னை நான்கண்டபடி யிப்புவிடிலெல்லோருந்
தன்னையேகாணத் தகுங்காணுஞ்-சொன்னே
னொளிநாட்டமோடுமன முண்ணுட்டம்பெற்று
வெளிநாட்டமாகா விடில்.

(கூஎ)

கன்மந்தவரூமற் காலந்தவரூமற்
சென்மந்தவரூமற் செய்வோற்-கன்மவிதி
செய்வான்செயலிரண்டுஞ் சித்தத்தேகண்டுதெளிந்
துய்வார்பொருளாகு வார்.

(கூஅ)

உள்ளபடிகண்டுகளித் துற்றுருகமாட்டாத
கள்ளரையுங்கண்டு களித்தோமே-கொள்ளையா
விந்திரசாலக்கமல மெத்தனைபுட்டித்தாலுஞ்
சந்திரனுக்குண்டோ சலம்.

(கூகூ)

திங்கடர்ந்துமேன்மேற் செனித்தகருவேலடியின்
மாங்கனிவந்துற்றதொப்ப வாய்த்ததே-யாங்காணு
மெல்லாருந்தேடுபொரு ளியாமாகவேயருள
வல்லான்றிருத்தான் மலர்.

(எ0)

நானாயிருந்ததெங்கே நானபிமானித்ததெங்கே
வானுளமண்ணுள வாஞ்சையெங்கே-ஞானகுரு
தேசிகனொங்கே சிவசிவாமுத்தியெங்கே
பேசிடவாயெங்கே பிளாய். (எக)

என்னையெல்லாமலி யான்பெற்றதெதுமிலை
யென்னையான்பெற்றிருந்த தெப்போது-மென்னைய
பந்தமிலைவீடுமிலைப் பார்க்கிலிவையாராயுஞ் (ன்றிப்
சிந்தனையுமில்லாத தே. (எஉ)

செப்படிபோற்காட்டியரு டேசிகனையோவனைத்து
மிப்படிசோதித்துணர்ந்த வென்னையோ-மைப்படி
சென்மமுடிவாகவந்த தேகாலயத்தினையோ (யஞ்
வென்மயமாய்ப்போற்றுவேனி யான். (எங)

ஆன்னமயகோசமா மாகமேயுள்ளளவுஞ்
சொன்னபடிகேட்கிற் சுகமடைவா-யென்னுணை
கெட்டபாழ்வாசனையைக் கிட்டாதேயாதேனு
மிட்டபடிகண்டே யிரு. (எச)

பொறிகாளெனைநெடுநாட் போற்றிவளர்த்தீரோ
யறிவானந்தப்பொரு ணுணுனென்-பிறிவாகு
முங்களையுநானு வுணர்ந்துகொண்டேனீங்களினி
யிங்கழியாதொன்றா யிரீர். (எடு)

ஆசையேயுன்னு லலைந்துவிட்டேனென்றாலு
நீசெயுபகாரத்தி னின்றேனே-தேசிகனை

யுன்னுலடைந்தே னுனைக்கடிமுத்தியினு
மென்னுனைநானாயி னேன்.

(எசு)

கோபமேயுன்னுற் குறைதீர்ந்தேனீயெழும்பித்
தாபமேசெய்யுஞ் சலிப்பாலே-யாபத்து
நீங்குமுபசாந்தியிலே நின்றேன்கனவிலுநீ
யேங்கியெழும்பாதே யிரு.

(எஎ)

லோபமேயுன்னை யுறவுகொண்டே னுன்னுருவம்
பாவமேயென்பருண்மை பற்றுதார்-நீபெருக
வார்ச்சிக்கவேபடுவா ராபாவியுன்னுலே
யார்ச்சிக்கப்பட்டே னமைவு.

(எஅ)

நெஞ்சகமேநானேநீ நீயேநானென்றிருந்தும்
வஞ்சகமாயுன்னை மறந்தேனே-தஞ்ச
முனக்குநானென்பதுவு முண்மையெயுண்மை
யெனக்குநீவேரு யிராய்.

(எக)

ஒடித்திரிந்தா யுழைத்தாய்பிழைத்தவழி
தேடிப்பலகலையுஞ் சிந்தித்தாய்-நாடிபொரு
சற்குருவைத்தந்தாயென் சிந்தாய்தயவுசெய்த
நிற்குதவியென்செய் தேனே.

(அ0)

உன்னுருவாய்நானிருந்த வுண்மைபோலென்மன
யென்னுருவாய்நீவந்திசைந்தாயே-செய்நன்றி[மே
பாராட்டுவாருணைப்போ லுண்டோபரமபதச்
சீராட்டின்மாறு திரு.

(அக)

ஆசைவர்க்கமெல்லா மகற்றிப்பொறைமுதலாந்
தாசவர்க்கஞ்செய்யநலந் தந்தாயே-நேசத்தா
லாதிகாலந்தொடுத்தென் னன்புவிடாநெஞ்சேநன்
னீதியாவென்போல நில். (அஉ)

என்னெஞ்சமுருலவ யானுமதுபோலிருந்து
வின்னஞ்சமமாகா விட்டேனே-யென்னெஞ்ச
மென்போலசையா திருக்கவதுபோலியானும்
பொன்போலிருந்தேன் பொலிந்து. (அங)

ஏதுவரவேண்டு மதுவருகவென்னைவிடுத்
தேதகலவேண்டு மதுவகலக்-கோதென்று
பிச்சைபுந்தள்ளேன் பிரமபதமும்வேண்டே
னெச்செயலுநானாகி னேன். (அச)

எங்கேநான்போற்றுவது மென்னையேதேவதையெ
றெங்கேதொழுவதுநா னென்னையே-யெங்கே [ன்
யிருந்துகிடந்தோடுவது மென்னிடத்தேநானே
யருந்துவதுங்கொள்வானு மாம். (அரு)

தன்னிடத்திலேதோற்றித் தன்னிடத்திலேயிருந்து
தன்னிடத்தேகூடுஞ் சுகத்தெல்லாந்-தன்னைவிட
வேறன்றெனக்காண்ப ரல்லாலிவ்விடுபற்றோர்
மாவென்றுகாண்பரோ மற்று. (அசு)

ஏதுக்காசைப்படுவ ரோதுக்ககங்கரிப்பா
ரோதுக்குமாற்சரிய மெய்துவா-ரோதுக்குந்

தாமேசராசராமய்த் தானுவாயேழ்புவிக்கு
மாமேருவொத்துவாழ்வார். (அஎ)

மாதிக்குமாறி மநிகருகித்திருளிர்ந்திவ்
வாறுத்தன் றெற்குவடக் காணலுஞ்-சொதித்து
முன்னிலைமையாராய்ந்த முத்தரோயெஞ்ஞான்றுந்
தன்னிலைமகுன்றா தவர். (அஅ)

பிச்சை முதலாய்ப் பிரமபதமீராக
விச்சைவரினு மிச்சைந்தாலுஞ்-சொச்ச
நலங்காதார்தாமதுவாய் நாடாதார்சித்தங்
கலங்காதாரோனா கான். (அக)

வந்துத்துரைப்பார் வழிபடினும்வன்கனார்
நிந்துத்துரைத்தாலு நெஞ்சுரார்-சிந்தையற்று
மேகாடவிவரினும் வெய்யோனுதித்தாலு
மாகாயம்போல்வா ரவர். (கூ0)

எந்தெந்தப்போக மெதுராருமவ்வளவுக்
கந்தந்தப்போக மனுசரிப்பார்-பந்தமற்று
நீதித்தனிநிலையே நிற்பர்கிரணம்பரவு
மாதித்தன்போலே யவர். (கூக)

சித்துருவமாகிச் செகசாட்சிதாமான
முத்தரைக்காமாதி முனியாவே-சித்தத்தி
லிங்கற்பவாசனைக னெல்லாமெடுத்தருந்திச்
சங்கற்பமில்லாத தால். (கூ2)

எங்கும்பொதுவா யிருக்குமொருசீவன் முத்தர்
தங்குமிடந்தானே தலவாச-மங்கவர்கள்
பார்வையேதீர்த்தமவர் பாதாரவிந்தமலர்ச்
சேவையேசாயுச் சியம். (கூங)

மெத்தென்றசொல்லும் விருப்பமற்றநோக்குமெல்
சத்தென்றநெஞ்சந் தளர்நடையுஞ்-சித்தத் [லாஞ்
தடங்காமகிழ்வு மனவரதம்பெற்ற
துடந்தானே ஞானி செயல். (கூச)

எல்லாவிடத்து மெமைக்கண்டோமெம்மிடத்தி
லெல்லாமுங்கண்டோமென்றேகமாய்க்-கல்லமை
கற்றவனுபூதி கைகண்டார்மற்றேது
மற்றார்சீவன்முத்த ராம். (கூரு)

தானேகனாகியுப சாந்தனாய்நின்மலனாய்
வானேமுதற்றன் வடிவாகு-ஞானி
விடுத்ததொழிலெல்லாம் விலக்காகுமன்றோ
னடுத்ததொழிலாசார மாம். (கூசு)

ஞானனுசந்தான ஞானிக்குநீராட
றானுகந்தகோலஞ் சதாசார-மானமற
வாங்கிப்புசிப்பதுவே மாபூசைசஞ்சாரந்
தீங்கற்றசுத்த சமாதி. (கூஎ)

ஆண்டமெலாந்தானு யறிவுவடிவாகக்
கண்டபரானந்தசிவா காரருக்குத்-தன்மத்துத்

சொருபசாரம்.

தள்ளும்பொருளேது தள்ளாவிதிவழியே
கொள்ளும்பொருளேது வாசும். (கூஅ)

பெற்றபேரின்பப் பெரியோர்சரித்திரத்தைக்
குற்றமெனநாடுங் கொடியோர்கள்-பற்றாக்
கோசகாரப்புழுப்போற் கோடானகோடிசென்ம
மாசார்வொன்றே மதி. (கூக)

நித்திராகார நின்மலானந்தமய
சுத்தபரிபூரண சொருப-வத்துவித
மெல்லாமுந்தாமா யிருப்பார்களுண்பெற
வல்லாவராகு வார். (கூ00)

உள்ளமற்றருள்ளத் துறுபொருளற்றருள்ளக்
கள்ளமற்றார்ஞானக் கரையற்றார்-தெள்ளமுதச்
சிற்பாமுமற்றார் சிவானுபவந்தானுமற்றார்
கற்பனையுமற்றார்கள் காண். (கூ0க)

பருவசாரத்தாற் பவிக்குமனுபூகிச்
சொருபசாரத்தின் சுவையை-யிருசெவியா
லுண்டிருக்கவல்லா ருலகமெல்லாந்தாமாகக்
கண்டிருக்கவல்லார்கள் காண். (கூ0உ)

சொருபசாரம் முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பவம்.
சர்வஞ்சின்மயம்.

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுருதிசாரமகாவாக்கியம்.

தேசிகன்றன்னடிவணங்கிச் சுருதிசாரத் திற
னுரைப்பாஞ் சுகர்க்குபதேசித்திடும் வாக்கியங்க,
ளாசில்பிரபஞ்சமதே பிரமோஹ மேகமேவாத்
வைதம்பிரம் மோஹமதற்கப்பாலாய்ப், பேசிய
பாவாபாவாதீதம் பிரம்மோஹம்பேசரியசுவானுப
வாதீதம் பிரம்மோஹம், நாசமிலாதிவைநான்குவா
க்கியங்கடம்மை நாரதாதியர் நால்வர் நவின்றா
ன்றே. (க)

வெறும்பழுதையேபாம்பாம் விவர்த்தத்தாலு
மேவுசுகதுக்கமொன்றாய் விடலாற்பாலன், பெறு
ம்பிதாவேயென்னுமாரம்பத்தானும்பெய்தயிரும்பா
ல்தானேயென்றுபேச, லுறும்பரினாமாத்தானுமொ
க்கத்தோன்றி லொன்றுறிலொன்றொழிக்கு நித்தங்
கூடாதத்தால், தெறும்புனலேயலையாமுற்பத்தியா
லுஞ் செகம்பிரம்மோகமென்றே செப்பலாமே.()

சொருபமொன்றே பிரம்மென்ப தெவ்வாமெ
ன்னிற் சசாதிகவிசாதிகசுகதபேதம், வருவதிலையா
னுமபாவங்களுக்கும் வந்தனவானுந்தோற்றமன

சுருதிசாரமகாவாக்கியம்.

த்தாலன்றித், தருவதிலையானுமண்ணைத்தவிரப்பா
ண்டந் தானில்லையானுமத்தோற்றந்தானுங்கான,
லுருவலதுவேறுபொருளில்லையானு மொன்றலது
சகமிலையென் றுணர்த்துநூலே. (ங)

பாவாபாவாதீதம்பிரம்மோகமேதாற் பழுதை
யின்றிப்பாம்புவராப் பண்பினாலுந், தாவாதவனுப
வத்திலிரண்டதானுந் தன்னறிவிலுறைப்பிரண்டா
தலாலும், மூவாதுதானவனாலு மாகாமுன்ன
மிரண்டுளவானுமூன்றாய்நின்ற, தேவாகிலநிருதச
டந்துக்கநீங்காத்திறத்தானுமிரண்டதுதல்சிவமே
யான்மா. (ச)

தனித்தசுவானுபவாதீதம் பிரம்மோகமேதா
ற் றானவனாயிருப்பதுவுஞ் சங்கற்பத்தானு, மனித்
தமெனவிழற்சூன்ய மாதலாலு மதுமறவாவிழனி
னைவாயழிதலானு, மினித்தநிட்டை சாதனமாயி
ருத்தலானு மேதுமற்றான்மூடமென்றேயியம்பலா
னுந், தொனித்தசுபாவமுங்கடந்த தீதந்தானேசய
ம்பிரகாசமென்றே சொல்வர்தாமே. (ரு)

சுருதிசார மகாவாக்கியம்
முற்றுப்பெற்றது.

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மகாவாக்கியம்.

பாயிரம்.

உலகமுதற்பொருளை யும்பர்க்குணவரிதாம்பொருளை யோதியவேதாகமத்தி னுச்சியினுட்பொருளைப், பலகலையின்பொருண் முடிவின் முடிவானபொருளைப் பற்றற்றப்பற்றியபெரியோர் பரவியவான்பொருளை, யலைதிவலைநுகா கடலி னுதித்தொடுங்குமா போலகிலாண்டமுதித்தொடுங்குமதன்மூலப்பொருளை, யிலகியசற்குருவாகியானாகும்பொருளை யெங்குமாரம்பொருளை யாமும்வணங்குதுமே. (க)

இருவிழிகளுலகறிந்துந்தனையறியாததுபோலியானறியும்பொருளலதிங் கெனையறியாமையினுற், கருவிடைபுக்கின்பதுன்பக் கடலிடையேசுழன்று கண்கலக்கப்படுவேனைக் கருணைவிழியதனா, லருவினைகளறநோக்கி யானவமேபோக்கியகமகமென்றிருந்தவெலா மறிவுகொண்டேநீக்கிப், பருவமதிற்பதந்தாக்கிக் கற்பனைகளியாவும்பாழாக்கித் தானாகும்பரகுருவைப் பணிவாம். (உ)

முன்புசெய்ததவப்பயனான் மூதறிவின்பயனான் முன்னுரைத்தபன்னாலின் முறைதெரிந்தபயனான் முன்புசெய்து சற்குருவி னருள்படைத்த பயனான் டைந்தவர்கெய் தொழில்காட்டு மறிவிலியேபோல த், தன்புதல்வர்க்கிரங்கிய தாயெனவுலகோர்க்கெல் லாஞ் சங்கராசற்குருவருள் வேதாந்தநன்னூற்பொ ருளை, வன்புகொடுதமிழ்போலுந் தமிழேன்புன்க வியால் வகுத்துரைப்பேனெனத்துணிந்த வாய்மத ர்ப்புமிதுவே. (௩)

வேறு.

சற்குருவினருளாலுந் தவமுடிவின் பயனாலு ஞ்சனனநீங்கிச், சிற்கனவாழ் வடைவதற்கே சிந் தைசெய்யுந்திறமுடைய சீலராகி, நிற்குநிலைசாதன ங்க ளொருநான்குமறைநான்கு நீந்தியோக, வற்க மொடு சகலகலைகளுந்தேர்ந்து ஞானநெறி வருவ ராமால். (௪)

இப்படியேசாதனமு மன்புவணக்கமு ஞான த்தியல்பும்பூண்டிங், கெப்படியாகிலும் பிறவாதிற் வாழுத்தி யிச்சித்தார்க்கியல்பதாகச், செப்பவல் லமகாவாக்கியத்திறமிதனை யுலகோர்க்காய்ச்செப்பி னோமென், தப்படியோர்சீடனுக்குச் சங்கராசாரிய ரன்றறைந்ததாமால். (௫)

அத்தகைமைபெற்றமகாவாக்கியந்தா ினதெ
னில்வேதாந்தமாகிச், சுத்தபரிபூரணமுந் தேதாற்று
சராசரநிலையுந் துணிந்தோர்க்கெல்லாம், பெத்தம
துநீங்குகையும் பெறும்பேறுமுனாக்கும் ரகசியப்
பேறாகு, முத்தரிதற்குண்மையு மீனாந்துளதென்
றுரைப்பரதை மொழியுங்காலே. (க)

பழமறையினந்தமகாவாக்கியங்க ணன்கதனு
ற்பத்திபேதங், குழைவுதருமகிமைபதன் பிரகாசம
ஞ்ஞானக் குடும்பநீக்கந், தழையுமதிற்கவதி:தினி
ண்ணபம்பெற்றோர்கதை சாதகர்தியானம்,பிழையி
லதனுராயிவை யீனாந்து முண்மையி தனடைவே
பேசலுற்றும். (எ)

பாயிரம்முற்றிற்று.

நூ ல்.

முந்தியவேதோற்பத்தி பிரக்ஞானம் பிரமமெ
னமொழியும் வாக்கியஞ், சிந்தைசெய்யுமிரண்டிலக
ம்பிரமாஸ்யமெனும் வாக்கியஞ்செப்புமுன்றில்,தந்
தொமசியெனும்வாக்கியநாலாவதய மான்மாப்பிரம
மென்ன, வந்தவிந்தவாக்கியந்தா னதர்வணத்திலு
ற்பத்தி வகுத்தவாறே. (அ)

பேதமென்பதாசானுஞ் சீடனுமுத்தராஞான
ம்பிரமமென்ற, ரியாததுவேதென்றுரைத்தா னக

மென்றோ மொத்தவகமென்றான் சீடன், மாதவனின்
 நேகமகஞ் சொருபமகமிரண்டுமல மற்றுமென்றோ,
 றோதுவினாலிரண்டுபட்ட தென்றூனெல்லாம் பிரம
 மென்றூனெங்கேகான். (க)

முக்கியமாமகிமைசொல்லின் முதன்மொழிக்
 காகாமியம்போமுடிவுகாணத், தக்கவிரண்டாமொ.
 ழியாற் சீவாத்மாப்பிரமமதாய்த் தானாய்நிற்கு, மிக்
 கருமப்படிமூன்றும் வாக்கியத்தாலென்னதியானெ
 ன்றனிங்கு, நெக்குருகிநாலாம் வாக்கியத்தாற்சஞ்
 சிதவினையு நீங்குந்தானே. (க0)

தூயபிரகாசந்தான் முந்தியவாக்கியமதொற்று
 லங்குஞ்சத்தே, யாயவிரண்டாமொழியாற்சித்துத்
 தான்பிரகாசமாகுமூன்றி, லேயதொருவானந்தம்பி
 ரகாசநாலாம் வாக்கியத்தாலெண்ணி, னேயபரிபூ
 ரணந்தான் பிரகாசமெனமறைகணிகழ்த்துமாறே.

மலமாகுமஞ்ஞான நிவர்த்திசொலு மிடத்து
 முதல்வாக்கியத்தாற், கிலமாகுமாவரண மிரண்டா
 ம்வாக்கியத்தால் விட்சேபம்போகு, நலமாகாவவித்
 தையொடு மாயையும்போ மூன்றிலப்பா னாலஞ்
 சொல்லா, லுலகானநாம ரூபங்கள்போமெனப் பெ
 ரியோருரைப்பர்தாமே. (க2)

ஆவதிமுதல்வாக்கியத்துக்கவத்தையொரு மூ
 ன்றுமறிந்தப்பானிற்றல், புவனவாதனைவரினுமி.

ண்டாற்போக்கிக் கூத்தர்போற்றமுதல், சுவலையி
ன்மீழ்மூன்றும்வாங்கியத்தா லாவனத்தமெலாங்கதைந
ண்டோங்கல், தவநிதநியானுன்மீலெல்லாம் பிரம
மென்மேயுற்றிருக்குத்தன்மைத்தாமே. (௧௩)

வாங்கியத்திலிண்ணையங்கள் வகுக்கின்முதற்
தரமாம் வாங்கியதாலாம் வாங்கியவல்லமைபோதெ
ன்றும், குக்குமொழியத்துவிதமாதவினாவினாண்டா
ந்தர மூன்றும் வாங்கியமாத் தத்வமறிமெனலா,
லாங்கியமூன்றாந்தரமாயிரண்டாம்வாங்கி மத்தான
கமென்மேயீடனுரைக்கப்படிக்காட்டுதலா, மீனாங்கி
யநியாவறிவோரமமென்றவதனா னுண்ணியதாலா
ந்தரமானவனுமுதன்மொழியே. (௧௪)

கோதில்கதைமுதன்மொழியாற்றுகச்சரிய நா
ட்டிழங்கோவதைசெய் சக்கிலியன் குறைகடவிர்த்த
டைந்தா, னீதியிரண்டாமொழியாற்கொப்பணிசீய
குருவாய் நிசிசரன்மன்பவாகற்றிசீகர்மைமயில்விட்ட
டைந்தான், சோதிசெய்மூன்றாமொழியாலஞ்ஞா
னச்சுதராற்றுன்புறுவேடுவச்சிபாசுகமடைந்தான்
வையே, யோதியநாலாமொழியாலந்தன்னசெய்வி
னையா லுதனியிலாப்புவிப் புதனியுயர்க்கடைபுக்க
தையே. (௧௫)

இந்தவகைப்படியே தியானமுதன்மொழிக்கா
மெந்தைதபரகுருத்தியான மீரண்டாம்வாங்கியத்து

க், கந்தமறநா வறிவது வெதாளுநரிருத்தங் ககண்ட
மெனவறிந்ததறிவது துதிவதனும், மந்தொமசி
மெனவெனவறிவது ககண்ட மெனவறிவது மன்னறிவறி
கண்ட மெனவறிவது மெனவறிவது, கந்தமறநா
மெனவறிவது மெனவறிவது மெனவறிவது மெனவறிவது
மெனவறிவது மெனவறிவது மெனவறிவது மெனவறிவது
(௧௬)

மெனவறிவது மெனவறிவது மெனவறிவது மெனவறிவது
மெனவறிவது மெனவறிவது மெனவறிவது மெனவறிவது
மெனவறிவது மெனவறிவது மெனவறிவது மெனவறிவது
மெனவறிவது மெனவறிவது மெனவறிவது மெனவறிவது
மெனவறிவது மெனவறிவது மெனவறிவது மெனவறிவது
(௧௭)

மெனவறிவது மெனவறிவது மெனவறிவது மெனவறிவது
மெனவறிவது மெனவறிவது மெனவறிவது மெனவறிவது
மெனவறிவது மெனவறிவது மெனவறிவது மெனவறிவது
மெனவறிவது மெனவறிவது மெனவறிவது மெனவறிவது
மெனவறிவது மெனவறிவது மெனவறிவது மெனவறிவது
(௧௮)

மெனவறிவது மெனவறிவது மெனவறிவது மெனவறிவது
மெனவறிவது மெனவறிவது மெனவறிவது மெனவறிவது
மெனவறிவது மெனவறிவது மெனவறிவது மெனவறிவது
மெனவறிவது மெனவறிவது மெனவறிவது மெனவறிவது
மெனவறிவது மெனவறிவது மெனவறிவது மெனவறிவது
(௧௯)

சுருதிபதி வலியாய்
சுருதிபதி வலியாய்
(௨௩)

சுருதிபதி வலியாய்
சுருதிபதி வலியாய்
(௨௪)

சுருதிபதி வலியாய்
சுருதிபதி வலியாய்
(௨௫)

சுருதிபதி வலியாய்

சுருதிபதி வலியாய்
சுருதிபதி வலியாய்
(௨௬)

சுருதிபதி வலியாய்
சுருதிபதி வலியாய்

ம்பல்சீவ, னன்னபதமிரண்டினுக்கும யிக்கியமசி
யென்பரவைகளுபாதிநிற்பிறந்தயிக்கமும்பெற்
றதுகேள், துன்னுசகதீசனுக்குச் சகலபிராணிகட
ன்னூலமேதூலமவர் சூக்குமமேசூக்க, மின்னிம
றைந்திடுமாயைகாரணமாமிதனைவேறுக்கித்தானாக
விளங்கியதுபிரமம். (உஎ)

சீவவுபாதியையுரைக்கிற் றன்னளவேதூலஞ்
சிலகருவிசூக்குமமாங் காரணமஞ்ஞானந், தாவுமி
தனபிமானி சீவனிலைவயனுக்காச்சாட்சியது தொம்
மென்றேசாற்றியகூடத்தர், காவலவன்சீவனெனு
முபாதியெலா நீங்கிக்கலப்பதுவே யசிபதமாய்க்கா
ட்டுமதுநீங்கும், பாவனையுமயிக்கியமாம் பண்பும்
விதிவழியே பகுத்துரைப்பர் பெரியோர்கள் பக்கு
வரானவர்க்கே. (உஅ)

நீயென்னுமுபாதிக்குத் தூலமுஞ் சூக்குமமு
நிருவகிப்ப தீசனென்று நிச்சயிக்கும் பொழுதே,
போயதுவஞ்ஞானமென்றும் பொருளதுநீயென்று
ம் புகல்வாந்தவீசனுக்குப் பொருந்துமுபாதிகளு,
மாயையெனுங்காரணத்தை மித்தையென் றேயறிந்
தான் மற்றவிரண்டுடலும்போய் வகுத்ததொழி
லிலனாய்த், தூயபிரமம்மென்றேசொல்லிறந்ததது
வாஞ்சுத்தமிதிற்சீவபரஞ்சோதியுஞ்சோதியுமே. (.)

தத்தரம்பரமாத்மாவினுக்கயிக்கிய, மோகவிபரீதம
 றநாலுவாக்கியத்தாலுமொழிந்தாரோனும், போகபூ
 ரணசொருபஞானமன்றித்தோன்றாதப்பொலிவுஞ்
 சொல்வாம். (௩௩)

பேசியசொருபத்தியல்கேள்சத்தியக்ஞான
 ந்தப்பிரமமென்று, மாசகலுமானந்தோப் பிரமமெ
 ன்று மிரண்டுமொழியதின்முன்னேனாது, நாசமிலாச்
 சத்தியாதிபதங்களினாற் பிரமமதைநாமருப, லேச
 மறச்சத்தியக்ஞானந்தப் பிரமமென்றே யியம்ப
 லாமே. (௩௪)

ஆனந்தோப்பிரமமெனு மிரண்டாம்வாக்கியத்
 தினாலகண்டாகார, வானந்தம்பிரமமாந் துன்பறி
 யாவின்பமாமாதலாலே, யானந்தமானந்தியெனும்
 வடிவ மிரண்டுமறவளவில்லாத, வானந்தஞ்சீவனி
 டத்தாதலால்வாக்கியத்தினயிக்கியங்கூடும். (௩௫)

அத்துவிதமிப்படியேகூடுதற்குவாக்கியத்தின
 டைவையாசான், பத்திகொடுவீடுபெறுஞ்சீடனுக்கு
 ச்சொல்பிரதிபத்திவாக்கிய, நித்தசுத்தபுத்தமுத்தச
 த்தியபரமானந்தாத்துவிதநீங்கா, வொத்தபிரமம்ம
 கமஸ்யியென்பரதன்பொருளுமுரைத்துமியாமே.

எந்தைமொழிந்ததுமஞ்ஞானமுமஞ்ஞானத்
 தினுளவியல்புதானு, முந்தைபரமார்த்தமாயில்லை

நமக்கதனாலே முடிவாய்நின்றோ, மிந்தவகையவய
ங்கணமதன்று நமதுருவிங்கேதென்றோதி, லந்தவி
ந்தவாக்கியத்தி லுற்றகுணமுடையதே ததுவேதா
மால். (௩௭)

இக்குணங்க ளுடையபரப் பிரமமேநாமானோ
மெவ்வாறென்றோ, னெக்கககனாதியெனச்சனிப்பும
ரிப்பின்மையினு னித்தியமானோந், தொக்குடலம்
போன்மலத்தின் லுவக்கற்றுநின்றமையாற்குத்தமா
னோ, மக்கரணம்போனசிக்குமறிவுபெறுமையிற் பு
த்தமானோநாமே. (௩௮)

அகங்கார விருத்தியெனப் பந்தமிலாமையின்
முத்தமானோமிந்தச், சகம்போலவினைக்குமிந்திரசா
லமிலாதிருக்கையினுற்சத்தியமானோந், சகங்காணி
ற்றன்னையல்லாற் சுகமிலையென்றேபரமா னந்தமா
னோ, மிகுங்காலதேசவஸ்து வெனப்பிரியா வானந்த
வேடமானோம். (௩௯)

தோற்றியவான் பொருள்களெல்லாந்தானாகத்
தோற்றலினத்துவிதமானோ, மாற்றலுடையார்களி
வ்வாறகண்டமுந்தா மல்லாவானந்தமாதல், போற்
றுபிரமச்சொருப சமாதியென்பரதைச்சுருதிபுகலு
ம்வாக்கிய, மேற்றிலகம்பிரமேவாவஸ்யியெனு மித
னையினியியம்பக்கேண்மோ. (௪௦)

( )

குத்தாலுமருந்துபோலருந்துவர்ப்பான்மையாலே,
யெரியோடுகலந்தபஞ்சாம் விடயமெலாமவர்மலம
ற்றிருப்பார்தாமே. (சுசு)

அப்படியாகினு மனல்போ லேதேனுமருந்து
வொன்றைதல்வேண்டாந், தப்பறவேயஞ்ஞானி
போற்புசிப்பனெனவுரைத்த தகைமையாலே, யொ
ப்புரைத்ததல்லாதிங் குலகிழப்புசியான்மற் றுண்
டானேனு, மெய்ப்பரிசையுணர்ந்தாரை யிகழ்ந்தா
ர்க்கு நரகமென்றுவிளம்புவாரோ. (ரு௦)

அற்றைதொலுமாயிரமாயிரம் பிழைகன்செய்
தாலு மடியேன்றன்பாற், பெற்றதிருவருட்கடலி
ற் குளிப்பாட்டித் தாண்மலரும் பேராய்ச்சூட்டிச்,
சொற்றதெலாந் தோத்திரமாய்ப் புனைந்தருளியெ
னைவளர்க்குந் தொட்டிலாகி, யுற்றகுருராயனெங்க
ள்விநாயகபாரதிதமியே னுள்ளத்தானே. (ரு௧)

மகாவாக்கியம் முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அஉ ரிபுகீதையிலுள்ள மனனயுத்தி.

மேயிருப்பதாலுங் களங்கமிலாச் சின்மாத்ர சொரு
பமேநான், (ங)

கனவினிடைநனவிலையிவ்விண்ணும் காரண
மாஞ்சமுத்திதனிவிலையந்த, நனவுகஞ்சமுத்தி
கஞந் துரியத்திலை நாலுவிதவவத்தைகஞஞ் சுத்
தத்திலை, சொனவிதமாயவத்தையெலாமிலாததா
லுஞ் சுத்தமதாஞ் சின்மாத்ர சொருபமேநாதே,
யனவாதமழியாமலிருப்பதாலு மத்துவிதசின்மா
த்ர சொருபமேநான். (ச)

தேகமுதற்சடமான விவையனைத்துந் திரிசிய
மாய்க்கடமெனவே நசிப்பதாலு, மேகபரசின்மா
த்ரவடிவாமான்மா வெப்போதுந் திருக்குருவாயிரு
ப்பதாலும், பாகமுறுந்தேகாதிமித்தையாகும்பகு
பற்றவான்மாவே யுண்மையாகு, மாகையினுற்றேகா
தித்திரானுனல்ல வனுருதவறிவான வான்மாவே
நான் (ரு)

சத்தியஞானந்தகபாவமான சுகலவதிட்டா
னபரப்பிரமத்தின்கட், சித்திரவ நிருதசட துக்கமா
னசெகத்தெல்லாங் சுற்பிதமாய்த் தேற்றலாலே,
யித்துவிதசெகத்தெல்லாமாயுங்காலை யிலகுமதி
ட்டானபரப் பிரமமேயாஞ், சுத்திசையிற்கற்பிதமா
த் தேற்றும்வெள்ளி சோதிக்கிலதிட்டான சுத்தி
தானே. (ஸ)

இருமையெனத்தேற்றிய விச்செகத்தனைத்து
மிருக்கின்றதிலங்குகின்ற தின்பமென்ன, மருவிய

வ்வாயுத்தியாயுங்காலை மன் னுமதிட்டான த்தின் க
பாவம்மாய், சஞ்ஞவதிட்டான பரப்பிரமத்துக்
கே சத்தியமாய் எனந்தத் தன்மைமயன்றி, யொரு
பேதத்தாய்க்கலாத வெதம்பெரம்பாய் வலகத்துச்
செய்தியாய்த் தன்மைமயன்றி. (எ)

காலமொருமுன் தினுமே யிருக்கையாலும் சுற்
பிதமாய்மையாய் மயிளக்கலா லுத், சாலவுமேயா
வைவரினுமீனியைமாய் லுத் சத்தியமாய் எனந்த செ
யுபகாரினை, சாலவாமாமென்னிடை யிழ்க்கன வேபோ
லவகலவழிமே சுற்றிதமாய்க்கேதாற்றலாலே, கோல
முற்றத்தெய்தியாய்த் தோற்றமெல்லாக் குறைவற்ற
வதிட்டானவாய்வாகாரினை. (அ)

என்னினிடையிழ்க்கற்றிதமாய்க்க கன்னின் கண்ணே
யிலக்கியதாய்மையாய்மே யாயுங்காலை, மன் னுமதி
ட்டானமதா தாகேனயன்றி மற் றெவையுமெனக்கய
லாயிலாததேபோற், பின்னாயிலாவென்னிடை யி
னவின் கண்ணே யிழ்க்கியதாய்மையாய்மே யாயுங்
காலே, மன்னவதிட்டானமதாதாகேனயன்றி யற்பமு
மேமெனக்கயாலா யிலவேயிலலை. (க)

ஒத்தியாவா லுண்மைமயினை யொருங்காலை யுபரதி
யிலாவெனதுக்க சொகுபத்துக்கும், பேதமிலாப்
பரப்பிரம சொகுபத்துக்கும் பேதமிலக்கணமொ
ன்னுயிரிழப்பதாலே, யாதியிலாவகண்டபா வடிவே
காணென்றவையதமாய் வதுவேமன அபுத்தி, மாத
வகையிலவிய்தமாய் மயக்கத்தா மன்னத்தின் சாதக
மாய் யுத்திதொள்ளேனும். (க0)

மன அபுத்தி முற்றப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முத்திகண்டத்திலுள்ளசொருபநாமம்.

பரமகதிபரகாஷ்டை பரமார்த்தத்வம் பரபா
ரம்பரமான்மா புருடன்பூன்றன், பரமசிவன்சம்பு
மகாதேவன்ருணு பரமேசன்பகபதிநற்புராணஸீச
ன், பரமனயனரியுருத்திரன் மகேசன்மற்றும்பரவு
சதாசிவன்சொதி பரமாகாசன், பரவுமகாதாரன்ம
காவியாத னத்தாபதிவிசுவாதிகனங்கிபூதபாலன்()

நாகவரஸீசானன்பத்தாவத்தா விலகாமகாரிணி
தேவனீன்றோன்விண்டு, நாசமிலான்பரவுவாரோ
ன்பிராணன்பூமா நண்ணுபுமானரனந்தரியாபியா
ன்மா, சாகவதன்சங்கமிலான் றெந்தமில்லான்ச
தைனனக்காமாரோன்றகராகாசன், பேசுபுராதன
ரோனோன்சாட்சாத்நாகப் பிழங்குமபரோட்சமதுபி
ரத்தியகான்மா. (உ)

(பரமகதி-பரகாஷ்டை.)

பரமகதிமுதலான நாமார்த்தத்தைப் பாவனமா
முனிவரோபகரக்கேண்மின், பரமசிவன்சொற்கா
திகதிசுட்கெல்லாம் பரமானமோட்சகதி யாவதா

மேலே உள்ளவற்றைப் பற்றித் தகவல் கேள்வி எழுதினால், அதற்குரிய பதிலைக் கொடுக்க வேண்டும். - 40

செய்து, பிறகு அதைப் பற்றி அங்குள்ள மக்களுக்கு
எல்லா மக்களிடமும் விவரித்து, அதற்குரிய திட்டங்களை
உருவாக்கி அதை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும் என்று
தீர்மானித்தார்.

100-443887-100

১৯৩০ সালের ২৭ জুন তারিখের দিনে
 প্রজাপতি পত্রিকার সম্পাদক, শ্রীমান ব্রজেন চন্দ্র
 মল্লিক মহোদয়কে লিখিত একটি পত্রের মাধ্যমে
 জানা গিয়েছিল যে, তিনি এই পত্রিকাটির
 সম্পাদনা কার্যে অসহযোগতা প্রকাশ করেছেন।
 এবং, এজন্যই তাঁর পত্রিকাটি বন্ধ হয়ে গেছে।
 এই সংবাদ শুনে আমরা সকলেই খুব দুঃখিত
 হইলাম। কিন্তু, আমরা জানি যে, প্রজাপতি
 পত্রিকাটি আমাদের দেশের স্বাধীনতা আন্দোলনের
 জন্য অনেক কাজ করেছে। (১)

( )

1. The first part of the document is a letter from the President of the United States to the Congress, dated January 1, 1861. It is a formal address, and it is the first of its kind since the signing of the Constitution. The President, James Buchanan, is addressing the Congress, and he is doing so in a very formal and dignified manner. He is discussing the state of the Union, and he is also discussing the issue of slavery. He is saying that the Union is in a state of crisis, and that he is doing everything in his power to maintain it. He is also saying that he is not going to interfere with the rights of the States, and that he is not going to interfere with the rights of the people. He is saying that he is not going to interfere with the rights of the States, and that he is not going to interfere with the rights of the people.

1. The first step in the process is to identify the problem or issue that needs to be addressed. This involves gathering information and understanding the context of the problem.

1. The first part of the document is a list of names and addresses, which appears to be a directory or a list of contacts. The names are written in a cursive script, and the addresses are listed below them.

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

(வினாக்கள் - பதில்கள்)

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

(வினாக்கள் - பதில்கள்)

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

(வினாக்கள் - பதில்கள்)

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

அக - முத்திகண்டத்திலுள்ளசொருபநாமம்.

காதேவனென்னலாவன், மேவியவேவார்தாருவென
வெக்காலத்து மிகவசைவற்றிருப்பதனாற் றுணுவா
வ, னீவனெலாவீசர்க்குமீசனாக விருப்பதனாற் பர
மேசனாவனன்றே. (கூ)

(பசுபதி-புராணன்-நசன்-பரமன்.)

பாசமுறும்பசுக்கட்குப்பதியேயான பான்மை
யினாற் பசுபதியென்றுரைக்கலாவ, னீசனெலாக்கா
லத்தும்புதுமையாக விருப்பதனாற்புராணனெனப்
புகலலாவன், மாசிலதாமசுவரியமனைத்துமென்று
மருவினதாலீசனென விசைக்கலாவன், சாகுவதப்ப
ரப்பிரமசொருபமாகச் சந்ததமுமிருப்பதனாற் பரம
னாவன். (எ)

(அயன்-அரி-உருத்திரன்-மகேசன்

சதாசிவன்-சிற்சோதி.)

ஏகமதாம்பரசிவனே விவகாரத்தி லெய்திய
வைந்துருவாக விலங்குவோனா, யாகிவெகுசராசர
மாஞ்சகத்தையெல்லா மாக்கியளித்தழித் தொளித்
துவருள்வதாலே, யாகுமயனரியுருத்திரன் மகேச
ன்மற்று மருளுசதாசிவனாவனஞரியாதி, சேகரமா
ஞ்சோதியெலாம் விளக்குவிக்குஞ் சிற்சோதியா
வதனாற்சோதியாவன். (அ)

(பரமாகாசன்-மகாதாரன்.)

அகலுமனவாகாசம்பூதாகாச மவ்வியத்தவா
காசமனைத்தினுக்கும், பகருசிதாகாசமதாம்பரமன்

முத்திகண்டத்திலுள்ளசொருபநாமம். அள

ருளேன பரமானவாகாசமாவதாலே, நிகரிலதாம்பா
சிவனேபரமாகாச நித்தமிலாவாதாரமனைத்தினுக்
கும், புகல்சிவனே நித்தமகாதாரமாகப் பொருந்து
வதான்மகாதாரனாவனன்றே. (கூ)

(வியாசன்-அத்தா-பதி.)

உலகமெலாம்வியாபித்து வானமேபோலோ
ருருவாய்நிறைகின்றதன்மையாலே, யிலகுசிவன்ம
காவியாசனென்னலாவனெவையுமுணுங்காலனெ
னுமுறுகாயோ, டலைவுமிகும்பலவுலகாமோதனத்
தையந்தத்திற்புகிக்குன்ற பான்மையாலே, நிலைமரு
வும்பரமசிவனத்தாவாவனிகிலமுமேகாப்பதனாற்
பதியுமாவன், (க0)

(விசுவாதிகன்-அங்கி.)

வீதலிலாப்பரமசிவனக்காலத்தும் விசுவமெ
னுஞ்சராசரமாஞ்சகத்துக்கெல்லா, நீதியதாய்மே
லாகநிற்பதாலே நிகழ்விசுவாதிகனென்று நிகழ்த்த
லாவன், போதமிலாச்சகத்தையெலாமங்கியேபோ
ற் போதமளித்திலக்கியிடும் பான்மையாலே, ஞான
ருஞ்ஞாயதியிலாதிலங்காநின்ற ஞானகனப் பரமசி
வனங்கியாவன். (கக)

(பூதபாலன்-ராசவரன்-ராசானன்-பந்தா.)

பூதமெனச்சொல்லிய வெச்சீவருக்கும் போக
மொடுமோட்சத்தை யளித்துக்காக்கு, நீதியதாற்ப
ரசிவனேபூதபாலனிகிலற்குமாந்தரனாய் நின்றெப்
போது, மேதமறவங்கங்கேயேவலாலே யீசவானீ

அஅ - முத்திகண்டத்திலுள்ள சொற்பநாமம்.

சானனி ரண்டுமாவ, னேதுயவாயாவையுமே பாலிக்
கின்ற வெழுக்கத்தாற்பரமசிவன் பந்தாவாவன்.

(அந்தா-ரிஷி-தேவன்-நன்றேன.)

அகிலசராசரசுகமு மழிப்பதாலே யச்சிவனே
யந்தாவென்றையலாவன், சுகலமுமேயபரோட்ச
மாகவென்றுஞ் சற்றும்விடாதறிவதனும் பரமன்றா
னே, நிகழுமகாரிஷியாவென்னுமெங்கு நிறைநா
னவடிவாக நிகழ்வதாலே, திகழ்தேவனெனலா
ன்பாய்யாயெல்லாஞ் சிருட்டிக்குந்திறமையினால்
ன்றேனாவன். (கங.)

(விண்டு-நாசமில்லான்-பிரவு.)

பூரணமாய்ப்பரமசிவன் வியாபித்தெங்கும் பு
ரையறவேநிறைந்ததனால் விண்டுவாவன், காரியமா
ஞ்சுகமெல்லா நசித்தபோதுங் காரணமாய்ப்பரமசி
வனசியாதத்தாற், பூரணமாமவென்னு நாசமி
ல்லான் புகலுசடாசடமான சுகத்துக்கெல்லாங்,
காரணமாய்ப்பரமசிவனான கணக்கதனும் பரவு
வாகச்செப்பலாவன். (கச.)

(பிரானன்-பூமா-புமான்.)

எங்குநிறைந்தனைத்தையுமே யேவாநின்ற வீ
சனுயிர்சுருயிரானபான்மையாலே, பங்கமிலாப்ரா
ணனெனப்பகாலாவன் பரிச்சேதமேதான்றுமின்
றியென்றுந், துங்கசுகவடிவாகித்துவிதமின்றித் துரி
யவடிவாதலினும்பூமாவாவன், மங்குசரீரங்களிடை

முத்திகண் டத்தி லுள்ளசொருபநாமம். அக்

யான்மாவாக மன்னுவதாற்புமான்னவும் புகல
லாவன். (கரு)

(அரன் - ஆந்தரியாமி - ஆன்மா - சாகுவதன்.

பத்தருடையிடையெலாமரிப்பதாலே பரமசி
வனானாவன்மற்றுமன்றோ, னித்தமுமேயனைத்துக்
குமுள்ளாய்நின்று நீதியுறவேவுதலா லந்தரியாமி,
பத்தனவனைவற்கு நிசமாம்ருபமாகிநிறைந்திருப்
பதனாலான்மாவாவன், சத்தியமாய்ச்சந்ததமு மிரு
ப்பதாலே சங்கரனேசாகுவதனாவனென்றும். ( )

(சங்கமிலான் - தொந்தமிலான்

சனாதனன் - ஆக்கான்.)

ஆந்தணரோ பரமசிவ னாகாசம்போ லற்பமு
மோர் பற்றுமிலாப்பான்மையாலே, தொந்தமதா
ஞ்சங்கமிலான் மற்றுமன்றோன் றுவிதமிலாத்தன்
மையினுற்றொந்தமில்லான், சந்ததமுமோர்வடிவே
யாவதாலே சனாதனனாமற்றுமவெனக்காலத்து, மந்
தமுருச்சொருபமதா யிருப்பதாலே யவினாசியாகி
லாவக்கரமுமாவன். (கௌ)

(தகராகாசன்.)

பிரமபுரமெனுமிந்தத்தேதகத்தின்கண் பிறங்கு
வதாய்ச்சிறிதாகத்தகரமென்னு, முனாசெயுமோர்
மனக்கமலமுளதாமீதி லுணர்வுருவாயாகாசனிகரோ
யாகச், சருவசககற்பனையுமுதிப்பதற்குச் சலனமி
லாவதிட்டானமானவீச, னிருளறவேயிலங்குவதா

கூ0 - முத்திகண்டத்திலுள்ளசொருபநாமம்.

ற்றகராகாச னென்று மறைமுடிவதனா லிசைக்க
லாவன். (கஅ)

(புராதனன். அபரோட்சன். அது.)

பாரசிவனென்போதும் பழமையான பான்
மையினாற் புராதனனென்றுகாக்கலாவன்,சருவர்க்
குஞ் சந்ததமுமான்மாவாகச் சாட்சாத்தாயகமக
மென்றிலங்கலாலே, யரியசிவனபரோட்சனென்ன
லாவனது நீயேயென்னு மகாவாக்கியத்தி, லுரை
செய்தவது வென்னும்பொருளாய்நின்ற வெழுக்
கத்தாலதுவென்று முகாக்கலாவன். (கக)

(பிரத்தியகான்மா.)

வித்தரமாந்தன்னிடையே மாயையாலே வித
ம்விதமாய்க்கற்பிக்கப் பட்டதாகிச், சத்திலதாய்ச்
சித்திலதாபின்பில்லாதாய்ச் சஞ்சலமாய்ச் சார
லுறு மகங்காராதி, பித்திரளின் விலட்சணமாயகம்
பதத்தி நிலக்கியமாயிவைக்கெல்லா முள்ளுமாகிச்,
சத்தியசிற் சுகசுனமாய சலமானசங்கரனே சந்த
தமும் பிரத்தியகான்மா. (உ0)

ஈதுமுதல்வெருவிதமாய் வேதாந்தந்தங் களி
சைத்ததிரு நாமங்களிசைந்தோனா, போதகனப்
பாசிவனே பத்தருய்யப் புகழுமையாந்தேவியுடன்
பொருந்தினோனாய்ச், சீதமதிக் கங்கைகதிகழ் சடை
யணிந்துசீர்பெறு முக்கண்ணீலகண்டமாதி, தீதிலி
லக்கணமுற்றுத் திகழாநின்ற திவ்வியமங்களமான
வடிவாய்தோன்றும். (உக)

சொருபநாமம் முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆத்மா னாத்மவைவலட்சண நிருபகம்.

(ஆத்மா னாத்மவைவலட்சணியம் நிரூபிக்கிறோம்.)

அவையாவன.

தேகேந்திரியாதிகள் அறித்தியங்கள், ஆத்மா நித்தியன்.

தேகேந்திரியாதிகள் அசுத்தங்கள், ஆத்மா சுத்தன்.

தேகேந்திரியாதிகள் சடரூபங்கள், ஆத்மா போதரூபன்.

தேகேந்திரியாதிகள் துக்கரூபங்கள், ஆத்மா சுகரூபன்.

தேகேந்திரியாதிகள் திரிசியங்கள், ஆத்மா திருஷ்டா.

தேகேந்திரியாதிகள் சவிகாரங்கள், ஆத்மா நிருவி காரன்.

தேகேந்திரியாதிகள் நானாரூபங்கள், ஆத்மா ஏகரூபன்.

தேகேந்திரியாதிகள் சாபேட்சைப் பிரகாசங்கள், ஆத்மா நிராபேட்சைப்பிரகாசன்.

தேகேந்திரியாதிகள் பரிச்சின்னங்கள், ஆத்மா அபரிச்சின்னன்.

302 ஆத்மா னாத்மனைவலட்சணநி ரூபகம்.

தேகேந்திரியாதிகள் சகாயங்கள், ஆத்மா நிஷ்கயன்.
பன்.

தேகேந்திரியாதிகள் ஆதீதங்கள், ஆத்மா ஆதாமன.

தேகேந்திரியாதிகள் சாவாயங்கள், ஆத்மா நிஷ்கயன்.
வன்.

தேகேந்திரியாதிகள் அபிபேகாசங்கள், ஆத்மா நிஷ்கயன்.
காசன்.

தேகேந்திரியாதிகள் ஆதிரந்தசகிதங்கள், ஆத்மா ஆதிரந்தசகிதன்.

தேகேந்திரியாதிகள் கசாதிபாவிசாதிபாவிசாதபேதங்கள்,
ஆத்மா கசாதிபாவிசாதிபாவிசாதபேதன்.

தேகேந்திரியாதிகள் காரியங்கள், ஆத்மா காரணன்.

தேகேந்திரியாதிகள் குணம், ஆத்மா நிஷ்குணன்.

இந்தப்பிரகாரம் தேகேந்திரியாதிகளுக்கும் ஆத்மாவக்கும் வைலட்சணியம் நன்மூல விசாரித்தது. அந்த ஆத்மாவே நானென்கிறவனே நினைமுதல் - அவனே முத்தன் - அவனே சர்வகளுள் - அவனே வித்தவான் - இப்படி அருதிதாற்பரியம்.

ஆத்மா னாத்மனைவலட்சணநி ரூபகம்

முத்தாப்பெத்தது.

சர்வஞ்சின்மயம்.

கூட - ஆத்மா ஞாத்மவைலட்சணநிருபகம்.

தேகேந்திரியாதிகள் சகம்பங்கள், ஆத்மா நிஷ்பன்.
பன்.

தேகேந்திரியாதிகள் ஆதிதம்பங்கள், ஆத்மா ஆதாசை
தேகேந்திரியாதிகள் சாலபங்கள், ஆத்மா நிஷ்பன்.
வன்.

தேகேந்திரியாதிகள் அபிரகாசங்கள், ஆத்மா நிஷ
காசன்.

தேகேந்திரியாதிகள் ஆதியந்தாகிதங்கள், ஆத்மா ஆ
தியந்தாகிதன்.

தேகேந்திரியாதிகள் கசாதிவாஸிசாதிவாஸகதேபதா
கள், ஆத்மா கசாதிவாஸிசாதிவாஸகதேபதா
தன்.

தேகேந்திரியாதிகள் காரியங்கள், ஆத்மா காரணன்.

தேகேந்திரியாதிகள் குணம், ஆத்மா நிர்க்குணன்.

இந்தப்பிரகாரம் தேகேந்திரியாதிகளுக்கும் ஆ
த்மாவுக்கும் வைலட்சணியம் நன் னும விசாரித்து
அந்த ஆத்மாவை நானென்னெவனாழிகுறேனா - அவ
னே முத்தன் - அவனைச் சர்வக்ருன் - அவனைவித்து
வான் - இப்படி கருதுதாற்பரியம்.

ஆத்மா ஞாத்மவைலட்சணநிருபகம்

முத்துப்பெற்றது.

சர்வஞ்சின்மயம்.

கூட - ஆத்மா ஞாத்மவைலட்சணநிருபகம்.

தேகேந்திரியாதிகள் சகம்பந்தம், ஆத்மா நிஷ்பந்தம்.

தேகேந்திரியாதிகள் ஆதிதம்பந்தம், ஆத்மா ஆதாதை
தேகேந்திரியாதிகள் சாலம்பந்தம், ஆத்மா நிஷ்பந்தம்.

தேகேந்திரியாதிகள் அபிவிருத்திபந்தம், ஆத்மா நிஷ்பந்தம்.

தேகேந்திரியாதிகள் ஆதிபந்தாதிதம்பந்தம், ஆத்மா ஆதிபந்தாதிதம்பந்தம்.

தேகேந்திரியாதிகள் கசாதிபந்தாதிதம்பந்தம், ஆத்மா கசாதிபந்தாதிதம்பந்தம்.

தேகேந்திரியாதிகள் காரியபந்தம், ஆத்மா காரணம்.
தேகேந்திரியாதிகள் குணம், ஆத்மா நிஷ்குணம்.

இந்தப்பிரகாரம் தேகேந்திரியாதிகளுக்கும் ஆத்மாவிற்கும் வைலட்சணியம் நன் னும் விசாரித்து அந்த ஆத்மாவை நானென்றெவனாழிகுறேனா - அவனே முத்தன் - அவனே சர்வகுணன் - அவனே வித்தவான் - இப்படி கருதுதாற்பரியம்.

ஆத்மா ஞாத்மவைலட்சணநிருபகம்

முத்துப்பெற்றது.

சர்வஞானமாம்.

பரிசுதனபதிநிர்.

புத்தகப்பெயர்.	பக்	பா	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
	கம்.	டல்.			
புத்தகப்பெயர்.					
கதைகளின்	௩௩	௨௨	௨௨	விந்தின்	விந்திரன்.
அவதாரிகை.					
புத்தகப்பெயர்.					
கதைகளின்	௩௩	௨௨	௨௨	கதைகயிற்	கதையிற்.
அவதாரிகை.					
புத்தகப்பெயர்.					
கதைகளின்	௩௩	௨௨	௨௨	சேத்திரக்ரு	சேத்திரச்ரு.
அவதாரிகை.					
புத்தகப்பெயர்.					
கதைகளின்	௩௩	௨௨	௨௨	கண்ணுக்கு	கண்ணுக்கு.
அவதாரிகை.					
புத்தகப்பெயர்.					
கதைகளின்	௩௩	௨௨	௨௨	செடசாட்சி	செடசாட்சி.
அவதாரிகை.					
புத்தகப்பெயர்.					
கதைகளின்	௩௩	௨௨	௨௨	நியாவருஞ்	நியாவருஞ்.
அவதாரிகை.					
புத்தகப்பெயர்.					
கதைகளின்	௩௩	௨௨	௨௨	லெடுத்த	லெடுத்த.
அவதாரிகை.					
புத்தகப்பெயர்.					
கதைகளின்	௩௩	௨௨	௨௨	பிரம்மோ	பிரம்மோ.
அவதாரிகை.					
புத்தகப்பெயர்.					
கதைகளின்	௩௩	௨௨	௨௨	பரிணாமா	பரிணாம.
அவதாரிகை.					
புத்தகப்பெயர்.					
கதைகளின்	௩௩	௨௨	௨௨	பிரம்மோ	பிரம்மோ.
அவதாரிகை.					